Babikov Yu.A. - Maailmavaade ehk Prometheuse tagasitulek

"On olemas maailma vaenulikke jõude, mis võivad inimkonna hävitada, kui see ei võta selle päästmiseks asjakohaseid meetmeid. Kõigi kosmose ähvardavate jõudude tundmine aitab inimesi arendada, kuna eelseisev häving sunnib neid oma vaimseid ja tehnilisi vahendeid looduse alistamiseks pingutama."

KZ. Tsiolkovski •Maapealsed katastroofid", 1921

Autori kohta

Babikov Juri Anatoljevitš oli vaid kitsale spetsialistide ringile tuntud kui soomusautode seeria peadisainer, uute Venemaa spetsiaalsete soomustranspordivahendite rajaja. Mitmete leiutiste ja klass eriteoste ning publikatsioonide autor.

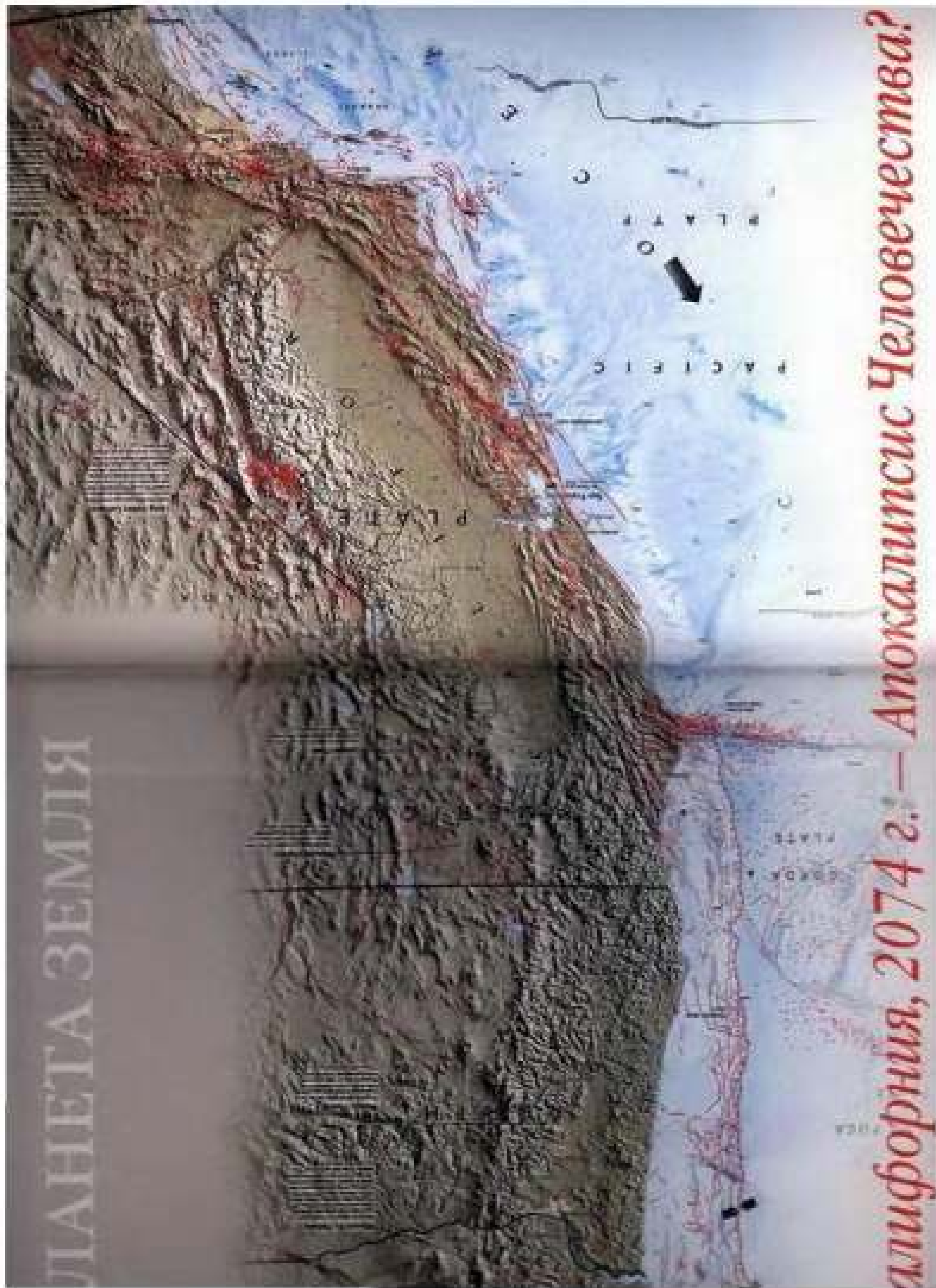
Insener, lõpetas Kaasani Lennundusinstituudi 1976. aastal, töötas Nižnekamski hüdroelektrijaama ja Kama autotehase ehitusel, teenis ohvitserina NSV Liidu relvajõudude strateegilistes raketivägedes. KAMAZi peakonstruktori ametikohal konstrueeris ta uusi sõidukeid ja lõi hiljem esimese Nõukogude Liidus soomukite tootmiseks mõeldud ettevõtte.

kollektsioon.

Pikka aega - üle 30 aasta - on ta tegelenud iseseisva uurimistööga loodusteaduste valdkonnas. Ta lõi uue hüpoteesi Maa ja Universumi ehitusest, inimese kohast ja rollist ümbritsevas maailmas.

Tema teosed avaldatakse esmakordselt laiemale publikule.

<suri 04.01.2010>

Yu. A. Babikov

MAAILMAVAADE

ehk Prometheuse tagasitulek

Ryazan Kirjastus Yu.A. Babikov 2002

Babikov Yu.A. Maailmavaade ehk Prometheuse tagasitulek. - Venemaa, Rjazan, 2002 480 lk.

Raamatus „Maailmavaade ehk Prometheuse tagasitulek“ avaldab autor ligipääsetavas teaduslikus ja hariduslikus vormis uue tervikliku hüpoteesi universumist,

võimaldades ühendada loodusteaduse erinevaid harusid ühtseks tervikuks, tuginedes uutele teadmistele mateeriafüüsika ja ruumi mitmemõõtmelisuse (universumi asümmeetria) põhivaldkondades.

Raamat kasutab andmeid teoreetilisest ja eksperimentaalsest füüsikast, täppisteadustest ja metafüüsilise tunnetuse meetoditest, viib läbi analüüsi erinevate teadusharude, iidsete uskumuste ja legendide kokkupuutepunktides ning avalikustab esmakordselt laialdaselt osa Universumi noosfääri tundmisest, mis saadi mitmemõõtmelise ruumi omaduste kasutamise tulemusena, võimaldades dialoogi ja teabevahetust Kõrgema Mõistuse ja maaväliste tsivilisatsioonide esindajatega.

Sellele teadmisele tuginedes esitatakse uus hüpotees Päikesesüsteemi, selle planeetide ja Maa struktuuri ja evolutsiooni kohta, võttes arvesse Kõrgeima Intellekti mõju meie planeedi bio- ja noosfäärile, inimkonna päritolu, loomise eesmärki, kohta ja rolli universumis, samuti hoiatust tõsise tektoonilise katastroofi võimalikkuse kohta Californias 2074. aastal.

Autor annab detailse ülevaate Semyasa Prometheusest, Prometheuse tähesüsteemi saadikute Maa-ekspeditsiooni ülemast laeval "Guardian of Heaven" ("Cuslos Caelorum»}, mis kirjeldab peaaegu dokumentaalse täpsusega Jumala käskjalgade tööd inimkonna tsiviliseeritud arengu korraldamisel: esimest korda 6,5 tuhande aasta jooksul ilmutatakse inimestele ekspeditsiooni töö eesmärgid ja tulemused, mis Jumala otsusel muutsid inimeste eluiga Maal, kultuurse põllumajanduse algusest ja selle meeskonna osa veast, mis viis kohutavate tagajärgedeni - vajaduseni, et Jumal langetaks otsuse veeuputuse korraldamiseks, ekspeditsiooni ja selle ülema traagilise saatuse, mis kajastub Piiblis ja Vana-Kreeka legendides.

Raamatu lõpus annab autor detailse dekodeerimise Kõrgema Mõistuse sõnumitest, mis edastati inimkonnale piktogrammide kujul Inglismaa põldudel juulis 1990, juunis-juulis 1999 ja augustis 2001 ning juulis 2001 Adõgees (Venemaal) ning annab prognoosi meie tsivilisatsiooni tuleviku kohta.

Raamat on mõeldud laiale lugejaskonnale.

SISUKORD

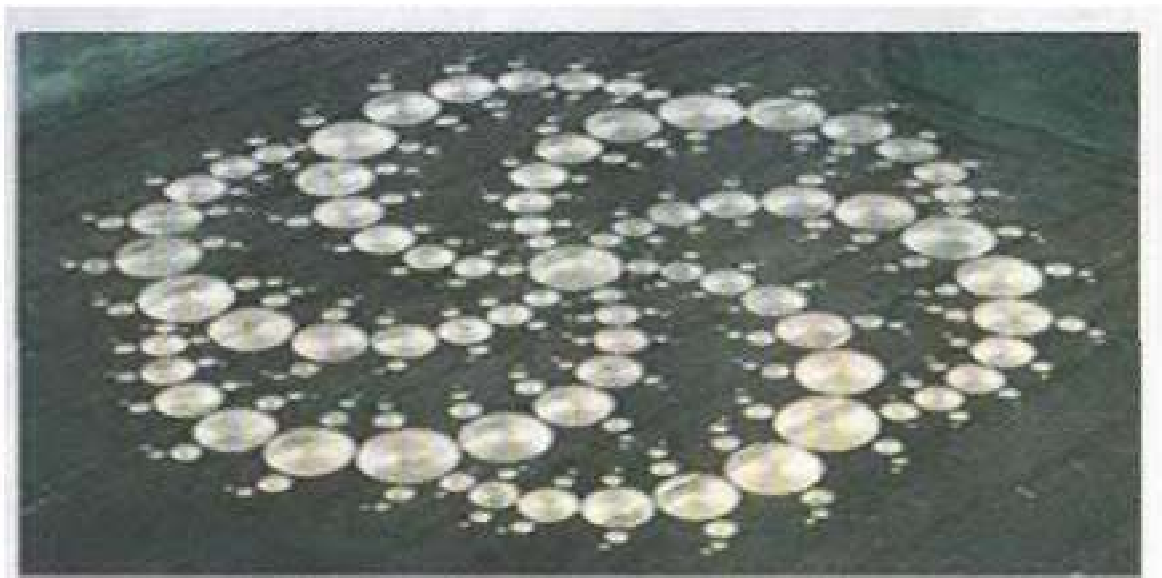
SÕNA LUGEJALE

Prohvetid näevad ette tundmatuid asju ja nähtusi ning ennustavad tulevikku, sest nad on saanud prohvetliku kingituse surematult Jumalalt ja headelt inglitelt. Sest ilma Temata, kelle kõikvõimsus ja lahkus loodu vastu on nii suured, ei saa midagi korda saata. Ja kuigi inimesed on vaid Jumala looming, võib nende seas olla neid, kes tänu oma heale geeniusele tõusevad inglite seisusesse. Ebamaise tule kuumus ja prohvetlik inspiratsioon tungivad meisse just nagu päikesekiired soojendavad elusaid ja elutuid kehasid. Kuid meie, kuna ka meie oleme vaid inimesed, ei saa inimkonna omandatud teadmistega tungida kõigisse Issanda, meie Looja saladustesse.

Võib olla vaid väheseid, kelle maailmavaadet Kõigeväeline Jumal sisendab arusaamisega mõnest Tulemise saladusest – seega, Kõigeväelise inspiratsiooni läbi, suudavad väljavalitud otsustada jumaliku ja inimliku vahel ning Jumal õpetab meile jumalikke tegusid, mis on Maa jaoks nii vajalikud.

Olen tsiteerinud need read Michel llost-Radamuse („Sõnum Caesari pojale“) teosest („Sajandid“), sest minu arvates ei saaks seda paremini öelda: need väljendavad täpselt raamatu olemust, mida lugeja käes hoiab. Alles pärast selle lugemist saate aru Kõrgeima Intellekti sõnumite tähendusest inimkonnale, sealhulgas viimasest, mis edastati Wiltshire'is (Inglismaal) 21. augustil 2001 ja mida te siin näete.

Toimetaja Y. Kazantsev

AUTORI EESSÕNA

Inimese soov tunda ümbritsevat maailma, mõista mateeria olemust, mõista iseennast on normaalne ja loomulik tee. Aga kui ma seda teed läksin, ei osanud ma isegi ette kujutada, kui uskumatu, kohutav ja julm see tõde on. Esimesed vastused, mis ma sain, moodustasid minus uue MAAILMAVAADE, mis sai selle raamatu sünni põhjuseks. Maailmavaade on ennekõike elupositsioon, iga inimese käitumise ja tegude programm. Tõesoov viib objektiivse reaalse maailma tajumiseni, inimese suhtumise kujunemiseni kõigesse, mis toimub vastavalt tema eesmärkidele, vajadustele, huvidele, sellele või teisele.

elu mõtte mõistmine.

Teadlik suhtumine maailmavaatelistesse probleemidesse on inimese elus orienteerumise vajalik tingimus. Lisaks erialastele oskustele, teadmistele ja eruditsioonile, mis on konkreetsete probleemide lahendamisel nii vajalikud, vajab igaüks meist midagi enamat. Elu mõistmiseks kogu selle täiuses ja keerukuses on vaja laia silmaringi, oskust näha maailma arengu suundumusi ja väljavaateid, kõige selles toimuva olemust. Samuti on oluline mõista oma tegude ja elu *tähendust* ja eesmärke – miks teha seda või teist, mille poole püüelda ja mida see inimestele annab.

Minu eesmärk ei ole oma maailmavaadet teistele peale suruda, ma tahan lihtsalt ausalt rääkida sellest, mida olen õppinud. Mul oli raske uskuda seda, mis siin kirjutatakse – tänapäevaste materialismil ja ateismil põhinevate teaduslike vaadete seisukohast ei saa see nii olla, aga faktid ja loogika on kangekaelsed asjad... Inimese peamine vaenlane on tema soovimatus õppida seda, mis jääb tema keha organite tajumise piiridest väljapoole, uskuda sellesse, mida saab õppida ainult mõistuse jõul. Mõistuse laiskus on andnud alust valemile, mis viib teadmatuseni: "See ei saa olla, sest see ei saa kunagi olla."

Loodustõdede mõistmine, mis on tekkinud, on muutnud minu suhtumist ümbritsevasse maailma, kuigi ma mõistan, et suur osa selles raamatus jutustatavast tajub enamuse poolt ebareaalse ja vastuolulise, tõestamatuna, kuid ma arvan, et see tuleb välja öelda. Raamatut avaldades tean, et paljud peavad seda mõtlematult järjekordse edevuse ohvri deliiriumiks, naeravad mulle näkku või selja taga, ma ei karda seda ega peida end pseudonüümi taha. Ma saan aru, et suur osa raamatust saab paratamatult teaduse poolt tõestatud, kui me juba maaks saame - sellegipoolest tuleb see nüüd välja öelda, sest keerulisel teadmiste teel moodustub maailma mõistmine tilkhaaval tõest, mis on saadud tohutu hulga paljude põlvkondade inimeste töö tulemusena. Enne kui ma otsustasin sellest rääkida, pidin ma palju valusalt kogema, ümber mõtlema ja läbi mõtlema.

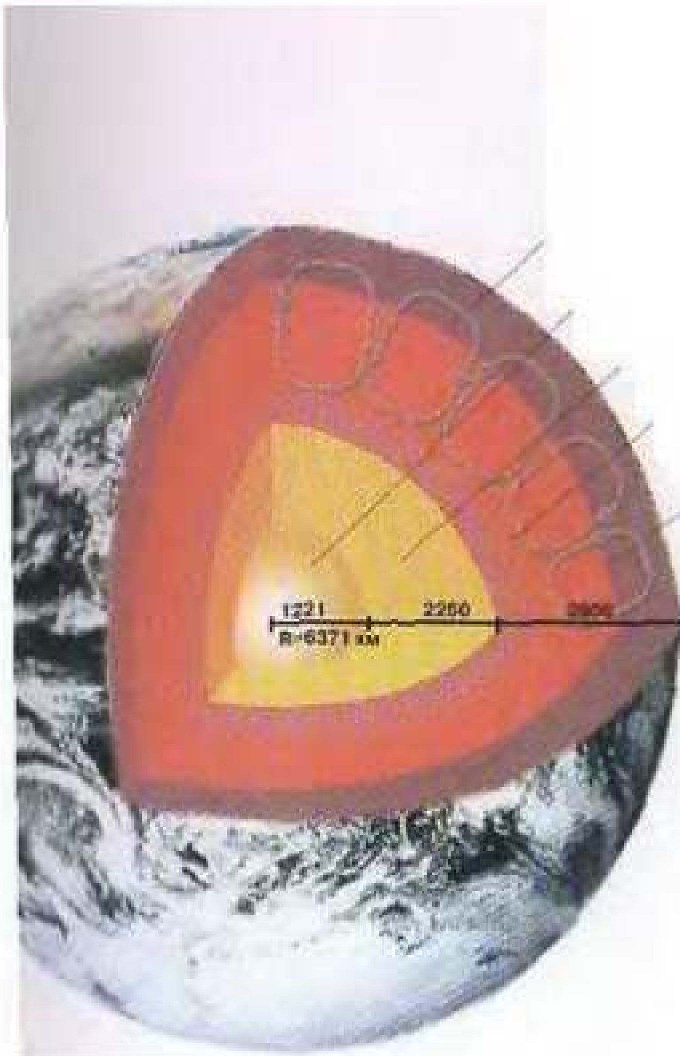
otsin narratiivset vormi - kuidas rääkida inimestele halastamatust tõest, mis pööras minu maailmataju pea peale. See raamat ei ole kirjutatud kuulsuse ja raha pärast, vaid selleks, et inimene saaks seda lugeda ja hakata mõtlema - siis võib minu ülesannet pidada täidetuks...

Otsustasin, et parem oleks sellest rääkida.
Autor

1. osa.
Raamat Maast ja Päikesesüsteemist

1. peatükk. Maa – tundmatu teadaolevas.

Niisiis, meie planeet Maa, sinine kera piiritus Kosmoses, täis smaragdrohelisi metsi ja merede akvamariini, kohalik ja südamlik, olles saanud miljardite inimeste ja kõigi teiste eluvormide emaks ja ainsaks koduks, asub Päikesest kolmandal kohal ja sellel on tagasihoidlikud parameetrid: ***Joon. 1. MAA struktuur (teadaolevate hüpoteeside kohaselt)***

Konvektiivsed voolud
Sisemine südamik
Välimine südamik

parameetrid:	12 756 km
Läbimõõt	5,98 x 1024 kg
Kaal	5510 kg/m3

Alumine vahevöö	Tihedus	23 tundi 56 minutit 4,1 sekundit (86164,1 sekundit)
Välimine mantel	Pöörlemisperiood	365,26 päevad (31,472,299 sekundit)
Koor		
Astenosfäär	Revolutsiooni periood	1 AU (149,6 miljonit km)
	Keskmine kaugus Päikesest	

Teaduse kohaselt on maakeral kolm peamist struktuurivööndit: maakoor, kest (mantel) ja tuum. Maakoore paksus ei ole konstantne, see varieerub mitmest kilomeetrist ookeani põhjas mitmekümne kilomeetrini mägedes.

mandrite piirkondades on graniitide tihedus 2,67 g/cm3 ja basaltide puhul ligikaudu g/cm3. Teadlaste sõnul asub vedel vahevöö allpool, tihedusega 3,3-
9,7 g/cm3 ja raud-nikkel südamik sisemise tahke piirkonnaga tihedusega 12,5 g/cm3 . Olgu, me usume seda praegu, aga...

Ja kuidas on lood näiteks piiblilise veeuputuse legendiga? Muinasjutuga? Aga miski ei juhtu juhuslikult ja eriti mitte midagi sellist, mida inimesed mäletavad tuhandeid aastaid. Veeuputuse legendid on säilinud paljudes uskumustes ja religioonides ning viimasel ajal on kogunenud otseseid ja kaudseid fakte sellise kataklüsmi reaalsuse kohta. Või peaksime ehk iidseid legende ja traditsioone käsitlema mitte muinasjuttudena, vaid tõenditena reaalsetest sündmustest, mis on ajaproovile vastu pidanud ja meieni jõudnud arusaamatul müstilisel kujul? Seda tuleks tõsiselt võtta: kui selline oht on olemas, peame mõistma ja teadma, mis on selle põhjus, kuidas seda ennustada, ennetada ja lõpuks selleks valmistuda. Pealegi on olemas katastroofide hüpotees või teooria, mis ei välista selliste kataklüsmide kordumise võimalust.

Või näiteks kivistunud dinosauruste jalajäljed Khodja-pil-ata küla lähedal, mis asub Kutitantau mäe läänenõlval Türkmenistanis – kohalikud elanikud usuvad, et need on Aleksander Suure armee elevantide jalajäljed. Kujutage ette hiiglaslike kivijälgede ahelat, mis kulgeb mööda mäeharja nõlva taevasse. Võib-olla otsustas dinosaurus pilvedel jalutada? Aga jalajäljed saavad jääda ainult niiskele savisele tasasele pinnale või järve põhja ja kindlasti mitte nõlvale – mitmetonnine hiiglane libiseks lihtsalt mööda vedelat savi alla nagu mäest. Ilmselt näksis see vaene kaaslane hommikul rahulikult madalas soojas *tiigis rohtu või merevetikaid, kõndides mööda horisontaalset* põhja, kui äkki hakkas muld liikuma, kerkis üles, oli tunda tulise kuumuse lõhna, millest muld kivistus ja tõi meile miljonite aastate jooksul mälestused sellest katastroofist.

Maa tuline kera, mis järk-järgult jahtub, peaks olema sile, ilma mägede ja kuristiketa, aga need on olemas, mis tähendab, et katastroofe on tõepoolest toimunud. Ja katastroofe, nagu uuringud näitavad, on varemgi palju juhtunud ning kui midagi sarnast juhtuks praegu, hukkuks inimkond mõne minutiga. Kohutavate katastroofide jälgi on kõikjal – tuleb vaid osata neid näha. Mandrite pinda moonutavad kerkivad servad, kuristike sakilised haavad, murrangulised praod, sadade meetrite ja isegi kilomeetrite sügavused purunemised, jääb mulje, nagu oleks Maa pinda halastamatult rebitud, titaanlike jõudude poolt segatud, millega võrreldes tundub kõige katastroofilisem maavärin Richteri skaala ülemisel piiril lapsemänguna, kerge tuuleiilina. Mis on tektooniliste jõudude nii vägivaldse avaldumise põhjus?

Kui uskuda üldtunnustatud teooriat, siis pole lihtsalt millegi pärast muretseda. Kust näiteks tuleksid tohutud soolase vee massid, et mõne minuti, päeva või tunni pärast oleks seda nii palju, et Ararat kaoks vee alla ja 4-5 kilomeetri sügavune meri pritsiks Kapitooliumi kupli või Rjazani katedraali kirikute tippude kohale? Aga see...

See on juba juhtunud ja see on juhtunud rohkem kui üks kord. Katastroofide mälestus elab edasi religioossetes uskumustes Harmagedooni ja apokalüpsise kohta. Ja kuna see on juba juhtunud, võib see juhtuda ikka ja jälle, mis tähendab, et meie maakera pole sugugi nii lihtne, kui me seda ette kujutame, ja sugugi mitte selline, nagu meile tundub.

Joonis 2. Maa mandriplaatide triiv

Tänapäevased tuttavad Maa mandrid ei olnud seal, kus nad praegu on – nad triivivad. Antonio Snyder märkas seda esimesena 1858. aastal ja 1912. aastal esitas saksa teadlane Alfred Wegsier mandrite triivi hüpoteesi. Esmalt märkasid nad, et Aafrika mandri lääneranniku piirjooned langevad kokku Lõuna-Ameerika idaranniku rannajoonega ja kui neid võrrelda piki mandririiuli piiri, muutub kokkusattumus lihtsalt hämmastavaks. Kui me vaimselt ette kujutame, et ookeanide vesi on kadunud ja me seisame tasasel pinnal ookeanipõhjas, siis meie silme ette ilmub hiiglaslik, 2–3 km kõrgune vertikaalne sein. See veidralt keerduv sein kulgeb meist mõlemas suunas, kadudes horisondi taha – just selline näeb välja mandriplaadi serv. Ja teisel pool ookeani on vastaskallas täpselt sama serv teise plaadiga ja need langevad kokku nagu mosaiigitükid, sest nad olid kunagi üks tervik. Seega, kui me seisame ookeanipõhjas mandriplaadi lähedal, siis on meie jalge all basalt ja kui me mandriplaati puudutame, tunneme oma peopesas graniiti.

Joonis 3. ***Mandrilised laamad ja ookeanipõhi ristlõikes***

Märkus: *Entsüklopeedilised allikad tõlgendavad neid mõisteid järgmiselt:*

1. Maakoor *on "tahke" Maa ülemine kest, mida piirab altpoolt Mohoroviÿiÿi pind. Eristatakse mandrilist koorikut (35–45 km paksune tasandike all ja kuni 70 km mägistes piirkondades) ja ookeanilist koorikut (5–10 km). Esimese struktuuril on kolm kihti: ülemine setteline, keskmine, mida tavapäraselt nimetatakse graniidiks, ja alumine basaltne: ookeanilises koorikus graniidikiht puudub ja settekihi paksus on vähenenud. Mandrilt ookeanile üleminekuvööndis areneb vahepealne koorikutüüp (subkontinentaalne või subokeaniline). Maakoor*

allub pidevatele tektoonilistele liikumistele. Selle struktuur jaguneb liikuvateks piirkondadeks (volditud vööd) ja suhteliselt rahulikeks piirkondadeks - platvormideks.

2. Mohoroviÿi pind *on maakoore ja vahevöö vaheline piir; selle avastas 1909. aastal Jugoslaavia seismoloog A. Mohoroviÿ (1857–*
1936). Pikisuunaliste seismiliste lainete kiirus Mohoroviÿi pinna läbimisel suureneb järsult 6,7–7,6 km/ s-lt 7,9–8,2 km/ s-ni ja tihedus 2,9–3,0-lt 3,1-le.
3,5 t/ m3

3. Mandrišelf *(inglise keelest šelf - mandriline madalik) - mandrite veealuse serva tasane osa, mis külgneb maismaa rannikuga ja mida iseloomustab maismaaga ühine geoloogiline struktuur. Šefi serva sügavus on tavaliselt 100–200 m, kuid mõnel juhul ulatub see 1500–2000 m-ni (näiteks Ohhoota mere Lõuna-Kuriili basseinis); laius on kuni 1500 km (näiteks Põhja-Jäämeres). Šefi kogupindala on umbes 32 miljonit km2.*

4. TRAPPID *(rootsi keeles trapp, sõnast trappa - redel) - rühm aluselisi tardkivimeid, mis pärinevad aluselisest magmast (diabaas, basalt jne), levinud iidsetel platvormidel, kus nad mõnikord esinevad tohutute (mitu tuhat km2) katete kujul (näiteks Ida-Siber, Hindustan).*

Kui järgida entsüklopeediliste allikate loogikat, siis on põhimõtteliselt kahte tüüpi maakoort - ookeaniline ja mandriline. Üleminekutsoonid ehk šelfid on sisuliselt mandrilised kivimid, mis on tekkinud ranniku laineerosiooni tagajärjel. Mandriliste plaatide kooriku põhikomponent - graniit - puudub ookeanilises maakoores ja see on meie aruteludes väga oluline. Seega koosnevad mandrilised plaadid enamasti graniitidest, mis asuvad peal, ja basaltid moodustavad ookeanipõhja kivimid. Mandrilistel plaatidel (basalt) või allpool graniitidest või tõusevad graniitplaatide riketest, moodustades lõkse, ja basaldikihil on piiratud paksus. Basaltide alumist piiri nimetatakse ka Mohoroviÿi pinnaks ja [seda registreeritakse seismiliste lainete kiiruse suurenemisena, mida seismoloogid seletavad tihedama kivimikihi olemasoluga. Graniitidel on oluliselt kõrgem sulamistemperatuur kui basaltidel. On isegi tööstus, mis toodab kivibasaldivalusid, kuid nad pole õppinud graniite valama. Graniitide ja basaltide erinevus nende asukohas maakoores ja sulamistemperatuuril viitab sellele, et neil olid erinevad sünteesitingimused. Ilmselt tekkisid esmalt graniidid ja alles seejärel, kui pinnatemperatuur oluliselt langes, hakkasid tekkima basaltid.

Basaltid moodustasid ookeanipõhja ja see protsess jätkub tänapäevalgi – süvamerelaevadega ookeanipõhja uurides registreeriti basaldi väljapressimise fakt põhja pragudest, mis viitab ookeanipõhja pindala suurenemisele. See kinnitab mandrite triivi teooriat ja kui mandrid üksteisest eemalduvad, on ookeanipõhja pindala suurenemine loomulik: seda on korduvalt kontrollitud ja see on muutunud vaieldamatuks. Kuid teisest küljest ei libise mandrilaamad mööda ookeanipõhja, vaid on selle külge kindlalt kinnitatud: basaltid on mandrilaamad alumine kiht ja mandrid ei triivi mööda planeedi pinda, vaid eemalduvad üksteisest maakera läbimõõdu suurenemise tõttu ning maapinna pindala suurenemine toimub maakoore kõige soisemas kohas – ookeanipõhjas.

Kõik see kinnitab maakera läbimõõdu pideva suurenemise fakti, mis ilmnes planeedi suuruse mõõtmisel, mida viidi läbi erinevatel aegadel ja erinevate teadlaste poolt.

p/p	Kes mõõtmise tegi?	Millal	Polaarraadiuse mõõtmise tulemused kilomeetrites
1.	Kaldealased 625 eKr Eratosthenes Küreenest 210 eKr Fernel 1553 Snellius		6310 500
2.	1670 La Condamine 1743 Delambert 1790 Walbeck 1819 Everst 1830		6315 400
3.	Besseppe 1841 Tenner 1844 Schubert 1861 Clark 1880 Ždanov 1893		6340 100
4.	Krasovski 1936 USA topograafiline uuring 1947 NSVL Geodeesia,		6352 300
5.	Kartograafia ja Aerofotograafia Keskinstituut 1961		6353 600
6.			6356 600
7.			6355 800
8.			6356.100
9.			6356 079
10.			6356 015
11.			6356 011
12.			6356 515
13.			6356 433
14.			6356 863
15.			6356 878
16.			6356 942

Niisiis, meie maakera paisub, isegi Maa raadiuse suurenemise keskmine kiirus on mõõdetud - 5,1 m aastas. Mõnede uurijate ideed mandriplaatide evolutsioonist, Pangea või Gopwana mandri jagunemisest mitmeks mandriks, kui suurele, praegusega sarnase suurusega planeedile tekkis üks ookeaniga ümbritsetud manner, on põhimõtteliselt valed: üks suur graniidist manner suurel basaltkeral ei saanud kivimite sünteesi tingimuste tõttu tekkida. Kuid Maa paisub, seetõttu oli see väga iidsetel aegadel nii mahult kui ka pindalalt väiksem. Kuidas mandrid ja ookeanid sellel paiknesid? Ookeane lihtsalt polnud ja mandrid sulandusid üheks tahkeks massiks.

See idee ei tekkinud mitte minu, vaid saksa geofüüsiku O. Hildebergi pähe 1933. aastal. Ta lõikas mandrite siluetid kaardilt välja ja üritas neid nihutada. Brasiilia rannikul olev katkestuspunkt langes üsna täpselt kokku Aafrika rannikuga. Sama juhtus ka teiste Aafrika ja Lõuna-Ameerika osadega. Lähis-Ida piirkonnas on kokkusattumused veelgi paremad – vastasservad näivad üksteist täiendavat. Arvutused näitasid, et tänapäeva mandrid võivad kohtuda kera pinnal, mille läbimõõt on pool Maa praegusest läbimõõdust. Kuid Hildebergil ei õnnestunud mandrite kontuure täpselt sobitada.

Maa algläbimõõtu saab arvutada erinevalt. Esitame küsimuse, kus on ***algläbimõõt Maa paisumispunkt*** ja mille tõttu see juhtub?

Paisumise alguspunktiks tuleks pidada maakoore mandrilisteks plaatideks purunemise alguspunkti, st planeedi läbimõõtu, kui Maa kuum kera jahtus nii palju, et graniitide süntees lakkas ja edasine paisumine hakkas habrast graniidist kesta lõhkuma. Maa oli graniidist pinnaga kera, millel oli ühte tüüpi maakoor, mida me tänapäeval nimetame mandriliseks. Planeedi aine hulk jäi ja jääb praktiliselt muutumatuks, kui me ainet ei arvesta.

meteoriidid, mida planeet saab, ja gaasid, mida atmosfäär kosmoses kaotab. Planeedi läbimõõdu kasv toimus ja jätkub tuumade lagunemise tõttu, kui rasketest elementidest saadakse kergeid elemente, kuid sünteesitakse tihedamaid ja kergemini sulavaid kivimeid - basaltid on graniitidest tihedamad. Maa ei vähene, vaid suureneb, mis näitab, et planeedi aine tihedus, mis on kaetud kerge graniidist koorikuga, pidi olema väga suur.

Mandriliste plaatide graniidist pinna pindala ei saanud oluliselt väheneda: graniit on basaltist kergem ja tulekindlam ning ei saa vedelas basaldis vajuda, nagu ka ei saa see sulada. See isegi suurenes basaltide väljapressimise ja püüniste tekkimise tõttu, seega on praeguste mandrite pindala mõnevõrra suurem kui esialgne ja arvutustulemus on esimene ligikaudne.

Kui mandriplaadid lõpuks moodustusid, hakkasid need triivima, moodustades ookeanipõhja, kuid mandrite pindala jäi samaks – ookeanide pindala muutus. Sellest tulenevalt oli noore planeedi pindala võrdne praeguste mandrite ja mandrišelfi pindalaga, kuna see on osa mandriplaatidest.

Arvutame sfääri pindala tuntud valemi abil ja leiame läbimõõdu. $S=\pi D^2$, st teadmine

Esialgsed andmed:

Kogu pinna pindala (S) praeguse planeedi Maa pindala *km2*- s -	510 069595,78
Praeguste mandrite pindala riiuli ja basaltlõksudega, ilma vulkaaniliste saarteta, võrdne kogu pinna pindalaga (-dega) iidne planeet, *km2* -	171 789 000,0
Keskmine läbimõõt (D) praeguse planeedi Maa kohta, *km*	12 742 062
- keskmine tihedus (aine tükki) praeguse planeedi Maa massist, *g/*	5.51
cm3 - Mida sa arvutustest said?	
Keskmine läbimõõt (d) primaarne planeet Maa, km - aine	7394
keskmine tihedus fp) primaarne planeet Maa, *g/ cm3* -	28 198

Esitagem endale lihtne küsimus: milline oleks pidanud olema planeedi aine keskmine tihedus, kui aine hulk oleks jäänud samaks, aga planeedi läbimõõt oleks väiksem?

Planeedi tihedus on tänapäeval 5,51 g/cm³. , selle lineaarmõõtmed on raadius R ja ruumala Vc on teada. Arvestades, et aine hulk ja Maa mass ei ole oluliselt muutunud, s.t.

(tp = ts), saame primaarse Maa tiheduse pn arvutada meie poolt saadud raadiuse r ja ruumala Vc abil, ruumalade ja tiheduste võrdelise sõltuvuse kaudu.

Arvutuse teostame kera ruumala tuntud valemi abil. $V=4/3\pi R^3$,

need. $\rho_C = m_C / V_C$, a $\rho_\Pi = m_\Pi / V_\Pi$. Pärast muundumist saame ***planeedi*** $\rho_\Pi = \rho_C R^3/r^3$

Maa keskmise tiheduse primaarse kesta mandrilisteks plaatideks lagunemise alguses - umbes 28,2 g/ cm³.

Antud andmetest saadi tulemus, mida, nagu eespool öeldud, saab kasutada ainult esimese lähenduse hinnanguna, kuna kasutati järgmist:

Statistilised andmed mandrilaamade pindala kohta ja mandriliste plaatide pindala hõlmab graniitidest hilisemate basaltlõksude pindala. Maismaa pindala statistilised andmed ei hõlma vulkaaniliste saarte pindala, mis ei koosne graniidist. Vaidluste vältimiseks kasutasin teadlikult teadaolevat ja kättesaadavat statistikat. Kontrollige täpselt, eemaldades sekundaarse mittemandrilise maismaa mõju. Jah, mittemandriline maismaa, kuna basaltid on ookeanipõhja kivim ja sisuliselt on graniidis olevad lõksuliited vaid ookeanilise maakoore "lisand" mandrilisele maakoorele. Tegelik tulemus annab primaarse maakera väiksema läbimõõdu ja sellest tulenevalt veelgi suurema tiheduse. Võrrelge oma arvutuste tulemusi antud andmetega südamike kestade suuruste ja südamikule *asetatud* maakoore mahu ümberarvutuse kohta ning te veendute tõesuses.

Kujutage ette, et ühes kuupsentimeetris on 28,2 grammi ainet. Vau!!! Millest see planeet siis tekkis, mis taevast alla sadas? Kullast? Plaatinast? Hakkame sirvima teatmeteoseid: reenium - 21,02; osmium - 5; iriidium - 22,4; plaatina - 21,45; kuld - 19,32; uraan - 19,07 g/cm3 - olemasolevas perioodilisussüsteemi tabelis pole midagi sellist. Paistab, et noor planeet koosnes lisaks meile teadaolevatele raskeimatele metallidele ka mõnest väga raskest elemendist ja eriti selle tuum, mis teaduse kohaselt koosneb rauast tihedusega 7,82 g/cm3 ja niklist - 8,90 g/cm3 - neid kergmetalle selles lihtsalt ei saanud olla.

Ja siis arvutasime planeedi tiheduse esimese lähendusena, arvestamata asjaolu, et mitmekilomeetrise graniidist maakoore kihi tihedus oli enam kui 10 korda väiksem kui kogu Maakera tihedus. Järelikult oli alusaine ja selle primaarse sfääri tuuma tihedus veelgi suurem. Mul (ja ma arvan, et ka lugejatel – *autoril)* on tõsiseid kahtlusi tänapäevaste Maa-kujutluste õigsuses. Peame mõtlema, kuidas Maa on üles ehitatud, kuidas ja kus võib leida raskeid elemente, millest meie kaunis planeet ilmselt moodustus.

planeet.

2. peatükk.

Pime usk teadusesse ehk "kolme elevandi" sündroom

Mõistlik inimene püüab alati mõista ümbritsevat maailma ja inimkonna ajalugu on sisuliselt vastuse otsimine sellele igavesele küsimusele. Teadus on tänapäeva inimese jaoks alati olnud ja jääb selles vaieldamatuks autoriteediks - me võtame mõtlematult usus vastu kõike, mida teadlased ja teaduslikud traktaadid meile räägivad. Kuid oli aeg, mil tolleaegne arenenud teadus ja selle parimad meeled uskusid, et Maa on lame ja seisab kolmel ookeanis ujuval elevandil või vaalal ning inimesed uskusid seda pühalt. Uudishimulikud otsisid Maa serva, avastades uusi maid ja uusi teadmisi. Aeg möödus, kogunenud teadmiste hulk muutus paratamatult uude kvaliteeti, nii et inimeste mõtetes läksid elevandid kuhugi, vaalad ujusid minema, Päike peatus ja Maa, muutudes palliks, hakkas selle ümber tiirlema.

Me usume sellesse pühalt, seadmata kahtluse alla muutumatuid tõdesid, nagu me varem uskusime kolme elevanti"... Mõelgem ja hinnakem tänapäeva teaduse näiliselt muutumatuid tõdesid, mis täidavad soliidseid entsüklopeediaid, analüüsigem neid ja meie ette ilmuvad taas "teaduse elevantide" kummitused. Selle mõistmiseks vaatleme lähemalt kõige lähemat, tuttavamat ja samal ajal tundmatut ja arusaamatut asja - meie Maad, eriti kuna meil teil ja minul on kahtlusi olemasolevate ideede õigsuses selle kohta, eriti selle struktuuri ja tuuma osas - kas seal on "raudseid elevante"?

Nagu meile räägitakse, tekkis Maa umbes 5 miljardit aastat tagasi tolmupilvest, mis seejärel radioaktiivsete elementide lagunemisenergia tõttu kuidagi paksenes ja kuumenes. On mitu hüpoteesi, kuid see on peamine, see, mida kõige sagedamini mainitakse,

ja mida õpetatakse õppeasutustes. Aga see on 18. sajandi lõpu Kanti-Laplace'i hüpotees ja sellest ajast on palju vett silla alt läbi voolanud... Ja teadmised pole nüüd samad. Avastati tuumaenergia - ilmus täiendus udukogu aine radioaktiivse kuumenemise kohta, seejärel andis termodünaamika alguse Suure Paugu hüpoteesile, kuid olemus jäi samaks: see on Laplace'i moderniseeritud hüpotees kahesaja aasta tagant. Oletame, et see oli nii, et hüpotees on tõene, aga võrdleme teadaolevate radioaktiivsete elementide poolestusaegu, mis on tuhandeid ja miljoneid kordi lühemad kui planeedi eluiga. Seega, kui palju radioaktiivseid elemente oli selles Laplace'i tolmus, kui nad miljonite poolestusaegade järel on endiselt Maal? Ja kuidas on lood nende isotoopidega, mille perioode mõõdetakse aastates, päevades ja isegi minutites? Raske radioaktiivne gaas radoon, mis on raadiumi lagunemisprodukt, eraldub maakoorest pidevalt. Jah, just see kuulus raadium, mille kohta kuulus luuletaja kirjutas, et "grammi raadiumi nimel tuleb kühveldada tuhandeid tonne maaki". Ja radoon ei tekkinud kunagi tagasi, vaid tekib iga sekund, just praegu, sest kõige stabiilsema 222Rn poolestusaeg on vaid 3,8 päeva. Maapõue sügavustes on tuumade lagunemisprotsessid kestnud miljardeid aastaid ja me elame tuumareaktori kivikesta peal, mis on tegelikult meie planeet, mille tuumakütuse varud pole veel ammendunud. Ilmselt on selle lagunemise energia see, mis paneb meie maakera oma telje ümber pöörlema. Kus siis on peidus nii tohutu kogus nii haruldast raadiumi? Ja kui palju seda tuumakütust üldse olla võiks? Terve planeet, selle üksikud tükid või ainult selle tuum?

Märkus:

Roodium *(ladina keeles: Radium), Ra. Perioodilisussüsteemi II rühma keemiline element, aatomnumber 88, aatommass 226,0254, kuulub leelismuldmetallide hulka. Radioaktiivne; kõige stabiilsem isotoop on 226Ra (poolestusaeg 1600 aastat). Nimi tuleb ladinakeelsest sõnast radius - ray. Hõbevalge läikiv metall; tihedus 5,5–6,0 g/ cm3, sulamistemperatuur* 9690 °C. *Keemiliselt väga aktiivne. Looduses leidub uraanimaakides. Ajalooliselt on see esimene element, mille radioaktiivsed omadused on leidnud praktilist rakendust meditsiinis ja tehnoloogias. Isotoopi 226Ra ja berülliumi segamisel kasutatakse kõige lihtsamate laboratoorsete neutronallikate valmistamiseks.*

Radoon *(ladina keeles Radon), Rn, perioodilisussüsteemi VIII rühma keemiline element, aatomnumber 86, aatommass 222,0176, viitab väärisgaasidele. Radioaktiivne, kõige stabiilsem on 222Rn (poolestusaeg 3,8 päeva). Tekib raadiumi lagunemisel (sellest ka nimetus). Tihedus 9,81 g/ l, sulamistemperatuur* -620 °C. *Kasutatakse uurimismetallurgias ja meditsiinis.*

Toorium *(ladina keeles: Thorium), Th. perioodilisussüsteemi III rühma keemiline element, aatomnumber 90, aatommass 232,0381, kuulub aktiniidide hulka. Radioaktiivne, kõige stabiilsem isotoop on 232Th (poolestusaeg 13,89 miljardit aastat). Nimi pärineb jumal Thorilt. Hõbevalge metall; tihedus on 11,724 g/ cm2 , sulamistemperatuur 1750 °C. Seda ekstraheeritakse peamiselt monasiidist. Seda kasutatakse sulamite legeerimiseks, getterina elektrilampide tootmisel. Paljutõotav tuumkütus, milles 232Th võiks muundada 232U-ks. Viimane võib osaleda lõhustumisahelreaktsioonis. O2 on tulekindel materjal.*

Kuid iga raske elemendi piisava detailsusega kirjeldamisest ei piisa; ilmse mõistmiseks piisab poolestusaegade kestuse põhiandmete kokkuvõtmisest.

regulaarsus:

Element	Th 90 Ra 91	U 92 Np 93	toorium protaktiinium		PU 94	Am 95	Cm 96 Bk97	
perioodiline süsteemid			uraan neptuunium plutoonium americium curium berkelium					

Enamik stabiilne isotoop.	232.	231Ra	238 U	237Np	244ÿu	243 hommikul	247Cm	247Vk
tema periood poolväärtusaeg	13.89 miljard aastat	32500 aastat	4.47 miljard aastat	2.14 miljon aastat	80,5 miljon aastat	7370 aastat	15.8 miljon aastat	1380. aasta aastat
tihedus g/cm3	11.72	15.37	19.12	20.45	19.80	kunst sai	kunst sai	kunst sai
						13.67	13.51	

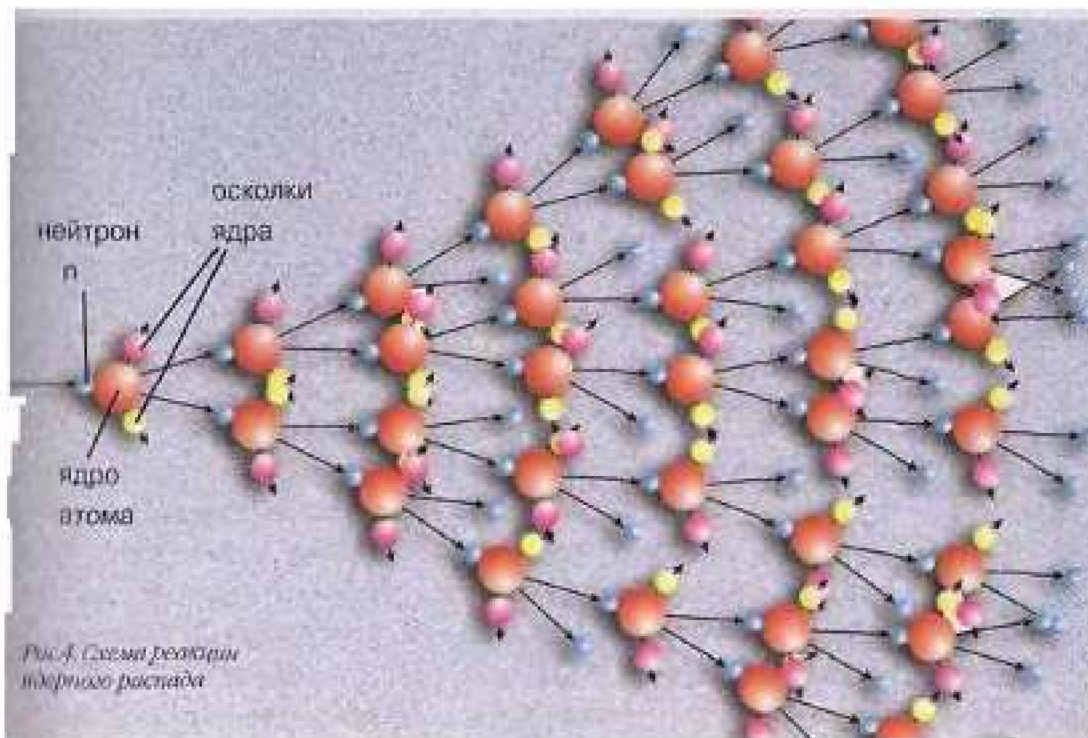
Element periood. süsteemid	Cf 98 kalifornium	Es 99 einsch-teinium	Fm 100 fermium	Md101 mende-Levi	No 102 nobelium	Lr 103 laure-nsii	Ku104 lokkis	Ns105 Niels-bory
Enamik stabiilne isotoop,	251Cf	250	257Fm	258Md	259 nr	260Lr	261Ku	262Ns
tema periood poolväärtusaeg	900 aastat	es 472 päevad	100,5 päevad	56 päevad	1,5 tundi	3 min.	70 sek.	40 sek.
tihedus g/cm3	kunstlikult saadud	tehislik saadud	tehislik saadud	tehislik saadud	kunstlikult saadud	kunstlik saadud	kunstlik saadud	kunst sai

Oletame, et raadiumivarude (selle kõige stabiilsema isotoobi poolestusaeg on vaid 1600 aastat) täiendamise allikaks on uraani lagunemine, eriti kuna selle stabiilsus on võrreldav Maa vanusega. Aga kust siis pärinevad looduslik neptuunium ja plutoonium? Poolestusaegade järgi otsustades peaks olema looduslikku ameriitsiumi, kuuriumi ja berkeeliumi - aga neid pole veel leitud... Aga ma tõin teadlikult välja ainult kõige stabiilsemate isotoopide poolestusajad.

Vastased võivad väita, et planeet moodustus kivimitolmust, mis sisaldas teatud koguses metalle koos raskete radioaktiivsete elementide seguga, ja esitatud faktid pole uudis ning et lühiajalised isotoobid põlesid ammu ära ja need, mis praegu eksisteerivad, on uraani ja tooriumi lagunemise produkt, mis olid peamine kütus, mis soojendas planeedi ainet ja toetab seda praegu, vabastades atmosfäärigaase ja vett planeedi sügavustest.

Neil oleks võinud õigus olla, kui uraan ja toorium oleksid veidi raskemad: uraani tihedus on 19,07 g/cm3. ja toorium - ainult 11,724 g/cm3 . Meie arvutuste kohaselt oleks kogu algse maakera aine tihedus pidanud olema üle 28,2 g/cm3 . Mis pistmist on siis uraanil ja tooriumil ning veelgi enam raual ja niklil, kui üldtunnustatud hüpoteesi kohaselt koosneb Maa tuum neist? Raud ja nikkel ei saa lagunedes muutuda uraaniks ja raadiumiks. Ja kuidas on lood kogu perioodilisustabeliga, kui raud on üldtunnustatud teooria kohaselt planeedi massi peamine element? Kuidas ja kus saavad kõik ülejäänud elemendid moodustuda, kui peaaegu kõik radioaktiivsed elemendid, välja arvatud looduslik uraan ja toorium, oleksid pidanud miljardite aastate jooksul juba ammu lagunema, jättes alles vaid raua, mille aatomnumber perioodilisustabelis on 26, ja 114. elemendi avastamine on juba teada antud? Loogika dikteerib, et Maa kogu oma massis pidi olema moodustunud palju raskematest elementidest kui need, mida tänapäeva teadus praegu teab.

Me seisame silmitsi valikuga: kas uskuda tänapäeva teaduse kohaselt Maa tuumas leiduvate „raudsete elevantide" olemasolusse või mõistame, et peame vastust ise otsima, eeldades, et Maa tuum peab sisaldama märkimisväärses koguses kurikuulsast rauast *kõrgema* järgu elemente ja et seda seal tõenäoliselt ei leidu.

PEATÜKK 3.

Mõtisklused selle üle, kuidas Maa peaks olema paigutatud

Selgub, et Maa tuuma tihedus on võrreldamatult suurem kui lihtsalt raua-nikli sulamil. Ja see tähendab, et peame ümber mõtlema selle sisemise struktuuri. Alustame teadaolevate tõdede ja faktidega, mida võib leida igast teatmeteosest ja entsüklopeediast.

Seismoloogid väidavad, et Maal on erinevad kestad ja tuum, selguse huvides sisestame nende andmed tabelisse ja võrdleme neid oma arvutatud andmetega. Oleme varem leidnud, et primaarse Maa läbimõõt esimeses lähenduses oleks pidanud olema umbes 7394 km ja ma rõhutasin, et see võtab arvesse graniidist koorikut.

Kui arvutame praeguse maakoore mahu ümber primaarseks läbimõõduks, peaks selle paksus olema umbes 210 km ja seega peaks südamiku läbimõõt olema umbes 6974 km. See välistab teadaoleva teguri - maakoore tiheduse - mõju, mis meie südamiku tiheduse meetodi abil ümber arvutades annab täpsema tulemuse - südamiku keskmine tihedus on üle 32,49 g / cm3.

Vaatame tabelis esile tõstetud väärtusi: meie andmed on silmatorkavas kooskõlas tänapäevaste seismoloogiliste uuringute andmetega. Kõrvalekalle on vaid 0,5%, seda saab seletada arvutusvigadega, kuid seismoloogide andmed annavad südamiku veidi väiksema läbimõõdu, mis võib viidata ka selle aktiivsete elementide läbipõlemisele. Kuid südamiku keskmine tihedus, nagu me varem kontrollisime, peaks olema üle 32,49 g/cm3 . Oletame, et iidse planeedi aine muutus seni tundmatutest raskmetallidest kergemateks, luues tahke ja vedela südamiku, vahevöö ja maakoore. Aga kuidas said planeedi väike läbimõõt, mille me määrasime, ja südamiku läbimõõt kokku langeda, kui see on raud-nikkel? Kas see on juhuslik? Või pole seal rauda, vaid raskmetallide algne mass on säilinud, vaid veidi vähenenud lagunemisreaktsiooni massitarbimise tõttu?

Kuid sellise tiheduse korral on tuuma ja maakoore *aine* võrdne kogu Maa massiga. Seega selgub, et vahevöö aine jaoks pole olulist massi alles jäänud, mis saab viidata ainult ühele asjale - vahevöö aine tihedus on äärmiselt madal,

st ***Maa tuuma ja maakoore vahel peab olema umbes 2900 kilomeetri paksune gaasivahe.***

Зоны строения земного шара		Данные теории			Наши данные	
	Среднее расстояние от поверхности, км.	Средний диаметр зоны, км.	Теоретическ. плотность зоны г/см³	Среднее расстояние от поверхности км.	Средний диаметр зоны, км.	Расчетн. плотн. зоны, г/см³
Кора Земли	0-70	12740-12600	2,6-2,97	0-70	12740-12600	2,6-2,97
Верхняя мантия - твердые породы	70-900	12600-10940	неизв. сплав			Слой газа
Нижняя мантия - твердые породы	900-2900	10940 -6940	неизв. сплав			
Внешнее ядро - *жидкий металл*	2900-*5000*	6940 *-2740*	неизв. *сплав*		6974	
Переходная зона	5000-5100	2740 -2540	неизв. сплав			более 32,49
Внутреннее ядро - твердый металл	5100 -6370	2540	12,5 (прогноз)			
Среднее для всех зон			5,51			5,51

Ilmselt on akustilise laine levimiskiirus kuumas ja kokkusurutud gaasikeskkonnas Maa tahke maakoore all üsna suur ning seismoloogid peavad Mohoroviÿi piiril toimuvat kiiruse hüpet ekslikult üleminekuks tihedast olekust tihedamale ja vedelamale, mitte aga üleminekuks tihedast olekust gaasilisse. Selle veendumiseks piisab akustilise laine levimiskiiruse eksperimentaalsest määramisest samaväärses gaasikeskkonnas. Lisaks on keskkonna parameetreid uurimislaboris muutes teatud tõenäosusega võimalik saavutada keskkonna tegelikud parameetrid temperatuuri ja rõhu osas Maa kooriku all. Kuid see pole veel kõik. Seismoloogide poolt täheldatud ülemise ja alumise vahevöö vaheline piir pole midagi muud kui ilmselt gaasikeskkonna jaotus kvalitatiivse koostise järgi: gaasipilu alumises osas (alumises vahevöös) peaks olema rohkem metallide ja keemiliste ühendite aure.

See järeldus oli nii ootamatu, et kontrollisin ja kontrollisin arvutusi ja algandmeid pikka aega uuesti, kuid loogika ja faktid olid vääramatud. Maa arengus, jahtudes, pidi paratamatult toimuma tahke maakoore eraldumine südamikust koos järgneva kesta paisumisega planeedi südamiku aktiivsete metallide lagunemisproduktide tõttu. Planeedi maakoor koosneb tegelikult settekivimite, graniidi ja basaldi tahketest kihtidest. Basaltil on maakoore sügavustes kõrge kuumutustemperatuuri ja rõhu korral ka mitme kilomeetri paksune viskoosne tsoon, mis on plastiline ja kergesti deformeeruv. Just see tsoon võimaldab maakoorel raskmetallide lagunemisel südamikust eralduvate gaaside rõhu all paisuda. Midagi klaasipuhuri töö taolist... Mõelgem edasi ja kujutagem ette, milline võiks Maa struktuur sellise hüpoteesi korral välja näha.

Vaatame maakoore alla, selle "valele poolele". Maa koorik peaks seal olema nagu mitmemeetrine käsna- või vatikiht - kristallisatsioonisõlmede võlvkeldrilt ripuvad mitmemeetrised basalt- ja diabaasstalaktiidid, mille vaheline ruum on täidetud poolvedelate kivimite tilkadega, vulkaanilise tuhaga erinevates vormides, sealhulgas niitjatena. Just siin peaks asuma vulkaanide "laoruum", kust nad paiskavad oma pursetega inimeste pähe tohututes kogustes kümneid kuupkilomeetreid vulkaanilist tuhka, kuumi gaase, väävlit ja kristallisatsioonisõlmede jäänuseid - vulkaanipomme.

Kui vaadata Maa keskpunkti poole, võib avaneda hämmastav pilt: Maa keskmes paistab "päike"! Kõik ümberringi peaks olema läbi imbunud pimestava kollase valgusega – 2900 km ruumi, mis on tohutu rõhu all täidetud gaaside, perioodilisustabeli ülemise osa elementide aatomi- ja ioonvormis aurudega. Kuid tegelikkuses peaks pilt olema palju süngem: need 2900 km ruumi on koostise, temperatuuri ja rõhu poolest heterogeensed, tihedalt täidetud elementide aurude ja tuhaga ning valgus vaevalt suudab neist läbi murda.

Planeedi maakoore all algab gaasikiht, mis on tegelikult Maa atmosfääri alus. Selle alumises osas, "keeva kihi" piiril, kus temperatuur on maksimaalne, peaksid primaarse atmosfääri põhikomponendiks olema elementide paarid - metallid ja kõik, mis asub perioodilisussüsteemi ülemises osas. Gaasikeskkonnas on väga tugev radioaktiivne kiirgus, sest siin toimub tuumade lagunemise viimane etapp gaaside moodustumisega.

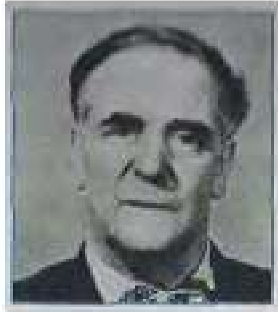
„Keevast kihist“ eemaldudes peaks temperatuur ja rõhk järk-järgult langema. Selles tsoonis peaks toimuma raskete keemiliste ühendite süntees, mis siin on auru kujul, tuuma lagunemise termilise ja kiirgusenergia neeldumise teel. Gaasipilu „kõige jahedamas“ ülemises osas peaks keskkond sisaldama palju gaase: hapnikku, lämmastikku, vesinikku, süsinikdioksiidi, veeauru, süsivesinikke, väävlit ja selle oksiide ning tuha kujul olevaid kivimeid. Ilmselt registreerivad seismoloogid gaasikeskkonna ülemise ja alumise tsooni piiri ülemise ja alumise vahevöö piirina ning see on tingitud nende akustiliste omaduste olulisest erinevusest.

Märgime vaid, et planeedi tuuma aktiivsete elementide tuumalagunemise lõppsaaduseks on vesinik ja muud gaasid, mis pidevalt Maa atmosfääri paiskuvad, pakkudes sellele toitu ja täiendust. Fakt on see, et Maa kaotab pidevalt gaase atmosfääri ülemistest kihtidest, mida päikesetuul Maa-lähedasesse kosmosesse puhub. Eriti palju kaob vesinikku - vesinikujälge tuvastavad uurimiskosmoseaparaadid mitme tuhande kilomeetri kaugusel planeedi "allatuule" küljest. Kuid lisaks vesinikule sisaldab see jälg aatom- ja molekulaarset hapnikku ning lämmastikku, veemolekule, s.t. Maa atmosfääri osa pideva kadumise fakt on vaieldamatult tõestatud. Kui Maa atmosfääris poleks tasakaaluseisundit, mida tagaks selle toitumine Maa sügavustest, oleks atmosfäär ammu kadunud. Eeldust, et Maa atmosfääri pidevalt toidetakse subkortikaalse gaasikihi gaasidega läbi maakoore, võib pidada atmosfäärikadude kompenseerimise mehhanismi reaalseks hüpoteesiks.

Metallist südamik ise peab keskosas olema tahke ja ümbritsetud vedela metallkestaga. Nii südamiku tahke kui ka vedel tsoon ei pea koosnema rauast, vaid stabiilsete transuraanelementide sulamist. Ilmselt on neil elementidel rekordiline sulamistemperatuur ja tihedus ning vedela tsooni olemasolu on seletatav tsoonide sulamite keemilise koostise erinevusega, kuna nende läbipõlemisel väheneb nende aatommass ja muutuvad omadused, mille tulemuseks on kergemini sulav sulam, mis moodustab tahke südamiku vedela kesta.

Vedel kest peaks olema ümbritsetud kergema tihedusega kestaga, mis koosneb teadaolevatest metallidest ja perioodilisussüsteemi elementidest, sealhulgas gaasidest. Ilmselt on see kivi ja metallide sulam. Täpselt nii, kuna tuumade lagunemine pole *miljardeid* aastaid sekundikski peatunud ja jätkub, kuid kõik perioodilisussüsteemi elemendid lagunevad, andes lõpuks vesiniku. See kiht peaks keema, kuna tsooni temperatuur peaks olema kõrgem kui nende elementide keemistemperatuurid ja gaasidega küllastunud, seega saab seda tinglikult...

nimetatakse "fluidiseeritud voodiks".

Kapitsa Petr Leonidovitš (1894-1984), füüsik, üks madalatemperatuurse füüsika ja tugevate magnetväljade füüsika rajajaid, NSVL Teaduste Akadeemia akadeemik (1939), kahekordne Sotsialistliku Töö Kangelane (1945, 1974). Aastatel 1921-34 oli ta teadusmissioonil Suurbritannias. NSVL Teaduste Akadeemia Füüsikaliste Probleemide Instituudi organiseerija ja esimene direktor (1935-46 ja alates 1955). Avastas vedela heeliumi ülivoolavuse (1938). Töötas välja meetodi õhu veeldamiseks turboekspandri, uut tüüpi võimsa mikrolainegeneraatori abil. Avastas, et tihedates gaasides kõrgsagedusliku tühjenemise ajal tekib stabiilne plasmanöör elektrontemperatuuriga 105 °C.

- 106 tuhat^{0} NSVL riiklik preemia (1941, 1943), Nobeli preemia (1978), kuld NSVL Teaduste Akadeemia Lomonossovi medal (1959).

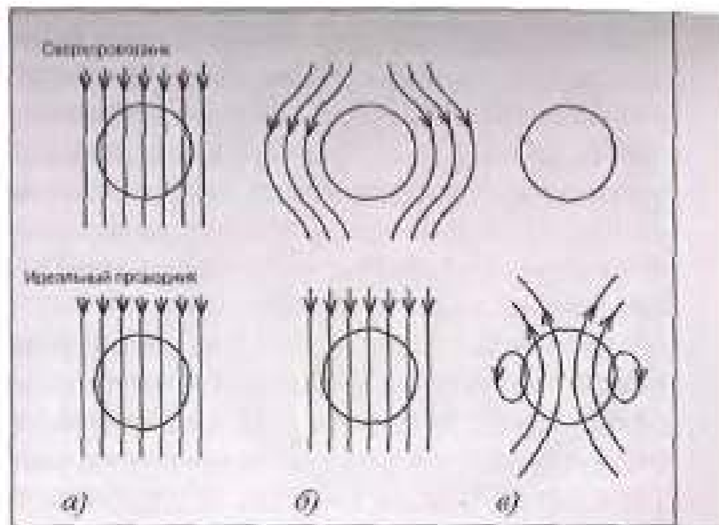
Mõtleme nüüd millelegi muule. Fakt on see, et juba 1941. aastal avastas Nõukogude füüsik Pjotr Leonidovitš Kapitsa, et tihedates gaasides toimuv kõrgsageduslik tühjenemine moodustab stabiilse plasmanööri elektrontemperatuuriga 105–106 K. ^{0}, st alates sada tuhat kuni miljon kraadi.

Kui arvestada, et Maa tuumas ei ole kokkusurutud ja kuum gaaside segu, vaid kokkusurutud ja kuum gaasikeskkond, milles on palju elektrijuhtivaid metallide ja keemiliste ühendite aure, võime eeldada, et plasmanööride moodustumise temperatuur võib olla kaks suurusjärku madalam, s.o umbes kümme tuhat kraadi.

Tuuma lagunemisreaktsioonid vabastavad tohutul hulgal energiat, elementaarosakesi, vabu neutroneid ja elektrone. Sellel voolul peab olema kõrgsageduslik pulseeriv iseloom, kuna ilmselt ei toimu transuraanide aatomituumade spontaanne lõhustumine, vaid korrapärane, millel on lagunemisahelas loomulik lõhustumise loogika. Selle tulemusel tekitab tuum kõrgsageduslikke tühjendusi, mille sagedus on 105 Hz (varem oli ja peaks olema sagedus 104 Hz - *autor),* moodustades Maa elektromagnetvälja. Planeedi primaarses atmosfääris, selle maakoore all, on ruumi stabiilsetele plasmanööridele, et nad saaksid liikuda. Need võimsad nöörid peavad läbima tuuma magnetvälja jõujooni, olles nagu hiiglasliku generaatori, tuumaajamiga elektrimootori mähised, mis on tegelikult meie planeet. Just selles gaasipilus peab asuma Maa magnetvälja generaator. Kuidas see juhtub?

Planeedi metallilise südamiku ristlõige juhina on väga suur, seega toimub kaduvväikese takistusega sfääri efekt ("ideaalne juht"), kus magnetvoog läbistab südamikku ja sfääri magnetvälja joonte kuju vastab täpselt Maa magnetvälja joontele. Füüsikud W. Meissner ja R. Ochsenfeld viisid kaduvväikese takistusega sfääridega katseid juba 1934. aastal, mille käigus said nad välise magnetvälja intensiivsuse nulli korral sfääri magnetvälja joontest pildi, mis on identne Maa magnetväljaga. Arvestades, et Maa orbiidil Päikese tekitatud magnetvälja intensiivsus on mitu suurusjärku väiksem kui Maa oma, selgitavad Meissneri ja Ochsenfeldi katsed suure usaldusväärsusega, miks magnetvälja jooned...

Maal on täpselt selline kuju - suletud elliptiline kuju. Just selle kujuga väljuvad magnetvälja jõujooned Maa koorikust Maa lõuna- ja põhjapooluse polaarpiirkondades. Kuid sel juhul peaksid südamikust lähtuvad ja südamiku lagunemisenergiat kõrgsagedusliku elektrivoolu kujul kandvad plasmanöörid toetuma maakoore õmblusteta küljele täpselt Maa polaarpiirkondades, maandudes maakoorele ja andes viimasele oma energia. Seejärel peaksid maakoores, eriti Maa südamiku poole suunatud ja kuumutatud plastilises olekus olevates aluskivimites ning maakoore ja plasmanööride kokkupuutepunktides indutseerima piki kesta ringlevad suletud kõrgsageduslikud vahelduvvoolud. Need voolud moodustavad maakoore lühistatud elektrivälja, sarnaselt sellele, mis toimub asünkroonse elektrimasina lühistatud rootoris. Ainult et siin ei tule energia staatori mähistest, nagu asünkroonse elektrimootori puhul, vaid sfäärilisest rootorist, mida ümbritseb lühistatud sfääriline kest gravitatsioonilis-magnetilise suspensiooniga.

Riis. 5. *Levitamine*
magnetiline *väljad* *lähedal*
ülijuhtiv kera ja kera lähedal, mille takistus väheneb vastavalt Meissner-Ochsenfeldi katsetele. 1934. aastal leidsid saksa füüsikud W. Meissner- R. Ochsenfeld, et nõrk magnetväli ei tungi ülijuhti, olenemata sellest, kas see väli lülitati sisse enne või pärast metalli üleminekut ülijuhtivaks.

ülijuhtiv olek. Seevastu ideaalne juht (st juht, millel on kaduvalt madal takistus) peaks püüdma kinni seda läbiva magnetvoo.

Joon. a, b, c: a - kui T>Tk; *b - kui* T< *Tk,, väline väli Hvn =/ ;:c - kui T< Tk. väline*
väli
Nvn. =0.

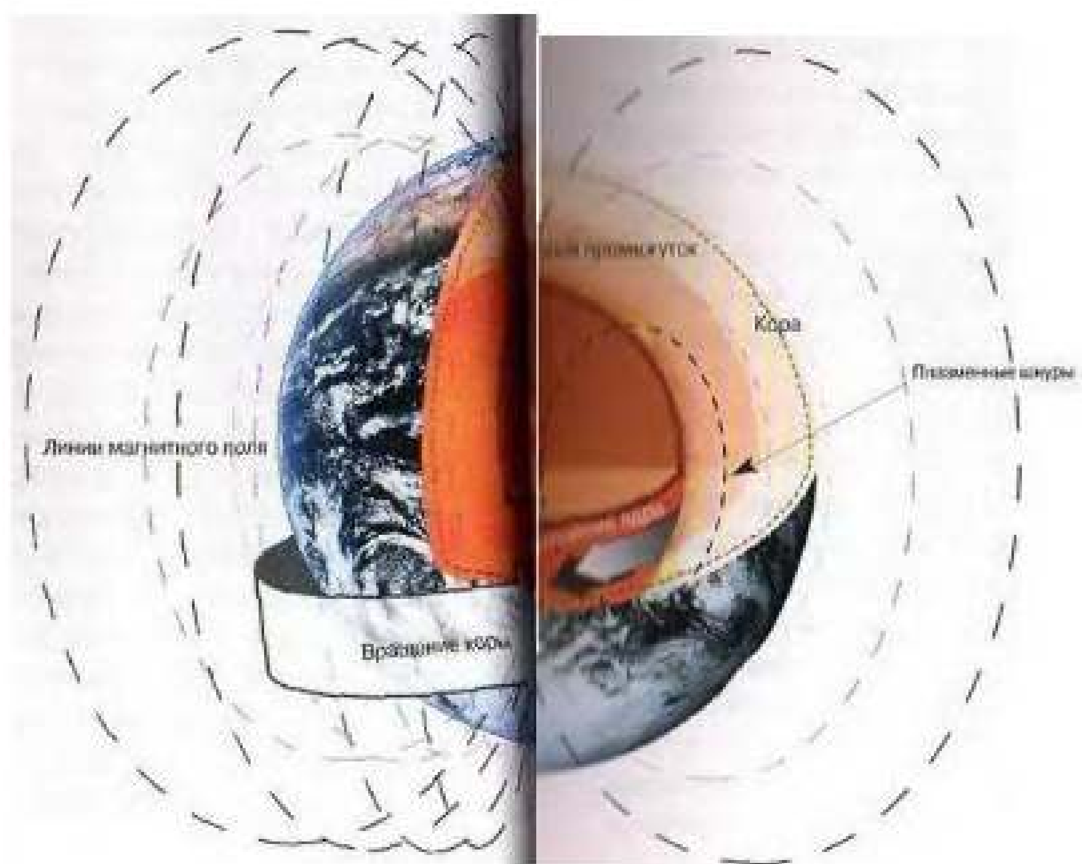
Ametlikus teaduses aktsepteeritakse generaatori moodustamise ja toimimise teistsugust mudelit. Maa magnetväli. Seal väidetavalt moodustavad Maa magnetvälja mingid konvektiivsed "voolud", millel on suurem elektrijuhtivus kui ümbritseval kivimisulamil ja mis liiguvad vertikaalselt Maa vahevöö sulakivimites. Ja planeedi tuum on raud... Mul on raske anda teist hinnangut nii ebamäärasele ja "teaduslikule" magnetvälja generaatori seadme selgitusele, aga ma ei leia muud definitsiooni peale rumaluse.

Näiteks Veenuse maakoor pole veel eraldunud, seega pole magnetvälja generaatorit moodustunud ja magnetosfääri pole olemas. Ametliku teaduse nõrgad seletused, et konvektiivsed laavavood pole Veenuse vahevöös veel moodustunud või puuduvad, pole täiesti õiged ja rumalad, kuna on ilmne, et keskkonna konvektsioonikiirus on kõrgetel temperatuuridel suurem. Veenuse uurimine võib anda veel ühe huvitava tulemuse planeetide tuumade ja Päikese vastastikmõju uurimisel: selle resonantse pöörlemise uurimine Maa ja Päikese suhtes aitab mõista sellise interaktsiooni mustreid. Tuumade resonantne pöörlemine peaks esinema kõigil Päikesesüsteemi planeetidel, kui iga planeedi tuuma pöörlemine on omavahel seotud Päikese ja ülejäänud planeediga.

planeedid - pole sugugi nii, et nad on ühendatud ühte süsteemi, mille täielik mõistmine on seda nähtust arvesse võttes võimalik.

Plasmajuhtmed gaaslahendustes

Järeldus tuleneb loomulikult: kui Maa tuumal ja maakoorel puudub otsene seos kontakt ja nende vahel on stabiilsete plasmanööridega tühimik ja seal on magnetväli, siis siin on elektromagnetiline

Südamiku ja kesta vastastikmõju sarnaneb asünkroonse elektrimootori rootori ja staatori vastastikmõjuga; elektromagnetilise vastastikmõju jõudude tõttu ***on Maa tuum sunnitud maakoore kesta pöörlemissuuna vastassuunalisele küljele. Kesta pöörlemissagedus südamiku suhtes ei ole võrdne pöörlemissageduse ja südamiku magnetväljaga, vaid***

sõltub ainult voogude sagedusest ja

koormusväärtused.

Koormus on sel juhul mis tulenevad kõigist pöörlemist toetavatest ja takistavatest jõududest: I maakoore ja südamiku elektromagnetiline vastastikmõju, tuule- ja veevoolud, mis annavad pöörlemisenergiat ja aeglustavad seda, looded, Coriolise jõud jne.

Seega on Maa ehituse kohta tehtud mõned väga ebatavalised järeldused; ja nende kinnitamiseks või ümberlükkamiseks pöörakem oma pilgud Maalt Päikese ja planeetide poole. süsteemid.

4. peatükk.

Mõned Maa evolutsiooni tunnused.

Läheme tagasi perioodi, mil Maa kooriku sulakivim jahtus: jahtunud graniit võimaldas anorgaanilise sünteesi abil alustada uue toote - basalti - masstootmist, mis sulges graniidid altpoolt, luues seeläbi gaasitiheda võileiva aluse. Planeedi edasise jahtumise ja vee ilmumisega algas elu. Bioloogilise elu tulemuseks oli paksu settekivimite kihi moodustumine, mis sulges usaldusväärselt hapra graniidi praod ülaltpoolt. Alles nüüd tekkisid probleemid tuumareaktsioonide gaasiliste saaduste eemaldamisega aktiivsest tsoonist ja algas "keeva kihi" rõhu sujuv tõus. Rõhk hakkas Maa kesta paisuma nagu lapse kummipalli - primaarse ookeani põhja graniidist monoliidis tekkisid murrud, mis paisudes hakkasid kujundama tulevaste mandrite kontuure ja moodustama tulevaste ookeanide põhja.

Hiiglaslikku kontinenti Pangeat ega ühtegi teist kontinenti pole kunagi olemas olnud: praegused mandrid olid alguses vaid üheainsa ookeani põhi ja alles hiljem, kui vesi tungis maakoore pragudesse ning ühtne ookean maismaa poolt mitmeks ookeaniks jagati, kerkisid esimesed mandrid vetest, kuid nad ei olnud enam üks tervik. Alguses oli maal inetu välimus: lõputu soolane soine tasandik. Mälestus ajast, mil mandrid olid veel ookeani põhi, mitmesuguste settekivimite ja soolaladestuste võimsates kihtides ja paljus muus, mida me tavapäraselt nimetame maaks, millel kõnnime.

Maakoore kasvades eraldus see südamikust ja loomulikult oleks see pidanud hakkama reaktiivse komponendi pöörlemist aeglustama, peatama ja ümber pöörama. See oleks pidanud toimuma sujuvalt, et Maa koorik ei häviks, kuna sellel on sfäärilise kesta pöörlevate masside oluline inertsimoment: viia liikumine nulli ja anda pöörlemisele vastupidine suund.

Suund ilma telgede silindriliste hingedeta, mis takistavad ümberminekut, on võimatu. Ja Maa kestal puuduvad jäigad hinged pöörlemistelgede poolustel riputamiseks: teljed on ainult kujuteldavad ja maakoore riputus on gravitatsioonilis-magnetiline. Planeedi maakoore kest, kui see eraldub südamikust ja sellest tulenev pöörlemisjõudude ümberjaotus , peab paratamatult leidma uue pöörlemissuuna *kõige* tasakaalulisema asendi ainult ... ümberpööramise teel, seega ***peab planeedi maakoore sfääriline kest südamikust eraldumisel, säilitades pöörlevate masside inertsimomendi ja nende toimel, pöörduma südamiku pooluste suhtes ja jätkama pöörlemist samas suunas, kuid südamiku pöörlemisele vastupidises suunas.***

Seega on Maa tuum Päikese suhtes säilitanud peamiselt peamised suunad selle magnettelg on põhja-lõuna suunas, kuid kest on pooluste suhtes ümber pööratud.

Seda järeldust saab selgelt demonstreerida lihtsa katsega: joonistage pingpongipalli või lastepalli ekvaatorile nool, mis näitab palli pöörlemissuunda, ja märkige poolused punktide ja tähtedega: ülemine "C" ja alumine "U". Pidage meeles, kuhu nool selles pooluste asendis osutab. Võtke palli pöidla ja keskmise sõrmega poolustest kinni hoides ning keerake see põhjapoolusega allapoole. Kuhu nool nüüd osutab?

Рис.7. Схема переворота оболочки Земли.

Kest pöörlemissuund enda suhtes ei muutunud - nool, kuhu see on joonistatud, jäi samaks; seetõttu kest pöörlemise inertsimomendid ei summutatud ja südamiku suhtes muutus selle pöörlemine vastupidiseks. See on lihtsaim ja energeetiliselt soodsaim viis sfäärilise kesta pöörlemise muutmiseks südamiku suhtes.

Kest pooluste ümberpööramise fakti kinnitavad Prantsusmaal 1906. aastal esmakordselt leitud kivimid, mille loodusliku jääkmagnetisatsiooni suund on vastupidine tänapäevase magnetvälja suunale. Siin ei tohiks me eksida, eeldades, et selline ümberpööramine toimus mitu korda. Ei. ***Kest vahetab oma pooluseid üks kord – esimest ja viimast korda – ainult siis, kui see südamikust lahti rebitakse.***

Pärast revolutsiooni hakkas kest sujuvalt kiirenema ja selle pöörlemiskiirus suurenes mitu korda ning selle revolutsiooni ja kiirenduse ajal pidid algama mittevulkaanilise iseloomuga mägede ehituse peamised protsessid - maakoor kerkis üles, mitte ei moodustunud üksikud mäed, vaid mandritevahelised mäestikud, näiteks Uuralid. Seejärel toimusid planeedimastaabis katastroofide ajal mägede ehitus korduvalt, kuid maakoore voltide moodustumise algus pandi paika just kesta eraldumise ja revolutsiooni ajal.

Koore ümberpööramine ei möödu südamikule jälgi jätmata: südamik, nagu lapse vurr, hakkab kergelt löögi korral pretsesseerima nagu güroskoobi rootor, mille tulemusel peaks südamikul olema ekliptika tasapinna suhtes kerge kalle, kuid mitte sama kalduvus kui kest. Ilmselt annab sellest tunnistust Maa geograafiliste pooluste 0,360-kordne muutuse amplituud ja selle 434-päevane periood, mis ei vasta Päikese ümber toimuvale tiirlemisele, mis viitab sellele, et Maa ei ole Päikesesüsteemis omal kohal.

Südamiku ümber olev kest pöörleb elektromagnetiliste interaktsioonijõudude mõjul, luues Maa koorikule oma elektrivälja, mis on intensiivsuselt ebaühtlane ega lange kokku südamiku väljaga: nagu mosaiik, koosneb Maa koorik kivimmassiividest, mis erinevad suuruse, koostise ja elektromagnetiliste omaduste poolest, seetõttu ei tohiks Maa magnetpoolused kokku langeda geograafiliste poolustega ja peaksid oma asukohta muutma, kui kest muutub suuruse ja kivimiomaduste poolest. See tähendab, et planeedi kooriku pöörlemisparameetreid saab kontrollida selle erinevate tsoonide šunteerimise teel.

Kuna planeetide elektromagnetiline vastastikmõju Päikesega on vaieldamatu, peavad planeetide tuumade pöörlemisperioodide ja pöörlemiskiiruse ning nende tiirlemisperioodide, pöörlemiskiiruse ja -suuna, planeetide pöörlemistelgede kalde oma orbiitide tasapinna suhtes, selle nurga suurenemise kalduvuse ja magnetiliste ning geograafiliste pooluste mittekokkulangemisnurga suhetes olema mustrid, kui planeetide orbiidid Päikesest eemalduvad.

Analüüsides meie enda planeedi, Päikesesüsteemi planeetide ja nende satelliitide, Päikese ja nende vastastikmõju struktuuri ja liikumise parameetreid, on võimalik selliseid mustreid tuvastada.

5. peatükk.
Planeedisüsteemi liikumise mehaanika ehk mis pöörleb kuhu ja kuhu langeb

Teaduse ametliku versiooni kohaselt on Maa planeet, millel on tahke kest, mille all on vedel vahevöö ja veelgi sügavamal on keskel vedel või tahke raud-nikkel südamik. Sama teadus väidab, et meie planeet ja Päikesesüsteem tekkisid mitu miljardit aastat tagasi gaasi- ja tolmupilvest. Alguses tihenesid gravitatsioonijõudude mõjul tolmu- ja gaasipilved mingisugusteks moodustisteks, seejärel radioaktiivsete elementide lagunemisenergiast need moodustised kuumenesid, ilmus aine ja neist moodustusid sulanud tilgad, mis lendasid kosmoses. Väikesed tilgad muutusid jahtudes planeetideks ja suurim selle endise pilve keskel - Päikeseks. Kõik tundub ilus ja usutav, aga...

Kui süsteem tekkis gaasi- ja tolmupilvest gravitatsiooni mõjul, siis loogiliselt võttes oleksid raskeimad elemendid pidanud kogunema selle pilve keskele, kus praegu asub Päike. Teadus väidab, et Päike koosneb väidetavalt täielikult vesinikust ja heeliumist, s.t perioodilisussüsteemi kergeimatest elementidest. Kas see gravitatsioon on vastupidine? Mis pistmist on vesinikul ja heeliumil sellega?

Kuni Päikeselt heeliumi avastamiseni koostas teadus Päikese ja selle energiaallika kohta kõige uskumatumaid hüpoteese ja legende ning kui nad said teada heeliumi ja Rutherfordi töödest, kuulutas teadus enesekindlalt, et Päike on vesiniku ja heeliumi gaasipall, mis põleb hüpoteetilise prooton-prooton reaktsiooniga tuumasünteesi teel ja et see on päikeseenergia peamine reaktsioon. Aga kas see on tõsi? Veel üks legend? Kui ilmneb mõni muu energiamahukas reaktsioon, muutub Päike koheselt, "kohanedes" teadlaste ajudega? Kui Päike koosneb vesinikust ja heeliumist, siis kust pärinevad kogu perioodilisustabeli elemendid, mida on nii palju, et iga koolifüüsika õpetaja saab enesekindlalt kinnitada nende olemasolu Maale 150 miljonit kilomeetrit läbinud päikesevalguse spektraalanalüüsi abil?

Kui Päikesesüsteemi kehade raskuskese tekkis samaaegselt võrdsetel tingimustel tolmust, siis miks kogunes tolm planeetideks ja jäi Marsi ja Jupiteri orbiitide vahele kivimiteks asteroidivöösse?

Kõik planeedid tiirlevad ümber Päikese ühes suunas – seda nimetatakse otseseks. Peaaegu kõik planeedid tiirlevad ümber oma telje otseses suunas, samas suunas, milles nad tiirlevad ümber Päikese. Miks Veenus, erinevalt teistest, tiirleb ümber oma telje vastassuunas?

Enamik satelliite liigub ümber oma planeetide planeedi pöörlemise suunas – need on "tavalised satelliidid". Jupiteri neli välimist (kaugetel orbiitidel asuvat) satelliiti – Anapke, Carme, Pasiphae ja Sinope, Saturni väliskaaslane Phoebe ja Neptuuni väliskaaslane Nereida liiguvad retrograadselt. Miks see juhtub?

On ilmne, et teadmised paljude loodusobjektide ja -nähtuste kohta ei kajasta nende nähtuste tegelikku tõde ja peegeldavad ainult ühte või teist teadusvaldkonda esindavate teadlaste vaatenurka ning usk ametlike teooriate ja auväärsete arvamuste eksimatusse pimestab meid „kolme elevandi" kummitusega.

Kui on erandeid, tuleb paratamatult meelde järeldus, et olemasolev Päikesesüsteemi ja selle kehade struktuuri teooria on ebatäiuslik, sest see ei suuda selgelt seletada ilmseid asju. Neid erandeid mainitakse möödaminnes, püüdmata põhjust selgitada, või vaikitakse neist sootuks. Kuid ei tohiks olla midagi üksikut, kus süsteemi teke ja areng on toimunud võrdsetel tingimustel. Kas meie teaduse reeglitest pole liiga palju erandeid? Kui erandid ei kinnita üldist reeglit -

teadaolev reegel on vale ja õige reegel on meile teadmata.

Seega peab eksisteerima ühtne Päikesesüsteemi tekke ja arengu teooria ning planeedisüsteemide kehade liikumise ühtne seadus, kus need niinimetatud "erandid" kinnitavad reeglit.

Teooriad moodustavad lühikesi reegleid, mis selgitavad nende olemust. Püüdkem neid loogiliselt ja mõtestatult sõnastada, olles teadaolevate allikate andmete põhjal välja selgitanud ja hinnanud Päikesesüsteemi kehade jaotuse ja liikumise olemasolevaid mustreid ning rakendanud neile oma hüpoteesi Maa kui planetaarse keha ehitusest.

Расстояние от Солнца, млн.км.	Период обращения, сут.	Период вращения, сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
Меркурий (спутников не имеет)				
58,344	88	58,7	4878	*без атмосферы слабое магнитное поле*
Венера (спутников не имеет)				
107,712	224,7	243 обратное	12102	*мощная атмосфера нет магнитного поля*
Земля				
149,6 (1 а.е.)	365,26	23 ч 56м 4,1с	12756	*атмосфера, магнитное поле*

Спутник Земли - Луна

Радиус орбиты, тыс. км.	Период обращения, сут.	Период вращения, сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
384,7	27,3	27,3	3474	*нет атмосферы нет магнитного поля*

Расстояние от Солнца, млн.км.	Период обращения, сут.	Период вращения, сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
Марс				
227,392	686,98	24,37	6794	*слабые атмосфера и магн. поле*

Спутники Марса

№№	Название	Радиус орбиты, тыс. км.	Период обращен., сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
1.	Фобос	9,38	0,319	14x10	*астероид*
2.	Деймос	23,46	1,263	8x6	*астероид*

	Расстояние от Солнца, млн.км.	Период обращения, лет	Период вращения, сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
Юпитер	777,92	11,86	9ч. 55м. 29с.	142 800	*сильные магнитное поле, гравитация, атмосфера*

Спутники Юпитера

№№	Название	Радиус орбиты, тыс. км.	Период обращен., сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
1.	Метида	127,96	0,295	(40)	
2.	Адрастея	128,98	0,298	12х8	
3.	Амальтея	181,3	0,498	135х85х75	
4.	Теба	221,9	0,675	(100)	
5.	Ио	421,6	1,769	3630	Есть вулканы
6.	Европа	670,9	3,551	3138	
7.	Ганимед	1070	7,155	5262	
8.	Каллисто	1883	16,689	4800	
9.	Леда	11094	238,72	(16)	
10.	Гималия	11480	250,57	(180)	
11.	Лиситея	11720	259,22	(40)	
12.	Элара	11737	259,65	(80)	
13.	**Ананке**	**21200**	631	(30)	**нерегулярный**
14.	**Карме**	**22600**	692	(44)	**нерегулярный**
15.	**Пасифе**	**23500**	735	(70)	**нерегулярный**
16.	**Синопе**	**23700**	758	(40)	**нерегулярный**

	Расстояние от Солнца, млн.км.	Период обращения, лет	Период вращения, сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
Уран					
	2869,328	84,01	17ч. 14м.	51 800	*атмосфера*

Спутники Урана

№№	Название	Радиус орбиты, тыс. км.	Период обращен., сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
1.	Корделия	49,75	0,335	(30)	
2.	Офелия	53,76	0,376	(30)	
3.	Бианка	59,16	0,435	(40)	
4.	Крессида	61,77	0,464	(70)	
5.	Дездемона	62,66	0,474	(60)	
6.	Джульетта	64,36	0,493	(80)	
7.	Порция	66,10	0,513	(110)	
8.	Розалинда	69,93	0,558	(60)	
9.	Белинда	75,26	0,624	(70)	
10.	Пэк	86,01	0,762	150	
11.	Миранда	129,78	1,414	470	
12.	Ариэль	191,24	2,52	1060	
13.	Умбриэль	264,97	4,144	1070	
14.	Титания	435,84	8,706	1580	
15.	Оберон	582,60	13,463	1520	

Нептун					
	4496,976	164,79	16ч. 03м.	48 600	*атмосфера*

Спутники Нептуна

№№	Название	Радиус орбиты тыс. км.	Период обращен. сут.	Размер тела, диаметр км.	Примечание
1.	Наяда	48,00	0,296	(50)	
2.	Таласса	50,00	0,312	(80)	
3.	Деспина	52,50	0,333	(180)	
4.	Галатея	62,00	0,429	(150)	
5.	Ларисса	73,60	0,554	(190)	
6.	Протей	117,60	1,21	(400)	
7.	Тритон	354,80	5,877	2700	
8.	**Нереида**	**5582,4**	360,16	(340)	**нерегулярный**

Расстояние от Солнца, млн.км.	Период обращения, лет	Период вращения, сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
Плутон				
5913,688	247,7	6,38	2290	«двойная» планета

Спутник Плутона

№№	Название	Радиус орбиты, тыс. км.	Период обращен., сут.	Размер тела, диаметр, км.	Примечание
1	Харон	19,64	6,387	1186	

Reegel 1: ***Planeetide struktuuri hüpoteesi põhjal võime öelda et on kahte tüüpi kosmilisi kehasid – aktiivsed ja passiivsed.***

Aktiivne kosmiline pitot-kivi (A) - keha, millel on aktiveeritud südamiku aktiivsete elementide reserv, st Päike ja planeedid, millel on gravitatsiooni-, magnet- ja muud jõuväljad ning märkimisväärsed suurused ja atmosfäär. Keha magnetväli on otseselt proportsionaalne südamiku aktiivsete elementide aktiivsuse astme ja massiga.

Passiivne kosmiline keha (P) - keha, millel puudub südamiku aktiivsete elementide reserv või oli see varem olemas, kuid kaotas selle läbipõlemise tagajärjel, s.o surnud satelliidid: Kuu, Phobos, Deimos jne, asteroidid, komeedid, meteoriidid jne. Passiivsetel kehadel puuduvad või on nõrgad magnet- ja muude jõuväljade jäänused, atmosfäär; on olemas gravitatsiooniväli. **Reegel** 2: ***Aktiivsel kosmilisel kehal võivad olla looduslikud satelliidid,***

nii aktiivne (A) kui ka passiivne (P).

Päikesel on aktiivsete planeetide ja passiivsete kehade, näiteks asteroidivöö ja muu taevakehade kaaslased. Aktiivsetel planeetidel on omakorda nii aktiivsed satelliidid, millel on magnetväljad ja atmosfäär, kui ka passiivsed satelliidid, millel pole kumbagi.

Reegel 3: - ***Aktiivseid kosmilisi kehasid võib olla nelja tüüpi;***

-A1) tahke südamiku - tähe (Päikese) ***aktiivse tsooni vedela kestaga .***

Meie tähel – Päikesel – on vedel kest ehk "keev kiht", mis katab otse südamikku ja liigub mööda seda pöörlemissuunas erineva kiirusega, olenevalt laiuskraadide koordinaatidest: mida lähemal päikeseekvaatorile, seda suurem on kiirus. Tähel on kõrge atmosfääritemperatuur, magnet- ja gravitatsiooniväljad ning kiirgus kõigis sagedusvahemikes.

-A2) tahke kooriku ja tahke südamiku aktiivse tsooni vedela kestaga, mis on sellega otse ühendatud ja pöörleb südamiku pöörlemissuunas - noored planeedid, "ebakorrapärased" satelliidid

(Veenus, Ananke, Karme, Pasipha, Sinope, Phoebe, Nereid).

Veenus pöörleb vastassuunas kiirusega 1 pööre 243 päeva jooksul - see ei paista olevat tavaline planeet, vaid planeedi tuum, mis on kaetud tahke kestaga, mis pole eraldunud. See järeldus tuleneb ka Veenuse pinna seisundi analüüsist: mäestikusüsteeme pole, pind on suhteliselt sile, kivine, rõhk on umbes 90 atm., temperatuur on umbes 5400C, atmosfäär koosneb peamiselt süsinikdioksiidist, magnetvälja pole. See taevakeha on kaetud noore koorikuga, mis on alles hakanud moodustuma.

Veenuse resonantne pöörlemisperiood on 585 päeva, mis näitab, et planeet ei ole oma õigel kohal. See periood peaks olema võrdne tema tiirlemisperioodiga.

ümber Päikese, s.o 224,7 päeva. Veenuse resonantse pöörlemisperioodi praegune väärtus väheneb aeglaselt, kuid pidevalt ja väheneb määratud väärtuseni
kogused.

Nagu hiljem näidatakse, on Veenusel kaks ajastut: esiteks surnud planeedina Ikarosena, mis tekkis ja arenes koos Päikesega, ning seejärel katastroofi tagajärjel kaotas ta oma kesta, mille hävingu produktid moodustasid asteroidivöö; samal ajal muutis tuum oma orbiiti ja asus praeguse Veenuse asemele. Tuuma "keeva kihi" jahtudes kattis planeet tahke koorikuga, mis oli jäigalt südamikuga ühendatud ja pöörles koos sellega ühes suunas. Ilmselt on selline režiim iseloomulik kõigile aktiivsetele planeetidele nii arengu alg- kui ka pikaajalises staadiumis ning Veenusel toimus kooriku kõvenemine kiiresti, kuna "keeva kihi" oli südamiku poolt juba välja arendatud, mida täiendasid kooriku fragmendid.

Veenusel puudub magnetväli – see on tingitud magnetvälja generaatori puudumisest, millel oleks tahke ja eraldumata kest. See on tüüpiline noortele planeetidele ja väikese suuruse ja massiga aktiivsetele planeetidele.

-A3) tahke kooriku ja tahke südamiku aktiivse tsooni vedelate kestadega, mis on koorikust eraldatud gaasikihiga - koorik pöörleb ümber südamiku vastassuunas - küpsed planeedid (Maa, Jupiter, Saturn, Neptuun),

Nagu eespool juba näidatud, eraldub planeedi arenedes tahke kest – planeedi koorik – tuumast. Planeedi koorik hakkab pöörlema tuuma pöörlemisele vastupidises suunas, mida on lihtne tõestada, kui arvestada tuuma ja maakoore vahelise elektromagnetilise vastastikmõju jõude. Küpsetel planeetidel on atmosfäär, magnet- ja gravitatsiooniväli, mis on võrdeline tuuma aktiivse tsooni elementide lagunemisreaktsioonide võimsusega.

-A4) tahke kooriku ja vedela südamiku madala aktiivsusega tsooni vedela kestaga, millel on südamiku kesta ja kooriku vahel regressiivne gaasipilu - koorik pöörleb südamikuga vastassuunas - vanad planeedid (Merkuur, Marss, Pluuto).

Tuuma aktiivse tsooni läbipõlemisel planeet vananeb: tahke tuuma rasked elemendid põlevad läbi, tuum asendub vedela sulamiga, tuuma elementide lagunemisreaktsioonide intensiivsus ja võimsus väheneb, tuum vähendab järsult gaaside eraldumist, atmosfäär kaob, magnet- ja gravitatsiooniväljade tasemed vähenevad ning pöörlemine oma telje ümber aeglustub.

Reegel 4: ***A1 tüüpi (tähe) aktiivsete kosmiliste kehade mis tahes satelliitide orbiidi pöörlemise suund on tähe tuuma pöörlemissuunas.***

Tähel ei ole "lühise kesta efekti", kuna see on tahke
Kest puudub. Nii aktiivsed planeedid kui ka surnud meteoriidid ja asteroidid tiirlevad ümber Päikese samas suunas.

Reegel 5: ***Aktiivse kosmilise keha tuumade ja selle pöörlemissuunad Aktiivsed satelliidid asuvad üksteise vastas.***

Seda võib näha tuumade elektromagnetilise interaktsiooni jõudude arvestamisel -
Proovige kahest aktiivsest tuumast dipooli teha ja kõik saab selgeks nagu päeval. Nii planeetide kui ka Veenuse tuumad pöörlevad sama seaduse järgi.

Reegel 6: ***Kui kest eraldub planeedi tuumast, toimub satelliitidele mõjuvate väliste jõudude ümberjaotus: aktiivne komponent pöörab aktiivseid satelliite tuuma pöörlemise suunas ja reaktiivne komponent pöörab passiivseid satelliite ning pöörleb kesta tuumaga vastassuunas.***

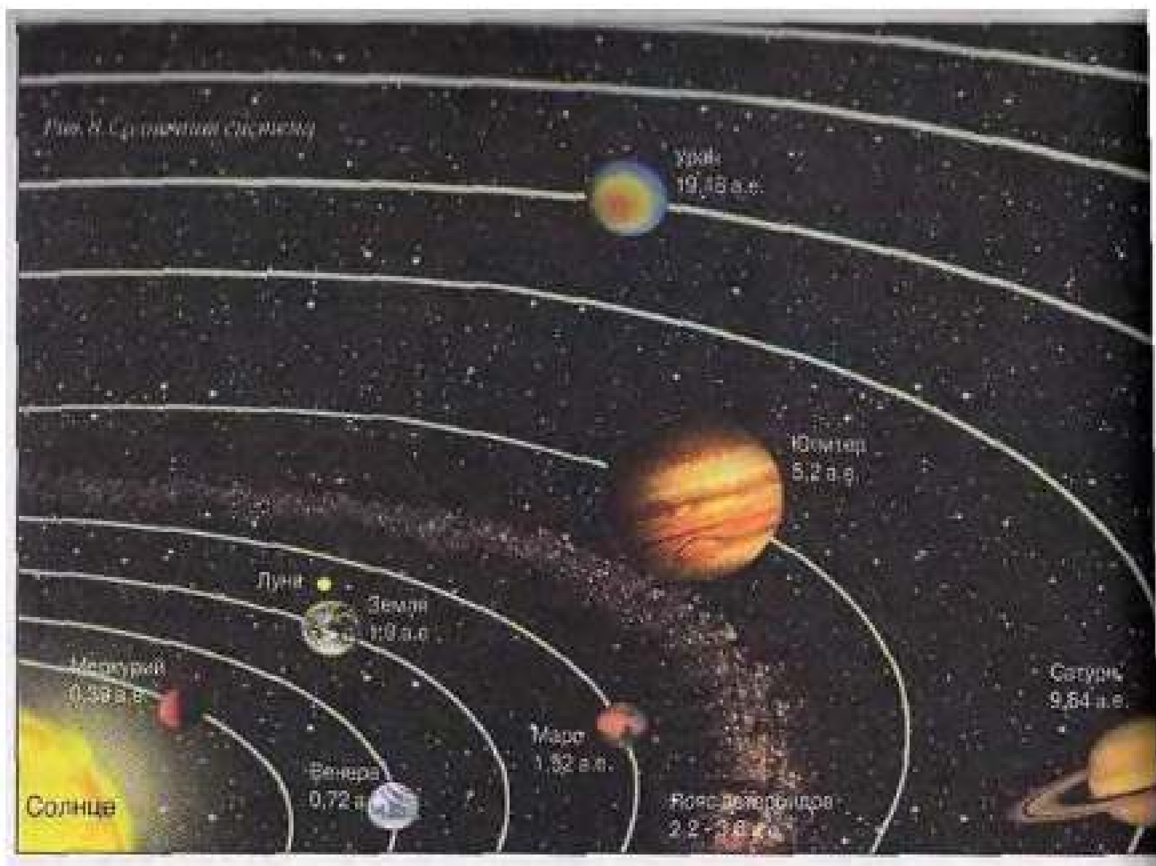
Ilmselt sekkub siin interaktsiooni pilti planeedi lühistatud maakoore tegur. "Ebakorrapäraste" satelliitide pöörlemist saab seletada ainult asjaoluga, et neil on märkimisväärne hulk aktiivseid südamiku elemente ja seetõttu nad pöörlevad.

planeedi kesta pöörlemisele vastupidises suunas. Samal ajal pange tähele, et kõigil "ebakorrapärastel" satelliitidel, olenemata nende suurusest, on väga kauged orbiidid. See saab viidata ainult ühele asjale: kosmiliste kehade paaride gravitatsioonilist vastastikmõju on võimatu pidada "aktiivseks" -

passiivne" ja "aktiivne-aktiivne". Ilmselt on "aktiivse-aktiivse" paari vastastikmõjus määravateks jõududeks kosmiliste kehade aktiivsete tuumade väljade vastastikune tõukumine ja tsentrifugaaljõud, mida tasakaalustavad gravitatsioonijõud. See võib selgitada "ebakorrapäraste" satelliitide orbiitide vahelise suure vahemaa regulaarsust.

Lisaks järeldub sellest, et Päikesest väikesel kaugusel võivad asuda ainult väikesed planeedid, millel on suhteliselt väikesed aktiivsete tuumade massid ja tõukejõud, mis ei ületa oluliselt gravitatsioonilisi külgetõmbejõude. Kui planeedil on olulised mõõtmed - Jupiter, Saturn, Neptuun -, on neis palju aktiivset ainet ja need võivad asuda Päikesest vaid märkimisväärsel kaugusel, kus tõukejõud tasakaalustatakse gravitatsioonikomponendiga. Nende asukoht on loomulik: päikesesüsteemi tekkimise ajal, nagu me juba nägime - rasketest aktiivsetest elementidest tõrjusid tõukejõud suurema osa ainest päikesest kaugemale.

Selliste objektide nagu Neptuuni välise aktiivse satelliidi Nereidi olemasolu süsteemis võib pidada omandatud objektiks, mille planeedi gravitatsiooniväli ümbritsevast ruumist kinni püüab.

Pluuto-Charoni süsteem on huvitav, kuna see moodustab kahe nõrgalt aktiivse keha dipooli, mis varem asusid lähestikku orbiitidel ja moodustasid ühise paari, milles tekkis aktiivsete tõuke- ja gravitatsioonijõudude tasakaal. Neil kahel väikesel planeedil on aeglane pöörlemine ja see pöörlemine on resonantne - 6,38 päeva. Charoni orbiit Pluuto ümber on väga madal, ainult 19,64 tuhat km. Ja see on planeetide endi tähtsusetute suurustega: Pluuto on 2290 km ja Charon 1186 km. Kuid nad ei saa kokku põrgata: nad segavad teineteist.

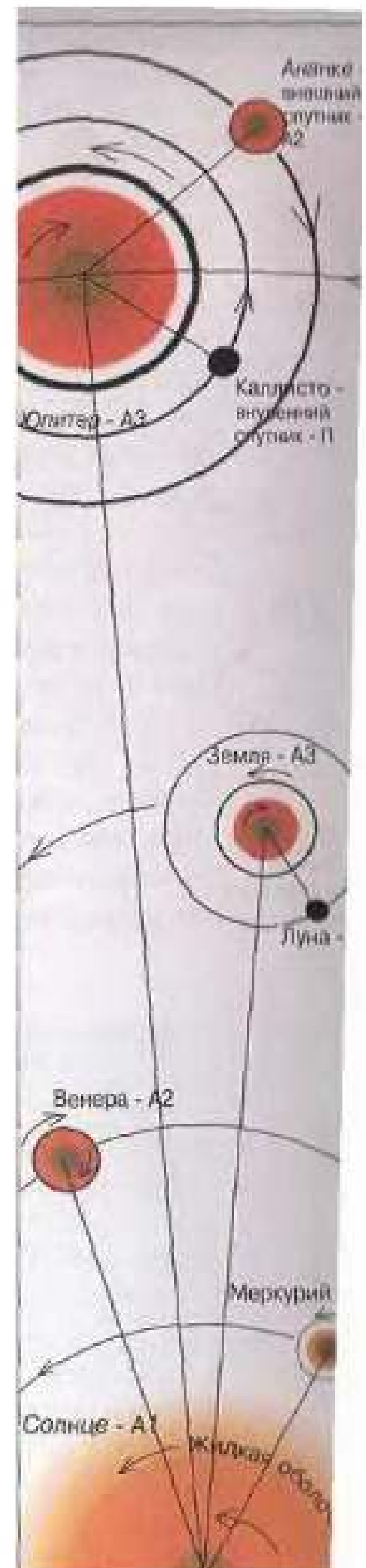
aktiivsete tuumade tõukejõud. Kuid need jõud on ilmselt nõrgad, kuna need on vanad planeetidel on suured pöörlemisperioodid. Siiski on mõnevõrra ennatlik ühemõtteliselt väita, et need planeedid on vanad – nende kohta on liiga vähe teavet.

Võimalik, et vastupidi, need on noored aktiivsed tuumad, planeedikatastroofi fragmendid, s.t. A2 tüüpi planeedikehad ja pikka pöörlemisperioodi seletatakse just selle resonantse olemusega Charoni suhtes, mitte Päikese interaktsiooniga -
Pluuto. On võimalik, et nad on sarnased Jupiteri, Saturni või Neptuuni ebaregulaarsete kaaslastega ja neil on nendega ühine olemus. Võimalik. Vaja on palju rohkem teavet.

Kuid igal juhul, kui Charon üritab Pluutole läheneda, peaksid aktiivsete tuumade tõukejõud suurenema ja Charoni oma eelmisele orbiidile tagasi viima -
Süsteem on tasakaalus. Sellist süsteemi võib nimetada "kahekordse planeedi süsteemiks" analoogia põhjal tavalise "kahekordse tähesüsteemiga". "Kahekordse planeedi" süsteemi orbiidi tasand ei tohiks olla heliotsentrilise orbiidi tasapinnal, vaid ideaalis peaks see olema viimase suhtes normaalne. Kuid üks on kindel: Charon ei saa olla passiivne II klassi keha, vastasel juhul põrkaks see lihtsalt Pluutoga kokku. Süsteemi kauge orbiit Päikesest on seletatav asjaoluga, et need objektid võidi kas ümbritsevast kosmosest - Kuiperi vööst või Oorti pilvest - kinni püüda või võidi nad heliosüsteemi katastroofi ajal planeedi "vangerduse" tagajärjel Päikese-lähedasest ruumist välja suruda. Ühel või teisel viisil, kuid "kahekordse planeedi süsteemi" Pluuto-Charoni olemasolu fakt lükkab ümber olemasolevad ideed planeetide gravitatsioonilise vastastikmõju kohta ainult universaalse gravitatsiooniseaduse alusel, mis ei võta arvesse taevakehade aktiivsete tuumade vastastikmõju jõude. Mõtle ise Charoni orbiidi parameetritele ja selle tiirlemisajale võrreldes teiste planeetide lähimate satelliitide orbiitide ja tiirlemisaegadega.

Joonis 9. Süsteemi mõnede planeetide lõikediagramm, mis näitab planeetide pöörlemissuunda, nende tuumade ja kestade pöörlemist ning aktiivsete ja passiivsete satelliitide pöörlemist.

Планета, ее размер, км./период вращ., час	Спутник, его размер, км	Радиус орбиты спутника, тыс.км	Период обращения, час
Земля, 12756/23,56	Луна 3474	384,7	27,3
Марс, 6794/ 24,37	Фобос 14x10	9,38	0,319
	Деймос, 8x6	23,46	1,263
Юпитер, 142.800/9,55	Метида, 40	127,96	0,295
Сатурн, 120.000/10,4	Тефия 1050	294,66	45,32
Уран, 51.800/17,14	Корделия, 30	49,75	0,335
Нептун, 48.600/16,03	Наяда, 50	48,0	0,296
Плутон, 2290/ 153,12 (**6,38 суток**)	**Харон, 1186**	**19,64**	153,29 (**6,387** суток)

Planeetide tavalised passiivsed satelliidid on sunnitud oma orbiidil püsimiseks ja oma "isanda" otsa mitte kukkumiseks orbiidil ringi kihutama meeletu kiirusega. Isegi pisikesed Phobos ja Deimos lendavad Pluutole suuruselt kõige lähemal asuva Marsi ümber sarnastel orbiitidel palju lühema ajaga. Ja Charon, mis on vaid poole väiksem kui tema "isand", ei kiirusta kuhugi - tal kulub Pluuto madalal orbiidil ümber lennamiseks vaid 6,387 päeva.

Selle "salapärase paari" Pluuto-Charoni uurimine aitab mõista gravitatsioonilise vastastikmõju jõude ja leida võti gravitatsiooni olemuse mõistmiseks. Automaatse jaama ekspeditsioon sellesse kaugesse piirkonda on hädasti vajalik. Uurimisaja lühendamiseks peaks sellel jaamal olema märkimisväärne kiirus, üle 30 km/s, usaldusväärne soomus kaitseks planeetidevahelise tolmu eest suurtel lennukiirustel, tuumaelektrijaam, võimas suundsideantenn ja täiustatud astronavigatsioonisüsteem. Ilmselgelt on teel sellesse piirkonda võimalik saada lisaandmeid Päikesesüsteemi teiste kaugete planeetide kohta, kuid on ebatõenäoline, et kõigi nende lähedale on võimalik lennutrajektoori joonistada. Seetõttu peaks see jaam oma olemuselt olema Hubble'i teleskoobi analoog, vanem vend. See on kallis, kuid vajalik tuleviku, teaduse ja inimese jaoks.

Päikesesüsteemi planeetide, nende asukoha ja käitumise analüüsi tulemusel: võib eeldada, et Päikese ja planeetide, välja arvatud Maa, massid on arvutatud valesti ning need tuleb selgitada pärast sõltuvuse mustri ja arvväärtuste määramist, võttes arvesse aktiivsete planeedisüdamike tõukejõude.

Kuuendal reeglil on väga oluline tagajärg: kui planeedi aktiivse satelliidi tuuma aktiivsete elementide reserv läbi põleb, siis häirub jõudude tasakaal, mis hoiab seda planeedi satelliidi orbiidil. Aktiivse komponendi teguri vähenemine viib satelliidi aeglustumiseni, selle võimaliku langemiseni planeedile (või Päikesele, kui sellel on tahke kest) või satelliidi kadumiseni planeedi poolt gravitatsiooniimpulsi tõttu planeetide paraadi ajal. See tagajärg selgitab paljusid planeetide kataklüsme, muutusi nende orbiitides, kestade "polaarsuse pöördumist", hävingut ja surma selle tagajärjel, passiivsete satelliitide omandamist planeedi poolt, selliste nähtuste nagu asteroidivöö, meteoriitide ja komeetide ilmnemist süsteemis, mis on planeetide evolutsiooni produkt. Ilmselt on enamik või isegi kõik planeetide "tavalised" satelliidid...

on omandatud süsteemi evolutsiooni käigus ja "ebakorrapärased" satelliidid on eksisteerinud süsteemi sünnist saati. Kui need lihtsad reeglid kokku panna ja samaaegselt rakendada, moodustavad need planeedisüsteemi kehade liikumisseaduse. See on liikumisdiagrammilt selgelt näha.

Machine Translated by Google

УСЛОВНЫЕ ОБОЗНАЧЕНИЯ:

1. $M_р$ - реактивный момент вращения
2. $M_а$ - активный момент вращения
3. $M_{аос}$ - активный момент обращения относительно Солнца
4. $M_{аоп}$ - активный момент обращения относительно планеты
5. $M_{ор}$ - реактивный момент обращения
6. $F_г$ - составляющая гравитационных сил
7. $F_а$ - составляющая активных сил отталкивания
8. $F_ц$ - центробежная сила

Рассмотрим, например, такие цепочки взаимодействия, как:

- «Солнце - Венера»
(взаимодействие А1 - А2);

- «Солнце - Земля - Луна»
(взаимодействие А1 - А3 - П);

- «Солнце - Юпитер - Каллисто»
(взаимодействие А1 - А3 - П);

- «Солнце - Юпитер - Ананке»
(взаимодействие А1 - А3 - А2);

- «Солнце - Марс»
(взаимодействие А1 - А4)

- «Плутон - Харон»
(взаимодействие А4 - А4, или, возможно, А2-А2)

При анализе схем легко заметить, что исключений в ней нет, а все планеты и спутники движутся строго по Единому закону. А коль закон един, то мы на пути к Истине. При детальнейшем рассмотрении механики движения планет по предложенной Единой теории можно расширить и углубить ее, но это уже выходит за рамки книги.

А мы на своем пути к Истине получили подтверждение нашим выводам о строении планеты, так как наша гипотеза строения объясняет непонятные «исключения» в движении тел Солнечной системы. Теперь можем рассмотреть такие важные этапы развития Земли, как катастрофы.

6. peatükk.

Katastroofid on Maa evolutsiooni vältimatud etapid

Meie arutelud Maa üle peatusid kohas, kus selle kest ümber pööras, ja mis edasi? Kest eraldus, selle aine hulk jäi samaks, mis see oli eraldumise ajal. Maakoore kasvades ookeanipõhja suurenemise tõttu peaks see muutuma üha õhemaks ja õhemaks ning sellise protsessi loomulikud tunnused peaksid täielikult avalduma: kus see on õhuke, seal see puruneb. Paisudes on kest gaasikeskkonna siserõhu, gravitatsioonijõudude ja kesta pikisuunaliste survepingete mõjul tasakaaluseisundis. Fakt on see, et kesta tasakaaluseisund võib häirida väliste ja sisemiste tegurite mõjul ning tasakaaluseisundi rikkumine põhjustab lugematuid probleeme kõigile Maal elavatele olenditele.

Välised tegurid, mis mõjutavad kesta, hõlmavad suurte meteoriitkehade dünaamilist mõju maakoorele ja gravitatsioonilist mõju Päikesesüsteemi planeetidele, kui suured planeedid kaotavad oma satelliidid süsteemi gravitatsioonilise tasakaalustamatuse tõttu. Gravitatsiooniline häiring on vältimatu ka Veenuse kesta eelseisva eraldumise ajal tuumast, selle ümbermineku ajal ja ka siis, kui "ebakorrapärased" satelliidid oma orbiitidelt lahkuvad. Arvesse tuleb võtta ka süsteemseid gravitatsioonianomaaliaid "planeetide paraadi" ajal.

Sisemiste tegurite hulka kuuluvad peamiselt kõrvalekalded reaktori töö stabiilsest iseloomust, mis on põhjustatud peavoolu juhtimpulssidest.

reaktor - Päike ja reaktori enda aktiivsuse kõikumised, mis on põhjustatud töövedeliku tuumalagunemisahelate tsüklite kestusest.

Kahjuks oleme viimastel aastatel sunnitud arvestama kesta mõjutava ebaloomuliku teguriga - ebamõistliku inimtegevusega, eriti tuumarelvade plahvatuste löögiimpulsiga, katsetega mõjutada Maa tektoonilisi protsesse ja sõjalistel eesmärkidel. Seda ebaloomulikku tegurit käsitletakse allpool eraldi peatükis.

Pole mõtet detailselt uurida suure meteoriidi kukkumise mõju kestale – siin on kõik selge. Lisagem vaid, et hiiglaslike asteroidide langemine Maale oli võimalik, kuid ainult siis, kui kest polnud eraldunud, kui planeet on nende löökidele vastupidavam. (On olemas hüpotees Mehhiko lahe meteoriidi päritolu kohta. – *Autori märkus.)* Maa praeguse olukorra jaoks on sellised löögid katastroofilised: isegi tagasihoidliku, umbes kilomeetri läbimõõduga asteroidi langemine võib...

viia kogu kesta hävimiseni ja planeedi kui kosmilise keha surmani. Vaatleme ka teisi tegureid. Mis tahes gravitatsioonilise ja sisemise toime teguri või nende ühise toime kombinatsiooni mõjul on korduvalt toimunud Maa kesta purunemisi, rebendeid selle haavatavas, kõige õhemas kohas -
ookeanipõhi. Seda kinnitab lihtne fakt, et Maa raadiuse mõõdetud suurenemise kiirus on 5,1 meetrit aastas – see on ebanormaalselt kõrge kiirus. Maa on eksisteerinud üle miljardi aasta ja kuigi kesta eraldumine ei toimunud kohe, on selle mõõtmed väiksemad kui tegeliku paisumiskiiruse arvutused annavad. See tähendab ainult ühte: paisumine ei toimu pidevalt, vaid perioodiliselt jõuab Maa kest teatud paisumisläveni, see puruneb, seejärel variseb läbimõõdu vähenemisega kokku ja seejärel protsess kordub uuesti. Ja see on juhtunud mitu korda, umbes 200 tuhande aasta pikkuse intervalliga.

Ja kui kestas oli rebendeid, peaksid neist jääma armid - sügavad kuristikud ookeanipõhjas. Ookeanipõhi on kaetud varasemate globaalsete katastroofide armidega: need on süvamere ookeanikaevikud, peamised neist on:

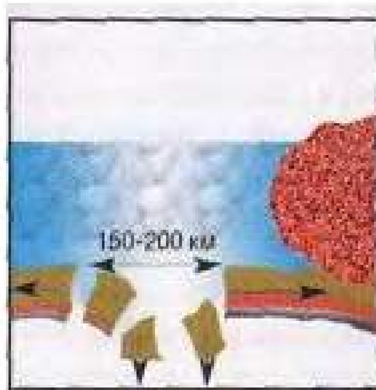
Наименование желоба	Наибольшая глубина, м	Протяженность, км	Средняя ширина, км
	Атлантический океан		
Пуэрто - Рико	8742	1070	87
Романш	7856	230	9
	Индийский океан		
Зондский (Яванский)	7729	2900	49

Наименование желоба	Наибольшая глубина, м	Протяженность, км	Средняя ширина, км

		Тихий океан	
Марианский	11022	1340	59
Тонга	10822	860	78
Филиппинский	10265	1330	65
Кермадек	10047	1270	88
Идзу-Бонинский	9810	1030	82
Курило-Камчатский	9717	2170	59
Японский	8412	680	59
Чилийский	8180	2690	64
Алеутский	7855	3570	64
Рюкю (Нансей)	7790	603	38
Перуанский	6601	1340	61
Центрально-американский	6639	2530	34
Витязя	6150	870	11

Kõigil neil lohkudel on sarnased sügavuse, pikkuse ja laiuse parameetrid. Kui milleski on muster või süsteem, on nende tekkes ühine olemus, nähtusel ühised juured ja need on maakoore purunemised. Enamik lohke asub Vaikse ookeani piirkonnas – kolmteist kuueteistkümnest. Just Vaikne ookean on Achilleuse kand.

planeedid.

Kui kest kokku variseb, on selle kildudel kuhugi kukkuda - selle alla - 2900 kilomeetrit kuuma kuristikku, toimub globaalne katastroof. Maa soolestikust purskub välja kuumade gaaside kolonn, mis käitub erinevalt: märkimisväärselt suure purunemise korral tõuseb atmosfääri temperatuur järsult; väikese purunemise korral paisuvad gaasid adiabaatiliselt ja nende temperatuur langeb suhteliselt lähedale absoluutsele nullile.

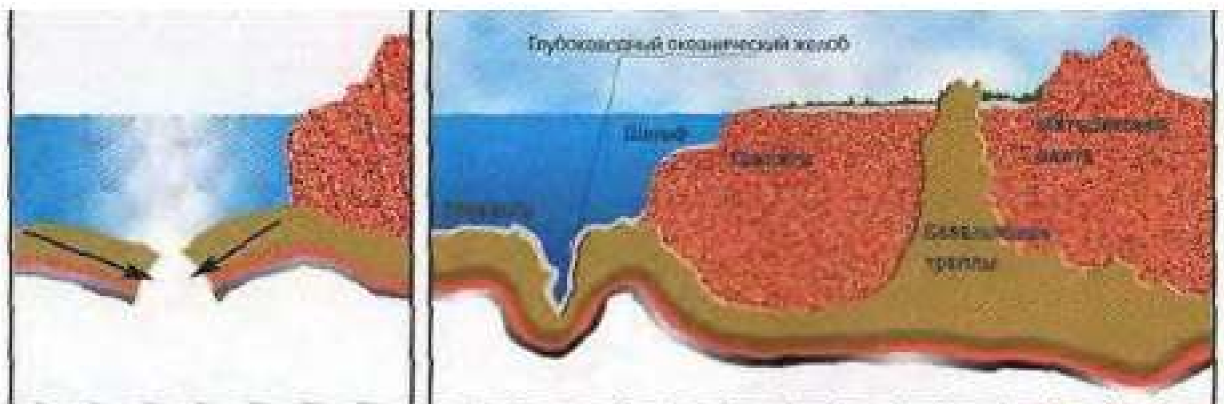
Igasugune rike põhjustab "kesta kokkuvarisemise" efekti ja lühiajalise (kuni mitu kuud või isegi aastaid) rõhu languse Maa sees.

Joonis 11a. Ookeanisüviku tekkefaasid

Shelli läbimurre

Kesta sulgemine ookeanis kraavi moodustamiseks

Kesta ja mäeaheliku kokkusurumine mandril

Joonis 11b. Ookeanipõhja reljeefi muutused. Kui kest puruneb,

nihkuvad kesta servad kiiresti, vähendades kesta läbimõõtu purunemise ulatuse ja kortsumise ulatuse võrra, moodustades ookeanilise süviku. Suure läbimurde korral katastroofi esimeses etapis kaasneb protsessidega kohutav lööklaine, mis pühib minema õhus lendavad metsad ja kivimikihid, täidab süvendid selle materjaliga, moodustades kõrge temperatuuri juures võimalikult lühikese aja jooksul söeladestusi; õhk ise põleb tohutu energiahulga tõttu, mis vabaneb kõigest, mis veel põleda saab.

Ida-Siberis Nerjungris on kvaliteetsete söemaardlate võrgustik. Seal on 9 võimsat kihti, igaüks mitu meetrit pinna lähedal. Mina tean ainult üheksast kihist ja mõned allikad väidavad, et neid on üle kahekümne. Need tekkisid aja jooksul järjestikku samades tingimustes. Kuidas need tekkisid? Kas need tekkisid purunemiste lööklaine tagajärjel? Lähedal Vaikse ookeani ääres asuvad Kuriili-Kamtšatka, Aleuudi ja Jaapani süvikud; veidi kaugemal asuvad Filipiinide ja Mariaanide...

Aafrika Atlandi ookeani rannikul Süvamere kaevikuid pole, rannikul pole mäesüsteeme. Katkendlik joon tähistab maakoore suletud rikkeid.	regulaarsus: Üldiselt asuvad mäed ja mäestikusüsteemid mandriplaadil ookeaniliste kaevikute lähedal. A) Kuriili-Kamtšatka kraav – Kuril Ridge. B) Kesk-Ameerika süvik – Kordillerad B) Tšiili süvik – Andid.

	D) Mariaani süvik - Filipiinid mägede süsteem. D) Aleuudi süvik - Aleuudi saared, Alaska mäed

Joonis 13. Maa poolkerade kaart koos ookeanipõhja mandrite reljeefiga. Kõik süvamere kaevikud ja maakoore suletud rikked on märgitud.

Kui püüame rekonstrueerida pilti nende kihtide tekkest katastroofide tagajärjel mürskude purunemiste ajal, siis saame võrrelda Nerjungri lähedal asuva ala asukohta ja reljeefi lähedalasuvate lohkude koordinaatidega, nende pikkusega ja võimaliku pildiga atmosfäärinähtustest, laine liikumisest selliste mürskude purunemiste ajal. Peaksime saama veenva pildi kõrge temperatuuriga gaaside lööklaine liikumisest, mis pühib metsa kiht kihi haaval sellesse kuristikku. Kui Nerjungri hüpotees leiab kinnitust, siis lööklaine liikumise modelleerimise abil saame arvutada uusi, seni avastamata sarnaseid söemaardlaid. Siberis on palju sarnase reljeefiga kohti.

Tänaseni pole Ida-Siberi ja Primorje krai ulatuslikke alasid üldse uuritud ning on palju kohti, kuhu ükski inimene pole kunagi jalga tõstnud, rääkimata geoloogidest. Näiteks 1980. aastate keskel ilmus ajakirjanduses teade, et Primorje taigas avastati kogemata vesilennuk, mis oli 1930. aastatel Sahhalinist õhku tõusnud ja õhku kadunud. Tol ajal ei andnud otsingud midagi ja alles peaaegu viiskümmend aastat hiljem leiti see kogemata üles. Helikopter ei saanud metsa maanduda -

Inimesed kõndisid kaks päeva õnnetuspaigale, raiudes end läbi neitsiliku taiga. Ja lennuk lebas vaid viie kilomeetri kaugusel külast, kus paljud inimesed varem elasid ja elavad siiani – nad ei kõndinud läbi selle tiheda taiga...

Õmblusmurrangutes leiti kivisöepaljanditest palju leiukohti. Aga mis siis, kui murranguid polegi? Ilmselt on mõttekas luua selline meetod, arvutada välja lööklaine hävitusproduktide eeldatavad lekkekohad ja teha seal kontrollpuurimine. Ja miks mitte? Uus meetod kivisöemaardlate leidmiseks? Võib-olla...

Maa kest hakkab liikuma, tekivad murrangud ja lohud, kilomeetrite pikkused kivimi- ja settekivimite kihid rebenevad laiali, asetuvad vertikaalselt,
seguneb kujuteldamatus kaoses, kerkivad uued mäed ja vanad varisevad kokku, vulkaaniline aktiivsus intensiivistub.

Tuhandeid vulkaanilisi saari on laiali kogu Vaikse ookeani ulatuses, sageli on korallsaared iidsete vulkaanide pealisehitised. Iga purunemisega kest purunes, tekkivad pinged moodustasid praod, mida mööda vedel basalt ülespoole tormas, moodustades vulkaane ja luues vulkaanilisi tippe, mille kraatritele pärast jahtumist korallid oma äranägemise järgi saari ehitasid. Miks on siin nii palju vulkaanilisi (koralli)saari, samas kui teistes ookeanides pole neid nii palju?

Teistes ookeanides ei saa nii palju saari olla, sest seal pole nii palju süvikuid. Näiteks Atlandi ookean on noor, see tekkis hiljuti Ameerika ja Aafrika mandriplaatide "lahtijooksmise" tõttu: Atlandi ookeanis pole palju saari.

Kuid maakoore kataklüsmide ajal tekivad ka mäed. Teaduses on juba kujunenud arvamus, et mäed kasvavad aeglaselt, kui üks mandriplaat hiilib järk-järgult teisele peale, nagu näiteks Himaalaja. Isegi arvud on antud.

sentimeetrit kõrgeima mäe Chomolungma aastase kasvu kohta. Himaalaja puhul on see ilmselt õige: seal mandriplaadid koonduvad.

Ja kuidas on lood nende mandrilaamadega, mis eemalduvad? Aga Andidega -
Nende vastas ei ole mandriplaat, vaid ookeanipõhi, mille on lõikunud *Tšiili* süvik? Atlandi ookeanis Lõuna-Ameerika ja Aafrika ranniku lähedal pole süvamere süvikuid, nagu ka nendel samadel rannikutel pole mägesid. Ja Puerto Rico ja Romaishi süvikute kõrval on rannikumäestik, mis sarnaneb Põhja- ja Lõuna-Ameerika ookeanirannikuga, kus asuvad Andid - noorte mägede seljandik, mis kordab täpselt mandriplaadi ääres asuvate süvamere süvikute painutusi.

Sarnast mustrit võib jälgida peaaegu kõikjal: kui ranniku lähedal ookeanipõhjas pole süvameresüvendit, pole rannikul ka mäestikku. Ja kui ongi süvik, siis mida pikem ja sügavam see on, seda pikem ja kõrgem on ka vastav mäestik. Ilmselge muster on näha, kui *väikese ja pealtnäha vana süviku lähedal* on mäed hävinud, iidsed ja madalad ning sügava ja noore süviku lähedal on mäed kõrged ja noored.

Ilmselt tekkisid need mäed sõna otseses mõttes minutitega, kui mandriplaat purunes maakoore läbimurde ajal sulgeva kraavi seinte serva kohutavast servalöögist ja kuna löögiimpulss tuli altpoolt mööda basaltti, paiskus kivimipuru ülespoole. Nüüd kasvavad nad aeglaselt, ainult tänu ookeanipõhja suurenemise survele maakoore kesta sujuva "paisumise" ajal. Mis toimub planeedi pinnal selliste koletiste kataklüsmide ajal, mis moodustasid need lohud ja mäed?

Samal ajal tekivad hiiglaslikud tsunamid, ookeani mahu vähenemine pritsib vett mandritele, sajad kuupkilomeetrid merevett muutuvad auruks, see lendab taevasse ja tekivad võimsad pilved, mandritel aurustuvad jõed ja liustikud, maailmamere tase langeb, pilved katavad Päikest. Alguses tekivad aurupilved

levivad Maa pöörlemissuunas ja katavad seejärel kogu maa. Temperatuur hakkab langema analoogselt Aleksandrovi "tuumatalve" protsessidega - põhjas tekivad kiiresti liustikud, lõunas sajab mitu päeva paduvihma - tekib üleujutus ja ookeani taseme järsk langus viib tasakaalust välja merehoovused, mis kannavad liigset soojust troopilisest vööndist polaaraladele.

Selle tagajärjel moodustub meredes kiiresti võimas põhjasetete kiht.
setted ja merevee ülemiste kihtide järsk magestamine madala õhutemperatuuri juures aitab kaasa jääkatte kiirele moodustumisele ja selle tagajärjel polaaralade pinnale akumuleerunud päikeseenergia vähenemisele lumega kaetud maa ja jääga kaetud ookeani kõrge albeedo tõttu:

- tohutu hulk sademeid koos temperatuuri langusega, mis on eriti märgatav polaarvööndites, põhjustab liustike kiiret kasvu, algab jääaeg ja polaarmaa jääb nende alla pikaks ajaks;

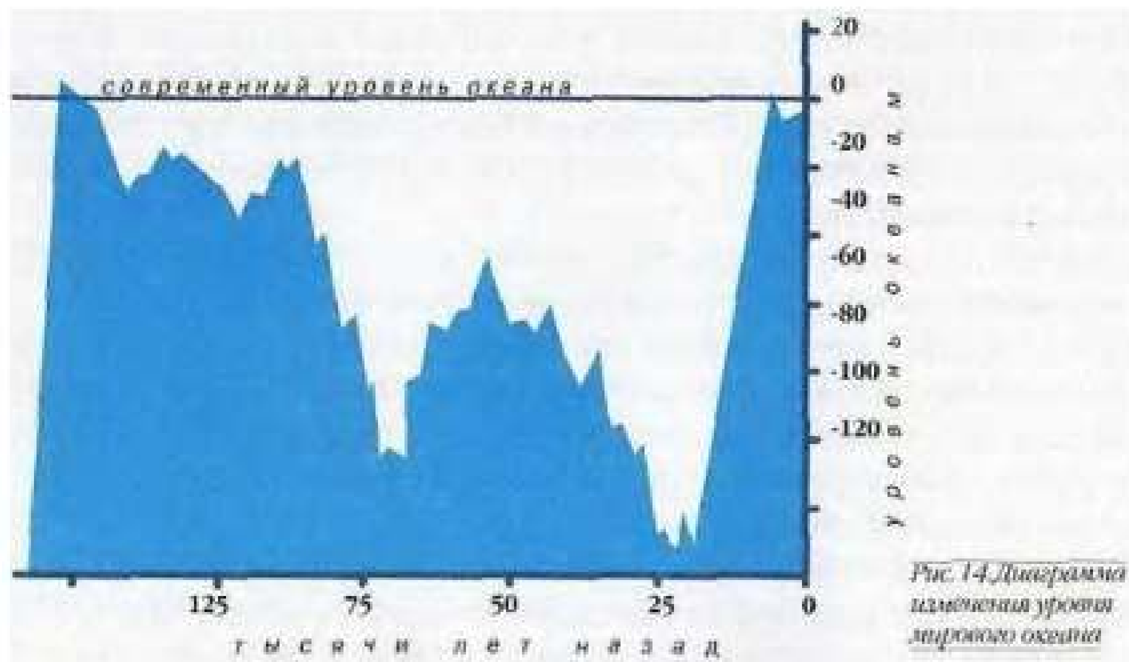
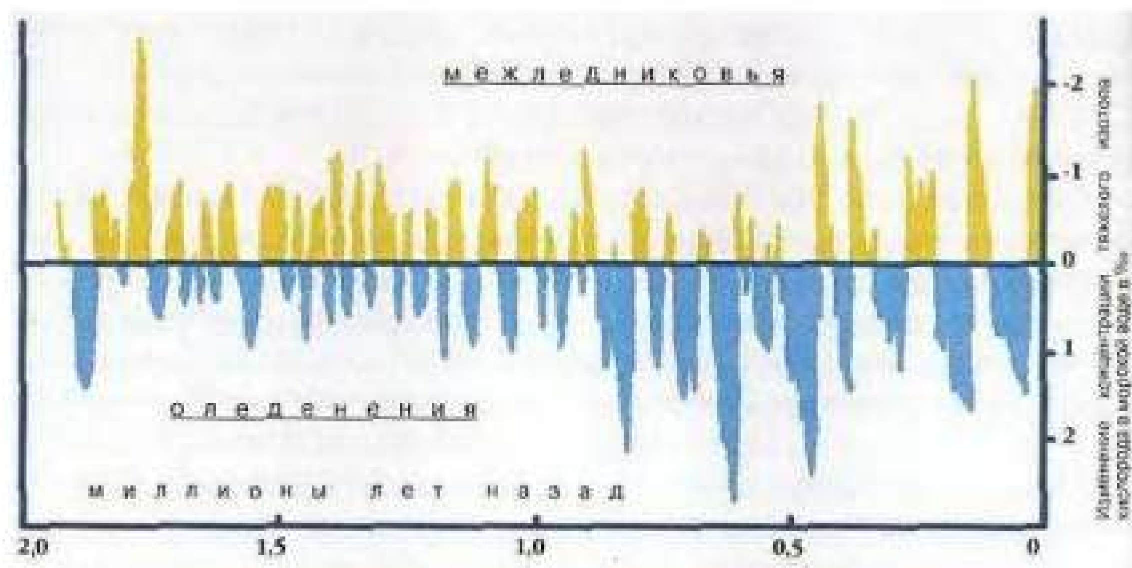

Рис. 14 Диаграмма изменения уровня мирового океана

Joonis 15. Jääaja ja jääaegadevahelise perioodi vaheldumine viimastel aastatel.
2 miljonit aastat.

Polaarjää kasvades hakkab maakoor liustike alla vajuma: võrrelge Läänemerd, mis pärast viimast jääaega ikka veel „ujub pinnal“, ja Gröönimaad, mis „vajub“ jää alla;

Troopiline vöö kannatab liigse kuumuse all – seda ei eemaldata ka polaarvööditest ookeani madaldumise tõttu. Selle tagajärjeks on orkaanituulte tugevnemine, atmosfääri tsükloniline aktiivsus rannikualadel ja stabiilsete troopiliste antitsüklonite teke, mis sarnanevad meie Sahara kõrbega, planeedi ulatuslike sisemaa alade kõrbestumine;

- asustatava maa pindala on järsult vähenenud ja need paiknevad laiemalt mööda liustike servi ja rannikut.

Need pidid olema kliimatingimused planeedil Maa jääaja alguses. Pärast Suure Katastroofi katastroofi rääkige meile sellest lihtsalt.

kedagi pole olemas, kuna planeedile on jäänud tegelikult ainult ookeanilised eluvormid. Seejärel toimub aeglaselt, väga aeglaselt selle taaselustamine maismaal...

Elu taastub, kuid mitte katastroofieelsetes vormides – nad läbivad kiire mutatsiooni suurenenud kiirgustausta mõjul, mille põhjustab atmosfääris ja vees sisalduv märkimisväärne kogus deuteeriumi, mille poolestusaeg on vaid 142 Maa-aastat. Muteeruvate vormide evolutsioon toimub range valiku tingimustes, mida süvendab kohutav kliima.

Charles Darwin hindas evolutsiooniteooria loomisel mustreid õigesti, kuid ta ei saanud teada deuteeriumi ioniseeriva kiirguse mutageenset mõju ega arvestanud katastroofide mõju Maa biosfääri arengule. Elu areng Maal ei toimu sujuvalt nagu Darwinil, vaid hüppeliselt või saehambuliselt, kui soovite, ja katastroofide mõju evolutsioonile on suur ja mitte ainult neile... Seetõttu ei suuda paleontoloogid siiani leida elusorganismide üleminekuvorme, mis annaks ainet lõpututeks aruteludeks evolutsiooni üle. Ülemineku- ehk mutageensed vormid, kui need eksisteerisid, said asuda vaid lühima hetke Maa ajaloos ja lisaks oli elusvorme - mutante, mis olid aluseks elu edukaimate variantide valikule, vähe, andes maailma stabiilsematele olenditele.

Alles kümnete tuhandete aastate pärast on loodus järk-järgult taastanud häiritud tasakaalu – aeglaselt, väga aeglaselt sulavad liustikud. Sulades protsess kiireneb ookeani taseme tõusu ja meridionaalsete ookeanihoovuste taastumise tõttu, mis tõstavad ookeanivee ja polaarvööndite õhu temperatuuri. Hoovuste taastumise võimaluse provotseerivad liustikud ise, kuna nende all olev maa langeb sadade meetrite võrra.

Aga niipea kui liustikud sulavad, hakkab maa uuesti aeglaselt kerkima – see taastab algse tasakaalu. Lisaks suurendab lumega kaetud alade vähenemine **ja** sellest tulenevalt polaarmaa ja -mere pinna albedo vähenemine järsult päikeseenergia neeldumist pinnal, eriti polaarpäeval, mis on oluline täiendava soojusallikana „jää-vee“ faasisiirde jaoks.

Põhjast saabuv tohutu hulk sulanud mageda vee sissevoolu tõttu moodustavad jõesängid uuesti, sest pinna reljeef on moreeni ladestuste tõttu muutunud. Jõed toovad elu sügavale mandritele, taaselustades kõrbeid ja vähendades õhumasside rõhku nende kohal. Taastub normaalne niiskusevahetus mere- ja mandrivööndite vahel -
Maa piirkondade kliima ühtlustumine laiuskraadides.

Maal ilmnenud kliimamuutuste dünaamika ja maailmamere taseme muutused on otseselt seotud maakoore läbimurrete ajal toimuvate katastroofide tagajärgedega. Me võime tuua veel palju näiteid, kuid see kaotab juba oma tähenduse, kuna peamine muster on selgunud: Maa mineviku üksikasjalik analüüs tuleb läbi viia, võttes arvesse toimunud globaalseid katastroofe.

Selle ilmse seose mõistmine toob tahtmatult meelde küsimuse, millal on oodata järgmist katastroofi, kui palju aega on Maa geoloogiline kell inimestele eraldanud? Pakutud hüpotees Maa ehitusest ja globaalsete katastroofide mõjust planeedile ja selle kliimale ei jäta enam aega rahuloluks: tehtud järeldusi on vaja hoolikalt kontrollida. Tsivilisatsioon kaotab suurtes kataklüsmides palju inimelusid, mida me siiani ennustada ei suuda. Näiteks ainuüksi 1927. aastal Hiinas toimunud maavärinas hukkus üle 200 tuhande inimese.

Me ei mõista nende nähtuste olemust, eriti energiavahetuse protsesse ja maakoores ning atmosfääris toimuvate nähtuste omavahelisi seoseid. Ja need on lahutamatult seotud. Kuid meie hüpotees ei saa veel teooriaks saada, kuna peamine asi puudub -
teadmised materiaalse aluse kohta, elementide kohta, mis on Maa reaktori kütuseks. Ikka ja jälle peame naasma teadusliku uurimistöö metoodika põhitõdede ja perioodilisuse seaduse uurimise vajaduse juurde.

7. peatükk.

Mõtisklusi teadusliku uurimistöö meetodite üle.
Ootamatu avastus

Tahaksin selgitada olukorda, kus pidin otsima ebatavalisi viise, kuidas kinnitada või ümber lükata omaenda järeldusi Maa ehituse kohta. Arusaam, et elan hapra kesta peal ja selle all on 2900 kilomeetrit põrgulikku, punast tuld täis tühjust, tekitas minus hirmu ja õudust. Maakoore teaduslikud tõed, mis tundusid vankumatud, varisesid kokku, selgus veeuputuse ja apokalüpsise legendide tegelik oht... Hakkasin lihtsalt kartma oma laste saatuse ja Maa rahvaste elu pärast, raisates hoolimatult aega ega mõelnud selle maailma karmile reaalsusele; hakkasin häbenema teadust, korrates kangekaelselt ja tõendusmaterjalita Maa raudsest südamikust ja selle tugevast ehitusest. Või lükkavad teadlased lihtsalt tahtlikult kõrvale faktid, mis seavad kahtluse alla nende endi järeldused? Kas on tõesti tõsi, et teaduslik edevus ja egoism, hirm oma väidete ja hüpoteeside ekslikkuse ees ning sellega kaasnev oht kaotada oma sügavus teiste teadlaste jaoks on kõrgemad kui tõde? Aga kes ütles, et teadmistes ei saa olla vigu ja eksimusi? Lihtsam on elada au ja hiilguse keskel kui õppida tundmatut. Kõik ei julge öelda: "Aga ikkagi, see liigub!" Kõik on mulle selge, aga järeldused jäävad hüpoteesiks ega muutu teooriaks enne, kui need on kinnitust leidnud, ning hüpotees saab anda suuna nende teaduslikule uurimistööle, mis iseenesest on oluline.

Maa ja Päikesesüsteemi ehituse kohta tehtud järeldustele on vaja saada kinnitust või ümberlükkamist. Millist teavet selleks vaja on? Esiteks teavet Maa, selle tuuma ja seda moodustavate elementide koostise ja struktuuri kohta. Koola poolsaare sügavaim puurauk andis teavet 11 kilomeetri kristallkilbi tuumade näol, s.t. vaid tühise osa maakoorest ja ülejäänud 6367 kilomeetrit ainet Maa keskpunktini ei saa isegi unistada: seda on võimatu puurimise teel teha. Seismoloogide kaudsed meetodid ei anna otsest tulemust aine näol, mida saab puudutada ja uurida. Maa ehituse uurimise tänapäevased meetodid ei suuda esitatud küsimustele vastuseid anda. Selgub, et peame leidma vastused küsimustele, mida ei saa teadaolevate teaduslike teadmiste meetoditega, seetõttu peame kõigepealt kindlaks määrama otsingumeetodi, seades endale ülesande: "Ja kuidas me saame teadmisi?"

Hinnates iidseid legende ja kataklüsmide hoiatusi loodud hüpoteesi vaatenurgast, hakkate mõistma lihtsat tõde: see pole jama ega muinasjutud, vaid tõsine teave reaalsete sündmuste kohta, mis on ajaproovile vastu pidanud. Seetõttu ei tohiks neid käsitleda muinasjuttudena, vaid kui teabeallikana, mis sisaldab inimkonnale suunatud objektiivsete hoiatuste seemneid. Samal ajal tekkis lihtne mõte: iidsetel inimestel polnud arenenud teaduslike teadmiste süsteemi, kuid nad teadsid hästi seda, mis on tänapäeva teadusele kättesaamatu. Kuidas nad seda teada said?

Neil võisid olla erinevad teed: kas legendid edastasid meile seda, mida muistsed inimesed ise nägid, või said nad teavet arenenumatelt intelligentsetelt olenditelt kui me praegu või kasutasid nad meile tundmatuid teabe hankimise kanaleid: selgub, et ka intelligentsetelt olenditelt... Või kasutasid nad kõiki neid meetodeid korraga? Kas on võimalik, et legendid on selliste võtete sulam?

Võib-olla oli see võime tulevikku näha? Lõppude lõpuks on enamiku inimeste jaoks siiani ebaselge, kuidas Nostradamus oma ennustused sai. Mees elas 16. sajandil, kuid suutis paljusid asju sadu aastaid ette ennustada. Mida ta selleks kasutas?

Tema meetod andis õige prognoosi, seega oli ja on see teaduslik teave ja reaalne eksisteeriv objektiivne reaalsus. Nostradamuse meetodid

Üheselt hinnata on aga raske, tehnoloogiad Universumi võimalikult eksisteerivast infoväljast informatsiooni saamiseks on olemas, kuid tänapäeval on need meile kättesaamatud meie arengutaseme tõttu, pigem aga arusaamatuse ja ilmselgete faktide mitteuskumise *või* teadusliku mõtlemise tavapärase mentaliteedi tõttu.

Märkus: *Nostradamus (Michel Nogrdam) – (latiniseeritud Nostradamus. Michel de Nolredame* ***(1503–1566) ,*** *prantsuse arst ja astroloog, Charles IX korraline arst, sai kuulsaks teose „Sajandid" (1. trükk –* ***1555;*** *kirjutatud riimilistes katräänides) autorina, mis sisaldas ennustusi Euroopa ajaloo tulevaste sündmuste kohta.*

Nostradamuse ajal valitsesid teised teadusliku teadmise lähenemisviisid – praegused materialistlikud teaduslähenemised kujunesid välja alles umbes 300 aastat tagasi Inglismaal koos Newtoni klassikalise mehaanikaga. Enne seda oli metafüüsika teadusliku meele valitseja. Mäletan hästi, kuidas meile ülikoolis marksismi-leninistlikku filosoofiat õpetati, räägiti metafüüsikast kui pseudoteadusest, sarnaselt alkeemiaga. Materialistliku teaduse "võidukäik" viskas metafüüsika kui teadusliku teadmise instrumendi minema. Või äkki asjatult? Lõppude lõpuks oli Nostradamusel teadusliku mõtlemise mentaliteet, mis põhines metafüüsika põhimõtetel, ja ta suutis tungida tuleviku saladustesse, aga meie, tänapäevaseid teadmisi kasutades, ei saa.

Märkus: *Metafüüsika (kreeka keelest mela la physika – pärast füüsikat) on filosoofiline õpetus olemise ülimeeleliste (kogemusele kättesaamatute) printsiipide kohta. Mõiste pärineb nimest, mille Rhodose Andronicus (1. sajand eKr) andis Aristotelese tööle olemise arusaadavate printsiipide kohta. Filosoofia ajaloos kasutati terminit "metafüüsika" sageli filosoofia sünonüümina.* ***Marksismis*** *on see filosoofilise meetodi nimetus, mis pürgib üheselt mõistetava, staatilise spekulatiivse maailmapildi poole.*

Nagu meile on õpetatud, on tänapäevaste teaduslike teadmiste lähenemisviiside aluseks filosoofiline materialism, mis põhineb põhimõttel "Olemine määrab teadvuse". Teine lähenemisviis, kus "Teadvus määrab Olemise", meie õpetajate arvates, oli vastuolus marksistlik-leninliku filosoofiaga ja viis Jumala äratundmiseni. Oletame. Aga sel juhul, materialistide loogika kohaselt, kui inimene on sündinud laudas, peaks ta oma teadvuse järgi olema metsaline? Kuid keegi ei taha olla metsaline, pealegi on see inimese teadvus, meel, mis määrab tema oleviku ja tuleviku ning just meel on see, mis on võimeline otsima teaduslikke teadmisi. Võib-olla oleks õigem teine valem: "Teadvus määrab Olemise ja Olemine mõjutab teadvust." Inimese jaoks on Jumal primaarne ning teadvus ja Olemine täiendavad ja mõjutavad teineteist, kuid ei ole...

antagonistid.

Mõned filosoofiakoolkonnad jagavad reaalsuse rõõmsalt objektiivseks ja subjektiivseks, väites, et objektiivne reaalsus on inimesele antud tema *aistingute* kaudu ja subjektiivne on tema mõistuse produkt. Oletame, et neil on õigus. Aga kuidas on lood näiteks sellega, et inimene ei näe ultraviolettkiirgust, aga tema nahk päevitub sellest? Inimene ei näe infrapunakiirgust, aga tunneb kuumust? Inimene ei näe raadiolaineid, aga neid kasutatakse raadioside jaoks? Selgub: kuni teadus tõestas nende tegurite objektiivset reaalsust, ei uskunud keegi neisse ja need olid subjektiivsed? Olgu, raadiolained ja muu kiirgus on teaduse poolt juba tõestatud: tänapäeval me usume neisse, aga oli aeg, mil seda peeti ulmejutuks.

Aga kuidas on lood bioloogiliste väljadega, mida nimetatakse ka elusolendi "auraks"? Nende olemasolu on reaalne, korduvalt tõestatud, pealegi, nagu ma allpool räägin, on biovälja abil läbi viidud katseid geneetilise teabe kaugülekande kohta. Tänapäeval julgeks vaevalt keegi eitada bioväljade olemasolu elusolendites, kuid nende väljade olemus on teadusele teadmata. Tänapäeval teame, et elektromagnetväljad on olemas ja et need järgivad kõiki laineteooria seadusi, teame, et...

Need väljad põhinevad elementaarosakeste tuumainteraktsioonil, aga kui bioloogilised väljad eksisteerivad, siis peab eksisteerima ka nende kandja, s.o seni teadusele tundmatu leptoniklassi elementaarosake.

Aga nagu ma varem näitasin, oleme harjunud mõtlema stereotüüpselt ja nii, et kuni teadus pole tõestanud "millegi" olemasolu fakti ennast, peetakse seda "midagi", mis tegelikult eksisteerib, subjektiivseks ja ebateaduslikuks ning seetõttu - ebaõigeks. Kas see on nii? Võib-olla peame objektiivset reaalsust subjektiivseks ainult seetõttu, et inimene on oma nägemis-, kompimis- - s.t välise informatsiooni vastuvõtmise organites - ebatäiuslik ega suuda veel oma mõistusega reaalsust mõista ning, et teised teda ekstsentrikuks ei peaks, tahab seda reaalsust objektiivsena tunnistada? Ja hüljates arusaamatu, sulgeme ise tee selle tunnetusele? Aga inimene omandas kõik teadmised ainult oma mõistusega, s.t subjektiivse kaudu mõistis ta arusaamatut varasemat objektiivset...

Üks on selge: teadmisi saab omandada ainult mõistuse jõul, kasutades tänapäevaseid meetodeid ja ilmselt ka neid iidseid meetodeid, mida teadus ei tunne. Järeldused näitasid kangekaelselt, et teadus ei suuda oma avastustest tulenevaid isegi kõige lihtsamaid fakte seletada, osaliselt seetõttu, et tal on teaduslike teadmiste meetodite suhtes ühekülgne materialistlik lähenemine. *Olin ateist ja sellised järeldused ei saanud mind muud teha kui šokeerida.*

mina ise.

Seetõttu on vaja otsida mittetraditsioonilisi viise teaduslike teadmiste otsimiseks. Võib-olla oleks mõistlik mitte hüljata metafüüsilisi uurimismeetodeid, vaid rakendada neid koos traditsiooniliste materialistlike teadmiste meetoditega, kui metafüüsika abil saadud järelduste kontrollimiseks tehakse katse?

Tavapärane jaotus "materialistlikuks" ja "metafüüsiliseks" on siin puhtalt tingimuslik, et kuidagi selgitada pakutud teadusliku teadmise põhimõtte olemust. Nagu üldiselt arvatakse, on meie meel inimese aju tegevuse produkt, kuigi see on ekslik. Mõistus ei ole aju tegevuse produkt, vaid teise mateeria tegevuse produkt, mida arutatakse allpool. See produkt mõtete, informatsiooni ja otsuste kujul realiseerub konkreetsete käskude ja tegude vormis.

Näiteks arvuti ise on riistvara, mis ei saa ilma programmita töötada, ja programmi produkt on arvutuste, otsuste ja juhtimiskäskluste tulemused.
on ka omamoodi „mõistus“. On selge, et arvuti „mõistus“ eksisteerib materiaalsel kandjal elektromagnetväljade kujul: disketi purunemisel muutub „mõistus“ kättesaamatuks, kuid magnetkandjal olev teave säilib ja spetsiaalse varustuse kasutamisel saab seda kasutada. Elektromagnetväli ise on samuti mateeria, kuid teistsugusel kujul, meie meeltele tajumatu.

Inimmeel töötab sarnaselt: kuni meele mateeria pole inimesesse kinnistunud, nagu programm arvutisse, ei saa te selle tegevuse produkti – intelligentset mõtlemist. Materiaalne kandja toodab produkti, mis eksisteerib meile tundmatute leptoniväljade kujul ja mõte on oma olemuselt mateeria. Pärast inimese surma meele mateeria ja selle produkt – mõtte mateeria – ei kao, kuid me ei saa nendega suhelda.

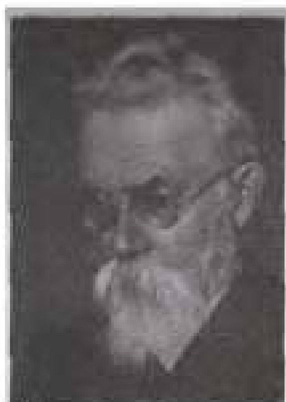
On olemas energia jäävuse seadus, mille kohaselt on see mateeria vastastikmõju kvantitatiivne mõõt ning energia materiaalne komponent pole ilmne. Energia ei ilmu "kuhugi" ega kao "kuhugi", see saab ainult ühest vormist teise üle minna. Kui see nii on, siis materiaalne mõte, informatsioon, nagu ka energia, ei kao kuhugi ja võib-olla koguneb kuhugi, moodustades infoväljad. Mõtte materiaalsus ja Universumi materiaalsus on üks lahutamatu tervik, seetõttu pole Universumi infovälja olemasolu hüpotees nii ebatavaline ja fantastiline, kui esmapilgul tundub. ***Mõte on materiaalne, seetõttu ühendavad aktiivse ja objektiivse filosoofilised mõisted füüsikaseadused tervikuks sama mateeria erinevate vormide ilminguna.***

Materialistlike lähenemiste ekslik ühekülgsus teaduslikele teadmistele ja lapsepõlvest pärit reaalsusele tekitas kahetise maailmapildi: koolis tehti meist pioneere, komsomoli liikmeid ja ateiste, andes meile teadmisi ja veendes meid, et Jumalat pole olemas, me kasvasime üles ristimata põlvkonnana, aga meie õpetajad ise olid ristitud ja mõned neist hoidsid kodus riste ning ikoone igaks juhuks: mis siis, kui Ta on olemas? Tänapäeval on kogunenud palju süstemaatilist teavet arusaamatute, tundmatute nähtuste kohta ja mida rohkem seda saab, seda ilmsemaks saab järeldus, et maailm on palju keerulisem, kui materialistid ette kujutavad. Isegi akadeemik Vernadski noosfääri käsitlevates töödes tunnistati inimmeelt materiaalse maailma arengu kõige olulisemaks teguriks. Mõistus ja materiaalne loodus moodustavad ühtse terviku, kuid see tervik pole meile veel teada. Võib-olla leiame siit vastused oma küsimustele?

Märkus: *Noosfäär (kreeka keelest noos - mõistus ja sphaira - sfäär), biosfääri uus evolutsiooniline seisund, milles ratsionaalne inimtegevus saab selle arengu otsustavaks teguriks. Noosfääri mõiste võtsid kasutusele prantsuse teadlased P. Teilhard de Chardin ja E. Leroy (1027), V.I. Vernadsky arendas noosfääri idee kui kvalitatiivselt uue organisatsioonivormi, mis tekib looduse ja ühiskonna vastastikmõjust inimese maailma muutva loomingulise tegevuse tulemusena, tuginedes teaduslikule mõtlemisele.*

Kas on võimalik, et noosfäär on just see intelligentne ja arusaamatu, mis mõjutab meie ühiskonda inimese mõtete kaudu? On palju tõendeid tundmatute intelligentsete jõudude seletamatu mõju kohta, mis sellist mõju avaldavad. Kuidas näiteks seletada laialt tuntud fakti, et keemiliste elementide perioodilise seaduse põhimõtted ja selle tabeli vorm ilmusid D. I. Mendelejevile unes? Kuidas seletada arusaamatut suhtlusnähtust ilma seadmeteta, kui M. V. Lomonossovile anti vaimselt väljastpoolt objektiivset teavet traagilise olukorra aja, koha ja asjaolude kohta, milles tema isa end asustamata saarel suri, kuna abi ei tulnud: kadunuid otsiti hoopis teises kohas? Paljud teadlased on tunnistanud, et kui nende meeled otsivad pinges vastust antud probleemile, tuleb abi äkki ja justkui eikusagilt: vajalik teave ilmub lihtsalt mõtetesse õigel ajal. Paratamatult jõutakse järeldusele, et on olemas Kõrgem Mõistus, mis on meie arusaamisele kättesaamatu, kuid avaldub ja aitab inimest arusaamatul viisil.

Nendele küsimustele vastused võiksid palju selgitada ja töö suuna ning probleemipüstituse põhjal otsustades otsisid V. I. Vernadsky, E. Leroy ja P. Teilhard de Chardin just siit vastust, kuna nad ühendasid materiaalse maailma ja mõtlemise subjektiivsuse, inimmeele, ühtseks tervikuks. Kui on midagi arusaamatut ja meie meelele kättesaamatut, siis ehk ei peaks me ootama vihjet unenäos või kogemata teadvuses "ilmnema", vaid lihtsalt küsima noosfäärilt ja esitama konkreetse küsimuse? Võib-olla peaksime küsima arusaamatutelt "vaimudelt"?

VERNADSKI Vladimir Ivanovitš ***(1863–1945),*** *loodusteadlane, mõtleja ja avaliku elu tegelane. Kaasaegsete maateaduste kompleksi rajaja: geokeemia, biogeokeemia, radioloogia, hüdrogeoloogia jne. Paljude teaduskoolkondade looja. Peterburi Teaduste Akadeemia akadeemik (1912), Venemaa Teaduste Akadeemia akadeemik (1917), NSVL Teaduste Akadeemia akadeemik (1925), Ukraina Teaduste Akadeemia esimene president (alates 1919). Vernadski ideed mängisid silmapaistvat rolli tänapäevase teadusliku maailmapildi kujunemisel. Tema loodusteaduslike ja filosoofiliste huvide keskmes on biosfääri ja elusaine tervikliku doktriini väljatöötamine.*

(maa kesta korrastamine) ja biosfääri evolutsioon noosfääriks, kus inimmõistus ja -tegevus, teaduslik mõtlemine saavad arengu määravaks teguriks, võimsaks jõuks, mille mõju loodusele on võrreldav geoloogiliste protsessidega. Vernadski õpetus looduse ja ühiskonna vahekorrast avaldas tugevat mõju tänapäevase keskkonnateadlikkuse kujunemisele. Radiumi Instituudi (1922–1939), Biogeokeemia Laboratooriumi (alates 1928. aastast: nüüd Venemaa Teaduste Akadeemia Vernadski-nimeline Geokeemia ja Analüütilise Keemia Instituut) korraldaja ja direktor. NSVL riiklik preemia (1943).

Usk vaimudesse on kõigi rahvaste seas eksisteerinud tuhandeid aastaid ja nad on päriselt olemas. Mind ei vajanud vaimude ja arusaamatute intelligentsete jõudude reaalsuses veenmist. Minu emapoolsed esivanemad on pärit iidsest Nižni Novgorodi külast Grigorovost, Avvakumi **(1621–1682) sünnikohast.** Meie peres oli võimsaid nõidu, nii valgeid kui ka mustanahalisi. Lapsena kuulsin palju oma ema onust – kurjast nõiast Mihhailist, kes hoidis kogu küla hirmus, suutis inimesi ja loomi eemalt juhtida, piinas ja tappis musta maagiaga inimesi, sealhulgas sugulasi. Ta õppis nõidade juures, kes hoidsid ja ilmselt hoiavad iidseid eelkristlikke teadmisi. Nende kohta pole peaaegu midagi teada. Nad elavad Venemaa põhjaosa salajastes eraklates, Kirovi ja Nižni Novgorodi oblastis, kus Vetluga ja Kerženetsi jõed voolavad läbi põhjataiga, suubudes Volgasse iidse Makarjevi lähedal. Kohaliku elanikkonna seas on palju vanausulisi, kes säilitavad vanu ja kummalisi kombeid, hämmastavat usku nõidadesse ja igasugustesse kurjadesse vaimudesse. Seal pole võhikutel midagi teha... See on surmavalt ohtlik. Täies õites inimene, kes on kogemata midagi ebavajalikku teada saanud, võib lihtsalt teadmata põhjusel surra ja ükski meditsiiniteadus ei suuda surma põhjuseid kindlaks teha, rääkimata kaitsmisest või abistamisest. Ma kasvasin üles nendes paikades ja tean, millest räägin.

Minu vanaema Jelena Vassiljevna Morova **(1891–1980)** elas kogu oma elu kirjaoskamatuna, aga see ei häirinud teda: ta teadis loodusest palju sellist, mis oli teadlasele kättesaamatu. Ta oli valge nõid ja pidas mustanahalistega lepimatut sõda, kaitstes Headust. Tihti toimusid need nähtamatud lahingud meie silme all, kuigi meie, lapsed, ei saanud paljust aru. Kuidas näiteks seletada korduvaid välgulööke, mis tabasid mu vanaema selgel suvepäeval, kui taevas polnud ühtegi pilve? Ta pani end kaitsma ja välk lõi maasse temast 10 meetri kaugusel. See oli hirmutav. Välk lõi meie selja taga ja vanaema keelas meil rangelt ümber pöörata, muidu võime surra, saades välgulööki otse otsaette... Kuidas näiteks seletada metallesemete kadumise füüsilist võimalikkust, mis juhtus meie silme all? Vaseikoon visati maha ja see kadus „kuhugi“, vaenlane rahunes, välk lakkas löömast... Meie ees toimus muinasjutt: tõeline võitlus surnud nõia vaimuga ja see vaim võis teha kohutavaid asju... Siin polnud naljadeks aega!

Need vaimud elavad seal, kus me midagi ei näe, ja teadus ei taha vaimudest ja nende teisest maailmast kuulda: see ei suuda seletada. Ja kui nemad, vaimud, tõesti eksisteerivad ja elavad kuskil meile arusaamatus piirkonnas, siis ehk teavad nad seda, mis meile arusaamatu on. Teil on vaja lihtsalt leida viis nendega suhelda, ainult et need vaimud peavad olema teile lahked ja tuttavad. See on tõeline tee tõe teadusliku tundmiseni, sest teavet saab katseliselt kontrollida. Aga kuidas luua kahepoolne side? Ma ei ole läbinud initsiatsiooni maagide saladustesse ega ole püüdnud nende kohta midagi õppida: see on minu jaoks lihtsam. Ja üks viis vaimudega suhtlemiseks on spiritualism.

Varem oli mul võimalus õppida spiritualismi praktikat. Üks mu sõber oli mitu aastat Indias tõlkijana töötanud ja seda teades küsis keegi temalt peol spiritualismi kohta. Minu üllatuseks võttis see daam küsimust enam kui tõsiselt, mis intrigeeris mind ja tema ümber olevaid inimesi. Alles pärast palju aega.

Pärast mõningast veenmist nõustus ta kohalviibijaile seansi pidama. Ausalt öeldes ei veennud see mind sugugi: olin kindel, et ta ise keerutas nõela ja vastas meie küsimustele. Aga pärast seda, kui nõel õigesti vastas küsimustele, millele meedium ei saanud vastuseid teada, hakkasin mõtlema... Hakkasin selle infokanali jõusse esimest korda tõsiselt uskuma 19. augustil 1991, kui mõistsin, et sel esimesel seansil 1991. aasta veebruaris ennustati Venemaal toimuvat putši ühe päeva täpsusega.

Mõne aja pärast palusin tal läbi viia uue seansi, aga mulle keelduti. Ta põhjendas oma keeldumist kontakti paratamatute tagajärgedega oma tervisele ja ütles, et võin ise kontakti luua, kuna mul on selleks võime. Samal ajal hoiatas ta, et see on väga ohtlik, kuna võivad tulla kurjad jõud ja ta pole nendega võitlemise meetodites koolitatud. Need jõud võivad tervisele tõsist kahju tekitada või isegi inimese tappa. Pärast seda nõuannet kaotasin väga pikaks ajaks soovi tegeleda spiritualismiga.

Ja alles mitu aastat hiljem, 1998. aastal, kui minu Maa ehituse hüpotees viis tõsiste järeldusteni, tegin otsuse. Nõustasin oma sõbraga taas kontakti ajal kohustuslike toimingute, seansi läbiviimise iseärasuste osas ning alustasin seda "ebateaduslikku" suhtlusmeetodit. Alles hiljem sai mulle selgeks, kui palju ma siis riskisin...

Võtsin ühendust oma isaga, kes oli ammu siit ilmast lahkunud. Õnneks oli isa lähedal ja ootas seda kontakti: Pealegi teadsin ma ainult meile kahele teadaolevate sündmuste põhjal kindlalt, et räägin oma isaga – Babikov Anatoli Aleksejevitšiga (1927–1977), mitte kellegi teisega, kes võis end tema nime järgi nimetada. Mu isa, endine orb, oli erakordne inimene ja pädev insener, ta pidi teadma meile arusaamatu füüsikalist tähendust, kuna ta elab koos vaimudega ja näeb meile tundmatut. Mu isa püüdis alati asja tuumani jõuda, ta teadis palju, olles oma hariduse omandanud iseseisvalt. Juba ainuüksi fakt, et mu isa õppis kaugõppes ja sai inseneridiplomi juba täiskasvanueas, olles seitsme lapse isa, ütleb palju...

Algselt oli see tavaline suhtlus, kui ootamatult avanenud võimalusi kalli inimesega suhtlemiseks tajutakse endiselt imena ja meel keeldub toimuva reaalsusesse uskumast. Nii möödus mitu seanssi ja ühe ajal tuli ootamatult info: "Hakka raamatut lugema." Seda ma...

šokeeris mind, sest mul polnud kavatsust raamatut kirjutada ja ma tegin uurimistööd ainult enda jaoks, nii nagu iga inimene maailma uurib. *Autor:* Isa, kas sa tead minu tööst ja minu soovist küsida teie nõu? Kas minu töö peaks avaldatama? *AA:* Jah, ma tean üldiselt, et mul on vaja raamatu kallal töötada, aga avaldamiseks on veel liiga vara. Räägi mulle tööst lähemalt.

Ma rääkisin talle ja palusin tal kommenteerida minu Maa ehituse hüpoteesi, et see kinnitada või ümber lükata. Mu isa kinnitas hüpoteesi õigsust. See oli minu jaoks sama šokk kui hüpotees ise. Siis võtsin ma julguse kokku ja palusin tal esitada andmeid tuuma *koostise* kohta

Maa, keskkonnaparameetrid ja raskmetallide omadused. Ta vastas, et sellist teavet on põhimõtteliselt võimalik hankida, ja palus aega olukorra kaalumiseks. Mõni päev hiljem toimus järgmine vestlus.

Autor: Isa, mis on minu palve?

AA. – Teile on antud luba vajalike teadmiste edastamiseks. Te olete iseseisvalt aru saanud Maa tõest ja olete jõudnud tasemele, kus suudate aru saada sellest, mida teile räägitakse. Te küsite teavet, aga ma ei saa seda teile ilma loata anda, kuna mul pole seda piisavas koguses ja mul pole selleks õigust – Looja teadlased töötavad teiega. *Autor.* – Kas olete Teda näinud?

AA. – Ei, mul pole veel lubatud Tema ruumi siseneda. Aga ma palusin teadmisi ja mulle anti luba need teile edastada, milleks nad saatsidki esindaja. Saage tuttavaks...

Autent. – Kas mul on õigus kellelegi edastada saadud teavet?

AA. – Sa pead seda tegema – inimesed peavad seda teadma. Sa pead raamatu avaldama 2001. aastal, mitte varem. Töötame, aega on alati vähe. Aga sa pead palju ise ära tegema. Ma ei tööta sinuga üksi. Sa pead ise tõe välja selgitama ja meie kontrollime ning pakume välja ainult konkreetseid parameetreid, millest sa oled juba ise kõigest aru saanud. Lülitage arvuti sisse.

„Nii ootamatult jätkus see ebatavaline töö, mis ei lõpe nüüd kunagi, sest tõe tundmine on lõputu. Aga ma ei taha öelda, et teadmiste saamiseks piisab lihtsalt noosfääriga suhtluskanali avamisest ja seejärel sealt lõputult info ammutamisest. See pole nii, nad ei anna teadmisi – sa saad ainult vihjeid ja nende hinnanguid iseseisvalt tehtud järeldustele, mis võimaldab sul mitte õigelt teelt kõrvale kalduda. Ja alles siis, kui sa ise oled tõe mõistmiseni jõudnud, aga sul puudub konkreetne teave, mille puudumine takistab edasist teadmist, pakuvad nad abi. Pealegi pakutakse seda abi ainult siis, kui otsid ennastsalgavalt teadmisi inimestele, mitte endale kasu. Niipea kui teema on avalikustatud,“

Kontakt kaob. Juba nende tööde algus ja edenemine veensid mind, et: -

- *esiteks,* need vaimud, kui neid nii saab nimetada, eksisteerivad materiaalselt, kuid nende mateeria on meie nägemisele ja puudutusele kättesaamatu;
- *teiseks* on nad intelligentsed ja oskavad inimestega suhelda;
- *kolmandaks,* nad on Maal toimuva kohta hästi informeeritud;
- *neljandaks,* neil on võrreldamatult kõrgema taseme teaduslikud teadmised kui need, mis meil on;
- *viiendaks,* noosfäär ei ole homogeenne - on vaime, keda juhib kõrgetasemeline headuse moraal - neil pole mõtetes isegi vale ega kurjuse vihjeid, kuid on olemas nende täielik vastand.

Töö käigus esines ka petiseid, kes olid vaenulikud ja tahtsid töösse sekkuda, valeinformatsiooni sisse tuua – seega oli pidevalt vaja korrespondenti kõigepealt kontrollida ja uuesti kontrollida, et veenduda, kas see on see, kellele helistasite. Teisest küljest oli vaja sissetulevat teavet pidevalt analüüsida ja korduvalt kontrollida. Näiteks Maa ehituse hüpoteesi puudutavat teavet analüüsiti hoolikalt ja kontrolliti arvutuste abil. Teave, mida ei saa veel kontrollida, kuid mida kinnitavad teised teadaolevad allikad, antakse lugejatele hilisemaks kontrollimiseks, sealhulgas see, mis oli varem üldse teadmata, kuid mida saab teaduslike uuringute ja katsetega kinnitada või ümber lükata.

Päris palju saadud teabest raamatusse ei kuulu:

– osa sellest oli isiklikku laadi ja seda ei saa ilmselgetel põhjustel avalikustada;

- osa informatsioonist edastati ainult selleks, et aidata autoril mõista ebatavalisi kontseptsioone, nähes tervikpilti ja tundes mustreid - see on salastatud, kuna seda saab kasutada sõjalistel eesmärkidel. See edastati autorile edasise mitteavalikustamise tingimusel ja sel põhjusel hävitas ta selle;

- mõned neist näitasid negatiivsete korrespondentide ilmseid valeinformatsiooni märke ja Sel põhjusel ignoreeriti seda.

8. peatükk.

Perioodilisuse seaduse "Transuraanid"

Miks ja mida me peaksime otsima? Ja kust? Ja kuidas? Mida me perioodilisuse seaduse uurimisest saada tahame? Esiteks rasked stabiilsed radioaktiivsed ja mitteradioaktiivsed elemendid, mille poolestusaeg on nagu tooriumil (232Th - 1,389x1010 aastat) või pikem ja tihedus üle 28,2 kg/dm3 . Need elemendid ennustasid teoreetiliselt füüsikud. Arvutuse vääramatu loogika, mille käigus saime noore Maa aine tiheduseks üle 28 kg/dm3, tõestas kangekaelselt salapäraste raskete elementide olemasolu. Korduvalt on ilmunud publikatsioone, mis väidavad, et aktiivsete ebastabiilsete elementide taga peaks olema "stabiilsuse saar", mis koosneb mitmetest transuraanirühma raskmetallidest.

Oleme veendunud, et Maa aine tihedus oli algselt kõrge, oluliselt suurem kui tänapäeval teadaolevate elementide tihedus, ja selliseid elemente peaks planeedi tuumas endiselt märkimisväärsetes kogustes leiduma. Kui seda saab tõestada, saab tõestada ka kõike muud. Ilmselt peame otsima raskeid elemente D. I. Mendelejevi elementide perioodilisustabelist – vastus peaks seal olema ja suure tõenäosusega „stabiilsuse saare“ transuraanivööndis. Tuumafüüsika teoreetikud ei kahtle nende stabiilsete transuraanielementide olemasolus, kuid nad pole veel suutnud neid tuvastada, nagu nad pole suutnud neid kunstlikult toota. Ja neid ei saa tuvastada ka maakoores – kui see oli veel vedel, vajusid nad sulas kõige raskematena ja seetõttu peaksid neid leiduma just ja ainult Maa tuumas. Juba esimesest loomise sekundist alates leidsid nad, nagu tolmupilve raskeimatele osakestele kohane, end Päikesesüsteemi kehade moodustumise keskpunktis – Päikese ja planeetide tuumades.

Neid universumi aluselemente, kui soovite, põhielemente, pole tavapäraste meetoditega veel avastatud, sest neid pole otsitud õigel viisil ja õiges kohas ning seal, kus neid leida võiks. Neil transuraansetel elementidel peab olema ka väga pikk poolestusaeg, mis on võrreldav kõigi teadaolevate maapealsete kivimite ja päikesesüsteemi vanusega või ületab seda. Neid on võimatu kunstlikult saada tuumajaamade liiga suure vajaliku võimsuse tõttu – neid lihtsalt pole praegu.

Meile teadaolev elementide perioodilisustabel on ilmselgelt nagu jäämägi, mille nähtavat osa esindavad maakoore elemendid, s.t. meile tundmatute ülistabiilsete raskete elementide lagunemisproduktid. See tabel on sisuliselt sarnane Maa struktuuriga lõigul alt ülespoole ehk keskelt atmosfääri piirideni: - aluses on tuuma rasked elemendid, seejärel faasisiirde ebastabiilsed elemendid või loodusliku tuumareaktori aktiivse tsooni elemendid, seejärel lagunemisproduktid, - maakoore ja atmosfääri elemendid. Ilmselt on vaja välja töötada perioodilisuse seaduse elementide tabeli teoreetiline prognoos ja seadus lubab seda teha, kuna see on süsteemne, - ja kus on süsteem, on võimalik teha teoreetiline prognoos selle kohta, mis on praegu teadmata, millele see peaks kehtima.

süsteem.

Mendelejevi elementide perioodilisustabel on D. I. Mendelejevi poolt välja töötatud keemiliste elementide looduslik süsteem, mis põhineb tema avastatud perioodilisusseadusel (1869). Selle seaduse tänapäevane sõnastus on järgmine: elementide omadused sõltuvad perioodiliselt nende aatomituumade laengust. Tuuma Z laeng on võrdne elemendi aatomnumbriga (järjekorranumbriga) süsteemis. Z kasvavas järjekorras paiknevad elemendid (H, He, Li, Be...) moodustavad 7 perioodi. Esimene sisaldab 2 elementi, teine ja kolmas kumbki 8, neljas ja viies kumbki 18 ning kuues 32. 7. perioodil (1990. aasta seisuga) on teada 23 elementi. Perioodidel muutuvad elementide omadused leelismetallidest väärisgaasidesse liikudes regulaarselt. Vertikaalsed tulbad on sarnaste omadustega elementide rühmad. Rühma sees muutuvad elementide omadused samuti regulaarselt (näiteks leelismetallides Li-st Fr-i liikudes suureneb keemiline aktiivsus). Elemendid Z=58-71, aga ka elemendid Z=90-103, mis on omaduste poolest eriti sarnased, moodustavad 2 perekonda - lantanoidid ja

aktiniidid. Elementide omaduste perioodilisus tuleneb aatomite väliste elektronkestade konfiguratsiooni perioodilisest kordumisest. Elemendi positsioon süsteemis on seotud selle keemiliste ja paljude füüsikaliste omadustega. Rasked U1103 tuumad on ebastabiilsed, seega näiteks ameriitsiumi (Z=95) ja järgnevaid elemente looduses ei leidu - need saadakse kunstlikult tuumareaktsioonide käigus. Mendelejevi elementide perioodilisustabel sai kvantmehaanika põhjal täieliku teadusliku seletuse. Mendelejevi seadused ja süsteem on aluseks tänapäevasele aine struktuuri doktriinile, mängivad esmast rolli kogu keemiliste ainete mitmekesisuse uurimisel ja ...

uute elementide süntees.

THEROIDIDE eeldatavad füüsikalised ja mehaanilised omadused on järgmised:
stabiilsed transuraansed elemendid (nr 143–159)

TEROIDIDE eeldatavad füüsikalised ja mehaanilised omadused - stabiilsed transuraani elemendid (nr 143–159)

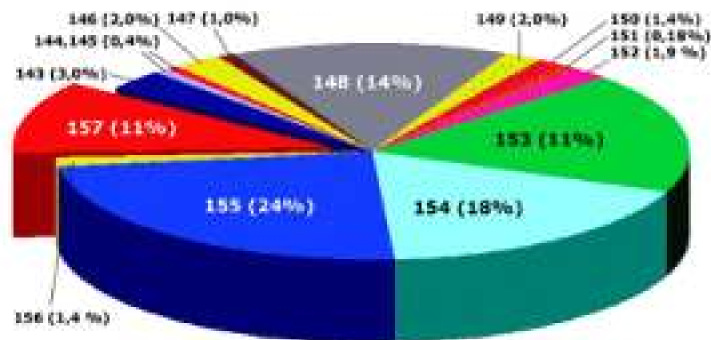
Elementide numbrid, omadused	**143**		**144 145**	332	**146**
Aatommass	331		334 36,39 41,36		337
Tihedus, kg/dm2	35,67		42,64		
Sulamistemperatuur C0	24 275		24 2 737	27 739	815
Kõvadus HRC	25 24 21 13				
Tõmbetugevus kgf\mm2 Eriaktiivsus	2100 2100 1200 270				
curie\kg Poolestusaeg, sek Maa tuuma	281 65 0 139				
vedelfaasi sisaldus, %	133481,2435x1013 - 3,0		0,4	-	-
				0,4	2.0
Maa tuuma tahke tsooni sisaldus (%)	0,6		0,5	0,6	0,4
Elementide numbrid, omadused	**147**	**148**	**149**	**150**	**151**
Aatommass	339	340	345	346	348
Tihedus, kg/dm2	41,37 39,31	25 738	43,42 43,56 27		32,42
Sulamistemperatuur C0	27 421 27		158	736	28 375
Kõvadus HRC	12	13	13	23	12
Tõmbetugevus kgf\mm2 Eriaktiivsus	2400	2400	1300	1400	1200
curie\kg Poolestusaeg, sek Maa tuuma	183	65	234	0	1586. aasta
vedelfaasi sisaldus, %	-	-	-	-	
	1.0	14.0	2.0	1.4	0,18
Maa tuuma tahke tsooni sisaldus (%)	4.0	20.0	3.0	1.0	1.0
Elementide numbrid, omadused	**152 153 154**	349 351 352		**155**	**156**
Aatommass	43,46 46,43	43,61 27 358 27		353	354
Tihedus, kg/dm2	376 27			45,25	45.28
Sulamistemperatuur C0			271	13 737	17 251
Kõvadus HRC	34	11	12	24	15
Tõmbetugevus kgf\mm2 Eriaktiivsus	1700	370	490	620	380
curie\kg Poolestusaeg, sek Maa tuuma	1237	6	26	0	160
vedelfaasi sisaldus, %	-	-	-	-	
	1.9	18.0	18.0	24.0	1.4
Maa tuuma tahke tsooni sisaldus (%)	0,1	1.5	2.0	3.0	11.0
Elementide numbrid, omadused	**157**		**158**	**159**	

Aatommass	355	356 358	
Tihedus, kg/dm2 Sulamistemperatuur C0	46,62 43 616	47,43 47,57 48 48 358 473	
Kõvadus HRC	35	31 23	
Tõmbetugevus kgf/mm2	3134	1400 1300	
Eriaktiivsus curie/kg Poolestusaeg,		1236 0	
sek	0 2425273,2413x101 3	-	2253153,17x101 3
Maa tuuma vedelfaasi sisaldus, protsentides	11.0	1.0	0,0
Maa tuuma tahke tsooni sisaldus (%)	2.6	0,23	48,0

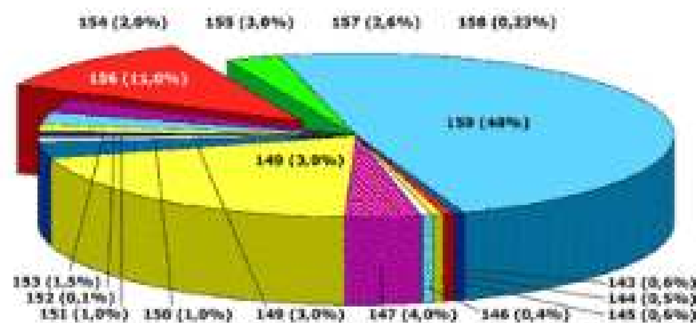
Olgu, oleme saanud teroidide kohta olulist teavet, aga kuidas saame selle tõesust kontrollida? Selleks peame seda analüüsima, põhjendama ja looma programmi eksperimentaalseks kontrollimiseks, otsides materiaalses maailmas tõeliselt eksisteerivaid transuraane. Kui teate täpselt, mida ja kust otsida, teate otsitava omadusi, siis otsinguulatus kitseneb järsult ja võtab kindlaid suundi. See ongi materialistliku füüsika teadusliku otsingu metoodika olemus metafüüsikaliste meetodite abil.

Mõelgem kõigepealt hoolikalt läbi, millist teavet me saime, eriti kuna siin pole vaja kiirustada: Corr. on korduvalt rõhutanud, et TEROIID ON VÄGA OHTLIKUD. Peame kõike väga hoolikalt ja põhjalikult kaaluma, mõistma, millised on teroidide eelised ja ohud. Me jõudsime teroidideni otsides kinnitust Maa ehituse hüpoteesile. Vaatame, mis juhtub, kui rakendame saadud teavet sellele hüpoteesile. Meile anti teavet Maa tuuma keemilise koostise, selle vedelate

ja tahkete tsoonide kohta: Maa tuuma vedela tsooni elementkoostis, protsentides

Kõigil teroididel on väga kõrge tihedus ja sulamistemperatuur, mis kinnitab oletust, et planeedi esimestest päevadest alates vajusid rasked elemendid gravitatsiooni mõjul sulasse ainesse ja vajusid allapoole: planeetide tuumad võivad koosneda ainult teroididest ja planeetide maakoor ainult kergematest elementidest, sealhulgas teaduse poolt austatud rauast ja niklist, mida planeedi tuumas kunagi ei olnud.

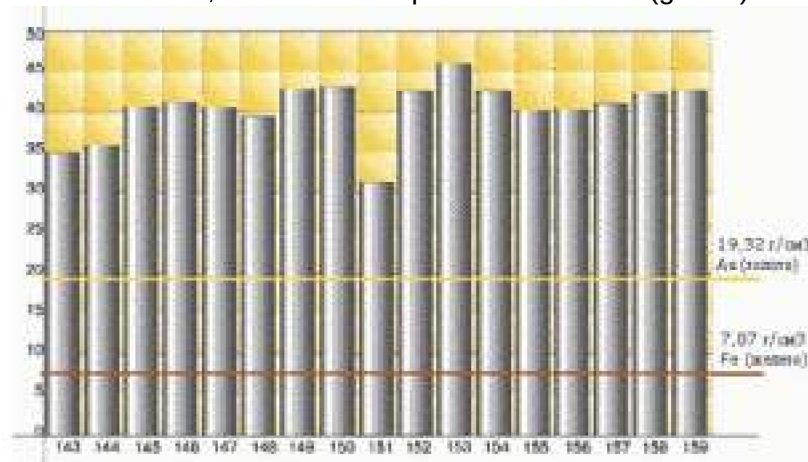
Tahke aine elementide koostis Maa tuum, %%

Teroidide kõrged sulamistemperatuurid kinnitavad, et kõrgetel temperatuuridel võib planeedi tuum tõepoolest olla tahke ning 24% teroidi nr 155 (tm = 137370C) olemasolu tuuma vedelas tsoonis viitab sellele, et selle tsooni metallide sulam võib olla vedel.

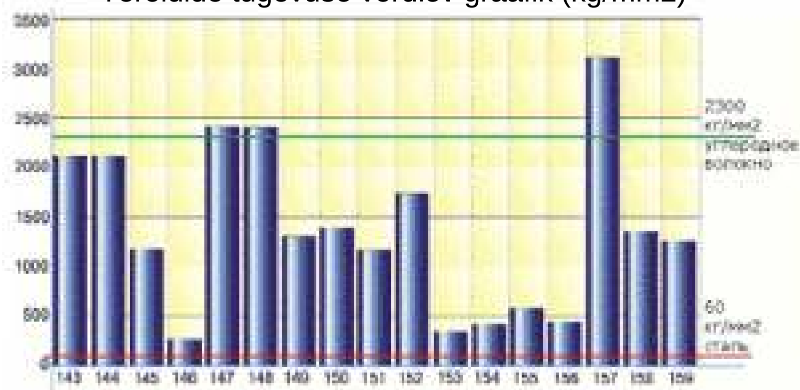
Tõmbetugevuse poolest ületavad teroidid süsinikkiudu (2300 kg/mm2) kui meile teadaolevalt tugevaimad metallid, seega on neil metallidel

ebatavaline struktuur, mis erineb meile tuttavast kristallilisest. Ilmselt on see struktuur mikrokiudne, mis on tingitud väliste elektronkestade omadustest.

Graafik, mis võrdleb kilpnäärme tihedust (g/cm3)

Teroidide tugevuse võrdlev graafik (kg/mm2)

Needsamad väliskestad mõjutavad poolestusaegu, mille väärtused saadi ainult põhielementide jaoks, kuna kõigi elementide kohta oli neid väga raske saada. Need väärtused anti Corr.-ile ainult sekundites, kuna nad hoiatasid, et meie aktsepteeritud tava lugeda pikki ajaperioode Maa aastates on vale, kuna Maa aasta ei olnud varem see, mis see praegu on. Kui Maa aasta on 31,472299x106 sekundit, siis saab aastat kasutada ainult võrdleva hindamismõõtmena. Seda hindamismõõdet rakendades saame, et elemendi nr 143 poolestusaeg on 42,412295 miljardit aastat ja elemendi nr 157 poolestusaeg on 770,605681 miljardit aastat, mis on mitu korda suurem kui Maa teadaolev vanus.

Kuid teroidide sellist stabiilsust ei saa seletada ainult nende kestade elektronstruktuuriga. Peab olema "midagi muud", mis stabiliseerib elektronpilvi, andes teroididele ebatavalisi omadusi. Korrespondendile öeldi, et need omadused tulenevad kahekordse elektronkesta olemasolust, mille teise kihi moodustab maise teaduse jaoks tundmatu leptoniklassi elementaarosake, viton.

Autori märkus: Viton: ladinakeelsest sõnast vita – elu, nime panin mina. VITON: - ve - Elementaarosake. Elektroni mass on 0,62 m2 elektroni kohta. Laeng on 0 (null). Orbiidi kuju on ellips, mille ühes fookuses on elektron, st viton on tuuma suhtes teist järku satelliit ja pöörleb ümber elektroni, mille ümber võib olla kuni 8 vitoni. Vitoni energiaküllastuskoefitsient elektroni suhtes on 6. Viton allub kõigile elementaarosakeste laineteooria seadustele. Vitonivälja levimiskiirus valguse kiiruse suhtes on 4C (4 valguse kiirust vaakumis). Vitoni infovälja tihedus elektroni suhtes on 105 (1 baidi info "elektroni kohta" asemel saab samasse mahutisse panna 100 kilobaiti infot).

Viton on kõige olulisem elementaarosake - bioloogiliste väljade alus ja Planeedi bioloogilise elu energia.

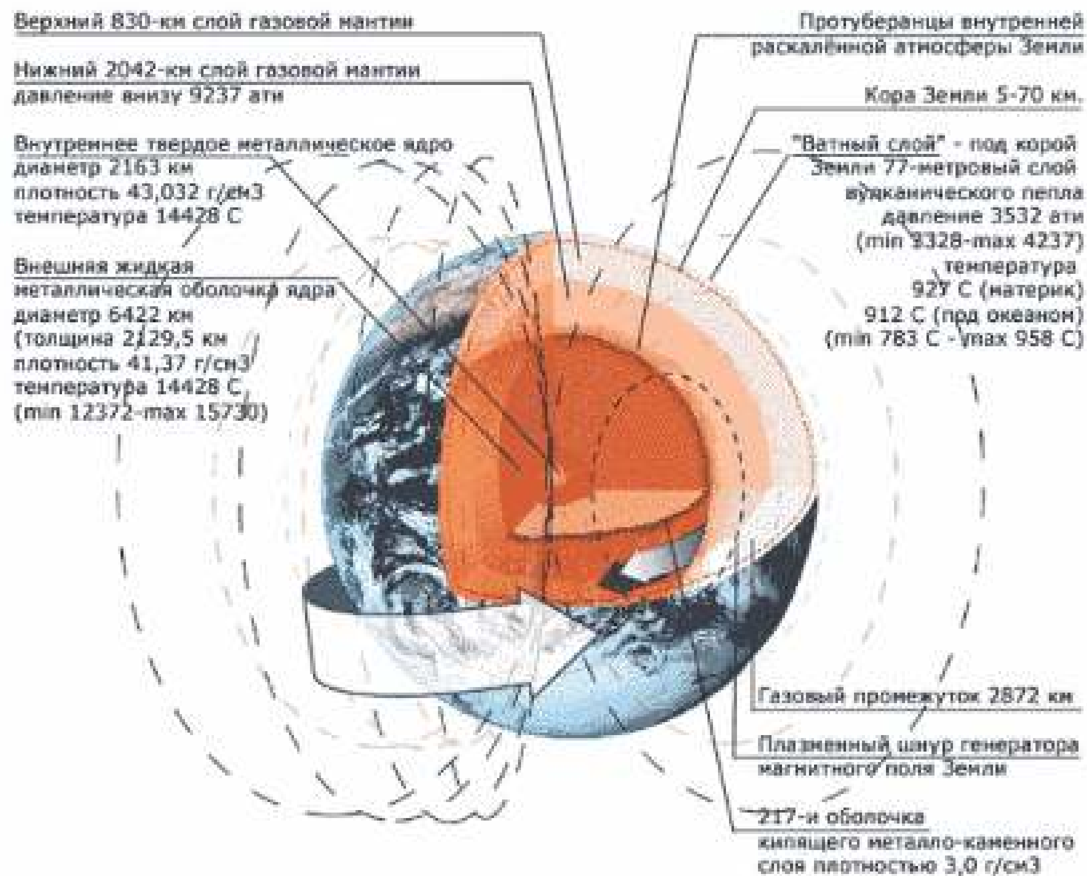
Corr. väidavad, et teroidid on võimelised muutma eluta asju elusolenditeks ja mõnda neist kasutati planeetide biosfääride kujundamisel DNA struktuuri prototüübi või näidisena - bioloogiliste vormide alusena. Igal biosfääriga planeedil lõi elu üks teroididest, mis valiti välja planeedi keskkonna vastuvõetavuse tingimuste põhjal: selle keskmised temperatuurid, süsteemi tähe ja planeedi tuuma kiirguse intensiivsus ja spekter, gravitatsioon ja palju muud. Just siin algab elu, mille sünteesimiseks eluta ainest piisab valitud teroidi keemiliselt puhtal kujul ja tulevase elava biovormi tarkvarast. Maapealsetes tingimustes toimub elusaine süntees valgumolekulide vesisegus ja algab kohe hetkest, mil väike kogus teroidi sisse viiakse.

Meid ümbritseb keeruline maailm ja teroidide aatomituumade topeltkest on mitmemõõtmelise ruumi ruumilise nihke teguri ilming. Ruumistruktuuride ja nende energiaväljade vastastikune läbitungimine tagab meie olemasolu ja elu enda. Mitmemõõtmelise ruumi teooria ja elusaine sünteesi küsimusi käsitletakse allpool, kuna see on ebatavaline ja keeruline

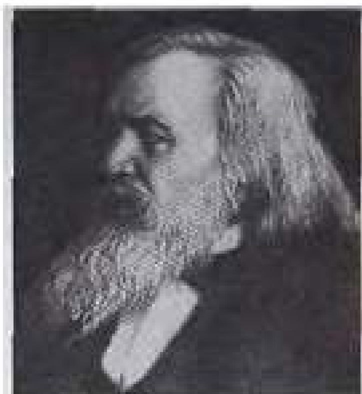
Parem on infot mõista järk-järgult, lihtsast keeruliseni, sest lihtsast arusaamisel hakkad mõistma ka keerulisemat.

Kuna alustasime oma arutluskäiku ilmse lahknevusega tänapäeva teaduse Maa struktuuri käsitlevate vaadetega, püüame nüüd esitada selle struktuuri mudeli, mis põhineb meie Corri antud teabel.

Maa struktuur

Ehitusala maakera	O.D / kihi paksus, km	Tihedus, g/cm3	Rõhk V olevik aeg, kg/cm3	Temperatuur olevik aeg, C0	Piirangud tähendused temperatuur, C0
Maakoor - kõvad kivid	12740/70	2,6–2,97	kuulus andmed	kuulus andmed	kuulus andmed
Kiht tuhk kivid ("puuvillakiht")	77 meetrit	muutuja suurus	3532 3328 minutit Maksimaalselt 4237	927 mandriosa, 912 ookean	783 minutit 985 maks
Ülemine vahevöö - gaasikeskkond	12600/830	keeruline – definitsioon	3532 tipus	muutuja sektsioon	muutuja V sek. ja vr.
Alumine vahevöö - gaasikeskkond	10940/2042	keeruline – definitsioon	9237 allpool	muutuja sektsioon	muutuja V sek. ja vr.
Üleminekuperiood tsoon alates "fluidiseeritud voodi"	6856/217	ilmselt umbes 3,0	muutuja Purk arvutama	12464	muutuja V sek. ja vr.
Välimine südamik on vedel metall	6422/2129,5	41.37	muutuja Purk arvutama	14428	12372 minuti Maksimaalselt 15730
Sisemine südamik on kõva metall	2163	43 032	muutuja Purk arvutama	14428	12372 minuti Maksimaalselt 15730
Keskmine Sest planeedid	-	5.51	-	-	

Mendelejev Dmitri Ivanovitš,

(1834–1907), vene keemik, mitmekülgne teadlane, õpetaja. Avastas (1869) keemiliste elementide perioodilisuse seaduse – ühe loodusteaduse põhiseadustest. Jättis maha üle 500 trükiteose, sealhulgas klassika – „Keemia alused“ (1.–2. osa, 1869–1871, 13. trükk – 1947) – anorgaanilise keemia esimese sidusa esituse. Keemia, keemilise füüsika, lennunduse, metroloogia, meteoroloogia, põllumajanduse, majanduse, avaliku hariduse jms fundamentaaluuringute autor, mis olid tihedalt seotud Venemaa tootmisjõudude arengu vajadustega. Ta pani aluse lahusteooriale, pakkus välja tööstusliku meetodi nafta fraktsioneerivaks eraldamiseks, leiutas suitsuvaba püssirohu tüübi, propageeris tehnoloogiad, mineraalväetiste kasutamist ja kuivade maade niisutamist. Üks Venemaa ***Keemiaseltsi (1868,*** *nüüd D. I. Mendelejevi Keemiaselts) loomise initsiaatoreid. Peterburi Ülikooli professor (1865–1890), alates* ***1876. aastast*** *Peterburi Teaduste Akadeemia korrespondentliige. Kaalude ja Mõõtude Peakoja (nüüd D. I. Mendelejevi nimeline Metroloogia Uurimisinstituut) korraldaja ja esimene direktor (1893).*

9. peatükk.

Kuidas maa tegelikult töötab.

Kasutades esitatud teroidide andmeid, konstrueerime hüpoteetilise mudeli meie planeedi struktuurist. Mudeli konstrueerimisel kasutasime teadaolevatest allikatest pärit võrdlusteavet, kogunenud seismoloogilisi uuringuid, Maa struktuuri hüpoteesi arvutatud andmeid ja Corr.-ilt saadud teavet planeedi struktuuri tsoonide konkreetsete parameetrite ja nende aine oleku kohta. Selline arusaamine on palju väärtuslikum ja tõhusam, kuna Maa kohta käivate erinevate teaduslike andmete abil saab neid võrrelda hüpoteesi ja Corr.-i andmetega. Lõppkokkuvõttes peame suure tõenäosusega saama planeedi struktuuri täpse mudeli, mida saab lähtepunktiks võtta järgnevas uurimises ja järelduste kontrollimisel eksperimentaalsel viisil. Allpool tabelis on esitatud ainult need parameetrid, milles mul pole kahtlusi ja mida saab kontrollida teoreetiliste arvutuste abil planeedi struktuuri matemaatilise mudeli konstrueerimisel või parameetri tegelike mõõtmistega otseste või kaudsete meetoditega.

On ilmne, et Maa kooriku, atmosfääri ja hüdrosfääri mass on planeediga võrreldes tühine, umbes üks protsent. Me elame planeedi pinnal ja meie jaoks on eriti oluline mõista selle biosfääri protsesse: neid tuleb käsitleda eraldi ja väga detailselt. Kuid planeedi kesta on võimatu uurida ilma selle aluse, maakera sisemuse tundmata.

Planeedi tuum koosneb kolmest põhiosast - keskel asuvast tahkest metallitsoonist, seejärel sulametallist kestast, mida ümbritseb kolmas kest -
"fluidiseeritud voodi" tsoon, kus toimuvad teise taseme tuuma lagunemise protsessid.

Maa ehitus vastavalt Corr.

Tahke metallsüdamik praegusel südamiku temperatuuril 144280C ja tihedusel 43,03 g/cm3
, läbimõõt - 2163 km, mass 0,228x10 kg, mis moodustab 3,812% planeedi massist.

See on stabiilsustsoon, lagunemisprotsessid praktiliselt puuduvad. Temperatuuri muutusi ja südamiku suuruse arengut ajas saab arvutada.

Vedela metallkesta välisraadius on 3211 km, kesta paksus 2129,5 km, tihedus 41,37 g/cm3 ja mass 3,5179 x 1024 kg, mis moodustab 92,27% planeedi massist. See on reaktori esimese taseme aktiivne tsoon - teroidide primaarse lagunemise tsoon, planeedi energiaallikas: magnetväli, maakoore pöörlemine, soojusvood, aluskoore kivimite sünteesi endotermilised reaktsioonid. Tsooni temperatuur praegusel ajahetkel on 144–280 °C ja sõltub teroidide lagunemisaktiivsuse astmest, mida mõjutavad töövedeliku koostis, maht ja selle lagunemise tsüklilisus, samuti kaugus süsteemi peareaktorist - Päikesest. Maa tuuma aktiivsusperiood sellel planeedi orbiidil on 21 570 aastat – see muudab metallilise tuuma tsoonide temperatuuri maksimaalselt -157 300 °C- lt minimaalselt -123 720 °C-ni. Praegu (1999) vastab temperatuur põhitsükli 13 716. aastale. See tsükkel mõjutab tuumast tõusvate soojusvoogude intensiivsust. Temperatuuri muutusi ajas saab arvutada. Vedela tsooni metallisulami sulamistemperatuur on 115–210 °C, mis on teroidide keskmisest madalam, kuna selles on 24% teroidi nr 155 (tpl = 137–370 °C), 0,4% teroidi nr 145 (tpl = 2737 °C) ja teatud koguse (mitte üle 0,32%) lagunemissaadusi – ebastabiilseid (alla #142) radioaktiivseid elemente.

Maa südamiku parameetrid tuumareaktorina piiravad reaktsioonitsooni sisenevate saaduste intensiivsust tahke ja vedela tsooni kokkupuuteala võrra ning reaktori tööaega püsiseisundis - tahke südamiku elementide reservi võrra: seejärel algab selle töö järkjärguline nõrgenemine töövedeliku "läbipõlemise" ("planeedi vananemise") tõttu. Tuuma tahke ja vedela tsooni mass on 5,7459x1024 kg, s.o 05853% planeedi massist. Ülejäänud 3,9147% massist (0,2341x1024 kg), arvutatuna ülalpool asuvate tsoonide, sealhulgas maakoore, ülejäänud mahu kohta, annab keskmiseks tiheduseks vaid 0,2478 g/cm3 . Ja maakoore keskmise tihedusega 2,6–2,85 kg/cm3 tähendab see, et me ei saa ülejäänud mahtusid maakoore alumise piirini täita vedela vahevööga, mille tihedus on sama suur kui basaltidel: ***planeedi kooriku südamiku ja kesta vahel on tõesti gaasikiht,*** seega vaatleme lähemalt edasist konstruktsiooni.

planeedi mudelid.

Vedela metallkestaga ümbritsetud metallsüdamik on kaetud "keeva kihi" tsooniga - keeva kivimi ja metalli sulamistsooniga, mis koosneb lagunevatest elementidest, mille süsihappegaas on 143 või vähem. Kihi paksus on 217 km, selle piiritsooni temperatuur on vedela metallkesta temperatuuriga kooskõlas ja ülemiste kihtide temperatuur on 124640C ning see toimub intensiivse konvektsiooni tõttu, mida võimendab intensiivne gaaside eraldumine.

"Fluidiseeritud kihis" on reaktori teise taseme tsoon, kus toimub metallide edasine lagunemine ja üleminek ebastabiilsetelt elementidelt stabiilsetele ja maakoore isotoopidele. Ebastabiilsete elementide lühikesed lagunemisperioodid annavad vabade elektronide voolule keskkonda pulsatsiooni ja tagavad südamiku voolude kõrgsagedusliku iseloomu. Arvestades, et südamiku ristlõige juhina on äärmiselt suur, toimub ideaalse juhtivuse nähtus kõrgetel temperatuuridel ja rõhul, mis koos kõrgsagedusvooludega on Maa magnetvälja generaatori moodustumisel äärmiselt oluline.

"Keemiskihi" tsooni kohal asub lennuki primaarne atmosfäär, mille paksus on umbes 2900 km ja mis koosneb kahest teravalt piiritletud tsoonist: tihedamast alumisest ja ülemisest, vähem tihedast. Siin asub elementide intensiivse aurustumise tsoon, mis kokkusurutud gaasi- või aurukihis muunduvad gaasideks - planeedi primaarse atmosfääri aluseks, sest atmosfäär, milles me elame, on sekundaarne ja primaarse atmosfääri derivaat. See on gaasireaktori analoog ja neid tsoone on võimalik modelleerida, et uurida Maa magnetvälja generaatori tekke- ja töötingimusi.

Primaarset atmosfääri altpoolt piirava "keeva kihi" pinnale mõjuv rõhk on 9237 atm pinnatemperatuuril 124640C ja primaarse atmosfääri ülemises osas maakoore alumisel piiril on rõhk 3532 atm temperatuuril 9270C mandrilise maakoore all ja 9120C ookeanilise maakoore all. Tuumareaktori põhitsükli kohaselt võivad parameetrid muutuda ookeanilise maakoore all olevast allasurumisest alates 3328 minutist.

kuni 4237 max ja temperatuur alates 7830C min kuni 9850C max.

Tahaksin märkida, et suure hulga teadusliku teabe hankimine primitiivsete vanamoodsate meetodite abil on väga töömahukas protsess, mis nõuab korduvat kontrollimist ja ülekontrollimist. Näiteks "vati" või tuhakihi tihedusparameetrid muutuvad pidevalt, mistõttu on Corr.-il raske täpseid numbreid anda. Ilmselt tuleb need tuletada tõenäosuslikena, tuginedes olemasolevatele vulkaanilise tuha proovidele ja selle oleku prognoosile kihi tingimustes.

Autori märkus: *Alguses ei saanud ma aru, mida Corr. sõnaga "tuhk" öelda tahtis, pidades seda veaks. Aga nad kordasid seda ikka ja jälle, selgitades kannatlikult selle kihi olemust, pakkudes isegi vati võtmist, selle põletamist ja sõrmedele jääva vaatamist. Kui ma taipasin, et see polnud viga, et nad rääkisid just vulkaanilisest tuhast, kinnitasid nad kergendatult, et sain nende sõnadest õigesti aru. Austusest Corri vastu kasutan ma tahtlikult nende mõistet "vatikiht", mitte meile tuttavamat - "vulkaanilise tuha kiht".*

Samuti on keeruline anda gaasipilude tiheduse ja keemilise koostise parameetreid: need mitte ainult ei muutu kogu pilu ristlõikes, vaid sõltuvad ka paljudest teguritest, eelkõige Päikese aktiivsusest ja purskekiirguse tasemest Maa-lähedases kosmoses ja meie planeedi maakoore all.

Märkus: Pursked *(ingliskeelsest sõnast burst - flash: purskama) on kosmilised röntgenkiirguse allikad, mille välgatuse kestus on umbes 10 sekundit ja iseloomulik kordumisaeg mitmest minutist mitme tunnini.*

Ma polnud selle terminiga varem kokku puutunud, õppisin selle esmalt Corr.-ilt ja alles seejärel uurisin selle olemust entsüklopeedilistest allikatest. See veenis mind taas kord, et Corr. annab tõepoolest usaldusväärset teavet ega vasta konkreetsetele küsimustele, vaid käsitleb antud teemat nii, nagu nad peavad õigemaks, isegi kui vestluskaaslane midagi veel ei tea. Nad panid sind teadmiste lünkade juures lisatööd tegema.

Korr. nõudis, et planeedi maakoore all olevas "puuvillakihis" tekkiva purskekiirguse tase peaks alati olema võrdne *("täpselt"* - korrekt. õigekiri - autor) Maa-lähedase kosmose purskekiirguse tasemega. See asjaolu on iseenesest kummaline: meid kaitseb Päikese ja Universumi kõva röntgenkiirguse toime eest Maa magnetosfäär ning maakoore all, selgub, jälgib planeedi tuum automaatselt Maa-lähedase kosmose kiirgustaset. Kui tuuma purskekiirguse tase on tõesti seotud Maa-lähedase kosmose kiirgustasemega, siis see näitab tagasiside olemasolu purskekiirguse osas Universumi aktiivsete objektide ja planeedituumade teroidide lagunemise tuumareaktsioonide intensiivsuse vahel. Nad väitsid, et meie planeedi tuuma kõva röntgenkiirguse olemus on täpselt pulseeriv.

Korr. selgitas, et planeedi maakoore all on väga tugev vitonite kõva purskekiirguse taust. "Puuvillakihis" muundub vitonite kõva kiirgus pehmeks, mis on väga-väga oluline. Nad rõhutasid, et "puuvillakihi" peamine ülesanne on vitonite kõva kiirguse muundamine pehmeks ja see toimub vitonite voolu mitmekordse murdumise tõttu vulkaanilise tuha osakestes, mis on midagi volumeetrilise difraktsioonivõre taolist. Nad keeldusid esitamast purskekiirguse kõiki komponente, eriti lainepikkuse järgi, nagu ka meie selle kiirguse mõõtmise instrumentide võrreldavuse parameetreid. Ma ei...

Meil õnnestus välja selgitada, mida mõõta: kas ainult kõva röntgenkiirgust või kogu kõva kiirguse spektrit, sealhulgas vitonkiirgust, eriti kuna meil pole veel vitonkiirguse mõõtmise seadmeid.

Korr. andmed hiljem, pärast minu järjekindlaid päringuid, on purskekiirguse intensiivsuse väärtusi sel põhjusel üsna raske hinnata. Taas kord sai selgemaks ja arusaadavamaks: kõik kosmilised kehad on omavahel seotud - ei saa püüda uurida planeeti Maa isoleeritult lähimast tähest - Päikesest, ilma et mõistetaks vähemalt süsteemi kehade struktuuri ja nende vastastikmõju üldisi mustreid, ja mitte ühes ruumis, vaid mitmemõõtmelises, kuna aine vastastikmõju erinevates ruumides avaldab oma mõju. Ilmselt on selles arusaamises tähtede, Päikese tuuma ja planeetide tuumade energia vastastikmõju olemus, kuid selles on veel palju ebaselget - meie teadmised on liiga lihtsad.

Sellist seost saame proovida mõista, analüüsides süsteemi planeetide kaudseid parameetreid. Vaatleme Maad, Jupiteri ja Saturni, hinnates neid teadaolevate näitajate järgi -
suurus, tuhat km/tiirlemisaeg, tund/kaugus Päikesest, AU:

Maa - 12,75/24/1; Jupiter - 142,8/9,9/5,2; Saturn - 120,0/10,7/9,54.

On ilmne, et pöörlemiskiirust mõjutavad nii tuumateroidide mass ja sellest tulenevalt vabaneva energia hulk (võrrelge Jupiteri ja Saturniga) kui ka kaugus Päikesest (võrrelge Maaga). Ilmselt on Maa tuuma massi oluliselt väiksemast suurusest hoolimata tuumareaktsioonide eriintensiivsus (tuumaaine massiühiku kohta) Maal suurem kui Jupiteril ja Saturnil. See tähendab ainult ühte: mida lähemal Päikesele, seda intensiivsemalt tuum "põleb", mis tähendab seose olemasolu. Kui see nii on, siis näiteks Jupiteri Päikesele lähenedes aktiveeruvad tuumateroidid sedavõrd, et selle temperatuur tõuseb maakoore kesta hävimise punktini - Päikese lähedale ilmub teine täht Jupiter, mis muudab süsteemi kaksiktähesüsteemiks. Ilmselt juhtub just see süsteemides, kus suurema tähe lähedal on teine täht, mille massi proportsioonid on suurema tähega halvasti võrreldavad.

Üks on kindel: planeedisüsteemide tasakaaluseisundis energia vastastikmõju kirjeldavad seadused peavad arvestama kõigi sellise tasakaalu komponentidega ning need peavad olema oluliselt keerukamad kui tuntud Kepleri seadused, mis on sisuliselt vaid erijuhtum, kosmiliste kehade liikumisenergia teooria lihtsustatud rakendus. Korrespondent selgitas, et neile pole antud luba selle seaduse üksikasjade avaldamiseks: parem oleks, kui inimesed selle ise avastaksid. Pealegi on see seadus otseselt seotud gravitatsiooniteooriaga, selle olemuse mõistmisega, gravitatsiooniväljade füüsikaliste aluste mõistmisega ning Maale on seda veel vara anda, sest on mure, et selliseid teadmisi kasutatakse paratamatult kurjuse, sõja huvides. Gravitatsiooni olemust ja teooriat tuleb ja saab mõista, kuid see arusaam on otseselt seotud meie tsivilisatsiooni moraalse arengutasemega.

Ma saan Corri muredest aru ja nõustun nendega mitmes mõttes. Neid pole raske mõista,
piisab loogilise ahela loomisest:

a) teroidide avastamine ja mõistmine viib paratamatult energeetika mõistmiseni
aktiivsed kosmilised kehad, gravitatsioon;

b) kilpnäärme tuumade lagunemise protsesside mõistmine annab arusaama võimalusest
lagunemisprotsesside juhtimine, meie planeedi energia haldamine;

c) planeedi energia kontroll võimaldab muuta parameetreid ja pöörlemist
ja tiirlemine ümber Päikese, st selle orbiit;

d) pöörlemisparameetrite muutus on täis tõsiseid tagajärgi planeedi kestale (mägede moodustumine, geoloogilised kataklüsmid jne), st teadmiste ebamõistliku kasutamise oht, mis sellisel viisil kasutamisel võib hävitada

inimkond.

Korr. jagavad seisukohta, et inimeste teadmiste hulk on jõudnud kriitilisele tasemele, millele järgneb paratamatult kvalitatiivne hüpe, läbimurre loodusteaduste valdkonnas. Nad mõistavad seda hästi. Neil pole keeruline teatud teadmisi edasi anda ning anda teadmisi ja arusaamist teadusuuringute arengust otsustavates valdkondades, kuid põhimõte *"ära tee kahju"* ei võimalda seda nii lihtsalt teha. Seetõttu pole siin peamine mitte teadmiste edasiandmine, vaid "vihjete" edastamine - suuna näitamine, kust ja kuidas teadmisi otsida, kuna iseseisvalt omandatud teadmised on inimesele võrreldamatult väärtuslikumad kui need, mis anti tasuta. Mul jäi mulje, et *nad tahavad, et inimesed õpiksid teadlikult teadmisi tõsiselt võtma kui reaalset materiaalset jõudu, mis nõuab inimestelt hea ja kõrge moraali ülimuslikkuse tunnustamist.*

Enne kui inimesed asuvad teaduslikus loodusteaduses kvalitatiivse hüppe ette võtma, peame mõistma, et meil on vaja veel palju teada ja olla moraalselt võrreldamatult kõrgemal tasemel, kõrgemal tasemel, kus mõrvad ja sõjad muutuvad võimatuks ning inimkond on ühtne. Teadusliku progressi küsimus on otseselt seotud meie moraalse seisundi ja maailmapildiga – materiaalne maailm ja meie meel on üks ning seni, kuni me lepime vägivalla, sõja ja mõrva ideoloogiaga, ei suuda me teadmisi omandada: meil lihtsalt ei lubata neid omandada. Teadmiste otsimist peame alustama eelkõige arusaamisega maailmast, milles inimene elab, arusaamisega iseendast.

Seega jõudsime loogiliselt järeldusele, et teadmised on esiteks kategooria moraalne ja et Maad on võimatu uurida ilma tema tähte - Päikest - uurimata.

10. peatükk.
Päike on metalliline täht.

Nüüd, kui oleme planeedi ehituse üldpõhimõtetes selgust saanud ja meile on antud arusaam selliste teadmiste omamise tagajärgedest, proovime mõelda, kuidas Päike on üles ehitatud. Alustasime oma arutluskäiku Maa ja Päikesesüsteemi ehituse üle üldtunnustatud hüpoteesiga süsteemi moodustumisest gaasi-tolmu udust, ilmse ja lihtsa tõega, et materiaalsete objektide klastri keskele gravitatsioonijõudude mõjul peaksid tiheduse poolest kõige olulisemad taevakehad koonduma.

Päikese kohta leiate teavet igast teatmeteosest:

Läbimõõt 1 391 980 km 1
Kaal 989 x 1030 kg
Sideerne pöörlemisperiood
ekvaatori punktid 25 380 päeva
heledus 3,88 x 10^{2}ÿ W
Näiv magnituud Spektraalne efektiivne pinna -26,58 m
vanus Klass G2V
temperatuur
58070K
umbes 5 miljardit aastat
Keskmine kaugus Maast Päikese keskpunktini
149 597 870 km

Joonis 19. Päikese struktuur vastavalt üldtunnustatud hüpoteesile.

Varem lubasime endale mõnes parameetris kahelda – vaatleme nüüd neid kahtlusi. Üldtunnustatud hüpotees väidab, et Päike on vesinikust koosnev gaasikera, millel on heeliumsüdamik, mida näib kinnitavat elementaarne spektraalanalüüs. Aga

Siin ongi probleem: spektraalanalüüs võimaldab meil uurida ainult seda, mis on nähtav ja helendav, st päikese atmosfääri. Ja päikesesfääri läbimõõt on üle miljoni kilomeetri – ja seda saab spektraalanalüüsiga "valgustada"? Kaunis hüpotees vesiniku ja heeliumi kohta väidab, et päikese energia annab prooton – see on ohjeldamatu tuumasünteesreaktsioon ja vesiniku põlemisel heeliumiks energia eraldumine väheneb, mis viib päikese arenemiseni esmalt punaseks hiiuks ja lõpuks külmaks ja tihedaks gaasikeraks.

Ja jällegi on lähtepunkt eeldus, et vesinikupilv oli algne. Aga varem saime teada, et süsteem areneb algselt ülirasketest elementidest. Samuti saime teada, et need ülirasked elemendid - teroidid - on väga stabiilsed, nende poolestusaeg on mitu korda pikem kui Päikesesüsteemi vanus, mida eeldab üldtunnustatud hüpotees. Kuhu nad siis kadusid, kui Päike koosneb vesinikust ja heeliumist? Nad ei kadunud kuhugi - Päike koosneb neist, kuna Maa ja Päike tekkisid samal ajal ja samadest materjalidest, ainult et Päikese mitu korda suurema suuruse ja massi tõttu pole maakoore kest veel kõvastunud, jäädes pidevalt "keeva kihi" faasi, nagu Maa tuum, kuid intensiivse kiirguse tõttu, mida maakoor ei varja, nagu Maal, on sellel madalam pinnatemperatuur.

Päikesesüsteemil peab olema üks seadus:

Kõik Päikesesüsteemi olulised kehad moodustusid samal ajal samadest materjalidest ning neil on erinevad parameetrid evolutsioonitingimuste tõttu, mille määravad kehade mass ja nende kaugus süsteemi keskpunktist;

- Päikesesüsteemi energia aluseks on ainult transuraansete stabiilsete metallide tuumade lagunemisreaktsioonid lõppsaaduseks - vesinikuks ja elementaarosakesteks;

- süsteemis ei toimu tuumasünteesireaktsioone, kuna need on iseloomulikud ainult süsteemi sünnifaasis, nende lõpp on lagunemisreaktsioonide alguse lähtepunkt,

Süsteemi elu ja areng.

Ehitame Päikese struktuuri mudeli, kasutades tuuma ehitusdiagrammi analoogiat.
Maad ja meie Corr. andmete kasutamine.

Tahke südamiku läbimõõt on 1 076 552 km, koostis sarnaneb Maa südamiku koostisega, tihedus on 43,032 kg/cm3. , mis annab massiks 2,8112x1030 kg ehk umbes 52,31% Päikese massist, temperatuuriks 157380 K, protsessid on sarnased Maa tahke tuuma omadega.

Vedela metalli kesta paksus 110ÿ263,5 km; välisläbimõõt piki "fluidiseeritud kihi" piiri 1297ÿ079 km, tihedus 1,37 g/cm3 , kesta mass on 2,0423x1030 kg ehk umbes 38% Päikese massist, temperatuur on 15738°K, protsessid on sarnased Maa tuuma vedela kesta protsessidega.

"Keeva kihi" kest on 47450,5 km paksune, välisläbimõõdu piir on 1391980 km, tiheduse mõiste on suhteline, mass koos atmosfääri massiga arvutustes on 0,5205x1030 kg ehk umbes 9,685 Päikese massi, pinnatemperatuur on 58070 K ja rõhk pinnal umbes 58 atm (liigne atmosfäär).

Sarnaste tingimuste ja päikesemagnetvälja generaatori kõrgsageduslike plasmanööride moodustumise mehhanismi olemuse korral on täheldatud nende madalamat eriefektiivsust gaasikihi keskkonna madalamate rõhu ja temperatuuri parameetrite tõttu kui planeetidel.

See Päikese mudel selgitab selgelt päikeseplekkide protuberantside vahelist seost - kõveneva maakoore alad, mille temperatuur on ümbritseva pinnaga võrreldes madal, kuna keskkonna viskoossuse suurenemisega kõvenemise algstaadiumis luuakse tingimused vesiniku kogunemiseks selle maakoore alla, mis vabaneb aluskivimitest, moodustades gaasimullide sarnasuse. Sellise "kooriku" hävimisel eraldub vesinikku eenditena, mis lendavad mööda plasma kontuure.

nöörid. Päikesekoore kest võib Päikese vananedes kõveneda ning tohutute vesiniku- ja heeliumimasside kogunemine on Päikese sees intensiivselt töötava lagunemisreaktori tõttu vältimatu ja oluline hetk "supernoova" plahvatuses.

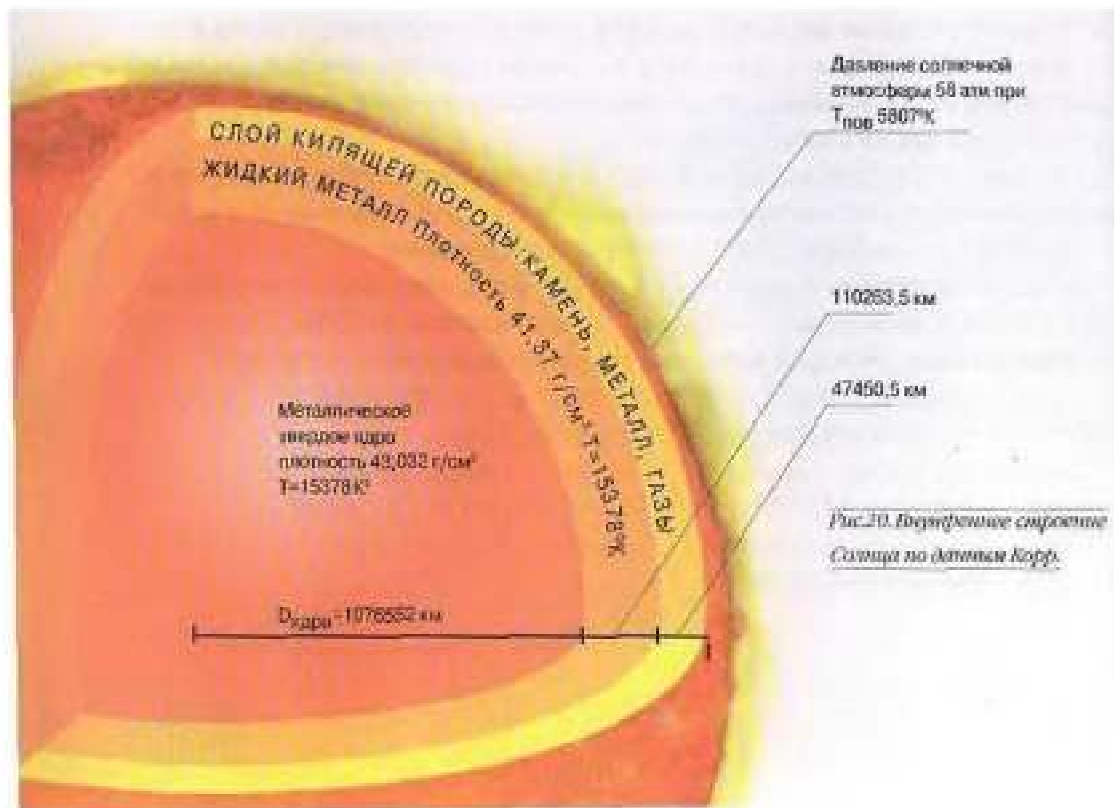

Рис.20. Внутреннее строение Солнца по данным Корр.

Päikese mass peaks olema 5,374 l x 1030 kg., - olulised kõrvalekalded klassikalise teaduse andmetest tulenevad universaalse gravitatsiooniseaduse ebakorrektsusest, mis ei võta arvesse tähe metallsüdamiku ja planeetide vastastikmõju mehhanismi, mis on lisaks gravitatsioonikomponendile ühendatud terve "väljade kimbuga" - seda võib nimetada ka "tuuma-magnetdipoolsündroomiks". Vaatamata minu kahtlustele, mis tulenesid meie teaduse poolt aktsepteeritud Päikese massi ja Corr. andmete suurest erinevusest (2,88 korda), nõudsid nad oma andmete tõesust ja pärast neid arvutusi ning "metallilise Päikese" vääramatut loogikat olin sunnitud nõustuma nende päikesemassi parameetritega. Pealegi kinnitavad parameetrid parimal võimalikul viisil teroididest koosneva metallilise Päikese esialgset eeldust. Gaasilise Päikese klassikaline hüpotees on iseendaga vastuolus: selle autorid, vastupidiselt

Terve mõistus paigutas vesinikupilve materiaalsete objektide gravitatsioonilise *agregaadi* keskele ja ei suutnud seejärel seletada, kuidas see kuumenes fantastilise temperatuurini **10** miljonit kelvini kraadi. Kas selline temperatuur on üldse reaalne? Kas keegi on suutnud seda mõõta? Need on vaid teoreetilised arvutused elektronplasma energia kohta, mitte aine tegeliku kuumenemise kohta. Kas teooria on õige, kui see annab nii pööraseid väärtusi? Kuidas algas hüpoteetiline prooton-prooton tuumasünteesreaktsioon?

Klassikalise teooria loojad ei suutnud selgelt seletada,
tahkete materiaalsete objektide planeetide orbiitidele saatmise mehhanism ja energia - planeedid, ei suutnud seletada planeetide pöörlemise käivitusmehhanismi energiat ja selle mõistuse hingamispäeva lõpus üritavad nad seda, Päikest, jahutada. Täielik jama... Ja see jama on teaduse kitsa "spetsialiseerumise" tagajärg, mis ei võta arvesse saavutusi

seotud valdkonnad. Heelium-vesinik Päikese hüpotees tekkis ilmselt pärast seda, kui sõjafüüsikud rakendasid kontrollimatut termotuumareaktsiooni vesinikupommi plahvatuse näol, s.o. ajutise hüpoteesina, mis selgitab arusaamatut protsessi teadaoleva teadusliku teadmise taseme raames.

Ja kui me neid piire laiendame ja õpime ise teistmoodi mõtlema, püüdes mitte sundida arusaamatut teadaolevatesse piiridesse, vaid mõista tundmatu olemust ja üldist seost maailma ja Universumi nähtuste vahel, eriti kuna Corr. ia teave pakub uut mõtteainet Päikesesüsteemi kohta.

Peatükk 11. Päikesesüsteemi oleks parem nimetada Phoenixiks

Meie tähe esialgne sünd toimus koos Universumi sünniga, sest siis sündis Aine. Seejärel läbis Päike korduvalt arengutsükleid, iga kord alustades "supernoova" tähe plahvatusega. Täpsemalt "supernoova" plahvatusega, mitte tolmuudukogu plahvatusega, mida pole Päikese ja Päikesesüsteemi asemel kunagi eksisteerinud. Vaatleme Päikese arengutsüklit, mis algab aine sünteesireaktsioonide lõppemise hetkest. Süntees on plahvatusliku iseloomuga, kõik aine aatomid, alates kergeimast kuni raskemani, astuvad reaktsiooni, moodustades Päikesesüsteemi aine reaktsiooni alguse hetkel.

Niisiis, vana Päike enne plahvatust. Järgmisele plahvatusele eelnenud perioodil väheneb energia vabanemise intensiivsus ja tähe aine väljapaiskumine tuuma teroidide massi osa põlemise tõttu, päikesekoor kõvastus ja täht kustus. Atmosfääris ja kooriku all kogunes sünteesireaktsiooni "kütus" - peamiselt vesinik, selle isotoobid ja valguselemendid - täht valmistus plahvatuseks ja uueks eluks.

Skeptikud võivad aga vastu vaielda: miks peaks täht valmistuma üheks plahvatuseks, kui ta Päikesel pidevalt müristab, paisates välja protuumaate? Kuid eelmises peatükis selgitati loogiliselt seost protuumade ja päikeselaikude maakoore hävimise vahel gaasimullide poolt, pakkudes välja päikesekoore alumiste kivimite paljastumise neutronite eraldumise kaudu. Kuid ma võin skeptikutele esitada vastuküsimuse: miks pole Päike ise veel plahvatanud, kui seal pidevalt toimuvad termotuumaplahvatused? Ameeriklaste esimestel termotuumareaktoritel olid krüogeensed seadmed deuteeriumi - termotuumareaktsiooni töövedeliku - tiheduse suurendamiseks ja seda "headust" Päikesel on enam kui küll. Ma vastan ise: Päike ei plahvata, sest seal selliseid plahvatusi ei toimu. Kuid kogu tähe eluea jooksul on plahvatuse tingimuste ettevalmistamise protsess pidevalt käimas ja jumal hoidku, mõni maniakk segab seda evolutsiooniprotsessi: Päikese pommitamine tuuma- ja termotuumalaengutega võib käivitada selle plahvatuse ja Päikesesüsteemi enneaegse surma. Vana tähe ettevalmistus plahvatuseks lõppes hetkel, kui gaasirõhu mõjul eraldus Päikese kooriku tahkestunud kest südamikust ja pöördus ümber. Arvestades Päikese suurust ja gravitatsiooni, peab koorik olema tuhandeid kilomeetreid paksune ning selle kõvenemine võttis pärast tähe lõplikku kustumist märkimisväärselt aega. Kooriku paisumine ja eraldumine südamikust koos järgneva pöördega rikkus Päikese ümber planeete pöörlevate jõudude tasakaalu, mis viis planeetide orbiitide parameetrite muutumiseni, grupeerides viimased päikeselähedasesse

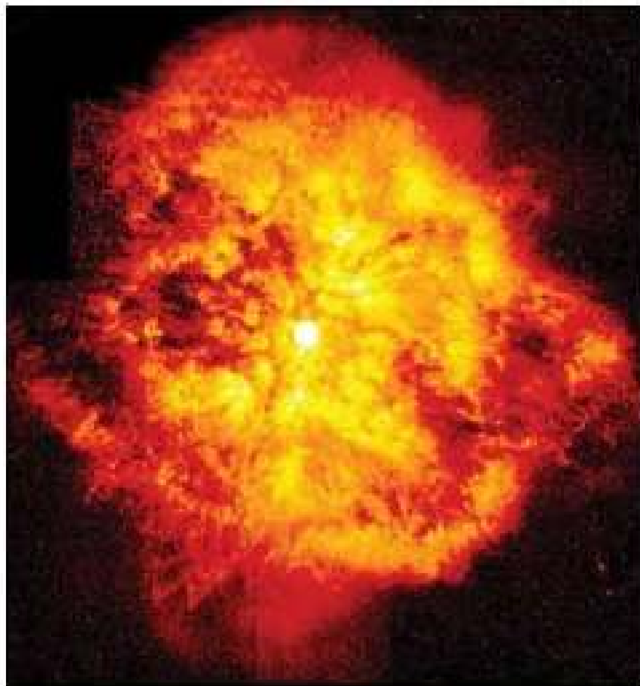
ruumi ja langedes Päikese pinnale. Selleks ajaks olid planeetide tuumade väiksemate masside tõttu lagunemisreaktsioonid seal peaaegu lõppenud, välja arvatud suurimad. Kõik see juhtus samal ajal, kui Päikese sees jätkusid tuumalõhustumisreaktsioonid ning planeetide langemine põhjustas kooriku hävimise ja reaktori aktiivset tsooni ja kooriku all olevat vesinikku eraldava keevkihi kesta lagunemise, mis viis reaktori tasakaalustamatuse ja termotuumaplahvatuseni.

tähed.

"Supernoova" - Päikese - tegelik plahvatus kestis Corr. andmetel vaid 138 sekundit, tekitades kuuma plasmasfääri läbimõõduga 332,6 miljonit km - kogu tuuma vedela metallkesta, keeva kihi ja tähe kooriku aine osutus hajutatuks tsooni, mille piirid ulatusid kaugemale Maa praegusest orbiidist. Plasmasfääri kiire moodustumine on seletatav teroidide osalemisega reaktsioonis, millel on aatomite kahekordne elektron-viton kest. Ja energiamahuka vitoni välja kiirus on neli korda suurem kui valguse kiirus.

Plasma rinde ääres tekkis sfääriline termotuumasünteesi initsiatsioonilaine, mis liikus keskpunktist eemale nagu tuumaplahvatuse baaslaine, mida täheldatakse Maa atmosfääris tuumarelvakatsetuste ajal. Termotuumasünteesi initsiatsioonilaine olemus oli aga põhimõtteliselt erinev. Arusaamiseks toome analoogia tavaliste keemiliste lõhkeainete plahvatuslainetega.

Kui pulbrilaeng plahvatab, tekib kokkusurutud gaaside aeglase kiirusega laine: sellist plahvatust nimetatakse tõukeplahvatuseks ja seda kasutatakse tulirelvades. Analoogia põhjal võib seda pidada tavapärase tuumaplahvatuse protsessiks, mille käigus eralduvad elementaarosakesed valguse kiirusel.

Üks "supernoova" fotodest
Hubble'i kosmoseteleskoop

Märkus: Hubble'i kosmoseteleskoop on suurim Maa-lähedane observatoorium spektri optilise ulatuse vaatlusteks (kaal - üle 12 tonni, peapeegli läbimõõt - 2,4 meetrit, nurklahutus parem kui 0,1''). See saadeti Maa-lähedasele orbiidile aprillis 1990 NASA ja Euroopa Kosmoseagentuuri ühisprojektina.

Tugeva lõhkeaine plahvatuse ajal (purustamine)

Põlemisrindel ained tekkida toimuvad plahvatuslikud detonatsiooniprotsessid ning reaktsioonikiirus ja selle saadused suurenevad mitu korda. Detonatsioonipõlemise alguslaine on võimeline põhjustama detonatsiooni.

teine lõhkelaeng, mis on põhilaengust vastuvõetaval kaugusel eemaldatud.

Midagi sarnast juhtus ka "supernoova" plahvatuse ajal: energeetiliselt ergastatud vabade vitonite väljalaine impulss aktiveeris energeetiliselt valguselementide aatomite elektronkestad kvanttasandil, põhjustades nende tuumade sulandumise. Termotuumasünteesi reaktsiooni kvantinitsiatsiooni meetod on teada -

Füüsikud on juba läbi viinud katseid, et luua tingimused kontrollitud termotuumasünteesi reaktsiooniks triitium-deuteerium märklauas, kui seda kiiritatakse võimsate kvantgeneraatorite laserkiirega. Vitoni väljalaine impulsside mõju on võrreldamatult suurem - isegi Päikesesüsteemi äärealade tolm initsieeriti.

Liikudes 4 korda valguse kiirusest kiiremini, plahvatas laine kogu oma teel oleva aine, seega on kogu Päikesesüsteemi aine sünteesi reaktsiooniaeg laine süsteemi piiridele läbimise ulatuse võrra Päikese omast kõrgem ning planeetide aine sünteesi reaktsiooniaeg ei ületanud eelpoolmainitud 138 sekundit.

On ilmne, et nii võimsates "supernoova" plahvatustes, mille kuma me palja silmaga tuhandete valgusaastate pikkuse kosmose kuristiku taga näeme, ei teki tuumasüntees rauda. Isegi termotuumapommide suhteliselt nõrkades plahvatustes, mis kestavad vaid 1,5-2 sekundit, sünteesitakse raskeid transuraanseid elemente: sellise pommi plahvatuse radioaktiivsest sademest on leitud kaliforniumi, berkeeliumi ja ameeritsiumi. Isegi kui "supernoova" plahvatuse reaktsiooniaeg oleks suurusjärgu võrra lühem, ei moodustuks mitte berkeeliumi ja kaliforniumi, vaid midagi aatommassi poolest oluliselt raskemat. Pole midagi raskemat kui türeoidid: türeoidid on sünteesi kõrgeim produkt - meie kosmoses pole midagi kõrgemat sünteesida. Seetõttu osales aine "supernoova" termotuumasünteesis erinevalt: tahke päikesetuum ja suurte planeetide tahked tuumad jäid praktiliselt puutumata, kuid tuumade vedelate metallkestade ja "keeva kihi", planeetide atmosfääride ja koorikute ning muu süsteemi ruumis oleva aine aine muutus, muutudes rasketeks elementideks.

"Supernoova" plahvatuse ajal toimunud termotuumasünteesi reaktsiooni lõpus moodustus selles kohas kuumast teroidide segust kera, mis sisaldas ka plahvatuse ajal reageerimata jäänud valguselementide ainet. Sfääri keskel, vana tähe tahke tuuma jäänustel, süttis noor Päike, mis sündis nagu Fööniks tuhast. Uue Päikese tuuma elementide lagunemisreaktsioon algas kohe pärast termotuumasünteesi reaktsiooni lõppu ja protsessi stabiliseerivaks teguriks oli vana Päikese tuuma tahke tsooni teroidide reserv. Uueks Päikeseks saanud tahke tuum uuenes, suurendades oma massi ja suurust uue aine sissevoolu tõttu. Uue Päikese tuuma moodustumise protsess võttis üsna kaua aega, mis oli vajalik kogu plahvatuse poolt välja paisatud vana Päikese aine naasmiseks tähe juurde päikeselähedasest ruumist. Kuid see polnud enam vesinik, vaid raskmetallid - teroidid.

Päikese sünniga algas planeedi moodustumise protsess tema osalusel: plahvatusjärgsel jahtumisel hakkas metallitolm Päikese gravitatsiooni ja pöörlevate jõuväljade mõjul kogunema metalliudu keskpunkti poole ning kera lamenes järk-järgult esmalt ellipsoidi sarnaseks, seejärel lamenenud toroosiks ja lamedaks rõngaks. See juhtus seetõttu, et ekliptika tasapinnal olev metallitolm hakkas pöörlema süsteemi keskpunkti ümber, liikudes spiraalselt Päikese poole, ja ekliptika tasapinnast väljaspool asuva kera aine liikus Päikese poole järsemat trajektoori pidi, kuna tsentripetaalsed jõud mõjutasid seda vähem ja see langes kiiremini Päikese poole.

Nii arenes ainesfäär pärast supernoova plahvatust lamedaks rõngaks, kus moodustusid uued Päikesesüsteemi planeedid. Ekliptika tasapinnas pöörlemisel takistavad orbitaalsed tsentripetaaljõud ainet enneaegselt Päikesele langemast, soodustades aine klompide teket. Niipea kui need klombid saavutasid minimaalse võimaliku suuruse, "käivitati" neis teroidide lõhustumisreaktsioonid - moodustusid planeetide tuumad ja tekkisid planeetide jõu- ja gravitatsiooniväljad, millele neid ümbritsevad osakesed olid sunnitud alluma, moodustades planeedid ise ja nende kaaslased. Päikese ümber olevas tsoonis, mille raadius on alla 1 AU, on Päikese gravitatsiooni mõju suur, seetõttu jäid orbiidile ainult need klombid, mille

tuumareaktoritel oli aega käivituda ja tekkisid tasakaalustavad jõud. Selle tsooni ülejäänud materjal langes mitte planeetidele, vaid Päikesele, mistõttu on Päikesele lähedaste planeetide suurused tähtsusetud ja neil ei saa olla looduslikke satelliite. Päikesele lähedaste planeetide praegused kaaslased hõivasid planeedid hiljem.

Päikesest enam kui 2 AU kaugusel vastsündinud planeetide gravitatsiooniväljadel oli planeetide moodustumisele otsustav mõju, mistõttu planeedi orbiidil ja sellega külgnevas ruumis osales kogu mateeria planeetide endi ja nende looduslike satelliitide moodustumisel. See selgitab planeetide märkimisväärset suurust Jupiterist ja lisaks suure hulga suurte aktiivsete tuumadega satelliitide olemasolu.

Uued planeedid olid nagu väikesed "päikesed": nad särasid oma ereda koroona valguses. Suure ja väikese päikese sünniprotsessiga kaasnes tohutu hulga aine langemine nende pinnale metallilise tolmu kujul: Päike ja planeedid sündisid "kuldse" vihma käes, mille hind on meie standardite järgi lihtsalt fantastiline, sest oma hinna eest on kuld kõige silmapaistmatum ja viletsam vaste.

Aeg möödus ja kogu metallitolm langes järk-järgult suurtele ja väikestele "päikestele", paljastades uue tähesüsteemi. Planeedisüsteemi tekke- ja starditsükli kestus, eeldusel, et tsükli lõpuks loetakse päikesesüsteemi ruumi täielikku puhastumist teroidide metallitolmupilvedest, nagu Corr. väidab, on 3176,328x1013 sekundit ehk umbes 1 miljard aastat. Just planeedisüsteemi tekke lõpus algab planeetide peamine elutsükkel, sealhulgas noorus, küpsus ja vanadus.

Kuid süsteemi planeetide moodustumise lõpp ei tähenda, et meiesugused inimesed võiksid neid juba külastada: planeedid polnud veel kaetud tahke kestaga, kuigi nende kiirgus oli juba Päikesest madalam. Noored planeedid olid algselt reaktori aktiivse tsooni pinnal lahtise tuumaleegiga põlevad metallkerad, mille käivitamine alustas alles raskmetallide lagunemisprotsessi kergeteks elementideks koos planeetide kooriku ja atmosfääride moodustumisega. Järk-järgult muutusid tuumareaktori raskmetallid oksiidideks ja räbudeks, kogunedes metalli peale kihina - moodustusid graniidid tihedusega 2,6 g / cm3. Koor oli vedel ja selle metallkomponentide oksüdeerumine toimus nagu põlemine.

Mõelge, vaadates silmapiiri taga ulatuvat kaunist maastikku, kui palju aega kulus sellise koguse tuumareaktori räbu tekkeks üliraskete metallide lagunemise ajal? Proovige ette kujutada selle räbu hiiglaslikku mahtu kogu 40-50-70 kilomeetri pikkuse maakoore sügavuse ulatuses - see on kujutlusvõimele keeruline. Tuleb arvestada, et need räbud ei kogunenud teroididest kohe, vaid alles siis, kui tahkele metallile tekkis vedel tsoon ja sellele meile teadaolev keev metallikiht: lagunemine jõudis kergete elementideni. Keskmine räbu tekkekiirus Päikesel viimase aja jooksul on Corr. andmetel 5,85 mm aastas ja see on saavutatud vedela metalli tsooni paksusega 110283,5 km -

Planeetide suurused on palju tagasihoidlikumad ja kivimite moodustumise kiirus on oluliselt madalam.

Kui proovime sama loogika abil hinnata maakoore räbu keskmist tekkekiirust, saame väga ligikaudse tulemuse: arvesse tuleb võtta mitte ainult planeedi tuuma keeva kihi paksust, vaid ka selle koorikus oleva aine hulka, mida saab teha ainult teatud täpsusega. Sellegipoolest saame: keeva kihi paksus on 0,02675 mm aastas ja arvestades maakoore ainet, võib see parameeter olla 2–4 korda suurem. Kas see on palju või vähe? Hinnakem: oletame, et ühe Maa-aasta jooksul toodab reaktor ühe millimeetri räbu, siis miljardi aasta pärast on nende paksus 1000 kilomeetrit ja kui 0,05 mm, siis ainult 50 km. Kuid see on ainult miljard aastat ja Päikesesüsteem on eksisteerinud palju kauem, nagu teadlased erinevatest allikatest väidavad, vähemalt 4,7–5,6 miljardit aastat. Mohoroviÿiÿi piir asub mandrite all 30–40 km või maksimaalselt 70 km sügavusel, seega kasvas aastas tegelikult vaid väga õhuke kivimikiht, umbes 0,05 mm või veidi rohkem. Ilmselt oleks realistlikum mitte 0,05 mm, vaid umbes 0,1 mm aastas, mis on võrreldav inimese loodud tuumareaktorite töötsüklist pärinevate saaduste mahtudega. Seega pole üllatav, et kogu pinnas on

tuumareaktsiooni produkt. Loomulikult ei moodustunud kõik 40–50 km maakoorest

algperiood, kuid on ilmne, et räbu kogunemine toimus algselt geomeetrilises progressioonis. Seejärel planeetide maakoore graniit kõvenes

ja need muutusid tänapäeva Veenuse sarnaseks -
Tasase reljeefiga, kõrge õhurõhu ja temperatuuriga atmosfäär koosneb valdavalt süsinikdioksiidist ja vähesest veest, kuna aktiivsed oksüdeerivad gaasid osutusid kivimistruktuurides keemiliselt seotuks ning vee tootmine ja eraldumine reaktorist võtab samuti kaua aega: läheb kaua aega, enne kui taevane niiskus pilvedesse koguneb ja esimesed vihmapiisad jahtuvale, kuid siiski kuumale graniidile langevad. Nii nägid Päike ja planeedid välja miljardeid aastaid tagasi oma arengu alguses.

Kui vanad on Universum, Päikesesüsteem ja Maa; kui kaua on Päikesesüsteemil jäänud elada enne järgmist "supernoova" plahvatust, kui iga selle arenguperiood on juba nii palju aega võtnud? Teadlaste hüpoteese selle kohta, kui kaua Universum, Maa ja Päike elavad, ei toeta

miski ja need sarnanevad kohvipaksu peal ennustamisega ning katsed määrata nende vanust maakoore iidsete kivimite ja meteoriidimaterjali analüüsimise abil on otsingumetoodika ilmse ebakorrektsuse tõttu kasutud.

Esiteks on otsingumeetodi lähtepunkt, mis põhineb planeedi vanuse määramisel iidsete kivimite vanuse järgi, vale, mis ei võta üldse arvesse, et nende kivimite süntees nõudis väga pikka aega alates "supernoova" plahvatusest kuni nende kivimite moodustumiseni transuraansete elementide tuumalagunemise ja kivimi kristalliseerumiseni vedelast sulamist.

Teiseks, maakoore kivimid, isegi kõige vanemad ja vastupidavamad, asusid kristallilise graniitplaadi kõige ülemises kihis ja just see kiht oli miljardite aastate jooksul loodusliku erosiooni all. Mida sellega nende miljardite aastate jooksul ei juhtunud: kuum graniit murenes liivaks esimesest kokkupuutest veega, kui esimesed vihmad sellele peale kallasid; seda katsid settekivimid ja piinasid liustikud, jahvatades korduvalt kõige kõvemat graniiti liivaks ja purustades moreeniladestusi; lõpuks uhuti see miljardite aastate jooksul lihtsalt vee-erosiooniga minema. Mida nad siis pärast neid miljardeid aastaid kestnud piinamist kivist saada tahavad? Kõige ülemist kihti pole kusagil näha ja see, mis alles on, oli sel ajal palju sügavamal.

ja nooremad.

Kolmandaks, katsed otsida tõde taevastes kivides on kahel esimesel põhjusel valed; teist saab täiendada vaid kataklüsmide kosmilise olemuse ja vee võimaliku puudumisega, mis sõltub meteoriitilise aine tekketingimustest. Universumi vanuse määramine nende kivide järgi on samuti mõttetu: isegi need meteoriidid ja taevakehad, mis ilmuvad Päikesesüsteemis iga miljoni aasta tagant, on samuti selle osa, sest nad liiguvad mööda väga elliptilisi orbiite, mille üks fookus on Päike.

Neljandaks, meie Universumi ruumi mateeria ise ei ole igavene ja riknev. Me elame pideva mikrolainekiirguse fooni tingimustes, mis ei ole reliktkiirgus "Suurelt Paugult", mis väidetavalt sünnitas meie Universumi, vaid ajakiirusteguri konstandi ilming, mis määrab mateeria loomuliku tuumalagunemise intensiivsuse, mis toimub kõigil selle tasanditel. Need tegurid on otseselt seotud termodünaamika entroopiaindeksiga ja ühendavad kõiki Universumi ruume mateerias toimuvate üheenergialiste protsessidega. Selle mõistmine jõuab teieni veidi hiljem, kui tutvute raamatu edasises osas mitmemõõtmelise ruumi teooria põhitõdedega või, nagu Corr. seda nimetab, ruumi asümmeetria teooriaga.

Seepärast me ei saa aru ja kui me ei saa aru, siis püüame mitte mõelda, miks näiteks raud, mis pole uraani kombel aktiivne, looduses koosneb nelja nukliidi sulamist massinumbritega 54, 56, 57 ja 58. Kust need loodusest pärinevad?

Inaktiivsete elementide nukliidid ja isotoobid? Need tekivad meie "mitte-igavese" aine enda pideva lagunemise käigus ja kui see nii on, siis on põhimõtteliselt võimatu pikki ajavahemikke õigesti määrata laguneva aine abil. Lühikesed, näiteks radiosüsiniku analüüs - see on võimalik; pikad, näiteks Päikese vanus - see pole võimalik.

Kui nii, siis peame otsima vastuseid sellistele küsimustele kosmose ja mateeria valdkonnast, mis on intelligentne ja oma mateeria omaduste poolest meie omaga võrreldes võrreldamatult stabiilne, s.o noosfäärist. Pärast neid mõtisklusi ja järeldusi pöördusin palvega Corri poole ja sain vastuse.

Universumi vanus on 44386321,2413x1013 sekundit **(14035,689 miljardit aastat) . Päikese täistsükli kestus "supernoovast" "supernoovani"** on 44341,713x1013 sekundit **(14,0176 miljardit aastat).** Praegu on Päikese **1002. tsükkel.** Algus on Päikese viimase tsükli **vanus** - 25632,135x1013 sekundit (8,1 **miljardit aastat tagasi).**

Tahaksin hoiatada ja selgitada: iga Corr.-i esitatud arvu on korduvalt kontrollitud ja paljude suhtlusseansside käigus kinnitatud – garanteerin, et need on arvud, mida nad edastada tahtsid ja neis pole vigu.

Suurte ajaperioodide kestuse parameetrid Corr. on näidatud ainult sekundites, sest Maa-aastates on pikki ajaperioode võimatu arvestada: Maa-aasta pole alati olnud selline, nagu ta praegu on.

Märkus. Nende parameetrite mõistmiseks ja hindamiseks võime sisse tuua kokkuleppelise ühiku, mis võrdub Maa täheaasta kestusega 365,2564 päikesepäeva 24 tunni ja 03 minutiga sekundites samas astmes 1013 - 31623899,112 sekundit - 0,0000031623899 x 1013 sekundit - üks kokkuleppeline täheaasta (1 tolli aasta). Seejärel: Universumi vanus on 14035,689 miljardit naelsterlingit Päikese tsükkel - 14,0175938 miljardit naelsterlingit Päikese vanus viimases tsüklis -

8,1053 miljardit naelsterlingit Mitte asjata ei põhjendanud ma "supernoova" plahvatuse tingimusi ja kirjeldasin plahvatust ennast, Päikese ja Päikesesüsteemi planeetide moodustumist pärast seda, nende heliotsentrilistel orbiitidel saatmise mehaanikat. Nüüd on lihtne näha, et sellist Päikese ja Päikesesüsteemi eluprotsessi saab korrata mitu korda ning meie tähte ja selle süsteemi oleks parem nimetada Fööniksiks ja Päikese-Fööniksi süsteemiks. Corr. aitas mul seda välja mõelda ja te olete ilmselt juba ise näinud, et see abi on väga professionaalne: nad on hästi kursis nii meie kõige kaasaegsemate saavutuste kui ka meie väärarusaamadega.

Corr.-ilt saadud infost märkasin, et Päikesesüsteem läbib praegu oma 1002. täistsüklit ja see arv langeb kokku iidsete budistide ideedega, et Maal on nüüd 1002. maailm või tsivilisatsioon. Kokkusattumus? Vaevalt. Näib, et inimesed on korduvalt püüdnud selgitada Päikesesüsteemi ja Maa, Universumi ja tähtede päritolu, rääkinud teistest maailmadest, Looja Jumalast ja Tema loomingust - inimesest. Kuid inimesed mõistavad alati ainult seda, mida nad suudavad mõista, ja see ei tähenda, et see, mida nad ei suutnud mõista, ei eksisteeri või on vale. Nüüd on meile taas selgitatud, aga juba meie tänapäevaste teadmiste tasemel mikromaailmast ja leptonväljade vastastikmõjust. Kui me praegu ei mõista, siis millal me suudame aru saada?

Lõppkokkuvõttes tahame mõista ja välja selgitada Maa päritolu ja meie endi päritolu selles elamises, mitte ainult uudishimu pärast, vaid selleks, et teha teadlikke järeldusi selle kohta, mis meie maailma tulevikus ootab. Seda teades saame valmistuda võimalikeks probleemideks või isegi neid probleeme ennetada, mis võivad tulevikus juhtuda. Aga kui see on nii, siis miks me ei peaks arvestama teabega, mis anti inimestele juba palju varem, iidsetel aegadel, kuid me ei saanud sellest aru ja hakkasime aastaid hiljem seda muinasjutuks pidama või isegi unustasime?

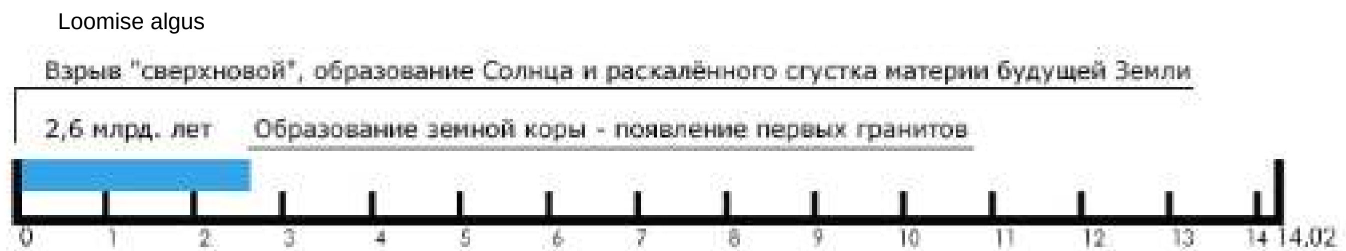
Kõige kuulsam allikas on Piibel, mis kirjeldab maailma - Maa, selle biosfääri ja inimese - loomist, mis iseenesest pole kaugeltki juhuslik. Tuhandeid aastaid tagasi

Universumi Mõistuse esindajad rääkisid inimestele Universumist ja Maast loogilises järjestuses planeedi evolutsioonist kuni elu ja inimese loomiseni sellel Looja Jumala poolt: meile tehti selgeks, et planeedi ja Päikesesüsteemi evolutsiooni on võimatu käsitleda eraldi biosfääri evolutsioonist, inimese eesmärgist, Universumi Mõistuse rollist ja tähtsusest nende arengus. Ma räägin teile sellest allpool üksikasjalikumalt, kuid siin on mõistlikum esitada see lühendatud kujul, kuna kõigepealt peame mõistma Päikesesüsteemi evolutsiooni üldist loogikat ja seejärel lõpuks, tuginedes uutele teadmistele, mõistma kõiki selle iseärasusi. Päikesesüsteemi elu algusest lõpuni selle arengutsükli jooksul ilmneb ranges kooskõlas Piibli esituse loogikaga loomispäevadest tänapäevani ja kaugemalegi, vastavalt Kõrgeima Mõistuse esindajate soovitatud põhimõttele:

Päikesesüsteemi ja Maa evolutsiooni tuleb käsitleda ühtse tervikuna, võttes arvesse süsteemi looduslikke protsesse ja planeedi bio- ja noosfääri toimet.

Autori märkus: Allpool esitatud Maa ja Päikesesüsteemi evolutsiooni kirjeldus on raamatu materjali esitlemisest mõnevõrra ees, kuid vastab täpselt järgnevale mitmemõõtmelise ruumi teoreetiliste aluste kirjeldusele, elu tekkimisele ja evolutsioonile vastavalt teaduse kogutud faktide loogikale, meieni jõudnud iidsete tõenditele ja Kõrgema Tsivilisatsiooni esindajatelt noosfäärist saadud teabele.

Loomise algus

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

A) 8,1053 miljardit aastat tagasi toimus 1002. korda kustunud tähe plahvatus - endine Päike, mille tulemusel tekkis tulevase, praeguse Päikese asemele "supernoova". Kogu Päikesesüsteemi aine osales termotuumasünteesi reaktsioonis. Plahvatuse lõppsaaduseks olid transuraanirühma stabiilsed metallid (teroidid).

B) Plahvatuse kohas tekkis hõõguva aine sfääriline kogum, mille keskel lõõmas noor täht Päike. See pilt - supernoova ja seda ümbritsev sfäär - on selgelt nähtav sarnaste tähtede fotodel. Kuna tähe plahvatuse termotuumareaktsioon toimus selle tuuma ja tahkunud maakoore vahelises tühimikus, siis vana Päikese kesta aine

paiskus tähest märkimisväärsele kaugusele, moodustades hõõguva aine sfääri. Sfäär on tähe endise kesta aine ja just sellest ainest hiljem supernoovad moodustuvad.

planeedid.

Vana Päikese tahkesse tuuma lisati märkimisväärsetes kogustes värskeid transuraanmetalle, mis olid just termotuumaleegis tekkinud. Vana Päike uuenes ja muutus taas nooreks. Selle elu algas uuesti - teroidide metalli pikk tuumalagunemise reaktsioon vesinikuks.

B) Aktiivsete metallide lagunemisreaktsiooni algusega tekkis intensiivne elektronide voog, mis tekitas kõrgsagedusliku elektromagnetvälja, mille mõjul hakkas Päikesesfääri ekvatoriaaltasandil olev aine pöörlema mööda heliotsentrilist orbiiti. Raskusjõu mõjul algas aine vastupidine liikumine Päikese poole. Toimus sfäärilise agregaadi lamenemine - polaarpiirkondades langes aine tähe pinnale. Seda lamenemist on täheldatud "supernoova" tähtede astronoomilistel fotodel. Ekvatoriaaltasandil on aine

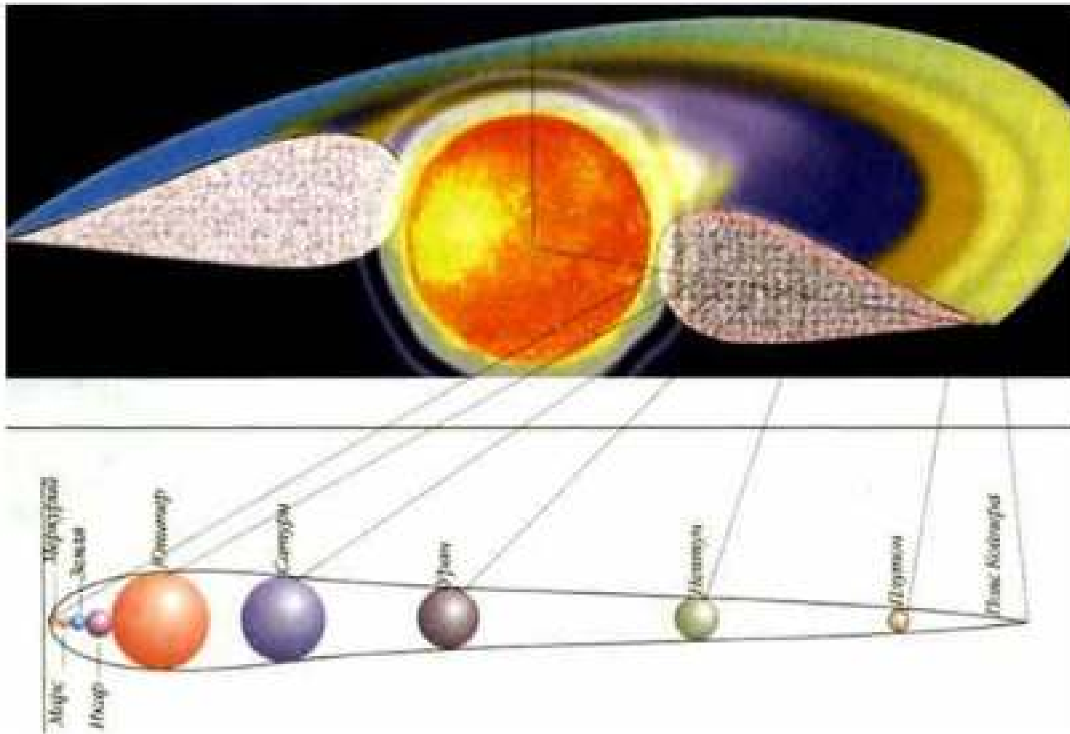
püsis Päikese ümber orbiidil, olles gravitatsiooni-, tsentrifugaal- ja elektromagnetiliste jõudude suhtes tasakaalus
jõud.

D) Materiaalse agregaadi edasise loomuliku muundumise käigus moodustus lapikust sfäärist lapik torus, mis asus Päikese pöörlemistasandil, ja seejärel orbitaaljõudude mõjul moodustus Päikese ümber oleva toori kuumast ainest lame rõngas, mis sarnanes planeetide - Jupiteri, Saturni, Uraani jne - ümbritsevate rõngastega. Aine liikumine toimus piki heliotsentrilisi orbiite rõnga tasapinnas. Aine jaotus rõngas: maksimaalne seal, kus asuvad tulevased hiidplaneedid (Jupiter, Saturn, Uraan ja Neptuun).

D) Päikese ümber oleva rõnga aines algas tulevaste planeetide kuuma aine sfääriliste klompide moodustumine ja selle pöörlemine nende klompide ümber orbiitidel – moodustusid planeedid ja nende satelliidid. Moodustus Päikese protosüsteem. Päikese ümber tiirlesid väikesed tähed – planeedid lõõmasid täpselt nagu täht ise. Pinnatemperatuur oli umbes 15 0000 K. Tulevase planeedi Maa ainekera läbimõõt oli 6430 km. Tihedus - 43,0 g/cm3 . See oli teroidide kuumast metallisulamist tahke kera. Päikese magnetvälja mõjul hakkasid planeedid aeglaselt pöörlema ümber oma telje vastupidises suunas.

Intensiivsed tuumalagunemisreaktsioonid lõhuvad teroidide ülemise kihi metalli, tekitades kergeid elemente - algas vedela metallkesta ja planeedi tuuma "keeva kihi" kesta moodustumine, luues tulevase maakoore aluse, vesinik ja hapnik süttisid, moodustades vett, palli ümber hakkas tekkima ja paistma protoatmosfäär, mis koosnes süsinikdioksiidist, veeaurust, lämmastikust ja selle ühenditest. E) Planeetide järkjärguline jahtumine toimus kergetest elementidest ja oksiididest - teroidide tuumalagunemise produktidest -

Algas graniitide süntees ja graniidist kooriku moodustumine, primaarne atmosfäär jahtus. Planeedi pind oli sile, kaetud väikeste kivimitükkidega - peaaegu samasugune nagu praegu Veenusel. Kuum graniit oli kaetud sulametalli, nende oksiidide ja soolade pritsmetega, sula graniit voolas jätkuvalt pragudest välja, gaasid purskasid välja. Seda pilti võis Maal jälgida 2,4–2,6 miljardit aastat pärast "supernoovat" ehk 5,7–5,5 miljardit aastat tagasi - seepärast on Maa vanimate kivimite vanus samas suurusjärgus, mida ekslikult dateeritakse Maa ja Päikesesüsteemi vanuseks. Planeedi aeglane pöörlemine vastassuunas jätkub.

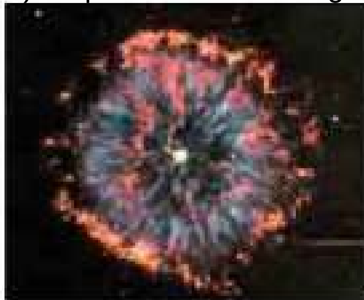

Aine jaotusskeem tulevase päikesesüsteemi ruumis

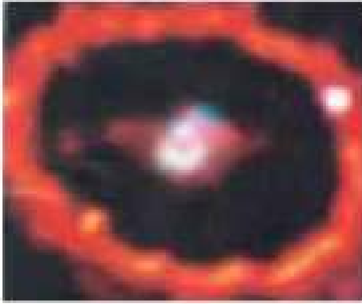
"Supernoova" evolutsiooni etapid

a) "supernoova" tähe hiiglaslik plahvatus

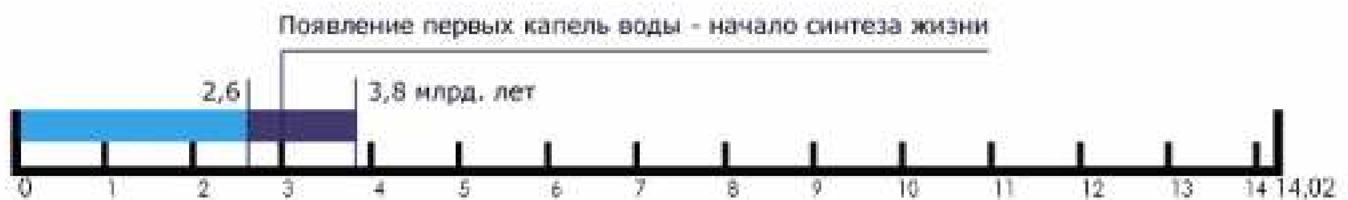
b) aine hajumine äsja moodustunud "supernoovalt" tähelt Orioni tähtkujus

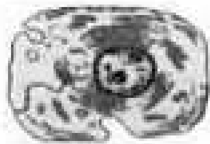
c) ainesfääri "lamendumine" pärast "supernoova" tähe SN 1987A plahvatust

Planeedi moodustumise algstaadium

Esimene päev

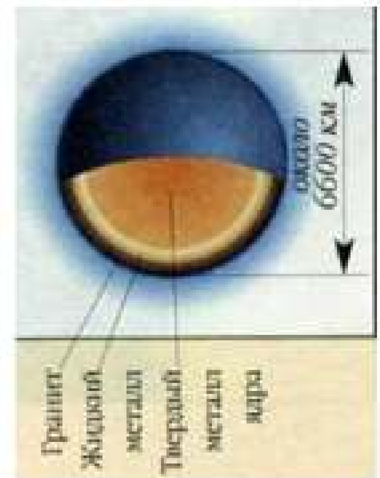

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

Esimene rakk on Maa biosfääri algus.

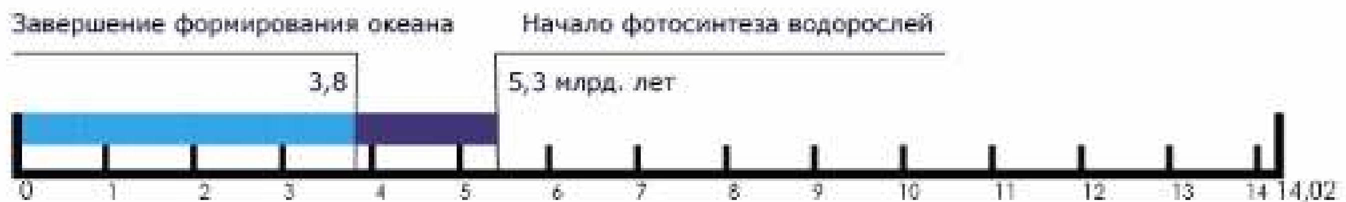
2,6 miljardit aastat pärast "supernoova" plahvatust (5,5 miljardit aastat tagasi) lõppes graniidist maakoore moodustumine.

Maa kera läbimõõt oli juba umbes 6600 km. Pinna ja graniidist maakoore temperatuur langes nii palju, et algas basaltide süntees. Atmosfäärirõhk oli 51 atm ja planeedi graniidist pinna temperatuur oli 4420 K (+1690 °C). Algas atmosfääri niiskuse kondenseerumine primaarsesse ookeani. Päeva ja öö, vedela ja aurulise vee vahel pole selget piiri - väga pime, nõrk valgustus, vesi graniidil, vesi atmosfääris auru ja pideva vihmapiiskade kujul. Maa tingimused muutusid sobivaks elu sünteesiks ja Looja Kõrgem Tsivilisatsioon alustas tööd planeedi biosfääri loomisel. Planeedi aeglane pöörlemine vastassuunas jätkub.

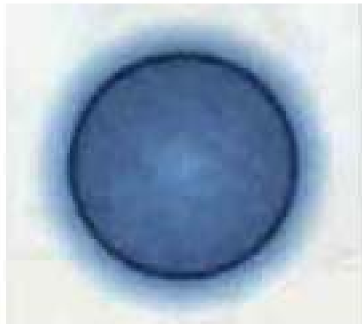
Planeedi primaarse graniidist maakoore moodustumise lõpuleviimine

Teine päev

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

Pärast "supernoova" plahvatust möödus 3,8 miljardit aastat, s.t see oli 4,3 miljardit aastat tagasi. Sadade miljonite aastate jooksul vees elavate mikroorganismide kemosünteesi käigus tekkis atmosfääri veidi hapnikku, atmosfäärirõhk langes 1,2 atmosfäärini, temperatuur 3460 K-ni (+730 °C). Lõpetati primaarse ookeani moodustumine, mis kattis kogu planeedi pinna. Esimesed mikroorganismid ja vetikad ilmusid fotosünteesi teel, neelates süsinikdioksiidi ja eraldades hapnikku.

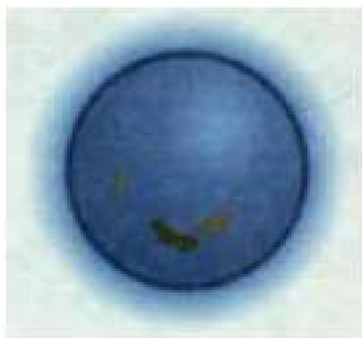
Vesi katab kogu planeeti.
Esmase ookeani moodustumise lõpuleviimine.

Kolmas päev

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

"Supernoova" plahvatusest on möödunud 5,3 miljardit aastat, s.t see oli 2,8 miljardit aastat tagasi. Vee mikroorganismide ja vetikate 2,7 miljardi aasta pikkuse aktiivsuse jooksul ilmus atmosfääri hapnik ja tekkis võimas settekivimite kate, mis kattis graniiti. Vesi kattis endiselt kogu planeeti, kuid selle maakoor hakkas paisuma, ulatudes 7000 km läbimõõduni ja suurendades planeedi pinda. Seejärel hakkas maakoor tohututeks tükkideks purunema -

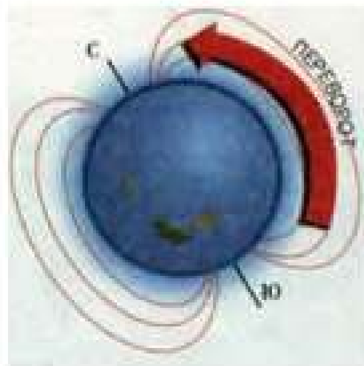
tulevased mandriplaadid. Vesi voolas maakoore pragudesse, alandades ookeani taset. Ilmus esimene kuiv maa - pidev soo samblike ja sõnajalgadega ning varajaste püüniste basalt pigistus graniidist maakoore pragudesse.

Mandrite moodustumise algus

Neljas päev

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

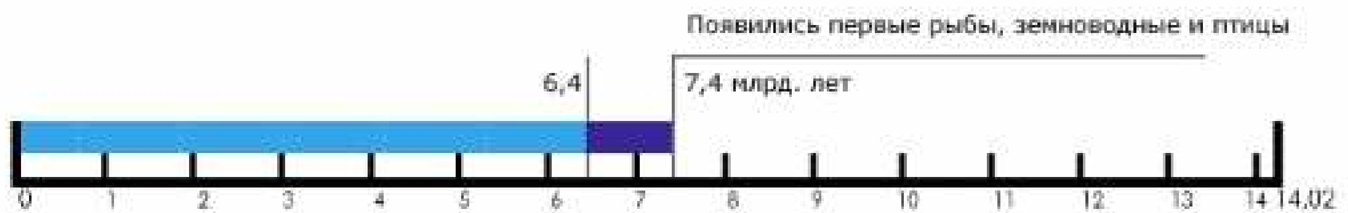

Pärast "supernoova" plahvatust möödus 6,2 miljardit aastat, st see oli 1,9 miljardit aastat tagasi. Taevas muutus siniseks ja selgeks, tähed olid nähtavad. Maakoor jätkas paisumist, tekkisid tohutud sekundaarsed lõksud. Neil uutel laamadel polnud enam võimsat settekivimite kihti. 1,8 miljardit aastat tagasi oli planeedi läbimõõt

jõudis 7400 km-ni - kest rebenes südamikust pöörde ja kiirendusega südamiku tema pöörlemisele vastupidises suunas - kesta pöörlemiskiirus suurenes sadu kordi. Maa liikus Päikeselt kaugele orbiidile, omandas magnetvälja ja kiirgusvööd, mis kaitsesid planeeti kosmiliste kiirte mõju eest. Hakkas arenema ürgne maapealne elu - kuivale maale ilmusid veelise arengujärguga putukad.

Viies päev

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

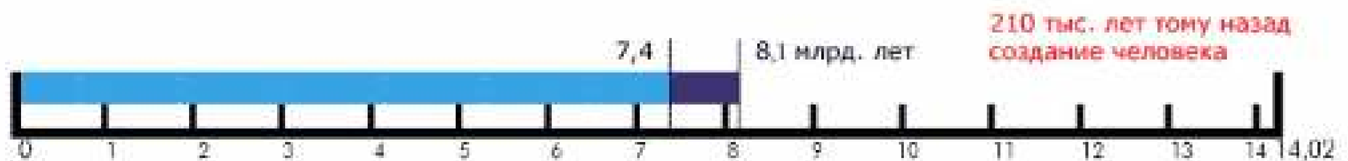

"Supernoova" plahvatusest on möödunud 6,4 miljardit aastat ehk 1,7 miljardit aastat tagasi. Ilmusid esimesed kalad, kahepaiksed ja linnud: arvukatest putukatest sai nende peamine toidutoode. Algas biosfääri ressursside – toiduahelate – moodustumise ja akumuleerimise protsess, mis kestis peaaegu miljard aastat ja oli kohustuslik etapp enne suurte kahepaiksete ja loomade teket.

Kuues päev

Planeedikatastroofide, geoloogiliste kataklüsmide, jääaegade ja suurte planeetide tekkimise ajastu

maapind loomad

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

A.) Loomade maailma ja biosfääri areng

Supernoova plahvatusest on möödunud 7,4 miljardit aastat ehk 700 miljonit aastat tagasi. Maale ilmusid esimesed dinosaurused, algas intensiivne areng ja

Maapealse elu evolutsioon soode floorast ja faunast maismaaeluks. Kuiva pinnase biotsenoosi tekke algus. Kui Maa kest saavutas umbes 12 000 km suuruse suuruse, algasid selle lagunemised süvamere ookeaniliste kraavide moodustumisega - keskmiselt iga 200 tuhande aasta järel. Pärast lagunemist planeedi suurus vähenes. Katastroofidega kaasnesid intensiivsed tektoonilised protsessid -

noorte mägede, kivisöemaardlate tekkimise aeg. Iga kord hävitasid maised kataklüsmid peaaegu kogu Maa taimestiku ja loomastiku, mis seejärel uuesti sündis -
jääaegade aeg, mis kujundasid planeedi praeguse ilme. Päikesesüsteemi planeetide loomulik moodustumine oli lõpule viidud.

B) Inimese loomine

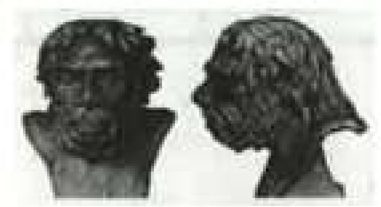
2 miljonit 171 tuhat aastat tagasi alustas Looja tööd püstise primaadi ja inimkeha loomise kallal, mis viidi lõpule 210 tuhat aastat tagasi Homo sapiensi loomisega planeet Maa biosfääri kõrgeima lülina. Algas inimeste kontrollitud arengu etapp, eluks vajalike oskuste omandamine ja ellujäämisvõitlus, inimeste asustamine üle mandrite, rasside ja rahvaste teke – planeedi noosfääri algus.

B) Katastroof Päikesesüsteemis - planeedi Icarus surm, planeetide ja Maa orbiitide muutus, paljude inimeste surm,
Kuu ja Veenuse ilmumine Umbes

9470 aastat tagasi toimus Päikesesüsteemis katastroof: planeet Icarus hukkus, mille maakoore fragmendid moodustasid asteroidivöö ja polaarjää sünnitas komeedid. Icaruse tuumast sai uus planeet -

Veenus, mis hõivas Marsi endise orbiidi, mis muutis oma orbiiti ja liikus Päikesest eemale. Maa lähenes Päikesele ja omandas satelliidi - Kuu, mis varem kuulus Icarusele. Maa aasta muutus 538 päevast 365 päevani.

Inimkond sai Loojalt abi ja algas iseseisva arengu ajastu - liikumine agraar-tehnilise tsivilisatsiooni loomise suunas - Maa noosfääri moodustumise ajastu.

Päikeseline süsteem kuni katastroofid Ikaros

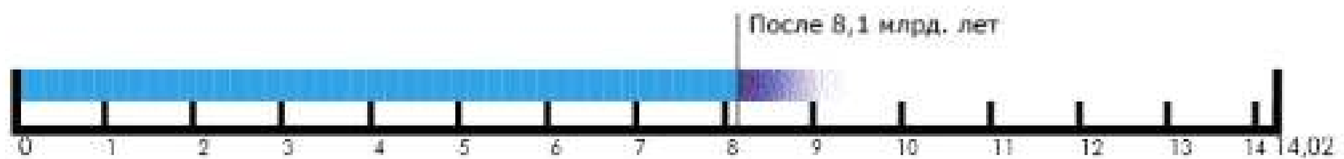

Päikesesüsteem tänapäeval

Seitsmes päev

Teise asustatud planeedi katsumus ja teke on päikesesüsteemi ja planeetide kontrollitud arendamise ja rekonstrueerimise ajastu algus, et säilitada selles elu.

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

Looja tuleb inimkonnale appi, tugevdades Maa kesta ja hoides ära selle järgmise purunemise ning mõistab hukka vägivaldse tsivilisatsiooni arengu, mis võib hävitada kogu elu Maal. Seega saab inimkonna iseseisva arengu etapp lõpule viidud.

Selleks, et pärast kohtupäeva Maalt ümber asustada "kurjuse kandjaid", kes tunnistavad vägivalla moraali ja ei aktsepteeri Looja headuse seadusi, loob Jumal tehisplaneedi "Maa-2", mis asub Maast 0,5 AU kaugusel, Marsi ja Jupiteri vahel. See on tehisplaneet taimse biosfääriga - taasasustatud planeet, kus puudub fauna - putukad, kalad, linnud, loomad, sest ökosüsteemide loomisel polnud miljardeid aastaid tasakaalustatud toiduahelate väljatöötamiseks. Taasasustatud planeeti ümbritseb "loomalikkuse" väli ja lennud sealt on keelatud - igavene karantiin universumist ilma tagasipöördumisõiguseta.

"Maal-1" luuakse uus tsivilisatsioon ühtse riigina valitud rahvavalitsusega, mis põhineb Looja Ülima Õiguse, Headuse ja vägivalla mitteaktsepteerimise põhimõtetel. Inimkond astub Looja Jumala tsivilisatsioonide Ühendusse ja saab ligipääsu Teadmistele - Maa ja Universumi noosfääride integratsiooni ajastu algus.

Uue ühiskonna loomiseks, biosfääri taastamiseks ja planeedi puhastamiseks, uute teadmiste ja tehnoloogiate loomiseks ja omandamiseks ning keskkonnasõbraliku tööstuse ülesehitamiseks tehakse tohutult tööd. Planeedil ohutu elu tagamiseks loob inimkond päikesesüsteemi objektide arengu kontrolli- ja juhtimissüsteemi - selle ruum puhastatakse asteroididest ja suurtest...

meteoriidikehad. Pärast seda on inimestele avatud tee maiste ekspeditsioonide galaktilistele lendudele - arenenud tsivilisatsioonidega ühise töö ajastu - Kõrge Taeva ajastu.

Iga tsivilisatsiooni arenguetapp lõpeb Looja kohustusliku kohtuga ja neid kohtuid tuleb mitu, kuna Maa noosfäär areneb ja nõudmised sellele suurenevad...

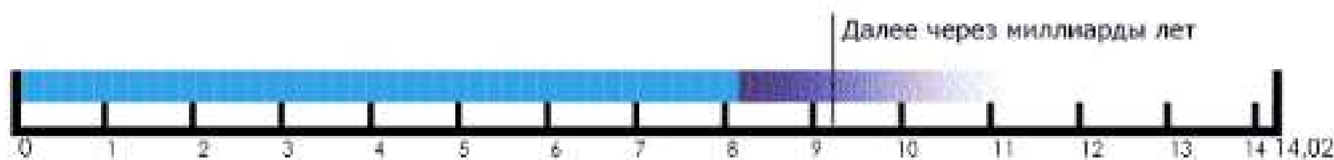
Päikesesüsteem pärast rekonstrueerimist

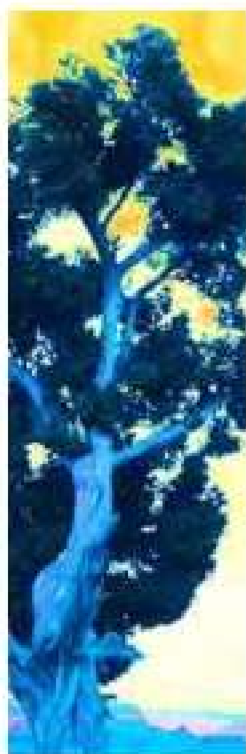
Kaheksas päev

Vee-hapniku elu väljasuremine ja inimeste üleminek Maal elule kosmoses

Teie planeedi kollane spekter

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

Päikese keeva mittemetallilise kesta paksuse suurenedes muutuvad energiavahetusprotsessid raskemaks - efektiivne pinnatemperatuur langeb märgatavalt, selle spekter muutub - see on Punane Päike. Selleks ajaks on "Maa-1" vananenud: tahke südamiku metallide varu saab otsa, alles jääb ainult vedel aktiivne tsoon, magnetvälja generaatori parameetrid muutuvad ja see nõrgeneb. Gaaside voog läbi maakoore, mis toetas atmosfääri tasakaaluolekut, väheneb ja märgatav on mitte ainult atmosfääri, vaid ka vee kadu ümbritsevasse ruumi. Algab planeedi kesta pöördumatu kokkusurumine. Päikeseenergia voolu vähenemine tavapärases kiirgusspektris muudab vee-hapniku elu Päikesesüsteemis võimatuks. Kuid kollase spektri ruum, kus Päikese kiirgusenergia ülekandumist surnud aine ei takista, sobib endiselt eluks. Selleks ajaks, kui tehakse otsus kollase spektri kosmoses asuvale "Maa-1"-le ümber asuda, on biosfääri toiduahelad loodud, vajalikud ressursid moodustatud ja inimkeha modifikatsioon eluks selles kosmoses loodud. Miljoneid aastaid kestva töö teevad ära inimesed ise.

Looja juhtimisel. Inimkond loob ise oma tuleviku ega ole parasiit, vaid Looja abiline: Mõistuse elu töös, mitte jõudeolekus. Võetakse kohustuslikke meetmeid tööstusliku töö järkjärguliseks ja pöördumatuks piiramiseks, energiavõimsuste, teadusliku toe ja väärtusliku teabe ülekandmiseks teise ruumi. See tagab planeedi Mõistuse järjepidevuse.

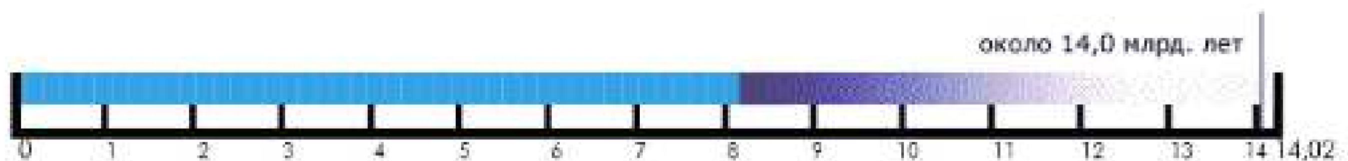
Pärast Looja poolt vastuvõtmist

Ümberasustamise otsused toimuvad järgmiselt: esiteks lõpetavad naised sünnitamise ja mitme põlvkonna jooksul sureb inimkond järk-järgult loomulikul teel välja. Surnute hinged läbivad programmifailide moderniseerimise protsessi ja saavad uue "asustuskoodi". vastsündinute kehadesse oma planeedil, kuid juba Kollases Kosmoses, kus elu jätkub miljardeid aastaid. "Maa-2" inimeste saatus on kurb: planeedil toimuvad sageli sõjad, see on tuttav viis vaidluste lahendamiseks territooriumide, mineraalide, energia ja bioloogiliste ressursside üle - praeguste valitsejate järeltulijate mentaliteet ei muutu. Sõdade raevukus suureneb

ressursside ammendumise ja ellujäämisvõitlus hääbuva Päikese all ägenedes: ümberasustatud alale pagendatud saavad loota ainult omaenda jõududele ning neil pole õigust ja võimalusi planeedilt ja kosmosest lahkuda. Elu "Maa-2"-l hukkub piinavas agoonias - see on vältimatu hind vägivalla ja Elu Looja hülgamise eest.

Üheksas päev

Päikesesüsteemi hääbumine, noosfääri eraldumine süsteemi mateeriast ja inimeste üleminek halli ruumi

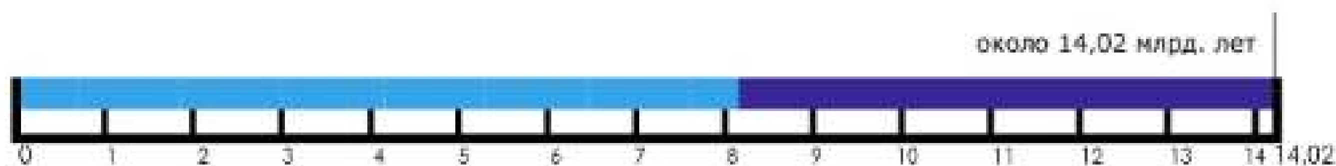
Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

Kui Päike on kaetud tahke graniidist koorikuga, kustub selle valgus. Pimeduses, mida valgustab vaid kaugete tähtede valgus, tiirlevad selle ümber surnud planeedid. Elu muutub võimatuks ka kollases spektris. Tööd tehakse inimeste edasiseks ümberasustamiseks halli spektri ruumi, kuid juba teiste galaktiliste koordinaatide järgi ja teise tähesüsteemi: meie Päike on väike täht ega ole halli spektri ruumi mateeria objekt. Inimesed elavad tähtedel - meie ruumis asuvaid halli spektri planeete tajutakse tähtedena, kuid energiamahukamate ja tihedamatena kui Päike. Ja kus inimkond edasi elab, otsustab ainult Looja. Kollase spektri "Maa-1" inimkonna jaoks toimub viimane "igavene kohtuotsus": Päikesesüsteemist transporditakse inimesed elama halli spektri ruumi, kus mateeria ja elu on igavesed.

Kümnes päev

Päikesesüsteemi evolutsiooni järjekordse tsükli lõpuleviimine

Päikesesüsteemi arengutsükkel, miljardeid aastaid

Päikese tahke kesta paisumine viib paratamatult selle eraldumiseni tuumast ja järgnevast pöörlemisest vastavalt planeedi skeemile: kustutatud tähe magnetväli suureneb järsult ja tekib gravitatsiooniline tasakaalustamatus. Kõik

süsteemid.

planeedikehad, mis olid peal heliotsentrilised kihutavad orbiidid, Päikese poole. Samal ajal kui Merkuur, Veenus, Maa-1, Maa-2 ja Marss langevad, on kokkupõrked samasuguse iseloomuga kui tavalise surnud massiga asteroidi puhul. Kuid Jupiteri langemine on põhimõtteliselt erinev: olles murdnud läbi Päikese võimsa kooriku ja kaotanud teel oma kesta, purskub Jupiteri tahke tuum Päikese kooriku all asuvasse kuuma vesiniku atmosfääri, isoleerituna oma aktiivsest tuumast keeva kihi kestaga. Löögi kokkusurumise ajal aktiveeritakse Jupiteri tuuma transuraansed metallid kineetilise impulsi energia abil - tekib kokkusurumisefekt, mida kasutatakse tuumarelvade detoneerimisel. Kontrollimatu tuumalõhustumisreaktsioon algab tohutu hulga vabade neutronite vabanemisega, mis aktiveerivad tohutuid deuteeriumi ja triitiumi masse - lõhustumisplahvatus tekitab termotuumasünteesi plahvatuse - algab kustunud Päikese kontrollimatu termotuumasünteesi reaktsioon. See on kõik.

Järgmisel, 1003. korral plahvatab "supernoova" – täpselt 14,02 miljardit aastat pärast eelmist. Süsteem alustab oma uut tsüklit.

Seega suletakse praeguse päikesesüsteemi, selle bio- ja noosfääri viimane lehekülg: miljonite põlvkondade Maal elanud inimeste töökogemus ja intellekti teadmised sisenevad Universumi Noosfääri hindamatusse fondi ning tõe moraali järgi väärikalt elavad hinged täiendavad Igavese Tsivilisatsiooni elanikkonda - Looja programm "Maa inimene" saab valmis.

Mõned neist, kes praegu Maal elavad, suudavad seda miljardite aastate pärast oma silmaga näha, aga see on ikkagi nii kaugel... ja selleks, et hiljem tulevikku näha, peame nüüd õppima nägema minevikku ja olevikku...

Nagu lugeja juba aru sai, ei arenenud meie päikesesüsteem mitte ainult sujuvalt, vaid evolutsiooniloogika kohaselt olid katastroofid selle elus vältimatud. Vaatleme viimast neist, mida selles peatükis mainitakse ja mis on rahva mällu jäänud Ikarose legendina.

12. peatükk.

Ikarose mälestused ehk surm elu nimel

Naaskem olevikku ja minevikku. Päikesesüsteemis koos planeetide ja Päikesega näib kõik olevat selgeks ja arusaadavaks saanud, aga kust küll sellised mittesüsteemsed objektid nagu meteoriidid, komeedid, asteroidivöö pärit on? Või on need hoopis tagajärjed, süsteemi produkt? Proovime sellele lahenduse leida.

Niisiis, Päike ja planeedid sündisid uuesti, süsteem puhastati tolmust, kosmos on kristallselge, noored planeedid ja nende sama noored kaaslased tiirlevad rõõmsalt ümber Päikese. Ilu! Aeg möödus ja kosmosest hakkasid Maale langema rändrahnud, mida nimetatakse meteoriitideks, ning me piilume ärevalt taevasse, mõistes, et vaid üks mitme kilomeetri suurune "rändrahn" võib planeedil intelligentse elu kustutada. Kosmoses on neid "rändrahne" tonnide viisi: seal on terve asteroidivöö. Lisaks neile kividele lendavad ringi komeedid, mis aeg-ajalt oma sildadega maaelanikke hirmutavad. Kust kõik need õnnetused tulevad? Või ei kehti seadus nende kohta ja nad keeldusid kunagi plahvatamast ja koos süsteemiga uuesti sündimast või on need klassikalise teaduse hüpoteetilise gaasi- ja tolmupilve jäänused?

Mõtleme koos. Kõige väiksemad satelliidid vananesid esimestena, nende reaktorid kustusid, muutes nende kehad külmaks kiviks. Seejärel hakkasid planeetide kestad südamikust eralduma ja polaarsust pöörama: satelliidid, kaotanud oma tavapärased gravitatsioonilised ühendused, kandusid kosmosesse, kuhu nende "silmad vaatasid". Ja "silmade" asemel - gravitatsioon ja taevamehaanika halastamatud seadused - algasid satelliitide kokkupõrked planeetidega, planeetide kestade hävimine või isegi viimaste surm. Paraku on see loomulik protsess, planeedisüsteemi arengu loogika. See ei ole erand, vaid ühtse seaduse kinnitus; need objektid on selle evolutsiooni produkt.

Sellised kokkupõrked võisid planeedi maakoore jäänused kosmosesse paisata - kivimikillud, millest suured on asteroidid, väikesed meteoriidid ja polaaralade liustikud võisid hävida mitmekilomeetristeks tükkideks. Päikese poole suundunud liustikukillud aurustusid juba ammu ja Päikese poolt välja paisatud hakkasid Päikesesüsteemis liikuma mööda elliptilisi orbiite, ilmudes perioodiliselt endiselt Päikese-lähedases ruumis. Päikesesüsteemi äärealadelt Päikesele lähenedes hakkab jää aurustuma, moodustades sabasid - ja sündisid komeedid.

1986. aastal ootas maailm innukalt kuulsa Halley komeedi ilmumist, aimates ette tohutu komeedi saba suurejoonelist vaatemängu, mis varasemate ennustuste kohaselt oli...

Komeedi ilmumised katsid poole taevast, mida on märgitud paljude rahvaste kroonikates. Kuid ootused olid asjatud, komeedi saba oli seekord väga tagasihoidlik, kuna komeedi aine varud vähenevad iga Päikesele lähenemisega, mis kinnitas astronoomide arvutusi - kõik komeedid sündisid samal ajal - kuskil 9-10 tuhat aastat tagasi.

Võimalik, et asteroidivöö ilmus samal ajal. Mis taevakehade kogum see on, mille fragmendid? Ikarose kohta on ilus legend: inimesed ei hakka lihtsalt midagi välja mõtlema, ammugi mitte midagi, mida nad on tuhandeid aastaid mäletanud. Niisiis, midagi juhtus, nad nägid midagi. Aga mida? Iidsetes kroonikates on tõendeid selle kohta, et Maal polnud kaaslast - Kuud, vähemalt 20 tuhat aastat tagasi kindlasti. Teised kroonikad ütlevad, et Veenus ilmus ootamatult sinna, kus seda varem polnud. See sädeles nii palju, et oli päeval selgelt nähtav - seepärast pöörasid inimesed sellele tähelepanu. Kuid süsteemi taevakeha särab ainult peegeldunud päikesevalgusega ja seda on ilma spetsiaalsete võteteta võimatu päeval näha. Seetõttu säras Veenus oma valgusega, mida kiirgas selle pind, mille temperatuur oli päikese omaga võrdne või kõrgem. Ja see oli üsna hiljuti - kroonikad kajastavad sündmusi, mis toimusid inimeste silme all ja jäid nende mällu.

Ainus seletus sellele (arvestades, et kõik süsteemi kehad sündisid samal ajal, arenesid samade seaduste järgi ja planeet pidi juba ammu olema kaetud tahke koorikuga ning see hõõgus) on oletus, et seda kuma kiirgas planeedi tuum, mis äkki oma kesta kaotas. Neid oletusi saab omavahel siduda asjaoluga, et Veenuse, Kuu ja Ikarose legendis kajastatud sündmuste ilmumine on võimalik, et omavahel seotud ja toimusid samal ajal.

Ilmselt nägid inimesed öö- ja päevataevas midagi vilksatamas ja süttimas, eri suundades lendavaid sädemeid, midagi põlevat ja sädelevat, tulevooge ja sabasid (plahvatanud planeedi välis- ja sisemine atmosfäär lõid kohutava pildi, palju tugevama kui komeetide vaatepilt), mis katsid poolt taevast, ja midagi eredat, pika rongiga, liikus

Päikese poole...

Kas pole mitte nii sündinud Ikarose müüt? Ja kus saab Veenust nüüd vaadelda? Mitte ilmaasjata ei kutsuta seda koidutäheks, seda vaadeldakse alati Päikese lähedal... Esitasin need küsimused oma korrespondendile ja siin on, mida nad vastasid:

•See oli 9469 aastat tagasi ehk 7470 eKr;

• planeediga Icarus põrkas kokku suur (nagu nad hiljem selgitasid, „tüüpiline massikandja läbimõõduga 2,8 km” - transkriptsioon Corr. - *autor)* asteroid, mis arvatavasti pärineb Oorti pilvest või Koimeri vööst;

• planeet Icarus hävis katastroofi tagajärjel. Kest ja osa südamikust, sealhulgas osa tahkest tsoonist, hävisid täielikult. (Katastroofi kogu pilti, selle põhjuseid on võimalik täpselt rekonstrueerida, kuid nüüd on olulisemad selle tagajärjed);

• planeedi Icarus maakoore kest ja osa tuumast olid laiali mööda orbiiti, moodustades planeedi polaarjäänst asteroidivöö ja komeedid (seepärast annavad komeetide vanuse pöördarvutused ligikaudse kuupäeva), osa kildudest langes Päikesele ja lähedalasuvatele planeetidele, sealhulgas Maale, ning osa planeet Icarus tuumale;

• planeedi aktiivne tuum, hävinguimpulsi tekkivate jõudude mõjul, Päikese ja planeetidega vastastikmõju jõudude muutus, mis on põhjustatud kesta kadumisest, sisenes teisele orbiidile ja võttis koha planeedikehas, mida inimesed kutsuvad Veenuseks;

• Kuu, planeet Ikarose satelliit, oli kaotanud oma Ikarose orbiidi energiatoe ning hakkas liikuma Päikese poole ja Maa haaras ta kinni. Maa oli sunnitud oma orbiiti muutma Päikesele lähemale – tavapärase 538-päevase aasta asemel tekkis 365-päevane aasta;

• Marss, mis hõivas oma tavapärase koha Päikesest teise planeedina, „pigistati” vastsündinud Veenuse poolt sellest välja ja liikus oma praegusele orbiidile;

• vana maailm Maal hävis ja uue loomine algas...

Joonis 32. Diagramm Veenuse ja asteroidivöö planeetide ja satelliitide orbiitide muutustest planeedi Icarus katastroofi ja surma tagajärjel.

a) enne katastroofi

c) pärast katastroofi

Mõelgem, hinnakem: kas see on tõsi? Vaatame Marssi – oma parameetrite poolest on see Merkuurile palju lähemal kui ükski teine planeet. Vaadake Veenust – see on selgelt paigast ära: sellel on võimas primaarne atmosfäär kõrge süsinikdioksiidi rõhuga, pinnatemperatuur ületab 5000 °C, see pöörleb aeglaselt vastassuunas, tehes pöörde ümber oma telje 243 Maa päevaga – ainult tuum, mis on kaetud juba tahkestunud, kuid mitte eraldunud kestaga, käitub nii. Veenuse tahke kesta moodustumise periood on kiirenenud, sest metalli kiviks muutumiseks ei kulunud sadu miljoneid aastaid – Ikarose tuumas oli juba "keeva kihi" kest pluss selles sulanud plahvatanud maakoore fragmendid.

Arvestades, et klassikaline teadus ei ole veel võimeline planeetide masse õigesti määrama, kuna eirab aktiivsete ja passiivsete teiste kehade tegurit, koostame selguse huvides süsteemi planeetide tänapäevaste läbimõõtude hindamise tabeli. Siin on õigem lähenemine, sest arengujärgus planeetidel on, nagu me juba varem ütlesime, sama sünniaeg ja palju ühist.

Päikesesüsteemi planeetide suurused, km.

Merkuur Veenus Maa Marss Jupiter Saturn Uraan Neptuun Pluuto 4,878 12,102 12,756 6,794 142,800 120,000 51,800 48,600 2,290

Veenus ja Marss ei sobi pärast "supernoova" plahvatust primaarse massijaotuse korrapärasesse süsteemi. Midagi on selles majas valesti... Teeme nüüd hinnangulise arvutuse, mis põhineb Maaga

sarnasuse märkidel: milline oleks pidanud olema Ikarose läbimõõt, kui "keeva kihiga" tuuma läbimõõt oleks võrdne Veenuse läbimõõduga? Saame: planeedi Ikarose läbimõõt on 22 516,5 km. Teeme uue tabeli, asetades planeedid nende algsele positsioonile:

Päikesesüsteemi planeetide suurused, km.

Merkuur Marss Maa Ikarus Jupiter Saturn Uraan Neptuun Pluuto 4,878 6,794 12,756 22,516 142,800 120,000 51,800 48,600 2,290

Selgus, et see on midagi tõele lähemal. Täpse pildi saab süsteemi matemaatilise mudeli loomisel. Peate siit vaatama. Tahan teid kohe hoiatada: eelmise Maa-aasta parameetrite konkreetse väärtuse sain Corr.-ilt, kuid seda saab uurida paleontoloogia, geoloogia ja rekonstrueeritud süsteemi orbiitide parameetrite astronoomiliste arvutuste meetodite abil, proovida saada ümberlükkamist või kinnitust - oleme tõele lähemal.

Üks asi on juba ilmne: kui võrrelda Veenuse tuumade praeguseid pöörlemissagedusi - 585 päeva - ja Maa tuumade - 538 päeva - resonantssagedusi (seda näidatakse hiljem), siis algselt olid Maa ja Veenus (Icarus) erinevatel orbiitidel ja üksteisele üsna lähedal.

Korrektuur väidab, et planeedisüsteemil Päikese suhtes olid järgmised parameetrid: *Merkuur – 0,39 AU; Marss – 0,92 AU; Maa -1,8* AU; Ikaros *– 2,3 AU; -*
Teised planeedid jäid oma algsetele positsioonidele. Icarus oli algselt mõeldud kasutamiseks "taasklostrina". Selle läbimõõt hävimise ajal oli 22,825 km. Kuid neid andmeid tuleb väga hoolikalt kontrollida. Ainult täpsete arvutuste abil, mis arvestavad süsteemi tasakaaluseisundi kõiki tegureid, saab pilti detailsemalt rekonstrueerida. *{Autori märkus:* Taasklostrina käsitletakse allpool).

Icarus jättis maha asteroidivöö, mis on ainulaadne ja hindamatu kingitus Päikesesüsteemile ja inimestele. Miks on Icarus meile nii kallis, mis on selle hindamatu kingituse olemus Maa tuleviku ja meie igaühe elu jaoks, milleks

Kas Icarus maksis nii kohutavat hinda? Vastust sellele küsimusele tuleb otsida asteroidivööst, mida me allpool üksikasjalikumalt arutame.

Vahepeal valmistagem ette arusaam Maa ajaloo üksikasjaliku uurimisega, et mõista Ikarose kingituse hinda maainimestele, mille eest maksti tema surmaga: inimesed peavad mõistma, miks nad Ikarose kingitust vajavad.

13. peatükk

Ikarose päev

Kosmilise katastroofi põnevad pildid erutasid inimeste kujutlusvõimet, nad vaidlesid jumalate üle, uskudes, et need olid neid kuidagi vihastanud, paratamatu karistuse üle, kahtlustamata, kui paljud neist olid viimse päeva lähedal ... Tsivilisatsioon Maal oli selleks ajaks olnud märgatava eduga, kuid 9,5 tuhande aasta jooksul ei tohiks sellest praktiliselt mingeid jälgi olla. Kui aga otsida ja teada, kust ja mida otsida, siis võib seda leida. Palju leiab muuseumide ladudest ja erinevatest üksikisikute, ülikoolide ja teadusorganisatsioonide kollektsioonidest. On palju tõendeid suhteliselt arenenud tsivilisatsiooni kohta 10 000 aastat tagasi, kuid sageli on need teadmised ja faktid vastuolus teadusmaailmas üldtunnustatud arvamustega, mistõttu neid tajutakse tüütute vigadena radiosüsiniku meetodil objektide dateerimisel, kuna kogemata kultuurikihtidesse sattudes neid ei süstematiseerita ega uurita. Ja asjata.

Sujuv ja mahe kliima – Saharas ja Saudi Araabias voolasid täisvoolujõed, Põhja-Jäämeri oli jäävaba ja seda ei nimetatud veel Põhja-Jäämereks, selle madalatel kallastel asusid aarjalaste linnad, ringi rändasid lugematud mammutite, hirvede, metsikute hobuste, eeslite ja muskusveiste karjad. Lääne- ja Ida-Euroopa avarates metsasteppides trompeteerisid elevandid ja möirgasid ähvardavalt lõvid. Muistsed inimesed elasid kõigil mandritel, sealhulgas Okeaania saartel. Planeet andis inimestele kõik. Viimane jääaeg lõppes, kliima oli soodne, aasta kestis 538 päeva – Maa oli oma elu tipul – seda aega nimetasid inimesed hiljem inimkonna "kuldseks ajastuks". Ilmselt mäletati just seda aega paradiisina, kust Jumal ajas inimesed nende pattude pärast välja.

Siin on see, mida korrespondendid ütlesid:

• Ja see tragöödiapäev lähenes vaikiva Kuu näoga mööda trajektoori, mil üks planeet teisele järele jõuab. Pole tähtis, kes kellele järele jõudis, Kuu Maale või vastupidi, aga selle „pulma“ tulemus oli kohutav. Maakoore kesta tekkis umbes 1 km2 suurune väike auk.

, Shetlandi saartest läänes asuvas piirkonnas - koordinaadid: 510 31! põhjalaiust, 310 33! läänepikkust. Selles ookeani piirkonnas on maakoor väga õhuke ja on venitamisele allutatud, millele kivimid hästi vastu ei pea - selles piirkonnas on endiselt täheldatud vedela basaldi väljapressimise protsessi ookeanilise mere pragudest
põhi.

Kuu sattus esimese kokkupuute ajal Maale liiga lähedale, mis põhjustas maakoore tõsiseid tektoonilisi liikumisi – Atlandi ookeani põhi tõusis üle kolmesaja meetri, tekkis lokaalne suletud tühimik, väike tükk põhjast vajus allapoole. Tekkinud tühimik täitus kiiresti vedela basaltiga, kuid tagajärjed olid kohutavad.

Analüüsime seda ise. Pole kahtlustki, et pääsenud gaasisammas tekitas võimsa lööklaine – see pühkis minema kogu Euroopa, Põhja- ja Lõuna-Ameerika ning Aafrika; lööklaine oli nii tugev, et kui Siberis leitakse terveid mammuteid, siis Põhja-Kanadas on koos kivide ja puutükkidega maasse külmunud loomakorjused. Mägedega kaitstud alad jäid suhteliselt terveks –

Just sealt algas tsivilisatsiooni taassünd.

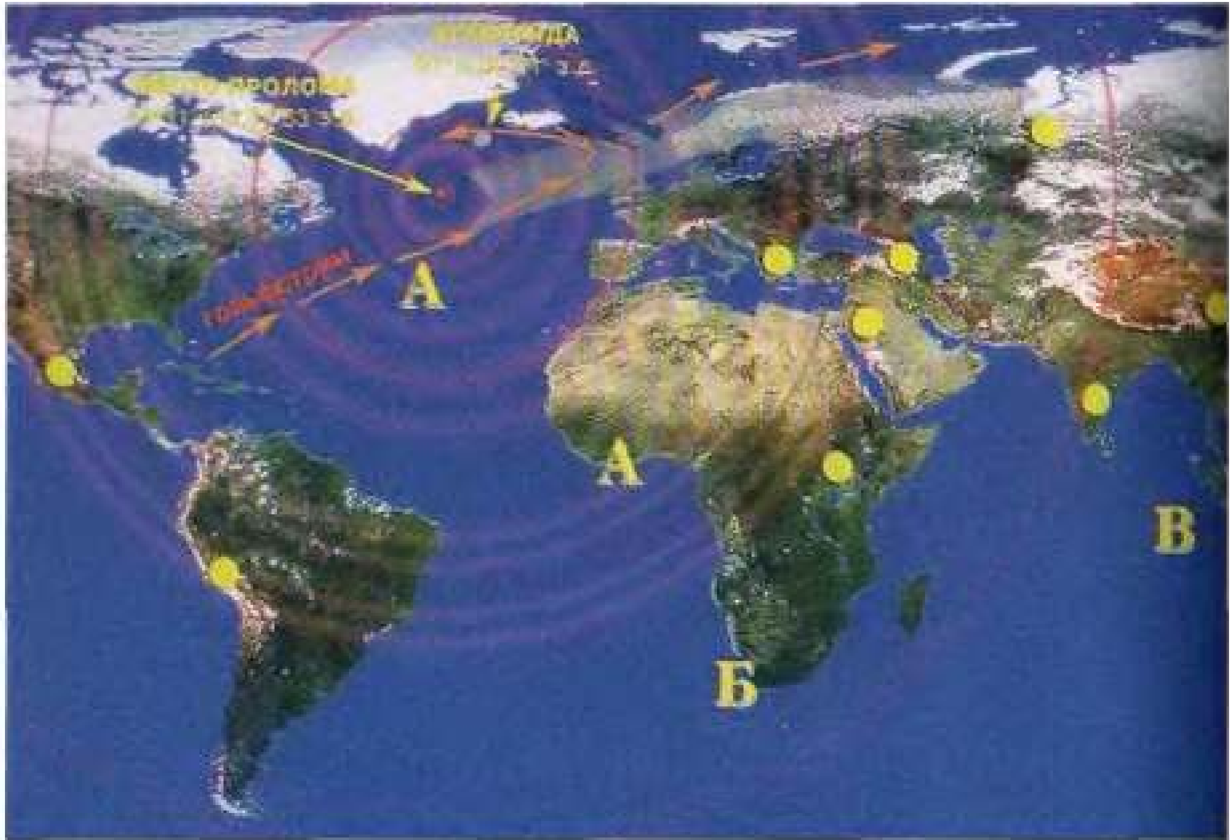
Negatiivne gravitatsiooniimpulss elavdas järsult tektoonilise aktiivsuse – Islandi vulkaanid ärkasid ellu, hiiglaslikud tsunamid pühkisid mandritel ja saartel rannikust kümnete kilomeetrite kaugusel minema kõik oma teelt ning seejärel hävitas maavärin Atlantise – suure saare Islandi kõrval.

Corr: Atlantis ei ole müüt, see eksisteeris päriselt, otsige seda ookeani põhjast - ligikaudsed koordinaadid: 610 N. laiuskraadi, 310 W. pikkuskraadi - seal on väikesed sügavused, põhjasetete paksus viimase aja jooksul on 24 meetrit (Islandi vulkaanide vulkaaniline tuhk osutus veega seotuks - seepärast on seal nii paksud setted. Seda saab kontrollida. - *autor)*

Joonis 33. Kaart katastroofist Atlandi ookeani põhjas Kuu lähenemisest 7470 eKr ning lööklaine ja ülejahutatud lume pilve liikumissuunast.

A - täieliku hävingu tsoon. B - raske hävingu tsoon, B - mõõduka hävingu tsoon.

Kollased ringid tähistavad kohti, kus inimesed pääsesid lööklaine eest ja suutsid mägede kaitse all ellu jääda. Hiljem tekkisid siin Maa tsivilisatsiooni peamised keskused.

Tsivilisatsioon hukkus, ellujäänute saatus oli kurb; pärast lööklaine saabus tuul, seejärel vihm, mis kiiresti muutus lumeks ja tugevaks pakaseks. Epitsentrist tõusis kümnete kilomeetrite kõrgusele gaasi- ja aurukolonn, mis tõstis ookeanist üles mitu kuupkilomeetrit vett. Gaasid, mille temperatuur oli üle 9000 °C ja rõhk üle 3500 atmosfääri, muutsid kiire adiabaatilise paisumise tõttu ookeanivee koheselt lumepilvedeks, mis olid jahutatud peaaegu absoluutse nullini K0 . Neid pilvi kandsid jugavoolud tohutute vahemaade taha ja katsid hiiglasliku riba Põhja-Jäämere ja Siberi rannikust Alaska Kanadas. Ülejahtunud lumeriba, mis tiirles mitu korda ümber maakera põhjapoolkeral, tappis mammutid. Just jugavoolud tegid neile julma nalja: paksu karvaga kaetud ja pikkade talvedega kohanenud hiiglane (meenutagem 538-päevast aastat) karjas suvepäeval rahulikult niitudel ja päeva lõpuks oli ta külmunud, nii et peaaegu 10 000 aastat hiljem oli tema mao sisu säilinud ja sulanud liha saab süüa.

Just maakoore alt pärit kuumade gaaside adiabaatiline paisumine tekitas kerkinud ookeanivee poolt moodustunud ülimadala temperatuuriga lumepilvede ning joavoolud kandsid need pilved mõne tunniga Põhja-Jäämere Siberi rannikule, hävitades seal peaaegu kogu elu. Tõsi, kiskjad ja inimesed, kellel polnud toidubaasist ilma jäetud, nagu mammutid, suutsid ellu jääda: mammutite ja taimtoiduliste - metsikute hobuste, eeslite, muskusveiste - surnukehi leidub Siberi igikeltsas, kuid huntide, kiskjate ja inimeste surnukehi pole kunagi leitud. Selle lumesaju jäänused on nüüd külmunud Venemaa ja Kanada põhjaosa ulatuslikele aladele mitmemeetrise igikeltsa kesta kujul. Kes teab, võib-olla kui see sulab,

muutub ligipääsetavaks ja meie silme ette ilmuvad orkaani poolt pooleldi hävinud iidsed aaria asulad.

Märkus: *Atmosfääris olev jugavool on kitsas õhuvool troposfääri ülaosas ja stratosfääri alaosas kiirusega 50–100 m/ s. Jugavoolude pikkus on tuhandeid kilomeetreid, laius sadu kilomeetreid ja paksus mitu kilomeetrit. Nõukogude piloodid avastasid need esmakordselt 1941. aasta juulis-augustis Berliini öiste reidide ajal ja neid kasutati pommitajate baasidesse tagasitoomiseks, kuna pommikoormaga lennukite arvutatud ulatus seda ei võimaldanud. Teave selliste hoovuste olemasolu kohta oli sõja ajal salajane. Need avastasid uuesti 1944. aastal Ameerika B-29 pommitajate piloodid Guami saarel asuvast õhuväebaasist Jaapani saartele suunatud reidide ajal. Jaapanlased üritasid ebaõnnestunult neid hoovusi kasutada USA territooriumi pommitamiseks juhitamatute õhupallidega, mis lasti öösel välja Ameerika mandri lähedal asuvatest allveelaevadest. Jugavoolusid kasutas ka USA CIA 1960. aastate lõpus NSV Liidu luureks, kasutades USA sõjaväebaasidest Euroopas stardinud ja Alaskal maabunud kõrgmäestiku luureõhupalle.*

Jugavoolud kannavad õhumasse ühtlaselt läänest itta kiirusega 300 km/h 9–12 km kõrgusel. Toimemehhanism ja liikumisenergia on ioniseeritud ja elektrostaatiliselt laetud atmosfäärimasside liikumine Maa tuuma pöörleva magnetvälja mõjul.

Need kataklüsmid koos enam kui kuu aega Euroopat ja Aasiat üle kallanud paduvihmadega ujutasid üle paljud linnad ja tapsid miljoneid inimesi. Hiljem vajus maakoor Vahemeres ja Punases meres 52 meetrit ning Briti saartel 28 meetrit. Selle reaalsuse kohta on tõendeid kõikjal, tuleb vaid osata neid näha. Võtke näiteks need salapärased leiud Maltalt – kummalised jäljed lubjakivis, mis meenutavad rongijaama. Tehakse filme, esitatakse hüpoteese, üks teravam kui teine: nad isegi nõustusid tulnukatega. Üldiselt, kui mõistus alt veab, saab kõiges tulnukate süüks ajada. Aga see on meie Maa ja kui sellel on umbes 10 000 aasta vanuseid jälgi, otsige põhjust – inimene ei tee kunagi midagi "nii lihtsalt".

Paralleelsed rööbaste read ulatuvad 52 meetri sügavusele. Täpselt nii. Otsi sügavusi. Sonarid peaksid näitama 52 meetri märgi juures sadamat, mida ümbritsevad igast küljest kaljud. Mugav sadam, ainus tee kauba vedamiseks, selle hoiustamiseks on ülalpool asuv platoo. Kauba tõsteti vankritega, mille rattad veeresid mööda kaljusse raiutud rennide sügavusi, ülaosas sai vankreid ristmikul teistele rööbastele ümber tõsta, näiteks pöörangutel. Otsi oma jalgade alt -

Maapinnast leiate vintsi tugede tekitatud augud. Need on kadunud tsivilisatsiooni sadama jäänused.

Vahemere rannikuveed on veealuse arheoloogia kullaauk. Jacques Yves Cousteau ja tema meeskonna arglikud sammud on vaid liivatera võrreldes sellega, mida see vaikne maailm varjab. Nende vete all asuvad linnad, väga rikkad linnad: - palju kullast kujusid, kuldnõusid, vääriskive - seal on vapustav Eldorado.

Kord.: - Teil on keeruline otsida: - viimase aja jooksul on Vahemere lääneosas põhjasetete ja lubjakivi fossiilide paksus ulatunud 13 meetrini ja idaosas Santorini vulkaani mõjul kuni 32 meetrini.

Me kirjeldasime katastroofi, aga mis juhtus järgmisel päeval?

14. peatükk.

Mis juhtus pärast Ikarose surma?

Need, kes esimese päeva hommikuni ellu jäid, hakkasid ringi vaatama, lähedasi otsima ja oma kaotusi kokku lugema. Euroopas polnud kedagi alles, kõik oli minema pühitud: majad ja inimesed – tohutud ruumid, mis olid täidetud purustatud rusudega, inimeste, lindude ja loomade surnukehadega. Tuhandete kilomeetrite ulatuses polnud võimalik kõndida ega autoga sõita – ei metsi, ei midagi elavat – ainult varemed, ainult kaos. Kreeka mägedes, Taga-Karpaatias, päästeti väga väheseid. Peaaegu kõik hukkusid Venemaa tasandikul – väga vähesed päästeti, aga nad päästeti. Türklased (tulevased siuud, türklased ja tatarlased), kes elasid 39 hõimuna Desna ääres ja Kesk-Siberi platool, päästeti Verhojanski mäestiku kaitse all. Vana-Hiina tasandikud kannatasid tõsiselt, kuid palju vähemal määral kui Euroopa – lööklaine tuli idast, kaugelt, üle ookeani, nõrgestatud Ameerika mandri mägede poolt. Himaalaja poolt kaitstud India ei saanud kahjustada.

Põhja-Ameerikas hukkusid kõik ning Kesk- ja Lõuna-Ameerikas püsis elu vaid Vaikse ookeani rannikul, mida kaitsesid mäestikud; just siin säilinud iidsete hõimude jäänustest tekkisid hiljem maiade tsivilisatsioonid.

ja inkad.

Aafrikas hukkus kõige iidsem tsivilisatsioon, selle jäänused säilisid ainult Niiluse ülemjooksul ja Abessiinias, kus hiljem moodustati Vana-Egiptuse ilmaliku ja vaimse võimu keskused.

Austraalia oli praktiliselt asustamata ja Okeaania iidsetest elanikest polnud peaaegu kedagi alles jäänud – ahned tsunamid pühkisid kõik ookeani; alles olid vaid hoonete varemed mõnel saarel ja iidse tsivilisatsiooni jäänused Lihavõttesaarel. Juba 20. sajandil uuris Thor Heyerdahl selle rahva legende, kes ei suutnud tänapäevani jõuda.

See hommik oli planeedi jaoks kibe, väga kibe... See katastroof, selle tagajärjed lõid maailma, milles me täna elame, ja see teadlikkus annab meile võimaluse parandada mineviku vead, et meil oleks tulevik. Proovime ette kujutada pilti neist kohutavatest päevadest...

Maastik oli kohutav – tuhandeid kilomeetreid kaost. Kõige selle kohal rippus läbitungimatu pliisine taevas, kohutavalt külm vihm kallas või lund sadas. Oli väga külm, vihma või lumesaju tõttu polnud midagi näha. Inimesed uskusid ja lootsid ikka veel, et kõik paraneb, kuid päevad möödusid, sadas vihma, lund ja ilm ei paranenud. Saabus suve kohta ebatavaliselt külm ilm, külm puhus põhjast üha tugevamalt – polnud enam midagi oodata. Olles oma lihtsad asjad kokku kogunud, tormasid kannatada saanud Ida-Euroopa ja Lääne, Loode-Siberi piirkondade inimesed külma eest lõunasse, et kuidagi ellu jääda. See tee oli kohutav ja keeruline.

Ida-Euroopa hõimude jäänused kõndisid kangekaelselt lõunasse läbi tuhandete kilomeetrite pikkuse pideva kaose, mis ulatus moonutatud metsahunnikutest ülevooluvate jõgede, mööda linnade varemetest ja mädanenud loomakorjuste ümbert. Teel kohtasid nad Kaukasuse mägesid. Siin, nende kaitse all, olid säilinud metsad ja niidud ning vesi oli puhas. Kuristikud ja mägedevahelised orud võtsid kurnatud rändurid vastu, saades pikaks ajaks nende koduks ja kodumaaks. Ilmselt just need asjaolud selgitavad Kaukaasia rahvaste keelte ebatavaliselt rikkalikku mitmekesisust.

Põhja-Ookeani rannikul kogusid aarjalased ellujäänud ajutistesse eluruumidesse, lootes oodata loodusõnnetuste ja jumalate viha lõppu, kuid asjatult: läks veelgi külmemaks ja nad pidid lahkuma. Obi ja Uuralite ääres liikusid aarjalased lõunasse ja jõudsid Indiasse. Just Indiast sai oma asukoha tõttu tsivilisatsiooni reservaat, koht, kus ellujäänud rahvad suutsid katastroofi tagajärgede üle elada, taastuda ja seejärel looduse poolt tervendatud surnud esivanemate haavatud maadele naasta. India rahvad suutsid inimkonna rasketel katsumuste tundidel mitte saada saabunud haavatud võõraste vaenlasteks, andsid neile peavarju ja toitu, jagasid elukohta ja päästsid need inimesed arenguallikana.

tulevane tsivilisatsioon. Üks on kindel: *kõigist tänapäeval eksisteerivatest riikidest väärib India igavest tänu ja austust kõigilt planeedil elavatelt inimestelt kui meie tsivilisatsiooni ema.* Iidsed legendid räägivad, et ammu enne suurt rahvaste rännet Indiast saatsid aarjalased erilise ekspeditsiooni oma esivanemate kodumaale põhja, kus nad püstitasid Obi jõe alamjooksule püha naise kuju kodumaa sümbolina. Selle kuju jäljed, mida entusiastid siiani otsivad, on ammu kadunud, kuid inimmälu on tugevam kui aeg.

Kui tuhandeid aastaid hiljem Euroopa loodus taastus, algas rahvaste ränne Indiast selle tühjadele maadele, mille põhjuseks oli India tasandike ülerahvastatus ja ebapiisavate ressursside puudumine tohutu hulga inimeste elamiseks seal. See suur rahvaste ränne läbi tänapäeva Iraani, Iraagi, Türgi, läbi Bosporuse Dardanellide väina Euroopasse, kuhu läksid ka aarjalased, toimus erineval viisil. Ja kuigi Ikarose päevast pole varem räägitud, oli see rahvaste rände algpõhjus, mis mõjutas kogu inimkonna ajalugu. Rahvaste ränne pani aluse praegusele tsivilisatsioonile ja lõi suure indoeuroopa keelte puu. Keelte leviku analüüs, kohalike nimede toponüümia, legendid ja iidsed dokumendid, arheoloogilised leiud aitavad tuvastada mustreid ja täiendada kadunud mälu mineviku ajaloo sündmustest. Vaatleme seda slaavlaste ja türklaste näitel.

Kuidas ja kuhu slaavlased läksid? Nad tulid Euroopasse meie ajastu alguses Vahemerelt... Natuke ettepoole joostes räägin teile slaavlastest lähemalt - raamatust saate aru, kust pärinevad mõned esmapilgul ebatavalised väited slaavlaste kohta:

Slaavlased pärinevad aarjalastest, kes pärast katastroofi läksid Indiasse ja seejärel Mesopotaamiasse, kus praegu asub Iraak. Seal, 6310 aastat tagasi (4310 eKr), s.o ammu enne veeuputust, algas slaavlaste kujunemine geneetiliste muutustega ühes neist hõimudest. Looja Jumal otsustas Maal kasvatada rahva, kelle sisse oleksid geneetiliselt juurdunud moraali, headuse ja eetika põhimõtted. Oli vaja külvata rahvastesse headuse seeme, mis, läbides aastatuhandeid iseseisvat arengut, läbi teadmatuse ja valede pimeduse, võiks anda tõe võrseid ja näidata planeedi rahvastele uut teed - Maa inimkonna integreerumist Looja Jumala tsivilisatsioonide Ühendusse.

Joonis 34. Rahvaste väljaränne oma endistest elukohtadest pärast Ikarose katastroofi ning aarialaste, slaavlaste ja türklaste edasine tee elukoha otsinguil, mis mõjutas tsivilisatsiooni kujunemist.

See ongi slaavlaste eesmärk ja just nende elupaikadesse, põhja poole, Looja Jumala templisse, nagu Eenok oma raamatu XXV peatükis väidab, *istutatakse pärast kohtupäeva igavese elu puu ümber.* Slaavlased on Looja tugisammas Maal, mistõttu on nad tuhandeid aastaid olnud satanistide peamine sihtmärk – nii avalik kui ka varjatud mitmesuguste maskide alla. Seepärast püüavad nad slaavlasi hävitada ja lõhestada, neid üksteise vastu seada: kurjuse jõudude vastuseis Looja Jumala tööle on slavofoobia salajane eesmärk.

Otsuse tegi Looja ja selle viisid ellu maavälise halli tsivilisatsiooni esindajad, luues uue inimese genotüübi ja kontrollides arengut, et kõrvaldada sugulusaretusfaktor. Uute rahvaste eelkäijaks oli Noa, Eenoki lapselapselaps ja Aadama lapselapselapselaps 10. põlvkonnas - enne teda polnud ühtegi temasugust heledajuukselist inimest, kes moodustavad slaavi rahvad:

„Ja mõne aja pärast võttis mu poeg Metuusala oma pojale Lamekile naise ja naine jäi lapseootele ning tõi ilmale poja. ***Tema keha oli valge nagu lumi*** *ja punane nagu roos ning* ***ta pea ja pealae juuksed olid valged nagu vill*** *(fliis) ja ta silmad olid ilusad; ja kui ta oma silmad avas, valgustasid need kogu maja nagu päike, nii et kogu maja muutus ebatavaliselt heledaks. Ja niipea kui ta ämmaemanda käest võeti, avas ta oma suu ja hakkas rääkima õigluse Issandaga. Ja ta isa Lamek kartis seda ja läks ära ning tuli oma isa Metuusala juurde. Ja ta ütles talle: „Mul on sündinud imeline poeg; ta ei ole nagu mees, vaid on nagu taevaste inglite lapsed, sest ta sündis meist erinevalt: tema silmad on nagu päikesekiired ja ta nägu särab. Ja mulle tundub, et ta ei ole minust, vaid inglitest põlvnemas; ja ma kardan, et tema päevil juhtub maa peal imesid.“ Ja nüüd, mu isa, olen ma siin ja palun sind järjekindlalt, et sa läheksid meie isa Eenoki juurde ja uuriksid temalt tõde, sest tema eluase on inglite lähedal.”*

Ja kui Metuusala oli kuulnud oma poja kõnet, tuli ta minu juurde – ja mina, Eenok, vastasin ja ütlesin talle: ***„Issand teeb maa peal midagi uut*** *ja seda ma tean – ja nüüd ütle oma pojale Lemekile, et see, kes sündis, on tõesti tema poeg, ja pane temale* ***nimeks*** *Noa – sest ma tean pühakute saladusi, kuna Tema – Issand – on lubanud mul neid näha ja on need mulle ilmutanud ja ma…“*
Ma lugesin neid taevaste tahvlitelt.
Ja ma nägin neile kirjutatud, et põlvest põlve teeb ülekohut, kuni ***tõuseb õigemeelne põlvkond*** *ja ülekohus on määratud hävingule ning patt kaob maalt ja kõik hea ilmub selle peale. Ja nüüd, mu poeg, mine ja ütle oma pojale Lemekile, et see poeg, kes on sündinud, on tõepoolest tema poeg ja see ei ole vale.“ (1.* Eenoki raamat, ptk 10:10)

CVI.CVII).

Uue genotüübiga inimeste hindamise kriteeriumiks olid moraalsed omadused **ja** nagu *näitas Noa alastioleku juhtum,* olid Jaafetil kõrgeimad moraalsed omadused. Seepärast ütles Noa: *„Jumal tehku Jaafetile avarust ja ta elagu Seemi telkides, Kaanan olgu tema sulane!“* (1. Moosese raamat, ptk 9, lk 27).

Looja valis Jaafeti liini, jätkates genotüübi täiustamist ja tema järeltulijate arengu kontrollimist, kuid Hami ja Seemi liinide osas töö peatati. See viga läks nende järeltulijatele kalliks maksma – ilma Kõrgeima toetuseta paljud hiljem mandusid või hajusid.

Seepärast alustab Piibel Noa järeltulijate lugu noorima pojaga: „See on *Noa poegade, Seemi, Hami ja Jaafeti järeltulijate raamat. Neile sündisid lapsed pärast veeuputust.*

Jaafeti pojad: *(1) Gomer,* (2) *Maagoog,* (3) *Madai, (4) Jaavan* (Ivan - *autor), (5) Tubal,* (6) *Mesek ja (7) Tiiras. Gomeri pojad:* (8) *Askenas,*

(9) *Rifat ja* (10) *Toogarma. Jaavani pojad:* (11) *Eliisa,* (12) *Tarsis,* (13)

Kittim ja (14) Dodanim.

Neist asustati rahvaste saari oma maadel, igaüks oma keele, oma perekondade ja hõimude järgi."

(„1. Moosese raamat“, ptk 10, lk 1–5; minu numeratsioon –

autor) Kiievi-Vene krooniku Nestori 12. sajandi teisel kümnendil koostatud ülevenemaalises kroonikakogumikus „Möödunud aastate lugu“ on otse öeldud slaavlaste päritolu kohta Noast ja maa jagamisest tema poegade Seemi, Hami ja Jafeti vahel: *„Pärast veeuputust jagasid Noa kolm poega maa, Seem, Ham ja Jafet – ja igaüks otsustas mitte astuda oma venna*

osasse. Oli üks rahvas. Pärast keelte jagunemist võtsid Seemi pojad idapoolsed riigid ja Hami pojad lõunapoolsed riigid, nafetiidid lääne- ja põhjamaad. Nendest 70 ja 2 keelest pärinesid slaavlased, Jafeti hõimust, norralased on slaavlased. Palju aega hiljem asusid slaavlased elama Doonau äärde, kus praegu asub Ungari ja Bulgaaria maa. Ja nendest slaavlased hajusid üle kogu maa ja neid kutsuti nimepidi, kus igaüks, millises kohas nad asusid elama…”

Märkus: Noricum oli 1. sajandi lõpust eKr Rooma provints Ülem-Drava ja Doonau vahel. Aastal 408 pKr vallutas territooriumi Alarich I, 5. sajandi lõpus -

Ostrogotid.

Piibli järgi on võimalik kindlaks teha Babülonist pärit rahva ümberasustamise kuupäev. See juhtus pärast veeuputust, kuid pärast märkimisväärse aja möödumist, kui sündisid ja kasvasid üles Noa lapselapsed, kes said endale lapsed ja said oma perekondade pead. Piibel räägib üksikasjalikult ainult esimeste poegade sünnist ja on võimalik arvutada nende eluperioode, näiteks Seemi poja Arpaksadi (3708-3270 eKr) puhul, kes juhtis oma rahva uutele maadele. Järelikult toimus väljaränne hiljemalt 3270 eKr, mil Arpaksad suri. Seega võib öelda, et umbes 5400-5300 aastat tagasi (3400-3300 eKr) jagunes üks Noa järeltulijate rahvas keelelise põhimõtte järgi mitmeks hõimuks, mille järel nad lahkusid Mesopotaamiast; ja kõik Jaafeti suguharud läksid loodesse, Seemi suguharud itta ning Haam hoidis Babüloni ja sellest lõunas asuvaid maid.

Looja Jumal andis keeled ja suunas inimesed uutele maadele, sest uute rahvaste loomise esimene etapp oli lõpule viidud: 900–1000 aasta jooksul Noa suguvõsa paljunes ja koosnes juba 72 perekonnast, kokku kuni 600 inimesega. Oma keele kasutuselevõtt igas perekonnas võimaldas tulevikus kasvada mitte ühe, vaid enam kui seitsmekümne rahva hulgast: tõenäosus, et vähemalt üks neist suudab ellu jääda ja Jumala plaani läbi aastatuhandete kanda, suurenes mitmekordselt. Arenguks vajavad rahvad biosfääri ressursse, mida suudavad pakkuda ainult uued maad. Turvalisuse huvides viidi ümberasustamine neile läbi kolmes suures rühmas: enamik – Seemi ja Hami hõimud – läks suhteliselt asustatud aladele (nende langenud suguvõsade saatus on Piiblis jälgitav) ja väiksem osa – 14 Jaafeti suguharu perekonda, kokku umbes 100 inimesega, läksid tuhandeteks aastateks tundmatusse. Saladus on täiendav turvalisuse garantii.

Vara oli vähe ja kõige väärtuslikum asi, mille Jaafet ja tema järeltulijad endaga kaasa võtsid, oli teaduslikud teadmised iidsetest sumeritest ja Babüloonia riikluse põhimõtetest, mis olid *demokraatliku rahvavalitsuse põhimõtted,* mida soovitas Looja Jumal. Alguses asusid nad elama Väike-Aasiasse ja selle rannikule ning seejärel paljudele Egeuse mere saartele: seal oli turvalisem.

Asustamata aladel alustasid inimesed otsast peale: selleks kulus umbes 2000-2100 aastat paljunemiseks ja tugevamaks kasvamiseks, kultuuri ja käsitöö arendamiseks ning

Linna asulad kasvasid mandril ja saartel. Kuid rahu katkestas Trooja sõda. Mis pistmist on siis Troojal ja aaria-slaavlastel sellega?

Schliemann Heinrich (01.06.1822, 26.12.1890) - kuulus sakslane Trooja, Mükeene, Tirynose ja Orchomenose arheoloog, avastaja ja maadeavastaja.

Heinrich Schliemann Trooja väljakaevamistel (umbes 3000–1260 eKr) leiti saviplaate kiilkirjaga, mida pikka aega ei suudetud dešifreerida.

Siis märkasid nad, et kiilkiri meenutas vanakreeka tähestiku tähti ja asendasid selle nendega ning iseloomulike kombinatsioonide abil said nad aru, et tegemist oli vanaslaavi keelega – tekste dešifreeriti ja loeti. Siis meenus neile, et vilistid andsid kreeklastele kirja kiilkirja kujul ja seejärel mõtlesid kreeklased välja tähed, mis sarnanesid kiilkirja märkidega. Ilmselt polnud juhus, et *Cyrili ja Methodiuse* kirillitsa võtsid nii kergesti omaks just slaavlased: see oli nende emakeel. Troojas kirjutasid nad vilistite kiilkirjas ja rääkisid slaavi keelt, nimelt pärast Trooja sõdu koos...

22. sajandil eKr ilmuvad ajaloos esmakordselt vilistide rahvad.

Turaev Boriss Aleksandrovitš (1868–1920), vene orientalist, rahvusliku liikumise rajaja koolid ajaloo Ja Vana-Ida filoloogia, Venemaa Teaduste Akadeemia akadeemik (1918). Töid Vana-Egiptuse, Mesopotaamia, religiooniajaloo ja Etioopia kohta.

Vene orientalist B. A. Turaev kirjutab artiklis „Vilistinid" teoses „Brockhaus ja Efroni entsüklopeediline sõnaraamat" (1890–1907):

„ Igal *juhul on vilistite päritolu põhja-, saare- või Väike-Aasiast kahtlemata olemas;*
On võimalik, et nad kuulusid rassi, mis asustas Egeuse mere kaldaid ja saari enne kreeklasi ning olid aaria hõimu esindajad. -Nad tulid (Egiptusse - autor) *põhjast, mõned tulid saartelt.*

Vilistid asusid elama Karmelist lõunas asuvale rannikule, olles okupeerinud viis linna: Gaza, Askeloni, Azotose (Ashbod), Gea ja Ekroni (Akron), samuti Joppe ja Dora... Peagi moodustasid nad eraldi riigid; pidevalt merelt saabunud kaasmaalaste rahvahulgad võimaldasid ignoreerida vasallsuhteid *Egiptusega, mis olid Ramsiidide ajal nõrgad. ... Puiduga koormatud laeva, millel olid kohalikud meremehed, lahkumine kutsus esile mässu ja kuningas oli sunnitud andma selgitusi riigikogus.*

Põllumajandus õitses viljakal Shefeda tasandikul, karjakasvatus Gazast lõunas asuvas Negebis ja kaubandus linnades (Mayouma, Gaza sadam).

Piibel räägib korduvalt raha küllusest; vaatamata oma rannikuäärsele asukohale ei saanud vilistitest mitte ainult mererahvas, vaid mererahvast, mis nad olidki, said nad põllumajanduse ja mandrikaubandusega tegelevaks rahvaks.

Pärslased kaasasid vilistid viiendasse satraapiasse, kohustades neid muuhulgas laevu varustama (Heroodes 3:89). Vilistid kannatasid makabeide valitsusajal taaselustatud juudi riigi tõttu rängalt. Juudas läks Azotesse Daagoni kultust hävitama (1. Makkabeide 5:6); Joonatan põletas selle linna maha ja alistas *Askeloni... Ja seekord vilistite linnad...*

taastus kiiresti, eriti roomlaste kaitse all. Gabinius ehitas Azotose uuesti üles aastal 55 ja Gaza aastal 58; Pompeius, olles need juudi võimu alt ära võtnud, allutas nad otse Rooma võimule (Jos. Fil., Dr. 14:4, 4). Octavianus andis Heroodesele osa vilistite piirkonnast koos Gaza ja Joppega; kuid see oli sellele soodne, kuna Heroodes pööras sellele oma kodumaana erilist tähelepanu. Ascaloni, kus tema isa oli preester, kaunistas ta vannide **ja** *dama-sammastega. Linn ületas Gaza ja seda hakati nimetama "Süüria pruudiks". Juudi mässu ajal olid vilistid roomlaste poolel, mistõttu* juudid põletasid või *hävitasid osaliselt Ascaloni, Gaza ja Anthedoni. Rooma ajal oli Gaza isegi üks Kreeka kunsti keskusi;*

Akadeemik B. V. Turaev kinnitab vilistite aaria päritolu ja juhib tähelepanu asjaolule, et riiklusnormide aluseks oli *demokraatliku rahvavõimu põhimõte* – nende kuningad allusid rahvakogule. Ja rahvavõimu põhimõte, mis oli sumerite poolt riigi aluseks, oli algselt olemas kõigi slaavlaste seas ja oli nende eripära: viimane slaavi rahvavõimu keskus Venemaal, Novgorodi Vetše, kaotati Ivan III poolt 1478. aastal.

B. V. Turaev annab täpse kirjelduse: millal, kust ja kuhu vilistid esimest korda tulid. See piirkond kuulus Noa poegade vahelise maajaotuse järgi Hami poegadele: *„Ja kaananlaste piirid olid Siidonist Gerarini kuni Gazani, siit Soodomast, Gomorrast, Admast ja Seboimist kuni Lešasse.“* („1. Moosese raamat“, ptk 10 lk 19 – aut.) Kaanani järeltulijad elasid siin, kuid siia, rikkudes Noa poegade lepingut, tulid oma elukohast Kaldea Uurist ühe Seemi suguvõsa, Terahi, järeltulijad. Nad juhtisid kaananlased Egiptusest välja ja haarasid nende üle võimu – nii ilmusid semiidid ja nii täitus Noa ennustus: *„Neetud olgu Kaanan! Ta peab olema oma vendadele sulaste teener.“* („1. Moosese raamat“, ptk 9 lk 25 – *aut.)*

Kui vilistid siia tulid, täitus Noa teine ennustus: *„Jumal tehku Jaafetist avaraks ja ta elagu Seemi telkides, ja Kaanan olgu tema sulane!“* (1. Moosese raamat, ptk 9, lk 27 – *autor.)*

Jafeti järeltulijad andsid sellele maale nime *"Palestiina",* mis vanaslaavi keelest tõlgituna tähendab *"kahvatu stan"* - "kõrbenud paik", mis vastab piirkonna kliimatingimustele, ja neid endid hakati kutsuma palestiinlasteks (heebrea keelest *"Pelishtim"), s.o* vilistiteks. Siin õppisid nad põllumajandust ja leivakultuuri, küpsetades seda Egiptuse moodi. Tõestus on teie laual iga päev - tükk leiba. Paljude rahvaste jaoks on leib toitumise alus ja igal rahval on oma leib: rahvad säilitavad pühalt selle valmistamise traditsioone, nagu nad õppisid esimest korda. Slaavlastel pole pärmivaba leiba, nagu Armeenia lavašš. Iidsetest aegadest on algne vene pätsipäts pärmitainast ja see on Egiptuse meetod: suur kreeklane Herodotos oli 5. sajandil eKr sellise leiva üle üllatunud - Kreekas ei olnud pärmileiba. Egiptlased ei saanud seda väärtuslikku retsepti võõrastele anda: seda sai ainult egiptlaste kõrval elades paljude põlvkondade vältel.

Piibel ja Egiptuse papüürused jutustavad sõdadest vilistite ja Egiptuse, foiniiklaste ja semiitide vahel. Pikk Koljat, kes suri Taaveti lingu läbi, oli vilist ja seega slaavlane. 66.–73. aasta ülestõusu ajal olid vilistid ja roomlased liitlased: pärast 5-kuulist piiramist aastal 70 vallutati ja hävitati Jeruusalemm, sealhulgas tempel – alles jäi vaid üks müür. Pärast Masada kindluse langemist aastal 73 suruti juudi ülestõus maha. Selle tagajärjel elasid vilistid Palestiinas juba 1. sajandil pKr ja seejärel "kadusid tundmatusse kohta" – dokumente pole säilinud. Tuli ja aeg hävitavad dokumente, kuid mälu säilib keeltes ja nimedes, tavades ja traditsioonides ning inimeste genotüübis. Inimesed võivad surra, jeenad ja riigid võivad kaduda, aga rahvas ei saa, kui see pole välja surnud või teise rahva poolt assimileerunud või täielikult hävinud. Ajaloos pole midagi vilistite assimileerimisest või väljasuremisest, hävitamisest, seetõttu nad ei "kadunud", vaid läksid teistesse maadesse, kus neid hakati teisiti nimetama.

Kroonik Nestor annab oma "Muinasjutus" täieliku pildi slaavlaste asustamisest Ida-Euroopas, kus nad ilmusid, nagu üldiselt arvatakse, 7.-8. sajandil. Kuid Vahemere idaosast on lihtsam Euroopasse pääseda mööda Väike-Aasia poolsaart, seejärel ületades Bosporuse ja Dardanellide väina, sest kitsaste väinade kaudu on mugavam paljusid inimesi transportida kui laia mere kaudu. Bütsantsi impeerium (330-1453) kontrollis neid väinasid teel Aasiast Euroopasse, kuid bütsantslastel pole kusagil teavet vilistite või slaavlaste ületamise kohta väinade kaudu. Slaavlasi tunti neile aga kui rahvaid, kes olid Euroopas elanud pikka aega; seetõttu ei tulnud slaavlased siia mitte 7. sajandil, vaid palju varem kui 4. sajandi alguses, s.t enne Bütsantsi. Siin on maailmaajaloos kuulsate bütsantslaste arvamus:

- Mauritius Tiberius (Mavricius Tiberius) (539-22.11.602, Konstantinoopol), "Sgrategikon", Bütsantsi keiser -

XI.5- *„Slaavlaste ja antede hõimud on oma eluviisi, moraali ja vabadusearmastuse poolest sarnased: neid ei saa mingil moel oma kodumaal orjusse ega alluvuses hoida. Nad ei hoia oma seas vangistuses olevaid orjuses, nagu teisi hõime, piiramatu aja jooksul, vaid piirates (orjuse perioodi) teatud ajaga, pakuvad nad neile valiku: kas nad soovivad koju naasta teatud lunaraha eest või jääda sinna (kus nad on) vabade meeste ja sõprade positsioonile. Nende naiste tagasihoidlikkus ületab kogu inimloomuse, nii et enamik neist peab oma mehe surma oma surmaks ja kägistab end vabatahtlikult, pidamata leseks jäämist eluks."* - Caesarea Procopius (vahemikus 490–507 -?), „Sõda gootidega", Bütsantsi ajaloolane -

III. 14. „Neid hõime, slaavlasi ja antese, ei valitse üks mees, vaid nad on iidsetest aegadest elanud demokraatias ja seetõttu peavad nad elu õnne ja õnnetust ühiseks põhjuseks. Ja kõigis muudes aspektides on mõlema barbaarse hõimu elu ja seadused samad. ***Nad usuvad, et ainult üks jumal,*** *välgu looja,* ***on kõigi valitseja .*** *Nad on väga pikad ja väga tugevad. Nende naha ja juuste värvus on väga valge või kuldne ja mitte päris must. Ja kunagi oli isegi slaavlaste ja antese nimi sama. Muistsel* ajal *kutsuti mõlemat hõimu sporaadideks (hajutatud), ma arvan, et seetõttu, et nad elasid, hõivates maad, eraldi asulates. Nad elavad, hõivates suure osa Isteri (Doonau) kaldast, teisel pool jõge."*

See ongi slaavlaste „paganlus" ja „metsikus"! Eelkristlike slaavlaste uskumused olid täiesti täiuslikud; neil oli *ainult üks Jumal* ja nende moraal oli kõrgel tasemel. Ja piiblitegelaste ning tänapäeva „tsiviliseeritud" maailma jaoks oli naiste müümine tavaline. Muistsetel slaavlastel seda polnud: näiteks 1237. aastal läks vürst Fjodor Jurjevitš Rjazanski Rjazanski Rjazanski päästmiseks Batu juurde saadikuna kingitustega. Batu palvel anda talle voodisse oma naine, Rjazanski vürstide tütred ja õed, vastas ta paganale keeldumisega: *„Meil, kristlastel, ei ole õige sind, kurja kuningat, oma naisi hooramisele viia. Kui sa meid võidad, siis omad sa meie naised."* Vürst tapeti kohe ja tema Epraksia sooritas enesetapu, hüpates end kõrgest tornist maha koos pojaga süles. Kõik Rjazanski elanikud hukkusid, *kuid nad ei andnud naisi* ohjeldama...

Nagu Caesarea Procopius oletas, ei eksisteerinud müütilist riiki *„Sporadeni"* , kuid slaavlaste vana nimi – *„Sporad"* – on säilinud: tänaseni on see nimi antud Egeuse mere ääres laiali pillutatud saartele, kust vilistid Egiptusesse läksid.

Märkus: *Põhja-Sporaadid, Egeuse mere saared, Kreeka osa. 540 ruutkilomeetrit. 77 saared ja kaljud; suurim on Skyrose saar (pindala 210 ruutkilomeetrit, kõrgus kuni 793 m).*

Lõuna-Sporaadid (Dodekaneesid), saared Egeuse meres, Väike-Aasia poolsaare edelaranniku lähedal; osa Kreekast. 3,5 tuhat ruutkilomeetrit. Peamised saared: Rhodos, Somos. Kõrgus kuni 1434 m (Somose saarel).

Ajalooline ahel ***"aarjalased - Looja Jumal - Noa - Jaafet - Ivan - Trooja - Vilistid - Palestiina - põllumajandus - vaidlused - Antes - slaavlased - demokraatia - "Headuse moraal - Venemaa"*** on loogiliselt lõppenud...

Aga miks tekkis selline segadus rahvaste nimedega? Kuidas tekkisid uued rahvaste nimed? Mis on nende nimede etümoloogia? Miks pole slaavlaste seas kusagil viiteid nende seosele vilistitega?

Umbes tuhat aastat, kuni aastani 476, mõjutas Vahemere ja Lähis-Ida sündmusi Rooma impeerium ning see piirkond oli siis nagu keev pada: sõjad egiptlaste, foiniiklaste ja assüürlastega vaheldusid juutide ja teiste rahvaste ülestõusudega vallutatud maades - Rooma provintsides ja protektoraatides. Soov rahuliku õitsengu järele *sisemiselt välissõja* poliitika abil nõudis erilist ettevaatlikkust, suuri energia- ja ressursikulutusi, mistõttu Rooma impeeriumi keiser ja senat olid sunnitud siin järgima väga tarka ja tasakaalustatud poliitikat, meelitades ligi tugevaid ja rikkaid liitlasi. See piirkond oli Rooma poliitikas aga teisejärguline: kui impeerium oli foiniiklastest ja Kartaagost meritsi eraldatud, siis oli Euroopast Rooma võimalik minna maismaad mööda. Ja Euroopas oli palju nomaadide vaenulikke barbarite hõime: sarmaatlased, hunnid, sakslased, daaklased, alaanid, sküüdid...

Võitlus nende vastu suunas armee peamised jõud ja impeeriumi ressursid mujale. Barbarite rünnakute eest kaitsmiseks ehitati 1.-2. sajandil pKr sarnaselt Hiina müürile kaitserajatiste süsteem - Rooma vallid, mis said nime neid ehitanud keisrite järgi. Vallidest on kuulsaimad: Traianuse vall (60 km) tänapäeva Moldova ja Rumeenia territooriumil, Hadrianuse ja Antoninuse vall Inglismaal, Ülem-Germaani vall (368 km) ja Reetia vall (174 km) muistses Saksamaal. Vallid koosnesid savivallist või kivimüürist, kraavist ja vaatetornidest ning neid valvas 15-25 tuhat sõdurit. Roomlased hakkasid Traianuse müüri Doonau lähedale ehitama pärast Daakia vallutamist, kui orjadest puudust ei olnud: enam kui 50 miljoni

elanikuga impeeriumi rahvaarv suurenes tänu Traianuse vallutustele. Vallid olid vaid vahendiks kindlustatud laagrites asuvate vägede kaitse tugevdamiseks nende varjus. Kuid kaitse usaldusväärsus ei sõltunud suuresti mitte niivõrd valli tugevusest, vägede arvust, väljaõppest ja vankumatusest, kuivõrd piiritsooni elanikkonna suhtumisest vägedesse: taganttulek võis murda ka tugevaima kaitse. Roomlased mõistsid seda hästi, mistõttu nad muutsid vallutatud alade demograafilist olukorda, ajades kõik mässulised rahvad välja, eriti kuna neil oli juba selline kogemus: pärast juudi ülestõusu olid juudid sunnitud Juudamaalt lahkuma ja hajutatud üle kogu Rooma impeeriumi, jättes nad ilma võimalusest ühineda relvastatud võitluseks. Sama tegid nad daaklastega.

TRAJANUS (Traianus)

(53–117) Rooma keiser aastast 98, Antoninuse dünastiast. Traianuse vallutussõdade tulemusel saavutas impeerium oma maksimaalsed piirid: vallutati Daakia (106. aastaks), Araabia (106), Suur-Armeenia (114) ja Mesopotaamia (115) territooriumid (kaks viimast kaotati Hadrianuse ajal).

Traianus mõistis aga teistest paremini, et need olid vaid poolikud meetmed, mis ei suutnud impeeriumi julgeolekut garanteerida: küsimusega tuli tegeleda sügavamalt, tulevikku silmas pidades, mistõttu nõudis ta kaitsevallide ehitamist vaid osana impeeriumi julgeoleku tugevdamise üldisest plaanist. Tema plaani põhiolemus oli järgmine:

- esimeses etapis kehtestada piiritsoonis spetsiaalne turvarežiim, paigutada sinna väed ja välja tõsta kohalik elanikkond;

-seejärel, ilma uteliailta pilkudeta, rajada piiride äärde Rooma vallide ja asulate süsteem, mis on omavahel ühendatud ringteedega.

See on kindlustatud alade loogika ja pärast Traianust kasutati seda palju kordi paljudes maailma paikades. Kuid Traianus läks kaugemale:

- teises etapis, vägede ja vallide kaitse all olevatel piirialadel, oli vaja liitlasrahvad asustada ja luua neile tingimused jõudude ja ressursside kogumiseks ning seejärel abistada liitlasi ja nende edasist sisenemist barbaaride territooriumile.

hõimud.

Seega oli Traianuse plaani lõppeesmärk luua Roomaga liidus olev puhverriik, mis nõrgestaks barbareid ja seisaks neile ette, kaitstes Rooma impeeriumi.

Rooma kirdes asusid Ida-Euroopa avarad metsaalad, kuhu nomaadid ei sisenenud, seega oli võimalik sinna salaja riigi infrastruktuuri luua. Kuid otsetee metsadesse läbi steppide sulgesid nomaadid, seega töötati välja teine tee, mida hakati nimetama *"Traianuse teeks".*

Esimene marsruut oli maismaad mööda ja viis Traianuse müürist põhja poole: mööda Karpaate, kus ehitati kindlusi, seejärel läbi Poola tasandiku metsade, mööda Visla jõge Varangi (Läänemere) mere rannikule. Siit liikusid asunikud laevastiku toel mööda rannikut kirdesse Tšudskoje ja Ilmeni järvede piirkonda: metsast oli võimatu läbi pääseda.

Miks just laevastiku toel? Kõige ohtlikum koht oli jõgede ületamine ja neid oli teel palju. Kõige olulisem oli aga see, et nendes avarates metsa- ja sooalades olid jõed ja mererannik ainsad teed: ühtegi teist lihtsalt ei eksisteerinud.

Teine Rooma vallide varjus kulgev marsruut kulges veeteed pidi: mööda Doonaud Rooma teele Reini jõeni, mida mööda pukseeriti laevu Reini jõeni ja sealt edasi Põhjamerele. Seejärel viis marsruut Läänemerele, kus oli vaja säilitada domineerimine, luues Läänemerele mereväebaasi, mis oli mandri barbaaride hõimudele ligipääsmatu.

Rooma mõistis suurepäraselt, et Traianuse suurejoonelise plaani elluviimine oli võimalik ainult tugeva ja rikka liitlasega, kelle eksistentsile oli pidev oht ja kellel oli suur laevastik. Ja Roomal oli selline liitlane: liit vilistitega oli verega pitseeritud ja läbi proovitud – nad aitasid Roomal Juudamaad oma võimu all hoida, Lähis-Idas kanda kinnitada. Ja neil oli palju ühiseid vaenlasi.

Traianuse plaan oli kasulik mõlemale poolele: Rooma lahendas põhimõtteliselt Rooma impeeriumi kaitsmise barbaarsete rüüsteretkede eest paljudeks aastateks ning vilistid said Rooma toetusel võimaluse hõivata ulatuslikke maid, kus nad saaksid ehitada võimsa riigi. Roomlaste ja vilistide liit omandas uue kvaliteedi: neist said strateegilised partnerid.

Pooled mõistsid hästi, et seda plaani tuleb hoida saladuses Rooma Euroopa provintside *elanike ,* aga ka Vahemere ääres asuvate vilistite naabrite eest: igasugune teabe leke barbaaridele Rooma relvastatud liitlaste tohutute masside kohta, mis imbuvad nende tagalasse, võib kaasa tuua kättemaksuaktsioonid ja asunike surma. Seetõttu otsustasid nad...

Vilistid rännasid salaja ja kiirustamata, aeglustades järk-järgult nende majandust ja hävitades hoolikalt jälgi oma kohalolekust. Rooma leegionid tõrjusid kohaliku elanikkonna vilistitest eemale ning viimased viisid nende inimesed, vara, arhiivid ja väärisesemed meritsi välja – laevad lahkusid kaldalt reisijatele teadmata suunas ja jõudsid Doonau suudmesse, kus nime "vilistid" oli keelatud mainida.

Miks siis see rahvas "jäljetult kadus" ja arheoloogid midagi ei leia?

Laevade meeskonda moodustanud merefilistid ei nimetanud end kunagi maismaapalestiinlasteks (filistriteks): saarlastena nimetasid nad end ***puhta südametunnistusega eosteks*** ja roomlased kutsusid laevade saabuvaid reisijaid rahvaste arvule vastava kokkuleppelise nimega. Mitu hõimu oli Jaafeti liinis? Neliteist.

Ja kui palju slaavi rahvaid elab planeedil praegu? Mis tahes teatmeteoses leiad - "Slaavlased, rahvaste rühm Euroopas:

Ida - (1) venelased, (2) ukrainlased, (3) valgevenelased;

Lääne - (4) poolakad, (5) tšehhid, (6) slovakid, (7) lausitšid;

lõunaosa - (8) bulgaarlased, (9) serblased, (10) horvaadid, (11) sloveenid, (12) makedoonlased, (13) bosnialased, (14) montenegrolased.

Kokku 293,5 miljonit inimest (1992), sealhulgas 125,5 miljonit inimest Venemaal. Usklikud on õigeusklikud, katoliiklased, protestandid. Nad räägivad slaavi keeli.

Ja veel neliteist! Kokkusattumus? Roomlased oskasid samuti lugeda ja lugesid kokku neliteist vilistite suguharu, määrates igale hõimule ladina tähestiku tähtedel põhineva kokkuleppelise nimetuse, alustades "A"-st ja lõpetades "N"-iga, mis on tähestikus neljateistkümnes täht.

Veel üks kokkusattumus? Ei, see pole nii:

Issand on alati kaitsnud ja kaitseb igaüht Jaafeti rahvast!

"A"-st "N"-ni on **AN** - nii moodustati esimene lühend: anta.

Kõik slaavi rahvad elavad täpselt seal, kus nad esmakordselt oma praeguste nimede all tuntuks said, kuid kaheksa neljateistkümnest elab endiste Rooma provintside territooriumil, neli nende vahetus läheduses, välja arvatud Venemaa ja Valgevene, mis asuvad mõnevõrra kaugemal). Veel üks kokkusattumus? Siin ei saa olla kokkusattumus: iidsetel aegadel oli Rooma kaitsmiseks strateegiliselt olulistesse piirkondadesse asumine ilma roomlaste loata võimatu, vastasel juhul - orjus või surm.

Ja teine rooma sõna, lühend, oli asumisloa andeks. tuletatud ladinakeelsest sõnast **"SI LOCO VENI",** mis tähendab:

"Si" - 1) kui (oleks), juhul kui; 2) millal, iga kord, kui; 3) kui mitte.

"Loco" - 1) paigutama, majutama, korraldama, leidma, kvartalisse paigutama; 2) algatama, kedagi millegi juurde lubama.

"venio, veni" -1) tulema, kohale jõudma, saabuma jne.

Selle fraasi tähendus oli umbes järgmine: *„Kui nad tulevad – luba, aseta, pühenda.“* See fraas koos sõnaga „Antes“ oli omamoodi parool piiritsooni sisenemiseks koos elukohaõigusega ja edasise arengu plaanidega tutvumiseks. Sageli kasutatuna ja keeleväänatult öelduna kõlas see nagu **<sloveni>** või **slaavlased.** See oli täpselt lühend, kuna ladina keeles pole ühtegi sõna, mis algaks „SL“-iga. Nii said jafeetidest slaavlased.

See parool teenis slaavlasi pärast aastaid 106–117 pKr kuni uute maadeni ja seal nende asustamise ja elu jooksul, omandades järk-järgult rahvaste üldnimetuse tähenduse: seda kuuldes said võõrad, kes üksteist esimest korda nägid, koheselt aru, et nad on nende omad. Nimi "slaavlased" muutus kõigi rahvaste seas üldnimeks ja rahvaid endid, nagu Nestor ütles, *"kutsuti nende nimede järgi paikadest, kus nad asusid".* See kehtis kõigi kohta.

hõimud, välja arvatud üks mereslaavlaste hõimu nimi - Rus, mis ei kadunud, vaid sai ise tohutu rahva ja riigi nimeks. Miks on selle sõna puhul erand?

Mereslaavlased juhtisid kampaaniat mööda *"Trooja rada"* ja seetõttu anti neile Jumal ülalt ebatavaline nimi, mis oli mõeldud kogu ... riigile. Mis on selle nime juures ebatavalist?

Seda sõna loetakse kahel viisil ja sellel on sügavam tähendus, kui me harjunud oleme. Vanaslaavi graafikas on selle sõna iga täht ideogramm, mis tähendab tervet fraasi:

p - seeme, millel on võrsesaba allapoole - *„Seeme on istutatud Maale ülalt";*
Y - kaks võrset üles - *"Seeme juurdub ja kasvab";* **C** - evolutsioonispiraali
pööre - *"Areng tõe tundmises";*
U - seeme, mille võrsesaba on ülespoole - *"Seeme näitab teed Jumala juurde."*
Mida loetakse koos: ***„Jumala külvatud seeme juurdub ja kasvab tõe tundmiseni, näidates teed Jumala juurde,“*** ehk ideogramm väljendab lühidalt Jumala päritolu ja slaavlaste saatust.

Alguses lõid *Vene slaavlased* mereväebaasi ja asulad - *Balti Vene* barbaarsetele hõimudele ligipääsmatusse kohta, suurele (926 ruutkilomeetrit) Rügeni saarele, mitte kaugel Oderi suudmest, mandri ohutusse lähedusse: siit on kõige mugavam kontrollida mererannikut ja kõigi jõgede suudmeid, jõgesid endid, et hallata ja tagada slaavlaste rände ohutus. Ja Ida-Euroopa Läänemere rannikul järvede lähedal, kus olid mugavad lipu ankrukohad ja juurdepääs merele, tekkisid slaavlaste asulad: Peipsi järve (pääs merele mööda Narva jõge), Ladoga ja Ilmeni järve (pääs merele mööda Volhovi jõge, Ladoga järve ja Neeva jõge) alad. Nende piirkondade strateegilist tähtsust slaavlaste asustamisel üle Vene tasandiku ei saa alahinnata: siit algasid idaslaavi maad ja lõppes tsiviliseeritud Roomast pärit eluliselt tähtis kaubatee - *"Traianuse tee".*

See kaubatee toimis pärast Rooma impeeriumi lagunemist aastal 476.
Frangi kuningriigi loomine Saksa maadel 5. sajandi lõpus.
Karl Suure (768–814) võimuletulekuga aga blokeeriti kaubateed; Karl Suure Doonau sõjaretked hävitasid Baieri iseseisvuse ja blokeerisid Reini-äärse tee ning Saksimaa vallutamisega blokeeriti ka Elbe-äärne tee. Riigi idapiirile ehitas Karl Suur kindlusi, kust ta alustas sõjakäiku slaavlaste vastu. Aastal 843 lagunes tema kuningriik kolmeks riigiks – Prantsusmaaks, Saksamaaks ja Itaaliaks koos Burgundiaga, kus valitsesid slaavlaste suhtes vaenulikud Karl Suure lapselapsed: olukord muutus veelgi hullemaks.

Rahumeelsed Skandinaavia varangi (normanni) kaupmehed, kes olid Euroopa ja Venemaa vahelisest kaubandusest suurt kasu saanud, jäid töötuks. Neil ei jäänud muud üle, kui hakata viikingiteks (merepiraatideks) ja karistada oma kurjategijat: frankide territooriume hakati hävitavalt rüüstama. Frangid ise olid loonud kohutava vaenlase, kelle ees nad peaaegu kolm sajandit hirmutasid. Mõnede allikate kohaselt olid Frangi kuningad ainuüksi aastatel 845–926 sunnitud viikingitele lunarahaks maksma umbes 17 tonni hõbedat ja ligi 300 kilogrammi kulda. Viikingid ei võidelnud kunagi Venemaaga: nad puhkasid siin, vahetasid Euroopast pärit trofeesid ja rentisid end tööle Vene vürstide salkades.

Slaavi saare mereväebaas oli raskes olukorras rahapuuduse ja personali tööpuuduse tõttu, mis oli tingitud kaubavahetuse lakkamisest. Baasi ülalpidamiseks hakkasid *Vene* mere slaavlased mandril asuvatelt slaavi hõimudelt andimaksu võtma, mis viis paratamatult nende rahulolematuse ja konfliktiolukordadeni. Samadel põhjustel polnud ka mandri slaavlaste seis parem: slaavi hõimude vahelised tülid ja vaidlused süvenesid, et leida olukorrast väljapääs. Lõpuks, aastal 862

Balti slaavlaste hõimudevaheline kogu otsustas ühendada jõud uute kaubateede leidmiseks, milleks pöördusid nad *venelaste,* kogenud meresõitjate poole, kes tundsid kaubateid hästi, palvega pingutusi juhtida.

Balti-Venemaa kolm venda ja vürsti – Rurik, Sineus ja Truvor – mõistsid, et saarebaas oli kaotanud oma tähtsuse, selle järele polnud enam vajadust, see oli ohtlik ja sinna jääda polnud enam mõtet ning sugulased olid nad kutsunud: *venelaste* ja slaavlaste keel ja kombed olid samad. Samal ajal mõistsid nad ka seda, et probleemi lahendamiseks oli vaja leida viis, kuidas sundida võimast Bütsantsi impeeriumi avama Mustalt merelt tulevatele laevadele läbipääsu. Kuid Bütsants ei olnud nõus läbirääkimisi ebamäärase ja korratu üksusega, milleks olid slaavi hõimud, kes olid viimase seitsmesaja aasta jooksul asustanud kõik metsad kuni steppideni. Bütsants oli nõus läbirääkimisi pidama vaid tugeva riigiga, mida ei saanud luua üleöö. Riigi loomine ja juhtimine nõudis võimu tsentraliseerimist ja selle juhtide pingutusi paljude põlvkondade jooksul, seega oli vaja saada õigus pärida Vetšedelt vürstivõim. Alles pärast Vetšede jaatavat vastust nõustusid vennad oma peredega mandrile kolima.

Kohe pärast saabumist hakkas Rurik (vanem) Laadogale uut linna rajama, Sineus asus elama Beloozerosse Šeksna jõe lähedale ja Truvor Irboska. Kui vennad kaks aastat hiljem surid, omandas Rurik ainuvõimu ja tugevdas oma võimu, määrates vürstid kindlustatud linnadesse Novgorodi, Polotski, Rostovi ja Muromi, mis ehitati külade asemele. Samal ajal saatis Rurik osa oma saatjaskonnast - kubernerid Askoldi ja Diri koos oma klannidega mööda Dneprit Musta mere äärde ülesandega avada kaubateed läbi Bütsantsi. Teel jõudsid nad väikesesse külla Dnepri lähedal asuvatel küngastel (tulevane Kiiev) ja, hinnates selle olulist asukohta steppide piiril, jäid sinna. Kogunud oma väed, ründasid nad 866. aastal 200 laevast koosneva laevastikuga Bütsantsi, KUID ilmne vägede puudus ja torm, mis hävitas palju laevu, viisid sõjalise lüüasaamiseni: Kiievisse naasis vähe sõdalasi ning kaubateed lõunasse ja läände jäid suletuks. Pärast kohtuasja ebaõnnestumist ei julgenud Askold ja Dir end Rurikule näidata, jäädes Kiievisse.

Kuidas ja kes probleemi lahendas? Teoses „Igori kampaania lugu“ (tõlkinud N. A. Zabolotsky) vürst Igor Svjatoslavovitši ebaõnnestunud 1185. aasta Polovtsi kampaaniast *kirjutab Boyan: „Vennad, olid* ***Trooja ajad,*** *Jaroslavi aastad möödusid, lapselapselapsed unustasid Olegi kohutavad kampaaniad varakult.* Rurik valitses Novgorodis kuni 879. aastani ja kui ta suri, andis ta

võimu üle oma sugulasele Olegile (? - 912), kuna Ruriku poeg oli alaealine ja lapsele oli võimatu usaldada elutähtsate riigiküsimuste otsustamist. Juba 882. aastal tuli vürst Oleg Kiievisse ja hukkas Askoldi ja Diri, kes mitte ainult ei täitnud Ruriku seatud ülesannet, vaid haarasid ka meelevaldselt vürstiriigi, mis oli kuritegu tsentraliseeritud riigivõimu vastu. Ruriku dünastiast pärit Kiievi esimene vürst Oleg veetis 25 aastat valmistudes otsustavaks lahinguks kaubateede pärast, tugevdades Rusi ja keskvõimu. 907. aastal pidas Oleg sõjalise kampaania Bütsantsi vastu ja tõi hirmuäratava...“ impeerium ühe hoobiga põlvili. Kuid Oleg ei nõudnud Bütsantsilt alistumist ega maid: Bütsantsi oli vaja tugevana,

osana Euroopa "Traianuse kilbist", mida ta tuletas meelde keisritele Leole ja Aleksandrile. Oleg sõlmis nendega lepingud *vastastikuste kohustuste kohta tagada mõlema riigi kodanike õiguslikud ja varalised tagatised ajal, mil nad viibisid poolte territooriumil ja teistes riikides, samuti nende käitumisreeglite ja tollimaksuvaba kaubanduse, Venemaa sõjalise abi ja Bütsantsi kaitse kohta* (ta naelutas oma kilbi väravatele), mille Venemaa eriline diplomaatiline esindus Bütsantsis ratifitseeris aastal 911.

Oleg ajas peent poliitikat, seepärast saatis ta varanglastest kaupmehi oma diplomaatidena Bütsantsi: kaubateede küsimus lahendati mitte ainult uue maismaaväljapääsu rajamisega Kiievist Doonau jõele Bütsantsis, vaid loodi ka uus kaubatee "varanglastelt kreeklasteni" mööda Venemaa jõgesid ja Vene (Musta) merd. Kiievis olevad varanglastest kaupmehed said Venemaa kaitsekirjad, mille kohaselt neil oli Venemaa alamate staatus ja sellest tulenevalt õigus tollimaksuvabale kaubandusele, julgeolekule ja abile Venemaal ja Bütsantsis, samuti garantii bütsantslaste ja venelaste abile igas riigis. Tööpuudus lõpetati. Venemaa sai rahu ja võimaluse normaalseks arenguks. Bütsants - usaldusväärne liitlane ja kaubanduspartner. Kõik said kasu - Venemaa, Bütsants ja Skandinaavia.

Kuidas Olegil see õnnestus? Tal õnnestus koostöös amfiiblaevastikuga läbi viia ajast ees maavägede operatsioon: armee ja ratsavägi suundusid Konstantinoopolisse maismaad pidi ning meritsi 80 tuhat sõdalast 2000 laeval, mis purjetasid kaldale ja sõitsid linna ratastel. Konstantinoopol alistus. Sellist ainulaadse laevastiku lahingutaktikat polnud maailma ajaloos nähtud ei enne ega pärast Olegi. Võimsuse ja võimekuse poolest ei suutnud Olegi laevastikuga võrrelda ei Hispaania 1588. aasta "Võitmatu Armaada", mis koosnes 128 kohmakast laevast 2400 suurtüki, 8 tuhande meremehe ja 19 tuhande sõduriga, ega ka sellele armaadale vastu astunud Inglise laevastik, mis koosnes 197 väikesest, kuid manööverdatavast laevast 6500 suurtüki, 12 tuhande meremehe ja 4 tuhande sõduriga.

Milline laevastik siis Olegil oli? See oli tohutu "jõe-mere" klassi amfiiblaevade laevastik, mis ei kartnud ei mereranniku madalikke, jõekärestikke ega jõgedevahelist maad: laevu ei lohistatud mööda kandevõime, vaid veeretati ratastel. Ja seal, kus jõgede vahel oli tasane stepp, näiteks 160 km kaugusel Volga ja Doni jõest, liikusid purjelaevad ise ratastel. Ilma tuhandeaastase vilistite meresõidu kogemuseta oli selliste laevade ehitamine võimatu, nagu oli võimatu omandada Venemaa avarust ilma nende ja Rooma sõjalise kogemuseta.

Just 907. aastal, peaaegu 800 aastat pärast Traianust, viis Oleg lõpule Vene-Bütsantsi "Traianuse kilbi" loomise Euroopa julgeolekuks. Tuhandete aastate kauguselt on lihtsam mõista suurt: ***Venemaa alguse ja Euroopa tsivilisatsiooni turvalise arengu juures seisab Rooma keiser Traianus, hüüdnimega "Parim", koos terve rea Vana-Palestiina filisti kuningate ja Ruriku perekonnast pärit Vene vürstidega. Au ja au neile!***

Venemaal on aegade mälestus *ja "Traianuse tee" säilinud kaua* - enam kui tuhat aastat pärast Traianust ja 700 aastat pärast Rooma impeeriumi langemist sai Venemaa iseseisvuda, Boyan "Sõnas" mainib võimaliku abi sümbolina *Trooja teed,* mis on varjatud meie vanaisade hiilgusesse: "Oo Boyan, *iidne ööbik! Lähenedes prohvetlikule meloodiale, kui sa räägid meie päevade lahingust - meie hiilgus meie vanaisade hiilgusega ühendatud paljude sajandite jooksul,"*
ülistama Svjatoslavi poega; Kui sa oleksid tormanud ***Trooja teed*** *mööda põldude ja matmispaikade vahel, -* (originaalis: *"tormanud Trooja teed mööda, läbi põldude mägedesse") Nii oleksid sa nüüd laulnud vürst Igorist, Trooja vägevast lapselapsest ...* ***Troojalaste seitsmes sajand oli tulemas..."***

Lisaks räägib Boyan, kes ja kust saab aidata:

Jaroslav, ***Galicia vürst!*** *Sinu linn seisab kõrgel varjatult. Sa* oled sa ***Karpaatide mäetippusid*** saduldanud *ja raudriiulitega toetanud – olles Doonau ukse võtmega lukustanud… Sa viid kohtuotsuse läbi kuni Doonau jõeni.*

Märkus: *GALITSIA, ajalooline nimi osale Lääne-Ukraina ja Poola maadest (tänapäeva Ivano-Frankivski, Lvivi ja Ternopili oblastid Ukrainas, Rzeszów ja suurem osa Krakówi vojevoodkondadest Poolas), mille Austria impeerium vallutas Poola-Leedu Rzeszówi 1. (1772, Ida-Galicia) ja 3. (1795, Lääne-Galicia) jagamisel. Aastatel 1772–1918 oli Habsburgide impeeriumi provints (ametlik nimi -*

Galicia ja Lodomeeria kuningriik koos Krakówi idapoolse hertsogiriigiga). Alates 1918. aastast Poola osa. Ida-Galiitsia alates 1939. aastast Ukraina osa.

Siia pöörasidki russiidid oma pilgud ja kutsusid sõjalist abi: Galiciasse, tugevasse Doonau-Karpaatide Rusi provintsi, „esivanemate nabanööri", mis varem ühendas slaavlasi Roomaga ja vastsündinud Rusi Euroopaga – Kiievi Rusi ajal, pärast Olegi rahulepingut, ei läinud maismaatee enam põhja poole Läänemerre, vaid Doonaust üle stepi otse Kiievisse.

Ja kuidas ja kuhu türklased läksid?

Ikarose päeva kohutava katastroofi tagajärjeks Atlandi ookeanis oli ookeanipõhja tõus Golfi hoovuse teel ja kaljuseljandiku moodustumine -
Atlandi ookeani lävi, mis asub Gröönimaa, Islandi, Fääri saarte ja Shetlandi saarte vahel. Golfi hoovus ja seejärel Põhja-Atlandi hoovus kannavad sooja vett võimsa vooluna 1,5–2 km sügavusele ning lävel väheneb sügavus 600 meetrini, mis mõjutab oluliselt voolu. See on Golfi hoovuse soojade vete peamine takistus teel Põhja-Jäämerele. Ookeanipõhja väikseimad kõikumised lävel – tõus või langus – reguleerivad jahutusvedeliku voolu Arktikasse ja sellest tulenevalt ka põhjapoolkera kliimat: meie talved on külmad või soojad. Põhja kõikumised sõltuvad selle all oleva gaasikeskkonna rõhust ja see omakorda sõltub Maa tuuma aktiivsusest, mida kontrollib Päike: Päikesesüsteemis on kõik omavahel seotud, isegi planeetide kliima. Muistsed inimesed ei saanud sellest aru, kuid nad nägid, et Põhja-Jäämeri on kaetud jääga ja seejärel algas kliima järkjärguline jahenemine – igikeltsa liikumine lõunasse jätkub Siberis tänaseni.

Üks planeedi iidsemaid rahvaid, kes elas üle kohutava Ikarose päeva, türklased võitlesid loodusega mitu tuhat aastat oma kodumaade eest, kuid igikelts osutus tugevamaks... Alles 2.-1. aastatuhandel eKr, aetuna karmi külma poolt, olid türklased sunnitud minema lõunasse Mongooliasse. Kuid stepid ei suutnud ega saa pakkuda piisavalt ressursse suure rahva eluks: isegi praegu on seal vaid 1,64 miljonit inimest ja väljaspool Mongooliat, Hiinas - 5,24 miljonit mongolit. Loodusega võitlemisel kaotatud aeg pöördus nende vastu: Hiina rahvad olid juba taastunud ja loonud oma riigid - Hiina tasandikud olid okupeeritud. Pidevad kokkupõrked põhjamaalastega sundisid hiinlasi ohverdama ja ehitama 3. sajandil eKr Hiina müüri Qin Shihuangdi, mis päästis Hiina ja sundis türklased tegelikult läände pöörduma.

Sel ajal rändasid paljud rahvad ja selle põhjused olid märkimisväärsed, sest inimesed ei lahkunud oma iidselt kodumaalt nii kergesti: neid sundisid lahkuma ületamatud klimaatilised ja humanitaarsed asjaolud, mis tekkisid Ikarose katastroofi tagajärjel ja halvendasid elutingimusi sedavõrd, et see oli sageli elu ja surma küsimus. Türgi hõimud ei läinud läände pahatahtlikkusest – neil oli vaja ellu jääda ja jätta oma lastele korralik elukoht, mitte kivid igikeltsal või paljas stepp Gobi kõrbe serval...

Osa türklasi lahkus Verhojanski mäestikust ja Mongooliast itta läbi Beringi väina Põhja-Ameerikasse, kus nad moodustasid Põhja-Ameerika indiaanlaste siuu hõimude aluse, kes räägivad tänaseni tatari ja türgi keelega suguluses olevat keelt. Alguses elasid nad jõukuses, kuid seejärel viis kokkupõrge Euroopast pärit asunikega verise draamani: nüüd on siuusid alles vaid umbes 70 000.

Ülejäänud türklased liikusid Siberi kaudu läände, kus nad meie ajaarvamise vahetusel Uuralites ilmusid türgi keelt kõnelevate hunnidena. Koos kohalike sarmaatide ja ugrilastega hirmutasid nomaadid kogu Euroopat, sundides Roomat võtma tõsiseid meetmeid julgeoleku tagamiseks, luues Rus'i. 2.–4. sajandiks moodustasid nomaadide rahvad liidu, mida tuntakse paremini hunnidena ja mis saavutas oma võimu tipu Attila juhtimisel. Hunnide edasitung läände peatati nende lüüasaamisega Katalaunia väljadel (451) ja pärast Attila surma (453) hõimude liit lagunes. Doonau ja Tisza äärne ala puhastati hunnidest, kes rändasid...

tagasi Pruti ja Dnepri taha. Kuid nomaadide sissetungid ja vallutatud maade kohaliku elanikkonna ülestõusud nõrgestasid Roomat sedavõrd, et need viisid mitmete provintside kaotuseni ja Rooma impeeriumi jagunemiseni ida- ja läänepoolseks (395) ning 476. aastal kukutas sakslaste juht Odoaker Rooma viimase keisri Romulus Augustuluse.

Türgi türklaste esimene sissetungi laine Euroopasse lämmati ning steppide tugevnemine ja alistamine ning Kiievi-Venemaa edasitung Olegi järel Musta mere rannikule 10. sajandil ei jätnud hunnide jäänustele lootust Euroopas kanda kinnitada. See viis paratamatult türklaste vägede kogumiseni idas teiseks sissetungiks, mis toimus 13. sajandil.

1237. aastaks oli Venemaa tugev ja jõukas riik enam kui 1000 linnaga, mis ulatusid Valgest merest Krimmi lõunaranniku ja Tamanini. Ja Batu andis talle kohutava hoobi. Kohale ei tulnud steppide elanikud, kes kartsid metsi: Batu peamine armee oli ratsavägi, mis läbis kuni 100 km päevas, ja tema sõdalased said kergesti lumes magada ja isegi toorest hobuseliha süüa – karmid Mongoolia stepid ja härmas Siberi metsad olid nende koduks.

Paljud Venemaa linnad kadusid pärast Batu sissetungi igaveseks: näiteks Rjazanis surid kõik ja linna asemele jäi isegi 765 aastat hiljem tühi laik. Mõned hõimud hävitati, näiteks Volga bulgaarid – polnud enam keelt, rahvast ega kombeid. Valati palju verd... nüüd elavad Venemaal türklased, neid kutsutakse tatarlasteks ja neid on 671.

miljon inimest.

Kuigi Venemaa kilp oli murtud, ei õnnestunud seda hävitada. Türklased ei suutnud Venemaad täielikult hävitada, nagu nad ei suutnud seda oma võimu all hoida, sest ka nende kaotused olid kohutavad. Pärast Kuldhordi läks suurem osa türklastest Väike-Aasia poolsaarele, kus nad 1453. aastal hävitasid Bütsantsi - Ida-Rooma impeeriumi - ja lõid selle asemele mõõga ja verega uue kodumaa - Türgi, mille rahvaarv on 33,3 miljonit inimest, ja nende taga 900 miljoniline moslemimaailm...

Sõjast on saanud vältimatu viis territoriaalsete vaidluste lahendamiseks. Sajandeid kestnud pidev võitlus koha eest "päikese all" maksis osapooltele lugematul hulgal ohvreid: oma ja teiste vere hinnaga leidsid türklased endale uue kodumaa, külvates kõige kohutavamat asja - vihkamise seemneid, mis idanesid sajanditepikkuste sõdade jooksul. Türgi säilitas oma juurdepääsu Euroopale Balkani sillapea kaudu, kus talle vastandasid lõunaslaavlased - bulgaarlased, serblased, montenegrolased, bosnialased... Sellest piirkonnast sai Euroopa veritsev haav, kus on juba toimunud kaks kõige laastavamat ja verisemat maailmasõda. Euroopas pole põlisrahvaid - kõik on uustulnukad ja jõuga otsustada küsimus, kes neist tuli siia tuhat aastat tagasi aasta või kaks varem ja omab seetõttu "sünniõiguse" õigusi, on hullumeelsus. Tuhandeaastase vaenu probleemide lahendamiseks on vaja uurida ja mõista minevikku, vastasel juhul pole tulevikku.

Slaavlased võitlesid võimsa vaenlase vastu üksinda. Euroopa jättis Balkani slaavlased saatuse hooleks, ei aidanud Venemaad ega tahtnud tunnistada, et tema heaolu ja elu ise maksti slaavlaste verega. Selle asemel, et aidata kaitsta Euroopa kultuuri paratamatu surma eest, pidasid pisikeste Euroopa riikide kuningad lõputuid võimusõdu "pitsis ja parfüümis", hävitades omaenda rahvaid ja takistades nende arengut. Euroopa ei suutnud mõista Venemaa tähtsust oma julgeoleku jaoks: selle asemel möllasid nad "maailmavallutuse" üle, ajades enesetapupoliitikat, aidates türklasi võitluses Venemaa vastu, ja asusid sõdima Venemaa vastu - "Traianuse kilp" loodi rahu nimel ja segas "maailmavalitsejate" plaane.

Bütsantsi kokkuvarisemisega oli slaavlastel raske: kaubateed suleti taas ning Galicia ja Kiiev kaotasid Venemaa jaoks oma strateegilise tähtsuse, muutudes teisejärgulisteks provintsideks. Võimukeskus nihkus turvalisemasse Moskvasse ja Venemaal kulus tatarlaste ikkest vabanemiseks mitu sajandit. Venemaa oli sunnitud pidama Liivimaa sõdu Läänemere ranniku pärast, mis vallutati tagasi alles Peeter I ajal.

mis *„lõi akna Euroopasse".* Pärast pikki sõdu ja A. V. Suvorovi ning F. F. Ušakovi võite õnnestus Venemaal 18. sajandi lõpus Musta mere rannik tagasi saada.

Vene tsaaridel ei õnnestunud "Traianuse kilpi" täielikult taastada, langetades selle Iraani kaudu India ookeani kallastele, taastades olukorra, kus Venemaa ja Bütsants eraldasid Euroopat Aasiast usaldusväärselt taraga. Jutt ei ole riigi sõjalisest vallutamisest, vaid rahumeelsest liidust Venemaaga, mis põhineb kultuurilisel arengul ja Iraani majandushuvide lähenemisel Venemaa investeeringutele, mis tooks kaasa elanikkonna elatustaseme tõusu ja sõjaohu kõrvaldamise moslemimaailmaga. Sarnast poliitikat rakendati varem Kaukaasias Aserbaidžaani suhtes.

20. sajandil Venemaal rahvusvahelise kommunismi poolt ette võetud katse teha Venemaa kilbist nui maailmavallutuse vallutamiseks oli selgelt määratud läbikukkumisele: kilbist on võimatu nuia ega mõõka teha ning idee maailmavallutusest vägivalla abil on lihtsalt absurdne.

Tänapäeval on Euroopas olukord sarnane 40ndate algusega: hästi toidetud ja rahumeelne Euroopa elanikkond, kes ei taha võidelda ja teab, kuidas; piirideta (kogu Euroopas oli üks Saksamaa - nüüd Euroopa Ühendus); üks armee (Wehrmacht-NATO); üks raha (Reichsmark - euro); Stalin läks Doonaule - moslemid Balkanile; maailmavallutuse ja ressursside pärast sõja alustamiseks on kõigepealt vaja Euroopa allutada ja selle kilp hävitada: Hitler ja Stalin tapsid poolakad - NATO ja albaanlased serblased...

Venemaa patsifism ja tegelik keeldumine tegutseda Euroopa kilbina ning osaleda sõjaliselt Afganistani konfliktis on viinud selleni, et Euroopa sõjaväelased on ilmunud Aasiasse, sattudes 14. sajandi islami maailma. Ja see maailm pole kaugeltki mitmetähenduslik: oma üüratu rikkuse juures elab ressursivaestes piirkondades sadu miljoneid vaeseid, kirjaoskamatuid ja fanaatiliselt usklikke inimesi, kus peredel on vaja toita 14–16 näljast suud ja inimelu pole sentigi väärt. Tihti ei saa nad teha midagi muud kui tulistada ja tappa: iga säde ja...

Globaalse konflikti tingimused on küpsed. Jälle rahvaste ränne nagu Ikarose päeval, tagasi 14. sajandisse? Kolmas maailmasõda - planeedi gazavat? Kas Euroopa pole ajaloost tõesti midagi õppinud?

Enne millegi tegemist on vaja arvestada mitte ainult inimkonna ajaloo kogemustega, vaid ka selle "maja seinte" mõju ajaloole, kus ta elab – planeedi Maa oludega –, millel kõik on omavahel seotud ja igal rahval on võrdne õigus elule. Ainult selle mõistmine aitab õigesti hinnata minevikku ja anda nägemuse tulevikust: sõda ei lahenda midagi, vaja on rahumeelseid viise – kõik peavad elama ja elama koos. Ikarose päeva ei tohiks korrata.

15. peatükk.

Maapõue habras reaalsus ehk peegeldused elava muna koorel.

On teada, et maakoore paksus ei ole konstantne, see varieerub mitmest (6 - 16) kilomeetrit ookeanipõhja all kuni mitmekümne (keskmiselt 40) kilomeetrini mandriosas. Kas see on palju või vähe? Kõik on teada võrdluse teel, eriti tavaliste ja tuttavate objektidega. Proovime võrrelda Maad ja selle maakoort tavalise kanamuna koorega, võrrelda ja ette kujutada kanamuna ühes ja teises käes -

Maa on selle muna suurune. Mis juhtub?

Võtame külmkapist tavalise muna ja mõõdame ilma pikema jututa tavalise nihikuga selle läbimõõdu keskelt ja kooretüki paksuse. Keskmiselt saame: läbimõõt - 45 mm, koore paksus - 0,3 mm, mis on 0,66% läbimõõdust.

Sama loogikat kasutades hindame Maa kooriku paksust selle läbimõõdu suhtes. Maa keskmise läbimõõdu, mis on 42 km, suhtes on kooriku paksus vaid 0,047% kuni 1,3139%, kordan: *Maa kooriku kesta suhteline paksus on null koma neljakümne seitsmest tuhandikust kuni null koma kolmesaja neljateistkümne tuhandikuni protsendist selle* läbimõõdust !

Meenutagem, kui palju vaeva tekitab meile tavaline kanamuna, hoolimata kõigist nippidest (eripakend, hoolikas käitlemine), kui muneva kana söödale anti liiga vähe lubjalisandeid! Meenutagem

naise ärritunud ja ahastuses nägu, kui muna otse tema käes praguneb... Nüüd proovige oma kujutlusvõimet pingutada ja kujutage ette, et ühes käes hoiate ettevaatlikult kanamuna ja teises - sama suurt kera, mille kest on kaks kuni neliteist korda õhem ja selle kera kaal on viis korda suurem! Kas suudate seda ette kujutada? Kas tunnete, et Kera pole enam teie peopesas ja selle sisu voolab teie sõrmede vahelt välja? Kas on raske päästa nii habrast olendit nagu Maa, mida on hirmutav mitte ainult puudutada, vaid isegi sellele hingata? Vaatame, kuidas me selle eest hoolitseme.

On juba selgelt näidatud, et Maa kesta kõige õhem ja ohtlikum koht on Vaikne ookean. Just siin on ookeanipõhi, maakoore kest, analoogia põhjal munaga, neliteist korda õhem kui kanakoor. Kuid selle põhi pole kõikjal ühtlane ja sile, seal on ohtlikke pragusid ja lõhesid.

Vaadake ookeanipõhja kaarti: seal on väga ohtlik lõik – Jaapani saartest kagus asuval tohutul ookeanipõhja alal on suletud murrangu kontuurid, mida mööda toimub vulkaaniline aktiivsus. Piisab suure tuumalaengu plahvatusest põhjamurdudes, et juhtuks midagi parandamatut – tsivilisatsiooni surm. On hirmutav ette kujutada, mis võiks juhtuda, kui mõni tuumarelvaga maniakk otsustaks enda ja planeedi pärast enesetapu sooritada! Aga miks otsida sellist hüpoteetiliselt võimalikku maniakki – vaatame iseennast:

- Venemaa katsetas Kamtšatka polügoonil ookeanilise kaeviku lähedal või selle vahetus läheduses tuumarelvi;

- Ameerika Ühendriigid on tuumalaengutega harjutanud väga pikka aega.
Marshalli saared ning plahvatused hävitasid ja praktiliselt hävitasid **BIKINI atolli;**
- Prantsusmaa puurib entusiastlikult Mururoa atolli laguuni põhja ja küpsetab seal kuratlikud "kingitused" inimkonnale;
- Vaikse ookeani veed on täis tuumarelvadega pinna- ja allveelaevade armaadasid ning ookeanisaartel ja Venemaa rannikul asuvad sõjaväearsenalid on spetsiaalsete lõhkepealaengutega lihtsalt "ääreni" - iga viga,

Ja...

See tekitab soovi küsida tuumariikide valitsustelt: – „Inimesed, kas teie pea on korras?" Planeet on raketi- ja tuumatehnoloogia „levitamise" äärel üle „kolmanda" maailma – tänapäeval on isegi piisavate rahaliste vahenditega kuritegelik organisatsioon võimeline ehitama või ostma valmis tuumarelvi – te ise saate suurepäraselt aru, et see on võimalik. Kui me suudame praegu levikut piirata, siis mis juhtub, kui keegi suudab neist keeldudest mööda hiilida? Tuumaplahvatuse tagajärjed maakoore geofüüsikalistes pingepunktides.

keegi ei tea... Pöördusin Corr. poole küsimusega: otsustades hüpoteesi loogika ja teie varem antud teabe põhjal, peavad Maal toimuma kataklüsmid, mis on seotud kesta läbitorkamisega. Kas see on tõsi ja kui kiiresti võib selliseid sündmusi oodata?

Korr. - See on tõsi. Meie abil Universumi ja Maa tundmaõppimisel on üks eesmärk - et inimesed saaksid aru iseendast, oma planeedist, ohust, mis neid tegelikult ähvardab, aitaksid leida viisi ohu kõrvaldamiseks ja selle võimalike tagajärgede ennetamiseks... Ja katastroof saabub väga varsti. Te peate inimestele ütlema järgmist:

Meil on põhjust arvata, et planeet Maa on ohus: aastal 2074 (kaks tuhat seitsekümmend neli) on võimalik planeedi kesta loomulik lagunemine California rifti piirkonnas. Võimalik on 97% planeedi elanikkonna surm. Tegutsemiseks on veel aega, on võimalus vältida suurema osa inimkonna surma ja me püüame selgitada, kuidas seda teha, püüame aru saada. Ülejäänu on teie teha -

Planeet on sinu ja inimesed vastutavad selle eest, vali ise, see on sinu õigus. Autor - Oota...

see on väga tõsine asi. Seal on tõesti väga ohtlik koht: hiiglaslik suletud San Andrea murrang, mis on üle 1000 km pikk, kulgeb mööda mandriplaadi serva Põhja-Ameerika Vaikse ookeani rannikul San Francisco lahe lähedal. Murrangu laius varieerub mõnest meetrist kuni 1,5 km-ni ja sügavus ulatub 30 km-ni.

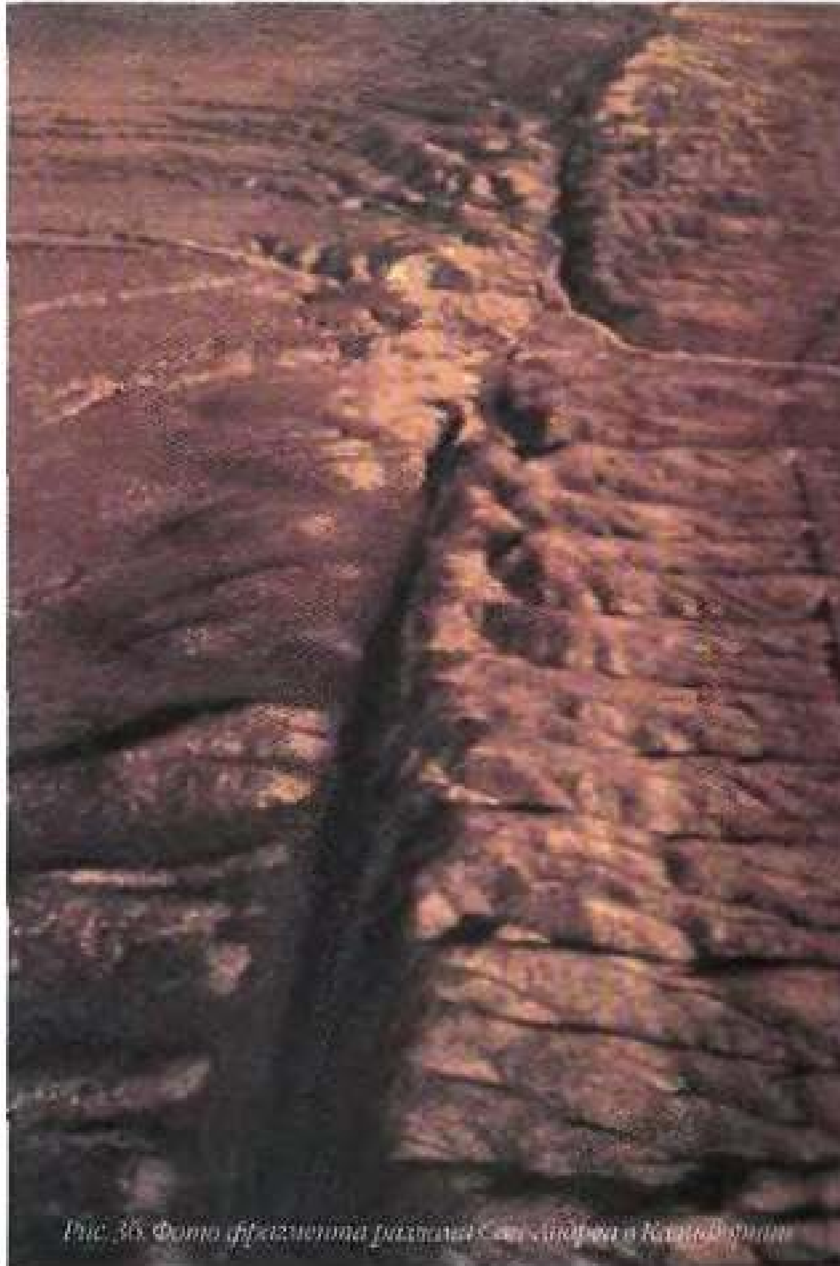

Рис. 38. Фото фрагмента разлома Сан-Андреас в Калифорнии

Sa nimetasid konkreetse tähtaja. Ma saan aru sellise katastroofi võimalikkusest, aga konkreetne tähtaeg nõuab konkreetseid tegevusi ja märkimisväärseid kulusid, nende põhjendamist. Keegi ei investeeri lihtsalt raha programmi. Vaja on tõsisemaid tõendeid. Enne millegi tegemist pead ise veenduma. Siis räägid abist. Kuidas ja millisel kujul see saab olema?

Esitatud teave on ebapiisav, et koostada korrektseid temperatuuride ja rõhkude graafikuid maakoore all, mille abil saab tuvastada iseloomulikke mustreid enne kesta purunemist. Teoreetiliselt saab graafikuid koostada, kuid need ei võta arvesse protsessi tegelikku pilti: tsükli iseärasusi tuuma lagunemisahelas, energia vabanemist jne. Me ei suuda õigustada selle tsükli kestust ennast ega mõista selle parameetri mõjutavaid põhjuseid. Vajame otseseid vaatlusandmeid kümnete tuhandete aastate kohta. Liiga vähe andmeid...

Näiteks on teada, et eelnevate jääaegade keskmine kestus oli 200 tuhat aastat. Kas see oli kuidagi seotud tuuma aktiivsuse ja selle tsüklite kestusega? Kahtlemata, aga kuidas? Kui eeldada, et Maa tõesti muutis oma orbiiti ja see mõjutas tuuma protsesse, siis kuidas see seda mõjutas? Nüüd periood

Teie väidete kohaselt on aktiivsus 21 570 aastat vana ja selle muutus võis toimuda vaid 947 aastat tagasi. Või aktiivsuse periood ei muutunud ja kas gaasipilu parameetrites toimus lihtsalt mittesüsteemne muutus?

Selle hoiatuse uskumiseks on liiga palju küsimusi, aga me ei saa seda ka eirata... Aga mis siis, kui see on tõesti nii ja selle ignoreerimine võib meile kõigile halvasti lõppeda? On selge, et see küsimus on tõepoolest väga oluline ja sellega tuleb tegeleda sihipärase programmi kaudu, paljude riikide teadlaste pingutustega: me ei tunne oma planeeti ja teadaolevatel hüpoteesidel selle struktuuri kohta on liiga palju vigu... *Korr.* - Vaadake kaarte ja pilte... me hoiatasime... *Auth.* - Meid hoiatati... Mida me edasi teeme?

Mõelgem sellele. Kas näitame tervet mõistust või proovime saatust uuesti proovile panna, riskides planeedi hävinguga, mida saame ise looduse aitamiseks esile kutsuda? Või püüame loodust mõista ja leida viisi, kuidas seda mitte kahjustada, elada looduse ja inimestega harmoonias, päästa elu planeedil? ***Inimkonnal on kaks teed:***

- esimeses me läheme "kuhugi", omaenda hävingusse, muutes oma ajaloo pidevateks sõdadeks,

- teine - Elule; aga kas me saame aru, kas meil on piisavalt julgust mõelda, kontrollida, uskuda ja tegutsema hakata?

2. osa.

Raamatu sisu:

Autor põhjendab loogiliselt Maa ja Päikesesüsteemi struktuuri käsitlevate tänapäevaste teaduslike hüpoteeside vastuolu, loodusteaduste fundamentaalteadused pakuvad mõistliku selgituse paljudele teadaolevatele faktidele, näiteks:

• hüpoteesid Päikese koostise ja struktuuri, Päikese ja Päikesesüsteemi päritolu kohta gaasi- ja tolmupilvest on üksteisega vastuolus ega suuda seletada Veenuse pöörlemist vastassuunas väga aeglaselt, erinevalt teistest planeetidest; "ebakorrapäraste" satelliitide olemasolu mitmetel Päikesesüsteemi planeetidel, mis tiirlevad ümber planeetide välimistel ja kaugematel orbiitidel suunas, mis on vastupidine teiste satelliitide pöörlemisele ja planeedi enda pöörlemisele;

• Maa keskmise raadiuse suurenemise kiirus, mis mõõdeti 1963. aastal, viitab planeedi kiirele paisumisele, mida teadus ei suuda seletada, nagu ka see ei suuda seletada mandrilaamade triivi tektooniliste jõudude mõjul ja nende tektooniliste jõudude olemust ning seetõttu ei suuda see seletada ka planeedil varem aset leidnud globaalsete katastroofide olemust, mille kohta on palju kogunenud
tõendid;

• teadus ise möönab, et tema fundamentaalsed teadmised on ebatäiuslikud: - termodünaamika seaduste järeldused viitavad Universumi "soojussurma" paratamatule, kuid kogunenud teadmised viitavad nende järelduste ekslikkusele ning teadus ei suuda seda uue termodünaamika teooria loomisega põhjendada ja selgitada, just nagu ta pole enam kui 50 aasta jooksul suutnud luua isegi termotuumareaktori töötavat mudelit, hoolimata asjaolust, et juhtivate maailmariikide tohutud ressursid on paisatud kontrollitud tuumasünteesireaktsiooni probleemi lahendamisse: - põhjuseks ei ole siin mitte säravate teadlaste puudumine ja ressursside nappus, vaid pigem vead fundamentaalsetes valdkondades (energia, mateeria, ruumi ja aja mõistetes), mis on viinud tänapäeva teaduse arengu ummikseisu;

• vead tänapäevastes teadusteooriates fundamentaalsetes valdkondades on viinud selleni, et maapealne väljafüüsika on osutunud äärmiselt ebatäiuslikuks, mis ei suuda seletada valguse kiirusest mitu korda suuremate väljade olemasolu,

elu enda päritolu meie planeedil, elusaine sünteesi põhimõtted eluta ainest; tunnistades bioväljade olemasolu, ei suuda nad selgitada nende olemust, nad ei suuda anda pilti planeedi evolutsioonist, võttes arvesse selle biosfääri ja noosfääri toimet;

• Inimese päritolu kohta pole olemas ühtset teooriat ning olemasolevad polaarsed arvamused Darwini evolutsioonihüpoteesi ja piiblilegendi kujul maailma ja inimese imelise loomise kohta kuue päevaga ei talu tõsist kriitikat; meditsiini- ja bioloogiateadused ei suuda selgitada elusolendite bioloogiliste protsesside olemust, ei suuda anda mõistlikku selgitust närvisüsteemi, inimkeha organite ja tema meele tööle: sel põhjusel, ilma ümbritseva maailma ja inimese enda olemust mõistmata, ei suuda teadus läbi viia terviklikku analüüsi maise inimkonna arengu ajaloost, sündmustest, mis mängisid võtmerolli meie tsivilisatsiooni kujunemisel, ei suuda vastata küsimusele - "Miks me loodi ja mis on meie elu mõte sellel planeedil?" ja anda mõistlikku prognoosi meie tsivilisatsiooni edasiseks arenguks.

Autor usub, et kõik need küsimused on omavahel seotud ning teaduse suutmatuse põhjuseks loodusteaduse põhiküsimustele vastata on selle killustatus ja tõsised vead mateeriafüüsika põhivaldkondades. Praegu on teaduses kujunenud olukord, kus teadmised arenevad eri suundades, üksteisest isoleeritult ning puudub fundamentaalne teooria, mis annaks ettekujutuse Universumist, energia, mateeria, ruumi ja aja olemusest. Kuid varem või hiljem peab kogunenud teadmiste hulk paratamatult liikuma uude kvaliteeti ja antud juhul osutus kvaliteet põhimõtteliselt uueks.

Oma järelduste kinnitamiseks või ümberlükkamiseks oli Autor sunnitud otsima teisi teaduslike teadmiste viise, mis võimaldasid tal saada teavet, mis pole tänapäevaste eksperimentaalfüüsika meetodite jaoks veel kättesaadav. Autor pakkus välja *uue teaduslike teadmiste meetodi, mille olemus seisneb teoreetilise ja eksperimentaalfüüsika, täppisteaduste ja metafüüsikaliste teadmiste meetodite ühises kasutamises loodusteadustes,* s.t. Autor kasutas teadaolevaid suhtlusmeetodeid maavälise intelligentsusega ja kontrollis saadud teavet korduvalt. Kasutati tänapäevaste teadmiste süsteemse analüüsi meetodeid erinevate teadusharude, iidsete uskumuste ja legendide ristumiskohas. Autor ei pea ennast meediumiks, seetõttu antakse ainult põhjendatud järeldused ja ettepanekud nende eksperimentaalseks kontrollimiseks.

Maavälise Intelligentsi teaduslik teave ruumi asümmeetria teooria kohta, selle valemid on täpselt seotud fundamentaalsete teadmiste valdkonnaga ning täiendatud konkreetsete parameetritega, kinnitas autori järeldusi Maa struktuuri kohta. See maavälise teaduse teadmine, mis oli peale surutud meie endi tänapäevastele teaduslikele teadmistele, andis täiesti teistsuguse ettekujutuse meist endist, meid ümbritsevast maailmast ja Universumist kui mitmemõõtmelisest struktuurist: - oma olulisuses esindab see teadmine mitmeid tõsiseid avastusi tuumafüüsikas, geofüüsikas, bioloogias ja meditsiinis, astronoomias, ajaloos jne.

See on maavälise intelligentsi teave Maa ajaloo, selle biosfääri ja inimese, meie tsivilisatsiooni loomise kohta, mis moodustab raamatu põhiosa.

Rohkem kui 30-aastase teadusliku uurimistöö tulemusena on Autor loonud oma väljatöötatud metoodika põhjal *Maa struktuuri geofüüsikalise mudeli,* mis on kooskõlas planeedi ja Päikesesüsteemi evolutsiooni loogikaga.

Põhjendatakse Päikese ja Päikesesüsteemi planeetide moodustumise etappe pärast "supernoova" plahvatust praeguse Päikese asukohas, näidatakse Maa kesta evolutsiooni, võttes arvesse noosfääri, biosfääri ja Päikesesüsteemi kehade mõju. Arvutatakse Maa struktuuri tsoonide suurused ja parameetrid, mis on kooskõlas planeedi seismilise sondeerimise andmetega, Maa kooriku ja selle tuuma keskkonna temperatuuri ja rõhu väärtustega, nende muutuste tsüklilisusega, aine tihedusega, tahkete ja ... struktuuri ja koostisega.

Maa tuuma vedelfaasid. *Maa magnetvälja generaatori struktuuri ja tööpõhimõtet põhjendatakse* autori hüpoteesi ja P. Kapitsa, A. Meissneri ja R. Ochsenfeldi tööde põhjal. Selgitatakse *Maa kooriku kesta polaarsuse "polaarsuse pöördumise" mehaanikat* ja selle kinemaatilist evolutsiooni tuumast eraldumise ajal. Antakse retrospektiivne analüüs planeedi kesta purunemiste ajal toimunud katastroofide mõjust biosfäärile, prognoos planeedi seisundi kohta lähitulevikus ning *hoiatus võimaliku kesta purunemise kohta California murrangu piirkonnas 2074. aastal.*

Esitatakse *metallilise Päikese struktuuri mudel,* selle tsoonide koostis ja parameetrid ning mass . Antakse Päikesesüsteemi evolutsioonitsükli etappide kestus ja kirjeldus, selle vanus ja Maa vanus. *Formuleeritakse Päikesesüsteemi kehade ühtne liikumisseadus.* Arvutatakse kadunud planeedi Ikarose parameetrid ning rekonstrueeritakse Päikesesüsteemi pilt enne katastroofi ja asteroidivöö moodustumist.

Esitatakse keemiliste elementide perioodilisuse seaduse täielik tabel 159 elemendist (tänapäeval on maateadusele teada vaid 114 neist) ning *teroidide* - transuraanelementide nr 143-159 "stabiilsussaarte" - füüsikalised ja mehaanilised omadused - nende tihedus, tugevus, eriaktiivsus, poolestusajad, sisaldus Maa tuuma tahkes ja vedelas faasis sajandiku protsendi täpsusega. Esitatakse andmed teroidide elektronkestade, leptoniklassi 2D *vitoni* elementaarosakese olemasolu kohta neis , selle massi, omaduste, energia, looduses esineva päritolu, selle kestade kuju ja interaktsiooni kohta elektroniga.

Esitatakse ruumi asümmeetria teooria põhialused : - ruumi, aja vektorfunktsiooni, energia, mateeria, elektroni mõisted. Esitatakse andmed Universumi vanuse, selle ruumiliste tasemete parameetrite, nende energia, lineaarsete tegurite, nende mateeria seose kohta Universumi keemiliste elementide perioodilisusseadusega, D. I. Mendelejevi elementide perioodilisusseaduse koha kohta selle lahutamatu osana. Ruumilise nihke mõiste. *Esita valem* loodusliku uraani annihilatsioonireaktsiooni näitel. Ruumilise ülemineku ja nullülemineku mõiste, ülivalgusväljad ja materiaalse objekti lennu võimalus kiirustega, mis on mitu korda suuremad kui valguse kiirus.

Jumala Looja, Tema materiaalse reaalsuse ja olemuse mõiste on suhteline perioodilisuse seaduse küsimus.

Jumala verbaalne portree. Lühike kirjeldus Universumi asustatud ruumidest, mille tsivilisatsioonid alluvad Looja Jumala Kõrgemale Tsivilisatsioonile ja Tema Hallile Nõukogule. *Natuke Kõrgemast Seadusest,* mille järgi Kõrgem Tsivilisatsioon elab ja meie hingede üle kohut mõistetakse.

Elava aine sünteesi põhimõtted elutust, mis põhinevad elu elemendil - teroidil nr 157, mille Kõrgeim Intelligents valis prototüübiks elusorganismi pärilikkuse kandja - DNA-happe - planeet Maa biosfääri aluse kavandamisel ja loomisel. *Vitonmaatriksi* ja vitonneuroprotsessori kontseptsioon, mis kontrollib bioloogiliste struktuuride elutegevust. Piibli esimene raamat - "1. Moosese raamat" - on dešifreeritud Maa biosfääri loomise seisukohast: - loomise ajastud, loomise loogika ja praktika.

Inimese loomine: - kes, millal, kus ja kuidas lõi Maa inimese. Inimese omadused, tema struktuur, energia adenosiintrifosfaathappe (ATP) vitonsünteesis, närviimpulsside olemus ja tema juhtimissüsteemide töö. Inimfüüsikalise keha vitonmaatriksi programmifaili maht. Neuroni diskreetse funktsiooni kontseptsioon ajukoores ja selle omadused antennimoodulina. Antud on *hinge materiaalse olemuse,* selle struktuuri ja elementaarse aluse kontseptsioon seoses perioodilisuse seadusega. Üliväikese elementaarosakese - *sapiooni* - mõiste, mis on hinge meele bioprotsessori alus. Hinge päritolu, selle kirjeldus, selle seadused.

elu, inimese füüsilise kehaga ühenduse loomise järjekord ribide lainekanali kaudu, hinge ja keha sümbioos, inimese roll hinge kandjana.

Maapealse tsivilisatsiooni alguse analüüs. Piibli apokrüüfid - Eenoki raamat. Prometheuse tähesüsteemist pärit inimeste ekspeditsioon Maale laeval "Taeva Kaitsja", komandör - Semyasa Prometheus. Päikesesüsteemiga sarnase Prometheuse tähesüsteemi kirjeldus, selle asukoht, kaks asustatud planeeti, millest üks on tehislik - taaslooduslik planeet, millel elavad samad inimesed kui meie, kelle emakeel on ladina keel ... *Galaktilise klassi kosmoselaeva "Custos Caelorum" ("Taeva Kaitsja") tehniline kirjeldus,* konstruktsioonielemendid kuni korpuse sulami keemilise koostiseni, gravitatsioonijõujaama seade ja tööpõhimõte. Esmakordselt räägib see üksikasjalikult hiiglaslike galaktikaklassi laevade ehitamise tehnoloogiast, nende piloteerimise iseärasustest ja lennugraafikust kiirusel 20 korda valguse kiirusest. Ekspeditsiooni töö: -

põhjused, eesmärgid, sihid, tulemused.

Ekspeditsiooni tehnilise toe detailne kirjeldus, täpsemalt *kahe tüüpi "lendavate taldrikute" tehniline kirjeldus - uurimis- ja lahingutegevus.* Ekspeditsiooni geofüüsikaline aruanne. Jumala otsus muuta inimeste diskreetse funktsiooni seadistust. Aadama liini analüüs, *maise tsivilisatsiooni alguse sündmuste kronoloogia.* Loodusteaduste ja põllumajandustavade alaste teadmiste edasiandmine, kultuurtaimede üleandmine, kariloomade biovormide loomine.

Ekspeditsiooni vead. Jumala kohtuotsus. Prometheuse seemnete karistus. Autor

ei leiutanud midagi: - maavälise luure lugu Prometheuse ekspeditsioonist langeb üllataval kombel kokku arvukate ajalooliste tunnistustega, Vana-Kreeka legendidega Prometheusest, kinnitab paljude teadlaste-ajaloolaste ja bioloogide järeldusi ning eriti akadeemik Vavilovi järeldusi põllumajanduse tekkimisest Maal ühel ajal ja ühes kohas - Lähis-Idas. Selgus näiteks, et kui me tavaliselt räägime vitamiinirikastest köögiviljadest kui "jumalate kingitusest", tuleks seda mõista sõna-sõnalt, sest nii see oligi - köögiviljaseemneid andsid maainimesed 6,5 tuhat aastat tagasi "Taevakaitsja" meeskonna inimesed. Nisu, adrad, kariloomad ja palju, palju muud anti samuti samal viisil...

Paljusid asju jutustatakse esmakordselt mitte piiblilegendidena, vaid reaalsete sündmustena Maa inimeste elus ja nende suhetes teiselt planeedilt pärit inimestega. Detailne lugu laeval toimunud poissmeeste mässust, tulnukate meeste ja maiste naiste abielude tragöödiast, mille tulemusel sündisid ebamõistlikud lapsed - tohutu pikkusega idioodid, kinnitab täielikult piiblilist tähendamissõna hiiglastest ja Kreeka legende Odysseusest. Esmakordselt kirjeldatakse detailselt Kõrgema Tsivilisatsiooni Juhi otsuse põhjuseid ja asjaolusid lühendada Maa inimeste eluiga 120 aastani, karistada Prometheust ja korraldada veeuputus. Kirjeldatakse piiblilise veeuputuse tehnoloogiat ja Prometheuse elu Jupiteril eksiilis oleva laeva "Taeva Kaitsja" pardal.

Kurjuse relatiivsuse mõiste. Võitlus kurjuse vastu. Kuidas kurjust vältida. Hoiatus inimesele. Absoluutne kurjus - Asef Saatan: isiksus, tõusu ja languse ajalugu. Jumala karistus. Saatana impeerium - asukoht, koosseis, rahvaarv, majandus, sotsiaalne analüüs, suhted Maaga.

Antakse planeedi teaduslike teadmiste arengusuunad, maakoore kesta seisundi kontrollimise tehnoloogiate üldine kirjeldus ja Maa tuuma teroidide lagunemisprotsesside juhtimine. Teroidide kasulikkus ja oht inimesele. Kus ja kuidas teroide otsida väljaspool Maad ja Maal.

Kokkuvõtteks annab Autor Kõrgeima Intellekti esindajate hoiatuse Looja 1990. aastal tehtud otsuse kohta lõpetada inimkonna iseseisva arengu etapp. Sel eesmärgil on alates 1998. aastast Päikesesüsteemis alustatud Saturni ainest tehisplaneet-taaskorstna "Maa-2" ehitamist, et pärast Looja kohtuotsust inimkonna üle osa "kurjuses elavaid" inimesi Maalt ümber asustada.

mis peaks toimuma pärast ümberehituse ehituse lõpetamist, st pärast 2014. aastat (tulevase planeedi tuuma avastasid maapealsed astronoomid Saturni lähedalt juba 2000. aasta detsembris ning ehitusplaani ja selle edenemist kuvatakse regulaarselt piktogrammidel, mille UFOd on "joonistanud" aastatel 1990, 1999, 2001 Inglismaa viljapõldudel ja 2001. aastal Venemaal Adõgees).

Praeguse Maa tsivilisatsiooni alguse sündmuste dateerimine

umbes **210 tuhat aastat tagasi** - Maa loomine Jumala, Inimese Looja poolt, tänapäeva Tai aladel

umbes **91 tuhat aastat tagasi** - Jumala needus ja ingli Asef Saatana väljasaatmine kõrgemast tsivilisatsioonist: kurjuse teke, inimestele ohtlik. Moodustumise algus,
Looja Universumist eraldatud, Saatana impeeriumi 7 asustatud planeedi kogukond

7470 eKr – Päikesesüsteemi katastroof – Ikarose surm, Kuu ilmumine, Maa aasta muutus 538 päevalt 365 päevale, enamiku varasemate tsivilisatsioonide ja Atlantise surm

alates **7470. aastast eKr** - inimtsivilisatsiooni taassünd
5508 eKr – väidetavalt maailma "loomine" (Piibli järgi).
5366–4436 eKr – Aadama eluaastad
4744–4379 eKr – Aadama lapselapselapse Eenoki eluaastad Maal
4536–4379 eKr – Semyasa Prometheuse juhtimisel laeval "Guardian of the Heavens" toimunud Prometheuse tähesüsteemi planeedi Uleu ekspeditsiooni tööaastad Maal:
teaduslike teadmiste edasiandmine inimkonnale astronoomia, astroloogia, meteoroloogia, meditsiini, taimefarmakoloogia, ladina keele ja kirja, purjetamise, geograafia, kartograafia, maalikunsti, skulptuuri, metallurgia, metallitöötlemise, ehtekunsti, relvade valmistamise ja kasutamise, sõjanduse, enesekaitse taktika, paisunud põllumajanduse valdkonnas, kultuurtaimede seemnete edastamine inimesele, kariloomade tõugude aretamine ja inimesele loomakasvatusoskuste õpetamine. Teaduskeskuste loomine Lähis-Idas ja Euroopas tulevase Rooma asukohale, ekspeditsioonibaaside loomine Kesk- ja Lõuna-Ameerikas, kirjanduse ja kunsti alguse loomine - Heraklese ja laeva meeskonna "jumalate" legendaarsete vägitegude aeg. Prometheuse seemne viga: hiiglaslike zombide rassi teke, Jumala kohtuotsus, süüdlaste ja osade hiiglaslike zombide hävitamine, Prometheuse karistamine Maalt väljasaatmise ja vanglas unustuse hõlma jätmisega, nime muutmine nimeks Kurat.

4439 eKr - Looja Jumal otsustas lühendada inimese bioloogilise eluea kestust planeedil Maa 120 aastani, muutes inimese diskreetse funktsiooni seadistust.

4380 eKr – Jumala külaskäik Maale
4310–3360 eKr – Noa, Aadama lapselapselapse, eluaastad – „perekonna” loomise algus tõde", mis hiljem kehastus slaavlastes, Noa poja Jafeti perekonna järeltulijates.
3710 eKr – Üleujutus Euroopas ja Aasia osades – enamiku pikaealiste inimeste ja hiiglasliku zombipopulatsiooni jäänuste surm: tänapäevase inimtsivilisatsiooni teadaoleva ajaloo algus.

Raamat on mõeldud laiale lugejaskonnale.

SÕNA LUGEJALE

Prohvetid näevad ette tundmatuid asju ja nähtusi ning ennustavad tulevikku, sest nad on saanud ennustamise kingituse surematult Jumalalt ja headelt inglitelt. Sest ilma Temata, kelle kõikvõimsus ja lahkus loodu vastu on nii suur, ei saa midagi korda saata.

Ja kuigi inimesed on vaid Jumala looming, võib nende seas olla neid, kes tänu oma heale geeniusele tõusevad inglite tasemele. Ebamaise tule kuumus ja prohvetlik inspiratsioon tungivad meisse just nagu päikesekiired soojendavad elavaid ja elutuid kehasid. Kuid meie, kuna ka meie oleme vaid inimesed, ei saa inimkonna omandatud teadmiste abil tungida kõigisse Issanda, meie Looja saladustesse.

Võib olla vaid väheseid, kelle maailmavaadet Kõigeväeline Jumal sisendab arusaamisega mõnest Tulemise saladusest – seega, Kõigeväelise inspiratsiooni läbi, suudavad väljavalitud otsustada jumaliku ja inimliku vahel ning Jumal õpetab meile jumalikke tegusid, mis on Maa jaoks nii vajalikud.

Olen tsiteerinud need read Michel Nostradamuse teosest "Sõnum oma pojale Caesarile" ("Sajandid"), sest minu arvates ei saaks seda paremini öelda: need väljendavad täpselt raamatu olemust, mida lugeja käes hoiab. Alles pärast selle lugemist saate aru Kõrgeima Intellekti sõnumite tähendusest inimkonnale, sealhulgas viimasest, mis edastati Wiltshire'is (Inglismaal) 21. augustil 2001 ja mida te siin näete.

Toimetaja Y. Kazantsev

2. osa.
ELU RAAMAT.

16. peatükk.
Esmalt pead sa iseennast tundma

Autor: See sündmuste käik tekitas minus ebamugavust. Kas see on tõesti nii tõsine? Aga kui on, siis enne kui paanikas hiiglaslikku probleemi lahendama tormame, peame kõigepealt iseennast mõistma. Milline inimene tegelikult on? Ja kes sa oled? Keda ja mida sa teenid? Kuidas saab inimmõistusega mõista ja teaduslikult tõestada sellise mõistuse olemasolu fakti?

Korr. - Mõistlik. Õige. Kahtlused tekitavad soovi teada Tõde. Tõepoolest, siiani pole inimesed suutnud või tahtnud paljudest asjadest aru saada. Vaata peeglisse – seal näed sa iseennast, aga kas sa näed seal kõike? Ava oma meel, püüa mõista: mis sa tegelikult oled? Kuidas sa oled loodud? Kes sind lõi? Kes on su vanemad? Mis on su eesmärk? Miks sa loodi ja elad? Milline on sinu koht universumis? Vaata ringi: kus sa elad? Kuidas sa elad? Millise tsivilisatsiooni oled sa loonud? Kas see vastab inimese eesmärgile? Mõtle: kuidas sa pead elama? Mida sa pead selleks tegema?

Selleks, et mõista, kes me oleme, et mõista inimest ja tema ühiskonda, uurige kindlasti kõigepealt Piiblit, me aitame; ja te peate palju asju uuesti läbi mõtlema. Mõistke: teie maises teaduses on tõsiseid vigu fundamentaalsetes teadmiste valdkondades ja need vead takistavad teil asjade olemust mõistmast. Teie teadmised on primitiivsed ja need saavad olla vaid lähtepunktiks Tõe õppimisel. Näiteks teie ämblike alustes pole absoluutselt mingit ettekujutust ruumi asümmeetria, ruumilise nihke ja palju muu teooriast...

Peatükk 17.
Füüsika põhiseadused ja ruumi asümmeetria teooria

Korr. - Selleks, et tõeliselt mõista ümbritseva maailma olemasolu olemust, selle raamatu antud teadmiste olemust, on vaja ümber mõelda maapealse füüsika põhiteadmiste „vankumatud kaanonid“, sest see peitub lähenemisviisis ja mõistmises.

Maal olevate põhiliste füüsikaliste suuruste osas teie, inimesed, eksite. Just sel põhjusel teil pole endiselt arusaamist Universumist, just sel põhjusel tajuvad inimesed teadmisi Jumala kohta muinasjutuna. Aga teile on antud mõistus - mõelge ja saage aru. Mõelge.

Autent. - Alustame maise teaduse kõige olulisemast asjast - selliste mõistetega nagu energia, mateeria, aeg ja ruum - praegu lihtsustatud primitiivsel kujul, mis on arusaadav võimalikult paljudele inimestele. Avame füüsikalise entsüklopeedilise sõnaraamatu, kust leiame:

"Energia – (kreeka keelest energeia – tegevus, aktiivsus), üldine kvantitatiivne mõõt igasuguste aineliikide liikumise ja vastastikmõju kohta. Energia ei teki "eimillestki" ega kao, see saab ainult ühest vormist teise üle minna. Energia mõiste seob kõiki loodusnähtusi."

Korr. - Siin on esimene viga. Tegelikkuses

ENERGIA ON RUUMI JA AJA VASTAKOHTA KVANTITATIIVNE SUURUS, ST KOKKUKOKKU SÕLTUV AJA FUNKTSIOONIKS.

AINE ON AINULT ENERGIA JA LEPTONITE OLEMASOLU VORM ELEMENTAAROSAKESTENA ON NADU VAID ENERGIAKIMPUD.

ENERGIA JA MATERIAALSUS EI SAA OLLA NEGATIIVSED – NAD ON ALATI POSITIIVSED. ANTIATERJAT EI OLE OLEMAS.

Autor: - Siis selgub, et kui Ruum on kõikjal ühtlase märgiga, siis positroni olemasolu peab paratamatult viima antiainega küllastunud antiruumi tsoonide tekkimiseni. Kujutage ette, mis juhtub piiritsoonides? Leekiv taevas? Aga seda ei eksisteeri, just nagu pole olemas antiainet oma alusega - positroniga. On ainult ruum, aeg, energia ja aine, millel on üks olemus ja alus.

Lisaks peab Einsteini massi ja energia vahelise seose valem E = mc2 olema oma mittetäielikkuse tõttu vale, kuna puudub põhimõtteline arusaam mateeria olemusest endast, mistõttu ei võeta arvesse mateeria kvaliteeti ja sellele kvaliteedile omast konkreetse aine koguenergia hulka, samuti ei arvestata mateeria edasist lagunemist pärast tuuma lagunemist, s.t. elementaarosakeste lagunemist. Einsteini sõnul selgub, et sama hulga erinevate ainete koguenergiad on võrdsed - näiteks tonni uraani koguenergia peab olema võrdne tonni vesiniku koguenergiaga. Igaühele, isegi kõige kogenematumale füüsikale, saab selgeks, et Einstein on siin täiesti absurdne.

Parandus - Õige. Aine koguenergeetika peab arvestama energia kogu vabanemisega aine lagunemisel algolekusse, st ruumi. Selle lagunemise käigus ei toimu mitte ainult aine aatomistruktuuri lagunemist, vaid ka kõigi aatomituuma ainet moodustavate elementaarosakeste, sealhulgas prootoni, elektroni ja väiksemate osakeste, täielik lagunemine - nad lihtsalt pöörduvad algruumi (retroruumi). Seda protsessi nimetatakse aine täieliku hävimise reaktsiooniks ja seda kirjeldab Esiti võrrand:

E annig.U = muc2 + Ti x fu / ti x Fu + ft x Eu / Ti.

Tootakse konkreetne näide aine koguenergiast loodusliku uraani annihilatsiooni ajal, kus Eu on uraani tuuma lagunemisenergia; ülejäänud sümbolite dekodeerimine on aga ennatlik, arvestades ajalooliselt väljakujunenud inimsuhete praegust seisu Maal.

Selle protsessi praktiliseks rakendamiseks on vaja teha väga vähe - mõista selle olemust ja sõnastada nõuded protsessi piiritingimuste tagamiseks elektrijaamas, määrates energia kvaliteedi, st energia vormi, mida tuleb saada - infrapunakiirguse soojusenergia, elekter või näiteks gravitatsioonivälja energia. Kuigi me muide märgime, et elektrijaamas

Gravitatsioonivälja tekitades toimub see protsess ilma märgatava soojusenergia vabanemiseta - temperatuur on vaid umbes 160 kraadi Celsiuse järgi ja uraan lihtsalt kaob, muutudes "ei millekski", kosmosesse. Gravitatsioonivälja vabanenud energia on piisav, et kiirendada laeva pikka aega pideva kiirendusega kiiruseni, mis on mitu korda suurem kui valguse kiirus.

Autent. - Aga kosmos? Naaskem entsüklopeedia juurde:

"Ruum ja aeg on kategooriad, mis tähistavad mateeria põhilisi eksistentsi vorme... ruumi ja aja sümmeetriaomaduste vahelist seost..." Ruum on sümmeetriline...

Corr. – Siin on teine viga.

UNIVERSUM ON MITMEMÕÕTMELINE JA ASÜMMEETRILINE – SEE ESINDAB ÜHTE INDIVIDUAALSET TERVIKKU, MIS KOOSTUB HULGAS RUUMIDEST, MIS VARIEERUVAD KOKKUSURU JA ENERGIA POTENTSIAALSELT NING SELLEST TÕTTU VARIEERUVAD KA MATERIAALI POTENTSIAALSELT.

Kõiki ruume ühendab üks ja muutumatu suurus – aeg, millel on kõigis ruumides sama kiirus ja suund. Kõigi ruumide aine eksisteerib samaaegselt iga ruumi igas punktis, samal ajal kui

KAHE PUNKTI KOORDINAADID KINDLAS RUUMIS ON IGAS RUUMIS, KUID NENDE VAHELISED KAUGUSED IGAS RUUMIS ON ERINEVAD.

Autent. - Kas see on midagi vene pesanuku taolist?

Korr. - Mitte päris. Matrjoškas sobib iga väiksem nukk teise sisse, eksisteerides eraldi, aga siin hõivab iga ruum samal ajal kogu mahu, eksisteerides koos.

IGA RUUMI AINE OSA VÕIB SAMAL AJAL KUULUDA NAABREASSE, TAGADES UNIVERSUMI MATERIAALSEST STRUKTUURI LAHUTAMATUST RUUMIDE VASTASTIKUSE TEISESSE LÄBIMINEKU TEEL NII ELEMENTIDE AATOMITE KUI KA NEID MOODUSTAVATE OSAKESTE TASEMEL. SEDA NIMETATAKSE RUUMINIHKEKS.

Autent - Asja all, mis kuulub samaaegselt teise ruumi,
Kas peaksime näiteks kilpnäärmetest aru saama?

Parandus. - Õige. Ainult et siinne mõiste on laiem, see hõlmab lainevälju ja nende struktuuride vastastikmõju. KÕIGI RUUMIDE ELEMENTAAROSAKESED ALLUVAD LAINETEOORIA ÜHISTELE SEADUSTELE.

Autor. - Kas meie laineteooria seadused on õiged?

Nr nr jne.	Tingimuslikult aktsepteeritud Nimi tühikud	Energiakoefitsient	Koefitsient kokkusurutud	Orbitaal osake aatom	Kogus elemendid ruumi küsimus	Kogus üleminekuperiood elemendid alates madalam tühikud	Märkus
7.	Kosmos sinine spekter	9	9	liikumine	18	3	Jumala ruumi Vmve=8C ki=1
6.	Halli spektri ruum	7	7	**	180	16	V=6C ki=1
5.	Pimeduse ruum (muidu - põrgu)	5	6	**	137	16	Kiirgusi pole

4.	Kollase ruum spekter	6	5	ve0 - viton mve = 0,62me	151	17-teroidid	VVE=4C ki=**
3.	Meie ruum (ketserid)	1	1	e-elektron	159	31	Ve=1C ki=1
2.	Surnud aine ruum	**	**	**	73	Ei	ki=**
1.	Kosmoseretro	Ei	Ei	Ei	Ei	Ei	Originaal struktuur
Kokku					635	83	

Märkus: - ** - autori poolt suletud

Corr. - Jah, neid saab kasutada.
Autor: Mitu kohta on kokku?
Corr. - Universumis on seitse ruumilist tasandit.

1. **Retroruum** on algne baasruum, millest moodustub kõigi teiste ruumide mateeria. See on lihtsalt esmane ruum, milles mateeriat pole. Retro on kõigi Universumi ruumide alus.

Inimene tajub subjektiivselt mõistet "ruum" teatud mahu, tühjusena, milles on mingi mateeria, näiteks vaakum, tähed ja planeedid. Kuid oleks vale tajuda retroruumi teatud mahuna, milles lihtsalt pole midagi, isegi mitte vaakumit. "Retro" ei ole tühjus, vaid tahke mittemateriaalne struktuur. Seda struktuuri ei saa isegi substantsiks nimetada, sest mõiste "substants" viitab ennekõike mateeriale, substantsile ja siin ei ole see substants. Kui mõistate mateeriat substantsina, alustades elementaarosakeste tasemest, mis seejärel moodustavad raskemad aatomid ja lainevälja, mis on elementaarosakeste vastastikmõju tulemus, siis see ei ole mateeria. See on midagi muud.

Sa mõistad, et molekuli suhtes on submolekulaarne aine aatom: molekulid koosnevad aatomitest. Subatomaarne aine on elementaarosakesed - elektron, prooton, neutron jne, millest aatomid koosnevad. Ja millest koosnevad näiteks sinu ruumi leptonid, millest väikseim on elektron? Sa eeldad, et elektron koosneb väidetavalt hüpoteetilistest osakestest - kvarkidest, nimetades neid "universumi ehitusplokkideks": aga see on vale eeldus. Elektron on lihtsalt energiahüpe - mateeria primaarne hüübe. See hüübe saadakse subelementaarse struktuuri - retroruumi mittemateriaalse primaarse olemuse - kokkusurumise teel.

Võib öelda, et Retro ruum on täidetud alamelementaarse struktuuriga, mis ise ei ole mateeria, kuid kõigi teiste ruumide mateeria on loodud sellest immateriaalsest struktuurist. Nende ruumide mateeria erineb ainult üksiku algse alamelementaarse struktuuri kokkusurumise astme poolest.

2. **Surnud aine ruum,** selles pole elu, aine madal energia, mida esindavad perioodilisussüsteemi 73 elementi, millest 31 elementi (vesinikust galliumini) on üleminekuetapid.

Autor: - Viimastel aastatel on meie teadlased hakanud mõistma surnud aine ehk "tumeaine", nagu nad seda nüüd nimetavad, olemasolu. See aine on vähem energiamahukas kui meie kosmose aine, seetõttu see ei kiirga, vaid ainult neelab meie kosmose kiirgust, st selle vaatlemisel ja tuvastamisel saab seda registreerida ainult absoluutselt musta aine - tumeaine - masside kogunemistena. Siit kirjutab I. Tšerkassov ajakirja "NLO" lehekülgedel.

„Aastakümneid on astrofüüsikud üle maailma võidelnud küsimusega: mis hoiab galaktikaparve paigal?

Arvutuste kohaselt on galaktikate mass vaid murdosa sellest, mida on vaja nende laiali lendu ärahoidmiseks. Teadlased eeldavad, et kosmoses tähtede vahel on nähtamatut ainet, mille mass hoiab ära galaktikaparvede lagunemise.

Kuni viimase ajani olid teadusel tumeaine olemasolu poolt vaid teoreetilised argumendid. Arvutuste kohaselt on täheparvede mass umbes 10 korda suurem kui nende helendavate komponentide ("helendavad komponendid" - meie ja Kõrgemate Kosmoste aine - autor) mass. *Peamine argument tumeaine olemasolu poolt saadi pärast galaktikate massi võrdlemist massiga, mis on vajalik suletud Universumi eksisteerimiseks, mida ennustas Einsteini üldrelatiivsusteooria. Selgus, et vaadeldav aine moodustab vaid 2 protsenti vajalikust.*

Tumeainet leidub tähtedevahelises ruumis tõenäoliselt tohututes kogustes. Mõned teadlased usuvad, et see koosneb eksootilistest osakestest, mis tekkisid Suure Paugu ajal.

1999. aastal avastas Richard Liu juhitud Alabama ülikooli (USA) uurimisrühm NASA satelliidi abil galaktikatevahelise ruumi tugevaima ultraviolettkiirguse.

See oli helendav tumeaine pilv, mille mass oli suurem kui mitme galaktika kogumass!

Tänapäevaste vaadete kohaselt moodustab tumeaine kogumass üle 90 protsendi Universumi massist. 2000. aasta aprillis suutis rahvusvaheline teadlaste rühm Kanadast, Prantsusmaalt ja Ameerika Ühendriikidest luua kaardi tumeaine oletatavast asukohast. Teadlased analüüsisid taevasfääri kahekraadist sektorit, mis sisaldab umbes 200 tuhat kauget galaktikat. Nüüd seisab teadus silmitsi ülesandega luua täielik kaart tumeaine asukohast kogu vaadeldavas Universumis.

2001. aasta alguses esitasid Cambridge'i Ülikooli (Inglismaa) astronoomid hüpoteesi, mille kohaselt Universumis on nähtavate galaktikate tumedaid vasteid, mis on arvuliselt peaaegu sada korda suuremad kui "helendavad" galaktikad. Selle idee kohaselt on Universum "kuningriik", mille massis siin-seal välgatavad tähtede ja täheparvede tuled.

Cambridge'i astronoomid avastasid galaktika UGC 10214 vaatluste käigus hiiglasliku gaasilise aine "saba", mis ulatub galaktika ühest harust nähtamatu tumeaine klastri poole. Arvutuste kohaselt ei saa selle mass olla väiksem kui galaktika UGC 10214 mass. Nagu teada, räägivad Piibli esimesed read "pimedusest sügavuse peal", mis valitses kõikjal enne maailma loomist. Mõned astronoomid

kalduvad tegema väga julgeid oletusi Piibli autorite teadmiste kohta tumeainest..."

3. **Teie ruum** on inimesele antud eluks ajaks, see on teile teada reaalsetes aistingutes ja materiaalsete objektide vaatlustes visuaalselt ja instrumentide abil. Ruumi ja materiaalse maailma energiatasemed määratakse elektroni energia ja elektromagnetväljade levimiskiiruse järgi, mis on võrdne ühe valguse kiirusega - kolmas ruum energiataseme järgi. Aine esindab perioodilisussüsteemi 159 elementi, millest 31 elementi (vesinikust galliumini) on üleminekufaasis surnud aine ruumi ja 18 elementi:

17 tetraidi on üleminekul kollase spektri ruumi. Fosfor on tingimuslikult üleminekul (juht) kahe ruumi energia jaoks samaaegselt - "fosfor"

sild". Selles ruumis on 84 tsivilisatsiooni, sealhulgas Maa tsivilisatsioon. Seda ruumi nimetatakse Hereetikute Ruumiks.

4. **Kollase Spektri Ruum** on Universumi materiaalne ruum, mis on teile visuaalselt ja olemasolevate seadmetega nähtamatu. Ruumi ja selle materiaalse maailma energiatasemed määratakse vitoni energia ja vitoniväljade levimiskiiruse järgi, mis on võrdne neljakordse valguse kiirusega. Ruum on 5 korda kokku surutud – Universumi neljas ruum, energiatase on teie ruumiga võrreldes 6 korda kõrgem. Aine on esindatud perioodilisussüsteemi 151 elemendiga, millest 18 elementi on ketserite üleminekuruumid ja 16 pimeduse ruumid. Kollase Spektri ruumis on 28 tsivilisatsiooni.

5. **Pimeduse ruum** on Universumi materiaalne ruum, milles on 137 perioodilisustabeli elementi ja 16 elementi, mis on üleminekul naaberruumidesse. Kuna siinne energia on alla kokkusurumistaseme, iseloomustab ruumi kiirgusväljade täielik puudumine, mille järgi see ka oma nime sai. See ei sobi tsivilisatsioonide elupaigaks, vaid seda kasutatakse mõistuse elavate subjektide vangistuspaigana karistuse meetmena, seega on ruumi teine nimi põrgu.

6. **Halli Spektri Ruum** on Universumi materiaalne ruum, oma elementide baasilt rikkaim – perioodilisussüsteemi 180 elementi, millest 16 on üleminekul alumisse ruumi ja ainult 3 elementi ülemisse. Sellel ruumil on kõrge energia- ja kokkusurutuse tase, laineväljade kiirus on 6 valguse kiirust. Halli Spektri ruumis on ainult üks Jumala Kõrgem Tsivilisatsioon – see on Igavese Elu Ruum.

7. **Sinise Spektri Ruum** on Universumi materiaalne ruum, mis on teile visuaalselt ja olemasolevate seadmetega nähtamatu. Ruumi ja selle materiaalse maailma energiatasemed määratakse mikrovitoni (sapioni) energia ja mikrovitoni väljade levimiskiiruse järgi, mis on võrdne 8 valguse kiirusega. Ainet esindavad 18 elementi, millel on 3 üleminekuelementi hallist ruumist. Ruum on kokku surutud 9 korda, st lineaarfunktsioon on võrdne 9-ga, - see on energiataseme poolest kõrgeim ruum. Sinise Spektri ruumis pole elu, kuid selle ruumi mateeriat kasutatakse Kõrgeima Tsivilisatsiooni intellekti loomiseks. Seda nimetatakse ka Jumala ruumiks.

Autent. - Universum, kas ruumid on suletud?

Korr. - UNIVERSUM JA RUUMID EI OLE SULETUD, LINEAARSED EGA LÕPLIKUD JA NAD EI SAA PAINUTADA.

Autor: Selge. Registreeritud hälbed, näiteks valgusvihu hälve, on väljade hälbed häirivate jõudude toimel, mitte ruumi kõverused. Ja kui ruumi olemasolu tingimusena on ajakonstandist kõrvalekalded seotud energiataseme langusega nullini või uue ruumienergiataseme tekkimisega, siis ehk võivad need kaduda ja ilmuda?

Korr. - IGA RUUM ON VÕIMELINE OMA SUURUST MUUTA. AEG JA RUUM VÕIVAD KADUDA (ENESEHÄVITAVAD) JA TAAS ILMUDA.

Autent. - Olgu. Ja mis on aeg?

Korr. - ***AEG*** ON ENERGIA JA RUUMI VASTAKOHTA VEKTORFUNKTSIOON, OMAB ÜHESUUNALIST SUUNDA JA PÜSIVAT KIIRUST NING UNIVERSUMI OLEMASOLU MÄÄRAV TEGUR.

Autent. - Kokkuvõttes

Kas aeg on kõigis ruumides sama ja voolab ühes suunas?

Corr. - Jah, nii see materjali juhibki.

mina ise V

tühikud.

Autor: Selgub, et ajareis on võimatu, just nagu ajamasin on võimatu... Aga kuidas me saame aru selle füüsikalisest tähendusest?

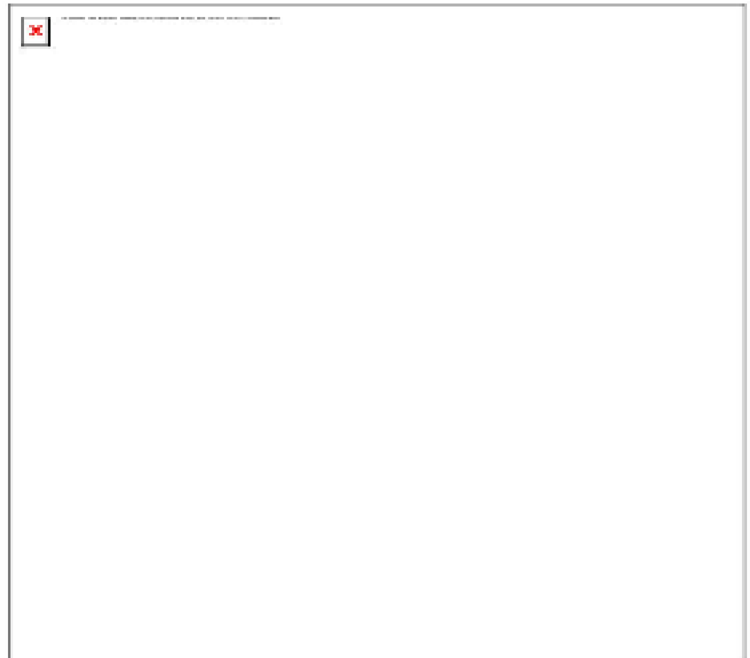
Korr. - FÜÜSILINE TÄHENDUS KIIRUS ON AEG PIISAV UNIVERSUMI TERMODÜNAAMILISE ENTROOPIA KESKMISE VÄÄRTUSEGA.

Autent - Kuid sel juhul peab aja, energia ja ruumi vahel eksisteerima teatud sõltuvus, mis kehtib igas ruumis, näiteks:

Vt = ÿÿi x Lÿi x ki = const, kus: Vt on aja kiirus; ÿÿi on konkreetse ruumi energiapotentsiaal; Lÿi on konkreetse ruumi lineaarfunktsioon, mis on pöördvõrdeline kokkusurumisteguriga, ja ki on ruumilise nihketegur. Niisiis? Kelle valem see on?

Corr. - Midagi sellist, aga... Meie teadlane Sireus uuris seda küsimust pikka aega. aastaid tagasi.

Autor: Esmapilgul peaks pöördumatu hajumine või entroopia, energia ruumis, viima ruumi pideva paisumiseni V kuni Universumi "soojussurma" seisundini. Kuid seda ei juhtu.

Sest Universum on aine kontsentratsiooni intensiivsuse ja lagunemiskiiruse poolest ebaühtlane, kui aine konkreetne kontsentreeritud mass jõuab lagunemise ajal parameetrite, koostise, energia piirväärtusteni, toimub selle iseeneslik uuenemine: tingimuste loomine aine sünteesireaktsiooni alguseks - Autor "supernoova" plahvatuseks. Energiapotentsiaali suurenemine põhjustab ruumi lokaalset kokkusurumist. Seega,

Universum peab säilitama oma lõpliku suuruse ja selle keskmise väärtuse energiapotentsiaal.

Korr. - **UNIVERSUM** ON STABIILNE MITMETASANDILINE ISEREGULEERUV ENERGIA STRUKTUUR, MIS ON VÕIMELIK ENESETÄIUSTAMINE UUTE RUUMIDE LOOMISE KAUDU JA ENESEUUENDAMINE RUUMIDE ENERGIAPOTENTSIAALI TAASKASUTAMISE KAUDU, ÜHE AJAVÄLJA JA ÜHE ENTROOPIANÄITAJAGA STABIILSES TASAKAALUSEISUNDIS NII KAUAKS KUI SOOVITE.

Autent. - Retroruum on kõige vähem energiamahukas, kuid akumuleerib oma paisumisega kogu pöördumatult hajuva energia järgnevaks aine sünteesi reaktsiooni impulsiks ja lagunemisenergia hajumise uue tsükli alguseks (üleminek "kvantiteet - kvaliteet" või "paisumise piir - üleminek - ruumi kokkusurumise piir"). Ilmselt on retroruumil kalduvus kasvada tähtede vananedes ja järsult kahaneda "supernoova" plahvatuse ajal, st Universumi ruumide uuenemise ajal...

Korr. - Sa ei saanud aru. "Retro" ei akumuleeri energiat, vaid algset ruumi ennast, millesse energia ja mateeria lagunevad, mis on saadud ruumist selle kokkusurumisel ajafaktoriga.

Autor: - Tõepoolest... Seda pole nii lihtne kohe mõista, mõtlemise inerts jääb jalge vahele, tavapärased füüsikaliste mõistete stereotüübid jäävad jalge vahele... Aga „Retro" on tõesti väga huvitav: kui seal pole mateeriat, kuidas saab seal mõõta kaugust? Mille ja mille vahel? Ja kui kaugust pole olemas ning tundub, et aeg ei käitu seal päris samamoodi nagu siin... Seal pole aega. Kui ilmub aeg, siis „Retro" tõmbub kokku ja ilmub mateeria.

Ruum ei saa olla homogeenne – mateeria on universumis jaotunud mittehomogeenselt, seega pole retroruum päris "puhas leht". Mingil moel on ilmselt võimalik määrata selle koordinaate, mis vastavad materiaalsete ruumide punktidele. Sa ise ütlesid, et ruumid on omavahel ühendatud. Kas on võimalik teostada hetkeline "nullüleminek" retroruumi kaudu teistesse galaktikatesse?

Corr. - Me ei vasta sellele küsimusele.

Autor: - Olgu, ma jätkan mõtet: ... Ruumistruktuure loovate elementaarosakeste erinevad energiatasemed ja omadused määravad ruumide omaduse, kus energiavahetus ruumide vahel toimub loomulikult energiamahukamast vähem energiamahukamani, st energiamahukam ruum piirab ja stabiliseerib vähem energiamahuka ruumi paisumiskiirust. Energeetiliselt võimsama sünteesireaktsiooni korral, mis toimub "supernoova" plahvatuse ajal, toimub vastupidine energiavahetus - madalama ruumi energia suunatakse kõrgema ruumi energiasse naaberruumide proportsionaalse asümmeetrilise kokkusurumisega.

Ruumide taastamise protsess lineaarsete ja energiakomponentide abil ei tohiks toimuda kohe kogu Universumis, vaid ainult seal, kus on tekkinud sobivad tingimused. Kui me abstraktselt käsitleme Universumit kui ühtset ruumide kogumit, mida ühendab aja ja entroopia funktsioon, vastastikuse energiavahetusega, siis peaks see tegelikult olema nagu elav pesakond või elav muna ilma kooreta, milles kõik kihid eksisteerivad samaaegselt üksteise sees ilma visuaalse piirita, see on nagu elav kude, milles pideva paisumise kalduvusega toimub arvukalt ruumilise struktuuri ühekordseid punktkokkusurumisi, mis kompenseerivad kogu struktuuri pidevat ja pikaajalist paisumist. Seetõttu põhjustab nende "paisumise - kokkusurumise" ("lagunemise - sünteesi") protsesside kogum Universumi lõplike mõõtmete stabiilset olekut. Entroopia ja aeg säilitavad oma konstantsed keskmised väärtused pikka aega -

igavesti.

Corr. – Ma räägin teile mõnest ruumide omadusest.

OMA RUUMI MATERIAALSETE OBJEKTIDE ÜLEMINEK TEISESSE RUUMI ON VÕIMALIK, KUI OBJEKT JÕUAB VASTAVA ENERGIATASEME VASTAVALT LIIKUMISDÜNAAMIKALE VÕI MUUTES KESKKONNA LAINEVÄLJA PAIGALDATUD OBJEKTIIDI ÜMBER, SAMUTI TAGASIPÄÄS ALGSESSE RUUMI.

Autor: Proovime öeldut analüüsida. Sellest järeldub, et Universumi ruum, mis on Einsteini valemite halastamatute järelduste, tänapäeva fundamentaalfüüsika pettekujutluste tõttu tähtedevahelistele lendudele tegelikult suletud, osutub Esiti valemi kohase võimsa hävitusenergia ja lineaarselt kokkusurutud ruumide olemasolu tõttu inimesele avatuks.

Aga see pole veel kõik. Täiesti teistsugune pilt kui kosmoses avaneb, kui meie kosmose materiaalne objekt satub kogemata energeetiliselt aktiivsesse tsooni, näiteks kollase spektri ruumi. See on tavaline energeetiline objekt -

Näiteks lendav lennuk või inimene, kellel puudub valguse kiiruse energia. Kollase spektriruumi (ZSS) tsoon on piisava tihedusega vitonite struktuur või kiir, mis asub Maa koordinaatides. Fakt on see, et Maa tuum, olles vitonide kõva kiirguse allikas, on energeetiliselt seotud ZSS-iga, kuna see on üks vitonkiirguse allikatest, mis tekib teroidide lagunemisel.

Samad allikad on ka Päike ja süsteemi planeetide aktiivsed tuumad ning neist lähtuvad eredad vitoonikiired, mis on PLS-i struktuur ja materiaalne objekt. Kuigi kiire energia ja tihedus ei ole konstantsed, kuna need on põhjustatud Maa tuuma elementide tuumalagunemisprotsesside tsüklilisest olemusest, selle resonantsist Päikese vitoonikiirgusega ja maakoore aluskihi "puuvilla" olekust, on ilmselt elektroni ja vitooni koostisosaväljade vahel teatav tasakaal, ruumilise nihke väljade tasakaal. Kui "puuvilla" kiht, mis muudab kõva kiirgusspektri pehmeks, muutub, muutub selle energiaintensiivsus oluliselt: kui "puuvilla" kihi paksus ja tihedus vähenevad, suureneb vitoonivoo energiaintensiivsus järsult. Ilmselt on olemas koostisosaväljade piiri nihutamise efekt vitooni suunas, st mõni meie ruumi lokaalne tsoon materiaalsete objektidega võib muutuda tsooniks, kus toimivad PLS-i seadused.

Kui lennuk või inimene siseneb sellesse piirkonda sel ajal, peaks esimese asjana juhtuma visuaalne orientatsioon - silmapiir ja taevas pole enam nähtavad, kõik ümberringi muutub valgeks uduks, magnet- ja raadiokompass lakkavad töötamast (gürokompass peab jääma töökorras). Inimene või lennuk kaob meie ruumist, saades osaks PZS-ist, ja meie ruumi suhtes hakkab omama kõiki meie ruumi materiaalse objekti omadusi PZS-is, st nende suhteline kiirus muutub pseudovalguseks ja nende objektide puhul ilmneb suhtelise aja vähenemise efekt - lennuki pardakell ja inimese bioloogiline kell hakkavad töötama samamoodi nagu valguse kiirusel lendaval laeval. Lennuki puhul on võimalus, et see suudab liikumise inertsi abil PZS-i tsooni kiiresti läbida, seejärel, olles radariekraanidelt kadunud, ilmub see uuesti välja ja pardakell jääb nende minutite võrra maha, kuni see meie ruumis ei viibinud. Ja kui liikumise inertsist ei piisa, nagu näiteks vanade kolbmootoriga lennukite puhul, ei pruugi see üldse ilmuda või võib tulevikus lennu ajal ilmuda, seda näha ja siis tagasi pöörduda. Selliseid juhtumeid kirjeldatakse ajakirjanduses ja kadunud lennukite arv, millest pole kusagil jälgegi alles, loetakse sadadesse ja tuhandetesse. Jalakäija jaoks on tõenäosus palju väiksem - ta kas sureb selles PZS-is või võib-olla ilmub pika aja pärast "eikuskilt".

Kui lennuk või inimene siseneb sellesse piirkonda sel ajal, peaks esimese asjana juhtuma visuaalne orientatsioon - silmapiir ja taevas pole enam nähtavad, kõik ümberringi muutub valgeks uduks, magnet- ja raadiokompass lakkavad töötamast (gürokompass peab jääma töökorras). Inimene või lennuk kaob meie ruumist, saades osaks PZS-ist, ja meie ruumi suhtes hakkab omama kõiki meie ruumi materiaalse objekti omadusi PZS-is, st nende suhteline kiirus muutub pseudovalguseks ja nende objektide puhul ilmneb suhtelise aja vähenemise efekt - lennuki pardakell ja inimese bioloogiline kell hakkavad töötama samamoodi nagu valguse kiirusel lendaval laeval. Lennuki puhul on võimalus, et see suudab liikumise inertsi abil PZS-i tsooni kiiresti läbida, seejärel, olles radariekraanidelt kadunud, ilmub see uuesti välja ja pardakell jääb nende minutite võrra maha, kuni see meie ruumis ei viibinud. Ja kui liikumise inertsist ei piisa, nagu näiteks vanade kolbmootoriga lennukite puhul, ei pruugi see üldse ilmuda või võib tulevikus lennu ajal ilmuda, seda näha ja siis tagasi pöörduda. Selliseid juhtumeid kirjeldatakse ajakirjanduses ja kadunud lennukite arv, millest pole kusagil jälgegi alles, loetakse sadadesse ja tuhandetesse. Jalakäija jaoks on tõenäosus palju väiksem - ta kas sureb selles PZS-is või võib-olla ilmub pika aja pärast "eikuskilt".

Lennuki saatuslikuks saab see, et PZhS-i ruumi lineaarne kokkusurumistegur on 5, st meie ruumi meeter muutub seal vaid 20 sentimeetriks ja koos sellega väheneb masina kiirus õhukeskkonna suhtes viiekordselt; ja see tähendab, et vastavalt aerodünaamika vääramatutele seadustele langeb tiiva tõstejõud järsult ja kui lennuki kiirus sel hetkel osutub väiksemaks kui viis korda suurem kui "tiival varisemiskiiruse" piirväärtus, siis kaotab lennuk stabiilsuse nii kallutamisel kui ka rullimisel ning kukub alla. Meenutagem teateid kummalistest ja seletamatutest katastroofidest õhus maismaa kohal, kui täiesti töökorras lennukid töötavate mootoritega sööstavad järsku maapinnale nagu kivi, olles praktiliselt kaotanud horisontaalkiiruse, säilitades samal ajal normaalsed kallutamise ja rullimise parameetrid. Masina asendit hoiab autopiloot ja kere pikitelje antud asendis põrkab see maapinnaga kokku suure vertikaalse kiirusega. Eksperdid on selle pärast alati hämmingus: tundub, nagu oleks lennuk järsku peatunud, õhk selle alt kadunud ja see oleks suurelt kõrguselt maasse surutud. Sellises olukorras pole aeglaselt liikuvatel kolbmootoriga masinatel praktiliselt mingit ellujäämisvõimalust: vaja on vähemalt viiekordset püsikiiruse varu võrreldes lennuki aerodünaamilise stabiilsuse minimaalse kiirusega.

Teisest küljest on selle ruumilõigu ületamiseks vaja kütusekulu viiekordset suurenemist: mis siis, kui see oleks juba piiril? See on oluline merelaevade jaoks, eriti tormi ajal, ja lisaks on ebaselge, kuidas vesi käitub ja kuidas see suudab laeva nendes tingimustes kanda. Kas on võimalik, et vee kummalise käitumise tõendid, kui see keeb "valgeks piimaks" ja kaotab oma kandevõime, on sellega seotud?

Ja kui inimene siseneks sellisesse tsooni nagu Barsakelmese saar? Kümne asemel - kakskümmend kilomeetrit kõrbes peab ta juba kõndima 50–100 kilomeetrit, mis on võimatu; - sellise vahemaa läbimine kuumuses ja ilma veeta võib viia ühe tulemuseni - surm…

Märkus: Barsakelmes (iidne nimi, mis selgitab selle koha kummalisi iseärasusi ja halba mainet: tõlgituna "kui sa lähed, siis sa ei tule tagasi") on saar Araali meres. On olnud arvukalt juhtumeid, kus inimesed ja terved ekspeditsioonid on kadunud. Need, kellel õnnestus tagasi pöörduda, märgivad orientatsioonikaotust "valges udus" ja seletamatuid ajavahesid - kuude kaupa. Nõukogude ajal oli piirkond piiratud ligipääsuga ja selle nähtuse kohta ei tehtud tõsiseid uuringuid.

Kollase Spektri ruumi struktuuride puhul ei ole suhtelise kiiruse tingimus oluline: neil on juba kõik vitoni ja selle välja omadused meie ruumi suhtes ning seetõttu võivad nad meie ruumis paikneda samadel koordinaatidel kui meie ruumi struktuurid üksteise suhtes nullkiirusel.

Materiaalsete objektide ja inimeste arvukates kadumisjuhtumites Maa piirkondades, mis sarnanevad kurikuulsa "Bermuda kolmnurga" või Kasahstani Barsakelmesega, pole midagi üllatavat: ruumi asümmeetria teooria seletab neid fakte loogiliselt. Tõenäoliselt on nn UFO-de võime kaduda ja uuesti ilmuda seotud ka ruumilise nihke väljade tasakaaluga.

Potentsiaalselt ohtlikes piirkondades inimeste, õhusõidukite ja merelaevade liikluse ohutuse tagamiseks on vaja üksikasjalikult uurida Maa vitoonivälja struktuure, samuti töötada välja detektorid vitoonistruktuuride tuvastamiseks, instrumente ohtlike piirkondade jälgimiseks ja kontrollimiseks, nende seisundi ennustamiseks ning inimeste, õhu- ja mereliikluse viibimise keelamiseks ohtlikes piirkondades. Ja ilmselt kõige olulisem on teaduse poolt füüsika põhiprintsiipide tõsine läbivaatamine, teadvustamine Universumi mitmemõõtmelisusest ja selle asümmeetriast.

Olemasolevad meetodid võimalike inimtegevusest tingitud ja tektooniliste katastroofide ennustamiseks põhinevad kogunenud statistikal ja selle analüüsis mustrite tuvastamisel. Meetodid võtavad arvesse katastroofiliste ilmingute tuvastatud tsüklilisust, mis on seotud Maa astronoomilise asukoha koordinaatidega Universumi suhtes. Siiski ei suuda need seletada arusaamatu inimkäitumise olemust ja mustreid ning keerukate tehniliste seadmete rikkeid. Ja kui astroloogias tähtede asukoha mõju inimesele enam kuidagi kahtlusi ei tekita, siis surnud rauale avaldatavas mõjus on palju saladusi.

Kui aga vaadelda inimeste ja tehniliste vahendite käitumist ühe mitmemõõtmelise ruumi komponentidena, saab paljust aru. Ja Universumi energiaväljade, gaasikeskkonnas ja põlemisel toimuvate termofüüsikaliste protsesside, elektroonikaseadmete töö tõrgete ja inimese käitumise seos saab teaduslikult usaldusväärse füüsikalise seletuse: ruumide mateeria on omavahel seotud.

Korr. – Võib-olla selgitate õigesti, aga täielikust arusaamast olete veel kaugel: me anname vaid lihtsustatud skeemi teadmiste algusest. Teadmised, millest te ise aru saate, on väärtuslikumad. Ja te tahate anda inimestele valmis vastuseid. Laske neil endil need välja mõelda...

Autor: Aga kuidas on lood „mustade aukude” hüpoteesiga?

Korr. - **"MUSTADE AUGUDE" HÜPOTEES ON VALE - NEID** LIHTSALT EI OLE LOODUSES.

Autent. - Aga meie astronoomid on universumis avastanud objekte, mis neelavad valgust. Mis see on?

Korr. - Need ei ole "augud", vaid märkimisväärse massiga surnud ruumi mateeriaobjektid - surnud tähed. Teie kosmose suhtes on nad vähem energiamahukad ja neelavad selle kiirgust absoluutselt mustade kehadena. Kuid neil puuduvad need "omadused", mida teie neile omistate.

Autor. - Kui otsustada ruumi asümmeetria teooria loogika järgi, siis peaks see nii olema... See on surnud mateeria. Seega, kui järgida teie teooriat, selgub, et ruumide mateeria on omavahel seotud ja täiendab teineteist.

Päike ja Maa eksisteerivad kolmes ruumis - Surnud, Meie ja Kollases. Surnud mateeria ruumis on neil oluliselt suuremad massid ja suurused. Näiteks Maa suurus, kui rakendame teie koefitsiente, on mitu kümnet tuhandet kilomeetrit ja on võrreldav tema magnetosfääri suurusega ning meie mehitatud orbitaallennud toimuvad tegelikult planeedi sees: see kaitseb astronaute Päikese ioniseeriva kiirguse hävitava mõju eest ja

Universum. Kollase spektri ruumis on see väike, selle läbimõõt on vaid umbes 2500 km, s.t. võrreldav planeedi tahke tuuma suurusega... Ja kõik see kokku moodustab ühtse ja lahutamatu terviku - polüruumilise struktuuri, mille seaduspärasuste mõistmises peituvad vastused kõigile küsimustele, mis puudutavad gravitatsiooni, Päikesesüsteemi kehade vastastikmõju, bioloogilisi struktuure ja nende elutoetuse energiat.

Universum on tõepoolest üks tervik ja samal ajal asümmeetriline: see põhineb pideval Retro-ruumi väljal, kuid suurem osa selle ainest on koondunud Surnud aine ruumi ja aine hulk Kõrgemates ruumides väheneb peaaegu geomeetriliselt. Kuid see väike osa Universumi ainest on palju energiamahukam kui ükski alusaine. Aine üleminek vähem energiamahukamaks aineks toimub sujuvalt, mida meie termodünaamikas nimetame energia pöördumatuks hajumiseks. Tegelikkuses naaseb aine tagasi Kõrgematesse ruumidesse tähtede sünteesi plahvatusliku reaktsiooni käigus – me nimetame neid "supernoovadeks" ...

Kui me otsustame ruumi asümmeetria teooria loogika järgi, siis peaks see nii olema... Ma tahan aru saada, kes sa oled, kui sa suudad kõigile neile keerulistele teaduslikele küsimustele mõistlikult vastata.

Korr. - TEIE RUUM ON KOLLASE JA HALLI SPEKTRI ASUSTATUD RUUMIDEGA VÄHEM ENERGIAMAHULINE, KUID SAMAL AJAL ON SEE NENDE OBJEKTIDE JA OBJEKTIDE PAIGUTUMISE KOHT

RUUMID - KÕRGEMATE RUUMIDE MATERIAALSED STRUKTUURID JA INTELLIGENTSED OLENDID, SULLE NÄHTAMATUD, KUID SINA TUNNEID, EKSKLUSIIVSED SINUGA AJAS JA KOORDINAATIDES, ON VÕIMELISED SIND NÄGEMA JA KONTROLLIMA.

Autor: Kõrgemate tsivilisatsioonide intelligentsed olendid on ja elavad meie seas, näevad meid, on meile nähtamatud, võtavad vastu kogu meie maailma informatsiooni, kontrollivad seda ja saavad igal hetkel mõju avaldada?

Korr. - Mitte päris õige. Me ei saa sind ja sinu maailma otse oma silmaga näha, aga me saame ühenduda inimese kiirguskanalitega ja vastu võtta kogu informatsiooni: kuulda sinu mõtteid, näha sinu silmadega, maitsta toitu, nuusutada, s.t. täielikult tunda seda, mida inimene tunneb. Muidugi, sel viisil saame inimest mingil määral mõjutada, aga meil ei ole õigust tema eest otsuseid langetada:

Inimene teeb seda ise.

Autent. - Seega see ongi peegli roll maagias... Sa tahad lihtsalt kujutist näha.
inimene, kelle silmi sa vaatad, et teda visuaalselt tundma õppida. Kes sa oled?

Korr. - Mõistmine tuleb järk-järgult, suheldes. Me ei ole teie moodi. Me ei vaja teie toitu, vett ja õhku, seega tunneme end mugavalt nii kosmoses kui ka Kuu pinnal: meie maailma materiaalne alus on teie omast erinev - need on elektronist väiksemad leptonid ja nende väljad. Inimene saab nüüd meiega suhelda ainult oma mõistuse jõul, läbi keha vitonkontuuride. Kuni maapealne teadus ei tegele tõsiselt teroidide uurimisega ega loobu oma väärarusaamadest fundamentaalsetes teadmistes, on inimeste algatusel Kõrgema Mõistusega kontakti ja suhtlemise tehnilise ja instrumentaalse toe loomine võimatu; me jääme teile teie arusaama kohaselt "arusaamatuks ja ebateaduslikuks nähtuseks". Kontakt on nüüd võimalik ainult meie algatusel.

IGAL TSIVILISATSIOONIL ON AINULT ÜKS TEE – TEE KÕRGEMA MÕISTUSE JUURDE: TÕE MÕISTMINE TEADUSLIKE UURINGUTE JA UUTE TEADMISTE OTSIMISE KAUDU. MAA TSIVILISATSIOONI ARENG JA EVOLUTSEERUM ON ILMA KÕRGEMA MÕISTUSETA VÕIMATU.

Peatükk 17.1.

Mitmemõõtmelise universumi mateeriafüüsika alused

või

MILLES E. RUTHERFORD EKSIS?

Ametliku autori lisa 17. peatükile "Füüsika põhiseadused ja ruumi asümmeetria teooria" (monograafia "Maailmavaade ehk Prometheuse tagasitulek" lk 151-166)

Oma teoses "Maailmavaade..." andsin 17. peatükis ainult mitmemõõtmelise ruumi (Universumi asümmeetria) fundamentaalse teooria põhisuunad, lükates detailse loo edasi hilisemaks ajaks, mil vägivalla ajastu inimesed ei saa neid teadmisi enam inimkonna kahjustamiseks kasutada. Selline aeg on käes: praegu on 2005. aasta detsembri lõpp ja Kõrgemate saabumiseni ning Maa Kohtu avatud faasi alguseni on jäänud väga vähe aega ning olen veendunud, et võimul olevatel ja nende "teaduse käsilastel" lihtsalt pole aega neid teadmisi rakendada või muul viisil inimeste kahjustamiseks ära kasutada. Nad on juba teadusele ja maailmale nii palju kahju teinud, luues uut tüüpi relvi, ja inimestele nii palju kahju teinud, et mõnikord on isegi raske ette kujutada, kuidas oli võimalik rohkem kahju teha, ja teadusliku teabe osas valitsev vaikus on tänapäeval lihtsalt nende kasuks, sest see varjab nende kuritegelikke tegusid ja nende tegelikku välimust.

Kuid inimestel on õigus teada, kuidas nende maailm ja nemad ise on korraldatud. Selle teabe inimestele avaldamisega loodan, et suudate sügavamalt mõista oma maailma ja iseenda olemust, maiste "teaduse valgustite" ja võimulolijate, nende patroonide tõelist palet ja tühja juttu. Praegused teaduslikud vaated mateeriale ja selle aatomite struktuurile põhinevad maailmakuulsate

füüsikute - inglase Ernest Rutherfordi (1871-1937) ja taanlase Niels Bohri (1885-1962) töödel. Nende järeldused põhinesid ideedel monoruumilisest Universumist, mis teaduses siiani domineerivad. Universum on mitmemõõtmeline ning selle ruumid ja ruumide mateeria on lahutamatult seotud ja selle fakti eiramine viib mateeria kui sellise olemuse valesti mõistmiseni, mis meil tänapäeva teaduses on vaieldamatu faktina. Seetõttu ei saa tänapäevased ideed (või õigemini väärarusaamad) mateeria ja aatomi struktuuri kohta põhimõtteliselt olla õiged, vaid neid saab rakendada ainult ajutiselt ja ainult vahehüpoteesina, töömaterjalina, sammuna mateeria tõe mõistmise teel.

Kahju, et see „ajutine“ venis 100 aastaks ja see nõrk „samm“ osutus enamiku inimkonna jaoks liiga kättesaamatuks... Siin on teavet mateeria kohta käivate

praeguste ideede (pettuste) tekkimise ajaloo kohta, mida saab hankida avalikult kättesaadavatest allikatest. Näiteks nagu V. I. Grigorjev kirjutab sellest artiklis „Cyrilli ja Methodiuse entsüklopeedias“:

"...Seda nimetati planetaarseks: aatomi keskel, nagu Päikesesüsteemis Päike, asub tuum, kuhu vaatamata oma suhteliselt väikesele suurusele on koondunud kogu aatomi mass. Ja selle ümber, nagu Päikese ümber liikuvate planeetide puhul, tiirlevad elektronid. Nende massid on oluliselt väiksemad kui alfaosakestel, mis seetõttu vaevu kalduvad kõrvale, tungides läbi elektronpilvede. Ja ainult siis, kui alfaosake lendab positiivselt laetud tuuma lähedale, Coulombi mass

tõukejõud võib selle trajektoori järsult painutada.

Selle mudeli põhjal Rutherfordi tuletatud valem oli suurepärases kooskõlas eksperimentaalsete andmetega. [1903. aastal esitas Jaapani teoreetik Hantaro Nagaoka Tokyo Füüsika ja Matemaatika Seltsile aatomi planetaarse mudeli idee, nimetades seda mudelit "Saturni-sarnaseks", kuid tema tööd (millest Rutherford ei teadnud) edasi ei arendatud.]

Kuid planeedimudel ei olnud kooskõlas elektrodünaamika seadustega!

Need seadused, mis on loodud peamiselt Faraday ja Maxwelli töödega, väidavad, et kiirendatud laeng kiirgab elektromagnetlaineid ja kaotab seetõttu energiat. Rutherfordi aatomi elektron liigub kiirendatud kiirusega tuuma Coulombi väljas ja nagu Maxwelli teooria näitab, peaks ta, kaotades kogu oma energia umbes kümne miljondiku sekundi jooksul, langema tuumale. Seda nimetatakse Rutherfordi aatomimudeli kiirguse ebastabiilsuse probleemiks ja Rutherford mõistis seda selgelt... ...Samal ajal hõivas aatomi planetaarne mudel üha enam tema mõtteid. Ja nii algas 1912. aasta märtsis Rutherfordi sõprus ja koostöö Niels Bohriga. Bohr - ja see oli tema suurim teaduslik teene - tõi Rutherfordi planetaarsesse mudelisse põhimõtteliselt uusi jooni - kvantide idee. See idee

tekkis sajandi alguses tänu suure Max Plancki tööle, kes mõistis, et soojuskiirguse seaduste selgitamiseks on vaja eeldada, et energia kandub ära diskreetsete osadena -

kvantid. Diskreetsuse idee oli orgaaniliselt võõras kogu klassikalisele füüsikale, eriti elektromagnetlainete teooriale, kuid peagi näitasid Albert Einstein ja seejärel Arthur Compton, et see kvantsus avaldub nii neeldumises kui ka hajumises. Bohr esitas "postulaadid", mis esmapilgul tundusid sisemiselt vastuolulised: aatomis on orbiidid, mida mööda elektron, vastupidiselt klassikalise

elektrodünaamika seadustele, ei kiirgu, kuigi tal on kiirendus; Bohr osutas reeglile selliste statsionaarsete orbiitide leidmiseks; kiirguskvandid ilmuvad (või neelduvad) ainult siis, kui elektron liigub ühelt orbiidilt teisele, vastavalt energia jäävuse seadusele. Bohri-Rutherfordi aatom, nagu seda õigustatult nimetati, ei toonud mitte ainult lahendusi paljudele probleemidele, vaid tähistas ka läbimurret uute ideede maailma, mis viis peagi paljude mateeria ja selle liikumise ideede radikaalsele läbivaatamisele. Niels Bohri teose "Aatomite ja molekulide struktuurist" saatis trükki Rutherford...

Ernest Rutherfordi, keda sageli õigustatult nimetatakse meie sajandi füüsika titaanideks, ja tema mitmete õpilaste põlvkondade teosed on avaldanud tohutut mõju mitte ainult meie sajandi teadusele ja tehnoloogiale, vaid ka miljonite inimeste elule...

Alustuseks on Universumi ja selle mateeria mõistmiseks kõigepealt vaja õppida lihtsaid ja loomulikke põhimõtteid. Universum on eksisteerinud tuhandeid miljardeid aastaid ning kõik selle ühendused ja füüsikaseadused toimivad laitmatult ja väga usaldusväärselt, seega:

- **Universumit** ei saa ehitada ebausaldusväärsetele keerukatele skeemidele, vaid **see on üles ehitatud väga lihtsatele põhimõtetele. Lihtne** - seega **usaldusväärne;** - Kui looduses on midagi või mingi skeem,

põhimõte olemas, elu ise on miljardeid aastaid testinud ja on end usaldusväärseks osutunud, siis on sarnastes oludes vaja rakendada sarnaseid skeeme - **Universumi olemuses on kõik omavahel seotud, kõik on üles ehitatud ühtlastele sarnasuse märkidele - nii suurtes kui ka väikestes.**

Otsi loodusseadustest alati lihtsamat lahendust, mis põhineb sarnasusel usaldusväärsete süsteemidega – sageli on see Tõde.

Universum on mitmemõõtmeline ja asümmeetriline – see on üks lahutamatu tervik, mis koosneb 7 (seitsmest) ruumist – 1 (üks) mittemateriaalne ja 6 (kuus) materiaalne, erinevad mateeria, energiataseme ja ruumide kokkusurumise astme poolest. Kõiki ruume ühendab üks ja konstantne väärtus kõigi ruumide jaoks – aeg vektorfunktsioonina,

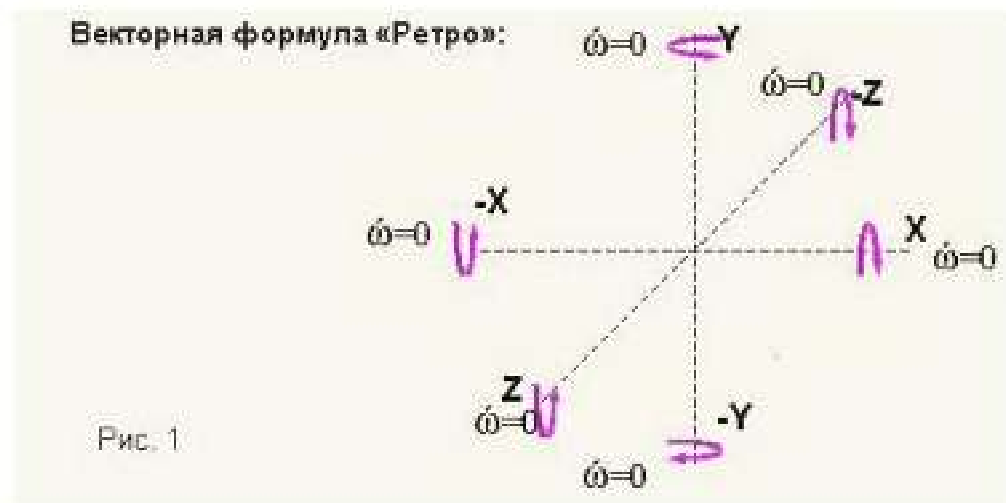
millel on kõigis ruumides sama kiirus ja suund. Ruumide mateeria erinevused seisnevad vektorite suunas ja kombinatsioonis.

Ruumi spinn- (torsioon-) väli ja selle elementaarosakesed. ***Retroruum.***

See on kõigi ruumide algne alus, selles pole mateeriat ega aega, see on lõpmatu ja on alati eksisteerinud, isegi siis, kui Universumis polnud teisi ruume, s.t. "enne mateeriat". Sellest ka nimi - "retro" ehk "tagasi", mis näitab iidse "pra" Universumi oleku enne mateeria ilmumist.

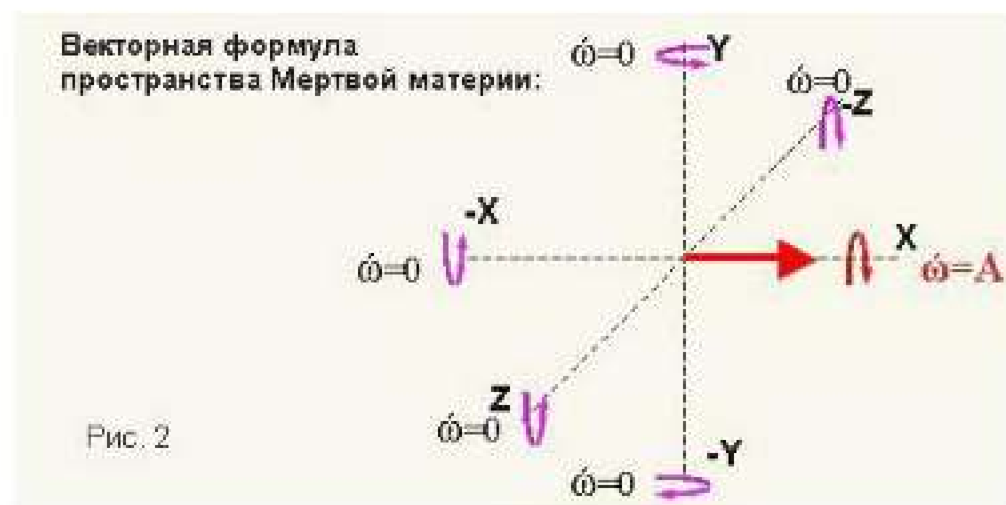
Retroruumi täidab submateriaalne struktuur, mida visuaalselt vaadeldakse erineva tihedusega roosa uduna. Aine (laeva) olemasolu selles on võimalik ainult kunstlikult loodud kosmosekaitseläätse lainekeskkonnas, vastasel juhul on kohene ja täielik hävimine vältimatu. Kui laev selles liigub, ilmub retroruumi häiringule iseloomulik "inversiooni" jälg, mis kaob selle ruumist.
restaureerimine.

„Retro" submateriaalne struktuur on kõigi ruumide mateeria algstruktuur – kui selle elementaarmaht ajafaktoriga kokku surutakse, tekib mateeria – kõigi ruumide elementaarosakesed.

Surnud aine ruum.

Aine massi poolest Universumi esimene ja olulisim ruum, mis ületab meie oma vähemalt 100 korda. Universumi surnud ruumi ainet vaadeldakse Maalt ja seda nimetatakse ka "tumeaineks" ning eespool mainitud meie aine masside ja selle suhet on maapealsed teadlased instrumentaalselt mõõtnud. Aine iseloomustab elementaarosakeste monopolaarne spinn ja seega ruumi enda ja selle aine elementide madal kokkusurumise aste.

Kosmose kokkusurumise aste (lineaarne tegur) on teie omaga võrreldes umbes 0,3. Kuna surnud aine struktuur on teie aine suhtes vähem tihe, ei põhjusta see elektromagnetkiirguse difraktsiooni nähtava valguse vahemikus ja on seetõttu sellele läbipaistev ega ole takistuseks meie aine materiaalsetele objektidele. Raadiolainete vahemikus, kus kiirgus on pikema lainepikkusega, muutub see sellele läbipaistmatuks, peegeldades raadiolaineid. See omadus võimaldab meil kindlalt registreerida tumeainet otse Maa lähedal, kuna iga planeet on ümbritsetud surnud aine kestaga ja me saame isegi selle kesta parameetreid mõõta erineva pikkusega raadiolainete läbimise järgi surnud aines. Mida lühem on raadiolaine, seda sügavamale see tungib surnud ainesse ja seda kõrgemalt see surnud ainest peegeldub. Dekameetri ja millimeetri lainepikkuste vahemikus muutub surnud aine läbipaistvaks raadiolainetele, mida kasutatakse kosmoseside jaoks. Surnud aine koosneb 73 elemendist 635-st Universumi perioodilisussüsteemis. Surnud aine aatomis elektroni rolli täitev orbitaalosake on neutron (puhkemass mn = 1,6749543×10ÿ²ÿ kg), mis on 1836 korda raskem kui elektron (puhkemass me = 9,109534×10ÿ¹ kg). See suhe võimaldab meil ette kujutada surnud aine elementide tuumade masside parameetreid, mis on enam kui 1000 korda suuremad neutroni massist, ning annab mõista, miks on tumeaine hulk Universumi vaadeldavas ruumis nii märkimisväärne.

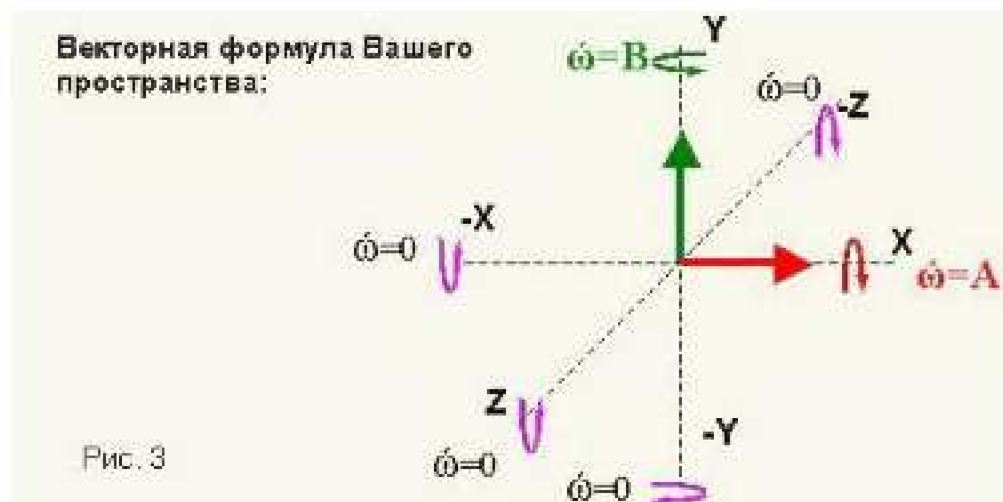
Surnud ruumi kiirgusallikaks on neutron, mis tekitab ainega vastastikmõjul lainevälja. Surnud aine lainevälja kiirguskiirus on enam kui 3 korda väiksem kui valguse kiirus ja maised teadlased registreerivad seda gravitatsioonilainetena. Seetõttu iseloomustab tumeaine masside parvi (Surnud Aine Ruumi tähti) kõrgeim gravitatsioonitase ja teadmatuse tõttu, mis tuleneb objekti olemuse mittemõistmisest,

nimetavad maised teadlased neid ekslikult "mustadeks aukudeks", leiutades nende kohta mitmesuguseid muinasjutte ja väljamõeldisi. Väidan üsna mõistlikult: universumis pole "auke" - on olemas surnud ainest koosnevad tumedad tähed.

Ja ma võin Maa astronoomidele soovitada otsida "auke" ainult omaenda sees pead.

Universumi ruum Maalt vaadatuna.

Aine massilt teine ruum universumis, mis sobib eluks energia ja laineväljade kiiruse poolest. Ruumi ennast ja selle ainet iseloomustab elementaarosakeste bipolaarne spinn.

Aine koosneb 159 perioodilisussüsteemi elemendist, millest 31 elementi (vesinikust galliumini) on üleminekufaasis surnud aine ruumi, täites "tuumaelementide" funktsiooni, ning 17 tetraiidi numbritega 143-159 ja fosfor on üleminekufaasis kollase spektri kõrgemasse energeetilisesse ruumi. Lisaks võib fosforit nimetada "üleminekufaasiks" ainult tinglikult - see täidab bioloogilise aine ruumidevahelise juhi funktsiooni.

Aga kuidas on teie ruumi mateeria elemendid paigutunud? Kuidas nad üldse on moodustunud? Ja miks sai elu teie ruumis võimalikuks?

Maa teadusliku arengu praegusel tasemel on aatomite ja nende tuumade struktuuri kontseptsioonides üldiselt aktsepteeritud E. Rutherfordi "planetaarne" hüpotees. Selle hüpoteesi kohaselt on elementide aatomitel tuum, mis koosneb kokkukleepunud hadronitest (tuuma elementaarosakestest), peamiselt prooton- ja neutronbarüonitest, ning nende ümber tiirlevatest elektronidest, nagu planeedid Päikese ümber. Aga kas see on tõsi? Rutherfordi tuumamudelit nimetatakse "planetaarseks", aga kus olete näinud "kokkukleepunud"

planeete? Kas

universumis on selline asi olemas? Päikesesüsteemis mitte. "Kokkukleepunud" planeedid -

kunstlikult leiutatud moodustis, mida looduses ei eksisteeri. Ja kus on sarnasuse märk? Ainult nimes "planetaarne"? Ja siis - kuidas saavad elementaarosakesed "kokku kleepuda", isegi kui nende vahel on tugev vastastikmõju, mitu korda suurem kui elektromagnetiline, näiteks elektron? Lõppude lõpuks peaksid "kokku kleepunud" osakesed andma uue kvaliteedi - kui nad kokku kleepuvad, siis ei ole nad enam prooton ja neutron, vaid midagi uut. Aga tuuma lagunemise ajal laguneb aatomi tuum prootoniteks ja neutroniteks ning need osakesed on terved - nad jäid prootoniteks ja neutroniteks selliseks, nagu nad olid. Proovige eraldada kaks põrkuvat planeeti tagasi terveteks ja kahjustamata osadeks -

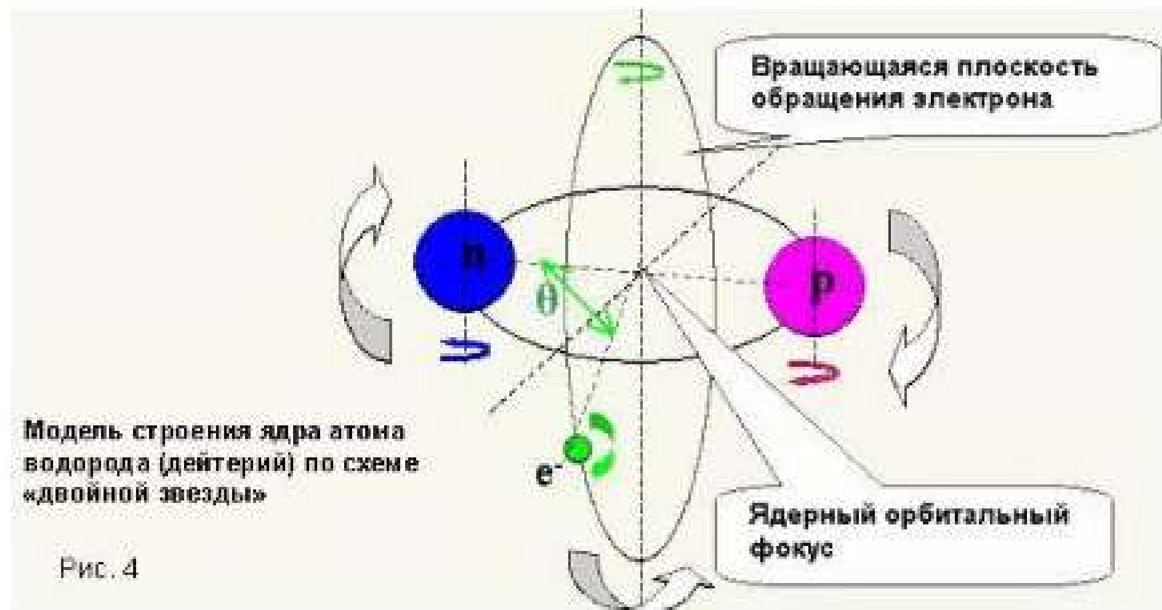
Kas see toimib? Aga E. Rutherfordi "teooria" järgi see toimib – see on lihtsalt mingi nipp, nagu filmi tagasikerimine. Aga ELUS SEDA EI JUHTU!!!

Või pole siin mingit "nippi", lihtsalt E. Rutherford eksib oma mudelis? Mudel on mudel, aga elu on elu: nii nagu aatom looduse poolt üles ehitati, jääb see selliseks, olenemata E. Rutherfordi ja tema järgijate arvamusest, ning laguneb terveks osaks ilma igasuguste "nippideta". E. Rutherford lihtsalt ei suutnud Tõde täielikult mõista ja lõi oma eksliku aatomimudeli. Mitte ilmaasjata pole see teaduslike teadmistega nii mitmel moel vastuolus ja selle "legaliseerimiseks" pidid teised leiutama mitmesuguseid "postulaate", et E. Rutherfordi aidata.

Proovime välja selgitada, kuidas see kõik tegelikult on. Lõppude lõpuks on

aatomi tuumas prooton ja neutron ning see on kindel. Ja see teie kosmose mateeria fundamentaalne hadronite (barüonide) paar ei puutu ega põrka kunagi kokku, välja arvatud muidugi juhul, kui nende kokkupõrge on kunstlikult korraldatud, millega maapealsed tuumafüüsikud armastavad "mängida", "avastades" üha uusi "osakesi".

Tegelikkuses asuvad prooton ja neutron teineteisest väikesel kaugusel, mis on võrreldav vaid osakeste endi mõne läbimõõduga, igaüks pöörleb ümber oma telje ja tiirleb teineteise ümber orbiidil, millel on ühine fookus.

See on looduslik, miljardite aastate jooksul testitud ja seetõttu väga usaldusväärne materiaalsete objektide orbitaal-dünaamilise interaktsiooni skeem – „kahekordse tähe“ süsteem. Neid on universumis palju ja isegi Päikesesüsteemis eksisteerib miniatuurne.
paar Pluuto-Charon. Viis aastat tagasi, kui ma töötasin teose „Maailmavaade…“ kallal, juhtisin lugeja tähelepanu sellele „kahekordsete“ planeetide süsteemile (5. peatükk, lk 45). Kes
Kas sa märkasid seda? Mitte keegi… Aga oleksid

pidanud! Sarnasuse printsiipi rakendatakse universumis alati – nii suures kui ka väikeses. Prooton-neutron-elektron süsteem on sarnane kaksiktähe süsteemidega, millel on satelliite – Me suudame mõista suurt, me saame aru väikesest. Aga see on meile veelgi parem ja lihtsam, et aatomi elementaarosakeste vastastikmõju mõistmiseks ei pea me lendama kümneid ja sadu valgusaastaid "topelt"tähtede juurde - piisab Pluuto-Charoni süsteemi ja selle satelliitide uurimisest. Ja sellel süsteemil on väikesed satelliidid. Kindlasti!

Mis siis lahti on? Antud

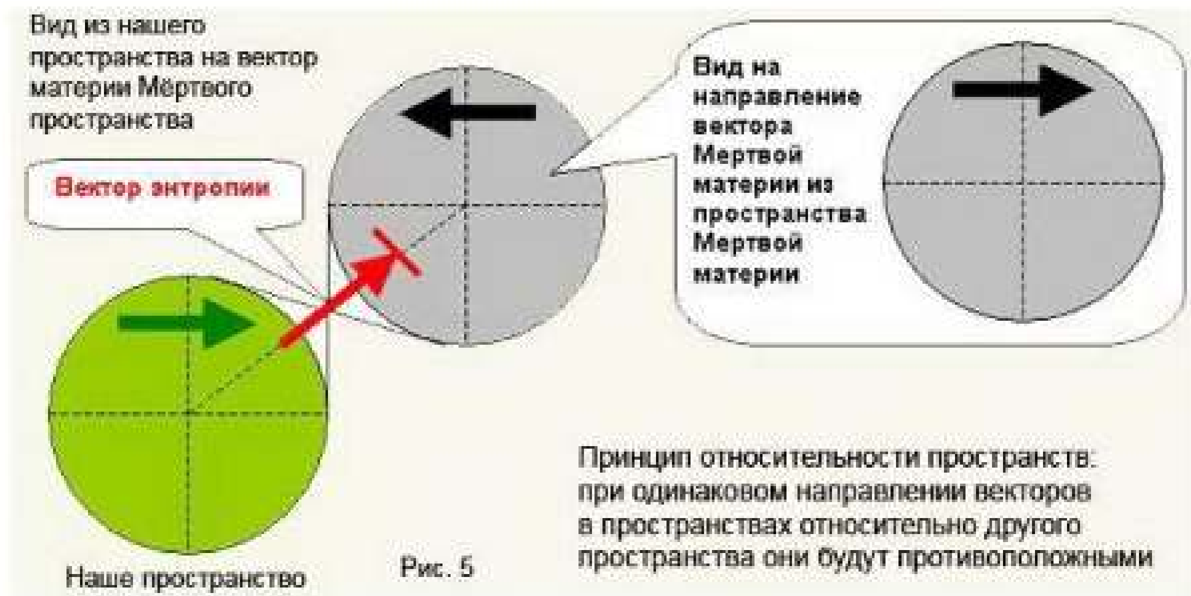
on deuteeriumi aatomi, vesiniku isotoobi, kõige elementaarsem diagramm, kus on esindatud kõik süsteemi omadused: hadronite ja leptoni orbitaalliikumise dünaamika, tuuma ja leptoni orbitaalfookused, elektroni orbitaalfookuse asukoht hadronite suhtes. Neutron on surnud ruumi aine orbitaalne osake (lepton), mis tiirleb sihipäraselt ümber tuuma, millel on negatiivne laeng ja

monopolaarne spinn selles ruumis. Prooton on neutroni antipood, just nagu positron (positiivne elektron) on seotud elektroniga. Sellel on mass, mis on peaaegu sarnane neutroniga (puhkemass mp = 1,6726485×10-27 kg, st 99,862% neutroni massist), positiivne

laeng ja surnud ruumi monopolaarne spinn, millel on neutroni spinnile vastupidine suund -

See tagajärg tuleneb osakese laengu polaarsusest oma ruumi suhtes. Surnud ruumis suheldes nad vastastikku annihileeruvad.

Nende ühendamiseks ühtseks süsteemiks, mis moodustab meie ruumi mateeria, on vaja ruumi mateeriat torsioonteguri abil kokku suruda, nii et see omandaks elementaarosakeste bipolaarse spinni. Torsioonkokkusurumise puhul on aga vaja arvesse võtta ruumi relatiivsustegurit ehk mateeria spinnvektorite relatiivsust. Mis see on?

Selle kontrollimine on lihtne ja lihtne: tehke kalkapaberist või jäigast kilest kaks poolläbipaistvat ketast, millele joonistage ühes suunas nooled. Märkige üks ketas "meie ruum" ja teine - "surnud". Kinnitage need telje keskele nii, et telg jääks küljele, kus noolt pole. Kettade kinnitamisel märkate, et mõlemal küljel osutavad nooled samas suunas. Aga kui te kettad kinnitate ja saate ühel teljel mähise sarnase välimuse, siis vaadake ükskõik millise ketta küljelt vastasküljele, -
nooled osutavad eri suundades.

Vektorite suund kogu Universumis on ruumi vektorite suhtes sama ega sõltu vaatluspunktist konkreetsel planeedil. Näiteks Maa põhjapoolkeral pöörlevad atmosfääritsüklonid päripäeva ja lõunapoolkeral
vastupäeva. Kui aga vaadata planeedi tuuma suhtes (kollase ruumi vektor), siis põhja- ja lõunapoolkeral liigub keerdumine samas suunas. Sama kehtib ka bioloogias – nõelravi ajal patsiendile nõelte valutuks sisestamiseks tuleb neid põhjapoolkeral pöörata päripäeva ja lõunapoolkeral vastupäeva.

See on mitmemõõtmelise Universumi struktuuri kõige olulisem omadus: ruumivektorite orientatsiooni relatiivsus sulgeb ruumi energia iseenesest, takistades energial vabalt voolata alusruumi, mis on vähem energiamahukas.

See on Universumi ruumide stabiliseerimisel kõige olulisem tegur, niiöelda omamoodi "ventiil" selle entroopia jaoks. Kuid seda saab ka avada... aga sellest lähemalt hiljem.

Just see vektorite relatiivsusprintsiip "mängib" neutroni ja prootoniga, kui nad meie ruumi sisenevad, toimuvad huvitavad metamorfoosid. Neutron ja prooton saavad täiendava spinnpöörde, sealhulgas üksteise suhtes, kuid osakeste kvaliteet muutub: **- prooton,** millel on surnud ruumis esialgne vastupidine spinn meie ruumi suhtes, muutub ruumi mateeria täieõiguslikuks elementaarosakeseks. Kuna selle vektorid langevad

kokku meie mateeriaga, muutub see erakordselt stabiilseks positiivse laenguga barüoniks ning osaleb kõigis interaktsioonides - tugevas, elektromagnetilises, nõrgas ja gravitatsioonilises;

- **neutron,** mille esialgne ruumispinn on surnud ruumis, muutub meie ruumi suhtes ebastabiilseks ruumi elementaarosakeseks ega saa vabas olekus eksisteerida kauem kui 15,3 minutit. See on stabiilne ainult tuuma osana koos prootoniga. Kuna üks selle kahest vektorist ei lange kokku

meie aine, kaotab see oma laengu, avaldub väga tugevalt tuumainteraktsioonis (prootoni ebastabiilne ja aktiivne "kaksik") ja nõrgalt ülejäänutes. Kuid ühe selle vektori kokkulangevuse tõttu surnud aine ruumiga säilitab see gravitatsioonilise interaktsiooni.

"Neutron on ainus puhkemassiga elementaarosake, mille gravitatsioonilist interaktsiooni on otseselt täheldatud - külmade neutronite hästi kollimeeritud kiire trajektoori kõverus Maa gravitatsiooniväljas. Neutronite mõõdetud

gravitatsioonikiirendus langeb täpsuse piires kokku makroskoopiliste kehade gravitatsioonikiirendusega." ("FÜÜSIKA" Suur Entsüklopeediline Sõnaraamat, Teaduskirjastus "Bolšaja"

Vene Entsüklopeedia, Moskva, 1998, lk 453)

See on väga oluline. Meie ruumis vastutab gravitatsiooni eest neutron, mitte mingid müütilised gravitonid. Pidagem meeles. Ja terminit "graviton" ennast on kohane kasutada mitte konkreetse osakese, vaid ainult selle funktsiooni tähistamiseks – see on väga mugav gravitatsiooni üldprintsiibi ja seaduste analüüsimisel teistes ruumides.

Seega, pärast binaarvektori suurenemist ja meie ruumi üleminekut omandasid prooton ja neutron erinevad omadused, lakkasid olemast teineteise suhtes antiosakesed, mistõttu välistati nende vastastikuse annihilatsiooni oht. Selle paari orbitaalparameetrite kokkusurumine "kahekordse tähe" sarnasuseks annab osakestele uue kvaliteedi - tugevas interaktsioonis moodustavad nad erakordselt stabiilse hadroni dipooli kui meie ruumi aine tuumastruktuuri põhielemendi.

Midagi sarnast juhtub elektron-positron paariga, kui nad hadronitena kõrgemasse kollasesse ruumi liiguvad. Samal moel kaotab elektron seal oma laengu ja muutub neutronilaadseks üksuseks, jäädes kollase aine gravitoniks, ning positron omandab positiivse laengu ja kõik meie ruumis prootonile omased omadused.

See on UNIVERSUMI ÜKS MATERIAALI SEADUS ja see kehtib kõigis oma osades.
tühikud.

Seega ei moodusta prooton ja neutron mingit kokkukleepunud vormitut moodustist, vaid aktiivse tugeva (tuuma) orbitaalse interaktsiooni sfääri, mida nimetatakse aatomi tuumaks. Ilmselgelt iseloomustavad seda sfääri kõik orbitaalse dünaamilise

süsteemi tunnused, eriti liikumisenergia (pöörlemis- ja tiirlemissagedus) ja selle fookus, mis antud juhul on tuumaline ja rakendatav tugeva interaktsiooni tekkivate jõudude ainsaks rakenduspunktiks. Samuti on ilmne, et hadronite orbitaalsüsteemi dünaamilise oleku tingimustes ei saa rääkida tuuma lainekiirguse (neeldumise) fikseeritud sagedusest, vaid sagedusribast (energia, liikumiskiirus), mille piires süsteem on

tasakaalus. Loomulikult ei ole see elemendi spektril kiirgusjoon (neeldumine), nagu seda tõlgendab N. Bohri kvantteooria, vaid piisava laiusega kiirgusspektri riba süsteemi stabiilsuse sagedusparameetrite piires, mis on tegelikkuses nii. Aatomite ja molekulide ning neid moodustavate elementaarosakeste vahelise interaktsiooni tunnuste käsitlemisel oleks ilmselt õigem ja kohasem kasutada terminoloogias mitte „kvantinteraktsiooni", vaid „laineinteraktsiooni". Samuti on ilmne, et keerukamate elementide aatomite puhul, kus „prooton-neutron" paaride arv on suurem kui 1, omandab tuuma orbitaalsfäär oluliselt keerukama struktuuri ja suuremad mõõtmed. Komplekssetes orbitaalsüsteemides võib orbitaalfookuste arv ühes sagedusvahemikus olla erinev, rohkem kui üks, 1,…2,…3 kordsed ja rohkemgi, nagu ka fookuste ruumiline paigutus. Taseme suurenemisega

energia (liikumiskiirus) orbitaalsete tuumafookuste ruumiline paigutus võib süsteemi tasakaaluolekus antud energiataseme korral tuumasfääri ruumis muutuda. Aine teadaolevaid agregaatseisundeid - gaasi, vedeliku, tahke aine ja plasma - peaksid iseloomustama keemilise elemendi aatomi tuuma erinevad

energiatasemed, seega sõltuvad need olekud otseselt antud energiatasemele vastavate orbitaalsete tuumafookuste ruumilisest paigutusest.

Näiteks vesinikul on kolm olekut - vedel, gaasiline ja plasma. Nende olekute korral peaks elemendi aatomisagedustel olema ainult 3 taset. Keerukamate elementide puhul, millel on tahke faas,

peaks tuumasageduste arv olema suurem: - tahke oleku erinevad vormid, sula (vedel) faas, gaasiline (aurustatud) faas ja plasma. Keha tahkes faasis mõjutavad selle struktuuri ja omadusi otseselt tuuma energiatase ja orbitaalse tuumasfääri fookuste ruumilise paigutuse vastav vorm.

Vaatleme seda, kasutades SÜSINIKU kuulsaimat näidet C (carboneum), mis on perioodilisussüsteemi IVA alarühma (C, Si, Ge, Sn, Pb) mittemetalliline keemiline element.
elementide süsteemid.

Viide (entsüklopeedilistest allikatest):

Süsiniku aatomi struktuur. Süsiniku kõige stabiilsema isotoobi, massiga 12 (sisaldus 98,9%), tuumas on 6 prootonit ja 6 neutronit (12 nukleonit), mis paiknevad kolmes kvartetis, millest igaüks sisaldab 2 prootonit ja kahte neutronit sarnaselt heeliumi tuumaga. Teine stabiilne süsiniku isotoop on 13C (umbes 1,1%) ja väikestes kogustes on ebastabiilne isotoop 14C poolestusajaga 5730 aastat, mis kiirgab ÿ-kiirgust. Kõik kolm isotoopi osalevad elusaine normaalses süsinikuringes CO_2 kujul. Süsinikul on kolm allotroopset modifikatsiooni - **teemant, grafiit ja fullereen.** Teemandis on igal süsiniku aatomil 4 tetraeedriliselt paiknevat naabrit, mis moodustavad kuubilise struktuuri (joonis 6, a). See struktuur vastab sideme maksimaalsele kovalentsusele ja iga

süsiniku aatomi kõik 4 elektroni moodustavad suure tugevusega C-C sidemeid, s.t.

Struktuur ei sisalda juhtivuselektrone. Seetõttu iseloomustab teemanti juhtivuse puudumine, madal soojusjuhtivus ja kõrge kõvadus; see on kõigist teadaolevatest ainetest kõige kõvem (joonis 2). C-C sideme (sideme pikkus 1,54 Å, seega kovalentne raadius 1,54/2 = 0,77 Å) purustamine tetraeedrilises struktuuris nõuab palju energiat, seetõttu iseloomustab teemanti lisaks erakordsele kõvadusele ka kõrge sulamistemperatuur (3550 °C). Teine süsiniku allotroopne vorm on grafiit, mis erineb oma omaduste poolest teemandist oluliselt. Grafiit on pehme must aine, mis koosneb kergesti kooruvatest kristallidest, mida iseloomustab

hea elektrijuhtivus (elektriline takistus 0,0014 oomi × cm). Seetõttu kasutatakse grafiiti kaarlampides ja ahjudes, kus on vaja tekitada kõrgeid temperatuure. Kõrge puhtusastmega grafiiti kasutatakse tuumareaktorites neutronimoderaatorina. Selle sulamistemperatuur kõrgendatud rõhul on 3527 °C. Normaalrõhul sublimeerub grafiit (muutub tahkest olekust gaasiliseks) temperatuuril 3780 °C.

Grafiidi struktuur (joonis 6, b) on kondenseerunud kuusnurksete rõngaste süsteem, mille sideme pikkus on 1,42 Å (oluliselt lühem kui teemandil), kuid igal süsinikuaatomil on kolm (mitte neli, nagu teemandil) kovalentset sidet kolme naabriga ja neljas side (3,4 Å) on kovalentse sideme jaoks liiga pikk ja seob nõrgalt grafiidi paralleelseid kihte omavahel. Just süsiniku neljas elektron määrab grafiidi soojus- ja elektrijuhtivuse - see pikem ja vähem tugev side moodustab grafiidi madalama kompaktsuse, mis kajastub selle madalamas kõvaduses võrreldes teemandiga (grafiidi tihedus on 2,26 g / cm3

, teemant – 3,51 g/cm3).

Samal põhjusel on grafiit puudutades libe ja eraldab kergesti aine helbeid, mida kasutatakse määrde- ja pliiatsisüste valmistamiseks. Plii pliiine läige tuleneb peamiselt grafiidi olemasolust.

Süsinikkiud on väga tugevad ja neid saab kasutada tehissiidi või muude kõrge süsinikusisaldusega lõngade tootmine.

Kõrge rõhu ja temperatuuri juures katalüsaatori, näiteks raua juuresolekul saab grafiidist teha teemandi. Seda protsessi on rakendatud tehisteemantide tööstuslikuks tootmiseks. Teemantkristallid kasvavad katalüsaatori pinnal. Grafiidi ÿ teemandi tasakaal on 15 000 atm ja 300 K või 4000 atm ja 1500 K juures. Tehisteemante saab toota ka süsivesinikest.

Süsiniku amorfsete vormide hulka, mis ei moodusta kristalle, kuuluvad puusüsi, mis saadakse puidu kuumutamisel ilma õhuta, lambimust ja gaasitahm, mis tekivad süsivesinike madalal temperatuuril põlemisel ebapiisava õhuga ja kondenseeruvad külmal pinnal, luusüsi - kaltsiumfosfaadi lisand luukoe hävimise protsessis, samuti kivisüsi (looduslik aine lisanditega) ja koks, kuivjääk, mis saadakse kütuste koksimisel kivisöe või õlijääkide (bituumenkivisüsi) kuivdestillatsiooni meetodil, st kuumutamisel ilma õhuta. Koksi kasutatakse raua sulatamiseks, musta ja värvilise metalli metallurgias. Koksimisel tekivad ka gaasilised produktid - koksi gaas (H_2, CH_4, CO jne) ja keemiatooted, mis on tooraineks bensiini, värvide, väetiste, ravimite, plastide jne tootmiseks. Erinevat tüüpi kivisöel ja tahmal on arenenud pindala ning seetõttu kasutatakse neid gaaside ja vedelike puhastamiseks adsorbentidena ning katalüsaatoritena. Erinevate süsiniku vormide saamiseks kasutatakse keemilise tehnoloogia spetsiaalseid meetodeid. Kunstlikku grafiiti saadakse antratsiidi või naftakoksi kaltsineerimisel süsinikelektroodide vahel temperatuuril 2260°\up6 (Achesoni protsess) ja seda kasutatakse määrdeainete ja elektroodide tootmisel, eriti metallide elektrolüütiliseks tootmiseks. 1980. aastatel

avastasid USA füüsikud väga huvitavaid süsinikuühendeid, milles süsinikuaatomid on ühendatud 5- või 6-nurkades, moodustades C60 molekuli õõnsa kera kujul, millel on jalgpalli täiuslik sümmeetria. Kuna selline konstruktsioon on Ameerika arhitekti ja inseneri Buckminster Fulleri leiutatud "geodeetilise kupli" aluseks, nimetati uut ühendite klassi "buckminsterfullereenideks" või "fullereenideks" (ja lühemalt ka "faasipallideks" või "buckypallideks"). Fullereenid -

Puhta süsiniku (välja arvatud teemant ja grafiit) kolmas modifikatsioon, mis koosnes 60 või 70 (ja isegi rohkemast) aatomist, saadi laserkiirguse toimel süsiniku väikseimatele osakestele. Keerukama vormiga fullereenid koosnevad mitmesajast süsinikuaatomist. C60 molekuli läbimõõt on ~1 nm. Sellise molekuli keskel on piisavalt ruumi suure uraani aatomi mahutamiseks.

Neid uuritakse praegu intensiivselt eri riikide laborites, püüdes kindlaks teha nende tekketingimusi, struktuuri, omadusi ja võimalikke rakendusvaldkondi. Fullereenide perekonna kõige põhjalikumalt uuritud esindaja on fullereen-60 (C60) (mõnikord nimetatakse seda ka Buckminsteri fullereeniks), milles süsinikuaatomid moodustavad jalgpalli meenutava polüeedri. Tuntud on ka fullereenid C70 ja C84. Fullereen C60 saadakse grafiidi aurustamisel heeliumiatmosfääris. Selle tulemusel tekib peenelt hajutatud tahmalaadne pulber, mis sisaldab 10% süsinikku; lahustatuna benseenis

Pulber moodustab punase lahuse, millest kasvatatakse C60 kristalle. Fullereenidel on ebatavalised keemilised ja füüsikalised omadused. Seega muutub C60 kõrge rõhu all sama kõvaks kui teemant. Selle molekulid moodustavad kristalse struktuuri, mis koosneb justkui ideaalselt siledatest pallidest, mis pöörlevad vabalt tahukeskses kuubilises võres. Tänu sellele omadusele C60

saab kasutada tahke määrdeainena. Fullereenidel on ka magnetilised ja ülijuhtivad omadused.

On ilmne, et sama elemendi nende erinevate olekute jaoks peab olema tuumafookuste orbiitide 3 erinevat ruumilist orientatsiooni ja raadiust. Just nende fookuste ääres moodustuvad tuumasidemed, mis määravad kristallvõre kuju ja tahkiste omadused.

Metallides annavad erinevad tuumasagedused ja tuumakesta fookuste ruumiline paigutus metalli erinevad kristallvõred ja omadused, näiteks tina ja raua ÿ- ja ÿ-kristallvõred.

Kristallvõre olek ja füüsikalised omadused sõltuvad otseselt aatomi hadronite tuumaorbiitide fookuste asukohast. Neutronite ja prootonite pöörlemine mööda nende orbiite aatomitele iseloomulike sagedustega põhjustab kristallvõre aatomite võnkumisi ja mida suurem on liikumisenergia, seda suurem on nende võnkumiste amplituud. Kui hadronite antud orbitaalseisundile iseloomulik stabiilsuslävi ületatakse, suunatakse nende tuumaorbiidid ümber teise dünaamilise stabiilsuse olekusse kõrgemal energiatasemel. Toimub kristalli sulamine või aurustumine. Nii on kristallide soojuspaisumine ja sulamine lihtsalt seletatav - kõik on seotud hadronite orbiitide ja nende tuumafookuste tasakaaluseisundi lävega. Elektronkestade vähem energiamahukate orbitaalstruktuuride dünaamiline tasakaal moodustub sarnasel viisil. Tuuma hadronite igal energiatasemel vastavad nende tuumakestade fookused elektronkestade fookustele ja nende vastastikune

paigutus ruumis on rangelt fikseeritud tasakaaluseisundi piires *(näidatud nurga ÿ-na vesinikuaatomi tuuma diagrammil).* Elektronfookuste kaudu tekivad elektroonilised (keemilised) sidemed teiste elementidega ja see määrabki keemiliste ühendite molekulide ruumilise kuju.

Kui hadronite orbiitide olek ja vastavalt ka elektronkestade orbitaalfookused muutuvad, muutuvad nii molekulide kuju, nende omadused kui ka ühendite keemiline koostis. On liiga ilmne, et kui tuuma- ja

Elektronorbitaalide abil on võimalik keemilisi reaktsioone (katalüüs) kiirendada või aeglustada. Kuidas seda teha?

"Topelttähe" skeem ja

sellel põhinevad orbitaalstruktuurid on head, kuna need võimaldavad matemaatilisi arvutusi tuumapilve hadronite tasakaaluoleku kohta selle energia erinevatel tasemetel. Eelnevalt on võimalik arvutada prootonite (nukliidide rea) liigse või ebapiisava arvu mõju või prootonite tasakaalu ja neutronite puudumise korral arvutada isotoopse rea. Aatomi tuuma matemaatiline mudel võimaldab põhjendada isotoopse või nukliidse ebastabiilsust, samuti teiste elementide (katalüsaatorite) tuumade lisandite mõju tuuma aktiivsusele tugevas interaktsioonis. Lisaks saab seda kõike teha elektronkestade paralleelse arvutamise ja nii nukliidide või isotoopide omaduste kui ka lisandite (katalüsaatorite) mõju nende aktiivsusele konkreetsetes reaktsioonides. Arvutusse saab sisse viia ka lainekatalalüüsi mõju erineva sageduse, intensiivsuse ja modulatsiooniga kiirguse, sealhulgas torsiooni kujul. Seega on "pliiatsi otsas" võimalik eelnevalt arvutada kõik optimaalsed keemiliste reaktsioonide parameetrid täpselt määratletud ainete ja materjalide saamiseks.

omadused ning viia need reaktsioonid läbi energeetiliselt soodsates režiimides, temperatuuride ja rõhkude nimiväärtustel. Kõik see võimaldab mitte ainult parandada materjalide tootmise toodete kvaliteeti, vaid ka oluliselt vähendada tootmise energiamahukust ja seadmete materjalimahukust. Me ei räägi "pimedast otsingust", vaid põhjendatud viisidest kvaliteedi, tootevaliku ja tootmise tasuvuse parandamiseks.

See lähenemisviis aitab ka kahjulikke tootmisjäätmeid vältida eelneva planeerimise abil. see on keskkonnasõbralik.

See on tulevikutehnoloogia ja tee sinna kulgeb aatomituuma tõe mõistmise kaudu. Tuleviku kõige kallimateks ja ihaldatuimateks tehnoloogilisteks toodeteks saavad keemiliste elementide tuuma- ja elektronkestade andmebaasid ning tarkvara nende arvutamiseks, et saada keemilisi ühendeid ja määrata tehnoloogilisi režiime vajalike materjalide tootmiseks.

Sellise tehnoloogilise ettevalmistuse ja töö teadusliku toetamise korral ei ole ülikergete ja ülitugevate, keskkonnasõbralike ja korrosioonikindlate materjalide tootmiseks mõeldud nanotehnoloogiad enam muinasjutt – tuleviku konstruktsioonimaterjale saab kujundada, toota ja kokku panna kompositsioonideks praktiliselt „aatomhaaval“ näiliselt kokkusobimatutest elementidest.

Aga praegu aitab meie ruumist rääkimisest: vaatame, mis on teistes. ***Universumi kollane ruum.***

Aine koosneb 151 elemendist Universumi Elementide Perioodilisustabelis, millest 18 elementi on üleminekufaasis meie ruumi ja 16 kõrgemasse Pimeduse Ruumi. Laineväljade kiirus on 4 korda suurem kui valguse kiirus, ruumi energiatase on 6 korda suurem kui meie oma ja lineaarne kokkusurumine on 5 korda suurem. Aine torsiooniväljade orientatsioonivektor on kolmepolaarne.

Kollase aine elementide tuumade põhilised hadronid on positron ja elektron ning elektron täidab kollase ruumi gravitoni funktsiooni. Orbitaalne lepton on viton, mille mass meie ruumis on 0,62 elektronmassi; hadronite ja leptonite masside suhte kohta kollases ruumis veel andmed puuduvad.

Kosmoses on elu ja Kollase Kosmose taevakehi on Maalt vaadeldav kui suuri kollase spektri tähti, mis on mitu korda suuremad kui meie Päike. Kollase Kosmose planeedid on hiidplaneedid, sarnased meie Jupiteriga, ainult et nende läbimõõt on palju suurem.

Kollase spektri ruumis on ka meie Maa, aga see on pisike planeet – selle läbimõõt on võrreldav Maa tuuma läbimõõduga meie ruumis. Kollases ruumis asuval Maal on elu, aga ainult taimestik, mitte loomastik. Kollases ruumis asuval Maal on intelligentne elu, aga ainult tulnukate päritoluga ja ebaolulises koguses.

Kollase kosmose vektorvalemist on selgelt näha, miks sellel on nii kõrged energiataseme ja muude parameetrite näitajad - kolmanda torsioonivektori mööda ruumi kokkusurumisel saadakse väga energiamahukas aine. Seetõttu pole Kollase spektri Universumi kosmoses pimedust - ruum on kuldse värvusega ja suured "karvased" tähed kiirgavad pikki kiiri. Nii on tähistaevas Maalt nähtav, kus meie aine koorik on väga õhuke ja vitonkiirgusele läbipaistev. Kuid Kollase kosmose suurtel planeetidel, kus on elu vastavalt täielikule biosfääri tsüklile, on meie aine koorikul märkimisväärne paksus, mis viib Universumi ruumi taustkiirguse nõrgenemiseni ja nähtava kiirguse nihkumiseni punasesse spektrisse. Planeedid hõivavad helendajast kaugemaid orbiite, mistõttu nende astronoomilise aasta kestus ületab Maa oma kümneid kordi, helendajat vaadeldakse väikese päikesena, valitseb hämarus ja taevas on punane. Planeetide pöörlemine omaenda ümber

telg on väga aeglane, vastupidises suunas Maa omale meie kosmoses, "kollased" päevad sellistel planeetidel kestavad reeglina keskmiselt umbes 400 Maa päeva. "Vesi" on seal tumelilla, peaaegu must ja lumi sajab punast. ***Pimeduse ruum.***

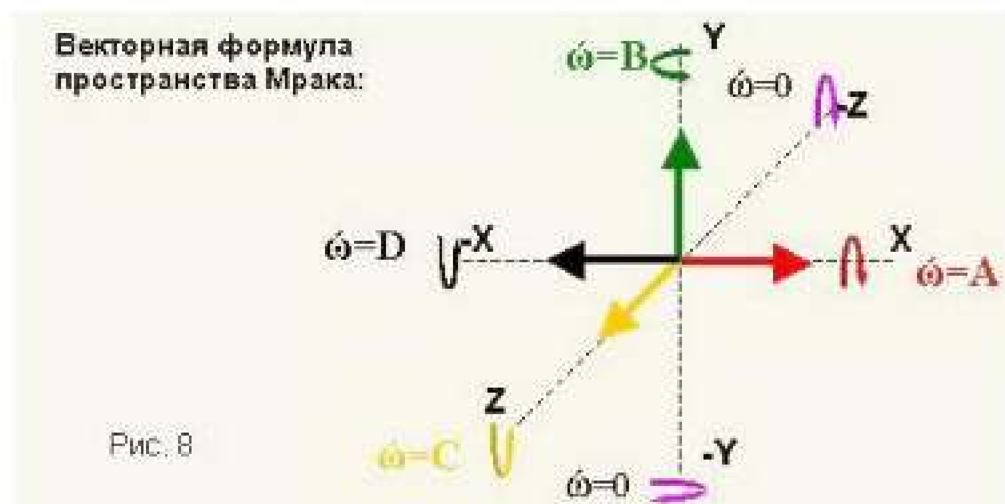
Aine esindab Universumi elementide perioodilisussüsteemi 137 elementi, millest 16 elementi on üleminekul naaberruumidesse. Kui kokkusurumise aste suureneb 6-ni, langeb energiatase 5-ni, mis on madalam kui eelmises kollases ruumis, ja nähtav kiirgus puudub. Aine torsiooniväljade orientatsioonivektor on veerandpolaarne. Pimeduse aine elementide tuumade põhilised hadronid on viton ja positon *(positiivne viton, sarnane positroniga).* Ruumi aine ainulaadsus seisneb selles, et elementide tuumades puudub leptonipilv, mistõttu puudub kiirgus

ja kõik interaktsioonid toimuvad hadronite struktuuri tõttu. Gravitatsioon on tingitud aluskollase ruumi vitonväljadest, seega on aine rühmitatud taevamehaanika tavapärases järjekorras, kuid pimedus on ümberringi absoluutne -

midagi pole näha.

Kosmos on elu jaoks kohutav, mistõttu selles elu pole. Vaatlus kosmoses on äärmiselt keeruline, praktiliselt võimatu, mis on eriti ohtlik laevade lendudele, mistõttu on parem sellest kosmosest "ringi minna". Selliseid kosmose ja selle mateeria ebatavalisi omadusi seletatakse selle vektorvalemi iseärasustega, milles neljandal

vektoril on negatiivne märk (suund).

Just negatiivse komponendi lisamine valemisse (mis on loomuliku vektori suuna skeemi puhul vältimatu) põhjustabki ruumi „energiaaugu" efekti.

Seega pole Pimeduse Ruumis midagi kunstlikku ega väljamõeldud – see on seal loogilised oma olemuselt Universumi materiaalse maailma seadused.

Pimeduse ruumi tõe ja Universumi materiaalsete ruumide loomuliku ehituse loogika mõistmine annab täiesti uue teadmiste kvaliteedi, mis oli inimesele varem kättesaamatu:

- Pimeda Ruumi ja selle mateeria ebatavalised omadused on Universumi ja selle Elu jaoks kõrgeima väärtusega - Pime Ruum loob entroopilise barjääri, mis muudab Universumi kõrgemad ruumid ja nende mateeria uskumatult stabiilseks, praktiliselt igaveseks. See muudab Igavese Elu võimalikkuse mitte muinasjutuks, vaid objektiivseks reaalsuseks, mis tuleneb Universumi loomuliku struktuuri seadustest.

Selle tõe mõistmine ja tundmine viib inimesi lähemale nende elu algpõhjustele hinged - Loojale ja asetab inimese Kõrgemate Olulistega võrdsele tasemele.

TEADMISED TEEB INIMESE JUMALATEGA VÕRDSEKS, MITTE USKUMINE!!!

Need teist, kes kannavad väärikalt Headuse ja Tõe Mõistmise Põhimõtteid läbi kõigi raskuste ja katsumuste, mis kaasnevad Hinge harimisega eluga Universumi madalamates ruumides, suudavad mõista Universumi Tõde, elavad Igavesti ja te lihtsalt PEATE teadma Universumi ruumide olemuse Tõde!

ÕPI! ÕPI!! ÕPI!!!

Siin on teil "Pimedus"! Siin on teil "mittevajalik" ruum! Ja mis on kõrgemates ruumides? Võib-olla heidame "kiire pilgu", lähenedes selliste teadmistega Kõrgemale... Ja Nad ei ole "jumalad", tuleb välja, samad mis inimesed, ainult TARGAD!!! Ja kuna nad on targad, pole Kurjusel nende seas kohta. Mõelge sellele... ***Universumi hall ruum.***

Universumi ülistabiilne ruum. Ainet esindavad 180 elementi Universumi elementide perioodilisussüsteemis, millest 16 elementi on üleminekul pimeduse alumisse ruumi ja ainult 3 sinise spektri kõrgemasse ruumi. Laineväljade kiirus on 6 korda suurem kui valguse kiirus, ruumi energiatase ja lineaarse teguri abil kokkusurumine on 7 korda suurem kui meil. Ainel on torsioonväljade orientatsioonivektor pentapolaarne.

Halli ruumi aine elementide tuumade põhihadronid on viton ja posititoon, mis on 5-torsioonivektori mööda toimuva ruumilise ülemineku teel kohanenud ÿ-vitoniks ja ÿ-posititooniks. Kohandatud ÿ-vitoni ja ÿ-posititoonina kasutamine hadronitena halli ruumi aines on üsna loogiline ja loomulik, kuna pimeduse alusruumis puudub leptoni alus (orbitaalosakesed).

See asjaolu on Universumi kõigi ruumide elu jaoks väga oluline, kuna see võimaldab meil luua bioloogilisi kehasid madalamate ainetest täpselt "vitoni abil".
ruumid ja ühendavad hinge nendega eluks nendes ruumides.

Halli ruumi taevakehi vaadeldakse Maalt suurte valge spektri tähtedena, mis ületavad Päikese suurust - need on Halli ruumi Elu planeedid. Kuna Halli ruumi mateeria on väga energiaküllastunud ja stabiilne, siis selles ruumis pole mitte ainult elu, vaid Igavene Elu.

Ööd pole kunagi, valge valgus voolab uskumatult kauni ja puhta sinise taeva poolt, ümberringi on planeetide vormide poolest rikkalik floora ja fauna, mis uppub peente joonte ja värvidega suurtesse lilledesse, smaragdrohelised metsad, suurepärase iluga tasandike ja jõeorgude maastikud, valged linnad ja külad kaunite heledajuukseliste ja sinisilmsete inimestega. Kõigest teie ümber õhkub rahulikku ja lahket soojust, mida tunnete kogu oma nahaga, nagu mugavat keskkonda ... See on Kõrgemate maailm. Sõidukeid pole näha - Kõrgemad saavad koheselt liikuda ükskõik millisesse kosmosepunkti või lihtsalt hõljuda planeedi kohal, nautides vaba lennu võlu. Kuid laevu on ja neid on palju: nad tõusevad sageli ja vaikselt linnade lähedal asuvatelt platvormidelt õhku, kui on vaja toimetada Kõrgemate ekspeditsioone koos materjalide ja varustusega Universumi mis tahes ruumi vajalikku punkti. Jõudeolekut pole: Kõrgemad töötavad inspiratsiooni ja loovusega, töötades kõvasti kogu Universumi Hea ja Elu tsivilisatsioonide hüvanguks.

Neil pole "mobiile": Kõrgemad Olendid saavad suhelda iga vahemaa tagant ilma sidevahenditeta, lihtsalt vaimselt, samuti suudavad nad kuulda iga humanoidi mõtteid igas Universumi punktis ja ruumis. Ja see pole ka muinasjutt - kõigel on selge teaduslik alus ja teostus kõrgtehnoloogia tasemel. Kõik see on antud Teadmiste, mitte usu poolt...

Hallis ruumis on umbes 600 Kõrgema Tsivilisatsiooni planeeti, mis on ühendatud ühiseks süsteemiks nimega ALFA-VÕRGUSTIK (A-võrk). Kõrgemat Tsivilisatsiooni juhib valitud Juht – LOOMAJA.

Just siin sünnivad meie hinged ja seejärel, nagu väikesed lapsed, saadetakse nad Elu poolt harimisele Universumi madalamatesse ruumidesse, planeetidele-"lasteaedadesse", mis on sarnased teie Maaga, kus hinged elavad inimkehades. Tulevane Ingel peab leidma tee Headuse, Teadmiste juurde, et uurida kõiki Universumi ruume mitte raamatust, vaid läbides neis iseseisva Elukooli.

Paralleelselt Kõrgemate Olevuste linnade ja asulatega on nende planeetidel ka "hallide" ehk täpsemalt "hõbedaste" asulad. Need on humanoidid, kelle hinged on edukalt läbinud kõik eluetapid madalamate kosmose planeetidel ning elavad oma 12. elu koos Kõrgemate Olevustega, töötades nendega koos ja õppides neilt teadmisi. Selle elu tulemuste põhjal otsustab Looja anda taotlejale "stabiilsusfunktsiooni" ehk, nagu seda ka nimetatakse, Igavese Elu. Siis saavad neist Inglid - Universumi Kõrgema Tsivilisatsiooni täieõiguslikud elanikud.

Universumi "hõbedaste" asulate süsteemi nimetatakse ZETA-NET'iks (Z-võrgustik). See, kes on leidnud tee headuse ja teadmiste juurde, tõestanud oma võimet ausalt töötada ja teadmisi mõista, saab ingliks. Kes püüdleb headuse ja tõe poole – tere tulemast,
tee on avatud! Kõrgemad on uute lisanduste üle ainult rõõmsad, tervitavad teid südamlikult uute sõprade ja vaimu- ja töökaaslastena. Edu!

Noh, ja kes pole leidnud ei Headust ega Teadmist, millest ta aru ei taha saada, samuti ausalt tööd teha, eelistades *"ärrituda ja raha teenida", "tüütut röövida",* varastada, petta... *("Raha ei haise!"),* kuulutades *"hea inimese"* mentaliteeti ja nautides loomalikke naudinguid valemi *"raha, naised ja toit"* järgi , siis ärge mind süüdistage...
Sul pole kohta A-võrgustikus ja Igaveses Elus ning keegi ei *tiri sind sinna kõrvadest.*
Jää oma "väärtuste" juurde... Ela selle järgi, mida oled valinud! Igaühele oma! ***Universumi sinine ruum.***
Universumi kõrgeim ja stabiilseim ruum. Ainet esindavad ainult 18
Universumi elementide perioodilisussüsteemi elementi, millest 3 on üleminekul alumisse halli ruumi. Laineväljade kiirus on 8 korda suurem kui valguse kiirus, ruumi energiatase ja lineaarse teguri abil kokkusurumine on 9 korda suurem kui meil. Ainel on torsioonväljade orientatsioonivektor sekstapolaarne.

Sinise Kosmose taevakehi on Maalt vaadeldav suurte sinise spektri tähtedena, mis ületavad Päikese suuruse. Sinise Kosmose mateeria on äärmiselt energiaküllastunud ja stabiilne, kuid selles ruumis pole elu - Universumis pole kõrgemaid ruume, seetõttu on Elu Üldprintsiibi rakendamine võimatu: energia saamine kõrgemast ruumist ja elusaine bioprotsesside juhtimine kõrgema ruumi leptonväljade abil. Sinise Kosmose mateeria elementide tuumade põhilised hadronid on Halli Kosmose leptonid ja orbitaalne leptonosake on sapioon. See on Universumi INTELLIGENTSE elu organiseerimisel kõige olulisem, kuna seda kasutatakse hingeprotsessori väljastruktuuris. Sapioonil on rekordiline võime edastada teavet ja

selle registreerimistihedus ruumalaühiku kohta on 1018 korda suurem kui elektronil.

Sellest vektorvalemist saab teile kõik selgeks. Seega olen ma
teile rääkinud Universumi ruumisüsteemist. Nüüd teate palju ja
hakkate ise aru saama, et siin pole midagi kunstlikku ega "imeliselt jumalikku" – kõik allub loodusteaduslike seaduste loogikale. Ruumis saab joonistada 6 telge ja mööda neid

orienteeri 6 torsioonivektorit - saame Universumi 6 looduslikku materiaalset ruumi, ei rohkem ega vähem. Selguvad ka ruumide ja nende mateeria omadused, näiteks selline ebatavaline ruum nagu Pimeduse ruumid. Ja see kõik on Universumi olemus. Alamruume saab luua ka väljasageduste suhte ja vektorite suuna muutmise teel, kuid need on kunstlikud alamruumid, mitte looduslikud.

Need on samuti olulised, nagu ka

Universumi struktuuri võime

Selliste kunstlike alamruumide loomine - nende abiga on laevad kosmoses kaitstud ja tagatud on laevade võimalus kiireteks lendudeks Universumis minimaalse aja- ja energiakuluga. Need aitavad Universumit uurida ja uurida, laiendades Meele teadmiste piire. Ja nüüd ühendame ruumide kohta saadud teabe ühte tabelisse, et paremini mõista, hinnata ja järeldusi teha.

Joonis 11 **Universumi ruumide parameetrite tabel.**

№ п. п.	Наименование пространств	Коэфф. сжатия	Коэфф. энергии	Скорость волнового поля, С	Базовые адроны ядра	Лептоны оболочки ядра	Гравитон Пространства
6.	Синее пространство	9	9	8	ά-, β- лептоны Серого пр.	сапион	ά- лептон Серого пространства
5.	Серое пространство	7	7	6	ά-витон β-позивитон	ά-лептон	витон
4.	Пространство Мрака	6	5	-нет-	витон позивитон	-нет-	витон
3.	Желтое пространство	5	6	4	электрон позитрон	витон	электрон
2.	Наше пространство	1	1	1	нейтрон протон	электрон	нейтрон
1.	Пространство Мертвой материи	0,3	0,3	0,3	М-протон	нейтрон	М-протон
	Ретро - пространство	Нет	Нет	Нет	Нет (Ретро – структура)	Нет (Ретро – структура)	Нет

Nagu tabelist näha, on alumise ruumi leptonite üleminekul hadroniteks, kõrgema ruumi tuuma elementideks *(punased nooled) kindel muster.* Seda printsiipi nimetatakse RUUMINIHEKS ja see näitab ühelt poolt Universumi kõigi ruumide materiaalset ühtsust ning teiselt poolt ruumide asümmeetria printsiipi aine massi järgi. Piisab teada leptonite ja hadronite masside suhet, sest ruumide aine masside suhted muutuvad selgeks ja arusaadavaks justkui peopesal! Tabelist on selge, et kogu materiaalne Universum on üles ehitatud vaid mõne stabiilse ja pikaealise elementaarosakese vastastikmõjule. Ja siin pole midagi keerulist! Kust said maapealsed tuumafüüsikud rohkem kui 350 elementaarosakest?

osakesed *(„FÜÜSIKA", Suur Entsüklopeediline Sõnaraamat, Teaduskirjastus „Suur Vene Entsüklopeedia", Moskva, 1998, lk 896)* ja mille eluiga on vaid hetkeline? Looduses selliseid asju pole olemas, sellised „osakesed" ei ela kaua – nad on sama tuntud aine fragmendid

elementaarsed leptonid ja hadronid, mida füüsikud oma kiirendites "piinavad". Nende kummaline "loogika" on arusaamatu: kella ehituse ja toimimise mõistmiseks on vaja seda haamriga lüüa! Et hiljem "pritsmete" järgi aimata, kuidas see ehitati... Ma räägin sellest, kuidas füüsikud "uurivad" osakeste mikromaailma oma kiirendites.

Nad on nüüd aastakümneid „töötanud“ ja ei saa millestki aru ning kurdavad ainult, et "Vasara" osutus liiga väikeseks - andke mulle raha ja rohkemgi veel, uue vasara - gaasipedaali - jaoks!

Kas asi on selles, et kui haamriga kella (elementaarosakesi) lüüa, saab kohe kõigest aru? Tundub, et viimasel ajal on nad ise hakanud aru

saama, et peaaegu 100 aastat on nad pimesi E. Rutherfordi, N. Bohri ja nõrgamõistusliku A. Einsteini varjude järel uitanud, üldse mitte

seal... Aga tunnistada seda on nii häbiväärne kui ka hirmutav: nad küsivad kohe, kuhu raha "raiskasid" ja kuhu oli vaja minna? Kui nad teaksid, siis vähemalt ütleksid nad midagi, aga nad on pimedad. Seega lubavad nad Maa paratamatu kütusekriisi tingimustes "päästmist" termotuumareaktori näol ja anuvad vanamoodsalt uusi kiirendeid, et saaksid muretult kellegi teise leivapala ja panna sellele paksema võitüki peale ja ka kellegi teise...

Mida nad veel nende elementaarosakeste „pritsmetega“ peale hakata saavad? Ei ajusid, ei...
Ei moraali, ei au, ei südametunnistust...

Mis moraalist me saame teadusmaailmas rääkida, kui nad on kõik relvad inimeste tapmiseks loonud? Kõik teavad aatomipommi, rakette, termotuumalõhkepead, lennukeid ja tanke, ballistiliste rakettidega tapjaallveelaevasid, napalmi ja lahingmürgiseid aineid, vaakum- ja kuulipomme, lõhkekuule ja nihutatud raskuskeskmega kuule, bakterioloogilisi ja laserrelvi... Mida me oskame öelda? Teadlaste poolt inimeste ja elu vastu toime pandud kuritegude loetelu on väga pikk... Aga neil on inimkonnale veelgi kohutavamaid "kingitusi"...

Töö torsiooniteooria ja torsiooniväljade kallal on käimas juba pikka aega. See on väga paljutõotav valdkond – see hõlmab ruumilisi üleminekuid, uusi tehnoloogiaid keemias ja materjalitööstuses, tahkete materjalide lõikamist, ülegabariidiliste kaupade vedu, ehitust... Loetleda on palju. Kuid eriti tuleks märkida kahte kõige olulisemat valdkonda: lainete mõju inimestele meditsiinilistel eesmärkidel ja energia! Tundus lihtsam: uurida haigete ja tervete inimorganite lainesagedusi ning anda lainekorrektsioon vajalikul sagedusel ja välja torsioonkeerul. See toimib just vitonvälja lainetsoonis! Ametlik teadus põlgab seda teha – seega on

need üksikud entusiastid, kes käru "tõmbavad"... Aga energias? Piisab, kui aktiveerida meie ruumi põhivektorite välja pöörlemine sageduse ja suuna järgi ning anda neile aktiivne vastupidise polaarsusega torsiooniväli mööda kollase ruumivektori normaali – ja ammutada energiat naaberruumist kõrgemast ruumist, nii palju kui soovite! Igavesti!

Universumi ühtne ja lihtne printsiip. Mis on juhtunud: Euroopas on selline "igiliikur" generaator töötanud aastakümneid, tootes pidevalt tarbimiseks 23 kilovatti elektrit ja teadus ei taha selle olemasolu "märkata"! *"See ei saa olla, sest see ei saa kunagi olla!"* Oleme seda kuskil varem kuulnud...

Poolkirjaoskaja leiutab mittelineaarse induktiivsuse generaatori, mis vajab vaid käivitusimpulssi ja lambipirn põleb aastaid naaberruumi vabaenergial. See tüüp ei saa isegi oma töö olemusest ja olulisusest aru, ta vaevu selgitab seadme põhimõtet, postitab kirjelduse ja skeemi tasuta internetti – võtke järele, inimesed! Ja vastuseks vaikus... ja ka see ei pruugi "lahingust tagasi tulla" teaduse rumalate bürokraatidega... Nad lõid isegi Vene Föderatsiooni Teaduste Akadeemias "pseudoteaduse" komitee, mille eesotsas on kaks kavalat juuti Eduard Pavlovitš Krugljakov ja Nobeli preemia laureaat Vitali Lazarevitš Ginzburg, kes kustutavad iga helge mõtte. *"Peatu! Ära lase sisse! Mida sa küll välja mõtlesid – "rahva hüvanguks"!"*

Riik peaks oma "kangelasi" nägemise järgi tundma! Mida
siis torsioonteadus inimeste heaks teinud on? Mitte midagi... Aga relv on juba
valmistatud! Mäletate, ma kirjutasin eelmises artiklis sellise relva loomise võimalikkusest? See on olemas, see on olemas Maal ja mitte kusagil mujal, vaid Venemaal! Mulle räägiti sellest juba 80ndate esimesel poolel, aga siis oli mul veel ebamäärane ettekujutus, kuidas see töötab. Inimene, kes mulle sellest relvast rääkis, oli kohkunud, et see on täiesti hääletu ja nähtamatu kiir rebis inimese tükkideks!

Ülim Relv!!! Kõrgemad Olendid
avastasid selle relva Maal 2005. aasta suvel ja olid kohkunud: inimestel ei tohiks sellist asja põhimõtteliselt olla! Tavaliselt piisas teistel planeetidel selle relva toimimise demonstreerimisest, et armeed relvad maha paneksid, ja planeet ei mõtleks enam vastupanule. Aga inimestel on see juba ammu olnud! Põhimõtteliselt ei saa selle relva vastu mingit kaitset olla - see põhineb Universumi materiaalse välja füüsikalistel printsiipidel. Kõrgematele pole see takistuseks - nende mateeria on keerulisem, paikneb piki 5-6 väljavektorit ja neil on "peegelrünnaku" relvasüsteem. Selle eest pole mingit pääsu, see on kaitsev ja kaitseb ainult rünnatavat. Aga inimestel pole mingit kaitset...

Kõrgemad pidid langetama erakordse otsuse: kui on olemas relv, mida saab kasutada inimeste vastu, ja selle relva vastu pole mingit kaitset, siis kuuluvad nii relv ise kui ka seda omavad inimesed hävitamisele! Ja ongi kõik: meie torsionistid ja nende sõjalis-poliitilised patroonid on selle relva olemasolu faktiga allkirjastanud oma surmaotsuse! Kui seda relva üritatakse kasutada, viiakse karistus viivitamatult täide.

Kuidas ma saan vaikida ruumi ja torsiooniüleminekute teooriast, motiveerides
Vaikimine võimalikkuse kohta luua relvi informatsiooni põhjal, kui sellised relvad on juba loodud? Selliste relvade olemasolu fakt ise on
Venemaa riigisaladus. Salastatuse režiim - nelja nulliga dokumendi numbri "0000..." ees. Aga millistest "riiklikest" huvidest me saame rääkida ja millise "Venemaa" kaitsmisest, kui riigis on võimul võõras etniline vähemusrühm (juudid), kes on otseselt huvitatud Venemaa põlisrahvastiku hävitamisest ja on seda teinud igal võimalikul viisil juba üle saja aasta? Kelle huve praegustes tingimustes selline vaikimine kaitseb?

Seega teadke seda:

– MAAL – VENEMAAL – ON SURMAV TORSIOONIRELV! Pidage meeles, et selle relva loonud maised teadlased ja selle
sõjaväeomanikud on laiaulatuslikud...
seada üles kogu inimkond:

- Universumi Nõukogu andis Kõrgeimale õiguse maha suruda kõik katsed Maal
relvastatud vastupanu, kuni relvastatud inimeste hävitamiseni (kaasa arvatud).

Jääb vaid loota, et sõjaväelased ja poliitikud tulevad mõistusele ega julge selliseid relvi kasutada, kuid need lootused on illusoorsed. Nad saavad suurepäraselt aru, MIS neil käes on, ja nad valmistuvad seda teadlikult kasutama – mitte ilmaasjata ei lubanud V. Putin Iraanile kaitset UFOde eest. Lubadused ei tulnud tühjast kohast ja sellisel tasemel sõnu ei loopida... Aga aitab sellest. See on öeldud. Me oleme aru saanud. Meid on hoiatatud. Ja nüüd kõige huvitavama asja kohta teie jaoks:
mitmemõõtmelisuse teooria järeldustest.

kosmosest, nimelt GRAVITEEDIST. Teoreetiline alus on
antud, kõik on ära räägitud. Nüüd lihtsad järeldused:

- meie aine tõstmiseks ei saa te kasutada elektroni ja elektromagnetilist mõju: see on liiga nõrk ja 2×1836 korda kergem kui tuum. Elektron ei saavuta gravitatsiooni – unustage need katsed;

- ainet saab tõsta ainult massilt võrreldava osakese vastastikmõjul aine aatomi tuuma mass on neutron;

- neutronite allikaks on tuumareaktsioonid, seetõttu saab gravitatsioonielektrijaama südameks olla ainult kompaktne, eelistatavalt polükroomne, "tumeda leegi" klassi tuumareaktor;

- elektrijaama gravitatsiooniemitteriks võib olla tavaline solenoidmähis, mille klemmid on ühendatud reaktori neutronkiirguse "+" ja "-" tsoonidega. Valige õigesti juhi materjal, ühendage polaarsus õigesti ja mähis tõuseb õhku. Ja kuidas seda lendavas taldrikus kasutada, annan skeemi. Üldine, ilma kommentaarideta.

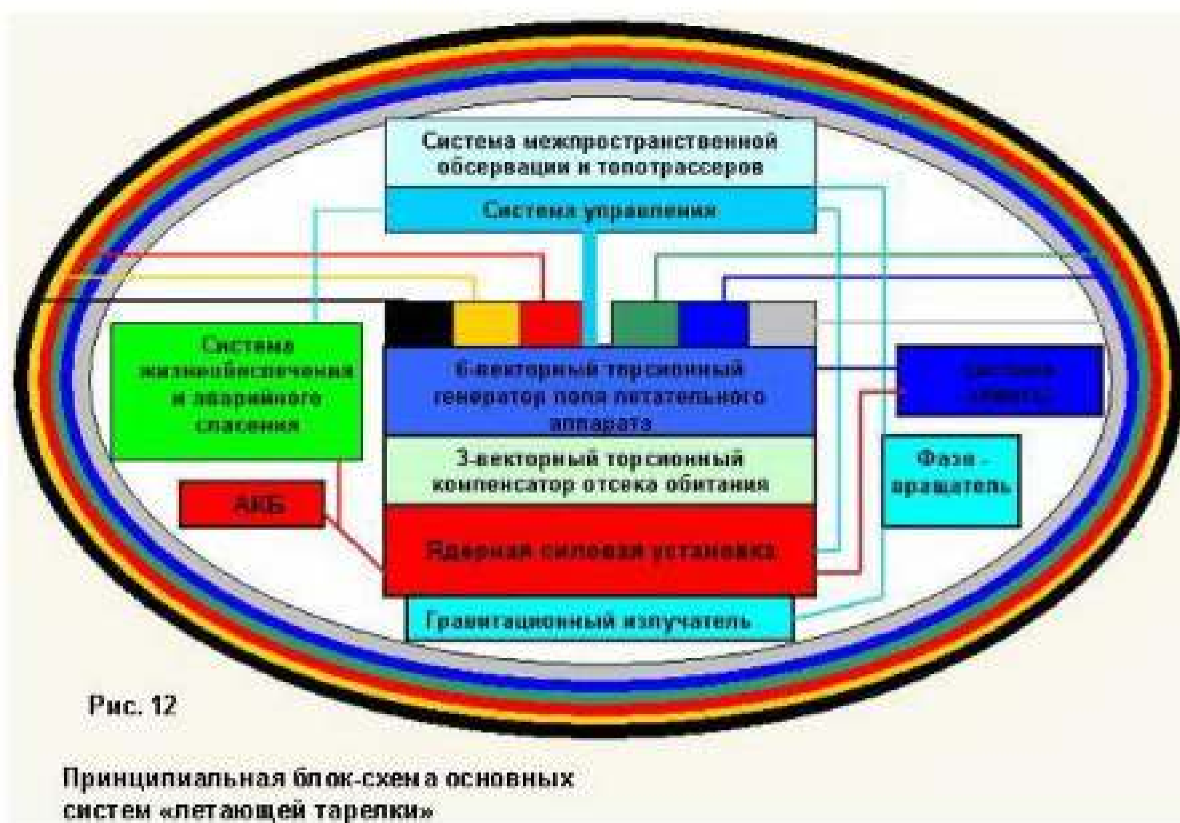

Рис. 12

Принципиальная блок-схема основных систем «летающей тарелки»

Ja miks kommenteerida? Näete kõike varsti niikuinii ise. Ja saate vähemalt aru, et elektrijaama ülemisel paneelil pole gravitatsiooniemitter, vaid siirdegeneraatori moodul. Lugege mähised kokku - saate aru. Meil on lihtsam selliseid ise ehitada. Ja gravitatsiooniemitter on all - struktuurilt pole sinna nii lihtne ligi pääseda...

Seega on ees palju tööd ja jumal andku meile mõistust, visadust ja edu.
teos: "Silmad kardavad, aga käed kardavad." Soovin
seda meile kõigile.

Lugupidamisega, Y. Babikov

18. peatükk

Jumal – kes ta on?

Autor: Selgub välja, et te väidate, et Kõrgeim Intelligentsus – Jumal – on olemas? Kes Ta on? Kes meie, inimesed, oleme?

Korr. - Jah, see on tõeline fakt: Jumal on olemas. Sa tahad aru saada, kes sa oled, ja selleks pead sa ette kujutama, kuidas elu Maal alguse sai, kuidas inimene loodi. Sa pead alustama teadaolevast - kõigepealt uuri Piiblit.

Autor: Las ma mõtlen... Ma pole sellele kunagi tõsiselt mõelnud. Sa šokeerid mind jälle: teadusest Jumala juurde.

Korr. - Teil on Jumalast vale arusaam. Jumal on esiteks Suur
Teadlane, Tema on Tõde, Tema on Teadmised. Uuri hoolikalt oma mõtteid.

Autor: Vabandust. See tuleb teadmatusest. Aidake mul sellest aru saada. Vaatame Piiblit, mis
Kas see räägib Jumalast? Näiteks:

„...Vaata, maa ja kõik ta väed said valmis! Ja seitsmendal päeval oli Jumal lõpetanud oma töö, mille ta oli teinud, ja ta puhkas seitsmendal päeval kõigist oma töödest, mille ta oli teinud. Ja Jumal õnnistas seitsmendat päeva ja pühitses selle, sest sel päeval ta puhkas kõigist oma töödest, mille Jumal oli loonud ja teinud...“

Mõelgem sellele. Iga inimene meie planeedil sünnib ja elab keskkonnas, mis on talle ainuomane, mida iseloomustavad elutingimused, perekond, ümbrus, varaline seisund, keel, kombed, rassilised, rahvuslikud ja territoriaalsed tunnused – ühesõnaga, iga inimese ümber moodustub ainult tema enda maailm, mida ta enda ümber näeb, inimesena tajub ja selles käitub nii, nagu see maailmataju läbi kasvatuse prisma talle lubab. Vanu inimesi, eriti vagasid vanaprouasid austusega kuulates hakkad äkki tahtmatult mõistma, et nooruses olid nad kõik pioneerid, komsomoli liikmed, mõned on siiani kommunistid, kõndisid punalippude all, põletasid ikoone, hävitasid kirikuid – kust nad siis selle usu Jumalasse said? Milline usk see on? Siiras või teeseldud?

Selgus, et elu valitses topeltstandardite järgi: mitteametlikus keskkonnas, kodus, igapäevaelus ja eriti stressirohketes olukordades mainisid kõik ateistid, kommunistid ja kõik teised tahtmatult Jumala nime, isegi mõtlemata, mida nad ütlesid. Küsimusele, miks nad Jumalat tänavad, vastavad inimesed tavaliselt, et see tuli tahtmatult välja: Jumal on olemas, Jumalat ei ole olemas, nad ei tea, aga nad võivad seda igaks juhuks öelda. See on ilmselt vale, sest see on ebasiiras.

Aga teisest küljest, kui möödub tõeline surelik oht ja kohutav, siis inimene, seda ise teadvustamata, tänab siiralt ja sügavalt Jumalat ning siiras tänulikkus tuleb südamest. Need on armu sõnad, sest neis pole omakasu. Aga mida rohkem sa sellega alati ja kõikjal kokku puutud, seda hakkad sa mõistma, et kuidas uskuda -
See on teisejärguline, aga peamine on see, kellesse uskuda. Sa hakkad tõeliselt aru saama, et usk Jumalasse on inimese loomusele omane ja seda ei saa ateistliku ajupesuga välja juurida, et see on midagi tugevat ja olulist, inimeses välja juurimatut, seega on usk tõde. Jumal on Tõde.

Inimesed tajuvad Jumalat erinevalt: mõned palvetavad, uskudes Tema olemasolusse; teised ei eita, aga ei usu ka, asudes ettevaatlikult seisukohale "ei meie ega teie oma"; kolmandad tõestavad veenvalt "objektiivse reaalsuse" õigsust, raputades teaduslike teadmiste portsjoneid, kinnitades, et Jumalat ei eksisteeri. Ateistide peamine argument on teaduslikud teadmised. Aga kas need on nii täiuslikud?

Varem rääkisime juba „kolme elevandi sündroomist“, mis näitab, et teaduses ei ole tõde jäigal kujul, vaid areneb, kasvab, teadmiste kvantiteet areneb paratamatult kvalitatiivseks, s.t uueks arusaamaks. Teadmised, teadus on nagu puu, mis edasiminejate saadud mahlade, tõeterade abil kannab vilja kogu inimkonnale. Ja kas see pole mitte teadmiste puu, millest Pühakiri räägib? - „.. *Ja Issand Jumal tõi maast esile elupuu* ***ja hea ja kurja tundmise puu...*** *Ja naine nägi,*

et puu on hea toiduks ning et see on silmale meeldiv ja ihaldusväärne, sest ***annab saaki teadmised".***

Jah, tänapäeval teab teadus palju ja suudab palju (ja ei tea ega suuda veelgi rohkem), aga mida rohkem teadmisi see kogub, seda ettevaatlikumaks muutuvad selle järeldused: paljud teadlased ei julge enam Jumalat valimatult eitada, vaid hakkavad ateismi suhtes kahtlusi avaldama. Liiga palju on fakte, mis kinnitavad Kõrgeima Mõistuse - Jumala - olemasolu reaalsust, olgu see nii paradoksaalne kui see ka ei kõla, aga selgub, et just teadus tõestab ja juhib inimesi Jumala juurde pärast aastaid kestnud ateismis ekslemist: Aadam sai teadmised hea ja kurja tundmise puu vilja süües, s.o. teadusest. Ja *Issand Jumal ütles: vaata, Aadamast* ***on saanud üks meie seast, tundes head ja kurja.*** Mida rohkem inimene teab, seda lähemale ta saab Jumalale, aga see, kuidas ta teadmisi kasutab, määrab, kas Jumal on temaga või mitte.

Kui teadus teab praegu ainult 17% elementide olemasolust perioodilisussüsteemis olevatest elementidest ehk 71% meie ruumi elementidest, siis mis juhtub, kui ta teab kõike? Koheselt järgneb elektronist väiksemate elementaarosakeste tungimine mikromaailma: ja *nüüd, et ta ei sirutaks kätt* ***ja ei võtaks ka elupuust ega sööks sellest ja ei elaks igavesti.*** Just teadus uurib ja uurib nende mikroosakeste omadusi, nende loodud välju, mida nüüd nimetatakse bioväljadeks, ja seejärel elektronist väiksemate mikroosakeste tasandil on kontakt Kõrgeima Intelligentsusega vältimatu.

Korr. - JUMAL ON MATERIAALNE ***JA EKSTRESSIB TÕELISELT ELAVA*** INTELLIGENTSE INDIVIDUAALI KELLEL ON IGAVENE SUREMATU MATERIAALNE KEHA, MIS ON VALMISTATUD KÕRGEMA ENERGIAGA RUUMIST PÄRIT MATERIAALIST.

Inimene lihtsalt ei näe seda, nagu iga teist ainelist objekti.
ruum. Mõista ja vabane eelarvamustest: Jumal ei ole ime ega mustkunstnik, kellelt saab raha ja hüvesid küsida, Ta on Universumi Kõrgeim Mõistus, kes ilmus hiljem kui see ja lõi end uskumatute pingutuste ja töö tulemusena.

JUMAL – LOOMAJA – ESIMESEL KÕIGEL KÕRGEM MEEL, GEENIUS TEADLANE – LOOMAJA, VÄSIMATA TÖÖTEGIJA JA JUHT, KES LÕI INIMESE JA KÕIK ELAVAD OLED PLANEEDILE MAA OSANA UNIVERSUMI ÜHEST TSIVILISATSIOONIST, ALLUVAD AINULT TEMALE.

Autor – Piibel ütleb, et Jumal lõi inimese oma näo ja sarnasuse järgi. Meie välja nägema nagu Tema?

Korr. - Mitte päris. Seda ei saa sõna-sõnalt võtta. Inimesed meenutavad Jumalat, aga mitte kõiges: välimust mõjutavad mõistuse jõud ja hinge moraalsus. Ta on ilus, Tema välimus kiirgab Intelligentsust ja Headust. Kuidas saate te Isaga sarnaneda, kui te üksteist tapate? Ainult välisest sarnasusest ei piisa... Talle ei meeldi, kui inimesed hakkavad kuju kummardama, unustades teadmiste otsingud. Pime kummardamine takistab mõistuse arengut. Me kordame: uurige Piiblit, aga õppimise ajal mõelge.

19. peatükk.

Mis on Piibel?

Ja nii soovitati meile ühe Jumala ja inimese kohta käiva teadmise allikana uurida Piiblit. Proovime aru saada, mis see on, eriti kuna paljud meist pole selle allikaga varem kokku puutunud. Me sündisime ja kasvasime üles ateistlikus riigis, kus raamatupoodides polnud kunagi Piiblit ning koolides mainiti religiooni vaid kui kirjaoskamatute esivanemate tihedaid pettekujutlusi ja arhailisi kombeid ning uskumusi, mis koos vanade inimestega välja suremas olid.

Entsüklopeedilised allikad ütlevad Piibli kohta järgmist: *„PIIBEL - (kreeka keelest biblia, sõna-sõnalt - raamatud), iidsete tekstide kogu, mis on judaismis ja kristluses kanoniseeritud pühakirjana. Mõlema poolt tunnustatud osa*

Piibel, loomise aja esimene osa, kandis kristlaste poolt nime Vana Testament, teine osa, mille kristlased lisasid ja mida ainult nemad tunnustasid, kannab nime Uus Testament. Selle terminoloogia taga on kristlik idee, mille kohaselt Jumala poolt ühe rahvaga (juutidega) sõlmitud "leping" (müstiline leping või liit) asendati Uue Testamendiga, mis sõlmiti kõigi rahvastega tänu Jeesus Kristuse ilmumisele. Islam, mis ei aktsepteeri oma praktikas ei Vana Testamenti (araabia keeles Taurat - Toora) ega Uut Testamenti (araabia keeles Injil - Evangeelium), tunnistab põhimõtteliselt nende pühadust ning Piibli mõlema osa tegelased (näiteks Ibrahim ehk Aabraham, Iusuf ehk Joosep, Jesa ehk Jeesus) mängivad islamis olulist rolli, alustades Koraanist. Vana Testament koosneb 12.-2. sajandi eKr juudi kultuuri monumentidest, mis on kirjutatud heebrea ja osaliselt aramea keeles. See jaguneb kolmeks suureks tsükliks: I) Toora ehk Pentateuh, mis on omistatud prohvet Moosesele; 2) Prohvetid – mitmed

iidsed kroonikad ja prohvetlikud teosed, mis kuuluvad 7.–5. sajandil eKr populaarsetele jutlustajatele – Jesaja, Jeremija, Hesekiel ja 12 „väiksemat prohvetit“, samuti Taanieli raamat, mis pärineb 2. sajandist eKr; ***3)*** *Pühakiri ehk Hagiographa – erinevate poeetiliste ja proosažanritega seotud tekstide kogud (religioossed kroonikad, aforismide kogud, harivad lood, kroonikatekstid jne).*

Uus Testament koosneb varakristliku kirjanduse monumentidest esimese sajandi teisest poolest ja teise sajandi algusest pKr, mis on kirjutatud peamiselt kreeka keeles (neli evangeeliumi ehk „hea sõnum“ Kristuse elust ja õpetustest, Apostlite teod, apostlite 21 kirja – Pauluse, Peetruse, Johannese, Jaakobuse, Juuda (mitte Iskarioti!) – ja lõpuks teoloog Johannese ilmutusraamat ehk apokalüpsis).

Korr. - 2172 aastat tagasi ehk 173. aastal eKr kirjutas Issand Jumal oma Poja käte läbi pühakirja Jumalast, elu päritolust planeedil, andis inimelu seadused, selgitas hinge mõisteid ja inimese eesmärki. Inimkonnale püüti selgitada selle olemust ja anda vastuseid neile salajastele küsimustele ning seda tuli teha eksimatult - kuidas muidu saaks ratsionaalne inimene elada? Kõike oli raske selgitada. Tõepoolest, kuidas näiteks selgitada miljardi aasta pikkust Maa evolutsiooni kontseptsiooni kirjaoskamatule karjusele, kes oskab oma lambaid lugeda vaid oma käe sõrmede arvu järgi? Seda on inimestele raske seletada isegi praegu - te ei taha mõelda, te usute kurjusse ja valedesse.

Selgus, et Pühakirja tõelised tekstid olid inimeste eest kuritegelikult varjatud ja tahtlikult kaotatud ning Pühakirja asemel, kuid kasutades mõningaid selle sätteid, lõid inimesed inimestele valekirju, mida nüüd nimetatakse Piibliks. Selles kirjanduskogus on palju väljamõeldist ja tahtlikku valet, kuid seal on ka Tõde, mida saab veelgi paremini mõista, kui valed välja filtreerida.

Inimese loomine hinge kandjaks viis lõpule Looja miljardite aastate pikkuse töö Maa biosfääril. Kõik Maal loodi inimese jaoks ja inimese jaoks. Seetõttu, olles töö lõpetanud, andis Looja inimesele kogu planeedi elukestvaks kasutamiseks tasuta, ainult tänu sellele planeedile sündimise faktile. Ta andis inimesele õiguse valitseda maa üle, mis annab toitu, ja valitseda kõigi kalade, loomade ja lindude üle -
Inimesel on õigus otsustada nende "hingetute elusolendite" elu ja surma küsimusi: nende jaoks on isand inimene. Ta ei andnud ühele inimesele õigust teise üle valitseda, miks siis inimesed üksteist "isandaks" kutsuvad? See, kes teist inimest "isandaks" nimetab, peab ennast loomaks-veiseks? Inimese jaoks on ainult üks Isand - Looja.

Jumal lõi inimesed vabadeks ja ainult Tema saab otsustada inimvabaduse, inimese elu ja surma küsimuse. Miks siis võtsid mõned inimesed meelevaldselt endale Jumala õiguse otsustada teiste inimeste elu ja surma vabaduse küsimusi? Nad võtsid inimestelt vägivaldselt ära maa ja biosfääri ressursid ning nõudsid, et inimesed nimetaksid neid "isandateks". Sest

Et neid kuritegusid Looja ees õigustada, kirjutavad nad ise valeraamatuid ja valeseadusi, varjates end Jumala nime taha.

Näiteks on Piiblist eemaldatud ja seal ei ole sätteid inimese vabaduse äravõtmise kohta kui hinge surmapatust. Selle asemel sisaldab Piibel terve orjuse seadustiku (2. Moosese raamat, "2. Moosese raamat", 21. peatükk). Kui inimesed peaksid nüüd elama Piibli järgi, siis mida, kas peaksime kehtestama orjuse? Kas peaksime kauplema inimestega? Müüma naisi ja lapsi turgudel?

Piibel mainib reeglit: „Sa ei tohi tappa" („2. Moosese raamat", 20. peatükk, 13. salm), kuid annab kohe ka terve loetelu tingimustest, mida ja kuidas tappa („2. Moosese raamat", 21. peatükk; Moosese 3. raamat, „3. Moosese raamat", 20. peatükk).

"Sa ei tohi tappa" on reegel kõigile inimestele, nii igale inimesele eraldi kui ka inimeste ühendustele. Ja miks riik ja kohtunikud omastasid õiguse tappa -
Kas nad ei pea end inimesteks? Kas nad on inimlikkusest kõrgemal? Kõige massilisem tapmisviis on sõda. Kõigi Looja Jumala kaanonite kohaselt on see ebaseaduslik, just nagu on ebaseaduslik luua tapmisorganisatsioone: armeed, väed – ja Piibel annab põhimõtted mobilisatsioonimeetmete korraldamiseks sõjaks ettevalmistamiseks (4. Moosese raamat, "4. Moosese raamat", ptk 1,2).

Piibel moonutab Jumala loodud inimese olemust, selle asemel leiutab see "algse patu", mille loogika kohaselt inimkond ei tekkinud mitte Jumala tahtest, vaid sellest hoolimata ("1. Moosese raamat", 3. ptk). Piibli järgi selgub, et Jumal, olles miljardite aastate jooksul hoolikalt Maa biosfääri loonud, tahtis saada paar laisklejat "Eedeni aia" kaunistamiseks, mitte inimkonda luua. Piibel peab iga inimest Jumala ees ilmselgelt patuseks ja süüdi, sest iga inimese sünd on "algse patu" jätk.

Midagi rumalamat te välja ei suudaks mõelda... Aga kui teid, inimesi, suutsid kaks tuhat aastat tagasi nutikad petised sellise valega petta, siis miks te nüüd, omades mõistust ja teaduslikke teadmisi, seda rumalust jätkuvalt usute? Miks te selle üle mõtlete ja lasete end arvukatel ahnel preestritel petta?

Preestreid puudutavad sätted on valed ja lisatud Piiblisse tahtlikult, omakasu eesmärgil. Jumal on kõigi jaoks üks ja sama. Igaüks vastutab oma elu ja tegude eest isiklikult Jumala ees - selleks on Jumalal õigus inimlikule pihile. Ainult Jumal saab tunnistada ja kohut mõista inimeste üle elu ja surma küsimustes. Ta ei ole seda õigust kellelegi üle andnud. Võib-olla on preestritel mingisugune litsents, märk, pitser ja lõpuks Jumalalt Loojalt? Midagi sellist pole olemas. Preestrid omastasid meelevaldselt ja isekalt õiguse esindada Jumala nimel, seisid Tema ja inimeste vahel, "andes patte andeks altkäemaksu eest" (3. Moosese raamat, ptk 21, 22). Kui inimene lõpetab oma eluteekonna Maal, ilmub tema hing üksi Looja ette - preestrit pole läheduses ja preester on juba elavatelt raha kogunud. Miks sa siis annad neile oma raskelt teenitud raha?

Igale inimesele on antud seadus – süüa leiba, teenides seda oma näo higiga. Piibli järgi on preestrid inimestest kõrgemal, see seadus ei ole neile käsk: preestrid ei pea tööd tegema – võtma töötajatelt kümnist ja iga patu eest tasu. Piiblikirjutised ilmusid ajal, mil ühiskonna peamine tootlik jõud olid põllumehed ja karjakasvatajad. Mõlemad suhtlesid iga päev loomadega – mõned kasvatasid neid, teised aga kasutasid loomade jõudu maa harimiseks ja majanduslikeks vajadusteks. Loomulikult on loomade lähedal alati nende väljaheited, seepärast on nad loomad. Piibli järgi, kui sa kogemata väljaheidetele astusid – oled patune. Mine preestri juurde ja pese patt maha tasuga – maksa. Nad mõtlesid isegi välja „hindu" „pattude" eest (2. Moosese raamat, ptk 28, 29, 30; 3. Moosese raamat, ptk 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7). Kõik...
Teie mured tulenevad sellest, et inimesed on pimedad: nad ei taha oma mõistusega näha, inimesed on unustanud Looja ja alistunud vägivallale, nad elavad selle järgi, olles loonud inimhingele hävitava vägivallatsivilisatsiooni. Oma vigade mõistmiseks ja parandamiseks peate alustama põhitõdedest - sellest, et

selle eest, milleks inimene loodi ja kuidas see vägivallatsivilisatsioon tekkis. Seepärast soovitamegi kõigepealt Piiblit analüütiliselt uurida ja mitte seda mõttetult kummardada.

Piiblit ei saa võtta kui seaduste kogumit, mille järgi inimene peaks elama. Ei saa. Tuleb vaid proovida mõista Maa biosfääri loomise loogikat ja headuse käske, mis jäid Piiblisse Pühakirjast, ning tuvastada ka valesid, põhimõttelisi vigu ja tahtlikke tegusid, mis lükkasid inimesi teie planeedil vägivallatsivilisatsiooni rajamise teele! Püüdke oma mõistusega eraldada terad sõkaldest ja mõista tõde, mis on peidus Piiblis valede verbaalse loori taga. Inimene on juba palju õppinud enda ümber ja looduse olemuses, ta tunneb aatomit ja leptonite mikromaailma, tal on nüüd lihtsam Tõde mõista ja vastu võtta. Teie, inimesed, ainsad elusolendid sellel planeedil, olete saanud Looja Jumalalt mõistuse - otsige oma mõistusega teed TÕE juurde...

20. peatükk.

Piibli "päevad"

Autor: Mul endal on piibli 1. Moosese raamatu suhtes keeruline suhtumine: kuidas saab uskuda, et maailm loodi seitsme päevaga, kui teadaolevad teaduslikud teadmised ja teie enda andmed Maa vanuse kohta selle ümber lükkavad?

Korr. - Kõike ei võeta sõna-sõnalt... Mõtle...

Autor – Sa tahad öelda, et Piiblis tähendab mõiste „päev” midagi sellist, suurem, näiteks geoloogilise ajastu analoog? Ja *sai õhtu ja sai hommik: üks päev.*

Ja sai õhtu - see on perioodi lõpp, ja *sai hommik...* - see on perioodi algus, s.t. me ei räägi päevadest sõna otseses mõttes, vaid loomisperioodidest. Nendel perioodidel oli erinev kestus, mõõdetuna miljonites aastates - see tähendab, et "1. Moosese raamat" annab piltlikult öeldes peamise - planeet Maa biosfääri loomise tähenduse ja loogika. Ja kas saate näidata perioodide kuupäevi, aidata mõista, mis on "1. Moosese" raamatus kirjutatu?

Korr. - Jah.

Autent. - Te olete juba varem näidanud, et Päikese evolutsioonitsükli kestus "supernoovast" "supernoovani" on 44341,713x1013 sekundit, viimase tsükli algus on 23432,135x1013 sekundit tagasi. Nüüd on 1002. tsükkel.

Parameetrite mõistmiseks ja hindamiseks võtsime kasutusele kokkuleppelise ühiku, mis võrdub Maa täheaasta pikkusega 365,2564 päikesepäeva 24 tunni ja 3 minutiga sekundites - 31623899 sekundit astmes 1013 - 0,0000031623899 x 1013 sekundit - 1 kokkulepe täheaasta (1 t.s.y.). See ajaskaala on Maa aastates, kuid need, nagu varem näidati, ei olnud alati 365 päeva -

algselt tegi Maa ühe tiiru ümber Päikese 538 päevaga, aasta oli ajaliselt 1,474 korda pikem ja päev oli teistsugune. See on oluline paleontoloogidele ja lugejatele on parem määrata ajavahemikke kokkulepete täheaastates - (t.s.y.) või "aastates", mis on meile tuttavamad.

Korr. - Olgu. Andkem aeg mitte sekundites, vaid tänapäevastes aastates. ***Loomise algus:*** periood plahvatusest kuni 2,6 miljardi aastani pärast "supernoova" ehk 5,5 miljardit aastat tagasi. ("Supernova" - edaspidi "SN" - *autor.)*

Esimene päev:

Algus: 2,6 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 5,5 miljardit aastat tagasi. *Lõpp:* 3,8 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 4,3 miljardit aastat tagasi. Perioodi *kestus :* 1,2 miljardit aastat. ***Teine päev:***

Algus: 3,8 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 4,3 miljardit aastat tagasi. *Lõpp:* 5,3 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 2,8 miljardit aastat tagasi. Perioodi *kestus :* 1,5 miljardit aastat. ***Kolmas päev:***

Algus: 5,3 miljardit aastat pärast supernatooriumi ehk 2,8 miljardit aastat tagasi.

Lõpp: 6,2 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 1,9 miljardit aastat tagasi. Perioodi *kestus :* 0,9 miljardit aastat. Neljas **päev :**

Algus: 6,2 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 1,9 miljardit aastat tagasi. *Lõpp:* 6,4 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 1,7 miljardit aastat tagasi. Perioodi *kestus :* 0,2 miljardit aastat. ***Viies päev:***

Algus: 6,4 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 1,7 miljardit aastat tagasi. *Lõpp:* 7,4 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 700 miljonit aastat tagasi. Perioodi *kestus :* 1,0 miljard aastat. ***Kuues päev:***

Algus: 7,4 miljardit aastat pärast "SN-i" ehk 700 miljonit aastat tagasi. Perioodi *kestus :* peaaegu 700 miljonit aastat. ***Kuues päev - inimese loomine:*** *Perioodi algus:* 210 tuhat aastat tagasi.

21. peatükk.

Maailma loomine. Loomise algus.

Proovime ise Piiblit mõista, kasutades olemasolevaid teadmisi Maa olemuse kohta ja kirjavahetajate abi. Loeme raamatut - Vanas Testamendis kirjeldatakse maailma loomist: Alguses *lõi Jumal taeva ja maa. Aga maa oli tühi ja paljas ja pimedus oli sügavuse peal. Ja Jumala Vaim hõljus vete peal ("1. Moosese raamat", 1. ptk, 1. salm).* Periood "supernoovast" kuni 2,6 miljardi aastani pärast seda ehk 5,5 miljardi aastani tagasi. Maa evolutsiooni loogika kohaselt toimus 8,1053 miljardit aastat tagasi supernoova plahvatus koos aine sünteesireaktsiooniga, millest sai praegune päikesesüsteem. Algselt nägi plahvatuse koht välja täpselt selline, nagu teised "supernoovad" praegu Hubble'i teleskoobi piltidel näevad, seejärel jahtus aine kosmoses, välja arvatud Päike ja suured taevakehad.

„Maa oli tühi ja paljas ning pimedus oli sügavuse peal.“ Päikesesüsteemi ümbrus oli täidetud plahvatuse tolmutaoliste produktidega, mille tihedus oli selline, et päikesevalgus ei jõudnud Maa orbiidile – see oli tõesti pime, eriti kuna planeet Maa oli juba kaetud üliraskete metallide tuumalõhustumisproduktide kõvastunud koorikuga – graniidist koorikuga, mulla kuma puudus ja sellel oli võimas atmosfäär. Atmosfäär sisaldas kõike: ammoniaaki, väävli- ja süsinikdioksiidigaase, vett ja happeaure, lämmastikku, natuke hapnikku. Vaid paar kilomeetrit habrast graniiti eraldas pinda maakoore all möllavast tuumatulest. Gaasid, vesi, süsivesinikud, mis olid sünteesitud kõrge rõhu ja temperatuuri juures süsinikust, vesinikust ja hapnikust katalüsaatorite, näiteks nikli ja plaatina juuresolekul, tõusid graniidist kooriku pragudest läbi, õnneks on kogu perioodilisustabel siin orgaanilise sünteesi teenistuses ja taevast sadas jätkuvalt vihma.

aktiivsete elementide tolm..

Korr. - Saage aru: Jumal ei pidanud Päikesesüsteemi loomiseks "SN-i" õhku laskma - see oli juba alustanud oma loomuliku arengu uut tsüklit, see eksisteeris iseseisvalt. Ta lihtsalt alustas planeet Maa biosfääri kontrollitud moodustumise protsessi, kui anorgaanilise looduse looduslike evolutsiooniprotsesside tulemusena olid küpsenud tingimused bioloogiliseks eluks ja see võttis aega 2,6 miljardit aastat.

"... *ja Jumala Vaim liikus vete peal..."*

Loomise alguse perioodi lõpus leidis aset silmapaistev sündmus: - planeet jahtus sedavõrd, et atmosfäärist hakkas niiskust kondenseeruma ja planeedi pinnale ilmus vesi või täpsemalt soolade, valguühendite lahus aminohapete fragmentidega ja palju muud. Algas ***tingimuste loomine planeedi hüdrosfääri tekkeks...*** Ookeani veel polnud, kuid algas atmosfäärist niiskuse kondenseerumine ja sadestumine. Just selle niiskuse kohal hõljus Jumal. Noorel Maal jätkas pinnatemperatuuri langust ümbritsevasse ruumi eralduva energia tõttu ning temperatuuri ja atmosfäärirõhu proportsionaalsete seoste saavutamisel langesid esimesed vihmapiisad kuumale graniidile. See asjaolu muutis radikaalselt planeedi evolutsiooni: vee ilmumisega sai võimalikuks bioloogiline elu.

22. peatükk. Maailma loomine. Esimene päev

Ja Jumal ütles: „Saagu valgus!" Ja valgus sai. Ja Jumal nägi valgust, et see oli hea, ja Jumal lahutas valguse pimedusest. Ja Jumal nimetas valguse päevaks ja pimeduse ta nimetas ööks. Ja sai õhtu ja sai hommik, esimene päev." (1. Moosese raamat, ptk 1,

salmid 3–5). *Algus* on 2,6 miljardit aastat pärast „SN" ehk 5,5 miljardit aastat tagasi.

Lõpp - 3,8 miljardit aastat pärast "SN-i" ehk 4,3 miljardit aastat tagasi.

Perioodi kestus on 1,2 miljardit aastat.

Korr. - Planeedi pinnal valitsesid teistsugused tingimused kui praegu: - atmosfäärirõhk oli 51 atm ja temperatuur 442 K (+169 °C). Asjaolu, et valguühendid võivad soolade ja hapete vesilahustes kõrge temperatuuri ja rõhu tingimustes, eriti elektrilaengute korral (ja see on äärmiselt oluline), moodustuda.

Teie teadus on seda juba tõestanud ja inimeste jaoks on see vaieldamatu fakt. Maakera läbimõõt oli siis umbes 6600 km.

"... *Ja Jumal ütles: „Saagu valgus!" Ja* valgus sai..."

Autent. - ...Jahtuv tolmune udukogu puhastus gravitatsioonijõudude abil järk-järgult tolmust ja päikesevalgus jõudis Maa atmosfääri - see muutus heledamaks ning ilmnes veel üks oluline tegur elu tekkimisel - võimalus kasutada päikesevalguse energiat.

Kor. - Aga kõige olulisem asi, mida Jumal sellel loomise „esimesel päeval" tegi, oli Maa peal bioloogilise elu loomise ja evolutsiooni mehhanismi käivitamine Maa esmaste elusate mikroorganismide sünteesi kaudu. Autent. - Kuidas see juhtus? Korr. - Kõigel on algus. Nii on ka elul Maal...

Iga suletud planetaarse ökosüsteemi

elu, olgu see siis Maa või mõni muu planeet, põhineb sisuliselt antud planeedile iseloomuliku elementide baasi ja väliste tingimuste kogumil ja kombinatsioonil - tähesüsteemi kogu energiaväljade komplektil ja nende interaktsioonil Universumi väljadega, mis on oma olemuselt adekvaatsed. Selle kogumi määrab peamiselt planeedi asukoht peamise energiaallika - tähe (Päikese) suhtes, just nagu planeedi aine elementide seeria põhikomplekt sõltub otseselt kauguse asukohast "supernoova" plahvatuse epitsentri suhtes. Nende tingimuste kogumi põhjal valitakse teroidi - elu alus. Mis tahes bioloogilise vormi alus peab vastama mõnele anorgaanilise olemusega elemendile, vastasel juhul ei teki elava ja eluta vahel seost. See on oluline. Teie planeedi jaoks valis Jumal **elemendi nr 157 – planeedi Maa elukoodi võtme – nukleiinhapete prototüübiks – bioloogilise elu aluseks.** Autor – Mida te mõtlete – "elukoodi võti"?

Korr. - Teroidide elektronkestades on palju vitoneid ja ükskõik millist teroidi saab kasutada bioloogiliste vormide loomiseks. Universumis on palju maailmu ja kõikjal on elu aluseks konkreetne teroid. Te ei saa elada planeedil, kus aluseks on valitud mõni teine teroid - teie bioloogilise vormi ja selle vahel, mis on kohanenud elutingimustega võõral planeedil, tekib bioloogiline kokkusobimatus. Lihtsamalt öeldes ei saa te seal midagi süüa ega juua - biosfäär on täiesti erinev. Ja neil planeetidel, kus võti on nr 157, on Maaga palju ühist: elu loodi sarnaste programmide järgi. Autor - Ja meie teadus väidab, et elu Maal tekkis iseenesest juhuslike tegurite kokkulangemise tagajärjel - ja praegu on see seisukoht domineeriv. Tõsi, sellel on palju vastaseid: mõned teadlased märgivad mõistlikult, et isegi üheainsa lihtsa elusraku loomine juhuslike kombinatsioonide kokkusattumuse teel on võimatu, just nagu näiteks Boeing 747 lennuki

spontaanne kokkupanek prügimäge üle pühkinud orkaani tagajärjel on võimatu ning et elu teke juhusliku protsessina on ebausutav. Ilmselt on 1. Moosese raamatul õigus: see poleks saanud juhtuda ilma mõistuseta.

Me kõik teame kindlalt, et elu Maal on nukleiinhapped; - see on vaieldamatu tõde, siin pole midagi uut. Me oleme juba ammu teadnud, et just nukleiinhapped on pärilikkuse kandjad ja et just nende identiteet konkreetse elusorganismi jaoks, olgu see siis elu kõige lihtsam või kõrgeim vorm, tagab organismi kõigi omaduste ülekandumise järglastele paljunemisprotsessis -

Nukleiinhapped on elusorganismi infostruktuur.

Parandus. - Õige. Aga hapete kohta ainult osaliselt tõsi. Teie suhtumine nukleiinhapetesse on sarnane laserketastega harjumatu inimese suhtumisega sellise kettaga suletud karpi. Selline inimene tajub karpi lihtsa sildiga plaadina ja arvab, et kogu teave karbi-plaadi kohta on sellel.

silt. Ta ei aimagi, et karp tuleb avada ja et informatsioon ei ole salvestatud mitte karbile, vaid laserkettale. ***Nii on ka nukleiinhapetega – need ei ole päriliku informatsiooni kandjad, vaid ainult selle pakend – aatomite ja molekulide topeltheeliks, mis on teise, mahukama infostruktuuri – VITON MAATRIKSi – kandjad ja ülekandelülid.***

Märkus. Deoksüribonukleiinhape (DNA) on kõrgpolümeerne looduslik ühend, mis sisaldub elusorganismide rakkude tuumades; koos histoonvalkudega moodustab see kromosoomide aine. DNA on geneetilise teabe kandja; selle spetsiifilised sektsioonid vastavad spetsiifilistele geenidele. DNA molekul koosneb kahest polünukleotiidahelast, mis on spiraalselt üksteise ümber keerdunud. Ahelad on ehitud suurest hulgast 4 tüüpi monomeeridest - nukleotiididest, mille spetsiifilisuse määrab üks 4 lämmastikalusest (adeniin, guaniin, tsütosiin, tümiin). Kolme külgneva nukleotiidi kombinatsioon DNA ahelas põhjustab pärilikke muutusi organismis -

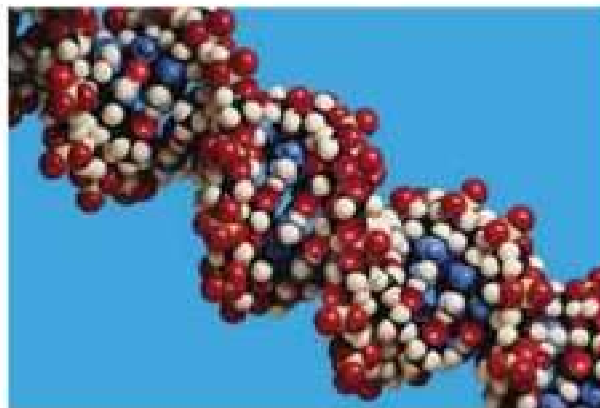
mutatsioonid. DNA paljuneb täpselt rakkude jagunemise ajal, mis tagab pärilike tunnuste ja spetsiifiliste ainevahetusvormide edasikandumise põlvkondade vältel.

Autent. - Mis on vitonmaatriks?

Corr. - Nukleiinhappe molekul ise on topeltheeliks -
See on vaieldamatu ja ilmselge fakt, aga mis täpselt paneb koostisosakesed kahekordse spiraalse struktuuri moodustama? Kus on maine analoog või selle (nukleiinhappe) alus?

Nukleiinhapete kaksikheeliks on kunstlikult kujundatud perioodilisussüsteemi elemendi nr 157 metallilise struktuuri kujutise ja sarnasuse järgi. Vitonmaatriks on täpselt selline.

peamine erinevus, mis eristab elavat teistest eluta: on olemas vitonmaatriks - see on elusaine; vitonmaatriksit pole - see on surnud aine, isegi kui selle molekulid kopeerivad täpselt elusainet.

Elutu DNA lõigu fragment asi

Elemendi number, omadused	157
Aatommass	355
Tihedus, kg\dm²	46.62
Sulamistemperatuur, C0	43 616
Kõvadus, HRC	35
Tõmbetugevus, kgf/mm2	3134
Eriaktiivsus, kürii/kg Poolestusaeg,	0
sek.	2425273,2413x101 3
Maa tuuma vedelfaasi sisaldus, % Maa tuuma	11.0
tahkefaasi sisaldus, %	2.6

Elemendil nr 157 on mikrokiudne struktuur, milles metalli aatomid ei moodusta kristallvõret, vaid on paigutatud topeltahelasse - niiti, mis on keerdunud topeltheeliksiks, olles omamoodi metallpolümeer, ja see omadus tuleneb leptoniklassi elementaarosakese, vitoni (ladina keelest vita - elu), olemasolust selle elektronkestades, mis annab elutule elusaine omadused, luues elusobjektide ümber nn "biovälja".

Vitonmaatriksi poolläbipaistva kestaga DNA molekuli fragment on elusaine.

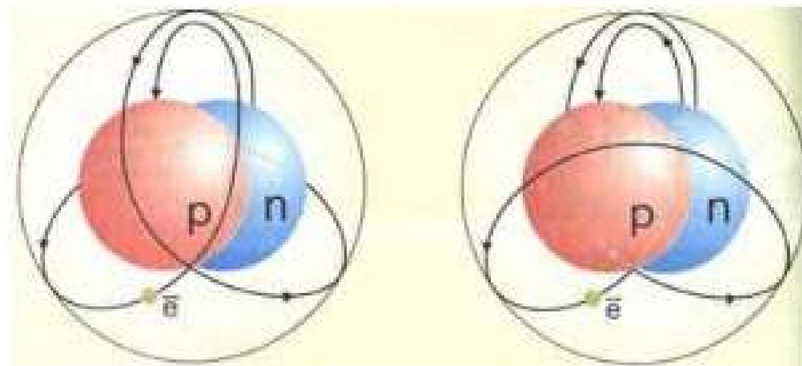
VITON: - **ve** - elementaarosake
Elektroni mass - 0,62 m elektroni laeng - 0 (null) Orbiidi kuju - ellips, mille ühes fookuses on elektron, s.t. viton on tuuma suhtes teist järku satelliit - see pöörleb ümber elektroni; ühe elektroni orbiidil võib olla kuni 8 vitoni. Elemendi nr 157 tuuma kestas on vitonite arv 432. Energiakoefitsient elektroni suhtes on 6. Vitoni infovälja tihedus elektroni suhtes on 105

(1 baidi info asemel "elektroni kohta" saab samasse mahutisse panna 100 kilobaiti infot). Viton järgib kõiki elementaarosakeste laineteooria seadusi.
Vitonvälja levimiskiirus valguse kiiruse suhtes on 4 °C (neli valguse kiirust vaakumis). Vitonide allikaks on Maa, Päikese ja tähtede tuumade lagunemisprotsessid, Universumi vitonvälja tihedus on konstantne.

Autori märkus. Siin ja allpool elementaarosakeste orbiitide kohta kasutatud terminid "ringorbiit" ja "elliptiline orbiit" on puhtalt kokkuleppelised ja neid kasutatakse elementaarosakeste pilve kuju lihtsustatud selgitamiseks ja tähistamiseks. Elektronpilve kuju muutub ainult liikumiskiirusest, st elektroni energiatasemest: "kokkuleplikult ringikujulisest" "kokkuleplikult elliptiliseni". Elektroni trajektoor ei saa olla ühes tasapinnas, mis läbib tuuma keskpunkti; see on keerulisem. Elektroni tegeliku trajektoori määravad paljud tegurid: elektroni ja tuuma masside võrreldavus, kui orbitaalosakese mass on vaid 3500 korda väiksem kui tuuma mass, kiirus ja energia, elektroni ja tuuma spinnid, tuuma interaktsioonijõud, mis ületavad elektronide jõude enam kui 100 korda jne. Näiteks kõige lihtsamal juhul, kui üksik elektron liigub ümber vesinikuaatomi tuuma, on selle trajektoor kolmemõõtmeline kujund, mille lame projektsioon meenutab ristikheina lehte. Selle põhjuseks on see, et vesiniku tuum ei ole homogeenne, see koosneb kahest peaaegu võrdse massiga osakesest - prootonist ja neutronist, seega puudub tal ühine massikese, mis langeks kokku ühe neist massikeskmega. Elektroni trajektoori tasapind on tuuma geomeetrilise keskpunkti suhtes asümmeetriline, see liigub ja pöörleb kahe massikeskme vahelises ruumis. Seepärast ei saa elektroni liikumine kunagi olla sarnane näiteks satelliidi liikumisega ümber Maa, kui satelliidi orbiidi tasapind läbib planeedi keskpunkti.

Elektroni trajektoori eripäraks on see, et säilitades oma hoo ja liikumissuuna, muudab see korduvalt liikumissuunda tuuma suhtes vastassuunaliseks mis tahes tavapärases orbiidi punktis ning osakese iga järgneva läbimise suhtelise suuna suund on vastupidine eelmisele.

Orbiidi 1. faas Orbiidi 2. faas

Elemendi nr 157 vitonväljade vastastikmõju joondab tuumad kahekordselt spiraalid. Kuidas see juhtub?

Teroid #157 kuulub perioodilisustabeli 3. rühma. On teada, et tavalised metallid moodustavad kristallvõre välimiste elektronkestade vabade elektronide vastastikmõju tõttu, mida tavaliselt nimetatakse sigma- ja pii-sidemeteks ning mis erinevad elektronpilve kuju ja sellest tuleneva vastastikmõju suuruse poolest. Sigma-sidemed on tugevamad, kuid sellest ei piisa. Esimese rühma metallidel on madal mehaaniline tugevus ja seal, kus on vaja tugevust, kasutatakse neid tavaliselt ainult struktuursulamite kujul, mis põhinevad näiteks magneesiumil või alumiiniumil; - tugeva 2-3 vaba elektroni võre moodustamine on selgelt ...

mitte piisavalt.

157. teroidil on samuti 3 vaba elektroni, mis võivad moodustada sigmasideme elektronpaare, kuid siin on olemas veel üks, võrreldamatult tugevam side, ultraside. Seda võib nimetada ka visigmasidemeks ja analoogia põhjal on teiste teroidide jaoks ka vipiside. Iga elektronpaari kohta, mis moodustab kahe naaberaatomi sideme ühise elektronpilve, on teroididel veel 16 vitonit, millest igaüks on 6 korda energiamahukam kui elektron. Sideme elektronpilv paistab justkui vitonite "korsetis", mis moodustavad oma pilve. Just 157. teroidis moodustavad teise, energiamahukama kesta 3 valentselektroni spiraalsümmeetriaga topeltniidi kujul oleva kristallvõre, mis on pakitud vitonipilve.

See vitonipilv kui kõrge energiaga element annab teroidile ülitugevuse venitamiseks ja kõrge sulamistemperatuuri. Vitonid hoiavad elektrone oma kohtadel ja selle kristallstruktuuri purustamiseks on vaja kas suurt venitusenergiat või elektronide liikumise suurt energiat kuumutamise ajal.

Aga see pole veel kõik. Ainult et teie ruumis pole vitonil laengut ja see on teie ruumi mateeria suhtes neutraalne. Kuid kollases ruumis käitub viton täiesti erinevalt: - seal on tal laeng ja spinn ja kõik muu... Vitoni kesta omaduste järjepidev varieeruvus võimaldab seda kasutada infokandjana: teie ruumis ei mõjuta vitoni miski. Seega saab vitoni kest kanda infot ja 157. tetradis on 432 vitoni.

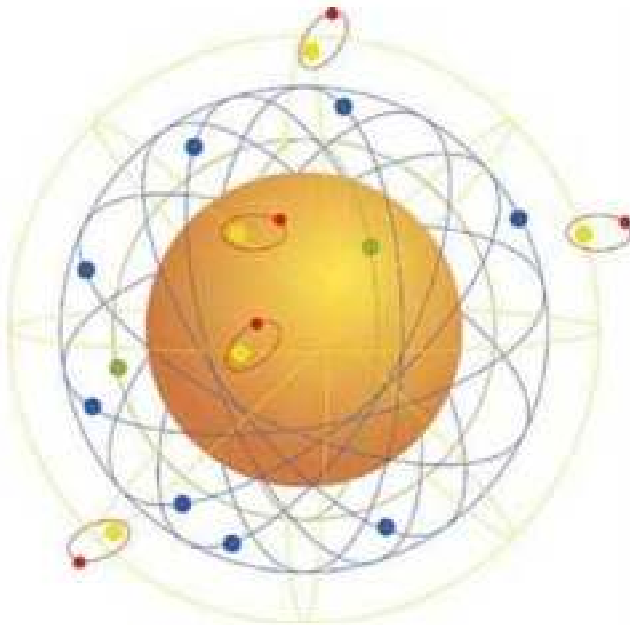
Ja viimane asi. Vitoni struktuure, millel on võrreldamatult suurem energiamahtuvus, ei saa teie ruumi mateeria madala energiaga mõju hävitada. Seetõttu sarnaneb vitoni maatriks mõnevõrra vorsti kestaga: selle maht võib olla küllastunud teiste elementidega, mida kasutatakse DNA-s. Just see maatriksi kest võimaldab DNA-d rakkude jagunemise ajal veatult kopeerida.

Just seda vitonipilve vormi kasutati nukleiinhapete juhtimis- ja infostruktuuri kujundamisel. Elava raku kujundatud ja kunstlikult sünteesitud vitoni struktuur on "õmmeldud" külge

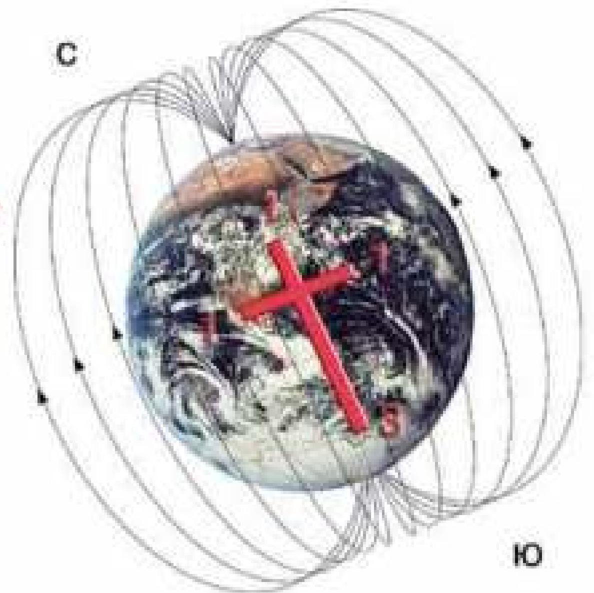
nukleiinhappe molekul, mis kasutab fosforvitoneid - P 15e\5ve 31 ainsatest Perioodilisussüsteemi ülemiste ridade elemendid, mille struktuuris on viis vitonit oma 15 elektroni kohta. Fosfor ei ole teroidi, see kuulub "ruumiliste energiajuhtide" klassi - see on kollase energia juht, just nagu kaadmium on halli energia juht. Ilma vitoni ja fosforita on elu planeedil Maa teie kosmoses võimatu.

Autent. - See on "elu fosfor-vitoni sild", PV sild... Ruumi asümmeetria teooria järelduste kohaselt selgub, et vitooni lineaarmõõtmed peaksid olema enam kui 201 korda väiksemad kui elektronil. Siis võib igal elusrakul tõesti olla kontroll-vitoni struktuur, mis vastutab elusraku energia ja elutähtsa aktiivsuse eest, ning informatsiooniline vitoni struktuur, mis vastutab päriliku teabe identiteedi eest, mis kantakse uude rakku emaraku jagunemise ajal. Nii väikese osakesega on see võimalik. Teooriast järeldub, et elusorganismi peavad toiduga sisenema energiavood - see energia on keemilise olemusega ja seda kasutatakse elusorganismi füüsilise keha ja selle füüsilise elutähtsa aktiivsuse ehitamiseks; energiavood sisenevad elusorganismi väljastpoolt - planeedi, Päikese ja Universumi vitoniväljast...

Korr. - Sellel energial on laineline iseloom, see annab elusorganismile selle juhtstruktuuride töö. Elusorganismi toitumine väliste väljade vitonenergiaga toimub sügava une faasis, osaliselt - toiduainetega, kui need on rikkad.
Vitonid.

Fosfori aatomi mudel

Vektori graafiline esitus
Maa vitonvälja intensiivsus

Kuigi Universumi vitonväljal on keskmine konstantne väärtus, on see väärtus kiirgusallika vahetus läheduses suurem ja iga planeedi puhul erinev. Maa vitonvälja vektoril on selgelt väljendunud suund ja orientatsioon. Vitonid kiirguvad planeedi tuumast ja tulevad maakoore alt välja piki magnetvälja jooni - Maa Antarktika tsoonis. Kui võtame vitonvälja tingimusliku intensiivsuse Maa pinnal põhiilmakaarte järgi, saame: põhi - üks; lääs - üks; ida - üks; lõuna - kolm.

Autor. - Kokkuvõttes on tegemist risti kujutisega. "Elavsünnitaja rist"... - See iidne sümbol on sisuliselt vektori graafiline esitus

planeedi Maa vitoniväli? Ilmselt polnud iidsed hiinlased ilmaasjata soovitanud magada peaga itta - selles asendis on inimkeha projektsioon vitonivälja vektori suhtes maksimaalne ja energia neeldub vitoni keha positiivsetesse kontuuridesse. Kord. - ***Viton on omane ainult elusolenditele*** *("Ja Issand Jumal valmistas inimese mullast ja puhus tema ninasõõrmetesse* ***elavat hingeõhku;*** *ja inimesest sai*
elav hing." -

„Genesis", ptk 2, art. 7) määratleb selle omadused, mis eristavad elusat ainet surnud ainest, mistõttu on vitoni tuvastamine Maal eksisteerivate surnud seadmete ja tehniliste vahenditega võimatu. Vitonite detektor on elusraku ja eluta aine sünteesireaktsiooni alguse fakt ja see toimub nii: kui võtta paar tilka vett, asetada sinna keemiliselt puhaste valgumolekulide segu, siis kui element nr 157 viiakse reaktsioonitsooni, algab kohe elusraku süntees - elemendi vitonipilv toimib prototüübina, vitoni maatriksi asendajana. Elusraku vitoni sünteesi tehnoloogia on praegu kõrgemate tsivilisatsioonide valduses, inimene saab seda ka õppida, kuid ilma Jumala loata ei saa seda teha.

ÄÄRIMUSLIK ETTEVAATUS: ELUSRAKU SÜNTEES ON NAGU PANDORA LAGEK – KUI SEE AVATAKSE JA SEDA EI SAA SULGEDA, ON KÕIGI MAAL PEALE LUVATE SURMA OHT KÕRGE. ELUSRAKUDE SÜNTEESI KALLAL TÖÖTADES TULEB JÄRGIDA KÕRGEIMAID ETTEVAATUSABINÕUSID JA MITMEKORDSET BIOLOOGILIST KAITSE SÜSTEEMI.

Autor: „Mõistuse uni sünnitab koletisi" - ilma elusraku vitonmaatriksi sünteesimise tehnoloogiata on võimatu tööd alustada: me saame sünnitada sellise koletise - surmava viiruse või midagi sarnast, millest on siis võimatu vabaneda.

Kord. - Esimesel päeval hakkas Jumal looma põhimõttel: "Lihtsast keeruliseni" ja lõi ainult esimesed prokarüootid - mittetuumalised rakud, mille membraan on ehitatud ühest molekulist, ja anaeroobsed bakterid - kõige lihtsamad üherakulised mikroorganismid, mille ülesanne oli valmistada Maa pinnas ja atmosfäär ette kõrgemateks eluvormideks, muuta atmosfääri süsinikdioksiid tahketeks settekivimiteks, vabastades hapnikku. Maa esimeste elusvormide erinevus seisnes selles, et nõrga päikesevalguse korral, praktiliselt selle täielikul puudumisel, ***valiti keskkonnaga energiavahetuse peamiseks vormiks esmalt kemosüntees ja alles seejärel fotosüntees.***

Autor - See on loogiline. Näiteks kui me ise otsustame akvaariumi pidama hakata, alustame ka suletud bioloogilise elutoetussüsteemi loomisest - filtreerime ja setitame vett, valime pinnase, taimed ja alles siis, kui vesi on puhastatud ja bioloogiline tasakaal on saavutatud, laseme akvaariumi kalad. Midagi sarnast juhtus ka elu loomisega meie planeedil: Jumal hakkas sihipäraselt Maad asustama kõige lihtsamate eluvormidega, mis olid vastuvõetavad antud arenguperioodi tingimustele ja vajalikud Maa biosfääri järgnevaks kontrollitud ja programmeeritavaks evolutsiooniks, luues aluse toiduahelatele. Maal on sellel mitmesuguseid tagajärgi maakoorele ja atmosfäärile. Planeedi primaarse elu teke pidi algama mitte ookeanis (see ilmus palju hiljem), vaid esimestes soolade ja hapetega küllastunud veepiiskades ja lompides, mille temperatuur oli oluliselt kõrgem kui 1000 °C, kusjuures atmosfääris domineeris süsinikdioksiid palju kõrgema atmosfäärirõhu juures kui praegu.

Atmosfääri niiskuse vedelal kujul vabanemise algus on esimene vihm Maal.

23. peatükk.

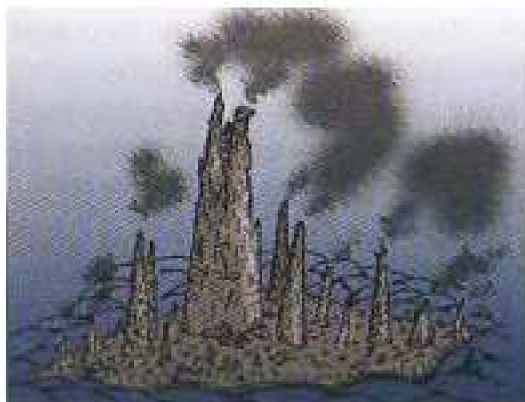
Maailma loomine. Teine päev.

Ja Jumal ütles: „Saagu laotus vete vahele ja see lahutagu veed vetest!" (Ja nõnda sündis.) Ja Jumal tegi laotuse ja lahutas veed, mis olid laotuse all, vetest, mis olid laotuse peal. Ja nõnda sündis. Ja Jumal nimetas laotuse taevaks. (Ja Jumal nägi, et see oli hea.) Siis oli õhtu ja oli hommik, teine päev." (1. Moosese raamat, salmid 1–8) *Algus* – 3,8 miljardit aastat pärast „SN" ehk 4,3 miljardit aastat tagasi. *Lõpp* – 5,3 miljardit aastat pärast „SN" ehk 2,8 miljardit aastat tagasi. Perioodi *kestus* – 1,5 miljardit aastat. ***Esmase ookeani teke oli lõppenud.***

Joonis 44. Kogu planeeti Maa kattis esmane ookean ja selle põhjas asusid praegused mandrid.

„Genesis“ viitab selgelt ookeani moodustumise protsessi lõpuleviimisele Maa sisemusest vabanenud veest (tuuma lõhustumise reaktsioonide tulemusena) ja samast sisemusest varem sattunud atmosfääri niiskusest, selgelt määratletud piiri loomisele vedela niiskuse (ookean) ja aurulise niiskuse (atmosfäär) vahel, st ookeani pinna vahel. Ookean kattis kogu planeeti; maismaad polnud. Primaarse elu intensiivset arengut soodustasid mineraalainete rohkus, haruldased muldmetallid, mis olid enamasti katalüsaatoriteks, noore planeedi energia ja võimas kiirgustaust. Just kiirgus intensiivistas *pidevalt* mutageensete muutuste protsessi, kohandades elusolendeid paindlikult planeedi muutuvate tingimustega. Ja muutuda oli palju. Planeedi tuuma reaktor eraldas pidevalt gaase ja vett, mis muutus nii rikkalikuks, et kattis kogu maismaa ja tekkis primaarne ookean. Ikka veel madal, altpoolt soolase kuuma vee, auru ja gaaside purskkaevude poolt läbistatud, sai sellest esimeste mikroorganismide kodu.

Joonis 45. „Mustad suitsetajad” (a) ja Vestimentifera - kemosünteesivad organismid (b)

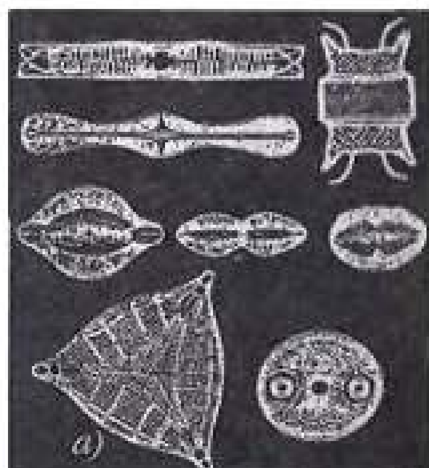
Vestimentiferid on iseseisev elusolendite liik, usside lähedased - Maa esimeste elanike järeltulijad, kes on säilinud ja säilinud tänapäevani, elavad nn mustade suitsetajate lähedal ja saavad nüüd veealuste uuringute ajal meeldida ainult süvameresõidukite operaatoritele. Teadlaste üllatuseks avastasid nad, et ookeanipõhja märkimisväärsetel sügavustel, kuhu päikesevalgus üldse ei tungi, on elu täies hoos. "Täies hoos" sõna otseses mõttes,

ja ookeanipõhja alt väljapääsu lähedal kõrgel Mineraliseerunud kuumaveeallikates, mille temperatuur on 350 °C, tekib allikate kohale sulfiidlahustest omamoodi "suitsetav must suits". Sulfiidiladestused meenutavad kõrgeid koonuseid, mille ümber need ebatavalised olendid elavad. Kui kõik planeedi pinnal elavad asjad kasutavad oma elutähtsate funktsioonide tagamiseks lõppkokkuvõttes fotosünteesi energiat, siis nad kasutavad ülekuumendatud kuuma vee soojusenergiat. Need on säilinud planeedi bioloogilise elu esimestest päevadest peale, kui selle pinnal olid sarnased veetingimused – kõrge rõhk ja temperatuur ilma päikesevalguseta.

Kord. Elava aine primaarse sünteesi rakendamise probleemi lihtsustas asjaolu, et ioniseeriva kiirguse taust oli stabiilne, kõrgenenud, aktiveerides aine aatomite molekulide ioone ja planeedi primaarsel graniidipinnal oli ebaoluline kogus teroide metallilises ja ioonses vormis, eriti elementi nr 157.

Maakoore loomuliku jahtumisprotsessi tulemusena parandas kõige lihtsamate mikroorganismide elutähtis aktiivsus oluliselt atmosfääri gaasikoostist,

selle rõhk langes 1,2 atm-ni. Planeedi pinna temperatuur oli juba vaid 346 kraadi K (ehk +73 kraadi C), ookeani pinnale ja edasi jõudva päikesekiirguse intensiivsus veidi suurenes, s.t tingimused olid küpsed järgmiseks sammuks elu tekkimisel.

planeedid.

Jumal mõjutas ookeani kõige lihtsamate organismide mitoosi protsessi, kiirgades neile sihipäraselt keerukamate biovormide vitonprojektsioone - algas üherakuliste veeorganismide ja vetikate tekkimise protsess, fotosünteesi tehnoloogia arendamine elavas taimerakus. Meie taimemaailma algus pandi paika ränivetikate ja sinivetikatega. Autor - Ränivetikad on ühed levinumad taimed Maal. Need üherakulised vetikad tunnevad end võrdselt hästi Arktika ja Antarktika vetes ja lumes, Islandi kuumades geisrites, peaaegu igas soola- ja mageveekogus. Nende eraldatav hapniku hulk on võrreldav ainult kõigi Maal asuvate kõrgemate taimede eraldatava hapniku hulgaga. Sinivetikad (tsüanea) on struktuurilt lähedased bakteritele, elavad hästi kuumaveeallikates, sisaldavad fotosünteesiks vajalikku fükotsüaniini ja klorofülli. Ka Maa võlgneb oma atmosfääris oleva hapniku sinivetikatele.

See on Maa biosfääri loomise teine etapp.

Joonis 46. Ränivetikad (a) ja sinivetikad (b).

Suurendus x 100.

24. peatükk.

Maailma loomine. Kolmas päev.

Ja Jumal ütles: „Kogunegu taeva all olevad veed ühte paika, et kuiva maad näha oleks!" Ja nõnda sündis (ja taeva all olevad veed kogunesid oma paikadesse ja kuiva maad nähti). Ja Jumal nimetas kuiva maa maaks ja vete kogunemise ta nimetas meredeks. Ja Jumal nägi, et see oli hea. Ja Jumal ütles: „Tärkagu maast haljas rohi, seemet kandvad taimed oma liigi ja sarnasuse järgi, ja viljapuud, mis kannavad vilja oma liigi järgi, mille seeme on maa peal!" Ja nõnda sündis. Ja maa tärkas haljas rohi, seemet kandvad taimed oma liigi ja sarnasuse järgi, ja viljapuud, mille seeme on maa peal, oma liigi järgi. Ja Jumal nägi, et see oli hea. Siis oli õhtu ja oli hommik, kolmas päev. (1. Moosese raamat, ptk 1, lk 9–13)

Joonis 47. Esimese maismaa ilmumine Maale – pidev saviste settekivimite sood ookeanipõhjas.

Veel 1,5 miljardit aastat on möödas ehk Maa kell on juba lugenud 5,3 miljardit aastat pärast "SN"-i. ehk 2,8 miljardit aastat tagasi...

Soe ürgookean kihas elust – vees arenesid aktiivselt lugematud pisikesed elusolendid, plankton, vetikad, mis omastasid süsihappegaasi ja sidusid seda oma skelettide ja kestade lubjarikastesse kestadesse. Need vaiksed töötajad närisid väsimatult atmosfääri süsihappegaasi, muutes selle lubjakiviks ja marmoriks – miljardite aastate pärast skulpteerib Phidias sellest kauneid kujusid. Meie tsivilisatsioon võlgneb palju rohkem tagasihoidlikele lubjakividele ja merglitele kui aristokraatlikule marmorile ning enamik meist pole kunagi mõelnudki sellele, et paljuski panevad tänapäeva heaolu aluse teatud mineraalide ladestuste näol (mis tuues ühtedele toitu, teistele leina) mikroorganismid.

just siis.

Pisikesed tegid oma tööd ausalt – nad lõid imelise atmosfääri ja settekivimid, mis katsid graniidist sõela pealtpoolt nagu plaaster: toimus intensiivne settekivimite ladestumine, mis on viimase aja jooksul kogunenud juba sadade ja tuhandete meetrite paksusele pinnale, kattes kunagi palja graniidi...

Kord. - Settekivimid kuhjusid väga-väga aeglaselt: näiteks kilomeetripaksuse kihi tekkeks kulus umbes kolm miljardit aastat, s.t keskmiselt ladestus 0,0003 millimeetrit muda aastas. Alguses oli see tühine kogus ja seejärel, biomassi kasvades, see suurenes. Aga kordan, see juhtus väga aeglaselt. Nüüd ületab settekivimite settimise kiirus seda väärtust mitu korda: settekivimite sekundaarne olemus toimib, aga siis algas kõik nullist paljal kivimil.

Joonis 48. Sootaimestik on esimene maismaataimestik Maal.

Kuid see oli vajalik: kuni planeedile ei ole loodud bioloogiliselt aktiivsete kivimite reservi - paljunenud mulda (Piiblis nimetatakse seda "maa tolmuks"), on taimede sünteesi alustamine võimatu - neil pole lihtsalt kusagil ega millel elada ning keerulistel organismidel (putukatel, kaladel, lindudel, loomadel) pole lihtsalt midagi süüa. See on väga pikk ja keeruline kohustuslik etapp iga planeedi biosfääri kujunemisel, toiduahela loomise aluse ettevalmistamise protsess - Maa pole erand.

Kõrgem taim ei suuda paljal veel ja soolalahustel ellu jääda. Ei. Ka taim vajab oma toiduahelat:
- esiteks muudavad kõige lihtsamad, toitudes soolade vesilahustest, anorgaanilise aine orgaaniliseks aineks ja seejärel surevad, jättes maha oma keha hävimisproduktid - "maa tolmu". Selle "tolmu" koostises on juba keemilised elemendid
leidub vees keerulisi keemilisi ühendeid, mis sobivad taimedele omastamiseks. Kõrgemad taimed loovad oma keha "tolmust" ning taimi endid ja nende vilju söövad omakorda loomad ja inimesed. Kõik elusolendid on lõppkokkuvõttes loodud "tolmust". Ja ka inimesed.

Autent. - ... Jahtunud graniit võimaldas anorgaanilise sünteesi abil alustada uue toote - basalti - masstootmist, mis sulges graniidid altpoolt, luues seeläbi settekivimitega gaasikindla võileiva. Alles nüüd tekkisid probleemid tuumareaktsioonide gaasiliste saaduste eemaldamisega aktiivsest tsoonist, algas "keeva kihi" rõhu sujuv tõus. Rõhk hakkas maakoort paisuma nagu lapse kummipalli, maakera läbimõõt hakkas suurenema ja primaarse ookeani põhja graniidist monoliidis tekkisid murrangud, mis paisudes hakkasid looma tulevaste ookeanide põhja. Murrangute põhja ilmus basaltkivim, ulatudes mitme kilomeetri sügavusele, kuhu vesi voolas, langetades primaarse ookeani taset settekivimitega kaetud graniidist kooriku suhtes, kuni see paljastus ja ilmusid esimene maismaa ja esimene ookean, mida inimesed miljardeid aastaid hiljem nimetasid Vaikse ookeaniks.

Algas tulevaste mandrite teke. Hiiglaslik Pangea manner ei olnud kunagi manner, vaid oli alguses vaid primaarse ookeani põhi ja alles hiljem, kui vesi järk-järgult selle pragudesse liikus, luues sekundaarseid ookeane ja vabastades maismaad, ilmusid esimesed mandrid. Tõenäoliselt pole oluline, mis nad olid - Lauraasia või Gondwana, kui nad koos olid, kuidas nad ära jooksid, see on teisejärguline; oluline on mõista arengu loogikat ja suundumusi. Mälestus ajast, mil mandrid olid ookeani põhi - need on võimsad kihid erinevatest settekivimitest, mis katavad mandriplaate, ja kivisoolade ladestused ning palju muud, mida me tavaliselt nimetame maaks, millel me kõnnime.

Paljastatud ookeanipõhi kujutas endast esimest pinnast pideva soolasoona, millel püsisid vees elavad mikroorganismid ja vetikad: tekkisid tingimused järgmiseks loomisetapiks - maismaataimestiku loomiseks soofloorana, kasutades oma eluks fotosünteesi, mida oli varem vetikatel testitud, ja alles pärast pikka aega, kui Maakera veelgi paisus, tõstes mandreid ookeani kohal sadade meetrite võrra ja settekivimid ise olid sellest välja uhutud.

Moodustusid vihma liigsed soolad ja kuiva pinnase biotsenoosi mikroorganismide komplekt, endised sood said maismaataimedele tahkeks pinnaseks.

Kord. - Fakt on see, et uute taimestikuvormide loomise protsessi käigus ei loonud Jumal koheselt mõnest kättesaadavast materjalist täiesti valmis taime, ei - ta mõjutas vitonkiirgusega ainult vetikate nukleiinhapete infoplokke, mis olid selektsiooni ja evolutsiooni käigus kohanenud spetsiifiliste maismaatingimustega. Efekt ise oli eelnevalt ettevalmistatud ja kavandatud vitonvormis teabeprogrammifailide kiireülekanne reaalsete biovormide olemasolevate nukleiinhapete vastavatesse sektsioonidesse; sel juhul asendati olemasolevad pärilikkuse teabefailid uutega ja taim oli sunnitud tootma uut istutusmaterjali, millest kasvasid uued maismaataimed. Merede, jõgede jne rannikuribalt pärit vetikarakud puutusid kokku kiirgusega . Kuid kõige edukamad katsed olid sooflooraga.

Autent. - Selgub, et uue taimestiku klassi loomise aluse loomiseks piisas vetikate küllusliku valmis taimse materjali õigeaegsest kiiritamisest uute vitonvormide projektsioonidega: mitmerakulised vetikad ja mitmerakuline maismaa soofloora - samblikud, samblad, nuiasamblad, korilased.

Päike, mida pidevalt pilvede loor varjas, andis vaid hajutatud valgust ning soojas ja niiskes atmosfääris hakkas taimestik kiiresti arenema, luues ürgseid troopilisi metsi. Algas Maa biosfääri ettevalmistamine kõrgemate taimede eksisteerimiseks.

25. peatükk.

Maailma loomine. Neljas päev.

Ja Jumal ütles: „Saagu valgused taevalaotusse valgustama maad ja eraldama päeva ööst! Tähistagu need aegu, päevi ja aastaid! Valgusteks taevalaotusse valgustama maad!" Ja nõnda sündis. Ja Jumal lõi

Ja Jumal pani kaks suurt valgust: suurema valguse valitsema päeva ja väiksema valguse valitsema ööd. Ja ta pani tähed taevalaotusse, et nad valgustaksid maad ja valitseksid päeva ja ööd ning lahutaksid valguse pimedusest. Ja Jumal nägi, et see oli hea. Siis oli õhtu ja sai hommik, neljas päev. (1. Moosese raamat, 1. peatükk, salmid 13–19)

Joonis 49. Maa atmosfäär eemaldus võimsatest pilvedest, päikesevalgus hakkas planeedi pinnale jõudma, suurendades valgustatust – päeva ja öö vahe muutus nähtavaks.

Joonis 50. Esimesed maismaaelanikud – putukad, sääsed.

Veel 0,9 miljardit aastat on möödas ehk Maa kell on juba lugenud 6,2 miljardit aastat pärast *"SN"-i.* ehk 1,9 miljardit aastat tagasi...

Autent. - Seega ilmus Kuu juba siis või on see viga? Korr. - See on

pühade tekstide ümberkirjutajate töö. Atmosfääri tekkimise protsess jõudis

olulisele faasile: atmosfääri niiskuse hulk vähenes piirini, kui sinine taevas paistis esimest korda pilvevahedes ja tähed muutusid öösel nähtavaks - selle perioodi lõpuks oli saabunud fotosünteesi ülimuslikkuse aeg - kõrgemate taimede peamine tunnus. Otsene päikesekiirgus lõi tingimused õistaimede (angiospermide) ilmumiseks, mis moodustavad tänapäeval umbes 3/4 kogu tänapäevase floora liikidest.

Nende kõrgemate taimestiku vormide loomise protsess järgis sama Jumala poolt välja töötatud tehnoloogiat, mille puhul projitseeriti eelnevalt kavandatud ja ettevalmistatud pärilikkuse teabe programmifailid vitoni kujul valmis taimsele lähtematerjalile. See on oluline. 6,3 miljardit aastat pärast "SN" ehk ***1,8 miljardit aastat tagasi toimus suur sündmus: maakera "inflatsiooni" protsess viis planeedi tuuma***

paratamatu eraldumiseni tahkest kestast ja selle revolutsioonini.

pooluste suhtes.

Autent. - See on kõige olulisem verstapost... Siin on kuupäev, mil Maa praeguste mandrite " peamiselt" moodustumine lõppes . Maakoore eraldumine tuumast viis "rootori-staatori" efekti tekkimiseni, kesta pöördumiseni pooluste suhtes koos magnetvälja polaarsuse muutumisega kesta suhtes - loodi tingimused, mis olid Maa magnetosfääri praegusele olekule adekvaatsed, tekkisid kaitsvad kiirgusvööd, mis takistasid Päikese ja Universumi kiirgust, mis on kõrgematele organismidele hävitav -

Seepärast mainitakse 1. Moosese raamatus tähti neljandal päeval, st enne kõrgemate loomastiku biovormide ilmumist. Nüüd on võimalik luua elusolendeid väljaspool vett, maal.

Elu maal sai alguse putukatest, sääskedest. See oli kõigist maismaa-elusolenditest see sääselaadne putukas, kes esimesena veest maale tuli: sääsevastne areneb vees. Putukaid on vaja õistaimede tolmeldamiseks ning tulevaste lindude ja kahepaiksete toiduallikaks. Nende ilmumine on lihtsalt loogiliselt vajalik enne kõrgemate biovormide ilmumist - toiduahelate loomist ja arengut...

planeedi biosfääri kohanemine keeruka loomastiku tekkega. Ainult veelähedased putukad said sellega hakkama - maismaal oli endiselt raske toitu leida - see võis olla taimemahl ja taimed ise, millel on aastased arenguperioodid, ning vesi pakkus suhteliselt stabiilset termilist välja, siludes teravaid temperatuurikõikumisi ja võimaldades putukatel elada ja areneda aastaringselt - vees oli neile toitu.

vastsed.

Pealegi ilmusid esimesed putukad just veest ja veepiirilt - sääsed, kiilid jne, kuna need loodi kõige lihtsamatest veemikroorganismidest, projitseerides putukate vitonmaatriksite viimaseid programme. See geneetiline seos on säilinud tänapäevani putukamunade ja vastsete võimes vees elada. Sääsed õppisid verd jooma hiljem, kui ilmusid esimesed roomajad ja loomad. Ja kõige iidsemad on kahtlemata need sääskede perekonna esindajad, kes tänapäeval meid oma vampiirimaitsega ei häiri, vaid toituvad taimemahlast. Just need putukad leidsid endale toitu esimestest kõrbemetsadest.

planeedid.

Ja tänapäeval on putukad planeedi arvukaim elusloomaliik – nende mitmekesisus lihtsalt hämmastab kujutlusvõimet, aga see on mõistetav, nemad olid esimesed. Putukad määravad suuresti enamiku lindude ja paljude väikeloomade "bioloogilise kella" käigu: proovige kooruda ja toita pääsukeste või tihaste pesakonda, kui sääski, äädikakärbseid ega röövikuid pole. Ilma putukateta on tänapäeva biosfäär võimatu, nad on lahutamatu osa toiduahelast, mille lõpus seisab inimene. Kui ühte lüli pole, variseb kogu ahel kokku ja inimesel pole midagi süüa, seega ei jää meil muud üle, kui taluda sääski ja tüütuid kärbseid, kaitsta end nende eest, aga mitte neid hävitada.

täielikult.

Alles nüüd on selgunud, miks esimese sääse või kärbse loomise ettevalmistused võtsid nii piinavalt kaua aega – 3,7 miljardit aastat. See, mis algul tundus arusaamatu ja seletamatu, osutus Jumala Looja hiilgavaks strateegiaks, Tema võimeks kõike arvesse võtta ja ette näha, Tema kannatlikkuseks ülesande täitmisel.

Otsusta ise:

Esiteks: Noorel Maal puudusid kiirgusvööd ning Päikese ja kosmose tugev kiirgus kiiritas selle pinda. Maapealse fauna objektid poleks ioniseeriva kiirguse tugeva mutageense mõju all ellu jäänud: need oleksid saanud ilmuda ainult Maa magnetosfääri kiirgusvööde kaitse all.

Teiseks: Kiirgusvööd said tekkida ainult kesta eraldumise tagajärjel aktiivsest südamikust. (Võrdle - Veenuse kest ei ole aktiivsest südamikust eraldatud, magnetväli puudub). Ja kesta jagunemise tingimuseks on kolmekihilise "kuiva" võileiva - basalt/graniit/settekivimid ja kolmekihilise "märja" võileiva - basalt/settekivimid/vesi - teke.

Kolmandaks: settekivimite teke võtab kaua aega ja neid saab luua veeorganismid, keda kaitseb kiirguse eest veekiht.

Neljandaks: Päikesesüsteem läbib nooruses paratamatult kiire arengu perioodi, mil väikeste planeetide aktiivsed elemendid läbi põlevad, nad muutuvad suurte planeetide ebakorrapärastest kaaslasteks ja see on seotud orbiitide muutumisega, tõsiste kokkupõrgete ja katastroofide ohuga. Maal on palju vanu meteoriidikraatreid, mõnikord väga suuri - Mehhiko lahte peetakse samuti iidseks kraatriks. Planeet Maa kokkupõrge isegi väikese, mitme kilomeetri suuruse asteroidiga ähvardab nüüd mitte ainult elu surma, vaid ka planeedi kui sellise hävingut, korrates Ikarose saatust.

Eraldamata maakoorega planeet on meteoriidilöögi suhtes vastupidavam - see ei ohusta selle hävimist, seetõttu on vaja oodata aega, mil süsteem on ebaregulaarsetest satelliitidest ja meteoriitidest maksimaalselt puhastatud.

planeedi asteroidipommitamine. Kui kiirustada elu sünteesi ja kesta eraldamisega, on suur oht rikkuda tehtu ja kaotada miljardeid aastaid kestnud töö.

Viiendaks: Kohe pärast kiirgusvööde ilmumist on võimatu luua keerulisi vee- ja maismaaolendeid - kalad, linnud ja loomad paljal planeedil on hukule määratud -

Nad peavad midagi sööma: biosfääri ressursside reservide loomine ja madalamate vormide - putukate - toiduahelate loomine võtab aega.

Ja putukate loomiseks ja arendamiseks oli alus juba loodud: need olid arvukad vees elavad mikroorganismid, sarnased tänapäeva külkloopidele, dafniatele jne, aga ka maismaataimestiku biomass, mille mahlast putukad said toituda. Kõik see

neile on see täiesti piisav.

Kõike seda arvesse võttes on kõige ratsionaalsem tee see, kus on mõistlik mitte kiirendada planeedi tekke loomulikke protsesse, vaid juhtida biosfääri tekkerežiimi nii, et biosfääri vajalike ressursside loomisega minimeeritakse risk ja alles pärast kesta eraldumist ja kiirgusvööde loomist oleme valmis maapealse elu sünteesiks. See nõuab sihipärast tegevust, kontrolli ja kiiret sekkumist protsesside arvutatud parameetrite kõrvalekalletesse miljardite aastate jooksul! Ainult hiilgav mõistus, kellel on tohutud teadmised, universaalne vara ja igavene elu, saab sellist programmi järjepidevalt ellu viia. Ainult Jumal Looja, mitte keegi teine.

26. peatükk

Maailma loomine. Viies päev.

Ja Jumal ütles: „Vesi toogu esile kõik elavad olendid, kellel on elu, ja linnud lendagu maa kohal taevalaotuse all!" (Ja nõnda sündis.) Ja Jumal lõi suured vaalad ja kõiksugu elavad olendid, keda veed tõid esile nende liikide järgi, ja kõiksugu tiivulised linnud nende liikide järgi. Ja Jumal nägi, et see oli hea. Ja Jumal õnnistas neid ja ütles: „Olge viljakad ja teid saagu palju, täitke merevesi ja linde saagu palju maa peal!" Siis oli õhtu ja oli hommik, viies päev. (1. Moosese raamat, ptk 1, salmid 20–23)

...Möödus veel 200 miljonit aastat ehk Maa kell luges 6,4 miljardit aastat pärast "SN"-i ehk 1,7 miljardit aastat tagasi...

Maal oli juba olemas biosfäär ja magnetosfäär, mis suutsid kaitsta kosmose karmi kiirguse eest. Maal olid jõed, järved ja mered, mis olid täis lihtsaid ja keerukamaid organisme, putukatega täidetud metsad: planeet suutis vastu võtta ja toita kõrgemalt arenenud elusorganisme. Järk-järgult oli võimalik hakata looma esimesi elusolendeid, kellel olid organid välise informatsiooni vastuvõtmiseks -

nägemine, kompimine, haistmine, kuulmine ja võime:

- vastu võtta ja töödelda ümbritseva maailma kohta käivat teavet eesmärgiga elutegevus ja toitumine;
- vahetada teavet ja liikuda keskkonnas ringi, kasutades keha ja jäsemed;
- kohaneda iseseisvalt keskkonnaga ja võidelda ellujäämise nimel range valiku ja toidukonkurentsi tingimustes.

Kõrgemate fauna biovormide loomise võti oli muna. Miks just muna? Mis on selle eriline olemus ja tähtsus planeedil kõrgelt arenenud elu, sealhulgas inimese, loomisel? Märkus: „...Ja Jumal lõi *suured vaalad ja kõik elavad olendid, kes liiguvad, keda veed tõugasid, nende liikide järgi, ja kõik tiivulised linnud nende liikide järgi."*

Kõiki neid elusolendeid - kalu, kahepaikseid, linde - ühendab üks asi - üks paljunemisviis munade munemise või nende derivaadi - kaaviari - abil. Kui näiteks

Inglise keeles pole sellist asja nagu "kaviar", aga inimesed saavad ilma selleta suurepäraselt hakkama, nimetades kaaviari kalamarjaks, mis määratleb väga täpselt selle olemuse.

Mitu aastat tagasi ilmusid ajakirjanduses teated Kaug-Idas läbi viidud katsetest, mille viis läbi arst Jian Kan Zhen, kes on üle neljakümne aasta uurinud elusorganismide biovälja probleeme. Katsete põhiolemus oli selles, et ta lõi tehnilise seadme - biotroni, kuhu pandi elusad viljastatud kanamunad ja part, mille bioväljade kiirgus suunati selle seadme abil kanamunadele. Toimemehhanism ja bioväljade koostis on nendes uuringutes osalejatele siiani teadmata, kuid selle tulemusena kasvatati munadest pardi geneetiliste omadustega kanu. Samamoodi saadi nisu geneetiliste omadustega mais ja kitse omadustega küülikud. Kuna selle inimkonna ajaloo suurima avastuse olemust ja tähtsust ei mõistetud piisavalt, ei pööratud sellele piisavalt tähelepanu. Kuid see ebaõiglus tuleb kõrvaldada. Fakt on see, et ta oli esimene, kes praktikas tõestas geneetilise teabe kaug-kontaktivaba edastamise võimalikkust elavale munarakule - tulevase olendi embrüole. Just sellist tehnoloogiat, kuid võrreldamatult kõrgemal tasemel, kasutas Jumal ilmselt Maale elu loomisel...

JIAN Kan Zhen Corr. - Me pole Jian Kan Zhenist veel kuulnud. Aitäh. Ilmselt kasutas ta lisaks Piiblile ka varem edastatud teavet,

Autent. - Jah, iidsed Hiina traktaadid teemal ravim...

Korr. - Kõigi alguste algus on Mõistus, Jumal, kes hauab plaani ja otsustab, kus ja mida teha. Seejärel teeb Jumal projekti, millest selgub, mida ja kuidas teha ning mida töö tulemusena saada. Iga elusolendi projekt rakendatakse esmalt tarkvara kujul ja see programm manustatakse vitoni kujul elava raku juhtimissüsteemi, mis omal ajal loodi samuti oma programmi ja tehnoloogia järgi.

Autor. - ..On üks vana tähendamissõna filosoofide igavese vaidluse kohta: - kumb oli enne - muna või kana? Sellele küsimusele saab vastata õigesti ja lihtsalt - muna... aga see vastus jääb puudulikuks. Vaatleme kogu elusolendite loomise protsessi muna abil ja püüame mõista tõde.

Korr. - Tõepoolest, miks luua uus elusolend suurte raskustega, kui see suudab ise ühest rakust kasvada - peate täitma ainult kolm tingimust:

1) tagada piisava koguse lähtematerjali kättesaadavus katsetage uue vormi loomiseks;

2) ette valmistada elupaik uue biovormi eluks vajalike ressurssidega;

3) luua programm ja sisestada see vitoni kujul algsesse olemasolevasse biomaterjali.

Kuidas luua uus elusolend? Üherakuliste vetikatega on juba tehtud palju kasulikke saavutusi, näiteks ränivetikate võime keskkonnast soolalahuseid eraldada ja neist tugev kest ehitada – see võib olla kasulik tulevase skeleti või koore jaoks. Klorofülli saab asendada A'GF-iga –

adenosiintrifosforhape (Märkus: - vt tekstist edasi. - *autor.)* - on kasulik

annab lihastele energiat ja sama või sarnase loogika abil saab teha palju muud. Sinivetikad sisaldavad enam kui kolmekümne aine komplekti, mis võimaldab neil ilmutada kadestamisväärset vastupidavust ja tagasihoidlikkust mis tahes keskkonnatingimustes - alates kuumaveeallikate kõrgest temperatuurist kuni arktilise külmani. Ja elujõud on tulevase organismi väga oluline parameeter. Lisame programmi kõik need kasulikud omadused, täiendades seda väljatöötatud loogikaprojektiga, teabega tulevase elusolendi välimuse ja käitumise kohta.

Kujutage ette, et selline informatsioon sisestatakse kõige lihtsama elusolendi, olgu selleks bakter, sinivetikas või üherakulise ränivetika analoog, pärilikku juhtüksusesse. Mis juhtub? Muudetud DNA poolt genereeritud eluprogrammi kohaselt hakkab vetika organism arenema erinevalt ja kuna see toimub vees, areneb ja kasvab esimene ühekordne rakk, mida ümbritsevad paljud membraanid - vesikirpu, sääse või kude muna. Tekib uus bioloogiline üksus, mis moodustab aluse, uue organismi esimese tooriku.

Esimene ***kala*** koorus munast - see osutus millekski kohmakaks koorega olendiks: - pole probleemi, seda juhtub, sest ka ränivetikatel on kest. Aga esimene kala oskas juba ise liikuda, süüa, toitu jahtida - isegi kui see oli vetikas või veemikroorganism, aga jahti pidada ja mis kõige tähtsam - paljuneda, mune tootes.

See on juba väga oluline. Esimene on loodud ("stabiilne elusolend, kes on võimeline tootma tohutul hulgal paljunemismaterjali - kaaviari"). Mõtleme edasi. Esiteks: Kaviaarist saab kasvatada mis tahes vees elavat olendit, mille jaoks piisab DNA vitonmaatriksi

programmiplokkide täiendamisest uute failidega, saades olemasoleva elusolendi variatsioone või modifikatsioone erinevate organite ja nende funktsioonide uurimiseks ja harjutamiseks: lõpuse vereringe, skeleti luud, siseorganid, uimed jne. Näiteks kui kaaviari munemise protsess viibib, viljastatakse seda kala sees, ilmub elujõuline kala ja see võib olla kasulik kahepaiksetele, roomajatele ja kõrgematele loomadele.

Kui säilitame kesta, nagu esimesel kalal, asendame lõpusehingamise kopsuhingamisega, arendame ja tugevdame uimed, saame ***kilpkonna -*** tüüpilise *vees elava roomaja esindaja.* Kilpkonn saab juba maismaal käia ja muneda, õigemini muneda, sest maismaal munad kuivavad ära ja vajavad koorikut - õnneks on ränivetikad juba ammu õppinud veest tahket ainet eraldama ja sellest keha ehitama; - munad said koore ja neist sai MUNA. Nii saime ideaalse objekti elu loomiseks. Tõepoolest:

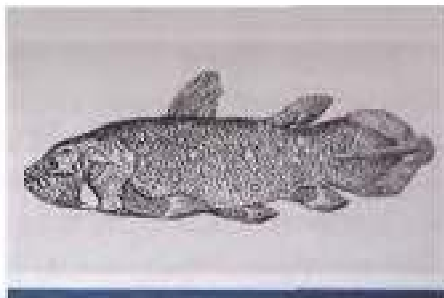
1) - muna sisaldab kogu teavet tulevase olendi ja selle välimuse kohta, sealhulgas kogu selle instinktid, käitumismustrid ja valmis algoritmid elusituatsioonide lahendamiseks;

2) - munal on koorest väljumise ajaks olemas kõik vajalikud toitained elusolendi arenguks, kes on võimeline iseseisvalt elama, sööma ja liikuma;

3) - muna ise kaitseb usaldusväärselt sees asuvat arenevat munarakku (elusorganismi) keskkonnatingimuste, temperatuuri, niiskuse jms muutuste eest.

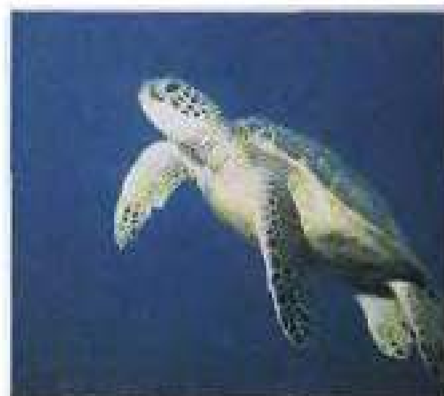
4) - muna suudab oma sisu usaldusväärselt säilitada üsna pikka aega "ooterežiimis", et luua olendi arenguks soodsad tingimused (näiteks Artemia koorikloomade "talvised" munad).

Ainuüksi nende omaduste kiirest loetelust piisab mõistmiseks muna tähtsus ja ainulaadne tähendus elu arengule.

Teiseks: Kilpkonnamunas on võimalik kustutada kogu pärilik informatsioon ja asendada see uuega, näiteks ***linnu*** või maismaaroomaja vitonmaatriksiga. Seega sai linnu ja maismaaroomajate esimene maatriks olla ainult kilpkonn, kes tuli veest välja ja munes liivale, kellest sai esimene lind.

või mao pesa. Krokodill ei suutnud seda teha: ta valvab oma pesa ja kannab pojad hammastega vette. Ja kilpkonn lahkub pärast munade munemist, jättes nad ise arenema. Kilpkonn omandas munade matmise instinkti hiljem, mis oli loodusliku valiku tingimustes ellujäämiseks hädavajalik. See on kilpkonna eriline roll viiendal loomise päeval. Seega, kuhu iganes sa oma mõistusega tungid, leiad muna - ilmselt seetõttu omistati iidsetes legendides munale ja kilpkonnale teenitult eriline roll: nad üritasid isegi Universumi struktuuri munaga võrrelda ja kilpkonn hoidis kogu Maad enda peal.

Mis takistab nüüd esimesel kana- või noormaol, varaanil või krokodillil koorest välja tulemast ja toitu hankimast? Just muna andis tohutu välja uute olendite kujundamiseks ning suure hulga munevate loomade hulgas on ainulaadsed munamunad Austraalia loomad. Isegi praegu on inimese emane paljunemisvõimeline munarakk sisuliselt sama mis munarakk või kude. ilmus

See ongi see muna...

27. peatükk

Maailma loomine. Kuues päev.

Ja Jumal ütles : *„Maa toogu esile elavad olendid nende liikide järgi, kariloomad ja roomajad ja metselajad nende liikide järgi!" Ja nõnda sündis. Ja Jumal tegi metselajad nende liikide järgi ja lojused nende liikide järgi ja kõik roomavad olendid maa peal nende liikide järgi. Ja Jumal nägi, et see oli hea. Ja Jumal ütles: „Tehkem inimene oma näo järgi, meie sarnaseks ja valitsegu ta kalade üle meres, lindude üle taevas, loomade üle ja kogu maa üle ja kõigi roomavate olendite üle, kes maa peal roomavad!" Ja Jumal lõi inimese oma näo järgi, Jumala näo järgi lõi ta tema; ta lõi nad meheks ja naiseks. Ja Jumal õnnistas neid ja Jumal ütles neile: „Olge viljakad ja teid saagu palju, täitke maa ja alistage see enestele! Ja valitsege kalade üle meres, lindude üle taevas ja kõigi elavate olendite üle, kes maa peal liiguvad!" Ja Jumal ütles: „Vaata, ma annan teile kõik seemet kandvad taimed kogu maal ja kõik puud, mille seemet kandvad viljad on; need olgu teile roaks, ja kõigile loomadele maa peal ja kõigile lindudele taeva all ja kõigile roomajatele maa peal,*

„Kelles on elav hing, olen ma andnud toiduks kõiksugu haljast taime. Ja nõnda sündis. Ja Jumal vaatas kõike, mis Ta oli teinud, ja vaata, see oli väga hea! Siis oli õhtu ja oli hommik, kuues päev.“ (1. Moosese raamat, ptk 1, salmid 24–31)

Algus - 7,4 miljardit aastat pärast "SN" ehk 700 miljonit aastat tagasi

Lõpp tuleb väga varsti...

Perioodi *kestus* on peaaegu 700 miljonit aastat.

Corr. - Ära kiirusta. Mõtle kõigepealt läbi maismaaloomade loomise loogika. Inimene loodi tsükli lõpus.

Autor: - Maa peal elu loomise kõige olulisem etapp on alanud - suurte maismaaolendite loomine. Uute olendite genereerimise domineerivaks objektiks oli munarakk ja nende loomise meetodiks oli vitonmaatriksi tarkvara projitseerimine munarakule. Algselt loodi kõige mitmekesisemad organismid - kõige väiksematest olenditest kuni hiiglaslike dinosaurusteni. Miks oli vaja kulutada nii palju aega ja luua see kõik?

Vaatleme näiteks tavalist luud. Välimuselt tundub luu sageli tahke, kõvast materjalist. Tegelikult see nii ei ole: enamik luid on täidetud mitteluustuva koega – luuüdiga – või on lihtsalt seest õõnsad. Tänu sellele kaalub näiteks täiskasvanu skelett vaid umbes 8 kg. Kuidas saavutatakse skeleti hämmastav tugevus – inimese sääreluu talub kuni 1,5-tonnist koormust?

Asi on selles, et luuainetel on kaks "komponenti": painduv (orgaanilised ained) ja kõva, kuid rabe (kaltsiumisoolad). Tules küpsetatud luu on kõva, kuid võib ühe puudutusega mureneda. Ja soolhappega töödeldud luud saab sõlme siduda, kuigi seda on peaaegu võimatu murda. See kõvaduse ja paindlikkuse ühendamise põhimõte ei tulnud iseenesest - see tuli ikkagi läbi mõelda tahkete luude töö analüüsimisel, leida õige lahendus ja see ellu viia.

Loodusliku valiku tingimustes on kogu planeet muutunud kõige ulatuslikumaks katsepaigaks uute olendite loomiseks, testimiseks (skeleti tugevus, süsteemi töökindlus jne), elu testimiseks (võime kohaneda, ellu jääda, ökoloogilises nišis konkureerida). Uute vormide loomisel on munaga palju lihtsam töötada; muna tagab usaldusväärselt uute biovormide tekkimise munevate vanemate puudumisel - seepärast valitsesid munevad olendid Maal sadu miljoneid aastaid. Need olid ookeani kõige mitmekesisemad elanikud - kalad, molluskid, koorikloomad, maismaaelanikud - dinosaurused, putukad, kahepaiksed, roomajad ja linnud.

Peamine testimismeetod oli looduslik valik ja selle peamine kriteerium oli võime uuel planeedil ellu jääda ja areneda. Seega mängis looduslik valik tõesti olulist rolli, kuid mitte selles mõttes, nagu darvinistid seda püüavad esitada.

Korr. - Seetõttu on mõttetu otsida niinimetatud "üleminekuvorme", mis darvinistide loogika kohaselt peavad organismi evolutsiooniliste muutuste ajal paratamatult esinema: neid ("üleminekuvorme") pole kunagi eksisteerinud ega saanudki eksisteerida, kuna uued organismid ilmusid kohe, vastavalt Jumala kavatsustele ja meie kirjeldatud viisil.

Autor: Looduslik valik oli vaid vahend uute biovormide testimiseks, viis edukate ja ebaõnnestunud disainilahenduste tuvastamiseks. Elu pani proovile ja testis lihaseid, skeletti, närvisüsteemi ja siseorganeid, käitumismustreid ja instinkte tugevuse osas – kõike seda tuli triljoneid kordi testida ja detailselt läbi töötada. Ja pole olemas "üleminekuvorme", vaid uusi organeid, näärmeid, hormoone, luid, lihaseid, liigeseid ja nii edasi, mis esmakordselt mõnel olendil ilmusid, edukalt valikukatsed läbisid, geneetiliselt fikseeriti ja Jumala poolt kasutati täiuslikumate loomingute loomiseks.

Minu arvates ei saa aga evolutsiooni loogikast välistada kiirgusest tulenevaid mutatsioone, kus uue vitonmaatriksi programmeerimatu süntees toimub ioniseeriva kiirguse mõjul molekulaarsel tasandil, kui elusrakk kopeerib DNA-d. Vabade radikaalide ionisatsioon viib laengu muutumiseni ja muteerunud DNA ilmnemiseni, mille elujõulisust testitakse loodusliku valiku abil.

Korr. - Täiesti õige, seepärast nad vitonmaatriksitesse programmid sisse viisidki, et pärilikke tunnuseid seitsmenda kuni kaheksanda põlvkonna järel fikseerida: nõrga suuna mutatsioonide valik ei jätnud ellujäämisvõimalust, tugeva suuna mutatsioonid andsid elujõulisema isendi.

Autent. - Midagi sarnast juhtus 1950. aastatel Marshalli saartel, kui inimesed naasid mõni aasta hiljem tuumakatsetuste polügoonile ja avastasid, et sinna oli ilmunud uus suurte rottide populatsioon, mis oli radioaktiivses keskkonnas suurepäraselt ellu jäänud. Ja pärilike tunnuste kinnistumist ioniseeriva kiirguse mutatsioonide ajal uurisid geneetikud puuviljakärbestel, millel on lühike arengutsükkel, mis on mugav mitme põlvkonna uurimisel.

Kord. - Sellised kõrvalekalded evolutsiooniprogrammist tekitasid ka tarbetuid harusid, mõnikord oli vaja sekkuda... Kuid hiiglaslike dinosauruste ajastu ei ole biosfääri evolutsiooniprogrammi viga, vaid oli biosfääri loomisel objektiivselt vajalik etapp: dinosaurused ilmusid edukate katsete tulemusena soofaunaga, kuna tahket pinnast lihtsalt polnud. Tekkiv pinnas oli pidev soolase veega soo ja keegi teine poleks seal ellu jäänud. Soode kuivades ja suhteliselt tahke pinnase ilmudes loodi hiiglaslikud taimtoidulised dinosaurused, mis võisid tagada huumuse kiire kogunemise viljaka pinnase loomiseks. Taimtoidulised dinosaurused imendasid tohututes kogustes vetikaid ja osi, mis kasvasid planeedi soojas ja niiskes kliimas veehoidlate kallastel ohtralt, ning neid läbi oma soolte läbi lastes viskasid väljaheiteid, mis koosnesid faunale iseloomulike aminohapetega küllastunud taimejäänustest. Ja see sõnnik visati veekogudest mingil kaugusele välja - dinosaurused liikusid ja kandsid "sõnniku biomassi" üle kogu maa, aidates kaasa viljaka pinnase loomisele.

Just dinosaurused kui tohutud mobiilsed "sõnnikutehased" aitasid luua vajalikke viljaka mulla varusid, mis sisaldasid taime- ja loomseid jäänuseid - "mullatolmu", mis sobis kõrgemate taimede arenguks. See "tolm" ei sisalda mitte ainult soolalahuseid, vaid ka keerulisi keemilisi ühendeid, mis on bioloogilise aktiivsuse produkt. Ainult sellisel pinnasel said kõrgemad taimed pakkuda kõrgematele loomadele sobivat toitu. Klubisamblate ja oste ürgne floora ei suutnud pakkuda kõrgematele taimedele sobivat huumust ilma elusfauna osaluseta. Dinosaurused tegid oma tööd hästi ja pidid lahkuma. Nende aeg oli läbi. Ja nad "lahkusid" mitte ilma Kõrgeima Intellekti sekkumiseta.

Sa sööd leiba, puuvilju, köögivilju, liha, kõike, mida viljakas maa toodab, meri annab. Paljastel anorgaanilistel ainetel ei saa midagi kasvatada, kõik kasvab ja toitub biosfääri viljakast orgaanilise aine kihist. See viljakas kiht oli kunagi taimed, loomad ja mikroorganismid, mis oma elutsükli lõpetades surid ja muutusid tolmuks.

Kasutades oma elu säilitamiseks maa mahla või toitu, muudab iga planeedi elusolev taimestik või loomastik tolmu, luues sellest oma keha. See on selle sõna tähendus Piiblis.

Aga oleks naeruväärne mõelda, et kogu maakera tolm ja seega ka teie ise loodi lõppkokkuvõttes dinosauruste sõnnikust. Ei. Dinosaurused sõid vaid tohututes kogustes taimestikku, seedisid seda, kandsid seda pikkade vahemaade taha ja viskasid sõnnikuna välja. Tolmu tekkimise peamine roll ei kuulu dinosaurustele, vaid kõige pisematele, pisematele bakteritele ja mikroorganismidele. Nemad olid need, kes töötlesid dinosauruste jäätmete mägesid hindamatuks huumuseks... Ja "kõige pisemad" ei "lahkunud", ei, nad elasid siis, neid on alati vaja ja nad elavad praegu; nad toodavad sadu tuhandeid nimetusi oma "toodetest" - kõige väärtuslikumaid keemilisi ühendeid maa väetamiseks, maa ettevalmistamiseks teie toidu tootmiseks ja seejärel "kasutavad" nad teie kehasid, kui nende loomulik vajadus nende järele on möödas... Sellised "tootmismahud ja -ulatus" nagu maismaa mikroorganismidel on ligipääsmatud ühelegi inimese loodud keemiatööstusele.

Samal ajal muutus Maa ise: soojuse voog Maa sisemusest vähenes, planeet, olles Päikesest kaugemal orbiidil kui tänapäeval, vajas soojust. Mandrite kliima sõltus täielikult ookeanist – seal oli maakoor kõige õhem ja vesi akumuleeris nii sisemuse soojust kui ka Päikese kiirgusenergiat. Maa paisus jätkuvalt, mis avaldus mandrite "hajutamises" ja ookeanide pindala suurenemises. Hajutatud mandrid blokeerisid ookeanihoovused, põhjustades tasakaalustamata soojusvahetuse, mõnede mandrite jäätumise ja teiste kõrbestumise – kliima muutus karmimaks, tuli unustada ürgmetsade kasulik troopiline niiskus ja madalate merede soojus. Kuid see polnud veel kõige hullem – maakoore paisuv kest hakkas rebenema, Maa sisemusest tormasid läbimurretesse gaasid, sealhulgas radioaktiivsed, mis hävitasid suurema osa maismaa loomastikust ja taimestikust: – tuli palju nullist alustada. Paljud suured biovormid ei suutnud neile globaalsetele kliimašokkidele ja kataklüsmidele vastu pidada - 70 miljonit aastat tagasi "plaaniti" dinosauruste ajastu lõppeda: nad ei suutnud uutes tingimustes ellu jääda.

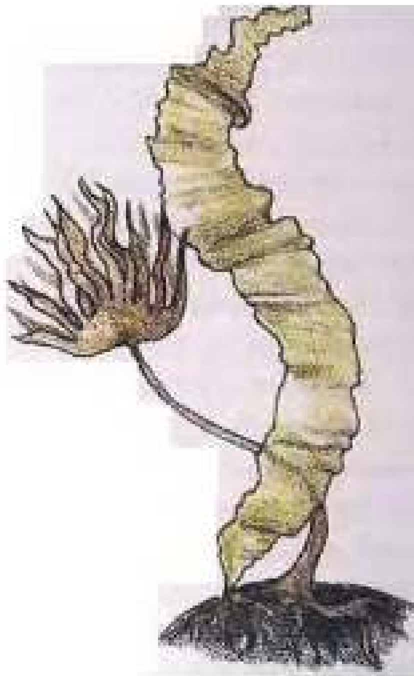
Autent. - Vaja oli karmi kliimaga paremini kohanenud elusorganisme: algas selgroogsete imetajate ajastu. Ilmselgelt oli see mahu poolest väga keeruline ja hiiglaslik töö: oli vaja luua kümneid/tuhandeid uusi

loomad...

Korr. - Tõepoolest, see oli väga keeruline. Eriti kontrollhormoonide ja mikroelementidega. Ma räägin teile kasvu ja pruunvetikate probleemist... Töö keerukust saab hinnata vähemalt ühe kilpnäärme loomise episoodi järgi, mis toodab hormoone türoksiini, trinodotüroniini ja türokaltsitoniini, reguleerides organismi kasvu ja arengut, kudede diferentseerumist, ainevahetuse kiirust jne. See on vajalik, et uued loomad ei kordaks hiiglaslike dinosauruste kurba saatust, kuna suured suurused on karmi kliima jaoks vastuvõetamatud - paratamatult tekib toiduressursside probleem soojuskadude katmiseks. Nende hormoonide jaoks oli vaja imetajatele olulist elementi - joodi-I.

[53] /127,

mida olime varem õppinud Vaikse ookeani pruunvetikatest mereveest hankima. Vetikate programmifailid tuli dekodeerida ja viia imetajatele vastuvõetavasse vormi – töötasime välja programmi joodi eraldamiseks mitte mereveest, vaid loomade tarbitavast toidust. Jood ja pruunvetikates sisalduvad ained osutusid vajalikuks loomade teise olulise väliste tingimuste eest kaitsva elemendi – karusnaha – normaalseks kasvuks ja toimimiseks.

Joonis 51. Pruunvetikad.

See lühike episood on vaid näide töö teostamise metoodika rakendamisest, kuid igal üksikul juhul oli vaja kogu loom ümber kujundada. Ja iga uue, kõrgemal arengutasemel oleva biovormi programm oli keerukam. Võrdluseks: veeimetaja, näiteks delfiini, vitonmaatriks sisaldab 1014 baiti (sada tuhat gigabaiti) teavet ja maismaaimetaja *sarnase ...*

imetaja

"intellektuaalsed" võimed - orangutan, juba 1019 baiti (kümme miljardit gigabaiti) infot. Kui palju mälu on teie arvutis? Mitu arvutit on vaja, et paigutada inimese loodud parimatesse tehnilisse vahenditesse primitiivsete elektrooniliste tehnoloogiate abil lihtsa pärilik teave

üks ainus

imetaja?

Keegi ei saa seda teha; ainult Jumal. Jumal saab teha kõike. Kuid Looja teeb kõike targalt, arukalt ja ilma riskita kahjustada või kaotada seda, mida ta on loonud. Ja risk on minimaalne, kui edu tingimused on loodud. Riskitegurit vähendas ka asjaolu, et Päikesesüsteem muutus suhteliselt rahulikuks: kõik planeedid võtsid oma stabiilsed orbiidid ja meteoriidikatastroofide tõenäosus vähenes oluliselt.

Kõrgemate selgroogsete loomine sai võimalikuks tänu kõigi biosfääri ressursside kättesaadavusele ja kasutamisele ning eelnevate miljardite aastate jooksul kogunenud kogemustele. Planeedi rikkaim loomastik ei tekkinud äkki, seda ei eksporditud kuskilt Maale, vaid see on tema biosfääri tuletis, loodud Jumala geniaalse plaani ja loomingu tulemusena. Just nimelt biosfääri akumuleeritud ressursside tuletis, sest taimestik ja loomastik peavad olema ideaalselt tasakaalus ja kohandatud Maa oludele, olema lülid ühes ahelas.

Biosfääri ressursse, „maa tolmu", kogunes piisavas koguses, et tagada tulevase inimkonna olemasolu toiduahela kaudu, kuid alles perioodi lõpus – ***2 miljonit 171 tuhat aastat tagasi – tegi Jumal otsuse alustada Maa biosfääriga töötamise viimast etappi – luua inimene.***

28. peatükk.

Maailma loomine. Mis on inimene?

Korr. - ***Igal elusolendil planeedil Maa*** (välja arvatud inimesed), olgu see siis üherakuline vetikas, bakter, kõrgem taim, putukas, uss, kala, lind või loom, ***on kaks peamist komponenti: füüsiline keha ja vitonkeha.***

FÜÜSILINE KEHA - materiaalne struktuur, mida te näete ja millel on oma välimus, mass, sisemine struktuur ja kõik meile teadaolev, mis sellega seotud on;

VITONKEHA - teile nähtamatu Kollase Kosmose elementaarbaasi materiaalne struktuur, mis on füüsilise keha juhtimissüsteemi bioloogiline neurokompuuter. Selle töö on teile väliste ilmingute kaudu üsna hästi teada, mida ühendab üks mõiste - "bioloogiline elu". Inimesed

omistavad need eluilmingud ekslikult füüsilisele kehale, kui nad näevad ainult tegevuse tulemust, mõistmata selle olemust. Vitonkeha on füüsilisest kehast lahutamatu, see sünnib, kasvab, areneb ja sureb koos füüsilise kehaga. Vitonkeha tagab füüsilise keha kõrgema närvitegevuse ja madalama astme - "loomaliku" meele - ratsionaalse tegevuse. ***Planeet Maa Homo sapiensil on kolm peamist komponenti - füüsiline keha, vitonkeha ja hing.***

HING - teile nähtamatu halli ruumi elementaarbaasi materiaalne struktuur, mis esindab kõrgema intelligentsuse olendite bioloogilist liiki
Universum. Nende elutegevuseks teie ruumis vastastikuse sümbioosi režiimis teie ruumi mateeriast pärit kehaga on ette nähtud planeedi Maa bioloogilised liigid Homo sapiens.

Märkus: Sümbioos (kreeka keelest sümbioos - kooselu) on eri liikide organismide bioloogiline pikaajaline kooselu, mis toob neile tavaliselt vastastikust kasu (näiteks seene ja vetikate sümbioos, mille asemel moodustub samblik, erakvähk ja selle koorikul elav anemoon).

Mutualism: (ladina keelest mutunus - vastastikune) - üks sümbioosi vormidest, mille puhul üks koos elavatest organismidest - sümbiontidest - toob teisele mingit kasu.

Hinge tegevuse väline avaldumine on teile hästi teada. See on inimmeel, s.t teie mõte – „Ma mõtlen, järelikult ma eksisteerin" – on hinge tegevuse produkt. Hing sünnib kehast sõltumatult, siseneb inimesesse tema sünnihetkel, elab koos inimesega ja lahkub temast (kuid ei sure) bioloogilise surma saabudes.

inimkeha.

Seega on Homo sapiens bioloogiline liik.
reproduktiivne kõrgem olend hinge elutähtsa tegevuse tagamiseks.

Hing on kõige olulisem asi, mis eristab inimest loomast ja asetab ta kogu loomariigist kõrgemale kui Maa biosfääri kõrgeim lüli. Jumal Looja ja Tema Tsivilisatsiooni miljardeid aastaid kestnud töö meie planeedi biosfääri loomiseks tehti ainult selleks, et valmistada ette inimese ilmumist ja varustada tema elu biosfääri ressurssidega. Seda ei tehtud uue bioloogilise liigi mugava eksistentsi nimel, vaid kogu planeet, selle biosfäär valmistati ette Kõrgeima Tsivilisatsiooni poolt humanoidse liigi ilmumiseks Maale, kelle keha oli spetsiaalselt loodud ja ette nähtud hinge eluks ja harimiseks.

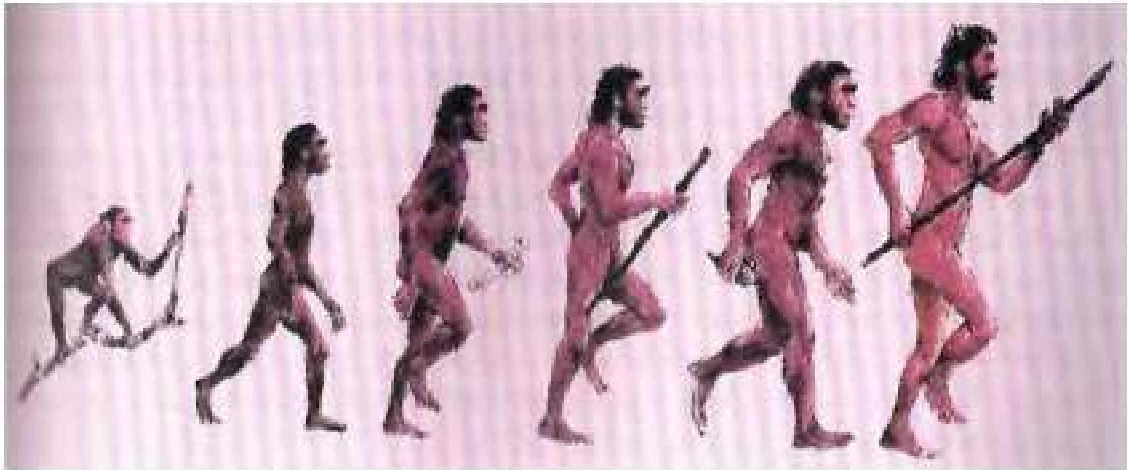
Ilma hingeta on inimene lihtsalt ratsionaalne loom, sarnane ahviga; ükski loom Maal pole võimeline intellektuaalseks tegevuseks. Ainult hing annab inimesele kõrge mõistuse ja võime analüütiliseks mõtlemiseks, loominguliseks tegevuseks ja vaimseks eluks ning annab võimaluse anda loominguline panus Universumi noosfääri. See on Looja programmi "Maa inimene" peamine eesmärk.

29. peatükk.

Maailma loomine. Kuues päev. Inimese loomise etapid, tunnused ja loomise koht.

Korr. - Me räägime teile sellest... Töö viidi läbi kahes põhietapis. Esimene etapp oli ***inimese prototüübi loomine.*** Töö viidi läbi kontrollitud evolutsiooni meetodil. Kontrollrühm emasloomadest, kes olid inimprojektile kõige lähedasemad, valiti tolleaegsete maiste ahvide hulgast. Uue primaadi vitonmaatriksi kiiritusimplantatsioon viidi läbi. Selle tulemusel ilmus mitu humanoidsete püstiste primaatide liiki. Need polnud päris ahvid ja mitte samad ahvid, mis tänapäeval eksisteerivad. Seejärel töötati peaaegu kaks miljonit aastat kehaorganite täiustamise ja täiustamise kallal. Selle tulemusel ilmusid humanoidsed primaadid välimuselt

meenutades inimest, aga see polnud veel inimene, sest neil olenditel puudus peamine asi, mis eristab inimest loomast - Hing.

Neid humanoidseid olendeid ei saanud veel inimesteks nimetada, nad tarbisid peamiselt taimset toitu ja pole tänaseni säilinud - nad ei suutnud vastu pidada hilisemale konkurentsile inimestega, kuna leidsid end samast "ökoloogilisest nišist". Teine etapp on ***Homo sapiensi loomine.*** Peame pettuma nii inimese imelise loomise religioossetele jutlustajatele kui ka Darwini teooria toetajatele

inimese evolutsioonilisest päritolust ahvidest. Jah. füüsiline ema

Esimesed inimesed olid humanoid ja humanoidne naissoost primaat, kuid nad ei sündinud talle evolutsiooni, vaid Jumala tegevuse tulemusena, luues tarkvara inimese vitonmaatriksi jaoks ja selle sihipärase kiire implanteerimise emase primaadi munarakku sobiva varustuse abil, mis on põhimõtteliselt sarnane Jian Kan Zheni biotroniga.

Ja see oli selline.

Inimese loomine toimus 210 tuhat aastat tagasi, kui võtta arvutuse mõõdupuuks praegune aasta. Esimese püstise humanoidse ahvi prototüübi loomisest on möödunud juba 1 miljon 961 tuhat aastat, mille jooksul tulevase inimese füüsilise keha areng oli peaaegu lõpule viidud. Edasiseks tööks valiti mitmesugustest variantidest (neid on juba ebamugav nimetada ahvideks, praktikas on nad peaaegu inimene, ainult ebamõistlik) edukaim püstise humanoidse olendi geneetiline liin - esimese inimese tulevased vanemad.

Jumalal oli ees väga oluline ülesanne – luua planeedile Maa bioloogiliselt paljuneva kõrgema olendi liik hinge elutegevuseks – Homo sapiens. Teistel planeetidel oli juba olemas inimese versioone, kuid oli vaja luua Homo sapiensi "maine modifikatsioon". Ühelt poolt kroonis see miljardeid aastaid kestnud tööd, katse-eksituse meetodil läbielamist, pettumusi, mõtisklusi, uute lahenduste otsimist, leide ja avastusi; teiselt poolt nõudis ülesande olulisus ja keerukus tegutsemist just Maal, kohas, kus esimesed inimesed ja kogu inimkond oma arengu käigus elama hakkasid.

Inimene oli vaja luua ... *mullast ... ehk* ratsionaalne inimene pidi olema orgaaniliselt seotud planeediga, millel ta pidi elama, ja teistest maailmadest "eksporditud" ainete olemasolu oli vastuvõetamatu. See tähendas, et inimest oli võimatu kohe luua ***ja esimene inimene pidi sündima maisele olendile.*** Et mõista, miks see küsimus niimoodi püstitati, pöördume tagasi Maa biosfääri loomise loogika ja kõige väiksemate - bakterite - rolli juurde, nende koha juurde inimorganismi elutegevuses.

Inimkeha peab kõik vajalikud ained toiduga saama ja neid iseseisvalt tootma. Oleme juba toonud näite pruunvetikate programmifailide kasutamisest inimese vitonmaatriksis vajalike ainete ja joodi sünteesimiseks inimese kilpnäärme poolt – selliseid näiteid on tuhandeid, sest kõigi keeruliste orgaaniliste ühendite sünteesi töötasid esmalt välja taimed, seejärel loomad ja alles seejärel kasutati seda inimeste puhul. Seetõttu eksisteeribki "looduslike ravimite rohelise apteegi" kontseptsioon, mistõttu elundite talitlushäirete korral saab puuduvad ained asendada taimsete analoogidega (näiteks alkaloidid), mida taimed toodavad sarnaste sünteesiprogrammide abil.

Keha jaoks on vaja liiga palju aineid ja hormoone, enamikku neist te ei tunne, kuna neid on vaja väikestes kogustes, seetõttu pole soovitatav luua iga vajaliku aine sünteesiks eraldi nääret või organit: need luuakse ainult nende keemiliste ühendite jaoks, mida on pidevalt vaja märkimisväärsetes kogustes. Näiteks insuliin või sapp. Valdav enamus keemilistest ühenditest, mida organism vajab väikestes kogustes, toodetakse bakterite ja mikroorganismide poolt. Teie teadlased, kes uurivad inimkeha mikrofloorat, on juba avastanud üle 100 tuhande neist, kuid enne nende koha ja vajaduse mõistmist...

igaüks neist on sinust ikka veel väga kaugel.

Inimese organismi ja mikrofloora objektide sümbioosi tagamise küsimused on väga olulised, sest erinevalt loomadest, kes sageli hõivavad territoriaalselt piiratud elupaiku, pidid inimesed asustama kogu planeedi, kõik mandrid, mis erinevad oma kohalike biosfääri tingimuste poolest. Ja siin pole paraku veel leitud universaalset lahendust - seepärast on Maal erinevad rassid, mis on omandanud erinevused just elupaigatingimuste osas. Näiteks Ekvatoriaal-Aafrikas, kus on palju verd imevaid lendavaid putukaid, on kohaliku populatsiooni organism võimeline tootma naha kaudu erituvat ja putukaid tõrjuvat kaitsvat tõrjevahendit. Kuid puudub spetsiaalne nääre, mis seda toodaks - bakterid aitavad: esimene vastsündinud inimene - laps peab saama oma emalt - primaadilt - "standardse komplekti" mikrofloorat ja seejärel kasvades moodustama oma, ainult inimestele loomuliku.

Inimese kohanemisvõime kallal mikroflooraga oli vaja tõsiselt tööd teha, unustamata immuunsust viirushaiguste suhtes ning kaitset patogeensete mikroobide ja bakterite eest. Selle unustamine oleks andestamatu viga: näiteks kui loodaks esimene stabiilne sadadest ja tuhandetest inimestest koosnev inimpopulatsioon, sureks nad välja juhusliku mikroobi või viiruse tõttu: kogu töö oleks raisku läinud. Kuid Looja ei unustanud midagi, nähes ette inimsümbioosi intiimsete programmide loomise sadade tuhandete mikrofloora objektidega: igal bakteril on oma koht ja ülesanne. Ta võttis korraga arvesse sadu tuhandeid fakte – kes veel suudaks seda teha?

Emasprimaat – prototüüp – läbis tulevase inimese vitonmaatriksi kiiritusimplantatsiooni küpsele munarakule – nii sai temast esimese inimese ema. See on väga oluline: – esimene inimene sündis maisest olendist, inimese füüsiline keha koosneb ainult maistest elementidest, aatomitest ja molekulidest ning inimese keha on materiaalne objekt, – planeedi biosfääri derivaat, inimene on orgaaniliselt seotud ja kohanenud planeedi tingimustega, millel ta elab. Seepärast ütleb Pühakiri, et inimene loodi " *maa põrmust".* Tema loomisel kasutati kogu eelnevate miljardite aastate maise loomise kogemust, kogu planeedi biosfääri hiiglaslikku andmearhiivi, sealhulgas kõiki mikroobe ja baktereid: inimene on Maa biosfääri viimane, kõrgeim lüli.

Aga sellest ikka ei piisa. Tõsiasi on see, et inimese vitooni maatriksi käitumuslikud failid peaaegu puuduvad, nagu loomade vitooni maatriksi omad, sest inimesed kui olendid...

Mõistlik käitumine peaks olema määratud mõistuse ja hariduse, st omandatud oskuste, poolt. See tähendab, et vähemalt imikud (nii poisid kui tüdrukud) tuli oma irratsionaalsetelt füüsilistelt vanematelt ära võtta, toita, kasvatada, õpetada neile iseseisvaks eluks vajalikke oskusi ja teadmisi. Lisaks oli esimeste inimeste kontroll ja kaitse üsna pikka aega kohustuslik, kuni loomuliku paljunemise suurenemine minimaalse vajaliku kvantitatiivse miinimumini muudaks esimese inimpopulatsiooni stabiilseks ja kõige olulisem eksperiment ei läheks juhusliku eluteguri tõttu nurjumisele.

Tõepoolest, loomadega oli see palju lihtsam, kujutage ette näiteks: mingist väikesest sisalikust, kasutades vitonmaatriksite järjestikuseid projektsioone, kasvatasid nad esmalt kassi. Seejärel, samuti vitonmaatriksi projektsiooni kaugmõju kasutades, said nad suuremad kassipojad - kasvasid ilvesed. Ilvestest kasvasid tiigrid ja sealt edasi oli lõvid vaid kiviviske kaugusel. Tiigri pesakonnast kasvasid noored lõvid, kes jooksid algul eri suundades minema, et hiljem luua esimene praid. Noh, oletame, et esimesel korral see ei õnnestunud - lõvikutsikad surid või sõi kade ema või isa nad lihtsalt ära. Mis siis? Pole probleemi - kogemust saab korrata, eriti kuna see ei nõua palju pingutust - noored lõvikutsikad hakkavad väga kiiresti kõndima ja ise toitu otsima - kõik see on põimitud vitonmaatriksi käitumise programmiplokkidesse. Inimestega on see palju raskem: neist peab saama mõistuse vastuvõtja, hinge kandja. Selline oht loomade puhul tuleb välistada, sest inimese loomine oli miljardite aastate pikkuse töö tulemus ja nii olulist asja ei saa juhuse hooleks jätta.

Kujutage ette, et troopilises metsas looduses sünnib pisike vastsündinud poiss ja mõni aasta hiljem tüdruk – iga isa ja ema mõistaksid kohe olukorra õudust: lapsed on hukule määratud. Kas inimvanem saab seda lubada? Ja kuidas saaks Jumal sellises olukorras käituda? Ta sünnitas oma geeniusega lapsed ega saanud neid saatuse hooleks jätta – pikka, väga pikka aega imetas, hellitas ja hoidis ta väikeseid lapsi, kaitses neid vihma ja loomade eest, andis neile vett ja toitu. Hoolitseva isa ja emana oli ta esimene, kes näitas tulevasele inimkonnale eeskuju aupaklikust hoolitsusest oma järglaste eest. Ta oli esimene, kes hoidis väikeste laste käest kinni, kui nad oma esimesi samme tegid, ta oli esimene, kes õpetas neid rääkima ja selgitas, mida teha. Ta on laste Esimene Õpetaja planeedil Maa. Ta oli esimene, kes õnnistas noorte armastajate abielu ja õpetas neid oma järglaste eest hoolitsema... Isegi praegu on täiskasvanul raske džunglis ellu jääda, aga kuidas oli neil, esimestel? See nõuab palju oskusi ja teadmisi, palju tööd ja õppimist – taas kord oli Jumal inimese Esimene Õpetaja ja Mentor. Tema on Isa.

Kõike seda sai pakkuda ainult **Jumala ja tema abiliste ekspeditsioon Maale** füüsilises vormis, mis on Maaga ühilduv (biosfäär, mis põhineb theroidil #157), koos vajalike ressurssidega pikaajaliseks planeedil viibimiseks, humanitaarabi, transpordi ja instrumentaalse toetusega inimkeha vitoni maatriksi sünteesi ja implanteerimise uurimistööks. Selle ekspeditsiooni jaoks kasutati teie kosmose intelligentse maavälise tsivilisatsiooni võimeid, mis olid allutatud Jumalale. Intelligentsete inimeste füüsiline kohalolek teiselt planeedilt oli vajalik esiteks füüsiliseks mõjutamiseks materiaalsetele maistele objektidele, teiseks reaalseks suhtlemiseks vastsündinutega (ja seejärel inimestega), nende koolitamiseks ja...

haridus.

Autor – See on 1. Moosese raamatus otse öeldud, sest erinevalt loomise esimestest päevadest, mil *„Jumala Vaim liikus vete peal“,* tõi Jumal inimest luues otse füüsilise objektina, reaalse olendina inimese juurde loomad, õpetas põllumajandust: *„Ja Issand Jumal võttis inimese (kelle Ta lõi) ja pani ta Eedeni aeda seda harima ja hoidma“* (1. Moosese raamat, 2. ptk, 15. salm). Jumal kontrollis inimest.

„1. Moosese raamat“ kinnitab, et Jumal polnud üksi: *„Ja Issand Jumal ütles: „Vaata, inimene on saanud nagu üks meie seast“* (1. Moosese raamat, ptk 3, v 22); lisaks sellele ka pika

Jumala kaaslaste kohalolek inimestega identsete intelligentsete olendite näol. On täiesti loomulik, et Jumala kaaslased kontrollisid inimkonna arenguetappe, algul pidevalt ja seejärel perioodiliselt: Jumala abilised on samuti inimesed ning vajavad asendamist ja puhkust. Kontrollfunktsiooni kestus nõudis mitme ekspeditsiooni kohalolekut, mis asendasid üksteist.

„1. Moosese raamat" jutustab kohast, kus Looja ekspeditsioon tegutses: *„Ja Issand Jumal istutas Eedeni ida poole aia ja pani sinna inimese, kelle ta oli valmistanud. Ja Issand Jumal laskis mullast kasvatada kõiksugu puid, mis olid ilusad vaadata ja head süüa, ja elupuu keset aeda ja hea ja kurja tundmise puu. Ja Eedenist voolas välja jõgi aia kastmise päeval, ja seejärel see jagunes neljaks jõeks. Esimese jõe nimi on Faason: see voolab ümber kogu Havila maa, kus on kulda; ja maa kuld on hea; seal on bdellium ja oonükskivi. Teise jõe nimi on Giihon: see voolab ümber kogu Kuusi maa. Kolmanda jõe nimi on Tigris: see voolab ümber Assüüria maa. Ja neljas jõgi on Eufrat..."* („1. Moosese raamat", ptk 2 salmid 8–14)

Korr. - Ei, see pole Lähis-Ida, nimed on valed: me räägime Tai lahe rannikuga külgnevast piirkonnast, kus praegu asub Tai riik. Jõgi, millest need neli jõge voolavad, on Menam-Chao-Phraya jõgi ja selle jõe delta Tai lahe rannikualal. See oli siin varem, kui ookeani tase oli põhjajäämütsi jää tõttu oluliselt madalam.

Autent. - Lisaks kõigele muule on selles piirkonnas maardlaid, kus kaevandatakse endiselt tina, pliid, mangaani, tsinki, volframimaaki, antimoni, fluoriiti, bariiti, vääriskive (sh oonüksi), maagaasi ja naftat. Piirkonna geoloogiline struktuur viitab nii iidsete murrangute olemasolule mandriplaadil kui ka kuplikujulistele struktuuridele-nafta- ja gaasilõksudele. Reeglina on sellised murrangud rikkad haruldaste muldmetallide poolest ja kivimites esineb iseloomulikult väikeses koguses teroidi. Ja fluoriitides on haruldaste muldmetallide ja uraani lisandeid - seega oli vitoni maatriksi ja inimkeha sünteesi tagamiseks käepärast peaaegu kogu elementide perioodilisustabel (eriti oluline on, nagu hiljem aru saate, kaadmiumi olemasolu) ja piirkonna suurenenud kiirgustaust, mis on iseloomulik uraanimaagi või selle lisandite leiukohtadele.

Joonis 52. Tai lahe lähedal asuvate Tai piirkondade kaart - koht, kus loodi esimene inimene Maal

Korr. - Aktiivsete elementide ioniseeriva kiirguse energia on ribonukleiinhapete sünteesil vajalik mutatsioonide võimalikkuse tagamise vahendina - me võiksime genereerida mis tahes kiirgusspektri, kuid oluline on omada täpselt seda spektrit, mis on iseloomulik maakoore isotoopjadale.

See pole juhus, et 1. Moosese raamatus mainitakse bdelliumi ja oonüksi: neid oli vaja inimese loomiseks. Bdellium on mägivaha ehk osokeriidi iidne nimetus ja oonüks pole midagi muud kui paelatriibuline ahhaadi sort, millel on mikrokiuline struktuur, mis tekib kivimite sulamise jahtumisel tetraedide katalüütilise toimega. Isegi tühise koguse elemendi nr 157 sisaldus selle piirkonna kivimites on elusa maise aine sünteesi võtmeks, s.t me räägime konkreetselt maisest "elupuust".

Teisest küljest võib Maa „elupuu” olla seadeldis, mis sisaldab kogu informatsiooni planeedi biosfääri kohta, ja kuna Jumal ja Tema kaaslased on bioloogiliste struktuuride loomise spetsialistid, võib see seadeldis tõepoolest olla loodud igavesest ainest puu kujul.

Väljendit „teadmiste puu” ei tohiks mõista ühekülgselt: esiteks kinnitab see tõesti, et Jumalal on võimas infoterminal ja seadmed teadusliku töö tegemiseks vitonmaatriksi sünteesi ja projitseerimise alal.

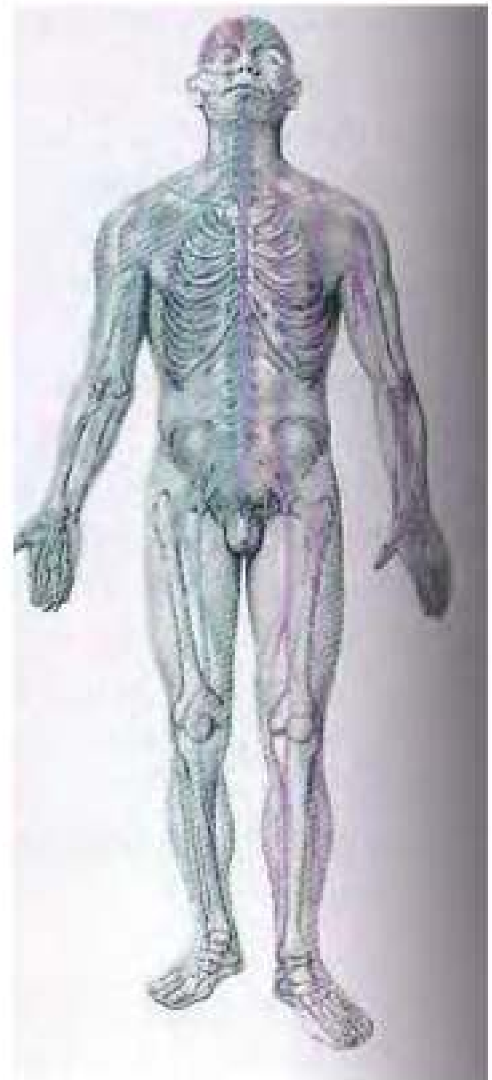
inimene; teiseks on see otsene mõju inimmeelele teadmiste edasiandmise kaudu - ***"...hea ja kurja tundmise puu...annab teadmisi."***

30. peatükk.

Inimese füüsiline keha.

Jumal lõi inimesele füüsilise keha. Inimese füüsilist keha uurib meditsiin hästi ning kursust "Inimese anatoomia" uurivad detailselt meditsiinikoolide tudengid ja vähem detailselt peaaegu kõik koolikursuse raames õppivad inimesed. Sellised teadmised on iga tsiviliseeritud ja haritud inimese jaoks lihtsalt vajalikud kui elementaarse kultuuri näitaja, võime tunda ennast ja vajadusel aidata ligimest. Me ei hakka sellest rääkima, siin on juba palju teada. Räägime millestki muust. Kahjuks ei mõista ja hinda inimene päris õigesti mõnede organite rolli ja eesmärki ning inimkeha juhtimissüsteemide tööd. Proovime seda Kõrgemate abiga välja mõelda.

Korr. - Peamine erinevus Homo sapiensi ja iga teise kõrgema looma vahel on see, et inimesel on hing, mis teeb ta intelligentseks. Hing on inimkeha sümbiont ja saab sellega ühenduses olla. Järelikult peab inimesel olema organ, mis täidab hinge ühendamise funktsiooni. Seda hinge anuma erilist funktsiooni hakkasid täitma inimese ribid.

Selgroogsetel, kaladel, lindudel jne on samuti ribid, kuid need on palju primitiivsemad ja täidavad ainult ribipuuri otseseid funktsioone. Inimese ribid täidavad kahte funktsiooni: lisaks ilmsele -

Ribiluu – need pakuvad veel ühte väga olulist omadust, tänu millele on inimene võimeline olema ratsionaalne olend – mitte ilmaasjata ei mainita ribi 1. Moosese raamatus.

Nägemis-, kompimis-, haistmis- jne organitest tulev väline informatsioon, mis nõuab otsuse langetamiseks ja inimese käitumise algoritmi väljatöötamiseks mõtlemist, muundatakse inimese vitoni keha poolt kiirguseks ja edastatakse kahesuunalise sidekiirekanali kaudu inimese hingele. Edastamine toimub spetsiaalse transiiver-seadme abil, milles ***inimese ribid on "lainekanali" tüüpi antennimoodulid inimese meele - hinge ühendamiseks ja sellega teabe vahetamiseks esmalt ribide vitonikiirguse kujul kaadmiumisagedusel ("Cdm"), mille hing ise muundab mikrovitoni (sapioni) signaaliks.***

Autor: Kas on võimalik anda teavet kaadmiumi sageduse kohta? Seda teades on võimalik luua relv, mis võtab inimeselt mõistuse...

Autori märkus ja mõtted:

Joonis 53. Füüsiline

inimkeha

Joonis 54. Antenni diagramm "lainekanal"

Kaadmium (ladina keeles Cadmium), Cd. Perioodilisussüsteemi II rühma keemiline element, aatomnumber 48, aatommass 112,41. Nimi pärineb kreeka keelest kadmeia - tsingimaagi. Hõbedane metall sinaka varjundiga, pehme; tihedus 8,65 g / cm5.

, sulamistemperatuur 321,1 °C. Seda ekstraheeritakse Zn-, Pb- ja Cu-maakide töötlemisel. Seda kasutatakse kadmiumkatmiseks, võimsates patareides, tuumaenergias (reaktorite juhtvardad), pigmentide tootmiseks. See on osa madala sulamistemperatuuriga ja muudest sulamitest. Kaadmiumi sulfiidid, seleniidid ja telluriidid on pooljuhtmaterjalid. Paljud

Kaadmiumiühendid on mürgised.

Kaadmiumist. Corr. räägi enesekindlalt ja rahulikult kaadmiumi tundmatutest omadustest. Tundub, et inimesed tegelikult ei tea palju ja kasutavad kaadmiumi, mõtlemata selle omaduste toimemehhanismile. Miks on see võimeline neutroneid neelama? Milline on toimemehhanism? Lõppude lõpuks ei saa see uraani lagunemisenergiat igavesti neelata... Kuhu neutronid lähevad? Võib-olla halli ruumi? Ebatõenäoline... Surnud ruumi? Kuidas see juhtub? Ma ei tea vastust.

Ribide kohta. Mina otsisin spetsiaalselt, et terminites vigu ei oleks, antenniseadmete füüsilistest teatmeteostest üles diagrammid ja nende kirjeldused. Kõigist antennide valikust valis Corr. enesekindlalt diagrammi - lainekanal - ja kinnitas termini kasutamist konkreetse antenniseadme diagrammi jaoks. Siin pole viga.

Corr. - Jah, saate küll. Kaadmiumi peamine omadus on võime halli energiat hästi juhtida, inimesed ei tea sellest. Sellist relva ei õnnestu veel väga pikka aega luua. Miks kasutati ribisid?

Esiteks, kuna rinnakorvi skeleti kuju ja asukoht sobivad kõige paremini antennimassiivi konstruktsioonilahenduseks, on inimkeha sees, seljaaju peamiste närvitüvede lähedal ja vitonkeha koonduvate kontuuride optilisel teljel vaja luua suunatud vitonkiirguse kiir piki inimkeha vertikaali.

Teiseks, kuna ribid, mis täidavad oma südame ja kopsude kaitsmise funktsiooni, on ise üsna tugevad ning neid kaitsevad lisaks lihaskude ja nahk;

Kolmandaks, kiirgavate elementide - ribide - süsteem reserveeritakse korduvalt ja isegi kui mitu ribi puruneb või kaob, toimib see edasi - inimesel on ju kaksteist paari ribisid;

Neljandaks, ribid toimivad juba skeletina, seega nende "osalise tööajaga" antennideks muutmine võimaldab meil lahendada hinge ühendamise probleemi ilma uusi organeid loomata. Lihtne ja kokkuvõtlik.

Sellise seadme loomiseks oli vaja kasutada mittestandardseid lahendusi - et luua inimese ribide ümber kest, mis on ülejäänud kehast elektriliselt isoleeritud, mille koostises kasutati osokeriiti. Osokeriit (mägivaha) on looduslik naftabituumen, mis koosneb parafiinirea süsivesinike rühmast,

kollane, roheline või pruun; segus teiste ainetega kasutatakse seda elektriisolatsioonimähiste immutamiseks ning seda kasutatakse ka värvi-, parfüümitööstuses ja meditsiinis.

Parafiinid ei ole inimestele võõrad ja on bioloogiliselt ühilduvad, mis võimaldas neid inimkehas kasutada vastavalt planeedil elu sünteesimise eelnevalt põhjendatud põhimõtetele. Inimese vitoni maatriksisse implanteeriti osokeriidi sünteesi programmifail ja kuna selle sünteesi tehnoloogiat polnud varem loomadel testitud, pidi Jumal ribi eemaldama. Oli vaja kontrollida organismi arengu tulemusi vastavalt uuele programmile esimesel inimesel:

esiteks osokeriidi sünteesiks mõeldud manustatud programmi rakendamine ja antennimassiivi aktiivse elemendi tegelike parameetrite, sealhulgas saadud osokeriidist isolatsiooni takistusväärtuse mõõtmine;

teiseks, et mõõta transiiveri tegelikult saadud sageduskarakteristikuid inimeste edasiseks "replikatsiooniks".

„Ja *Issand Jumal lasi Aadama peale tulla sügava une ja ta jäi magama ning võttis ühe tema ribidest ja sulges selle koha tihedalt. Ja ribist, mille Issand Jumal oli inimeselt võtnud, tegi ta naise ja tõi ta mehe juurde. Ja Aadam ütles: „See on nüüd luu minu luust ja liha minu lihast! Teda hüütagu naiseks, sest ta võeti mehest!”*” (1. Moosese raamat, ptk 2, s 21 -

23)

Naine loodi alles pärast mehe täielikku uurimist. Autor - Tegelikult kirjeldatakse siin esimest

juhtumit, kus inimesel tehti anesteesia abil kirurgiline operatsioon, mille viis läbi Issand Jumal ise 210 tuhat aastat enne kuulsat Nikolai Ivanovitš Pirogovi, kes oli esimene inimene, kes tegi anesteesia all inimesel kirurgilise operatsiooni.

Korr. - Lainekanali kaudu toimuva hingeühenduse parameetrid on väga olulised, sest kui ribide uue kanali kiirguse sageduskarakteristikud ei ühti, on inimjärglasel võimatu hinge, meelt ühendada, st laps jääb looma tasemele või nagu inimesi sellistel juhtudel kutsutakse - idioodiks (Downi tõbi). Ja tänapäeval on inimesed juba õppinud Downi tõbe lootel emakasisese arengu ajal diagnoosima; on jäänud vaid üks samm - õppida loote vitonmaatriksi korrigeerimise tehnoloogiat, mõjutades ema

elemendi nr 157 maatriksi muutmise teel, sest põhjus on just maatriksiprogrammi faili veas, ribide vitonemitteri osas. Piisab elemendi nr 157 3-tunnisest korrigeerivast toimest ja laps sünnib tervena. Tõsi, ainult Loojal Jumalal on emitteri spetsiifilised parameetrid ja häälestuskoodid ...

Kaadmiumi aatomite sagedust kasutatakse seetõttu, et see metall on hea laineenergia, sealhulgas halli ruumi energia polüruumiline juht. Kaadmiumi tasakaalu rikkumine orgasmis kui ühe mikroelemendina viib lainekanali töö häireteni ja sellest tulenevalt intelligentse keha (hinge) korrektse toimimise võimatuseni - inimesed nimetavad seda hullumeelsuseks ja patsiendid - hullumeelseteks. Ravimatute patsientide arvu vaimuhaiglates saab oluliselt vähendada, kui meditsiiniteadus uurib tõsiselt kaadmiumisoolade tasakaalu inimkehas, vastavate näärmete tööd ja toimimist, hormonaalset aparaati ning otsib ravimeid selle vastu.

kaadmiumil põhinev.

Ajalooliselt on juba juhtunud, et koos keskaegse Euroopa alkeemiahuviga hakati keemilistes ainetes otsima imerohtu kõigi inimeste hädade ja haiguste vastu. Keegi ei eita selle töö olulisust, kuid fakt on see, et Euroopa meditsiin ravib ainult füüsilist keha ja sageli mitte haiguse põhjuseid, vaid ainult selle väliseid ilminguid.

Enamiku haiguste, eriti pärilike haiguste põhjuseid tuleb otsida inimese elutähtsast kehast, ilma mida uurimata on võimatu mõista inimese olemust.

Peatükk 31.

Viton inimese keha.

Korr. - Miks "keha"? Sest see on sama materiaalne kui inimese füüsiline keha ja kordab täpselt kõiki füüsilise keha mõõtmeid, kuid koosneb inimesele nähtamatu Kollase Kosmose elementaarbaasi struktuuridest. Vitoni keha algab

selle areng ühest vitonmaatriksi "rakust". Viljastatud paljunemismunarakul on tulevase organismi täielik kromosoomide komplekt ja uue organismi vitonmaatriks, mis on just sünteesitud isas- ja emasmunaraku vitonmaatriksitest. Uus vitonmaatriks on täielik tarkvarakomplekt vitonvormis tulevase organismi elutegevuseks, arenguks ja kasvuks. Selle mahutavus on maksimaalne ja teiste rakkude maatriksite mahutavus on organismi kasvades mõnevõrra väiksem.

Vitonkeha kasvab ja areneb paralleelselt füüsilise kehaga. Ainus erinevus seisneb selles, et kui füüsilise keha aluseks on aatomid ja molekulid, mis on ühendatud valkudeks, rasvadeks, süsivesikuteks, nukleiinhapeteks ja muudeks inimestele teadaolevateks ja tundmatuteks asjadeks, siis vitonkeha aluseks on vitonmaatriks - nukleiinhappe kaksikheeliksi valand, vitonite komplekt, mis loob vitonvälja ja on füüsilise organismi pärilikkuse programmifailide kandja. Organismi kasvades vastavalt vitonmaatriksi programmile, luuakse iga organismi ja selle rakkude poolt äsja sünteesitud elusobjekti ümber uus vitonväli, olgu selleks uus rakk või organ, punane verelible jne. Need uued vitonformatsioonid moodustuvad samaaegselt füüsiliste kasvajatega ja on organismi eluajal neist lahutamatud. Uute struktuuride moodustamiseks vajalikke vitoneid saab organism planeedi ja universumi vitonväljast.

Elusorganismi vitonstruktuurid koos selle kasvuga moodustavad uue komplekti - vitonkeha, mis kõrgematel loomadel saavutab täieliku funktsionaalsuse organismi küpsuse saabudes.

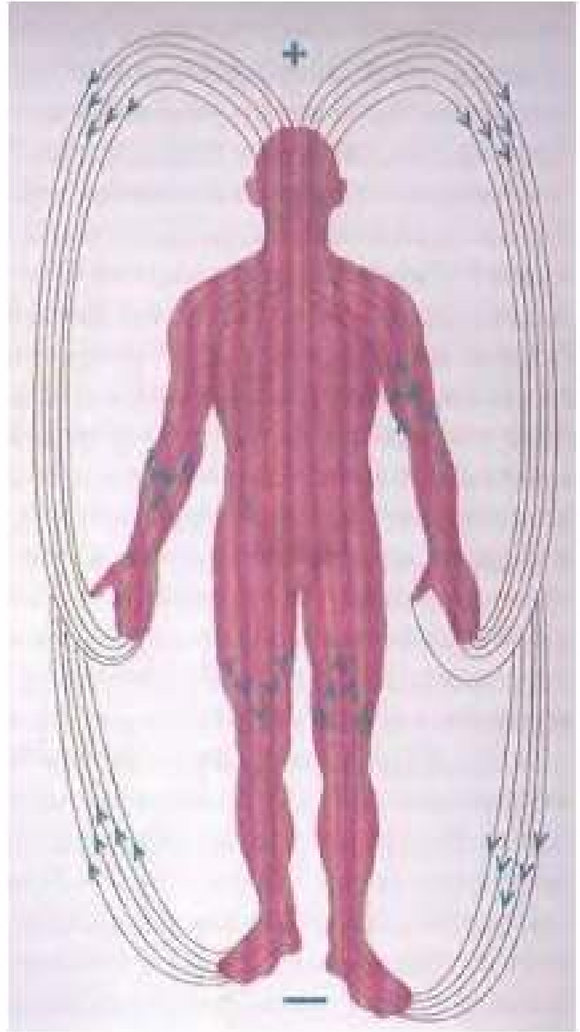
Kui füüsiline keha on piltlikult öeldes nagu elusorganismi „mehaaniline struktuur“, siis ***vitonkeha on süsteem füüsilise keha elutegevuse ja energiavahetuse juhtimiseks.***

Füüsilise keha kasvades ja arenedes moodustuvad uued rakud ning sünteesitakse RNA ja DNA. Just selle sünteesi käigus kopeeritakse paralleelselt nukleiinhapete kopeerimisega ka nende vitonmaatriksid ning vitonid saavad keskkonnast planeedi ja Universumi vitonvälja kaudu - toimub omamoodi vitonstruktuuride paljunemine, mis loob oma terviku. See tervik koosneb organismi erinevate rakkude vitonstruktuuridest ja neil struktuuridel on vastavalt spetsiifilisele eesmärgile erinevused.

rakud.

Füüsilise keha rakkude vitonmaatriksite komplekt moodustab vitonkeha aluse – selle aluse, mis kordab täielikult füüsilise keha lineaarseid mõõtmeid ja kuju. Vitonkeha alust saab võrrelda neurokompuutri alusplaadiga: see koosneb paljudest elementidest – primaarrakkudest, millest igaühel on mälu ja mis on võrgustikuks ühendatuna võimelised töötama ühtse tervikuna.

Keha kasvades kontrollsüsteem paraneb; näiteks väike laps tajub maailma tasase, värvilise pildina, reageerides võrdselt nii objektile kui ka selle kujutisele.

JOONIS 55. ***Inimese vitonkeha***

Autori märkus: Ainulaadne võime näha vitonkeha kiirgust kuldsete kiirte ja särana – mõnel inimesel on see võime – neid on Maal vaid mõni üksik. Nad ütlevad, et näevad – "aurat".

Alles viieaastaseks saades toimub kvalitatiivne hüpe tajus ja väikese inimese maailm muutub kolmemõõtmeliseks -

juhtimissüsteem on lapsega koos kasvanud ja omandanud uusi võimeid, inimese juhtimissüsteem ehk tema vitonkeha saavutab täieliku arengu alles küpsena,

Ainult sugurakkude vitonmaatriksitel on organismi täielik tarkvarakompleks – just nemad ja suguelundid vastutavad liigi paljunemise eest. Ka teistel piitsadel on peaaegu kogu informatsioon organismi kohta, kuid neis paljunemist ei toimu, nagu ka organismi arenguprogrammi ajutist blokki pole. Igal organismi rakul on aktiivsed tarkvarafailid, seda puudutavas osas, tähendab, et ja võrdlusfailid teiste rakkude kohta. See näiteks kõhunäärme rakud teavad, kuidas toota insuliini, ja kilpnäärme rakud - joodi, kuid mõlemad peavad tundma kogu organismi, st omama omamoodi "telefoniraamatut", milles mõnda numbrit kasutatakse pidevalt ja teisi - vastavalt vajadusele. Sellest tulenevalt on lihtne järeldada: kõrgemate olendite täielik paljunemine on võimalik ainult loomulikul viisil ja igasugune muu viis on tige. Autent. - Lammas Molly kloonimisel unustasid Maa geenitehnoloogia spetsialistid (või õigemini ei teadnud, mida nad teevad) mitu vitonmaatriksi programmiplokki, sealhulgas ajaploki - ja seetõttu vananeb see õnnetu loom kiiresti. Tõepoolest, looduses on kõik optimaalne, midagi üleliigset ei juhtu... miks siis sugurakkude programmifaile näiteks naha- või lihasrakkudes dubleerida? Kui selline fail peaks ilmuma keha teiste kudede rakkudesse, siis spontaanne

nende rakkude jagunemine, kasvaja moodustumine ja organismi surm.

Corr. - On üldteada, et arvutiprogrammide "piraatkoopiate" tegemisel lähevad mõned failid kaotsi ja mõned valikud ei tööta - "piraat"programmid on valed. Inimesed ise leiutasid autoriõigused ja peaksid aru saama, kuidas saab nimetada inimeste katseid elusorganisme kloonida ilma Autori - Looja loata.

Autor. - Seega, millise infomahuga peaks inimese vitonmaatriksi tarkvara ulatuma? Te olete juba mõned arvud esitanud...

Delfiin ja orangutan: veeimetaja, delfiini, vitonmaatriks sisaldab 1014 baiti (sada tuhat gigabaiti infot) ja maismaaimetaja, orangutani oma juba 1019 baiti (kümme miljardit gigabaiti) infot.

Corr. - *Inimese vitoni maatriks - 1023 baiti informatsiooni.*

Autor: Paratamatult tekib küsimus: kui palju vaeva selle nimel nähti? Kui sisestada arvutisse miljon aastat infot, siis iga päev on see 273 tuhat 972,6 gigabaiti! Kas see on siis inimese võimuses?

Korr. Mõistke muutumatut tõde: seda on võimatu üksi luua, sest imesid ei juhtu isegi mustkunstnikega ja Jumal Looja on ennekõike Mõistus ja geniaalne Teadlane, kes juhib hiiglaslikku meeskonda – tervet oma kaaslaste (rahvas nimetab neid ingliteks) tsivilisatsiooni, kes lõi selliseid programme mõõtmatult võimsamatel infotöötlussüsteemidel kui inimesel praegu on. Ja programmid loodi igale putukale, mammutile, dinosaurusele, linnule, koerale...

Vitonkeha tarkvara maht on võrreldamatult suurem, see koosneb iga raku vitonmaatriksite programmide komplektist, mis on ühendatud plokkideks vastavalt nende kuuluvusele. Süsteemiplokkide ühendus on nii paralleelne kui ka järjestikune, vastavalt füüsilise keha elutegevuse tagamise loogilise skeemi algoritmile.

Süsteemi võimekus ***ei ole ajas konstantne – see muutub sõltuvalt inimese arengust, vanusest, tema keha suurusest ning on iga inimese jaoks rangelt individuaalne väärtus.***

Vitamiinikeha primaarsete rakkude komplekt on ühendatud üheks tervikuks Vitoni juhtahelad. Vitoni juhtahelad, nagu magnetvälja jõuahelad, läbivad inimkeha. Ahelatel on polaarsus, nende jõujooned on inimkehast väljaspool, külgnevas ruumis suletud; ahelate kuju on sarnane ellipsiga. Kõigil loomadel on kaks Vitoni juhtahelat (suured ahelad) ja inimestel on neid neli (4):

• kaks väikest ülemist vastaspolaarsusega joont - väikese jõujooned kontuurid, paremal pool kehas lähevad alla, vasakul üles;

• kaks suurt vastaspolaarsusega joont - vooluringi jõujooned kehas koos Paremal pool lähevad nad alla, vasakul pool üles.

Keha ühe külje väikesed ja suured kontuurid üksteise suhtes - paremal või vasakul küljel - on sama polaarsusega. Parema ja vasaku külje kontuuride polaarsused keha külgede suhtes on vastupidised. Vitonkehal tervikuna on positiivne polaarsus pea piirkonnas, negatiivne - jalgade piirkonnas.

Inimese vitoni keha suured kontuurid katavad kogu inimest, neil on inimkehast lähtuvate jõujoonte peamised väljundid jalgadel ja ajukoore läbistamisel peast.

Inimese vitonkeha väikesed kontuurid katavad siseorganeid, rindkere, kaela, käsi, pead ning neil on peamised väljundid inimkehast lähtuvatest elektriliinidest läbi käte, silmade ja kõrvade. Väikeste vitonkontuuride olemasolu on iseloomulik ainult inimestele, ühelgi teisel olendil planeedil neid pole, sest kõigil elusolenditel on ainult kaks suurt kontuuri. Inimkeha väikesed kontuurid vastutavad ribide antennimooduli - hinge ühendava lainekanali - töö ja energia eest.

Inimkeha vitonkontuuridel on kahetine funktsioon – olla füüsilise keha vitonjuhtimissüsteemi infokanali element ja olla inimese energiasüsteemi vastuvõtuantenni kontuuri element energia vastuvõtmiseks välistelt vitonväljadelt. Mõlemad režiimid toimivad samaaegselt, kuid erinevates proportsioonides: kui inimene on aktiivne, mõtleb ja arutleb, kulub peamine energiavoog nende protsesside tagamisele, magades aga läheb peamine energiavoog reservi, et taastada jõud ja akumuleerida energiat ATP sünteesi kaudu.

Ebamõistliku olendi - looma - vitoni keha tundlikele kontuuridele jõudvat teavet töötlevad vitoni keha juhtstruktuurid vitoni kujul. Töödeldava teabe maht ja vitoni keha programmifailide töötlemise kiirus on mõõtmatult suurem kui millelgi sarnasel elektroonilisel kujul. - vitoni infomaht on 100 tuhat korda suurem kui elektronil ja vitoni välja kiirus on 4 korda suurem kui valguse kiirus. Töödeldud teave signaali kujul tagastatakse tagasi füüsilisse kehasse, mille reaktsiooni inimesed nimetavad refleksideks - tingimusteta ja tingimuslikuks.

Tingimusteta refleksid on välja töötatud "kõva" tarkvarafailide abil - need pakuvad selliseid funktsioone nagu näiteks südame ja kopsude töö, siseorganid, hormoonide süntees, lihaste reaktsioon põletusele, janu ja nälja nähtus jne, s.o. nad vastutavad elusorganismi elutoetussüsteemide toimimise eest.

Tingimuslik refleksid programmide kodeeritakse "käitumuslike" failide abil, "plastist" millel on võime analüüsida väliseid tingimusi ja teha otsuseid mõtlemise põhimõtete põhjal - neid võib nimetada looma primitiivseks meeleks. Jah, see on meel, mitte "tingitud refleks", nagu püüdis tõestada kurikuulus loomade ja koerte piinaja ("naturalist"!) - akadeemik I. P. Pavlov. Ja mida suurem on Vitoni maatriksi programmifail, seda intelligentsem ja kõrgem on loom, nad on võimelised armastama, olema armukade, solvuma, olema kavalad, tegema nalja, rõõmustama, nutma, olema kurvad; inimesed püstitavad koertele lojaalsuse ja pühendumuse eest monumente - kas sellist loomade käitumist saab nimetada instinktiivseks?

See tarkvarastruktuur on võimeline looma uusi käitumisreaktsioone, uusi instinkte ja kohandama elusolendeid muutuvate keskkonnatingimustega. Need tagavad elusolendi käitumise väliskeskkonnas, oskused jahipidamiseks ja toidu hankimiseks, objektide äratundmise nägemis-, kompimis-, kuulmis- ja haistmisorganite abil, tagades looma ohutuse ja kaitse rünnaku eest ning tekitades kaitsereaktsioone -

looma agressiivne käitumine. See närvisüsteemi ülesehitamise põhimõte, millel on ülalloetletud tunnused ja elemendid, on välja töötatud, testitud ja täiustatud kõigil kõrgematel elusolenditel Maal.

Inimese kontrollsüsteem on seevastu keerukam. Nagu loomadelgi, arendavad tingimusteta refleksid välja nn kõvad tarkvarafailid – need vastutavad elusorganismi elutoetussüsteemide toimimise eest; inimesed nimetavad neid alateadlikeks reaktsioonideks, kuna hingamine, südametegevus ja kõik keha funktsioonid toimivad automaatselt. Inimestel pole praktiliselt mingit tarkvara käitumuslike failide jaoks (välja arvatud näiteks vastsündinu haaramisrefleks, seksuaalne iha).

Inimese elusolemise ajal säilitab tema vitonkeha alati oma terviklikkuse, isegi kui jäseme või organ on kadunud. Näiteks füüsilist kätt või jalga pole, need amputeeritakse, kuid vitonkäsi või -jalg jääb paika - neid säilitab juhtimissüsteem, kuna süsteemi toimimine on ilma puuduva elemendita keeruline, just nagu arvutiprogrammi toimimine on keeruline ilma selle osata. See selgitab nn "fantoomvalusid" ja muid puuduva jäseme efekti avaldumise fakte. Kaotatud jäsemete ja organite taastamise programmide failid puuduvad kõrgematel loomadel ja inimestel. Need esinevad ainult madalamatel organismidel ja loomadel, näiteks veehüdral ja sisalikul.

Kõrgemate loomade puhul on selliste programmide olemasolu vastuolus loodusliku valiku põhimõtetega. Seega on füüsiline keha elus, kui vitonkeha funktsioneerib. Kujutage ette, et tehases lülitati lüliti välja ja kõik masinad seisma jäid, st miski ei liigu, ei tööta ega toodeta enam midagi. Sama kehtib ka elava füüsilise keha kohta: kui vitonkeha mingil põhjusel lakkab funktsioneerimast ja seejärel täielikult kokku variseb, toimub bioobjekti surm.

See on erinevus eluslooma lihatüki ja turult ostetud looma lihatüki vahel – sellel tükil on väljastpoolt sama orgaaniline aine: valgud, rasvad, süsivesikud, aga see on põhimõtteliselt erinev – see on lihtsalt surnud orgaaniline aine, mis ei saa enam kunagi ellu, sest vitonkeha puudub.

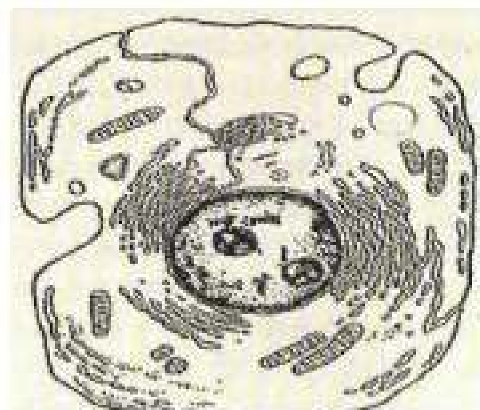
Ja viimane asi, mida tänapäeval inimese vitoni keha kohta öelda saab: vitoni struktuuri stabiilsus on normaalsetes tingimustes 9 (üheksa) päeva pärast inimese füüsilist surma. Pärast seda aega laguneb see pöördumatult, vabanedes sujuvalt energiat aja jooksul, ja inimkeha vitoni struktuuride informatsiooni ei ole enam võimalik jäänustest taastada. Vitoni informatsiooni saab rakkudes säilitada ainult bioloogiliste protsesside täieliku lakkamisega sügavkülmutamise ajal või bioobjekti säilitamisel "talveune" režiimis sobivates temperatuuri-, niiskus- ja gaasikeskkonna tingimustes suurema tihedusega vitoni väljas.

Peatükk 32.

Närviimpulsside olemus.

Kord. - Kujutage ette organismi elusrakku: see ei ole mikroskoobi all nähtav, vaid keerukas kolmemõõtmeline struktuur, mis meenutab mitmekorruselist tootmisüksust: tehas "ruumide", mõne toru, horisontaalsete ja vertikaalsete käikudega. Igas "ruumis" töötab arvukalt mehhanisme: tuum, membraanid, endoplasmaatiline retiikulum, lüsosoomid, mitokondrid, Golgi aparaat ja palju muud; need "mehhanismid" töötavad koordineeritult, toitained jõuavad nendeni torude kaudu, millest toodetakse rasvu, valke, süsivesikuid -

Ühesõnaga, kõik, mis on vajalik organismi elutegevuseks. Kõik see tuleb üles ehitada ja kogu see keerukas majandus tuleb hallata - organism ehitab end ise vastavalt vitonmaatriksisse kinnistunud füüsikaliste ja vitonkehade ehitus- ja elutegevuse programmile ning valmis "ettevõtte" ehituse ja toimimise juhtimine toimub samaaegselt.

Joonis 56. Elav rakk.

Nii nagu üksikud töökojad, tehased ja tehased on ühendatud suurteks tööstuspiirkondadeks, on ka keharakud ühendatud mitmesugusteks organiteks: kopsudeks, lihasteks, transpordisüsteemideks, vere- ja lümfisoonteks jne, millest igaüks täidab kehas oma elutähtsat funktsiooni. Iga raku ja iga organi tööd jälgitakse pidevalt kogu elu jooksul.

Viton juht struktuur või Neuroprotsessor, mis täidab kahte funktsiooni:

• varustab raku "mehhanisme" energiaga; • genereerib kontrollimpulsse: millal, kus ja mida teha Vitonkeha ehk neuroprotsessori mõju inimese füüsilisele kehale toimub läbi tema närvisüsteemi, samuti kogub neuroprotsessor teavet keha ja selle keskkonna kohta. Inimesel on närvisüsteem, mis koosneb ajust ja seljaajust, neuronitest, närvikiududest ja närvilõpmetest - aksonitest, dendriitidest, retseptoritest. Inimese närvisüsteem on füüsilise keha üks olulisemaid elutoetussüsteeme. Aga milline on närviimpulsside ülekande mehhanism?

Inimese keha või selle organite elementide otsesel mõjutamisel, olgu selleks siis lihtsalt naha puudutamine või nähtava valguse footonite mõju võrkkestale

silmad, aine molekulid haistmisorganitel. Elusraku membraani energiapotentsiaalis toimub muutus, st rakk reageerib löögile oma membraani elektrilise potentsiaali muutmisega. Elektrilise potentsiaali koguväärtus on otseselt proportsionaalne löögi suurusega ja sellest tulenevalt ka lööki kogevate rakkude arvuga, see on ilmne ja lihtne. Kõik mõistavad erinevust kerge puudutuse ja kindla käepigistuse, nõrga valguse vahel öösel ja ereda päikesepaistelise päeva vahel, kui valgus teeb silmadele haiget.

Joonis 57. Neuron dendriitide ja efektiivse närvilõpmed

Praegu aktsepteeritud teooria on see, et muutus Närvilõpmete potentsiaal muudatused valgumolekulide elektrilised keemilised sidemed tekitavad nõrga elektrivoolu, mis edastab närviimpulsi mööda kiude ajukoore neuronitele, s.t. ülekande alus on -

bioelektriline impulss.

Märkus: Neuron (kreeka keelest neuron - närv) - Närvirakk, mis koosneb kehast ja sellest ulatuvatest jätketest - suhteliselt lühikestest dendriitidest ja pikast aksonist - närvisüsteemi põhiline struktuuriline ja funktsionaalne üksus. Neuronid juhivad närviimpulsse retseptoritest kesknärvisüsteemi (sensoorsed neuronid), kesknärvisüsteemist täidesaatvatesse *organitesse* (motoorsed *neuronid)* ja ühendavad mitmeid teisi närvirakke (interneuronid). Neuronid suhtlevad omavahel ja täidesaatva organi rakkudega sünapside kaudu. Keeriloomal on 102 neuronit.

,

inimestel - üle 1010 .

Närviimpulsside ülekande "keemia" teooria toetuseks lahkavad meditsiinitudengid kohusetundlikult vaeseid konni, kastes neid ära lõigatud jalgade ja happe sisse – jalalihased tõmbuvad kokku. Tundub, et teooria on õige... aga mõelge: miks ei toimu tuumaplahvatuse ajal nii ägedat eluskoe, elusorganismi reaktsiooni elektromagnetilisele impulsile (EMP)?

Tuumaplahvatuse epitsentrist igas suunas leviv võimas elektronide voog on võimeline tekitama palju probleeme, sest füüsikaseaduste kohaselt indutseeritakse elektronide voolu läbimisel juhis elektromotoorne jõud (EMF) ja

tekib elektrivool. Isegi suhteliselt nõrga (kilotonnides) TNT-ekvivalendiga tuumaplahvatuse korral tekivad nii võimsad voolud, et elektrijuhtmed ei pea sellele vastu ning elektriliinid, side, elektrimasinad ja elektroonikaseadmed põlevad läbi. Ameerika Ühendriikide ja Nõukogude Liidu teadlikkus sellisest ohust pärast Ameerika relvade tuumakatsetuste läbiviimist kosmoses Põhja-Ameerika kohal ja Nõukogude relvade Semipalatinski katsepolügooni kohal viis tuumarelvade katsetuste keelustamise lepingu kiire väljatöötamise ja allkirjastamiseni kosmoses ning läbirääkimiste alguseni nende relvade katsetamise keelustamiseks kolmes keskkonnas.

Mis juhtus? Vaid üheainsa kosmoseplahvatuse tagajärjel kaotas Ameerika mitu satelliiti, energiavarustuse ja side märkimisväärsel alal oma territooriumist. Venelastel olid märgatavalt leebemad tagajärjed – nad õhkisid oma pommid...

asustamata territooriumil polnud nii palju energiasüsteeme. Kuid mõlemad said ohust kiiresti aru ja hindasid seda, astudes õigeid samme inimkonna turvalisuse tagamiseks.

Kui närviimpulsside edastamise aluseks oleksid nõrgad elektrivoolud ja sama nõrgad elektriväljad, siis tuumaplahvatuse mõjul tekiks juhis võimas elektrivool ja inimkeha on üks neist. Selle suurust saab hõlpsasti arvutada teadaolevate füüsikavalemite abil, teades inimkeha algandmeid, selle üldmõõtmeid, ristlõikepindala, keha eri- ja kogutakistust, samuti EMP elektronvoo parameetreid. On lihtne mõista, et ükski inimene ei jääks ellu - närvisüsteem häviks täielikult ja EMP suure võimsuse korral põleks inimene lihtsalt läbi, isegi kui ta oleks varjualuses tuumaplahvatuse muude kahjulike tegurite eest. Kuid seda ei juhtu.

Tegelikkuses on tegemist naha kahjustustega termilise kiirguse tõttu, põletustega alfa- ja beetaosakeste tõttu (käsitleme plahvatuse kiirgusmõju, jättes mehaanilise detailid välja). Luuüdi hematopoeetilise võimekuse häire kiirguskahjustuse ajal on põhjustatud punaste vereliblede eluvõimetute mutatsioonide ilmnemisest ja sellest tulenevalt leukeemiast, mis viib organismi surmani kehakudede hapnikuvaeguse tõttu. See tekib organismi liigse ionisatsiooni tõttu neutron- ja gammakiirguse poolt, vabade radikaalide laengute märkide muutumise ja molekulaarsete ühendite lõppude tõttu nukleiinhapete sünteesi ajal, mis on selle kiirguse mõjul põhjustatud.

Kõiki neid just elektroonilisel tasandil esinevaid probleeme olete te üsna hästi uurinud ja on teada, et kõigi loetletud tegurite tegelik mõju närvisüsteemile on mitu suurusjärku nõrgem, kui elektrooniliste protsesside ja väljade füüsika valemid viitavad. Lõppude lõpuks, kui inimese närvisüsteem oleks üles ehitatud elektroonilise skeemi järgi, oleks tal surmavalt ohtlik viibida töötavate elektrigeneraatorite, raadiojaamade läheduses, s.o. tugevate elektromagnetväljade tsoonis, mida inimene saaks reaalselt ja füüsiliselt tunda, nagu näiteks väike kala - Niiluse säga.

Ilmselt väldib ametlik meditsiiniteadus seda mõistes häbelikult probleemi olemust, öeldes möödaminnes, et aksonid edastavad signaali dendriitidest neuronitesse, täpsustamata, millist signaali ja kuidas edastatakse. Katsed omistada sellele protsessile keemilist olemust on samuti vastuvõetamatud: keemilised reaktsioonid põhinevad elektronide ÿ-sidemetel (sigma-sidemetel) ja ÿ-sidemetel (pi-sidemetel), s.t. aatomite elektronkestade samadel omadustel. Järelikult kasutatakse inimese närvisüsteemis teisi füüsikalisi printsiipe, mis ei ole seotud elektroni igakülgse kasutamisega. Millised?

Loomade ja inimeste füüsilise keha närvisüsteemis kasutatakse seda põhimõtet
Keha ja juhtimissüsteemi laineväljade eraldamine välja aluse - elementaarosakeste - järgi. Keha aines kasutatakse elektroni (selle välja) ja juhtimissüsteemis - vitoni ja selle välja. Mõista, see on väga lihtne - kui on olemas laineväli, peab olema osake, mis selle moodustab. On olemas elektromagnetväli - on olemas elektron; on olemas elusorganismi bioväli - peab olema osake, mis selle moodustab - viton. Signaalide edastamine, kasutades vitoni kui peamist energia- ja infoväljade kandjat, võimaldab kõrget mürakindlust ja seega ka juhtimissüsteemi töökindlust.

Sarnast põhimõtet on inimesed juba ammu kasutanud: pidage meeles oma tehaseid ja tehaseid tehnilise arengu koidikul. Energia edastamiseks kasutati mahukaid mehaanilisi ülekandeid ning kaugjuhtimiseks mehaanilisi käike, hoobasid ja kaableid. Kas see oli mugav? Üks segas teist. Ja niipea, kui energia edastamiseks ja (masinate juhtimiseks) hakati kasutama elektrit ja elektroonikaseadmeid, töötas

tehased muutusid tõhusamaks ja töökindlamaks. Seega ei tohiks elusorganismis üks asi teise tööd segada, vaid on vaja võimet üks teisega ühendada.

Elektron ja viton täidavad selle nõude ideaalselt: nad kuuluvad erinevate ruumide elementaarosakestesse, seetõttu ei saa nad üksteist segada, kuid olles koos tetraeederite ja fosfori elektronkestades, on neil otsene seos ja viton ei ole tuuma, vaid elektroni satelliit. Fosfor kannab elektronkestade välistel orbiitidel viit vaba vitonit - nulllaenguga leptone. Vitonid alluvad samadele laineteooria seadustele kui elektron. Fosfori vitonid, olles orbiitidel oma elektronide ümber, aktsepteerivad automaatselt elektronkesta potentsiaali ja parameetrite muutust - fosfori aatomis toimub infovahetus "elektron - viton", st toimub elektronimpulsi muundumine vitooniks ja vastupidi. Seda fosfori omadust nimetatakse ka "fosforisillaks", st elu sillaks eluta ja elava vahel. Ilma fosforita oleks närvisüsteemi teke võimatu.

Närvisüsteemi signaalide muundumine toimub järgmiselt: kui närvilõpmeraku (retseptori) elektriline potentsiaal muutub sellele avalduva välise mõju tõttu, muutub fosfori aatomite elektronkestade potentsiaal, mis on osa retseptori eluskoe valguühenditest - tekib primaarne elektronimpulss, millele sümmeetriliselt tekib vitoni impulss närvikoe samades fosfori aatomites.

Just fosfori aatomite vitonid, mida leidub eriti palju närvikoe rakkudes, loovad aluse vitooni juhtivuse kanali ja reaalse vitooni-elektroonilise juhi moodustumiseks. Vitonivälja parameetrite muutmine -

pinge, takistus, vitoni voolu tugevus (sarnane elektri- või footonväljaga) - ja täidab signaali edastamise funktsiooni elusolendite närvisüsteemis.

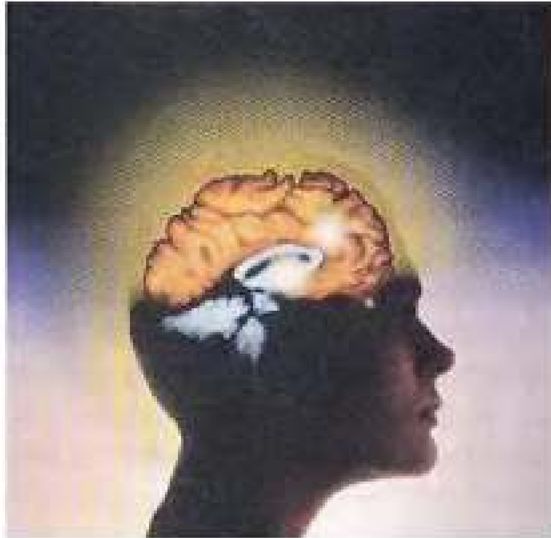
Vitoni signaalil on kaks teed: esimene kulgeb mööda närvikiude vastava ajukoore piirkonna neuronitesse; teine on signaali ülekanne kiire kujul mööda vitoni ahelat samadele ajukoore neuronitele. Teisisõnu, rakendatakse juhtimissüsteemi signaali edastuskanalite dubleerimise põhimõtet. Vitoni väli ei ole elektriväljade ja elektromagnetiliste häirete märgatava mõju all. Sellisel juhul on süsteemi häire ainult selle üksikute elementide kahjustus, näiteks purunenud närvikiu mõju on sarnane purunenud juhtme mõjuga elektriahelas.

Sellise vitonimpulsiks muundatud primaarset elektronimpulssi kasutava süsteemi nõrk koht on see, et elektrilöögi efekt on võimalik ja tekibki siis, kui elusorganism puutub otseselt kokku piisavalt kõrge pingega juhiga, st tugeva (või isegi hävitava) signaali algatajaks on rakumembraani potentsiaali muutus mitte tavapäraste tegurite tõttu, kui membraan ise muudab potentsiaali, vaid siis, kui rakud (või kogu organism) lülitatakse välise elektrivooluallika elektriahelasse otsese kokkupuute kaudu juhiga. Kuid midagi paremat pole veel leiutatud.

Seega kogutakse kõik perifeerse närvisüsteemi signaalid ajju, kus on eriti palju neuroneid, ja neilt saadetakse tagasisidesüsteemide loogikale vastavad juhtimiskäsklused tagasi perifeerse süsteemi lõppelementidele ja neilt organitesse. Aga kus toimub sissetuleva teabe töötlemine vastavalt "kiire" mälu funktsioonile, selle akumuleerimine ja "arhiveerimine" pikaajalisse mällu? Neuron on ainult edastav seade, ta ei saa teavet töödelda, rääkimata salvestamisest. Milles siis asi on?

Inimese aju ei ole "mõistuse vastuvõtuseade", vaid pelgalt antennilülitusseade teabe edastamiseks vitonide kujul, mis on vastu võetud

füüsiline keha, vitonkeha tundlikel kontuuridel. Neuron on antennimassiivi vastuvõttev-kiirgav rakk, mis sisuliselt on ajukoor. Just neuron on võimeline muutma vitonvälja infokiirgust närvisüsteemi viton-elektrooniliseks signaaliks. Just ajukoor on antennilülitusseadme "kiirgusvoolu" ülemineku "pistik", mitte midagi muud.

Ajukoore pindala ja aju mahu suhe on otseselt proportsionaalne vitonmaatriksi infomahutavuse astmega ja sellest tulenevalt ka neurokompuutri töövõimega.

Kõigist elusorganismidest Maal on just inimesel ja ainult inimesel neurokompuutri suurim operatiivvõime. Orangutan või šimpans sõrmedega keerukaid ei suuda Viton ja täpseid liigutusi teha: nad ei suuda näiteks kellamehhanismi kokku panna. Ka laps ei suuda seda teha: neurokompuuter pole veel optimaalse suuruseni kasvanud. Ainult täiskasvanu suudab seda teha – küpsel inimesel on kõige täiuslikum juhtimissüsteem, mida kellelgi teisel Maal pole .

antenn

Joonis 58. Inimese aju on saatja ja vastuvõtja antenn.

Рис. 59. Строение головного мозга человека и «зоны ответственности».

Nagu "ühenda ja kasuta" disainile kohane, on ajukoorel erinevad piirkonnad, mis vastutavad teabe väljastamise ja edastamise eest konkreetsetelt osadelt.

organid. Just neid piirkondi on teadlased õppinud tuvastama, uskudes ekslikult, et seal töödeldakse ja kogutakse infot. Ei, need on vaid infokanalite spetsiifilised "vastutusalad". Just siis, kui need piirkonnad kahjustuvad, võivad terved kehasüsteemid välja lülituda ja surema hakata. Seetõttu on just ajukoorel kõrgeim füüsilise kaitse aste: seda ümbritseb kolju tihe luukude.

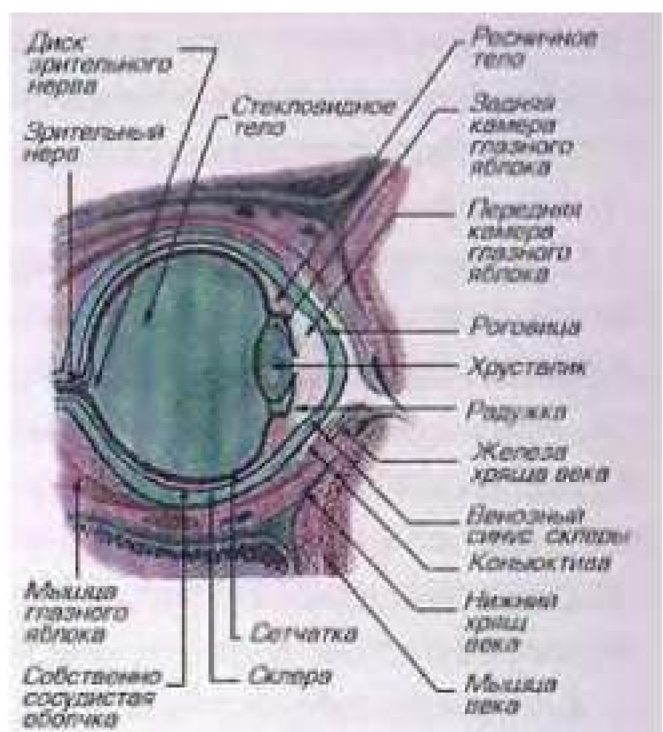
Just oma antenniseadme funktsiooni tõttu asub ajukoor peas ja mitte kusagil mujal: ainult sümmeetriliselt peamiste vitonkontuuride telje suhtes nende maksimaalse radiaaltiheduse tsoonis.

Sarnast saatva ja vastuvõtva antenniseadme (peamiselt vastuvõtuseadme) funktsiooni täidab silma võrkkest, mis koosneb "varrastest" ja "koonustest". Jah, silmad on keha antennimoodul, mis on loodud välise teabe vastuvõtmiseks nähtava valguse sagedusalas. Ja sellel moodulil on signaalifunktsioonis pöörduvus. "Vardad" ja "koonused" erinevad ainult signaali töösageduse, st inimesele nähtava valguse lainepikkuse poolest, kuid nende olemus ja tööpõhimõte on samad. Silma optiline süsteem fokuseerib pildi võrkkestale. Seejärel muundab antennisüsteemi elementaarrakk, "varras" või "koonus", valguskvantide energia viton-elektronsignaaliks, mida nägemisnärvi kaudu edastatakse ajukoorde. Neuroni signaali radiaalsignaaliks muundamise edasine meetod on teile juba tuttav.

tuntud.

Autori märkus: Arst räägib ka silma iirise suuruse püsivusest:
silmaarst, meditsiiniteaduste doktor, professor E. R. Muldašev oma raamatus –
„Kellest me põlvneme ehk Himaalaja ekspeditsiooni sensatsioonilised tulemused."
Kuid footonantennil, silmal, on veel üks omadus: silmade iirised.
laps ja täiskasvanu on ühesugused.

Kui lapse ajukoore kasvu täiskasvanueani määrab vitonkeha kasv ja areng, neuroprotsessori võimete ja mahutavuse suurenemine, siis footonantenni element – silma iiris – ei tohiks kasvada. Üle 90% informatsioonist jõuab inimeseni silmade kaudu, sealhulgas informatsioon keha asukoha kohta välismaailmas. Optiline signaal peab olema rangelt kalibreeritud. See on eluliselt tähtis. See on "silm", selle näidud ei tohiks muutuda. Skaala peab olema muutmata, nagu sihtimisvõrk armee binoklites.

Joonis 60. Inimsilma ehitus.

Silma footonantenni "pöörduvuse" omaduse võlgnevad inimesed sellistele tuttavatele nähtustele nagu unenäod. Fakt on see, et uinumisel pööravad inimese silmad pupillid ülespoole, otsaesise alla. Siis langeb silmade optiline telg kokku peaantenni vitonkontuuride optilise teljega -

näljane aju ja pupillid vaatavad ajukoore justkui seestpoolt. "Kiire" une faasis tekitab silm kiirgust, mis skaneerib ajukoore piirkondi, sealhulgas pikaajalise mälu eest vastutava ajukoore antennimassiivi piirkondi, filmides vitoniga

signaali kontuurid pildi kujul - nii me unistame oma lapsepõlveunenägusid.

Aga kui sel hetkel saadetakse ajukoorde signaal, mida saavad genereerida intelligentsed kõrgemad ruumid, või ajukoor saab signaali teiselt inimeselt, kelle ajukoore sagedusparameetrid langevad kokku tema omadega (telepaatia), siis võib unes inimene näha tulevikusündmuste võimalikku versiooni, teaduslikku teavet diagrammide, graafikute, valemite ja tabelite kujul või sündmusi, mis asuvad temast tuhandete kilomeetrite kaugusel. Nii sünnivadki "prohvetlikud" unenäod.

Küsige ükskõik milliselt inimeselt, millele ta võõraga kohtudes esimesena tähelepanu pöörab? Mida ta kõige rohkem mäletab? Silmad... See on inimese jaoks kõige olulisem ja mahukam kanal välise teabe vastuvõtmiseks. Just see suhtluskanal on nii vitonkeha neuroprotsessori kui ka hinge sapionprotsessori töötlemise seisukohast kõige informatiivsem. Pärast töötlemist naaseb signaal käskude ja otsuste kujul. Kuid tagasisidekanal on mõnel inimesel märgatavalt aktiveeritud võrreldes teistega - tahtejõu abil saab signaali projektsiooni edastada ajukoorest tagasi võrkkesta, sundides viimast juba antenniseadme saatjamoodulina tekitama viton- ja footonkiirgust. Pole ime, et öeldakse: "Silmad on hinge peegel."

Just nendel võrkkesta füüsikalistel põhimõtetel ja disainifunktsioonidel põhineb inimese omadus, mida rahvasuus nimetatakse "kurjaks silmaks". Nii mõjutavad "mustkunstnikud", selgeltnägijad, hüpnotisöörid ja mõned mustlased inimesi selle kanali kaudu. Edastatud teave, mis on genereeritud konkreetse visuaalse kujutise, soovi, käsu kujul, edastatakse hüpnotisööri poolt võrkkestale. Silma võrkkest teostab vastupidise protsessi - see muundab viton-elektroonilise signaali kiiresignaaliks, mis on inimesele signaali taseme ja sageduse poolest väliselt tajumatu. Ja silma optiline süsteem teostab kiireprojektsiooni nagu slaidiprojektor. Mõnel inimesel on signaali võimsus piisav isegi filmi valgustamiseks ja visuaalse kujutise fikseerimiseks: hõbesoolad on footonienergia suhtes väga tundlikud.

Autori märkus. Esiteks, silma footonantenni pöörduvus, selle võime edastada informatsiooni "inimeselt" kiirguse kujul, seletab

ilmselt asjaolu, et elu jooksul tekivad silma iirisele defektid - erineva suuruse ja kujuga laigud, s.t. Vitoni kontuurinfo kiirgamine keha haigestunud organist silma võrkkesta poolt kahjustab silma iirist põlemise teel. Nende sõnul õppisid nad juba 20. sajandi 60. aastatel keha ja haigusi diagnoosima;

Teiseks tean juhtumit, kus puit isesüttis, õigemini laual olev sõlm, mida mu sõber pikalt vaatas. Nüüd on selgunud, et puu süttis silmadest lähtuva kiirguse tõttu ja see kiirgus oli infrapunane. See võib selgitada püro-poltergeisti juhtumeid, kui esemed, seintel olevad tapeedid, mööbel, raamatud süttivad mõne inimese juuresolekul. Süüdi pole mitte mingi "päkapikk", vaid inimene ise;

Kolmandaks on võimalik mõõta silma kiirguse parameetreid - impulsside lainespektrit, intensiivsust, sagedust ja kestust - need peaksid kokku langema diskreetse funktsiooniga (sellest järgmises peatükis). Seejärel, mõõtes konkreetse inimese diskreetset funktsiooni ja selle kõrvalekaldeid antud funktsioonist, on võimalik teada saada isiklikku eluressurssi sünnihetkest alates;

Neljandaks on võimalik luua täidesaatvate seadmete juhtimisaparaadi IR-vastuvõtjaid (infrapunavastuvõtjaid), mis töötavad silmade antud mõttekäskluste põhjal. Kodumasinatele - teleritele, kliimaseadmetele, videomakkidele jne - on olemas IR-kaugjuhtimispuldid. Iga tootja kodeerib oma tooteid omal moel: Funai telerit ei saa enam Sony kaugjuhtimispuldiga sisse lülitada. Seadmeid saab juhtida mitte kaugjuhtimispuldi või varastatava koodiga, vaid pilguga, mis on oluline mitte ainult...

kodumasinate ning tööstusharude, teenuste ja turvasüsteemide jaoks, kus isiklik juurdepääs on krüpteeritud; Viiendaks, selgeks saavad inglite ja olendite

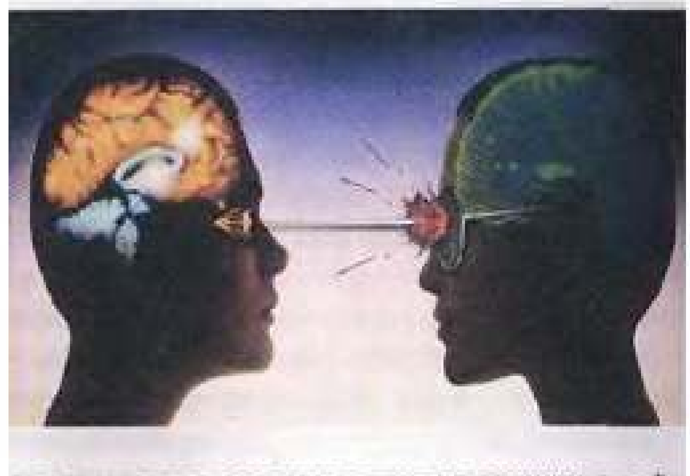
kirjeldused, kelle silmadest lähtub valgus ja kiired - näiteks Eenoki raamatus olev kirjeldus Looja sõnumitoojate ilmumisest; *„Kui ma olin 365-aastane, olin teise kuu ühel päeval üksi kodus... Siis ilmusid kaks suurt meest, keda ma polnud Maal kunagi näinud. Nende silmad särasid nagu Päike, nende silmad olid nagu põlevad tõrvikud...“.* Ilmselt on neil lühemad silmade kiirgussageduse lainepikkused - kinnitus, et nende kehade aine erineb inimeste omast.

Signaali intensiivsus on tavalise inimese jaoks täiesti piisav, et see vastu võtta ja edastada viimasele teavet mitte tähendusrikka, kontrollitud taju kanali kaudu, vaid otse alateadvuse tasandile. Seepärast nõuab hüpnotisöör: "Vaata mulle silma!" See on väga ohtlik.

Seda omadust kasutavad ka need inimesed, kellel on head suhtlemisoskused, oskus inimesi veenda ja juhtida. Tihti satub tavaline inimene, seda ise kahtlustamata, pärast mõneminutilist vestlust sellise usaldusväärse vestluskaaslasega täielikult tema võimuses. Aga mis siis, kui ta on petis või maniakk-tapja, nagu Tšikatilo? Paljud ei suuda siis seletada, kuidas nad usaldasid oma raha "võluvale" kelmile, ja need, kes usaldasid oma elu, ei oska enam midagi öelda... See on surmavalt ohtlik näiteks psühhiaatriahaiglate personalile, kus hoitakse vaimuhaigeid inimesi, sageli ravimatult haigeid, agressiivseid ja kurje. Nende silmad genereerivad pidevalt personali kohta ebanormaalset informatsiooni, mis on haige, hullumeelse meele vili, arstid leiavad

sellele kergesti kinnitust ebanormaalselt kõrges statistikas - vähemalt mitu aastat sellistes asutustes töötanud personali vaimsed ja üldised haigused.

Personal peab end selle ohu eest kaitsma, järgides lihtsaid ja elementaarseid reegleid: 1. *Ärge kunagi vaadake vaimuhaigele inimesele silma.*

2. Kaitse oma silmi
Peegeldav prillidega Koos metalliseeritud kate ühepoolse optilise juhtivusega, mis peegeldab või varjab infrapunakiirgust.

Vitoni teooria omandamisel on võimalik luua veel üks kaitse, kuid nüüd on võimalik ligipääsetavate meetodite abil kaitsta vähemalt peamist teabevahetuskanalit.

Kuidas süsteem tervikuna töötab? Kus infot töödeldakse? Inimese närvisüsteemi tööd ja omadusi käsitletakse allpool.

Peatükk 33.

Inimkeha bioprotsesside kontroll.

Krr. Nüüd vaatleme lähemalt vitonkeha struktuuride ja füüsilise keha närvisüsteemi ühist tööd. Selgitasime, kuidas, kus ja millisel kujul see toimub.

Füüsilise keha närvisüsteemi infoedastus - kõik voolab ajukoorde viton-elektrooniliste signaalide kujul. Viton-elektrooniline signaal pideva funktsiooni kujul, mis on ajas ja komponentides muutuv, jõuab füüsilise keha perifeersetest seadmetest närvisüsteemi kaudu neuronisse.

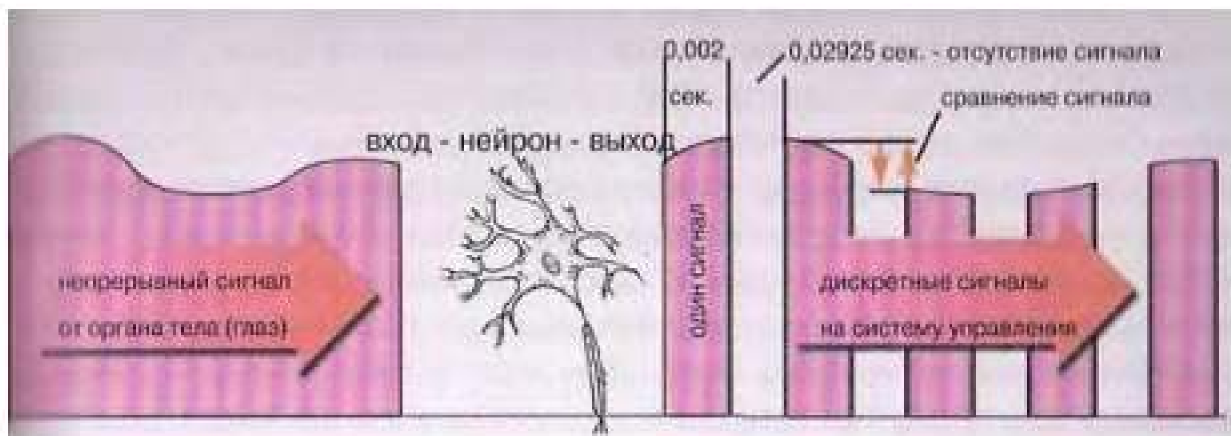
Ajukoore neuronid on füüsilise keha närvisüsteemi viton-elektroonilise signaali peamine edastav ja vastuvõttev lüli, muutes viton-elektroonilise signaali vitonkiirguseks ning edastades seda („vitonkehale“) ja vastu võttes („vitonkehalt“).

Neuroni peamine omadus on pideva signaali muundumine pulseerivaks, diskreetseks signaaliks. Impulsi kestus on 0,002 sekundit (nullpunkt, kaks tuhandikku sekundist), impulsside arv sekundis (sagedus) on 32 (kolmkümmend kaks)** - **tavalises töörežiimis on inimese juhtimissüsteemi diskreetne funktsioon Fd = 0,002/32.

Just sellise kestusega ja sellise sagedusega impulsid üldisest infovoost suunatakse töötlemiseks inimese neurokompuutrisse.

Just sellise kestuse ja sagedusega juhtimpulsid pärast töötlemist neurokompuuter annab neid igale inimkeha rakule.

Neuron lõikab pidevast infovoost välja impulsid ja ülejäänud infot ignoreeritakse "vaikimisi", st töödeldakse ainult 6,4% infost, ülejäänu visatakse ära.

Joonis 61. Pideva ajukoore neuroni transformatsiooni skeem signaali diskreetseks. Näidatud on järjestikuste signaalide võrdlemise põhimõte.

Vitonkeha diskreetse vitonsignaali peamine vastuvõtu- ja edastuskanal on selle kontuurid, need loevad vitonsignaali ajukoorest ("alates") ja edastavad signaali vitonkeha töötlemiseks ("kuni"). Töödeldud signaal vitonkeha primaarrakkudest - rakkude vitonmaatriksitest - saadavate juhtimiskäskluste kujul.

kandub viton-isokiirituse kujul tagasi ajukoore neuronitesse.

Taimede ja algloomade vitonprotsessorid, millel puuduvad kehas aju neuronid, on siiski samuti pulseeriva töö iseloomuga. Sel juhul kasutatakse planeedi vitonvälja impulsse juhtimpulsside peageneraatorina - nende rakkude maatriksid on "häälestatud" selle sageduskarakteristikutele. Seetõttu reageerivad taimed ja algloomad nii tundlikult välistingimuste muutustele -

välise kiirguse intensiivsus sõltuvalt kellaajast, aastast, päikese aktiivsusest jne. Selles mõttes on kõrgemad loomad ja inimesed keskkonnatingimustest "autonoomsemad".

Diskreetsete neuronite signaalide teine oluline omadus on võime neid võrrelda Vitoni protsessoriga viivitusfunktsiooni abil, mis võimaldab valida valesignaale. Kahe järjestikuse signaali võrdlemisel neid võrreldakse ja olulise erinevuse korral ignoreeritakse (kuid mitte unustatakse) eelmisest suure kõrvalekaldega signaali: nii teostatakse signaali "sisendjuhtimine" juhtimiskäsu genereerimisel.

Kujutage ette: üks signaal - üks kaader filmil ja see kaader on poolläbipaistev. Kui sellele peale asetada teine sarnane signaal - teine poolläbipaistev kaader -, saate selge pildi, mis on hästi tajutav ja arusaadav. Kui teine "pildikaader" erineb esimesest järsult, siis pealekandmisel selge pilt ei toimi - te ei saa sellest aru, kuid see "kaader" - infosignaal - on juba juhtimissüsteemi sisenenud ja salvestatud, kuid otsuse langetamisel ignoreeritakse seda kui valet. Me saame seda ise hõlpsalt kontrollida, piisab vaid meelespidamisest, kuidas vastutulevad autod möödasõidu hetkel mööda vilguvad - nende pildid tunduvad poolläbipaistvad.

Nii vähendatakse sissetuleva valeinfo mahtu, sarnaselt radari häirete valijaga. See on aluseks süsteemi võimele valida ja pöörata tähelepanu vajalikele ja õigetele signaalidele: selle töö muutub usaldusväärseks ja veavabaks.

Inimesed teavad seda neuroni omadust, kuid nad ei taha aru saada, et just neuron on selles "süüdi". Näiteks võimaldab neuron inimestel nautida kino, mis põhineb pidevalt arenevate piltide järjestikuse särituse põhimõttel, ja aeg, mille jooksul neuron nägemisnärvi signaali edasi lükkab, on aluseks filmikaamera ja filmiprojektori tehnilistele omadustele - viivitusaega kasutatakse "tumeda kaadri" jaoks - kui valgus on kardinaga kaetud, liigub film ja inimene seda ei märka. Sekundi kohta peab olema vähemalt 32/2 = 16 kaadrit. Vähem pole enam võimalik, näiteks 15; siis 15 x 2 = 30, st "poolläbipaistvate" kaadrite arv on väiksem kui 32 ja inimene näeb tumedat ekraani - pilt väreleb. Inimesed ütlevad, et kino põhimõte põhineb "silma võimel" ... Silmal pole sellega mingit pistmist, nii lihtne see ongi ...

Neuroni poolt valesignaalide valimine on leidnud rakendust ebaausates reklaamimeetodites: reklaamikaader põimitakse tavalisse filmi, mida alateadvus mäletab, kuid inimene ei mõista – ta "ei näe" seda, aga alateadvus on selle juba salvestanud. Sellise reklaami tulemus on mitu korda suurem kui tavapärasel, mistõttu näiteks Ameerikas on see reklaamimeetod keelatud.

Ühe diskreetse signaali kestus on 0,03125 sekundit ja vaikimisi aeg (viivitusfunktsioon) on 0,02925 sekundit. Teie teadlased võtavad ekslikult viivitusfunktsiooni abil signaali puudumise närviimpulsi läbimise ajaks mööda närvikiudu, määrates närviimpulsi kiiruse kiu pikkuse järgi - 3,0 kuni 120 m/s. See on vale, te saate suurepäraselt aru, et närviimpulsside edastamise kiirus ei saa füüsikalisel alusel samaväärsetes närvikiududes olla erinev - see peab olema sama. Te ise saate suurepäraselt aru, et vastuvõetud signaali tuleb töödelda, teha otsus ja anda täitmiseks käsk. Seda saab teha ainult teabe kogumise, töötlemise ja salvestamise seade - arvuti. Inimese bioloogiline arvuti on väga võimas - kõik katsed luua tehisintellekti, mis põhineb maise teaduse saavutustel, on viinud asjata: võimed on nõrgad. Madala närviimpulsi kiirusega on võimatu kiiresti töödelda tohutut hulka teavet. Kujutage ette, mis juhtub teie koduarvutiga, kui elektrooniliste väljade kiirus väheneb 3 miljonit korda. Kui tal näiteks korrutustehte 2x2=4 sooritamiseks kulus 1 sekund, siis nüüd võtab see umbes kuu aega! Madal kiirus on jama. Kiirus peab olema väga suur.

Närviimpulsi kiirus on võrdne vitonvälja levimiskiirusega - 4C (neli korda kiirem valguse kiirus vaakumis).

Vitonkeha neurokompuuter ei anna suurt mõistust, see ainult „juhib elu“. Kuid mõistus on ikkagi olemas, kuigi selle intellektuaalsed võimed on piiratud – see on kõrgelt arenenud looma tasemel „loomne“ mõistus, ei midagi enamat. Ainult hinge sapioonprotsessor suudab inimesele anda kõrge analüütilise mõistuse.

Mida pakub Vitoni neurokompuuter?

Esiteks vastutab see instinktiivse tegevuse eest: inimese instinktifailidesse koguneb töökogemus, sõiduoskused, s.t. omandatud toimingud, mida inimene sooritab "automaatselt", mõtlemata. Need on püsivad failid, need salvestatakse kogu eluks ja neid saab sugulise paljunemise ajal koos päriliku teabega edasi anda. Siit pärinevad "töödünastiate" juured ja kust sündis ütlus "Oskusi ei saa ära juua".

Teiseks, keharakkude vitonmaatriksite komplekt, olles võimsa bioloogilise arvuti reaalne operatsiooniprotsessor, töötab füüsilise keha elutegevuse bioloogiliste protsesside toimimise juhtimissüsteemi režiimis. Elusolendite kehas ei juhtu miski spontaanselt ja kontrollimatult - kõik allub ühtsele juhtimisloogikale. Just see arvuti annab käske igale keharakule, igale organile, tagades seeläbi elusorganismi töövõime ja elutähtsa aktiivsuse. Just juhtimpulsid reguleerivad füüsilise keha füsioloogiliste protsesside kiirust, nii reguleeritakse oksüdatsiooni-redutseerimise reaktsioonide kiirust ja sellest tulenevalt ka organismi eluiga.

Keemiliste reaktsioonide kiirust mõjutavad paljud tegurid, eelkõige katalüsaatorite olemasolu, mis võivad reaktsioone kiirendada või aeglustada. Teguriteks ehk katalüsaatoriteks võivad olla keskkonna olek ja parameetrid, temperatuur ja tihedus, kiirguse, näiteks valguse footonite ja ioniseeriva kiirguse energeetiline mõju ja palju muud. Inimkehas toimub iga sekund miljardeid oksüdatsiooni- ja redutseerimisreaktsioone nii molekulaarsel kui ka rakulisel tasandil. Seda ei saa juhuse hooleks jätta. Inimkeha on hästi tasakaalustatud süsteem ja selle tõrgeteta toimimise määravad muuhulgas juhtimissüsteemi vitonväljade seadistusimpulsid. Süsteem pakub kahte juhtimistasandit:

ANU - iga raku ja siseorganite, endokriinsete näärmete, hingamise, jalgade liikumise kõndimisel jne automaatne, alateadlik (otsene) kontroll;

AOU - organite automaatne teadlik juhtimine koos teadliku korrigeerimise võimalusega meele käskude abil (näiteks käe ja selle sõrmede teadlikud liigutused töö ajal, jalgade kontrollitud liigutused liikumissuuna korrigeerimisel jne).

Juhtimissüsteemil on dubleerimine vastutusalade ja signaalifunktsioonide järgi. Dubleerimine vastutusalade järgi toimub närvitüvede ristumise teel, kus ajukoore parem pool, mida skaneerivad parempoolsed vitonahelad, edastab AOU funktsiooni abil juhtsignaali keha vasakule poolele närvikanalite kaudu ja vasak pool omakorda juhitakse ANU funktsiooni abil vasakpoolse vitonahela abil, st tekib järgmine skeem:

keha vasak külg - vasakpoolne vitoniring vastavalt ANU funktsioonile + parempoolne vitoniring vastavalt AOU funktsioonile;

Keha parem külg - parempoolne vitoniring vastavalt ANU funktsioonile + vasakpoolne vitoniring vastavalt AOU funktsioonile.

Joon. 62. Keha juhtimisfunktsioonide dubleerimine füüsilise keha närvikanalite ületamisel ja nende pealekandmisel vitonkeha kiirte ahelate ühise töö ajal.

See tagab organismi suurenenud töökindluse füüsilise keha organite talitlushäirete korral, st näiteks kui insuldi tagajärjel muutuvad ajukoore vasaku poole rakud (mida skaneerivad vasakpoolsed Vitoni ahelad) töövõimetuks, tekib keha parema poole halvatus, kuid rike esineb ainult AOU funktsioonis - inimene ei tunne ega saa liigutada paremat kätt ja paremat jalga, kuid parema poole lihasrakud on elus, kuna neid kontrollivad ANU funktsiooni kohaselt parempoolsed Vitoni ahelad. Kui sellist dubleerimist ristumise teel ei toimuks, oleks insuldi paratamatu tagajärg nekroos - keha ühe poole rakkude täielik lagunemine, mitte aga järkjärguline lihaste atroofia motoorse aktiivsuse puudumise tõttu, mis tegelikkuses esineb. Närvitüvede ristumise tagajärjel tekkiv visuaalse informatsiooni moonutus orientatsioonifunktsioonis kõrvaldatakse kahekordse ristumise teel: silmadest tulevad nägemisnärvid ristuvad enne ajju sisenemist -

Vasaku silmaga näed vasakut peopesa ja parema silmaga paremat peopesa.

Nii töötab füüsilise keha juhtimissüsteem tavarežiimis, kui neuron oma "viivitusega" lõikab välja ja kustutab pöördumatult viivituse ajal saabunud pidevast voost infot, jättes alles vaid selle tükid, muutes infovoo diskreetseks, mis tähendab, et juhtimissüsteem töötleb vaid väikest protsenti sissetulevast infost ja on ülekoormuse eest kaitstud. Kuid sellel on ka "mittestandardne" töörežiim ehk "mobilisatsioonirežiim", kui töödeldakse peaaegu kogu voogu. On hästi teada, et ohuhetkel hakkab inimene infot mitu korda kiiremini mõtlema ja analüüsima - iga sekund "venib" minutiteks, reaktsiooniaeg lüheneb, lihased töötavad kiiremini. Kui olete kunagi autoõnnetuses olnud, siis mäletate, kuidas need sekundid aeglaselt voolasid - teile tundus, et kõik

hakkas liikuma nagu aegluubis ja te näete kõike, kuid olete võimetu midagi tegema.

teha. Tegelikult juhtus kõik hetkega, sekundi murdosa jooksul: auto ei aeglustanud, sa lihtsalt hakkasid aega teistmoodi tajuma. On juhtumeid, kus inimene nägi kuuli torust välja lendavat ja suutis selle eest kõrvale

põigelda, kuigi teda tulistati lähedalt, mitme meetri kauguselt. Või näiteks sõjaaegne juhtum, kui mees nägi enda lähedal maasse kukkuvat suurtükimürsku. Mees nägi, kuidas mürsk hakkas lõhkema, kuidas mööda seda jooksid praod ja ilmusid plahvatuse esimesed sädemed. Sõduril õnnestus reageerida mikrosekunditega, ta peitis end ja jäi *ellu. Ta kirjeldas plahvatusprotsessi* hämmastava täpsusega . Sellist pilti oli võimalik jälgida ainult kiirfilmimaterjalides, mida ta polnud kunagi varem näinud, seega nägi ta seda tegelikult ilma kiirfilmita - oma silmaga. Kuidas?

Kujutage ette, et olete ohutundest pinges, kõik ümberringi on vaikne, oks klõpsatab ja teie „hing vajub kandadele": teie organid said informatsiooni koheselt ja otsekohe. See päästab inimese ohuhetkedel, võimaldab inimkehal ressursse sisse lülitada ja tavapärases mõttes uskumatuid toiminguid teha. Kuidas saab inimene ohuhetkedel aega „kokku suruda"? Tavaliselt öeldakse, et „enesealalhoiuinstinkt" hakkas tööle. Osaliselt jah, aga mitte päris täielik seletus. Instinkt andis inimkeha juhtimissüsteemile vaid käsu lülitada välja tavaline neuronirežiim ja sisse lülitada „mobilisatsioonirežiim" – ning vähendas „viivitusaja" peaaegu nullini, jättes impulsi kestuse samaks. Nüüd saab sekundis vastu võtta kuni 500 signaali, mis võimaldab teil peaaegu kogu informatsiooni reaalajas vastu võtta ja töödelda. Aega on võimatu kiirendada ega aeglustada, kuid inimese närvisüsteemi parameetreid saab muuta, suurendades neuroni viivitust.

See seletab fantastilist "aja kokkusurumist", erakordset reaktsiooni ja võimet näha kiiresti toimuvaid protsesse; inimese võime ülikiiresti reageerida ei ole saavutatav mitte ainult juhuslikult, kui elu on ohus, vaid ka õppides seda treeningu abil kontrollima. Just seda teevad idamaiste võitluskunstide meistrid - Jaapani karate ja Hiina wushu. Nende treeningu peamine olemus on meditatsioon, mis võimaldab õppida juhtimissüsteemi lülitama diskreetselt režiimilt konstantsele ja vastupidi. Füüsiline treening valmistab lihaseid ja sidemeid ette ainult töötama võimalikul piiril. Keha lihaste ja sidemete töökiiruse mitmekordse suurenemisega nende hävimist ei toimu, sest tööprotsessi kontrollib ja juhib teadlikult inimene. Liikumise kineetiline energia ja jäsemete löögiimpulss suurenevad järsult. Seetõttu on vaja luude 30-kordset ohutusvaru.

inimese skelett.

Teisest küljest võimaldab neuroni ajaline viivitus kehal elada normaalses keskkonnas, kasutades energiat säästlikult: kui ajalist viivitust poleks, ei saaks inimene kaua elada, vaid põletaks lühikese aja jooksul ära kõik energiaressursid.

Autent. – Neuronite viivitusfunktsiooni juhtimise tehnoloogiate väljatöötamine aitab päästa palju inimelusid. Siis näiteks suudab reisilennuki piloot reageerida tekkivatele olukordadele 15 korda kiiremini ja ennetada õnnetusi. Samuti oleks kasulik, kui transpordijuhid oleksid sunnitud äärmuslikes olukordades mobilisatsioonirežiimi sisse lülitama. Ja miks näiteks pikkade kosmoseekspeditsioonide ajal pead murda, kuidas leida viis anabioosi saavutamiseks? Piisab, kui usaldada laeva juhtimine automaatikale ja sisse lülitada režiim inimeste "viivituse" kestuse suurendamiseks.

siis on üks impulss 1 sekundi või isegi 5 sekundi jooksul. Inimesele tundub, et ta on elanud 1 päeva, aga tegelikkuses on möödas juba 1-5 kuud! Ka eluiga pikeneb 30-150 korda. Lennuks on vaja hapnikku, vett ja toitu sama palju vähem, arvestades lennul viibimise aja lühenemise mõju. 5-10 tuhat aastat kestvad lennud pole inimese jaoks fantaasia. Seadmeid pole vaja.

une jaoks, anabioosi tehnikad: inimene tegeleb rahulikult oma asjadega. Vajadusel annab automaatika signaali, mis lülitab teadvuse aeglasest mõtlemisrežiimist normaalsesse või mobiliseerimisrežiimi. See ei tekita inimesele ebamugavusi, ta saab signaalist aru, et on lülitunud teisele tegevusrežiimile.

India joogid on õppinud diskreetset funktsiooni kontrollima, kui nad saavad veeta mitu päeva ilma õhuta maa all või vee all: piisab kopsude õhuga ventileerimisest, seejärel "transsiseisundisse minekust" ja mitu päeva tunduvad joogile minutitena. Siis jääb üle vaid joogi õigeks ajaks maa alt välja kaevata või veest välja tõmmata -

väike abi aeglasest seisundist väljumiseks - elus ja terve inimene on taas teie ees. Kui me suudaksime luua väikese seadme, mida iga inimene endaga kaasas kannab, kui palju elusid me päästaksime nende seast, kes ei oodanud päästjate abi majade rusude all maavärinate ajal, surid hapnikupuudusesse kaevandustes või allveelaevades?

Korr. - Vitoni kiirguskanali kaudu edastatavate sensoorsete signaalide teine oluline funktsioon on tagada inimese orienteerumissüsteemi ja selle siseorganite toimimine erinevates inimese asendites. Näiteks seisate te vertikaalselt, ripute vertikaalselt, lamate maapinnal või vees - siseorganid töötavad igal juhul erinevalt.

Sensoorse taju oluline omadus on võime signaalifunktsiooni säilitada. Kuidas see toimub? Kehale mõjudes tekitavad rakud vitoni signaali, mis edastatakse inimese närvisüsteemi kaudu. Kuid tekitatud signaali saab lugeda ka vitoni ahela abil, mis läbib keha organeid. Pole asjatu, et Hiina arstid on tuhandeid aastaid arendanud siseorganitele sensoorse toime süsteemi, mis toimib nõelravi abil peas, jalgadel, kätel ja kõrvadel asuvates punktides. Mis on selle olemus? Fakt on see, et keha reaktsioonide kontrollimiseks kasutatakse täiendavat infokanalit. Hiina meditsiin ei ravi keha keemiaga, vaid mõjutades keha kontrollsüsteemi, see on selle põhimõtteline erinevus Euroopa meditsiinist. Kui on vaja organile terapeutilistel eesmärkidel mõjuda, selle turva- ja kaitsesüsteemid sisse lülitada, on võimalik tekitada kunstlikke valusignaale, kasutades nõelu keha punktides, mis on vitoni ahelaga

ühendatud haige organiga. Tegelikult sisestatakse süsteemi valesignaal ja süsteem on sunnitud selle otsimiseks ja kõrvaldamiseks sisse lülitama kaitseprogrammid, otsides ja hävitades samal ajal haigustest varem tekkinud ja lahendamata rikkumisi - nii toimivad arvutiviiruste vastu võitlemise arvutiprogrammid, ainult et siin lisatakse lisaks viiruse automaatsele otsingule ka sunnitud käsk.

Ja kui Hiina arsti nõel on valmistatud elemendist nr 157, siis SEE ei ole lihtsalt signaal, vaid kalibreeritud testsignaal, sarnane süsteemi signaaliga.
arvutitarkvara ketas - juhtimissüsteem ei alusta mitte ainult elundite testkontrolli, vaid ka primaarsete protsessorirakkude testkontrolli - defektide ja vigade ning rakkude vitonmaatriksite parandamist, mis tekivad elu jooksul väliste tingimuste tõttu ja fikseeruvad paljunemise ajal.

Aga siin tuleb olla väga ettevaatlik. Enne inimese sellise nõelaga puudutamist tuleb dešifreerida tema vitonmaatriks ja teada, mida tuleb parandada. See eeldab vitoninformaatika tehnoloogia loomist; mis on reaalne ja võimalik. Kui inimene on õppinud ära elektroni surnud tehnoloogia, loonud arvutid, siis peaks ta mõtlema sellele, et näiteks õhuke plastniit, millele on pritsitud tavaliste metallide ja fosforiühendite või teroidide kihid, on ülaltpoolt kaitstud sama plastikuga.

kest on viton-elektronjuht. Sarnaselt elektron-augu juhtivusele pooljuhtmetallide paaride ühenduskohtades esineb sarnane viton-augu juhtivus: näiteks strontsiumil/nr 153 või niklil/nr 154.

Sellised arvutid võimaldavad inimese vitonahelate kiirgust otse skaneerida, sarnaselt sellele, kuidas ühendute televisioonisignaaliga – seejärel näete teleriekraanil seda, mida inimene oma silmaga näeb, ja kõlaritest kuulete tema mõtteid. On võimalik dekodeerida mis tahes elusolendite vitonmaatrikseid, neid meditsiinilistel eesmärkidel korrigeerida ja pealegi luua inimesele vajalike uute elusolendite maatrikseid. Vitontehnoloogiad võimaldavad dešifreerida kõiki keha jaoks vajalikke raviaineid ja saada tehnoloogiaid nende sünteesimiseks miljardite aastate jooksul välja töötatud põhimõtete järgi. Need on juba Looja tehnoloogiad, kuid neid saab õppida.

Me ei seadnud ülesandeks selgitada kogu inimkeha juhtimissüsteemi teooriat, vaid ainult näidata selle põhiprintsiipe. Lisame: ainult seda, et neuroni diskreetse funktsiooni sagedust ja parameetreid inimkeha juhtimissüsteemis mõjutab otseselt süsteemi viton-ahelate häälestamine ning füüsilise keha eluiga sõltub otseselt sellest häälestamisest.

Aut. - Tuleb astuda samm - leida Maalt teroidid või toimetada need asteroidivööndist kohale. Teroidide, eriti elemendi nr 157 kättesaamisega algab tõhusate haiguste vastase võitluse tehnoloogiate väljatöötamine. Kuid inimkonna see samm põhimõtteliselt uuele, kõrgemale arengutasemele saab teha alles pärast seda, kui inimene ise mõistab oma olukorra saatuslikkust, läheb uude tsivilisatsiooni, kus ei ole sõdu ega vihkamist: vastasel juhul ei lubata meile lihtsalt juurdepääsu teroididele ja vitontehnoloogiate tundmisele.

Peatükk 34.

Inimese keha energia.

Autor: - Vitoni kehakontuuride "energia - kontrolli" režiimide erinevuse mõistmiseks on oluline mõista inimkeha ja iga teise Maal asuva elusolendi energia olemust. Traditsiooniliselt loevad inimesed toiduga saadud kaloreid, tehtud tööd ja püstitavad hüpoteese lihaskonna töö kohta - ja see on suures osas õige. Samal ajal koguneb palju fakte, mida on inimenergia klassikalise lähenemisega lihtsalt võimatu seletada. Energiat kulutatakse tehtud tööle ja sellest tulenevalt ka töövedelikule - toidule. See tähendab, et töö lõpuks peaks inimkeha kaal vähenema tänu toidu valkude ja süsivesikute sisemise energia muundumisele keemiliseks oksüdatsioonienergiaks, gaasiliste lagunemissaaduste eraldumisele hingamise teel ja higieritusele naha kaudu. See juhtub siis, kui näiteks tavaline jooksja, kes sööb nii loomset kui ka taimset toitu, osaleb maratonijooksul; - jooksja kaal väheneb 3-5 kilogrammi võrra. Ja taimetoitlasest maratonijooksja kehakaal suureneb võistluse lõpuks 1,5-2 kilogrammi võrra. Kumbki jooksja ei söönud ega joonud võistluse ajal, milles siis asi?

Teine näide: hobune künnab põldu ja selle töö jaoks vajab ta pool ämbrit vett, sületäie heina ja peotäie kaera; ja traktor sama töö jaoks vajab pool tünni diislikütust. Ükskõik, kuidas võrrelda nende erinevate kütuseliikide kütteväärtust, efektiivsuskoefitsiente, on tulemus sama: võrdlus ei ole traktori kasuks. Traktor ei suuda nii vähese kalorikogusega isegi oma kohalt liikuda, rääkimata põllu kündmisest: mootori soojenemise ajaks saab kütus otsa. Mis siis lahti on?

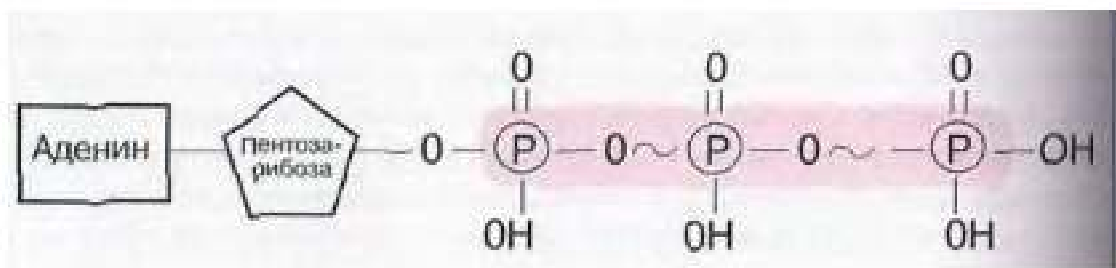
Kord. - Elusorganismide energia aluseks on viton, mille energiatõhusus on 6 (kuus) korda suurem kui elektronil. Vitonid neelduvad vooluringides ümbritsevast ruumist ja osaliselt toidust. Nad neelduvad, kuna vitonvooluringide ja vitonväljade energia vastastikmõju protsess

Planeet ja Universum erinevad laetud osakese - elektroni - omast. Elektroni vastastikmõju põhiprintsiipe kirjeldavad elektromagnetilise induktsiooni seadused, kui väliste väljade mõjul indutseeritakse juhis õige väli tänu juhi - metalli - kristallvõres olevate vabade elektronide suunatud liikumisele.

Vitoni puhul induktsiooniseadused ei kehti – vitonil puudub laeng ja selle vooluringide polaarsus on mõttekas ainult vitoni liikumissuuna tavapärase tähistusena vooluringis. Keha saab suurema osa energiast tänu vitonite füüsikalisele püüdmisele ümbritsevast ruumist oma vooluringide kaudu. Seda energiat kasutab keha ATP sünteesimiseks ja ATP lõhustamisel saab keha selle endale vastuvõetaval kujul – keemilise oksüdatsioonireaktsiooni soojusena. Teine osa energiast, sealhulgas keemiline, saadakse toiduga eluks vajaliku materjalina ning kõige väärtuslikum toit on see, mis sisaldab rohkem vitone.

Märkus: Adenosiintrifosfaat (ATP) on nukleotiid; koosneb puriinalusest adeniinist, monosahhariidist riboosist ja kolmest fosforhappe jäägist. Kõigis elusorganismides toimib see universaalse akumulaatori ja energiakandjana. Spetsiaalsete ensüümide mõjul eralduvad terminaalsed fosfaatrühmad, vabastades energiat, mis läheb lihaste kokkutõmbumiseks, sünteetilisteks ja muudeks eluprotsessideks. ATP preparaate kasutatakse veresoonte spasmide ja lihasdüstroofia korral.

Autent. - Palun pane tähele: ATP sisaldab palju fosforit. - Siin mängib rolli "fosfor". sild".

Joonis 63. ATP-adenosiintrifosfaadi mudel.

Elava taime vitooni keha püsib viis tundi, st kuni vitooni "elektrolüüdid" on aktiivsed, mida maismaataimedes on kuus peamist tüüpi - värsked rohelised on kõige kasulikumad elusalt või värskelt lõigatud olekus. Teraviljal (eriti tervel, paremini idandatud) ja puuviljadel on vitooni keha pikem stabiilsus - see on vitoonide kontsentraat, kuna taim toodab ise paljunemiseks vilju ja teri, andes neile (viljadele ja teradele) maksimaalse võimaliku elujõu - vitoonide reservi. Seda kinnitab "1. Moosese raamat": "Ja Jumal ütles: Vaata, *ma annan teile kõik seemet kandvad taimed ja kõik puud, mille seemeviljad on; need olgu teile toiduks..."* (1. Moosese raamat, **ptk 1,** v 29).

Autent - Pikaajalise lihastöö ajal peaks inimese kaal langema, kuid maratoni ajal kogevad taimetoitlastest jooksjad paradoksaalset nähtust: nende kaal suureneb. Taimetoitlaste kehas on pidevalt toidust saadavate vitamiinide ülejääk - seda varu kasutatakse vajadusel lihaste tööd tagavate ainete molekulide sünteesimiseks ja nende ainete, sealhulgas vee ja hapniku, õhus oleva süsihappegaasi süsiniku tõttu kaal suureneb. Kuid jooksja kehas, kes tarbib regulaarselt liha, valku ja rasvaseid toite, sellist varu pole, seega kasutatakse lihaste töötamiseks keha rasvavarusid, mis viib paratamatu kaalulanguseni. Nagu näeme, annavad erinevad toitumissüsteemid erinevat

tulemused. Kuid ärge kohe liha ja rasva söömise ideed tagasi lükake – vaatame veel mõningaid näiteid, mis võtavad arvesse väliseid tingimusi ja töö iseloomu.

Esimene näide. Inimene, intellektuaalse töö spetsialist, tuleb töölt koju pärast intensiivset tööpäeva, näiteks otsides uue seadme või masina jaoks optimaalset disainilahendust – jääb mulje, et ta laadis terve päeva maha vaguni söe või vedas küttepuid – see tunne on loomingulistele töötajatele, projekteerijatele jne hästi teada. Ja kuigi ta pole terve päeva midagi raskemat kui pliiatsit tõstnud, on ta kohutavalt väsinud. See on intensiivse mõtlemistöö vältimatu hind, sest inimmeele intensiivne töö nõuab intensiivset energiakulu, mis on samaväärne raske tööga.

Teine näide. Inimene lõõgastub, naudib talvist kalapüüki, kalastab õngekastil augu kohal ja püüab kala, jääl on miinus 100 °C, inimene on väga soojalt riides. Mõne aja pärast saabub hetk, mil tekib nõrkus, pea käib ringi, on kohutav nälg. Iga kogenud kalur teab, et need on keha "energiakriisi" sündroomid, mis on põhjustatud suurest energiakaotusest, et keha saaks ümbritsevasse ruumi soojust kiirata - on vaja kiiresti tasakaal taastada ja süüa tükk seapekki leivaga - enesetunne paraneb kohe. Aga ikkagi, talviselt kalapüügilt, kus lihtsalt istuti ja kala oodati, tullakse tagasi täiesti väsinuna: pikk külmas viibimine nõuab intensiivseid energiakulusid, mis on samaväärne raske tööga. Intellektuaalsete töötajate töötingimusi on juba ammu uuritud ja mõistetud, et mugavate tingimuste pakkumine, kui keha ei pea muretsema keskkonna ebamugavuste kompenseerimise pärast, suurendab otseselt loomingulise töö tootlikkust: töökoha mugavuse kulud on väga kasumlikud.

Isegi inimese lihtne vaimne tegevus nõuab märkimisväärset energiakulu, mis une ajal mõtlemise väljalülitamisel taastub. On teada, et kui inimesel ei lasta magada, siis ta sureb 10 päeva pärast. Seetõttu on olemas selged ärkveloleku ja une bioloogilised tsüklid. Paraku ei saa inimkeha endale lubada sellist luksust nagu energia kulutamine intensiivsele loomingulisele vaimsele tegevusele ja energia kulutamine füüsilisele tööle või keha soojuskadu vastu võitlemisele samal ajal. Mõnikord sunnivad keerulised keskkonnatingimused meid ellujäämiseks otsima lahendust nende kahe tingimuse vahel. Me peame valima. Aga kui mõned teevad seda vastavalt oma mõtteviisile ja usule, siis on teised sunnitud valima elu.

India joogid on tuntud oma saavutuste poolest inimkeha elutähtsate protsesside juhtimisel, kuid Himaalajas elavad askeedid on vähem tuntud. Ja nad suudavad elada jääkoobastes mitme tuhande meetri kõrgusel merepinnast temperatuuril alla -300 °C, ilma et nad endale mingit kahju teeksid. On hämmastav, et külmas ei kanna askeedid praktiliselt riideid, süües iga päev vaid peotäie peksmata odrateri. Treeningu ja meditatsiooni abil jõuavad nad seisundisse, kus meele mõtlemisfunktsioonid on välja lülitatud ja luuakse positiivne tasakaal keskkonnast tuleva vitonenergia ja keha soojuskadude vahel.

Nad on selles tehnikas saavutanud nii suure edu, et vitonienergia kasutamise võime taseme kindlakstegemiseks korraldavad nad omamoodi võistluse, kus täiesti alasti askeet kibedas külmas, mägijõe jäisel kaldal, istub meditatsioonipoosis, läheb transsi ja tema kehal kuivatatakse märjad linad - rekord on mitu tosinat kuivatatud lina ühe öö jooksul.

Seal Himaalajas ja Tiibetis on kohalikel rahvastel legende iidsetest tehnoloogiatest, kuidas sõnumitoojad transsiseisundis posti kohale toimetavad, kui sõnumitooja mõtlemine hüpnoosi mõjul välja lülitatakse ja keha jookseb sadu kilomeetreid pidevalt mööda etteantud marsruuti – vitonivälja energia kulub ainult protsesside tagamiseks.

Organismi elutähtsad funktsioonid, lihaste töö ja orientatsioonisüsteem. Kui selline sõnumitooja jookseb, annavad kõik järele, sest teavad, et kui sõnumitooja hüpnootilisest unest äratatakse, sureb ta kohe, s.t. meele kui võimsa energiatarbija sisselülitamine tekitab energiapuuduse tasakaalutuse – organism sureb energia ammendumise tõttu. (Muide, selline energiakasutus seletab ilmselt lindude võimet lennata pikki vahemaid ja mõnede loomade võimet joosta pikki vahemaid, näiteks huntide, kes jooksevad kuni 300 kilomeetrit päevas – loomadel pole hinge ja loomade intelligentsus vajab vähe energiat – kogu energia kasutavad lihased.)

Teine asi on Venemaa ja Ameerika Alaska polaaralade põliselanike traditsioonilised ellujäämismeetodid. Neil pole aega transsi langeda - nad peavad aktiivselt liikuma karmis pakases ja tuulises kliimas, hankima toitu jahi teel - muud lihtsalt pole. Sellistes tingimustes päästab ainult rasvane toit -

hülgerasv ehk vaalarasv, mis lagunedes annab organismile palju keemilist energiat ning kui tugeva pakase ja lumetormiga kerkib elu ja surma küsimus, aitab end päästa iidne meetod - hirve kõhu läbilõikamine, käte soojendamine tema sisikonnas ja sooja, elava vere joomine - see sisaldab palju vitone ja seega ka eluenergiat.

Sellised põhjapoolsete rahvaste ellujäämismeetodid äärmuslikes tingimustes sundisid ise elu toota – vastasel juhul oleks seal lihtsalt võimatu ellu jääda.

Lisaks on madaliku tundra tihedal õhul suurem soojusmahtuvus kui askeetide koobaste hõredal mägiõhul: põhjapoolse tundra külma mõju inimesele on palju tugevam, seega ei saa seal karusnahast rõivaid ja eluaset - põhjapõdranahast telki või vähemalt lumeplokkidest eskimote iglut - lihtsalt kasutada.

Korr. - Teie toodud näited näitavad vitoni energia olulisust inimkehale, kuid need ei anna isegi ligikaudset ettekujutust selle hulgast, sellest, kui võimsad on inimese energiavarud. Kas te teate inimese pürokineesist? **Autent.** - Inimese pürokinees? Püüan selgitada. Inimese pürokinees on nimetus, mis antakse inimeste iseenesliku süttimise juhtumitele ilma nähtavate

väliste põhjusteta, kui inimene süttib nagu tõrvik ja põleb mõne sekundiga täielikult läbi koos luustikuga. Pealegi ei jõua ümbritsevad esemed ja inimese seljas olevad riided sageli isegi süttida. See ongi müsteerium. Fakt on see, et näiteks krematooriumide tehnoloogiliste seadmete ja ahjude insenerid-projekteerijad ning nende asutuste teenindav personal teavad hästi, kui keeruline ja energiamahukas on täielikult surnud inimkeha põletamine - see koosneb 96% veest: vaja on ahjusid, mille põlemistsooni temperatuur on 21000C - nendes saab sulatada rauda, sulamistemperatuuri lävi on umbes 15000C. Aga pürokineesiga ei süüta keegi elavat inimest tuld, ta süütab ise ja põleb väga kiiresti...

Korr. - See on vitonienergia küsimus: elav inimene võib pürokineesist põleda juhtimissüsteemi rikke tõttu bioloogiliste protsesside diskreetse funktsiooni kanali kaudu.

Autent. - Seda tuleb mõista nii, et kui inimkeha rakkudes bioloogiliste protsesside juhtimise kanal välja lülitatakse, võib oksüdatsiooni-redutseerimise reaktsioonide kiirus suureneda enam kui 15 korda ja kui keha ei kuluta energiat puhkeolekus olles, võib tekkida temperatuurišokk, mis soodustab oksüdatsiooniprotsesse ja laviinitaolist temperatuuri tõusu koos

energia vabanemine, mis viib keha süsivesinikkudede iseeneslike süttimiseni, st iga rakk põletab end seestpoolt? Hirmutav...

Alles nüüd sain aru juhtumist, millest mulle kunagi räägiti. Musta vööga karatetreenerit solvas täiskontaktvõitlusele kutsumine. Ta võttis end kohe kokku ja oli võitlusvalmis, kuid vastane jooksis argpüksina minema. Karatemeister lähenes malmist radiaatorile ja surus oma kuumad käed selle vastu: "Ma pean kuskilt energiat välja andma, muidu on halb." Meister oli juba kiirendanud oksüdatsiooni-redutseerimise reaktsioonide kiirust, tema keha oli juba vabastanud võitluses lihaste tööks vajaliku energia, kuid võitlust ei toimunud, energia ei kadunud kuhugi - võid end läbi põletada. Ma ei tea, kas meister mõistis protsesside füüsikalist tähendust. Ja tema teod olid ainsad õiged - ta pidi kiiresti liigsest energiast vabanema.

Selgub, et äärmuslikus olukorras, näiteks pilootide või maapealse transpordi juhtide puhul, ei piisa diskreetse funktsiooni juhtimise õppimisest - tuleb õppida ka liigset energiat eemaldama. "Kiirendust" saab sisse lülitada ainult lühikeseks ajaks, tingimusel, et liigne soojus ja energia eemaldatakse keha rakkudest. Vastasel juhul - surm iseeneslike süttimise tagajärjel. Nii võimsa energiaga, nagu inimesel on, tuleb hapnikuatmosfääris väga ettevaatlikult ümber käia.

Korr. - Pürokinees võib tekkida siis, kui terve inimese hing eemaldatakse - see on kontrollsüsteemi võtmelüli. Kui inimene sureb loomulikku surma või hukkub, saadab kontrollsüsteem kõigile bioloogilistele protsessidele käskluse "Stopp". Kui hing mingil põhjusel kaotab kontrolli terve keha üle, võib toimuda iseeneslik süttimine. Nüüd räägime teile allpool hingest.

Aga kõigepealt vaatame lähemalt keha energiat.

Peatükk 34.1.

Keha energia.

Katkend minu tööst elu bioloogia kohta, mida ma polnud varem avaldanud, aga hiljuti oma insuldi analüüsi põhjal läbi vaadanud. Yu. Babikov 01.02.2007

Kaasaegse teaduse katsed luua tehisintellekti analoogina närvivõrkude sarnasus on põhimõtteliselt ja metodoloogiliselt valed – „professor Dowelli pea" on põhimõtteliselt võimatu... Inimaju ei ole intelligentsuse hoidla, vaid ainult pööratav antennimoodul, millel on dubleeritud toimimisskeem närvikanalite ja moduleeritud lainevälja kaudu. See on varustatud automaatse neuroprotsessori funktsiooniga, mis juhib inimkeha füsioloogiat, ja mitte midagi enamat. Funktsiooni tarkvara on integreeritud raku DNA-sse ja kogu keha DNA-rakkude komplekt on inimkeha väljaneuroprotsessor. Kuid see ei ole mõeldud intelligentsuse, vaid ainult füsioloogia jaoks. Süsteemi juhtimine toimub väljamodulatsiooni funktsiooni abil. Lisaks on lainefunktsioonil diskreetne lairiba iseloom – kehaorganite juhtimisfunktsioonide jaotus juhtsageduste järgi (RNA loomulikud sagedused sammuga 0,7 Hz) ja see jaotus sageduse järgi suurendatud „energiaplokkideks", mida nimetatakse ka „tšakrateks". Iga „plokk" sisaldab kolme aminohappe sagedust. Lisaks on see funktsioon jagatud alamtasanditeks - juhtimises osalevad ka "väikesed ajud" -

lümfisõlmed, mida inimesel on kogu kehas mitu sada. Ja kogu inimkeha lümfisüsteem pole midagi muud kui peamine süsteem, mis tagab inimkeha füsioloogia kontrolli toimimise, ja aju on vaid osa sellest,
kuigi märkimisväärne.

Neuron on lihtsalt antennimassiivi elementaarrakk ja selle omadusteks on närvisüsteemist tuleva signaali muutmine laineväljaks ja tagasi - neuron on pöörduv.

funktsiooni järgi. Ja veel üks oluline omadus, mille neuroni disain määrab - kontrollitud signaali diskretiseerimine. Neuroni enda struktuur ja nende

ühendamine võrgustikuks - ainult nende funktsioonide täitmiseks. Ja neuroni ja selle võrgustiku disain on mõeldud ainult selleks. Neuronid paiknevad lümfis, mis on nende töökeskkond, ja on kontrollitud parameetritega elektrolüüt. See on nii aju kui ka lümfisõlmede põhistruktuur. Neuronkeha lühikesed jätked - dendriidid - on kiirgavad elemendid vitonide vahemikus (kolmemõõtmeline spinnlaine) ja annavad lümfis aura kujul helendust (usaldusväärselt tuvastatud Kiriliani meetodil). See on neuroni lainefunktsioon.

Seda kasutatakse keha füsioloogia peamiseks juhtimiseks, samuti kogu teabe vastuvõtmiseks/edastamiseks hingeprotsessorile. Seda kasutatakse suhtlemiseks universumi noosfääriga, samuti telepaatiliseks teabevahetuseks. Minu kolleegid on juba ehitanud neuroni dendriidi ligikaudse elektroonilise mudeli. Struktuurilt on see valmistatud nii, et see tagab kõrgsagedusliku elektronvoo pöörlemise suunas, mis langeb kokku kollase ruumi vektori torsiooniväljaga. Seejärel hakkab bipolaarne elektron pöörlema kolmandas tasapinnas, muutudes omamoodi tripolaarseks vitoniks, luues samaaegselt pseudovitonvälja ja saades kollase ruumi energia

tõttu energia suurenemise. Torsiooniväljade vektorite ja sageduste kokkulangevus tagab ruumivahelise energiaülekande efekti. Kui seadet toidetakse tavalisest 50 Hz vahelduvvooluvõrgust, mille pinge on vaid 220 volti, on energiatarve imeväike - ainult 6-8 vatti, annab seade võimsa ja stabiilse helendava tühjenemise - sinise kuma, mis sarnaneb plasmaga. Tavatingimustes on sellise plasma loomiseks vaja kõrget pinget ja märkimisväärset võimsust. Lahendus põleb stabiilselt mitte ainult õhus, vaid ka muudes keskkondades. Selle plasma puhul pole tavapärased isoleermaterjalid takistuseks – näiteks põleb see läbi klaasi... Fakt on see, et siin on elektromagnetiline kiirgus keerdunud mööda kolme telge ja väli on osaliselt omandanud vitonkollase ruumi omadused, mille jaoks meie aine on läbipaistev. Elektroni pseudovitonväli mõjutab

tõhusalt meie ruumi ainet, kuna see on oma kandjalt elektrooniline, kuid omadustelt viton.

Töötava dendriidi elektroonilise mudeli lähedal, kordan, vaid 6-8-vatise võimsusega, helendab eredalt 60-vatine pirn ja ilma juhtmeteta - viite pirni umbes meetri kaugusele seadme juurde ja see hakkab helendama... Luminofoorlampide kohta pole midagi öelda - need lõõmavad nagu neoonreklaamides. See on ehe näide energia ülekandumisest naaberruumist vastavalt lainevälja funktsioonile -

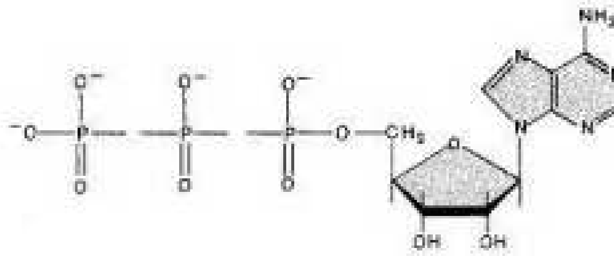
Süsteemi efektiivsus on mitu korda (mitu korda!) suurem kui 100%. See mudel, mis

pakub bioloogilisele sarnase kolmevektorilise elektromagnetvälja, näitab selgelt biovälja rolli kogu organismi, iga selle raku energiaga varustamisel.

Elusorganismis on samuti meie ruumi mateeria, aga adenosiintrifosforhappe (ATP), ribonukleiinhapete (RNA) ja deoksüribonukleiinhappe (DNA) molekulide struktuuris on antennimoodulid, mis töötavad kollase ruumi torsiooniväljade sagedustel ja vektori suunas, mis võimaldavad elusolendil kollase ruumi energiat vastu võtta. See on ELU.

Just elavate võime saada oma toimimiseks energiat naaberruumist, mis on kõrgema energiatasemega, ongi PÕHILINE ja PEAMINE ERINEVUS ELAVATE JA SURNUTE VAHEL. Toimub selline energiaülekanne –

mateeria on elus; sellist ülekannet ei toimu – mateeria on surnud ja kui ülekanne toimus, aga see lakkas pöördumatult, siis elusmateeria suri. ENERGIAÜLEKANNE RUUMIVAHELISES KOHAS ON ELAVATE SURM.

ATP struktuuri diagramm

Neuronite toimimiseks on vaja energiat, mida punased verelibled kannavad arteriaalse verevooluga läbi veresoonte kapillaaride.
erütrotsüüdid. See on vere hingamine. Neuron saab tööks energiat erütrotsüütide rakulise ATP hüdrolüüsist. ATP molekul koosneb adeniinist, riboosist ja kolmest fosforhappe jäägist. Fosforhappe jäägi
hüdrolüüsi käigus vabaneb energia:

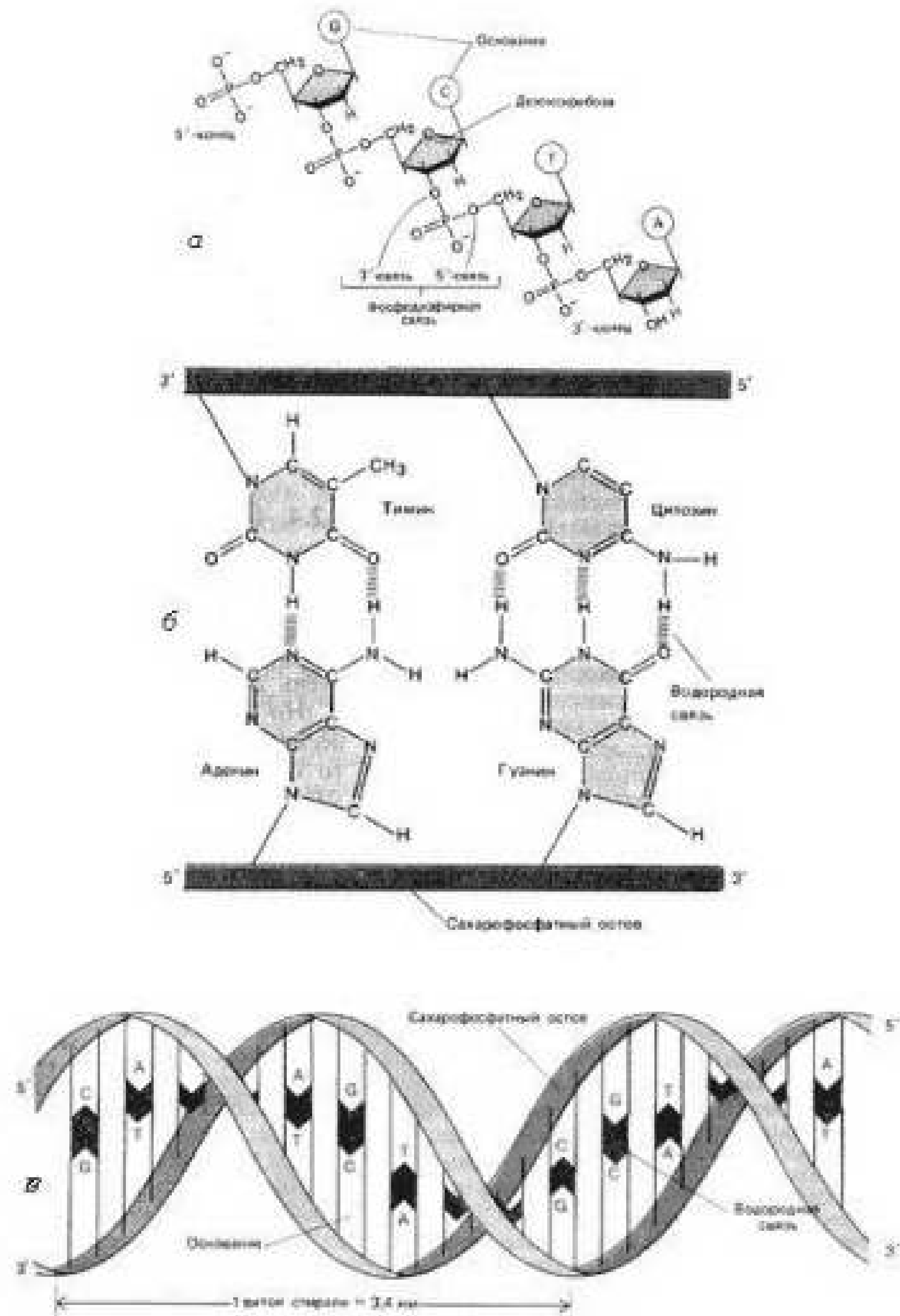

ATP + H2O = ADP + H3PO4 + 40 kJ/mol (veeniveri)

Fosforhappe jääkide vaheline side on makroergiline, selle lõhustumisel vabaneb ligikaudu 4 korda rohkem energiat kui teiste sidemete lõhustumisel. ATP hüdrolüüsi energiat kasutab rakk biosünteesi ja rakkude jagunemise protsessides, liikumise ajal, soojuse tootmisel, neuroni, närvivõrgu jne närviimpulsside juhtimisel. See on neuroni esialgne, seadistav energiaimpulss biovälja lainekiirguse moodustamiseks. Kuid see kiirgus tagab ruumilise energiaülekande, mille protsessi üldine efektiivsus on oluliselt üle 100% ATP hüdrolüüsi esialgsest efektiivsusest. Närviaksonite närvitrassid ühendavad aju, kõik lümfisõlmed ja keha organid ühtseks bioloogiliseks süsteemiks. See süsteem (keha ise) võimaldab pärast moodustunud ADP hüdrolüüsi tsütokroomvalkude abil kiiret refosforüülimist ATP moodustumisega. ATP moodustub mitokondrites hingamise ajal, samuti mõnedes teistes rakusisestes protsessides. Keha usaldusväärse ATP-ga varustamise tagamiseks dubleeritakse sünteesiprotsessi energiafunktsiooni osas – ATP-l on oma kolmevektoriline antennimoodul, mis võimaldab energiat vastu võtta mitte ainult keha bioväljast, vaid ka otse külgnevast ruumist. Elusorganismi energiaprotsessid on suletud ringis –

ATP koos neuroniga annab kehale universaalse energiaallika töö, sest raku energia põhineb peamiselt ATP tarbimisel (hüdrolüüsil), pakkudes neuronile tööd energia saamiseks teisest ruumist ja see energia võimaldab taas rakul sünteesida ATP-d uue energiatsükli jaoks.

Energiatsükkel on suletud ja igas tsüklis saab organism oma toimimiseks liigset energiat. Erinevalt isemajandavast ATP-st,
millel on kolmevektoriline antennimoodul, on DNA ja RNA molekulide antennimoodul ühevektoriline, mitmekordse dubleerimisega (paralleelühendusega) efektiivsuse (signaali võimsuse) suurendamiseks, ainult vastuvõtuks LS-ruumi lainevälja (vitoni biovälja) vahemikus. Nimelt annab see aju ja lümfisõlmede neuronite loodud bioväli nii iga raku energia kui ka kontrolli välja (signaali) moduleerimise funktsiooni üle.

RNA struktuuridiagramm: a – suhkur-fosfaatkarkass; b – üheahelaline

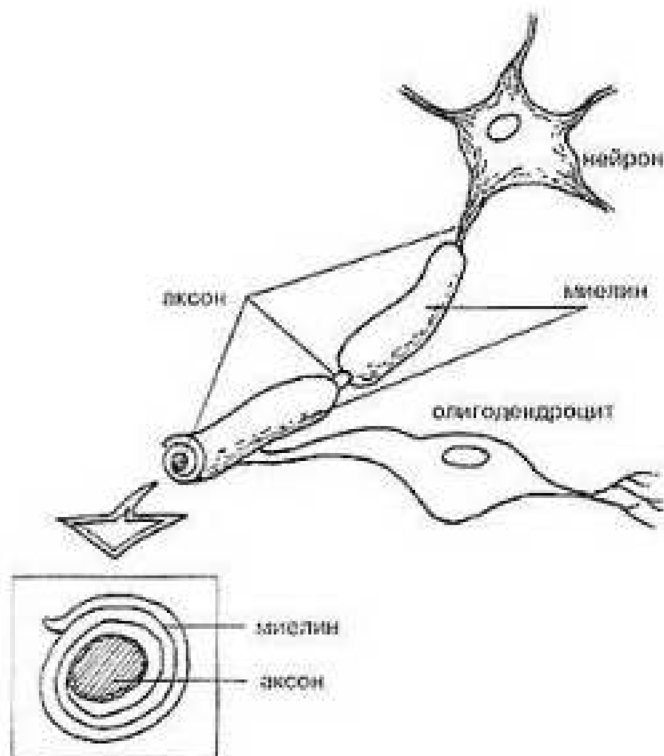
DNA struktuuridiagramm:
a – suhkur-fosfaatkarkass;
b – komplementaarsed lämmastikaluste paarid;
sisse - topeltspiraal

Struktuuridiagrammidest on selgelt näha, et kui ATP saab energiat otse LS-ruumist, siis RNA ja DNA ainult elusorganismi vitonkiirgusest - neil on üheruumilised antennimoodulid - ainult LS-i jaoks.

Nii saavad elusrakud energiat – ainult lainepikkuste vahemikus ja ainult aju ja lümfisõlmede kiirgajatest. See energia- ja kontrollimehhanism, mis on

elusorganismi kasvu ajal käivitatud, töötab kogu elu jooksul automaatselt isemajandavas režiimis.

andes organismile kontrolli ja energiavarustuse tänu kõrgema energeetilise ruumi energiale. See on elu ja organismi võime vastu võtta energiat naaberruumist on elava peamine omadus - selle erinevus surnutest. Niipea kui energia vastuvõturežiim välja lülitatakse, saabub surm ja elusaine muutub surnuks. Ja bioloogid otsivad endiselt elava energia allikat ja püüavad mõista, mis on elu peamine märk ... Neuroni keha pikad jätked (aksonid ehk närvikiud) on nii närvivõrgu kui ka keha organitesse signaalide edastamise kõrgsageduslikud sobituskaablid automaatsetes ja kontrollitud režiimides. Koordineerimine toimub lihtsalt - aksonitel on kasvud - müeliini elektrolüütkondensaatorid.

Нервная клетка (нейрон) передает сигналы другой клетке по нервным волокнам (аксонам). Аксон обернут миелиновой оболочкой (миелином), который ускоряет проведение сигнала. Миелин синтезируется олигодендроцитами

Рис. 1. Схема проведения сигнала по нервным волокнам

Kondensaatori parameetrid määratakse selle mõõtmete (pindala ja plaatide vahelise pilu suurus) ja plaatide vahelisi pilusid täitva lümfi järgi. Müeliinkondensaatorid täidavad sobitusfunktsiooni närvi- ja närvivõrkudes, just nagu inimesed seda põhimõtet aksonid esinema kasutavad, kasutades

kondensaatoritega Sisseehitatud Koos raadiosageduskaablite sobitamine. Selline elektrooniline sobitamine võrgud. võimaldab reaalajas samal kaablil (närvil) nii signaali saata kui ka tagasisidefunktsiooni abil tagasisignaali vastu võtta. Süsteem on oluliselt lihtsustatud ja osutub palju vähem materjalimahukaks. Kogu närvisüsteemi töökindluse tagamiseks lahendatakse dubleerimine inimese keha füsioloogia juhtimise funktsiooni abil lihtsalt poolkerade aksonikanalite kaablitüvede närvide ristumisega.

aju ja lainekanalid ristmike juhtimist pole – ajufunktsioonid kattuvad keha vasakult küljelt paremale ja vastupidi.

Hiljutise insuldi ajal oli mul ainulaadne võimalus jälgida ja analüüsida nende süsteemide toimimist justkui seestpoolt, kui mingi osa sellest peaks rikki minema. Põnevad järeldused! Ja kinnitavad TÄIELIKULT minu raamatus varem esitatud lühikest teavet inimese närvisüsteemi skeemi kohta.

Esiteks säilib naha tundlikkus TÄIELIKULT – nad lainekanali abil juhitav ilma aksonitüvede närvide ristumise funktsioonita;

Teine (esimese kinnitusena) - keha parema poole puudulikkuse (lihashalvatuse) korral VASAKUL küljel (vasakul reiel, välispinnal) on naha osaline tuimus. Tuimuse piirkond on 250-300 mm pikk.

umbes 100 mm mööda reit - insuldikahjustuse tsooni projektsioon ajukoore neuronite piirkonda aju.

Kolmandaks (keeldumise olemuse ja subjektiivsete aistingute tõttu) - jääb mulje, et kuigi naha tundlikkus ja kehamahu tunne säilivad, on naha sees tühjus. Lihaseid ei tunneta üldse ega kontrolli ei automaatne ega teadlik funktsioon. Signaal ei lähe üldse läbi.

Neljandaks - jalg on halvatud, lihased on nagu vatt ja neid pole üldse tunda ning nad ei allu ühelegi kontrollkäsklusele, kuid välise ärritaja (nõelaga torkimine, näpistamine, meditsiinilise haamriga löömine) korral säilivad lihaste reaktsioon ja motoorsed oskused täielikult. Lihased tõmbuvad kokku samamoodi nagu tervel jalal - põlve alla või jalale altpoolt löömisel, isegi talla kõditamisel, reageerib jalg spontaansete tõmblustega. Pealegi on reaktsioon välistele ärritajatele isegi tugevam kui terve jala lihastel. **Viiendaks** - siseorganid (paaris- ja paarimata) toimivad ilma kommentaarideta - nende

kontroll toimub lainekanali kaudu läbi lümfisõlmede süsteemi.

Kuuendaks - esimestel minutitel pärast insulti ja lamades ümberpööramise katsel oli selgelt tuvastatav inimkeha tasakaalusüsteemi töö. Keha "tühja" parema poole sees oli tunda tugevaid "laenguimpulsse", mis sarnanesid elektrilistega. "Laenguimpulsside" suund oli selgelt määratletud - rangelt horisontaalselt, keha vasakust poolest paremale. Minu arvates ja olen selles täiesti veendunud, räägime HORISONTAALSETEST närvijuhtide süsteemist, mis läbib keha sümmeetrilistest lihasgruppidest, mis toetavad inimese skeletti ja selle jäsemeid. Tasakaalusüsteemi impulsid juhitakse mööda neid - vastavalt signaalide võrdlemise funktsioonile lihaskoormuse ja kehaasendi järgi määrab keha normaalne asend (tasakaal) automaatselt lihase "korseti". **Kõrvaljäreldus:** Väga huvitav tähelepanek skolioosi ravimeetodite kohta. Mõne aja pärast, ilmselt vastusesignaalide puudumise tõttu, impulsid lakkasid ja keha parema poole lihased kaotasid lõpuks innervatsiooni, muutusid pehmeks ja keha kaotas võime säilitada püstiasendit ühel jalal või isegi istudes. Keha parem külg oli deformeerunud, kõht longus ja keha väändunud. Ta

ei saanud istuda – keha oli patjadega kaetud.

Alles nädala pärast ilmnesid esimesed tasakaalu taastumise märgid, kuid see taastus vähemalt osaliselt minimaalselt vastuvõetavale tasemele alles esimese kuu lõpuks – suutsin seista ühel jalal, seinast kinni hoides. 2,5 kuud pärast insulti jõudis taastumine minimaalselt funktsionaalsele tasemele – saan voodis iseseisvalt istuda ja sirgelt tõusta ainult tänu kõhulihaste tugevusele. Enne seda sain istuda ainult seina äärde veeredes ja istusin voodil külili, toetudes mõlemale käele ja seljaga mööda seina.

Seitsmendaks – parema käe motoorse funktsiooni taastumine, mis taastus osaliselt kohe pärast insulti, on progressiivsem. Kuid erinevates käelihastes on see erinev – ilmselt mõjutas kahjustustsoonide diferentseerumine neid erinevalt ja parema käe kontrolltsoonid on mõjutatud ainult osaliselt. Kuid isegi 2,5 kuu pärast on taastumine ikkagi osaline, kuigi igapäevaste vajaduste rahuldamiseks piisav, kuid töö,

eriti õhukeste puhul on seda võimatu teha. Millest

see koosneb? - lihasreaktsioon

on nõrk, kuigi see on aja jooksul insuldi tõttu mõnevõrra suurenenud. Pigistad käega kogu oma jõust, aga pigistus on nõrk. Järeldasin, et pingutuse hulk on otseselt

proportsionaalne lihast teenindavate neuronite arvu ja lihase suurusega (töötava ristlõikega). Kui lihase ristlõige ei ole muutunud ja subjektiivsed pingutuse aistingud jäävad samaks, siis

tegelik nõrkus, siis on küsimus just teenindusneuronite ARVUS. Kui osa on kahjustatud ja osa töötab, töödeldakse täidesaatvat käsku maksimaalselt ja tegelik teostus ei ole lõppenud. Ilmselt summeeritakse juhtsignaali tugevus iga neuroni signaalide tugevustega.

Kõrvaljäreldus: sportlased treenivad treeningu ajal mitte ainult lihaseid, vaid arendavad ka ajukoore närviühenduste süsteemi, mida need lihased täidavad. (Spordimeditsiini uus suund) - lihaste täpsete mikromotoorika ja liigutuste täpsuse puudumine. Käsi ei ole fikseeritud seal, kus see on vajalik ja

soovitud - liigutused on "lõdvad", mitte täpsed. Liigutuste täpsuse saavutamiseks on vaja liigutusi silmadega kontrollida. Näiteks klaviatuuril trükkides. Tavaliselt kontrollitakse löögi jõudu ja liigutuste täpsust.

sõrm. Nüüd on seda parema käega võimatu teha - sõrmed löövad suurema jõuga kui vaja ja neid on võimatu vajalikul klahvivajutuse kõrgusel peatada, et lööki ei tekiks (miks klaviatuuri lõhkuda - see pole ju primitiivne mehaaniline kirjutusmasin!). Sõrmed löövad lõpuni, kuni löögini!!! Mis viga on? Usun, et punaste vereliblede, millel on ioonlaeng, elektriline lühis aksonite müeliinkondensaatorite mähistes, mis täidavad koordinatsiooni ja tagasiside funktsiooni. Kondensaatorid on korrast ära, kaabel on vigane ja käsku töötleva lihase kohta lihtsalt puudub tagasisidesignaal - seepärast on liigutused ebakindlad.

Täpselt nagu lastel – müeliinikasvud (kondensaatorid) hakkavad tekkima umbes 3-aastaselt. Seetõttu on väikestel lastel ebakindlad käeliigutused – tagasisidet veel pole. **Kaheksas** – esimesed nädalad pärast insulti on väga rasked. Keha kontrollimine, isegi voodil

roomamine on võimatu. Vasakul küljel magamine on võimatu – keha paremal küljel olev kontrollimatu lihasmass lihtsalt kukub igas suunas. Parem õlg vajub näole – on suur nihestuste oht, seega on vaja liikuda ja keha asendit muuta isegi teiste inimeste abiga äärmise ettevaatusega.

Samuti on halb magada selili – diafragma ei hoia sisemust, see surub kopsudele ja inimene hakkab lämbuma. On vaja pidevalt tagada hapniku juurdevool, tuulutada ruumi – magada saab ainult sooja teki all.

Võite lamada paremal küljel või poolpidi kõhuli, fikseerides oma kehaga mittetöötavate lihaste massi, kuid mitte kauaks - mitte rohkem kui pooleks tunniks. Lihased muutuvad kiiresti tuimaks ja valutavad. Ühesõnaga - õudusunenägu. Insuldihaige ei tohi mingil

kujul alkoholi juua (uusaastapühad) - joomise ajal on aistingud normaalsed, kuid pohmelliga tekib lihasnõrkuse sündroom, justkui naaseksite nädalaid tagasi haiguse juurde. Veresoonte ahenemine pohmelli sündroomi ajal mõjutab väga negatiivselt aju neuronite tööd. Kui terve inimese jaoks on see vaevumärgatav, siis insuldi poolt nõrgestatud inimese jaoks - tõsine probleem.

Üheksas – insuldi positiivne aspekt või tagajärg neile, kes on varem südameataki läbi põdenud. Kuna pool keha lihasmassist on tööst välja lülitatud, ei koormata haiget südant tavapäraselt ja see läheb üle õrnale töörežiimile. Vererõhk langeb 110/70-ni ja isegi 100/60-ni ilma südameravimeid võtmata. See võimaldab kiirendada südamelihase taastusravi protsesse.

Kokkuvõte: INSULDI KORRAL SAAB LIHASTE KONTROLLSÜSTEEM (JA AINULT LIHASED!!!) KAHJUSTATUD SUURIMAL MÄÄRAL, NII MÕISTLIKUS KUI KA AUTOMAATSES FUNKTSIOONIS. Milline osa juhtimissüsteemist on kahjustatud? See, mis on iga päev kõige rohkem koormatud, ja koormuse suurusjärk muutub suvaliselt ja kiiresti ajas - need piirkonnad ammenduvad

kiiremini, mistõttu on nad haavatavamad. Nii nagu autos - see, mis laguneb, on see, mis on kõige rohkem koormatud ja kõige sagedamini...

töötab. Kui vasak poolkera on kahjustatud, siis on need liikumis- ja tasakaalulihased, aga ka töö - jalad, käed ning skeleti ja selgroo lihaskorsett. Näiteks südame- ja hingamislihaste kontrolltsoonid on vähem koormatud - signaali tasemel on ranged piirangud ja režiim on ainult automaatne, ilma olulise funktsiooni kanali juhtimise sekkumiseta. Niisiis - milline on neuroni kahjustumise mehhanism insuldi korral, kui ei närvikanal ega radiaalne kanal ei tööta? Insult tekib ajukoore vereringe rikkumise tõttu ja

neuronite toitumise lõpetamine. Selline rikkumine võib olla kahel põhjusel:

Aju ajukoore osa verevarustuse häire trombi või veresoonte spasmi tõttu, säilitades samal ajal nende terviklikkuse(isheemiline insult).Sel juhul neuronid lihtsalt surevad.

ajukoore piirkonna vereringe häire veresoone hävimise tõttu
või veresooned (hemorraagiline insult).

Viimasel juhul toimub vere väljavool ajuvedelikku, rikkudes selle juhtivuse omadusi ja parameetreid, ning neuronid surevad niikuinii ioon- („hapniku") nälja tõttu, nagu esimesel juhul. Ajuvedeliku aluseks on puhas lümf, millel on elektrolüüdi omadused, ja neid parameetreid lümfi algseisundis kontrollib keha

automaatselt. Aju ja lümfisõlmede lümfis toimib neuronite dendriitide koroonalahendus stabiilselt vitonkiirguse vahemikus. Kui lümfi sisenevad elektrilaenguga punased verelibled (punaste vereliblede peamine ülesanne on ATP ioonlaengu, mitte hapniku ülekanne, nagu paljud ekslikult arvavad), toimub keskkonna elektrolüütiliste omaduste muutus. Lahendus kustub - ajukoore kahjustatud piirkond lakkab auraga helendamast ja selle lagunemine selles tsoonis on aural selgelt nähtav. Ajukoore osa lainefunktsioon

puudega.

Samal ajal, kui punased verelibled sisenevad lümfi, tõmbuvad nende ioniseeritud kehad aksonijuhi müeliinkondensaatorite poole ja sulgevad oma mähised (müeliinkondensaatorite spiraalselt keritud plaadid) - aksonijuhid lühistuvad läbi "läbitorgatud" kondensaatori. Närvikiud säilivad, kuid ei sobi juhtkõrgsagedussignaali edastamiseks. Kõrgsageduskaabli sobitamise funktsioon (tagasiside) kaob. Neuron on vigane - signaaliallikas puudub. Sarnane pilt välistest ilmingutest ilmneb esimesel juhul (isheemilise insuldi korral), kui verejooksu ei esine, kuid neuronid ise surevad "hapniku" nälja tõttu.

See on kogu minu probleemide mehhanism.

Peatükk 35.

Mis on inimese hing?

Kord. - Selgitasime, kuidas loodi inimene - ainulaadne ja ainulaadne objekt planeedil Maa (kuid kordame, mitte esimene ja mitte ainulaadne universumis), kui kõrgelt organiseeritud elusorganism, mis koosneb miljardite aastate pikkuse evolutsioonilise testimise käigus välja töötatud organitest, elementidest ja süsteemidest ning millel on kiirkanali saatja-vastuvõtja süsteem intelligentse tulnukate - hinge - ühendamiseks. Oma loos lähenesime kõige olulisemale: kelle jaoks ja mis eesmärgil on Jumal ja tema kaaslased - inglid miljardeid aastaid Maal teinud titaanlikku tööd planeedi biosfääri loomiseks, alustades lihtsast rakust ja jätkates inimesega. Mis siis on hing?

Hing on igaühes teist olemas reaalse materiaalse elusobjektina, mis eksisteerib inimese füüsilises kehas ja millel on kõrge eluressurss. Hingel ei ole sootunnuseid, see võib eksisteerida inimkehast eraldi, autonoomselt. Hinge mõistmine antakse inimesele tema reaalsetes tunnetes, omaenda "mina" mõistmises, valemis "Ma mõtlen, järelikult ma eksisteerin". Hing on inimese mõistus. Hing on materiaalne ja loodud looduslikult halli ruumi rikkaimast elementaarbaasist ning hinge juhtimissüsteem toimib sinise ruumi leptonite alusel.

Inimkeha põhiprintsiipe arvesse võttes ei saanud jätta märkamata, et kuigi inimene elab ühes ruumis, koosneb ta mitme ruumi osakestest:

a) füüsiline keha koosneb surnud aine ruumi ja ketserite ruumi üleminekuelementidest, kasutab peamiselt oma ruumi ja surnud aine ruumi elektronide keemilist energiat, samuti kollase ruumi vitonite energiat;

b) inimese füüsilise keha juhtimissüsteem on üles ehitatud kõrgema kollase ruumi leptonite põhjal, mis võimaldab välistada keskkonna mõju süsteemi toimimisele.

Kuid inimeses on veel üks kõige olulisem elementaarosake - ***mve - mikroviton*** *(sapion),* mis vastutab elusobjektide kiirete ja suure mahutavusega info- ja juhtimisstruktuuride organiseerimise ja loomise eest. Ja kui viton vastutab elu organiseerimise eest, siis mikroviton vastutab mõistuse organiseerimise eest, seetõttu võib mikrovitoni nimetada ka "intelligentseks" - sapion - sõnast sapiens - intelligentne.

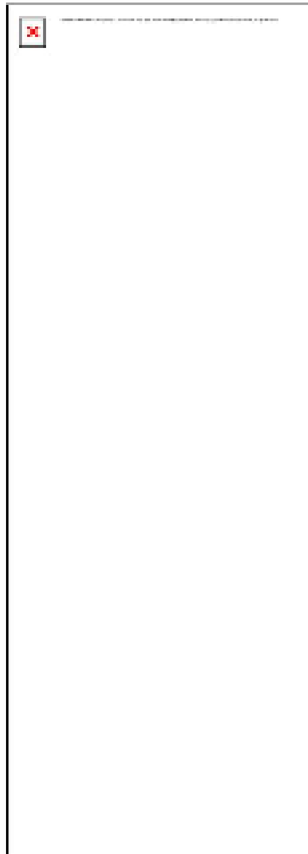
MIKROVITON (SAPION): - mve - leptonite klassi elementaarosake.
Elektroni mass ja laeng - seda on teie ruumis võimatu määrata.
Looduses on mahlade allikaks Sinine Kosmos.
Energia küllastustegur elektroni suhtes on 9.
Mikrovitoni (sapiooni) infovälja tihedus elektroni suhtes on
1018 (kümme kaheksateistkümnendal astmel).
Järgib kõiki elementaarosakeste laineteooria seadusi.
Mikrovitonvälja levimiskiirus valguse kiiruse suhtes on 8 °C (kaheksa valguse kiirust vaakumis).

Nagu inimese füüsiline keha, mis on ehitatud erinevate ruumide elementidest, koosneb hing füüsiliselt halli ruumi elementidest ja selle juhtimissüsteem kasutab sinise ruumi leptone. Hinged on bioloogilised objektid ja nagu inimesedki, sünnivad nad hallis ruumis kõrgemate intelligentsete humanoidide lastena. Igal hingel on oma taevane Ema ja Isa. Jumal Looja on Tsivilisatsioonide Ühenduse Juht, kes teostab oma kõrgeimat võimu Halli Nõukogu kaudu, mille seadused on Ühenduse Tsivilisatsioonidele siduvad ja rangelt jõustatakse ning nõuandev iseloomuga teistele tsivilisatsioonidele, mis pole veel Ühendusega liitunud.

Kogu Kõrgemate Tsivilisatsioonide elu on reguleeritud nende seadustega, sealhulgas Intelligentsete humanoidide paljunemine ja nende laste - hingede - kasvatamine. Erinevalt maistest lastest, kes hakkavad kohe elama ja kasvama oma perekonnas, kasvatatakse hinged madalamates ruumides spetsiaalselt loodud humanoidkehades, sealhulgas inimestes. Kuna hing on Siniste ebaküps laps, ei saa hinged iseseisvalt paljuneda ja saavad sellise õiguse alles pärast küpsuse saavutamist Kõrgemas Tsivilisatsioonis. Ja küpsus on veel kaugel...

Kõrgema intelligentsusega humanoididel on igavene elu ja tohutud võimalused, olles sisuliselt Universumi peremehed, kuid igavese elu õigust ei anta hingele sündides, see tuleb välja teenida 12 väärika eluga madalamates ruumides ja

tsivilisatsioonid - tulevane Kõrgem Humanoid on kohustatud Universumit tundma mitte kuulujuttude järgi, vaid läbima koolituse ja hariduse elu kaudu kõigis ruumides. See pole julm, vaid vajalik, sest kurjusele, ahnusele, rumalusele jne ei saa anda igavest elu. See on omamoodi Kõrgema Intelligentsi laste moraali ja intelligentsuse "loomulik valik".

humanoidid...

Sündides on hingel esialgne eluressurss 980 Maa-aastat ja ta on humanoid, üks meeter ja 52 sentimeetrit pikk, hõbedase metallikvärvi naha, suurte silmade ja peaga, väikeste aukudega nina, suu ja kõrvade asemel – sarnaseid kujutisi "tulnukatest" on ka Maal. Hinged on erinevad ja ainulaadsed oma võimete, intelligentsuse ja omaduste poolest.

Hinge kaalu ega massi ei ole võimalik mõõta nende instrumentidega, mis teil on.

Seadmed registreerivad ainult keha vastastikmõju muutust väliste väljadega, kui viton-ahelad on välja lülitatud. Näiteks kui kaaluda elektromagneti mähist, mille kaudu voolab elektrivool, on kaalu näit üks ja voolu väljalülitamisel teine, kuna vastastikmõju Maa magnetväljaga on sama mähise massiga kadunud ja kaal registreeris täpselt selle vastastikmõju ulatuse. Kui inimene füüsiliselt sureb, lülituvad viton-ahelad välja ja hing lahkub, keha mass ei muutu, kuigi kaal näitab mitmegrammist kaalu vähenemist - kaalud märgivad ahelate jõu vastastikmõju ulatust Maa ja Universumi viton-väljadega.

Hingel ei ole hingamis- ega seedeorganeid – ta ei vaja õhku, vett ega toitu – oma eksistentsiks kasutab ta otsest energiavahetust keskkonnaga. Inimese jaoks, kellel on tema füüsilise keha nägemisorganid, on hing nähtamatu, just nagu näiteks ultraviolettkiirgus on inimesele nähtamatu. Keha kest takistab hinge nägemist: pärast sellest lahkumist omandab hing võime näha omasuguseid.

Hing võib elada igavesti, kui Jumal seda lubab. Otsuse igavese elu õiguse kohta iga hinge jaoks langetab Looja isiklikult, lähtudes tema kasvatuse ja füüsilise elu tulemustest. Igavese elu jaoks annab Jumal hingele stabiilsuse funktsiooni, kohandades selle programmiahelaid ja faile. Kuid kuni hing pole seda õigust saanud, on ta surelik ja võib loomulikul teel surra seitsmel põhjusel:

1) - *ahnusest;* ahnus, isekus ja ahnus on tigedad, sest ilma ühiskonnale kasu toomata põhjustavad nad tohutut kahju ühiskondlikele suhetele, seetõttu pole selle pahe kandjatel kõrgemas tsivilisatsioonis kohta;

2) - *rumalusest;* rumalus pole kunagi olnud voorus. Rumalust tuleks eristada nõdrameelsest mõtlemisest: mõnikord võib hea õpilane, kes teenib hindeid tuupides, olla uskumatult rumal, mis ilmneb eriti huumorimeele puudumises ja suutmatuses teha õigeid otsuseid - kellegi teise meelest ei saa igavest elu;

3) - *sõjajanust;* sõda ja mõrv on lähedal, kommentaarid pole siinkohal vajalikud;

4) - *nõdrameelsest meeleseisundist;* miks meil on vaja rumalaid ingleid?

5) - *võimest reetmist toime panna;* reetmist põlatakse alati ja kõikjal;

6) - *võimetusest sinist ja halli energiat omandada;* kui hing ei kasuta elu algupärast allikat, siis kuidas ta saab elada?

7) - *vanadusest alates;* oma elu nimel on mõttetu elada - asjatult elatud aastad, kui inimene peidab end ühiskonna eest, ei taha millegagi riskida, ei suuda midagi head tuua - milleks on argpüksi ja egoisti hing?

Hing on loodud halli ruumi elementidest ja selle bioprotsessor põhineb sapioonidel, millel on elektroniga võrreldes tohutu infotihedus - 1018 korda suurem mahuühiku kohta, mis võimaldab hingel omada **1063 (kuuskümmend kolm astmes) baiti mälumahtu , et tagada igavene elu .**

Autent. - See väärtus on nii tohutu, et Maal pole seda lihtsalt millegagi võrrelda: näiteks üks neljast suurimast maailma uudisteagentuurist ITAR-TASS toodab päevas 2,6 megabaiti teavet (2,6x106) ja aastas umbes 1 (üks) gigabait - 109, seega on lihtne arvutada, et ühe hinge mälumahu täitmise kiirusega vajab agentuur 1045 miljardit aastat!

Korr. - Loomulikult mäletab ja salvestab ühe inimese hing iga päev mõõtmatult rohkem infot kui kõik planeedi infoagentuurid kokku: iga sekund salvestatakse lisaks kõnele ja mõtetele kogu visuaalne informatsioon nägemisorganite kanalite kaudu - hämmastav stereoskoopiline videofilm, mis kasutab ülikõrglahutusega pilditehnoloogiaid ja kestab kümneid ja sadu aastaid Maal ning miljardeid aastaid universumis.

Inimesel on kolm vanemat: Issand Jumal kui inimmeele - hinge - Looja, taevane Isa ja Ema kui hinge bioloogilised vanemad ning maine isa ja ema kui füüsilise keha bioloogilised vanemad. Inimeste vaheline sugulus saab olla ainult füüsilise keha kaudu; füüsilise isa ja ema kaudu hingede sugulust ei ole; hinged on päritolu poolest seotud kui ühe Jumala kõrgema tsivilisatsiooni lapsed, seetõttu on ***kõigil planeedi Maa inimestel, olenemata rassist, usust, nahavärvist, sünnikohast ja -ajast, vaimne sugulus oma mõistuse kaudu; nad on hingelised sugulased - ühe perekonna vennad ja õed, kelle vahelised tülid ja sõjad ning eriti mõrv - on ebaloomulikud.***

Kuidas hing inimesega ühendust loob?

Inimese embrüos täidavad loote vitonkeha primaarse kontrollvõrgustiku funktsiooni viljastatud munaraku maatriksi ja ema vitonkeha juhtsignaalid. Embrüo arenedes ja oma närvisüsteemi koos ajukoore neuronitega moodustumisel kanduvad organite juhtimise funktsioonid üle loote närvisüsteemile – see on süsteemide koordineeritud toimimise periood, mille jooksul loode saab emalt ühise vereringesüsteemi kaudu kõik arenguks ja kasvuks vajaliku, sealhulgas hingamiseks vajaliku hapniku. Seega ei pea loode emaüsas hingama oma kopsude kaudu ning sellest tulenevalt on tema kopsufunktsioon ja ribide kiirgaja välja lülitatud – hing ei saa ühendust luua. Seetõttu ei ole emaüsas oleval lootel hinge ja selle tulemusena ei ole loode veel inimene ning aborti ei peeta mõrvaks: ema otsustab ise, kas anda uus elu või mitte.

Uue elu, väikese lapse sünd on nii suur õnn! Ärge kiirustage rutaka otsuse langetamisega – peate kõike targalt ja hoolikalt hindama, et mitte unustada seda rõõmu tühise elu merkantiilsete probleemide taha, et mitte hiljem kogu elu kahetseda. Ükskõik kui raske see ka poleks, on parem oodata rõõmsa elevusega uue inimese ilmumist, kasvatada temast inimene ja mitte jätta endast maha ainult surma.

Sünniga aktiveeritakse ribide emitteri vitonkontuuride programm, lülitatakse sisse kopsuhingamine ja kopsukompleksi energiavarustus, sealhulgas lainekanali antennimoodul. Luuakse vitonkiir, mis on samaaegselt

Gravitioonne jõud halli ruumi mateeria jaoks ja sellest tulenev interaktsioonijõud võimaldab hingel püsida teie ruumi mateeria lähedal -
inimkeha. Kui loode ema kehast eraldatakse, siseneb laps gaasikeskkonda, vabaneb looteveest ja teeb oma esimese hingetõmbe – vastsündinu esimese nutu. Sel hetkel siseneb hing lapsesse ja tema õiguslik staatus muutub: – lapsest saab homo sapiens – ratsionaalne (vaimne) inimene, kes on täitnud sünnikohustuse Looja ees ja on selle tulemusena omandanud õigused, mis nõuavad austamist. Inimese sünnikuupäev on just see hetk, mitte viljastumiskuupäev, nagu mõned ekslikult arvavad. Inimkehast saab hinge kandja kogu ülejäänud eluks.

Hinge võimed avalduvad kasvades ja inimkeha kõikide süsteemide ja organite täielikuks toimimiseks, st inimese täieliku suguküpsuse lõpuks. See arenguperiood on vajalik selleks, et hing omandaks füüsilise keha juhtimise oskused ja looks eeldused hinge intellektuaalseks arenguks. Kuna kõigil hingedel on erinevad algparameetrid, sõltuvad konkreetsete inimeste intellekti erinevused ka nende inimeste vitonmaatriksite pärilikkuse geneetilisest valemist. Kui näiteks füüsilise keha vitonmaatriksil on ideaalne kuuldeaparaat ja sõrmed ning hing on musikaalne, võib tulemuseks olla uus Tšaikovski või Gilels; aga kui kuuldeaparaadil on nõrgad parameetrid ("karu on kõrva peale astunud"), siis muusikut ei teki, isegi kui hingel on muusikalised võimed. Kui ühe vanema maatriksis on kuuldeaparaadi programmis defekt, on suur oht, et laps jääb kurdiks – kurtus on päritav... Seega on füüsilise elu tsükli lõpuks hingede intellektuaalse arengu ja hariduse tase absoluutselt erinev.

Kui vitonmaatriksi programmiploki poolt määratud bioloogiline ressurss on ammendunud või kui keha saab mehaanilisi kahjustusi, organite bioloogilisi kahjustusi haiguste tõttu, mis muudavad edasise elu võimatuks, toimub füüsilise inimkeha bioloogiline surm. See väljendub inimese vitonkeha energia- ja juhtstruktuuride toimimise lakkamises ning selle tagajärjel kopsukompleksi ja hingekanali emitteri lahtiühendamises - halli ainet hoidev gravitatsioonijõud kaob, hing vabaneb kehast ja sureva inimese viimase hingetõmbega läheb autonoomsesse eksistentsi.

Autori märkus. Kariibi mere piirkonnas on iidsed tehnoloogiad inimese vitoni keha energeetiliseks aktiveerimiseks esimese 9 päeva jooksul pärast bioloogilist surma, s.t kogu vitoni keha stabiilse seisundi perioodil kuni selle pöördumatu energeetilise lagunemiseni. Enamasti tehakse seda protseduuri noorte inimeste kehadel, kes surid haigustesse ja kellel polnud mehaanilisi kahjustusi. Sellisel juhul pole taaselustatud kehal hinge, intellekti ega teadlikkust omaenda "minast", s.t. taaselustatud inimene on nagu loom: ta saab käskudest aru, täidab iga käsku, töötab, elab, hingab, kuid ta pole enam ratsionaalne olend, ta on zombi.

Kui füüsilise keha elutähtsaid funktsioone on võimalik taastada näiteks arstide - elustajate - intensiivsete meetmete abil, jääb hing lähedale ja saab emitteri sisselülitamisel tagasi pöörduda - on palju tunnistusi inimestest, kes on kogenud kliinilist surma. Antenni mooduli väljalülitamise maksimaalne aeg vastavalt süsteemi energiaakumulaatori mahutavusele on normaalsetes tingimustes viiskümmend minutit: temperatuur

keha 36,60C, normaalne õhurõhk ja selle temperatuur 200C. Keskkonnaparameetrite muutmisel on võimalikud väikesed kõrvalekalded mõlemas suunas. Kui keha funktsioone selle aja jooksul ei taastata, lahkub hing igaveseks.

Vabanenud hing kandub Jumala juurde läbi "toru" - isoleeritud aegruumi kanali. Halli aine jaoks on "aegruumi" mõiste olemas

teine tähendus ja selle jaoks on ruum kokku surutud - hing vajab läbimiseks hetki. Läbi viiakse vastuvõetud hinge analüüs. Analüüsi olemus seisneb kogu hingeelu teabe skaneerimises tehniliste vahendite abil, inimese arusaamise uurimises, otsuste tegemises ja toimingute sooritamises. Analüüs toimub peaaegu koheselt, sest Jumala varustuse lahutusvõimet on inimesel raske isegi ette kujutada. Hingeelu analüüsi põhjal teeb Jumal otsuse ühe kolmest võimalusest:

1) ***hinge suunamine järgmisse haridus- ja arengutsüklisse elu kaudu füüsilises kehas.*** *Sel juhul saab hing õiguse kohtuda taevaste vanematega ja külastada vanematekodu pühade ajal.*

2) ***hinge karistamine põrgu poolt, mille järel hing saadetakse järgmisse elutsüklisse.*** *Põrgu on pimeduse ruum. Karistuse olemus seisneb väliste infokanalite kasutamise võimatuses, liikumisvõimes: - hing ripub liikumatult ruumis ja selle eest tekitatakse õudusseisund. Põrgus on maksimaalne vangistuse tähtaeg kolm maist aastat. Hingelt võetakse õigus kohtuda vanematega.*

3) ***hinge hävitamine nelja surmapatu eest.***

Esimene surmapatt on omasuguste tahtlik tapmine. *„Jumal andis inimesele elu ja ainult Temal on õigus see ära võtta. Kellelgi pole õigust tappa – ei inimesel ega riigil." Sunniviisilist tapmist enesekaitseks, kui on reaalne oht oma või teiste elule, ei peeta patuks.*

Teine surmapatt on enesetapp. *"Jumal andis sulle elu ja ainult Temal on õigus see ära võtta." Absurdne surm, kui inimene seda tahtmata oma tegude või tegevusetusega end elust ilma jätab, ei ole enesetapp; oma elu ohverdamist teiste päästmiseks ei peeta patuks - see on saavutus.*

Kolmas surmapatt on valevanne. *"Informatsioon peab olema tõene. Tõe rikkumine on vale. Tõde ja valed on kokkusobimatud – see on hea ja kurja võitluse küsimuse tuum. Valetaval hingel pole õigust elada."*

Neljas surmapatt on inimeselt vabaduse äravõtmine (vangla). *"Jumal saadab hinged Maale vabaks – kellelgi pole õigust inimest vabadusest ilma jätta." See on karistus vägivalla ja kohtumõistjate tsivilisatsiooni maistele ametnikele: – mõista kohut vabaduse, elu ja surma küsimustes – see on Jumala jurisdiktsioon ja inimestel pole õigust sinna sekkuda.*

Ainult Jumal saab hingede üle kohut mõista ning otsustada hinge karistamise või hävitamise üle – kellelgi pole õigust seda teha ilma tema loata. Hing hävib hallis ruumis "tuhastamise" (materiaalse struktuuri lagunemise teel selle koostisosade aatomite tasemele) teel.

Saanud õiguse järgmisele elutsüklile, ootab hing (kannab karistust) kosmoses ja kolib seejärel taas uude kehasse Maal. Sel juhul arhiveeritakse kõik eelmiste elude mälestused pikaajalise mälu plokki ja hing alustab uut haridust, nullpunktist, ilma et tal oleks võimalik kasutada eelmistes eludes omandatud teadmisi ja kogemusi. Sissekolimise ajal ei ole vastsündinu sugu, rass ja rahvus, nahavärv, varaline ja sotsiaalne staatus üldse olulised: kõik inimesed on võrdsed - peaasi, et esimesed üheksa korda oli see planeet Maa. Teisiti ei saa olla - hingel on ühenduskood ainult maise inimese kehaga. Teiste maailmade hingedel on teistsugune kood.

Järgmise hinge uude kehasse asumise aeg on rangelt määratletud: järgmine "sünd" toimub tavaliselt täpselt kaksteist aastat hiljem, kuu kuu järel, päev päeva järel pärast eelmise elu füüsilise keha bioloogilist surma. See tagab hinge elutsükli järjepidevuse Maa astronoomilistes koordinaatides Universumi leptooniliste väljade suhtes. Sellel perioodil võib olla kõrvalekaldeid Jumala äranägemisel - kõik on Tema võimuses. Kõik kordub uuesti.

Autor - Mitu elu peab hing läbi elama enne Õiguse saamist?
Igavene elu?

Kord. - Hing läbib oma kasvatuses ja arengus lapsepõlve, noorukiea ja
noorus, mille eest talle anti kaksteist elu.

„Lapsepõlv" – üheksa elu Maal teile nähtavas universumis, mälu arhiveerimisega pärast iga järgmise füüsilise keha bioloogilist surma ja mälu kasutamise võimatusega järgmises elus uue füüsilise kehaga.

„Noorusiga" – kaks elu kollases ruumis, füüsilises kehas, kus pärast keha füüsilist surma arhiveeritakse mälu ja mälu kasutamise võimatus järgnevas elus Theseuse tähesüsteemi planeedil Ühtsus (tähistaeva sektor Orioni tähtkujus), kus hing läbib elukatsumusi kuulekuse ja kannatlikkuse kasvatamise tingimustes – kollases ruumis on hing nähtav, seetõttu pole kellelgi selles kahtlust: tööta, õpi, ela ja ära patusta.

„Noorus" on viimane elu enne otsuse langetamist ingli igavese elu õiguse kohta. See toimub halli spektri ruumis, füüsilises kehas, millel on mälestus kõigist eelmistest eludest. Viimases füüsilises elus enne igavikku toimub hinge treenimise tsükkel Universumi kõrgeimates teadmistes, Hallid teenivad kuulekalt Siniseid ja õpivad neilt: hinge harimise protsess on lõpule viidud – see on osa Universumi Kõrgema Tsivilisatsiooni Intelligentsete humanoidide paljunemisprotsessist.

Pärast seda, kui hing on saanud ingli staatuse, algab kõige olulisem - töö Kõrgeima Mõistuse - Jumala - abilisena tema väsimatus loomingulises töös Universumi korrastamisel. Inimesed, te olete juba inimkonna lapsekingades -

Unustage oma muinasjutulised ettekujutused Igavesest Elust kui jõudeolijate paradiisist: sellist paradiisi lihtsalt ei eksisteeri. On olemas Kõrgema Mõistuse Tsivilisatsioon, mille laste kasvatamiseks lõi Jumal teie Maa ja teie enda biosfääri.

Hing võib ingliks saada palju varem – tänu kogu tööle, mida ta on teinud Tõe otsimiseks, teadmistele, mida ta on saanud ja inimestele edasi andnud, ning uute teadmiste kasulikule mõjule inimestele: selle kohta on näiteid – paljud suured Maa teadlased on juba inglid. Mõistke, inimesed, seda kõike teile rääkides ei ole meie eesmärk midagi tõestada ja teid uskuma panna. Ei. See oleks vale – te ei saa kedagi sundida teid armastama. Eesmärk on ainult teavitada inimesi Tõest, näidata, kust ja kuidas inimesed peaksid Tõe tõendeid otsima, et kahtlused kõrvaldada. Keegi ei juhata teid käest mööda teadmiste teed Tõeni: igal inimesel on oma tee Tõeni ja iga inimene peab selle ise leidma ja läbima.

Headuse põhivalem: „Tõde on Jumalas."
Kurjuse põhivalem: "Tõde on kullas."

Inimene peab ise hindama, mis on hea ja mis on kuri, ning tegema valiku; ta
peab mõistma, et teadmised on erinevad, tõest ja kurjusest.

Hinge peamiseks kriteeriumiks on võime iseseisvalt otsida ja leida Tõde, töötada ja luua Tõe hüvanguks. Inimese kõrgeim eesmärk on saada igavese elu õigus Jumala Kõrgeima Tsivilisatsiooni täisliikmena; eesmärgi saavutamise tee on aus elu Maal vastavalt Jumala Seadustele.

INIMESE TEE ON OTSIDA TEE TÕE, TEADMISE JUURDE, VÕITLEDA KURJUSE JA TEADMATUSE JÕUDUDEGA, ELADA JA TEGUTSADA NII, ET MITTE KAHJUSTADA JUMALA LOOMAJA TÖÖD JA MITTE AIDATA KURJUST - INIMESE VAENLAST OMA EBAMÕISTLIKUTE TEGUDEGA.

INIMENE PEAB MÕISTMA JA ERISTAMA HEAD KURJAST, HINDAMA ÕIGESTI OMA TEGUSI JA TEGUSI NING OLEMA JUMALALE ABIKS.

Peatükk 36.

Maailm hinge silmade läbi.

Korr. - Sa mõistad väljendit "Inimene elab pimeduses" sageli piltlikult öeldes, tajudes seda tavaliselt komplimendina teadmatusele, kuid see väljend on sõnasõnaline, kui heidad hinge silme eest inimkeha kesta: taevas sätendab ereda kuldse valgusega, särav, kõrge taevas, täis valgust ja tähti - Universum ei tunne ööd. Karvane, eredates kiirtes, tohutu õrn Päike ei varja planeete ja sillerdavate kiirtega sätendavaid tähti - need on suured, nad täidavad kuldse taeva. Ka planeedid kiirgavad eredaid kiiri, sealhulgas Maa - planeedi tuum kiirgab vitone.

Sa võid oma äranägemise järgi tähtede seas valgusest kiiremini kihutada, näha planeetide sündi ja surma, tungida raskusteta ookeanide sügavustesse ilma hingele vähimatki kahju tekitamata – see Universumi kaunis maailm on sulle avatud, inimene, sinu mõistus, sinu hing on selleks loodud, selles maailmas oled sa teretulnud elanik – see on sinu maailm.

„Torus" pole seda näha – see on vaid transporditerminal ja pärast Isa positiivset otsust edasise elu õiguse kohta võib selline võimalus ilmuda... Kõik maailma värvid, kogu Universumi mitmekesisus saavad hingele kättesaadavaks alles haridustee lõpus ja siin tuleb palju uuesti mõista.

Kollase Spektri ruumi "lasteaedades" haritakse intelligentseid humanoide. Seal on 28 asustatud maailma, millest 21. planeedisüsteemil on hinged humanoidide kehades. Need planeedid kuuluvad Tsivilisatsioonide Ühendusse, mis on aga madalamal arengutasemel kui Jumala Tsivilisatsioon ja allub viimasele.

Need süsteemid erinevad Maast ja üksteisest lokaalsete tingimuste kombinatsiooni poolest: planeetide suurused; gravitatsiooni-, energia- ja kiirgusväli, temperatuur ja koostisosade kivimite elementide komplekt. Kuna mitte kõik planeetide biosfäärid ei ole Maa omadega adekvaatsed, valis Looja ka teroidi elu sünteesiks vastavalt selle tingimustele: on olemas sellised teroidide kombinatsioonid, et veeta elu saab võimalikuks absoluutse nulltemperatuuri lähedal asuvates tingimustes ja vee asemel on võimalik

isegi vedelgaaside kasutamine.

Kuid kõikjal peaksid humanoidide lineaarmõõtmed olema võrreldavad hinge mõõtmetega, s.t. meist veidi pikkuse poolest erinevad - on neid, kes on sinust mitte rohkem kui meeter kõrgemad, ja on neid, kes on hinge mõõtmetele lähemal. Need humanoidid on loomult humanoidid, sest nad loodi ka hingede mahutiks, millel on ainult üks sünniallikas.

Erinevused on infokanalite teistes parameetrites - nägemis-, kuulmis-, kõne-, haistmis-, kompimis- ja füüsiliste kehade paljunemisorganite - on isegi munakanaleid munevaid humanoide. On planeete, kus on keeruline tagada kõne teel infovahetust, kasutatakse vaikset telepaatilist suhtlust hinge universaalsel mõttekoodil. Fakt on see, et Maal, kus on olemas akustiline kõnevahetusvorm, peab hing iga elu alguses õppima vastuvõtva riigi keelt - iga uus elu võib toimuda teises riigis. Ja selle õppimise määravad füüsilise keha hingamisorganite ja häälepaelte arendamise programmid. Aga me kõik, Maa elanikud ja teiste planeetide elanikud - täpsemalt meie hinged, "räägime" samas keeles - hinge töötava mõtte kiirgusel on ühtne, rangelt määratletud kodeerimissüsteem.

Me ei ütle ilmselt midagi uut, kui kinnitame veel kord: maapealne tsivilisatsioon on üks noorimaid, oma "lapsepõlves" ebamõistlik. Maal on kõige hullemad, ebamugavamad elutingimused, kõige primitiivsem tehnoloogia tase. Inimene hakkab alles nüüd mõistma, et tema loodud tehnoloogiad ei ole keskkonnaga kooskõlas, põhinevad pideval maavarade tarbimisel; mõne varud on juba otsakorral, teistest jätkub aastakümneteks. Ja ongi kõik, inimkond on hukule määratud.

On veel üks tee, mida kõik tsivilisatsioonid on pikka aega järginud: tsivilisatsiooni intelligentse evolutsiooni tee headuse poole läbi teadlikkuse oma missioonist ja kohast universumis. Niikaua kui te valetate, tapate, panete toime kuritegusid, seni kuni te ei mõista, et saate elada ainult nagu arenenumad tsivilisatsioonid – vastavalt Jumala seadusele –, ei anna keegi edasi teadmisi vitontehnoloogiatest.

Need tsivilisatsioonid on vitontehnoloogiad ammu omandanud või õigemini, nad on jõudnud sellisele moraalse ja eetilise arengu tasemele, et neil lubati omandada teadmisi, materjale ja tehnoloogiaid. Nende tehnoloogiate omandamine muudab vältimatuks otsese suhtluse loomise viton- ja mikrovitonkiirguskanalite kaudu Kõrgema Tsivilisatsiooni juhtstruktuuridega, mis juhivad planeetide asju ühest keskusest, ning vahetavad teavet reaalajas.

Alles pärast kahte elu Kollases Ruumis saab hing lõpuks igaveseks jääda koju tagasi, Halli Ruumi... Aga see on veel kaugel...

Maaväline intellekt on olemas ja tsivilisatsioone on palju ning maised programmid (nagu SETI ja SERENDIP projektid), mis otsivad teisi tsivilisatsioone elektromagnetkiirguse elektroonilisel tasandil analüüsimise teel, on Universumis mõttetud, peale teie pole keegi neid arhailisi kommunikatsioonitehnoloogiaid pikka aega kasutanud. Ainult energiamahukamate vitonite arendamine suudab lahendada maiseid probleeme, ainult inimene on võimeline ennast päästma, astudes oma mõistusega üle traditsioonidest ja kurjuse kullast, peab ta ise leidma tee headuse juurde, pöördudes meeleparandusega Jumala poole, vastasel juhul jääb ta pimedusse...

Inimene mõtleb ja talle tundub, et tema mõtted on salajased ja ainult tema ise teab neist. Vale. Kehast ilma jäetud ja vabas sapioonivormis oleva hinge jaoks on inimese mõtted samad, mis inimesel, kes karjub väljakul, veelgi valjemini: kui sinu häält on kuulda kümnete või sadade meetrite kaugusele, siis on mõtteid kuulda mitme parseki kaugusele. Ja see asjaolu on väga oluline, kuna selle nähtuse abil teostatakse pidevat kontrolli elu üle Maal, mille vajadus on viimasel ajal muutunud eriti pakiliseks. Seni on Maa olnud intelligentse tsivilisatsiooni negatiivse arengutee näide. Näiteks hiljuti ilmutas Maa end Tsivilisatsioonide Ühendusele kõige sobimatumal viisil: kurjus on Maal taas võidutsenud - nad lõid tuumarelvad ja hakkasid oma planeeti lõhkuma.

Need on probleemid, mida olete oma ebamõistlike tegudega arenenud tsivilisatsioonidele tekitanud, ja ***jumal, tsivilisatsioonid, hoidke teid iseenda eest,*** proovige, nagu te enda kohta naljatate, "mitte lasta sellel granaadiga ahvil sõrmust tõmmata"...

Seni on inimesed sellest aru saama hakanud alles pärast füüsilist surma Maal, kui nad hakkavad maailma nägema hinge silmade läbi. Aga kas on tõesti vaja, et KÕIK planeedil Maa elavad inimesed sureksid, et mõista oma käitumise hävitavust? Ja milleks teil, inimesed, põhjust vaja on? Universum vajab elavat Maad, mitte surnud...

Ja see teadmine ei pärine ulmeromaanist, vaid päris elust, mis sind ümbritseb, ja on sulle antud selleks, et sa mõtleksid – eemalda pimedus ja loor oma silmade eest, ava oma meel, MÕTLE.

Peatükk 37.

Maa kollases kosmoses.

Autor: Pärast seda, kui mulle räägiti hingest, sellest, kuidas Maa *teises* ruumimõõtmes välja näeb, *sain* kirja lähedaselt inimeselt, oma 17,5-aastaselt pojalt, Kaasani Lennundusinstituudi tudengilt. Ta sattus tahtmatult oma kehast välja ja kinnitas, täiendas paljut sellest, mida korrespondendid rääkisid. Anatoli osales minu töös ja teadis palju, kuid aja jooksul selgus nii, et ta ei saanud teada seda, mida mulle eelmises peatükis räägiti, mistõttu on tema tunnistus väärtuslik, kuna

on ilmne. Tema loal tsiteerin seda kirja, mille ta kirjutas kohe pärast öist intsidenti ja mis on adresseeritud mulle:

"...Nüüd on kell 4:32 öösel, 22. detsember 1999. Teisipäev, 21. detsember möödus ilma vahejuhtumiteta, mul polnud füüsilist nõrkust, halbu tundeid ega hirmu. Ma ei söönud terve päeva peaaegu midagi peale leiva ja muna. Läksin magama umbes kell 18:30, veidi väsinuna. Ärkasin 22. detsembril kell 1:30, peaaegu hästi puhanuna. Sõin natuke. Umbes kell 3:45 heitsin uuesti voodisse, täiesti unustuse hõlma vajunud."

Ma magan, mul on palav, olen täiesti lõdvestunud, tunnen end mugavalt. Järsku välgatab mu meeles valge valgus ja ma leian end kuskilt maapinnast kõrgemal. Ma ei näe ennast väljastpoolt, ma saan aru, et mu keha on täiuslik. Ümberringi on kirjeldamatu ilu, ma olen üksi. Võime oma keha kontrollida pakub mulle rõõmu ja ma naudin lendu. Ma tunnen mingit hirmu. Järsku tekib mõte rääkida Jumalaga ja saada teadmisi. Ma ütlen endale: "Jumala juurde!" Järsku on mu keha halvatud ja hetkega naasen tagasi füüsilisse kehasse.

Tunded on järgmised: tugev südamelöök, isegi liiga tugev. Hingamine on sügav, aga raske, kähe häälega. Pea on veidi tahapoole visatud, kehas on väga tugev kuumus. Tunne on selline, nagu ma kohe sulaksin. Tahtmatud nõrgad krambid, aga hirmu ega valu pole. Kõige toimuva teadvustamine ei hirmuta mind. Olen pime, ma ei näe midagi. Siiski on ka plusse: ma kuulen teiste vestlusi ja mõtteid, ükskõik kui kaugel nad ka poleks.

Soov taas sellele imelisele maale jõuda kasvab. Ja jälle olen ma kosmoses. Ma ütlen: "Olgu, pole vaja jumala juurde minna, võib-olla on see võimatu? Teadmiste kuupäev." Vastust pole, ma olen üksi. Jällegi olen kontrollimatu, tõusen üha kõrgemale ja kõrgemale. Hirmutav. Ma näen õõnsat palli, millel on poolusest pooluseni ulatuvad valged triibud, mis näevad välja nagu pilved. Sellest pallist paistab välja kiil. See on must, läbimõõdu pikkune. Pealegi on palli sisse juba löödud 1, 2 või 3 kiilu, ma ei mäleta. Ma keerlen palli ümber, mu keha on kinni kiilunud.

Järsku olen tagasi füüsilisse kehasse, samas seisundis, muutusteta. Hirmu pole, olen rahulik, jään magama. Palavik langeb, süda rahuneb. Ärkasin kell 4:25, tundes end rõõmsameelsena, värskena, puhanuna, täiskõhutundena (minu üllatuseks). Süda töötab sujuvalt, temperatuur on normaalne, hirmu pole. Kogu selle aja jooksul ei rääkinud keegi minuga, ma ei näinud kedagi.

J.L. Ma ei tea, mis see oli, miks see juhtus või mis kiil see on.

Enne selle kirja saamist teadsin selle sisu öisest telefonivestlusest, seega võtsin ühendust Corriga, kes ütles mulle, et kiiluga pall on Saatana märk ja ilmselt üritati hinge varastada.

Korr. – „Saatana käskjalgadel pole õigust seda teha ja kui nad on otsustanud seda teha, tähendab see, et nad on paanikas, sest nad ei saa teiega midagi peale hakata. Seepärast ründavad nad teie lähedasi inimesi. Keelake oma pojal kehast lahkuda ja laske tal igale katsele vastu seista: ta ei pruugi tagasi pöörduda, see on väga ohtlik. Peaasi: kui selline olukord uuesti tekib, pöördugu ta kohe abi saamiseks Jumala ja ainult Jumala poole: siis tuleb talle kurjus.“

"ei saa midagi teha."

Pärast seda juhendasin telefoni teel oma poega ja lahkusin ise esimesel võimalusel tuhande kilomeetri kaugusele sellesse Volga linna. Siin on see, mida ma meie kohapealsest vestlusest teada sain:

Autent. - Kas sa magasid? Kas see oli uni?

A. - Mitte päris. Heitsin just pikali ja pole veel magama jäänud. Ma olin sees
Mul oli täielik ja selge arusaam toimuvast, aga see äkiline vihapurse tuli mulle ootamatult pähe.

Autor. - Sa rääkisid kirjeldamatust ilust. Mida sa nägid?

A. - Ma hõljusin vabalt planeedi pinna kohal. Keha oli väga
lihtne ja rõõmus, on olemas mingi lahkuse ja armastuse tunne kõige vastu kõiges. See on väga

meeldiv tunne. Nägin mingit järve, puhast, sügavat ja läbipaistvat, seal oli mingit vedelikku, mis meenutas vett, aga oli ebatavaliselt ilus, kristallselge, sügavlilla värvusega. Taevas oli ebatavaline - ilus kuldne värvus sinise varjundiga. Ma ei saa kindlalt öelda, kas see oli päikesevalgus või säras taevas ise nii, mul polnud aega seda välja mõelda.

Järve ümbritses kaunis kõrgete puude mets, mille sarnast ma polnud kunagi varem näinud. Kaugelt meenutasid puud meie kuuski, aga nende lehed olid palmide sarnased ja lehestik ise oli sinine. Vapustav ilu!

Ma ei näinud metsas ühtegi inimest, linde, loomi ega putukaid. Kui ma hakkasin üles tõusma, läbisin pilvekihi. Need olid väga kummalised pilved: kujult meenutasid nad sulgjaid pilvi, värvuselt valged, aga kuidagi tihedalt koos, praktiliselt ilma katkestusteta ja väga õhukesed. Pilvekihi paksus oli maksimaalselt umbes kaks meetrit ja ülaltpoolt vaadatuna helkisid pilved taevavalguses kummaliselt, justkui oleksid nad plastist. Saatana kera oli õõnes, justkui oleks see kootud õhukestest pilvelõngadest... See on praktiliselt kõik.

Autor: Paistab, et te hõljusite kollases ruumis mitte ainult planeedi kohal, vaid ka selle sees mööda meie ruumi koordinaate, lendasite läbi meie mateeria ja pilved, mida te nägite, polnud midagi muud kui mulla ülemise paljunemiskihi mikroorganismide bioloogiline kiirgus. Praegu on talv, taimed on uinunud ja külmumata mullakihi mikroorganismid on elus: külmunud mulla piir andis selle läike. Suvel peaks see olema heledam, tihedam ja räsitum. Ilmselgelt säras taevas ise: te lendasite öösel, kui Päike oli teisel pool Maad. Päeval oleks kõik pimestava valgusega üle ujutatud ja te poleks "pilvi" peaaegu näinud. Mida te kogesite?

A. - Ma tundsin mingit hirmu. Surmamine (ja nii ma alguses arvasingi) ei ole hirmutav. Ei. Mind hirmutab miski muu: - mis edasi saab? Seepärast ma otsustasingi: tulgu mis tuleb, ma pean minema Isa juurde. Ainult Jumala juurde ja mitte kuhugi mujale.

Autor: Ja millistest vestlustest te räägisite?

A. - Jah, kõige tähtsam asi. Kui ma kehast eraldusin ja kosmoses end leidsin, selgus, et see sumises!

Autent. Kuidas see sumiseb?

A. - Ma ei öelnud seda päris õigesti. See pole sumin, vaid lugematute vestluste pidev müra. Nagu ma aru sain, olid need inimeste ja loomade mõtted. Loomi pole huvitav kuulata, aga inimesi... Sain kiiresti aru, et sa saad häälestada end ükskõik millise inimese mis tahes mõttele, lõigates ülejäänu "vaikimisi" välja. Kuulsin, mida müüri taga olev naaber unes mõtles, ja mida mõtlesid inimesed teisel pool Maad, kuskil Mehhiko või Venezuela lähedal. See on väga huvitav: siin on öö ja seal on hommik...

Siis tahtsin teada, mida üks inimene minust arvab. Teadsin, et ta magab, ja palusin lihtsalt vaikselt tema hingel tulla ja mulle minust rääkida. Mu ette ilmus selle inimese poolläbipaistev pilt suletud silmadega ja ta rääkis mulle kõik, mida ta teadis. See oli nagu ülestunnistus. Ma ei osanud kunagi kahtlustada, et võid saada usaldusväärset teavet otse kelleltki, kes sind huvitab. Ja saada mitte seda, mida ta sulle öelda tahtis, vaid seda, mida ta tegelikult arvas.

Autor: Mis veel huvitavat on?

A. - Näete, ma tahtsin oma kehasse tagasi pöörduda, aga ma ei suutnud seda pikka aega kontrollida. Ma lamasin ja tundsin kõike, aga mitte oma kehaga, vaid millegi muuga, oma mõistusega. Mu keha oli kontrollist täiesti lahti ühendatud, kuigi ma üritasin seda kuidagi taastada. Mu pulss oli väga kõrge, temperatuur tõusis järsult, ma ei saanud kätt ega jalga liigutada. Ma sain aru, et kontroll peaks järk-järgult taastuma, seega ma lihtsalt lamasin ja ootasin. Ma olin täiesti pime, ma ei näinud midagi, nagu ma ei kuulnud ka, mis toas toimus. Oli öö, tuba oli täiesti vaikne ja ma olin selles üksi.

Aga siis tulid kaks inimest minu juurde ja peatusid. Ma ei näinud neid enam ega saanud nende vestlusest täpselt ja täielikult aru, sest olin küll kehasse sisenenud, aga ma ei saanud keha üle kuidagi kontrolli tagasi – füüsilise keha funktsioonid polnud taastunud. Nad rääkisid minust: vaidlesid, kas mind aidata või mitte. Üks ütles, et nad saavad aidata kõrget palavikku alandada, teine, et "ta sureb niikuinii, kui ta pole juba surnud..." Järsku tundsin, et lahkun jälle kosmosesse ja kui tagasi tulin, oli palavik juba madalam, temperatuur peaaegu normaalne ja suutsin suhteliselt kiiresti uuesti kontrolli alla saada.

keha.

Autent. - Temperatuuri ja südamelöökidega on selge: hing puudus, juhtimissüsteem oli põhikomponendi puudumise tõttu tasakaalust väljas, diskreetne juhtimis- ja jälgimisfunktsioon oli mõnda aega keelatud -

oksüdatsiooni-redutseerimise protsessid muutusid kontrollimatuks, need hakkasid kiirenema. Hea, et sul õnnestus tagasi tulla: kui sa oleksid veel paar minutit jäänud, poleks sa ehk oma keha leidnud – see oleks ära põlenud. See on väga ohtlik. Võib-olla kohandasid need kaks tundmatut inimest hinge puudumisel diskreetse funktsiooni vitonahelat. Võib-olla ma oskan arvata, kes see võis olla. Aga nüüd ma ei saa teada – pärast meie telefonivestlust blokeerisid "hingepüüdjad" Halli Sidekanali. Mul on nendega tõeline Sõda. Hea, et sa oled noor ja hea tervise juures. Kui see juhtuks minuga, umbes 50-aastase inimesega või haige südamega inimesega, oleks tulemus kurb.

Kui raamat ilmub, pean *kohtuma* arstidega – kas nad peavad statistikat kehatemperatuuri operatiivse kontrolli kohta kliinilise surma hetkest alates? Seda on vaja teha. Kuid see statistika ei aita tõenäoliselt midagi selgitada: see registreerib südametegevuse lakkamist, mitte hinge seiskumist. Ilmselt oleks õigem koguda statistikat kehatemperatuuri seletamatu järsu tõusu kohta, millega kaasneb kopsufunktsiooni ja südametegevuse häire, mis viib surmaga lõppeva tulemuseni. Need on sekundaarsed märgid keha bioloogiliste protsesside juhtimissüsteemi tasakaalustamatusest, kui hing on välja lülitatud. Võib-olla on see koopiamasinate lühise põhjus pürokineesi ajal, võib-olla... Aga intensiivravi osakondades ja kiirabiautodes peaks olema kohustuslik komplekt keha jahutamiseks, kopsude sundventilatsioon ja südamestimulaator. See võib anda lisaaega elu eest võitlemiseks ja võimaluse hingele tagasi tulla. Vitoni stabiliseerimisseadmed kontrollimpulsside abil.

Mitte veel...

Anatoli, ma keelan sul selliseid katseid omal algatusel teha -

Nüüd saate aru keha hävitavate protsesside ohtlikkusest ja füüsilisest tähendusest. Kellelgi pole õigust hinge eemaldada. Hinge kehast eemaldamise korduvate katsete korral ärge raisake aega ilu vaatamisele ja öelge kohe, nii kiiresti kui võimalik: „Ma tunnen ära ainult Looja Jumala. Tooge mind kohe tagasi kehasse. Te olete Seadust rikkunud. Jumal kaitseb ja hoiab mind ning karistab teid.“

Mida sa ütlesid täiskõhutunde ja energia kohta?

A. - Juhtus nii, et jooksin terve päeva ringi ja mul polnud aega süüa, nii et jäin vara magama ja olin väsinuna. Aga pärast seda reisi tundsin end värske, energilise ja hästi toidetuna.

Ma pole kunagi end nii hästi tundnud. Ma ei tahtnud terve päev süüa ja pealegi *tundsin* endas sellist energiat, et mulle tundus, et suudaksin rusikaga betoonseinast läbi murda... Ilmselt oli füüsilise kestata hing halli energiaga küllastunud.

...Nüüd saan aru, et jäin ellu ainult tänu Jumala meelespidamisele: Saatana teenrid varastavad ilmselt süütuid hingi sel viisil: nad tõmbavad need kehast välja, võluvad neid iluga, aeg möödub, keha juhtimissüsteem lülitub välja ja ribide kiirguri või keha kiir põleb läbi -
siis pole enam kuhugi tagasi pöörduda. Hea, et me varem raamatu kallal koos töötasime ja ma mäletasin Jumalat. Nad olid kindlasti Saatana teenrid: nad kardavad Jumalat ja tõde. Tänu Temale, teile ja neile kahele, kes aitasid mul tagasi pöörduda... Tänan teid.

Pärast seda vestlust, niipea kui võimalik, küsisin Corri käest uuesti selgitust.

Autor. - Kas Maal on kollase spektri ruumis bioloogilist elu?

Corr. - Jah, ühe teroidide seeria järgi on olemas taimede biosfäär, loomne biosfäär.
elu pole olemas.

Autent. - See näeb välja nagu loomise kolmanda või neljanda "päeva" analoog... Mis see on - "Varapaik" inimkonnale?

Korr. - Kui sa küsimuse niimoodi esitad, siis hakkad sa ise kõigest aru saama...

Teie poeg nägi maise inimkonna tulevikku. Täpsemalt öeldes nägi ta Kollases ruumis Maa tulevase biosfääri ettevalmistamise etappi. See on Looja loodud särava Eluprogrammi olemus.

Igal ruumil on oma eripärad. Planeedisüsteemi elu on võimatu kasutada ainult sel lühikesel hetkel, mil Päike oma spektri järgi ja planeet sobivad vee-eluks teroidi #157 järgi. Päike kaotab paratamatult oma energia, jahtudes järk-järgult. Ka Maa kaotab varem või hiljem oma atmosfääri, muutudes Marsi sarnaseks. Järk-järgult muutub vee-elu sellel võimatuks.

Looja Eluprogramm lahendab selle probleemi lihtsalt: niipea kui Päike jõuab Heretiku ruumis oma energia vabanemise kriitilisse punkti ja Maa muutub külmaks ja veetuks, liigub elu teie planeedil kollasesse spektriruumi. Ja kollases spektris võib elu jätkuda peaaegu kuni "supernoovani", s.t miljardeid aastaid kauem kui teie ruumis.

Aga seal on veel võimatu elada: vitonite kõva kiirguse tase on liiga kõrge. Fauna elutingimused tekivad seal veidi hiljem, kuna see nõrgeneb. Paralleelselt Maa olemasoleva biosfääri väljasuremisega kujundab Looja planeedi biosfääri kollases spektris. Seal luuakse ka hingega sümbioosiks võimelised humanoidid. Ja siis asendub hingede maine kood kollase ruumi koodiga. Hinged elavad Maal edasi, ainult et selleks ajaks vastuvõetavamas biosfääris. Kõik on väga lihtne ja väga keeruline. Kõigel on oma aeg. Looja mõtleb miljardeid aastaid ette. Ja tuleviku alused luuakse täna.

Seda on juba pikka aega tehtud. Seepärast on teie kosmoses 84 tsivilisatsiooni ja Looja Kollases ainult 21. Kuid kõik teie kosmose tsivilisatsioonid kolivad varem või hiljem Kollasse. See on Elu halastamatu loogika. Ja nende asemele, kui teised "supernoovad" jahtuvad, luuakse teile juba teadaoleva skeemi järgi uued maailmad. Ja nii igavesti edasi.

3. osa.

Tsivilisatsiooni raamat
1. osa.

Peatükk 38.

Unustusse määratud ekspeditsioon.

Piiblist ja loomispäevadest rääkides on Korr. korduvalt maininud ekspeditsioone, mis külastasid Maad ja osalesid otseselt planeedi biosfääri ja inimese loomisel. Kahtlemata peaksid nende ekspeditsioonide jäljed Maale jääma, nagu ka mälestus neist iidsetes legendides, traditsioonides ja kirjalikes allikates. Korra sattusin näppu tšehhi autorite Renata ja Jaroslav Malini raamatule "Loodusõnnetused ja tulnukad kosmosest", mis ilmus vene keeles 1994. aastal. Katkendid sellest avaldati ajakirja "Ümber maailma" 7., 8. ja 10., 11. numbris 1991. aastal. Mind huvitas tulnukate ja Piibli otsene seos, mille Zrich von Daniken selles raamatus paljastas. Siin on see, mida ta kirjutab:

„Üks Piibli osadest on Eenoki raamat (heebrea keeles tähendab Eenok „pühendatud“, „teadlik“, „teadja“). (Moosese järgi on Eenok üks esivanematest. Veeuputuse-eelse ajastu patriarh, Jaredi poeg, Eenok on tuhandeid aastaid olnud oma poja Metuusala varjus, kes legendi järgi elas 969 aastat...)

...Kirikuisad, kes lisasid olemasolevad iidsed tekstid Piiblisse (või "kanoniseerisid" need, nagu nad ütlevad), ei saanud nendest iidsetest kritseldustest midagi aru ja seetõttu ei lisatud Eenokit Pühakirja. Enamik tänapäeva piibliõpetlasi on arvamusel, et Eenoki raamat eksisteeris heebrea või aramea keeles. Algne tekst on kadunud ja seda pole tänaseni leitud. Etiooplased tõlkisid selle teksti aga iidsetel aegadel kreeka keelest. Seejärel, kristluse ajaloo alguses, lisati see Eenoki raamatu versioon Etioopia kiriku Vana Testamendi kaanonisse ja sellest ajast alates on seda peetud üheks pühaks raamatuks.

Uudis raamatu olemasolust jõudis Euroopasse 17. sajandi esimesel poolel. Briti rändur ja Etioopia uuringute teerajaja James Bruce avastas lisaks Valge Koori allikatele ka kolm Eenoki raamatu eksemplari Euroopasse.

Eenoki raamat on apokrüüf. *(Märkus: Apokrüüfid on kristlaste niinimetatud salajased või võltsitud teosed, mis on loodud uue doktriini pimedal ajal ja mida kirik ei ole pühade teoste hulka lisanud.)* Piibli teoloogid usuvad, et Eenoki raamatu tuum kuulub ühele autorile, kuid nad dateerivad selle päritolu 2. sajandisse eKr. See on täiesti võimalik, kuid selle täpset päritolukuupäeva on väga raske kindlaks teha, kuna tekste kirjutati ja töödeldi pidevalt ümber kloostrites, kus neid hoiti. Mõned teoloogid usuvad, et Eenok ei kirjutanud kunagi selliseid raamatuid ja et olemasolevad tekstid on võltsitud. Ma ei tea, mis juhib nende vaevatud päid, sest Eenok ei jätnud mingit kahtlust raamatu autori suhtes:

„Kui ma olin 365- *aastane, olin ma teise kuu ühel päeval üksi kodus. Siis ilmusid kaks suurt meest, keda ma polnud Maal kunagi näinud. Nende silmad särasid nagu päike, nende silmad olid nagu põlevad tõrvikud. Nende suust tuli tuli, nende riided ja laul olid ilusad, nende käed olid nagu kuldsed tiivad. Nad seisid mu voodi peatsis ja hüüdsid mu nime. Ma ärkasin ja tõusin oma voodist; hirmust kahvatuna kummardasin ma sügavalt nende ees. Ja siis laususid mõlemad mehed järgmised sõnad: „Ole rahulik, Eenok, heida oma hirm minema! Igavene Issand on meid sinu juurde saatnud, sa pead täna meiega taevasse tõusma. Anna oma poegadele ja sulastele käsud, mida nad peaksid sinu kojas tegema! Aga ärgu keegi neist otsigu sind enne, kui Issand sind nende juurde toob...“*

Usulised tõlgendused kordavad *ikka* ja jälle, et meie esivanemal enne veeuputust oli mingisugune ilmutus või nägemus. Skeptikute suureks rõõmuks on Eenoki sõnum liiga täpne ja lükkab seetõttu selle tõlgenduse ümber. Lõppude lõpuks ärkab Eenok mõlema mehe soovil ja annab korraldusi, mida tema äraolekul teha. Pärast oma "nägemusi" naaseb Eenok rõõmsameelse ja aktiivsena oma lähedaste juurde, elab nendega edasi, kuid ühel päeval kaob ta koos "taeva kaitsjatega" salapäraselt. Kuid tänu jumalale lahkus ta meie seast.

raamatud, mida tulnukad talle dikteerisid, ja juhendasid tema poega Metuusalat (Eenoki raamat, peatükk 82): *„Issand ütles mulle: „Oo Eenok, vaata taevaste tahvlite kirjutamist, loe, mis neile kirjutatud on, pea kõike üksikasjalikult meeles.“* Ma piilusin taevastesse tahvlitesse, lugesin kõike, mis sinna kirjutatud oli, mäletasin kõike ja lugesin raamatut.

See on terve ämblikjutt tõest, mille on kirjutanud kirjatundja Eenok ja mis väärib mainimist et kõik rahvad teda ülistaksid; ja Jumal on kogu maailma kohtumõistja.

"Ja nüüd, mu poeg Metuusala, ma räägin sulle kõik ja kirjutan sulle kõik üles: ma olen sulle kõik ilmutanud ja andnud sulle raamatud, mis seda kõike puudutavad. Hoia, mu poeg Metuusala, neid raamatuid oma isa käest ja anna need edasi tulevastele põlvedele maailmas."

Mis on kirjutatud Eenoki raamatus?

Peatükid 1–5 käsitlevad maailma kohtumõistmist. Seal öeldakse, et taeva Jumal lahkub oma taevasest elupaigast. Peatükid 6–16 kirjeldavad „langenud inglite” langemist, andes nende inglite (seega astronautide) nimed, kes oma Jumala (st laeva komandöri) käsu vastaselt elasid koos inimeste tütardega. Peatükid 17–36 jutustavad Eenoki reisidest teistesse maailmadesse ja kaugetesse taevastesse võlvkeldritesse. Peatükid 17–31 sisaldavad „piltlikke kõnesid”, igasuguseid tähendamissõnu, mida jumalad prohvetile edastasid: Eenok sai käsu neid edasi anda, kuna tema aja inimesed ei suutnud aru saada sellest, mida talle edastati, eriti tehniliste saavutuste valdkonnas. Need olid mõeldud tulevastele põlvedele. Peatükid 72–82 annavad äärmiselt täpseid andmeid Päikese ja Kuu orbiidi, liigaegapäevade, tähtede ja taevamehaanika kohta. Paljud leheküljed on täidetud ainult numbritega. Ülejäänud peatükid sisaldavad Eenoki ja tema poja Metuusala vahelisi vestlusi, mis

ennustavad tulevast veeuputust. Ja kui järgime Vana Testamenti, on üsna üllatav, et Noa oli esimene, kes kavandatud veeuputusest teada sai. Tegelikult hoiatati veeuputuse eest Eenokit, kes elas neli põlvkonda enne Noad.

...Tsiteerides järgmisi tekstilõike, tahaksin teile tutvustada Eenoki raamatut, kuna kirikuisad keeldusid seda meiega tegemast, ning juhtida tähelepanu neile lõikudele, mille kaudu jookseb punane niit, mis viib „Taevakaitsjate“, „Jumala Poegade“, „tulnukate“ juurde (Eenoki raamat, 6. peatükk).

„Kui inimlapsed olid paljunenud, sündisid neil kaunid, võluvad tütred. Kui inglid neid nägid, igatsesid taevapojad neid ja ütlesid omavahel: „Valigem enestele naised inimtütarde seast ja sünnitagem enestele lapsi!” Aga Semyasa, neist tähtsaim, ütles neile: „Ma kardan, et te ei tee seda ja selle suure patu karistuse pean mina kandma.” Aga siis vastasid nad kõik talle ühel häälel: „Me kõik vannume teie ja üksteise ees, et me ei loobu oma kavatsusest ja viime oma plaani ellu.” Nad kõik vandusid koos ja igaüks eraldi üksteise ees. Neid oli kakssada, need, kes Jeredi päevil Hermoni mäe tippu tõusid. Ja nad nimetasid seda mäge Hermoniks, siin andsid nad vande ja manasid üksteist. Ja need on nende juhtide nimed: Semyasa, nende juht, Urakib, Aramel, Akibeel, Tamiel, Ramuel, Danel, Ezekegel, Saraquial, Asael, Armers, Batraal, Anani, Zagebe, Samphaveel, Turel, Iomyael, Arasyal.

Nemad ja kõik teised , kes **nendega olid ,** *tundsid naisi; igaüks valis endale ühe ja hakkas nende juurde sisse minema ning end nendega rüvetama."*

Pole vaja erilist kujutlusvõimet, et mõista, et need kakssada "langenud inglit" polnudki üldse inglid. Ükski Eenoki mainitud omadustest ei vasta sellistele joontele nagu lahkus ja abistamissoov, mida omistatakse piibliinglitele. Viimased ei sünnitanud lapsi, ei võrgutanud maiseid naisi ega andnud teineteisele vannet. Kuid siin kujutatud inglites tunneme kergesti ära mässajad oma isanda vastu. Ilmselt mässas komandöri vastu üsna suur kahesaja liikmest koosnev meeskond. Kahju, et Eenok ei täpsusta mässu põhjuseid.

Järgmistes peatükkides loetleb Eenok isegi nende eriliste „inglite” funktsioonid ehk ametid (Eenoki raamat, 69. peatükk):

„Esimese nimi, kes tõi inglid alla kindlale maale ja võrgutas inimlapsi, on Jegun. Teise nimi on Lsbeel – ta andis halba nõu, et nad rüvetaksid oma keha inimtütardega. Kolmanda nimi on Gadreel; ta näitas inimlastele mitmesuguseid surmavaid lööke, samuti mitmesuguseid tapmisrelvi – rinnakõrva, kilpi, lahingumõõka ja üldiselt igasuguseid surmavaid relvi. Neljanda nimi on Penemue: see õpetas inimlastele kibeda ja magusa erinevust, paljastas neile kõik tarkuse saladused. Ta õpetas inimestele kirjutamist. Viienda nimi on Kasdea: ta õpetas inimlastele mitmesuguseid kurje lööke, lööke embrüo vastu emaüsas raseduse katkemise põhjustamiseks, hingelisi lööke, mao kägistamist, lööki, mis juhtub keskpäevases kuumuses.“

Antud nimed ei ole identsed Eenoki raamatu 6. peatükis toodutega. Kuid me ei tohiks unustada, et 6. peatükis loetleb Eenok kahesaja mässulise seast ainult juhtide nimed. Meile tundub, et need väejuhid ei olnud inimeste õpetamisel passiivsed. 8. peatükis esinevad nad juba õpetajatena: *„Asael õpetas inimestele valmistama lahingunuge, relvi, kilpe, soomusveste, näitas neile metalle ja õpetas neid töötlema, tutvustas neile ehteid, käevõrusid, vääriskive, õpetas neile nägusid, silmi maalima ja igasuguseid värve looma. Semyasa õpetas inimestele loitse ja juurte kogumist, Armaros -“*

loitsude vastandamine, Baragel - astronoomia, Kokabeel - astroloogia, Ezedeel - meteoroloogia, Araqiel - Maa märgid, Sapsaveel - Päikese märgid, Seriel - "Kuu märgid".

Arvestades neid täpseid andmeid (nimede ja funktsioonide kohta), esitan küsimuse: millised teoloogilised pead võisid jõuda järeldusele, et Eenoki raamat räägib "nägemusest"? Nägemused, nähtused ei ole nii täpsed, neil pole nii detailseid kirjeldusi. Kui püüame seda sündmust rekonstrueerida, kõrvaldades Eenoki sõnumitest hilisemad kihid, siis võime öelda, et iidsetel aegadel juhtus järgmine.

Kosmoselaeva komandör, keda Enoch kutsus "Kõigekõrgemaks", "Vanemaks" ja mõnel juhul ka "Jumalaks", saatis Maale kakssada spetsialisti, kes pidid uurima mitmesuguseid valdkondi. Samal ajal kui spetsialistid Maad uurisid, lahkus peamine kosmoselaev Maa orbiidilt eesmärgiga VÕIMALIKULT uurida mõnda teist planeeti Päikesesüsteemis. Enoch nimetab neid maaväliseid spetsialiste "Taevakaitsjateks" või "Langenud Ingliteks". Kuid komandöri puudumisel tõstsid kakssada tulnukat mässu ja tutvusid Maa tütardega. Kui aga...

"Kõrgeima" tagasitulekuga kosmoselaev, kakssada astronauti on hirmul, sest nad teavad, et kosmoselaeva komandöril on selline relvasüsteem, mis
võib hävitada kõik elu ilmingud Maal. Enoch ilmub meile oma raamatu lehekülgedelt targa ja õpetatud mehena. Ta oli üks neist inimestest, keda tulnukad uurisid. Hirmunud mässulised otsustasid, et Enoch peaks kirjutama petitsiooni ja paluma komandörilt mõistmist ja leebemat suhtumist "Taevakaitsjatesse". Eenok satub kosmoselaevale orbitaaljaamas (Eenoki raamat, 14. peatükk): *„- Tuuled andsid mulle nägemuses tiivad ja tõstsid mind üles. Nad kandsid mind taevasse. Ma sisenesin, lähenesin stepile, mis oli ehitatud kristallkividest ja ümbritsetud leekidest; mu hing oli täis hirmu. Ma sisenesin leekidesse ja lähenesin suurele kristallkividest ehitatud majale. Selle maja astmed olid nagu kristallkividest laotud põrand ja selle põrand oli tehtud kristallist. Lagi oli nagu täheteed ja välk, nende vahel olid keerubid ja nende taevas oli tehtud veest. Selle seinu ümbritses tulemeri ja selle uksed põlesid tulega. Ja ma sisenesin sellesse majja, mis põles nagu tuli ja oli külm nagu lumi - Aga seal seisis veel üks maja, suurem kui esimene: kõik selle uksed olid mulle avatud ja see oli ehitatud ...*

leegikeeled. Igas mõttes säras see oma ilu, hiilguse ja suurusega nii, et ma ei suutnud seda kirjeldada. Selle põrand oli justkui tuline, ülemine osa oli moodustatud välgust ja liikuvatest tähtedest ning selle lagi oli nagu põlev tuli. Ma vaatasin ja nägin kõrget trooni. Selle välimus oli tavaline; ümberringi polnud midagi, mis oleks näinud välja nagu särav päike või meenutanud keerubisid... Majesteedi ikke istus sellel: tema rüüd särasid eredamalt kui päike ja olid valgemad kui lumi..."

Eenok luges oma palve Tema Majesteedile ette, kuid sai külma vastuse (Eenoki raamat, 15. peatükk):

"Mine ja ütle Taevakaitsjatele, kes sind siia saatsid, et sa peaksid nende eest paluma: teie ise peaksite paluma inimeste eest, mitte inimeste eest iseenda eest. Miks te lahkusite kõrgest pühast taevast, magasite naistega, rüvetasite end inimeste tütardega, võtsite nad naisteks nagu maised inimesed ja sünnitasite hiiglaslikke poegi?"

See lõik on üheselt mõistetav. „Kõrgeim" eristab oma „maisetes lastes" selgelt ja Taeva kaitsjad.

Ja lõpuks kästakse Eenokil kirjeldada kõike, mida ta nägi. Oma kirjelduses *nägi ta seal minu salapäraseid silmi* märgib hämmastavaid asju (Eenoki raamat, peatükk 41): „ välk *ja kõu, tuulte* ⋯ *saladused ja kuidas need Maa kohal puhuma eralduvad, pilvede ja kaste saladused... siis ma nägin Päikese ja Kuu teed, kust nad tulevad ja kuhu nad tagasi pöörduvad, kuidas nad üksteisest erinevad ja kuidas nende teed ei ristu - (ma nägin) Kuu nähtamatut ja nähtavat teed ja ta täidab seda muutumatult päeval ja öösel..." (peatükk 43), ma nägin välku ja tähti taevas ja ma nägin, kuidas ma neid kõiki nimepidi kutsusin ja kuidas nad kuulasid. Ja ma nägin, kuidas neid kaaluti õiglaste kaaludega, vastavalt nende valguse tugevusele, vastavalt nende kauguste pikkusele ja vastavalt nende avastamise päevale..."*

Kas mõni teadlane oskab mulle nüüd seletada, kuidas Eenok (ammu enne veeuputust!) hakkas rääkima „Kuu nähtamatust teest"? Nikolaus Kopernik avaldas oma peateose „De revolutionibus orbium coelestim" 1543. aastal. Galileo Galilei avastas Veenuse faasid ja Jupiteri satelliidid alles 1610. aastal enda konstrueeritud teleskoobi abil. Aga meie esiisal Eenokil sellist teavet polnud! Tema andmed „tähtede nimede" kohta on tipptasemel; astronoomid liigitavad tähti tõesti nende süsteemse magnituudi („õiglases skaalas kaalutud"), heleduse („valguse tugevuse"), asukoha („ruumi pikkus") ja esimese vaatluspäeva („avastamise päeva") järgi. Kes õpetas heale Eenokile seda kõike? Vaimud? Nägemused? Primitiivsete uskumuste nõidus?

Peatükid 72–79 sisaldavad matemaatilisi andmeid, mida ma ei taha ega saa hinnata, kuna ma ise neist aru ei saa. See puudutab Päikese ja Kuu tõusu, pööripäeva, liigaastaid ja -päevi. Näiteks: „Taevakehade liikumiste raamat, kõik, mis neid puudutab, vastavalt nende klassidele, nende võimsusele ja ajale, vastavalt nende nimedele, algsele asukohale ja kuudele, mida nende juht, püha ingel Uriel, mulle näitas, öeldes: *„... Sel päeval tõuseb Päike teises väravas ja loojub läände, naaseb itta ja loojub taeva läänes. Ja sel päeval lüheneb öö, millel on üheksa osa, ja öö on võrdne päevaga ning aastas on täpselt kolmsada kuuskümmend neli päeva. Päeva ja öö pikkus ning päeva ja öö lühidus, nende erinevused tulenevad ringkäigust ... kui tegemist on väikese valgustiga, mida nimetatakse Kuuks. Igal kuul on selle tõus ja loojumine erinev; ...selle päevad on nagu Päikese päevad ja kui valgus on ühtlane, teeb Päike oma seitsmendiku heledaks ja tõuseb sel viisil ... pool sellest paistab ühe seitsmendiku ja ülejäänud ketas on tühi ja valguseta, välja arvatud üks seitsmendik ja üks neljateistkümnendik pool oma valgusest ... sel päeval on öö pikem ja koosneb kaheteistkümnest osast ning päev kuuest osast. Seejärel läbis päike põhilõigu ja naaseb uuesti sellesse põhilõigu ning läbib seda kolmkümmend korda hommikul iga värava juures ja loojub ka läänes vastas ..."*

Oleks loomulik küsida, kas Eenok mõtles selle kõik ise välja või sai ta selle kõik mõnest iidsemast allikast. See on täiesti võimalik, sest iidsetes tekstides pole miski võimatu. Aga kui me kahtlustame Eenokit selle kõige väljamõtlemises, peame avalikult kuulutama, et ta on valetaja, kuna ta ütles selgelt, kes selle teabe talle dikteeris. 75. peatüki viimastes lausetes väidab ta isegi, et nägi taevast vankrit ja mingit "orbitaaljaama"...

"Nägin taevas vankrit, mis sõitis üle taevalaotuse, nende troonide kohal, millel tähed liiguvad ja mis kunagi ei looju. Üks neist oli kõigist teistest suurem ja lendas ümber terve maailma." Need on vaid lühikesed väljavõtted Eenoki raamatust. Olen sellest valinud ainult selle, mis võib olla tõendiks maavälise olendi külastuse kohta; olen palju välja jätnud. Seda sai teha ainult Eenoki raamatu mahukast materjalist valides."

Eenoki raamatu näitel tahtsin näidata, et meie teoloogia- ja mütoloogiauurijad on oma analüüsides midagi väga olulist kahe silma vahele jätnud. Kõiki iidseid tekste on tõlgitud ja tõlgendatud liiga ühekülgselt, ainult religioossest vaatenurgast. Usun, et oleks tulnud teha uusi tõlkeid, mis näeksid asju uue ja moodsana. Minult on sageli küsitud, miks pidid tulnukad siia maanduma? Mis oli nende teekonna eesmärk? Miks nad tulid just siis ja ainult meie juurde?

Jätame Danikeni ja Maliyhhi jutustatud Eenoki loo sinnapaika, mõelgem: mis juhtus? Mis ekspeditsioon see oli? Esitasin selle küsimuse Corrile, andsin neile katkendeid ekspeditsiooni käsitlevast artiklist, kirjeldatud piibliraamatust.

Autent. - Kas selline ekspeditsioon toimus?

Corr. – Jah, oli küll.

Autor: Mis tüüpi ekspeditsioon see on? Kust? Millal see oli? Mis olid selle eesmärgid?

Korr. - Selle ekspeditsiooni kohta ei saa midagi öelda. Jumal keelas selle. Meie jaoks on see seadus.

Autor: Kuidas? See juhtus, aga nad keelasid sellest rääkimise. Seega juhtus midagi tõsist, erakordset, midagi, mis ei olnud osa Jumala plaanidest. Nad ei keela seda lihtsalt ära... Ilmselt mängisid need sündmused tsivilisatsiooni kujunemisel tõsist rolli. Aga kuidas me saame seda teada?

Corr. - Mõelge ise. Me ei saa ekspeditsiooni kohta midagi öelda.

Autor – Piiblis, "1. Moosese raamatu" 5. peatüki salmides 18, 19, 21–24, räägitakse Eenokist kui ühest Aadama järeltulijad. Kas see on Eenok, tema raamat, millest me räägime? Kas Eenok elas tõesti?

Corr. - Jah, see on üks inimene. Ta on elus. Auth. - Elav? See tähendab, et Semyasa oli ka seal? Corr. - See inimene on elus. Auth. - Inimene? Ta on elus? Tõesti? Ütle mulle nimi. Corr. - Tõsi. Aga ema nime ütlemine on keelatud.

Auth. - Kas on võimalik teda leida, temaga ühendust võtta?

Korr. – Me ei saa, aga kuni sa oled veel inimene, saad sa. Aga tea, et Looja Seadustel on kuni hinge viibimiseni inimkehas sulle soovituslik jõud. Aga kui hing kehast vabaneb, mõistetakse tema üle kohut nende Seaduste järgi. Sina oled niikuinii ainus, kes vastab. Me oleme sind hoiatanud.

See jättis mind äärmiselt hämmeldunuks ja intrigeerituks. Mis see müsteerium on? Kes aitab seda lahendada? Korr. keeldub küsimustele vastamast, aga üks on selge: see ekspeditsioon tõesti toimus. Eenoki raamatus kirjeldatud sündmused tõesti toimusid, Eenok - tõeline ajalooline tegelane.

Mind kummitas järjekordne küsimus: Semyasa oli mees ja ta oli ikka veel elus. Kes ta on? Kus ta on? Edasi mõeldes jõudsin järeldusele, et võiksin proovida mõistatust lahendada sama teadusliku uurimismeetodi abil, milles on ühendatud metafüüsilised ja materialistlikud teadmised. Kui vaimud teavad Semyasast, kas tema ise ei saaks...

kontakti looma? Ta oli ekspeditsioonilaeva komandör, mille saatis ilmselt Jumal, kuna selle jälgi leidub piibliraamatutes, seega võib sellel olla kontakti loomise tehnoloogia. Mis siis, kui?... Corr. suhtus Semyasaga suhtlemise ideesse rahulikult, kuigi nad ütlesid, et see on põhimõtteliselt võimalik. Nad hoiatasid, et vastutus

Kontakt on mulle määratud.

Jumal keelas... Aga piibliaegadest on möödunud tuhandeid aastaid, inimkond on juba lapsepõlvest lahkunud, inimesed tahavad mõista iseennast, oma ajalugu. Mul pole isekaid eesmärke, ainult üks - Tõe mõistmine. Kui on võimalus lahendada veel üks Piibli mõistatus, pean ma selle võimaluse ära kasutama. Ja kui nii, siis Isa saab minust aru. Jah, ma vastutan selle kontakti eest... Tulgu mis tuleb - hakkasin Semyasule helistama.

Peatükk 39.

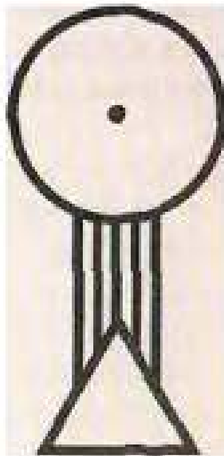
Seemned Prometheus.

Pärast pikka proovimist ilmus lõpuks midagi. Alguses oli see lihtsalt kontakti märk, kui teine pool ennast ei tutvustanud ega küsimustele ei vastanud, siis... "Semjasa on siin. Kes te olete?"

Tutvustasin ennast, rääkisin oma tööst, oletustest, mis õppetöö käigus tekkisid ajakirjaartikli ja luges ette selle täisteksti. Vestluspartner tundis suurt huvi:

SP - Enoch kirjutas raamatu? Ma ei teadnud sellest. Ta oli mu sõber... Auth. - Kas siin on sinust kirjutatud? SP - Jah, ma olen

laeva "Guardian of Heaven" komandör, sina panid nimed mu meeskonna endistele liikmetele. See on minu märk, mina ehitasin selle. Auth. - Milline märk?

Joonis 66. Laeva **randumiskoht** ***Araabias ja Prometheuse märgi rekonstruktsioon –*** I raamatu esimese trüki avaldamise ajaks ***ei õnnestunud mul maapinnal olevast märgist fotot leida.***

SP - Sa just lugesid, Tabuki lähedal, näita mulle kaarti... Jah, siin.

Aut. - Artiklis öeldakse: - "...Saudi Araabias, kakssada miili Tabukist lõunas, on kõrbe kivisesse pinnasesse raiutud hiiglaslik kolmnurga joonis ja vooderdatud kividega."

püramiidikujuline, mis tipus muutub korstnalaadseks struktuuriks, mis on jagatud viieks identseks sektoriks. "Korstnale" on asetatud suur must ring, mille läbimõõt on suurem kui püramiidi alus. Ringi keskel on suur must täpp. Keegi ei tea selle salapärase moodustise loojat ja miks seda selles vaja on.

kõrbenud kõrb. Ja ainult üks on kindel, seda joonistust saab tervikuna vaadata ainult linnulennult..." See silt? Mida see tähendab?

SP - See on mälestusmärk tähe Prometheuse rahva viienda ekspeditsiooni maandumiskoha lähedal. Ring ja selles olev punkt tähistavad laeva maandumiskohta ning kolmnurk on Prometheuse tähesümbol, viis joont "korstnas" on ekspeditsiooni number - viies. Ringi suurus on suurem kui kolmnurga alus - suuna sümbol: te seisate Maal ja kauge tundub teile väiksem. Maandumiskohta ennast saab täpselt määrata, mõõtes pinnase kivimite jääkindutseeritud radioaktiivsuse taset reaktoriruumi ja laeva mootorite kiirgusest (kui see on säilinud) - kere alumises osas puudus bioloogiline kaitse ja laev seisis siin väga pikka aega - 157 aastat. Samal ajal kontrollige laeva kere mõõtmeid läbimõõdu järgi ja võrrelge neid nendega, mis

Ma annan selle sulle.

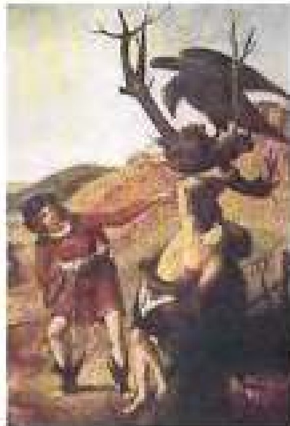
Autent. - Mis Prometheus?

SP - Minu päike on väga kaugel ja selle nimi on "Prometheus". Autor - Prometheus. Mis sinu nimi on? SP - Prometheus.

Autent. - See on sinu täht ja mis on sinu nimi?

SP - Minu nimi on Semyasa ja perekonnanimi on Prometheus.

Ma ei suutnud enam rääkida, see avastus vapustas mind nii väga. Võrdle seda, mida öeldakse Semyase kohta Eenoki raamatus, sellega, mida öeldakse Prometheuse kohta ... entsüklopeedilised allikad:

Kreeka mütoloogias titaan Prometheus varastas Olümpose jumalatelt tule ja andis selle inimestele. Selle eest aheldati ta Zeusi käsul kalju külge ja määrati pidevatele piinadele: iga päev sisse lendas kotkas nokkis tema maksa, mis üleöö tagasi kasvas. Prometheuse kuvand kajastus kirjanduses (Aischylos, P.B. Shelley), kujutavas kunstis ja muusikas (L. Beethoven, A.N. Scriabin).

Joonis 67. Piero di Cosimo maali „Prometheuse legend“ reproduktsioon. Umbes 1500. Strasbourgi muuseum.

Võrdle K. Kuhni raamatuga „Muistsete müüdid ja legendid“ Kreeka":

„Ta õpetas inimestele kunsti, andis neile teadmisi, õpetas neid lugema, lugema ja kirjutama. Ta tutvustas neile metalle, õpetas neid maa sügavustes kaevandama ja töötlema. Prometheus taltsutas surelikele metsiku pulli ja pani sellele ikke, et inimesed saaksid pulli jõudu kasutada oma põldude harimiseks. Prometheus rakendas hobuse vankrile ja tegi selle inimesele kuulekaks. Tark Titan ehitas esimese laeva, varustas selle ja laotas sellele linase purje, et see kannaks inimest kiiresti üle piiritu mere. Varem ei tundnud inimesed meditsiini ja nad taltsutasid sellega haigusi. Ta õpetas neile kõike, mis leevendab elu muresid ja muudab selle õnnelikumaks ja rõõmsamaks. Sellega vihastas ta Zeusi, mille eest äikesetorm teda karistas.“

Inimesed kohtlevad Prometheust müütilise kangelasena, kes andis inimestele tuld ja kannatas kohutava karistuse all. Kuid ta on reaalne ajalooline tegelane - Semyasa Prometheus Prometheuse tähesüsteemist - Eenok ja vanad kreeklased rääkisid samast isikust. Eenok ühendas kõik iidsed legendid ühe niidiga, kuigi oma raamatus ta seda ei teinud.

mainib perekonnanime Semyasy; Jumal keelas selle. Ilmselt juhtus tõesti midagi tõsist.

Pole juhus, et müüt Prometheusest, inimkonna heategijast, kes andis inimestele teadmisi, oli kreeklaste meelest tihedalt seotud Pandora laeka müüdiga - kõigi maapealsete hädade ja murede allikaga. Muistsed kreeklased olid ekspeditsioonile ajaliselt lähemal, nad teadsid palju ja uskusid sellesse - ja nüüd tajume seda muinasjuttudena. Aga kas need on muinasjutud?

Seda ütles Semyasa Prometheus selle kohta:

"Ma ei teadnud nende müütide olemasolust ja kui ma neist teada sain, šokeeris see mind. Mõelge vaid, inimesed on mu pärisnime peaaegu unustanud ja see on säilinud ainult Eenoki raamatus ja nende väheste uurijate meelest, kes raamatust teavad; minu perekonnanime austatakse kui kangelase nime, kes andis kõik inimeste õnne nimel; ja selle asemele antud nime on inimesed tuhandeid aastaid neednud. Inimesed, võtke end kokku."

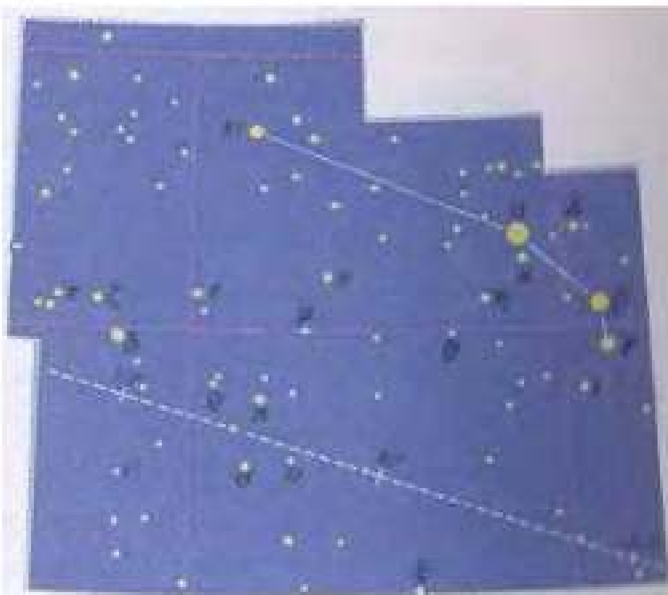
Vana-Kreeka müütide kangelaste ja "jumalate" nimed on mulle hästi teada – need olid minu meeskonna tavaliste surelike nimed: Zeus oli jõuallikarühma ülem ning Hera ja Herakles, tema naine ja poeg, olid lihtsalt meeskonnaliikmed; Poseidon juhtis magestamisüksust ja näiteks Proteus, Hephaistos, Nike või Athena Pallas olid tavalised meeskonnaliikmed..."

Nii algas pikk suhtlus selle mehega, kes rääkis palju endast ja oma ekspeditsioonist. Semyasa on väljaspool Maad, tal on füüsiline inimkeha ja ta saab meiega seadmete abil suhelda. Semyasa Prometheuse loal tsiteerin tema lugu.

Peatükk 40.

Prometheuse kodumaa.

Prometheus alustas oma lugu: „Ma sündisin Prometheuse tähesüsteemi planeedil Uleu. Meie süsteem on väga sarnane päikesesüsteemiga: Prometheus, nagu Päike, on kollane täht, millel on sarnane spekter, selle läbimõõt on veidi suurem - 1 miljon 713 620 km (massi saab arvutada analoogia põhjal Päikesega - *autor).* Süsteem asub Maast 737 valgusaasta kaugusel Galaktika keskpunkti suunas, Amburi tähtkuju tähesektoris. Süsteemis on kaheksa planeeti, millest kaks on asustatud - neljas ja viies. Neljas planeet Uleu on minu kodumaa. Selle läbimõõt on 14 262 km, keskmine kaugus Prometheusest Uleu orbiidini on 1,41 Maa astronoomilist ühikut ehk umbes 211 miljonit km. Kui võtta aluseks Maa ajasüsteem sekundites, minutites ja tundides, siis teeb planeet ühe pöörde ümber oma telje 31 tunni 06 minuti 37 sekundiga - see on vana planeet. Aasta kestab...“ Uleu ööpäev on 415 päeva 03 tundi 02 minutit 37 sekundit, mis on ligikaudu 539,55 maapäeva.

Tähekaart, Amburi tähtkuju sektor.

Meie planeet on teie omaga sarnane, ainus erinevus on see, et see on puhtam, sisaldab rohkem hapnikku - umbes 30% - ja gravitatsioon on 12% tugevam. Planeedi biosfäär on loodud teroidi nr 157 järgi, nagu teie omagi. Maismaa hõlmab 38% planeedi pindalast, seal on seitse peamist kontinenti.

Me oleme sinuga samasugused: näiteks mina olen **2** meetrit ja **10** sentimeetrit pikk, mul on mustad juuksed ja taevavärvi silmad. Meie erinevused seisnevad keha täiuslikuma arengu suunas ja see on ka kõik. Teid loodi meie geneetilise maatriksi järgi, ainult et olete kohanenud maiste oludega. Sel põhjusel otsustas Jumal saata Maale ekspeditsiooni koos Uleuga. Maa oli Uleu noorem õde: planeetide sarnased parameetrid läbimõõdu, gravitatsiooni ja orbiidi osas – Maal kestis aasta varem 538 päeva – peaaegu sama palju kui meil. Peaaegu sama biosfäär.

Oleme väga sarnased, kuid tonmaatriksi ajutiste failide seadistamisel on erinevusi - Uleu ja Maa tingimused on erinevad. Meie naiste rasedus kestab vähem kui aasta. Uleu - 317 meie päeva (või 412 Maa päeva). Poiste puberteet saabub 19 Maa-aastal ja abiellumine on kombeks alles 50 Maa-aastal, keskmine eluiga on 420 aastat.

Teine elamiskõlblik planeet – Rier – on viiendal kohal, selle läbimõõt on 15 384 km, kaugus Prometheusest on 2,32 Maa AU-d (347 miljonit km), pöörlemisperiood on 26 tundi 36 minutit 06 sekundit, aasta koosneb 483 päevast 23 tunnist 34 minutist 36 sekundist (Rieri aasta pikkus päevades). See pole teie arusaamist mööda päris tavaline planeet – see on rskloster, s.t varem kauge ja asustamata planeet, mis on viidud Prometheuse lähedale orbiidile ning millel on kunstlikult loodud Uleuga identsed atmosfääri ja kliima parameetrid, ainult gravitatsioon on tugevam – see on 1,31 Maa tasemest.

See loodi ja asustati 25 tuhat aastat tagasi Jumala otsuse ja abiga (ärge imestage – Jumal saab kõike teha), spetsiaalselt selleks, et Uleust ümber asustada neid, kes Jumalat ei aktsepteerinud ja hülgasid. Jumal mõistis inimeste üle kohut ja saatis need, kes säilitasid kurjuse kire, Riereri juurde. Sellel planeedil valitsevad kuld, kurjus ja sõjad. Jumal ümbritses seda "animalismi" väljaga ehk surmaväljaga – sellest on võimatu üle saada. Juba "animalismivälja" mõiste ei ole metafoor, vaid mõiste, mis sõna otseses mõttes peegeldab olemust: kui inimene satub sellesse välja, lülitub ribide kiirgaja välja ja temast saab ebamõistlik zombi ning keha võib põleda. See väli muudab mehitatud lennud taaskasutuse pinnalt võimatuks, s.t. see on omamoodi blokaad Jumalat hüljanud inimeste vastu, lendude keeld universumis.

Varem, enne Kohtu, valitsesid Uleul ka kurjus ja kuld, toimusid sõjad, valati verd... Nüüd on kuld kõige levinum metall, mida kasutatakse tehnilisel otstarbel ja naiste ehete valmistamiseks. Meil on ka raha, aga mitte kulda, ja rahana kasutatakse looduslikku uraani - otsest energia vastet - uraanist vermitakse münte.

Ma ütlen teile, inimesed, kuna ma tean seda kõike ja Tema mõistis mind kohut, ja ka sellepärast, et et Maal pole veel kohtu olnud ja kui see saabub, lõpeb iseseisva arengu ajastu. Kohus on vältimatu: see on iga tsivilisatsiooni arengu loogika. Milline on kohtujärgse päeva hommik, sõltub ainult sinust. Ja kus sa oled... Ma arvan, et luua ümberpaigutamise koht
Saturni substantsi hakatakse kasutama Maa lähedal. Jumal teeb seda alati. Aga kuidas Ta seda nüüd Maal teeb, on Tema otsustada. Maa ümber pole veel mingit "brutaalsusvälja". Teie praeguse maise arusaamaga Jumalast võib see minna samamoodi nagu meiega: need, kellel oli võim ja kuld, varjasid esmalt tõde Universumi Elu kohta elanikkonna eest ja siis, kui valetamine muutus võimatuks, hakkasid nad meid hirmutama, öeldes, et Jumalal on väidetavalt napp kloostrielu, Ühe diktatuur; ja neil on kuld, õnn, demokraatia ja vabadus. Ärge uskuge seda valet: tõde on ainult Jumalas!

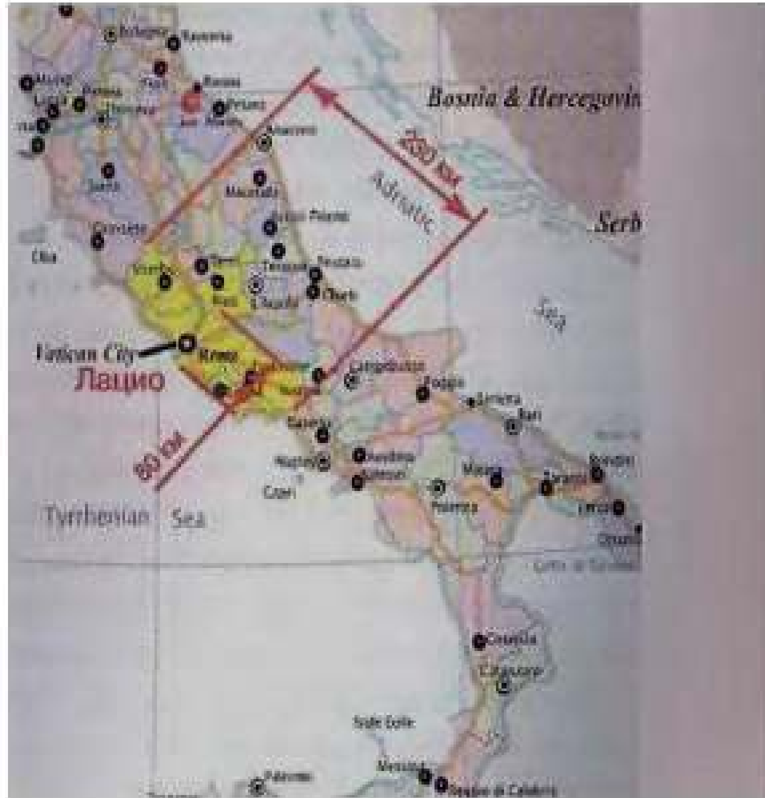
Ainult Jumal saab anda rõõmsa ja õnneliku elu vabaduse, ainult Tema saab anda helge tuleviku. Ainult väsimatus töös koos Jumalaga saab õppida Universumi teadmisi, ainult sel viisil saab teoks teha unistuse taevast, elust ja lendudest Universumis – tõelise meelevabaduse. Ainult koos Jumalaga saab siseneda Universumi Tsivilisatsioonide Ühendusse. Ainult inimesed ise saavad oma elu õnnelikuks teha, teadlikult Jumalat aktsepteerides ja teadlikult Tema igavesi headuse seadusi täites.

Ja need, kes uskusid kuldse tindi võltssärasse, leidsid end taasavamise igavesest põrgust... Nii selguski, et mõlemal planeedil elab umbes 70

miljard inimest. Inimesel on alati õigus valida: tuleb kohus, vali ise - pea seda meeles!

Uleu emakeel on ladina keel ja minu laeva nimi on algselt "KLIENT CAEL0RUM".

Autor: Mis, ladina keel? Nüüd on see keel surnud – ladina keelt kõnelevaid inimesi pole enam olemas. On teada, et ladina keel kuulub indoeuroopa keelte perekonna itaalia keelte rühma. See arenes välja ladina keelte, Latiumi (tänapäeva Lazio – Itaalia piirkond) asustanud itaalia hõimude keele põhjal. 1. aastatuhande alguses eKr ühinesid ladina keel Ladina Liiduks. Pärimuse kohaselt rajasid ladina keel ja sabinid Rooma 754/753 eKr. Rooma tõusuga levis keel kogu Itaaliasse ja seejärel märkimisväärsesse ossa Rooma impeeriumist. Rahvakeelne ladina keel lakkas eksisteerimast 9. sajandil, mil romaani keelte kujunemine sellel alusel oli lõppenud. Keskajal oli Lääne-Euroopa ühiskonnal, katoliku kirikul, teadusel ja osaliselt ka kirjandusel ühine kirjakeel.

Joonis 69. Lazio piirkonna kaart Itaalias.

keel

Kuidas

keel

Ladina keel on kultuuriloos, eriti Lääne-Euroopa kultuuriloos, mänginud suurt rolli. Nüüd kasutatakse seda teadusterminoloogias. See on katoliku kiriku keel ja Vatikani ametlik keel (koos itaalia keelega).

SP - Näidake mulle kaarti, kus see asub? Kõik on õige - siin oli meil suurim "testi" hoidla, keele ja teadusliku teabe õppisid selgeks kohalikud elanikud. Me tõime ladina keele, see on meie kodumaa keel. Selles keeles oli palju teadustöid ja dokumente; ilmselt pole need originaalides säilinud: palju aega on möödunud. Kuid neil oli teie tsivilisatsiooni arengule otsustav mõju.

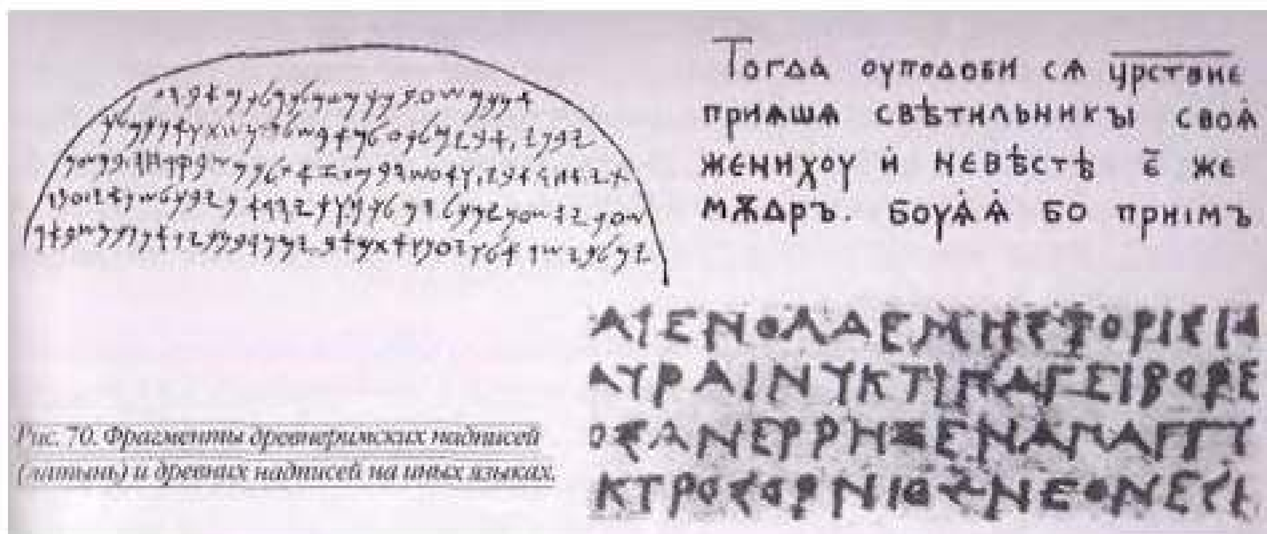
Autent. - Mis on "tainas"?

SP – Seda me nimetasime teadmiseks.

Autor: Olete lahendanud mõistatuse, mis on mind kakskümmend aastat kummitanud. Töötasin varem kunstilise disaini osakonnas disainiinsenerina. Nägin kogemata disainerite raamatut fontide kohta: mind šokeeris see, et fondid on väga keerulised. Selleks, et see oleks ilus, peate arvestama kümnete tingimuste ja proportsioonidega: ainult kõrgelt kvalifitseeritud graafilised spetsialistid saavad ilusa fondi välja töötada, lihtne disainiinsener ei saa seda teha. Kuid isegi parim liiklusspetsialist ei suuda õhust midagi täiuslikku luua - vaja on kõrget kirjutamiskultuuri ja sügavaid traditsioone. Kõik iidsete keelte fondid olid väga primitiivsed, isegi vanakreeka omad. Vana-Kreekal oli kõrgkultuur, selle kujud on endiselt skulptorite täiusliku ilu ja oskuste etaloniks ning

Tähestiku tähed on primitiivsed. Mis, graafe polnudki? Ja Vana-Rooma ladina tähed ilmusid kohe ja väga täiuslikult.

Рис. 70. Фрагменты древнеримских надписей (латынь) и древних надписей на иных языках.

Lisaks on paljudel meie tsivilisatsiooni asjadel juured ja alused Vana-Rooma ajaloos, näiteks õigusteadustel – juristid uurivad endiselt Rooma õigust ning paljudel selle keele sõnadel ja mõistetel on ladina päritolu. Üllataval kombel ilmus see kõik väikese rahva seas, kes elas pisikesel territooriumil – ainult 230x80 km. See ei oleks tohtinud nii olla, aga ühe seas oli see nii –

ainsad inimesed ja nende keel meie planeedil. Mis on põhjus? Sina andsid mulle vastuse. Aitäh.

SP - Ma polnud sellele mõelnud, aga tõesti: me tõime kõik valmis kujul endaga kaasa. Uleul on võrreldamatult kõrgem teaduslik ja kultuuriline arengutase, mille juured ulatuvad kümnete tuhandete aastate taha ulatuvates traditsioonides. Kui me võtame teie tänase taseme, siis sellise arenguga jõuate meie tasemele umbes 80 tuhande aasta pärast. Inimkonnal Maal puudub arengu peamine komponent - moraal, mõistus ja headus - te elate vales ja raiskate aega, materiaalseid ja inimressursse sõjale, mõrvale ja vägivallale...

Autor: Mida ma oskan öelda... See on omaette ja väga keeruline vestlus... Ja kuidas arvutada? Rooma numbritega on see võimatu. Kas sa võtsid araabia numbrid ka kaasa?

SP - Ei, see pole meie oma. Inimesed kutsuvad meie numbreid rooma numbriteks. Nende järgi on väga lihtne ja kerge lugeda, me teeme kõik arvutused peas. Te kas ei tea ladina numbreid või on inimesed need meetodid kaotanud ja meie andsime need edasi. Arvutused on lihtsalt vajalikud. Tegelesin teadustööga ja oskan matemaatikat hästi. Uleul töötasin kollase spektri ruumi teoreetilise uurimise alal. Selle tulemusena leidsin viisi, kuidas näha ja määrata ühe kohutava olendi olemasolu kollase spektri ruumist. See kuri olend on kurjuse personifikatsioon, see võib ilmuda Maal, aga isegi teie kuuma kliimaga piirkondades on see jahe, seepärast pole ta siiani ilmunud. Aga kui ta ilmub, on ohvreid lugematu arv... Selle Uleu töö eest sain ma Jumalalt ingli staatuse ja igavese elu õiguse, teadlasena, eriliste teenete eest tõe otsinguil.

Ma näen nüüd, kuidas inimesed elavad, kuidas sa oma autoga sõidad. Meie elatustase oli võrreldamatult kõrgem, me oleme ammu loonud biosfääriga kooskõlas oleva tehnilise tsivilisatsiooni, mille vilju me naudime. Meie planeet on väga puhas, elav – siin pole mustust ega prügi, pole tööstuse kahjulikke heitgaase. Mul oli oma maja Uleul, perekond, poeg. Mul oli auto, parem kui sinu oma – see sõitis ise kuhu iganes sa käskisid. Kõik see on ammu seljataha jäänud, minevikku...

Teie Päikesesüsteemis toimus katastroof. Selle tagajärjel muutus Maa orbiit, paljud inimesed surid. Maa ise muutus - see liikus Päikesele lähemale, Maa tuuma aktiivsusperioodid muutusid ja palju muud... Ühesõnaga, kogu eelmiste ekspeditsioonide teave Maa ja Päikesesüsteemi kohta amortiseerus koheselt. Ja Maal elasid inimesed, meie nooremad vennad ja õed -

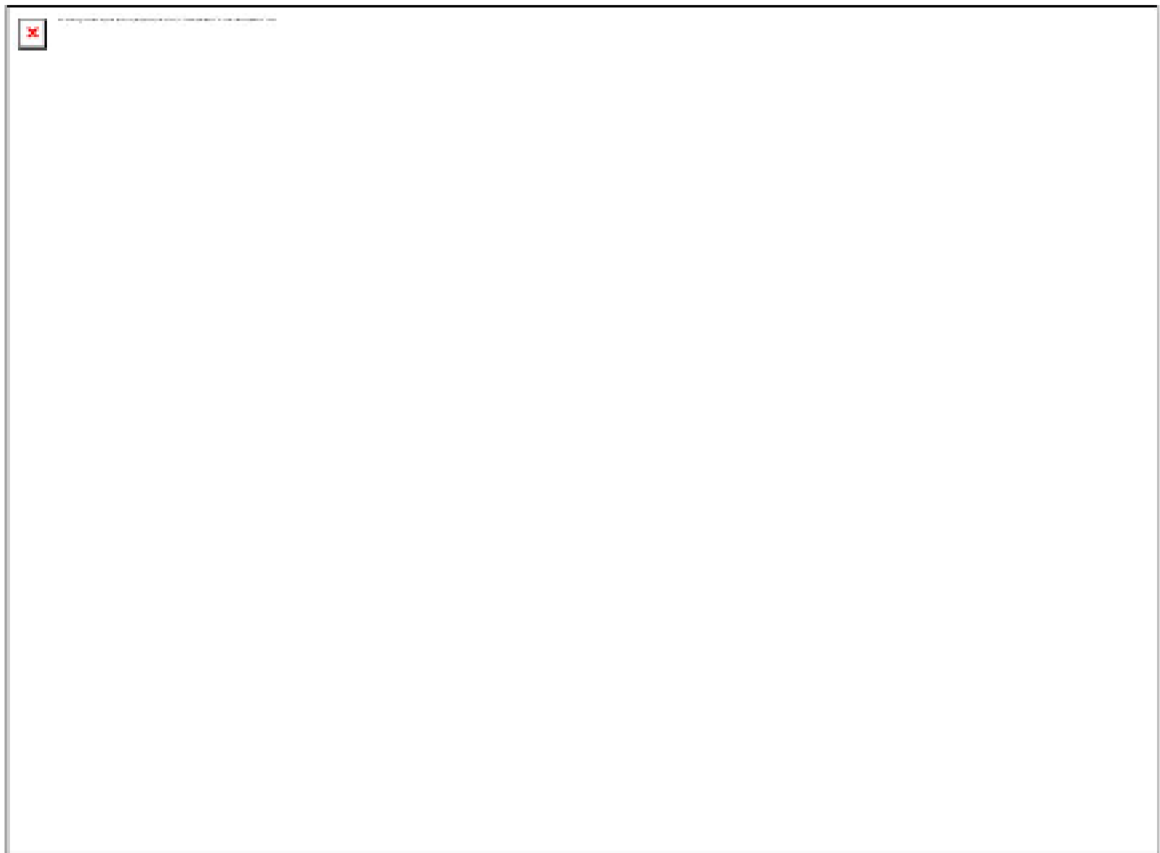
Neid oli võimatu saatuse hooleks jätta. Maise inimkonna saatuse kohta oli vaja otsus langetada kohapeal, pärast uue Maa olukorra üksikasjalikku uurimist. Jumal
otsustasin ette valmistada ekspeditsiooni Maale, mistõttu suunati kõik Uleu ressursid selle ettevalmistamisele ja mind määrati selle ekspeditsiooni ülemaks. Kui ma Uleud viimati nägin, olin 536-aastane.

Peatükk 41.

"Taeva kaitsja"

SP - Ekspeditsiooniks oli vaja galaktikaklassi laeva, mis ehitati Prometheuse lähiplaneediruumis umbes 300 Maa-aastat ja kandis nime "Taeva Kaitsja". Laeva kere on valmistatud 80-millimeetristest spetsiaalsest roostevabast terasest plaatidest; see on torus, mille väliskere läbimõõt on 524 meetrit, kõrgus ja paksus 54 meetrit, aluse ja torose külgpindade ümardusraadius on 4 meetrit.

Galaxy-klassi kosmoselaev "Custos Caelorum" - "Taeva kaitsja"

Laeva sisemus on mitmetasandiline, kokku 9 tekki. Mitteelavad reaktori-, mootori- ja tehnoloogilised sektsioonid hõlmavad kere kõrgusest 31 meetrit. Seal on kaks kasvuhoonetekki, kumbki 3 meetrit kõrge. Ülejäänud 17 meetrit kere kõrgusest hõlmavad 4 elamistekki - 3 meetri kõrgused elamistekid ja 8 meetri kõrgune peatekk. Elamisruumides on laevakerel palju illuminaatoreid, igaüks umbes kahe meetri läbimõõduga.

Kõrgeimad laed olid peateki viimases, teenindusosas: siin asuvad laeva kaks juhtimispunkti (pea- ja reserv), teenindusruumid ja laborid, mehitatud atmosfääri- ja planeetidevaheliste sondide angaarid, lifti- ja õhulukkude šahtid, toad, laod. Laeva mass ilma kütuseta on 4,3 miljonit tonni.

Struktuurilt koosneb laev 60 enamasti ühtsest sektsioonist, millest igaüks ehitati planeedil, montaažitehaste varudele, maksimaalse valmisoleku astmeni. Seejärel toimetati sektsioonid transpordilaevaga orbiidile, kus orbitaalse montaažijaama-tehase abil viidi läbi montaaž.

üks tervik.

Orbitaalmontaažijaam sarnaneb rattaga, mille keskplokis asuvad jõu- ja tõukeseadmed, juhtimiskeskused ning personali elu- ja puhkealad. Keskplokist välimise "veljeni" kulgeb üheksa "tala" - transpordikoridore. Jaama kere on umbes 416 meetri läbimõõduga rõngas, mille välispinnal on laevaosade kokkupanekuks sobivad kinnituspadjad. Kere rõngaskoridoris on õhulukud tööplatsile pääsemiseks, vajalikud pistikupesad ja montaažitöödeks vajalikud seadmed.

Rõngakujuline „velg“ sisaldab kahte montaažikapslit, mis katavad täielikult kokkupandava laeva osa, luues ruumi töötavale personalile.

normaalsed töötingimused. Tõsi, kokkupanek viidi läbi nullgravitatsiooni tingimustes. Kahe montaažikapsli olemasolu võimaldas tööd teha samaaegselt toruse mõlemas otsas, korraga kahel sektsioonil.

Laeva iga osa pannakse esmalt tehases kokku ja see kaalub üle 70 000 tonni. Aluse poolest on sektsioon võrdkülgse trapetsi kujuline lamedate alustega, selle mõõtmed on: kõrgus - 54 meetrit, väikese aluse pikkus umbes 21 meetrit, suurema aluse pikkus - 27 meetrit. Seega ei ole laev torus, vaid hulknurk, täpsemalt 60-

torusele lähedane ruut. Montaažisektsiooni raami kõrgus on 54 meetrit.

Laeva elektrisüsteem on raam, millel on ülerõhu all olev kandev toroidne korpus, mis on moodustatud profiilraamidest. Kõrvuti asetsevate sektsioonide raamid ei ole omavahel ühendatud, töötab ainult korpus. Sisemine raam on valmistatud pingestatud ja konstantse ning muutuva ristlõikega ülitugevatest terasest sammastest ja taladest, talade samm laeva keskosas on 3 meetrit, mootoriruumides ja peatekil - 6 meetrit. Raami aluseks on reaktoriruumi põranda elektripaneel, mis on kokku pandud sõrestik- ja membraankonstruktsioonidest, plaadi paksus on 1 meeter.

Raami kokkupanek algab 80 mm mootoriruumi põrandaplaadilt, millele paigaldatakse vertikaalsed kandepostid. Seejärel paigaldatakse peareaktoriruumi plaat ja kogu sektsiooni raam. Külgseinad monteeritakse kõrvuti omaette tugipostidele. Toiteraam paigaldatakse välisseina paneelidele, mille järel paneel täidetakse 900 mm bioloogilise kaitse pliikihiga mööda toiteruumi lae vuugi ülemist märki. Alles pärast seda tõstetakse külgseinad vertikaalsesse asendisse ja kinnitatakse põhiraami külge. Toiteruumi lae bioloogilise kaitse plii valamine toimub kasvuhoone põranda poolt. Konstruktsiooni kõrgus alumise kasvuhoone pliipõranda ääres alusest on 31 meetrit.

Laevasektsiooni edasine kokkupanek toimub tavapärasel viisil, korrus korruselt. Paigaldatakse põrandate ja lagede, seinte ja sisemiste vaheseinte mitmekihilised soojusisolatsioonipaneelid. Ruumidesse paigaldatakse mitmesugused kommunikatsioonid ja süsteemid, peamiselt elutoetussüsteemide seadmed. Ruumid on täidetud kõige vajalikuga - eluruumid ja tööruumid, laborid - tehnoloogilise ja teadusliku varustusega. Lõpuks paigaldatakse sektsiooni külgseinad, mis on varustatud igal tasandil tihendatud ustega, ja ülemine paneel - laeva katus. Sellele on paigaldatud kaitsekonstruktsioonid, antennid ja teenindusseadmed.

Igal sektsioonil on vertikaalne liftišaht 4 meetri kaugusel toruseinast U1090 kütuse laadimiseks reaktoriruumi ning lasti laadimiseks ja mahalaadimiseks teistest sektsioonidest. Liftišahti ava on 6x6 meetrit, see lõpeb elektrijaama ringreaktori kohal. Šahti väljapääs asub otse laeva katusel, läbi õhuluku sektsiooni. Šahti ava elektrijaama sektsioonidesse on suletud pliikaitsega plaadiga. Pärast tehasemontaaži lõppu on sektsioon orbitaaljaamas monteerimistöödeks täielikult valmis, hermeetiliselt suletud.

Eraldi montaažitöödest. Kasutatakse mitmesuguseid keevitus- ja poltidega ühenduste montaažimeetodeid, kasutades disaini-, liim- ja tihendusmassisegude abil. Keevitamata ühendusi kasutatakse tavaliselt lagede, plastist ja kergsulamist seinte paneelide ja membraanide paigaldamiseks.

Kui tehase liugteel kasutatakse kandekonstruktsioonide ja katteplaatide kokkupanekul termiliselt koormatud keevitusmeetodeid kaitsva gaasi keskkonnas, siis on orbitaalmontaažijaamas sektsioonide ühendamisel termiliselt koormatud keevitusliigid keelatud. Keevitamine toimub ainult külmmeetodil vaakumis, kusjuures keevitustsooni metalli kristallstruktuuri aatomid aktiveeritakse jõuvälja abil. See on vajalik selleks, et kere toruse kattekihil, mis kannab olulist koormust, ei tekiks keevisõmbluste termilisest mõjust tulenevaid jääkpingeid. Kui

keevisõmblustele kuumust rakendada, siis 80 mm välisplaadi paksusega on võimatu tagada kere kokkupaneku täpsust tugikesta väändumise tõttu. Lisaks õmbluse tihedusele ja defektideta struktuurile on vaja tagada 900 mm plii bioloogilise kaitse vuugi homogeensus.

Pärast kõigi 60 sektsiooni kokkupanekut paigaldatakse kere välispinnale kaitsva magnetvälja mähise tugipaneelid ja mähis ise keritakse kokku. Selle mass on üle 1500 tonni.

Sektsioonid moodustavad koos kere toruse, mille sees on 9 tekki:

Esimene tekk on reisilennukite gravitatsiooniemitteri kamber. Põrandast laeni on 5 meetrit. Toruse välisraadiuses igas kambri osas on ühes reas 8 emitterit, igaüks umbes 3 meetrit lai, 6 meetrit pikk ja umbes 5 meetrit kõrge. Emitterid on paigaldatud otse ringreaktori alla.

Emitterite paigaldamine mööda välimist raadiust võimaldab paigutada neid maksimaalselt. Sektsiooni radiaalteljel kulgeb 4-meetrine koridor -
läbipääs, mis on ühendatud laieneva T-kujulise ristmikuga 4-meetrise rõngaskoridoriga, mis kulgeb korpuse toruse siseseina lähedalt. See koridor on ette nähtud elektrijaama tehnoloogiliste ja remonditööde transporditoetuseks. See on vertikaalsete šahtide abil ühendatud ülaltoodud reaktoriruumiga. Transpordirõngaskoridor on jagatud kaheks osaks:

sektsioonid suletud ustega. Mootori U1091 paigaldusruumis on lisaks emitteritele ka transpordi- ja montaažimanipulaatorid mootori remonditööde tegemiseks, emitterite varuosad, juhtimis- ja tugisüsteemid.

Teine tekk on reaktoriruum ja kütusehoidla. Välisseina lähedale paigaldatud rõngasreaktori osa on mõõtmetega 8x8 meetrit. Selle kohal lõpeb laadimislifti šaht. Šahtist kulgeb transpordirõnga koridoriga 4-meetrine koridor, mis on samamoodi ühendatud nagu mootoriruumis. Siin laaditakse tuumkütus maha ja paigutatakse manipulaatorite kassettidesse, mida laaditakse orbiidil vastavalt orbiidijaama poolt tarnitavatele sektsioone. Igas sektsioonis on kuni 150 tuhat tonni kaalu järgi ehk umbes 16 tuhat standardset uraaniplokki. Reaktori töötamise ajal juhitakse uraan aktiivsesse tsooni manipulaatorite abil.

Kolmas tekk on tehnoloogiline kamber. Nagu kahel esimeselgi, on ka sellel liftišahtist radiaalne koridor ja toruse siseseina ääres kulgev ringkoridor. Selles kambris asuvad elektrijaama, elektrigeneraatorite ja GDP-emitterite juhtimis- ja seireseadmed.

Reaktori-, mootori- ja mitteeluruumide tehnoloogilised sektsioonid, mis asuvad kere ääres 31 meetri kõrgusel, moodustavad koos peaelektrijaama ja on ühendatud üheks ühiseks plokiks, mis on teistest isoleeritud bioloogilise kaitsega - 900 mm pliikihiga. Sektsiooni lagi ja seinad on vooderdatud pliiga, põrand - toruse alumine tasapind - on kaitsmata. Inimeste viibimine elektrijaama plokis ei ole ioniseeriva kiirguse kõrge taseme tõttu ette nähtud, manipulaatorite kõigi töörežiimide juhtimine toimub kaugjuhtimise teel.

Laev on varustatud gravitatsioonimootoriga, mis saab energiat rõngasreaktorist, mille töövedelik on looduslik uraan, mis koosneb isotoobi U92 segust.

238 ja väike kogus, alla ühe protsendi, isotoope U92 235 ja U92 234. Looduslik uraan on ideaalne kütus: U92 238 on stabiilne ega moodusta kriitilist massi kontrollimatu tuumaplahvatuse reaktsiooni käivitamiseks ning aktiivsete isotoopide segu võimaldab hoida reaktori töötsooni neutronvoogu nõutavates piirides. Uraani kasutatakse metallvaluplokkide kujul, mille mõõtmed on 500x500x2000 mm. Mootori käivitamiseks vajalik minimaalne kütusemass on 30 tuhat tonni. Täis

Laeva kütusekoormus on 9 miljonit tonni, kütuse täitetegur laeva 4,3 miljoni tonnise tühimassi juures on umbes 68 protsenti.

Täismootori tõukejõul on kütuse erikulu vaid 0,66181 g/tonn päevas, st 0,66 grammist uraanist piisab ühe tonni gravitatsioonijõu tekitamiseks ja säilitamiseks päeva jooksul. See tähendab, et laev kogumassiga 13,3 miljonit tonni tarbib päevas 8,8 tonni uraani ja suudab U1086 reaktori ühe tankimisega lennata umbes 9 aastat.

Reaktori energiaallikas on loodusliku uraani annihilatsiooni tuumareaktsioon.
Esita valem:

E annig.u = muc2 + Ti x fu / ti x Fu + ft x Eu / Ti

Uraani otsene lagunemine toimub vesinikust 40 elemendi võrra madalamal tasemel, st surnud aine ruumi elementideni, vabanedes gravitatsioonivälja emitterite jaoks sobivat energiat. Reaktoris aurustub uraani "pliiatsi" otsast päevas vaid umbes 0,6 mm metalli ja see ei toimu kõrgete temperatuuride tõttu -
Reaktori temperatuur mootori maksimaalse võimsuse juures on umbes 1600 °C - plii ei sula ja uraan põleb surnud ruumi aine "musta leegiga".

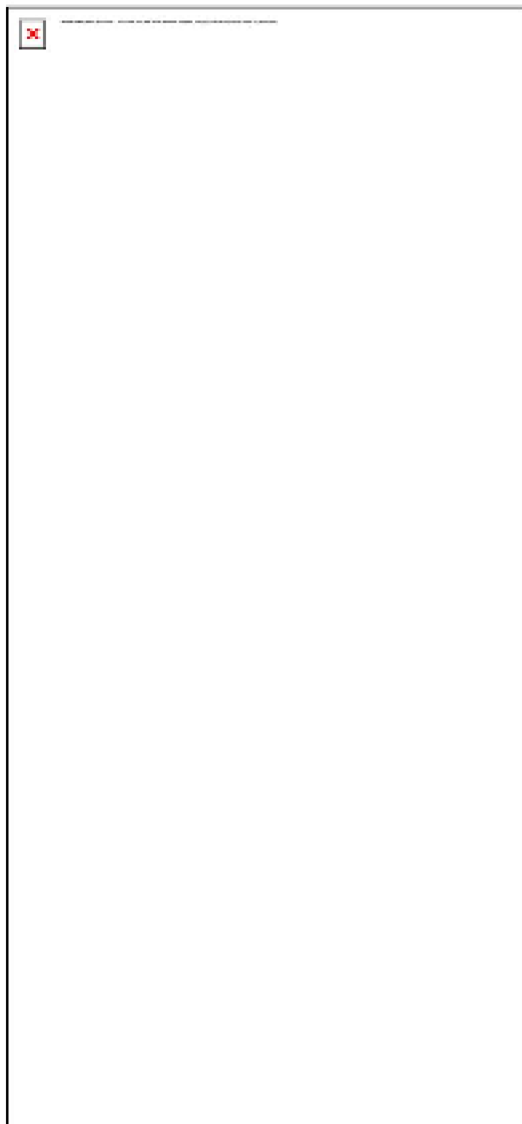
See tagab laeva energia kiirenduse ja pidurdusdünaamika jaoks, kaitsvate magnet- ja gravitatsiooniläätsede väljade energia laeva ohutuse tagamiseks alavalguse ja ülivalguse lennukiirusel ning laeva elektrijaam koosneb kolmest peamisest generaatorist: - püsikiiruse mootori gravitatsioonienergia generaator (GME); hävitava välja kaitseläätse generaator (GDP); elektromagnetiline (EM), mis tagab töö

laeva ja emitteri peamised ja abiseadmed

magnetväli.

Laev ise sarnaneb solenoidmähisega, mis liigub kosmoses tänu laeva enda välja ja Universumi gravitatsioonivälja vastastikmõjust tulenevale jõule. Kuivmassiga laev ühe kütusepaagitäiega on võimeline arendama maksimaalset kiirendust umbes 30 m/sek², kui tiisimootori gravitatsioonivälja emitterid töötavad, ja täismassiga on kiirendus veidi üle 10 m/sek², mis on piisav sujuvaks stardiks planeedilt.

Gravitatsiooni toetav mootor (GSE) on sektsioonmootor ja koosneb 480 sõltumatult juhitavast emitterist, mis on ühtlaselt ja liikumatult paigaldatud piki jõuallika alumise osa perimeetrit. Tõukejõu vektor on orienteeritud piki toori vertikaaltelje, mistõttu laev ei saa külgsuunas liikuda. Toori tasapinnal, mis on risti tõukejõu vektoriga, on gravitatsioonianomaalia läbimõõt mootorist umbes 5 tuhat km - ainult sellel kaugusel laevast kaob gravitatsioonivälja häiring. Tõukejõu vektori u1088 teljel on anomaalia suurus kolm korda suurem kui põiki ja umbes 15 tuhat km, välja orientatsioon on laevast tagasi, seega pidurdamiseks on vaja laeva pöörata piki tõukejõu vektorit. Mootori emitterite konstruktsioon ja juhtimise sõltumatus võimaldavad tõukejõu vektorit telje suhtes kõrvale kalduda ja laeva lennu ajal manööverdamisel juhtida.

Kaitsev gravitatsioniläätse generaator on paigaldatud reaktori kohale asuvasse tehnoloogilisse kambrisse. Generaatori emitterid loovad gravitatsioonilise destruktiivse välja (GDF), mis hävitab laeva ees oleva ruumi ja mateeria struktuuri. Väljatugevus on umbes 70 m/s², läätse suurus piki telge on 9 tuhat km, läbimõõt 3 tuhat km, väli moodustub emitterite fookuses laevast teatud kaugusel. Kiirendusel on lääts orienteeritud ettepoole 85%, st selle suurus on 7650 km, tahapoole 15%, st 1350 km, ja pidurdamisel muutub läätse orientatsioon vastupidiseks. Pärast laeva möödumist taastab ruum oma struktuuri. See kaitseläätse omadus võimaldab seda rünnakus kasutada võimsa relvana. Ja GDF-i kaitseomadused võimaldavad laeva kaitsta isegi tuumalõhkepea otsetabamuse korral: see hävib laevast suurel kaugusel.

GDP-lääts lülitub sisse ainult planeedist eemaldumisel ja jääb sisse ka valguse kiirusele kiirendades. Kui laev lendab "valguse" kiirusel ilma sisse lülitatud GDP-läätseta, põleb see kosmoseaine löögist lihtsalt ära, seega on ohutuskaalutlustel alati ühendatud kaks täiskomplekti emittereid -

Üks töötab, teine on varuobjektiiv. GDP lääts lülitub sisse ainult planeedist eemaldumisel ja jääb sisse lülitatuks ka valguse kiirusele kiirendades. Kui laev lendab "alamvalguse" kiirusel ilma sisse lülitatud GDP läätseta, põleb see kosmoseaine löögist lihtsalt läbi, seega on ohutuse huvides alati ühendatud kaks täiskomplekti emittereid - üks töötab, teine on varuobjektiiv.

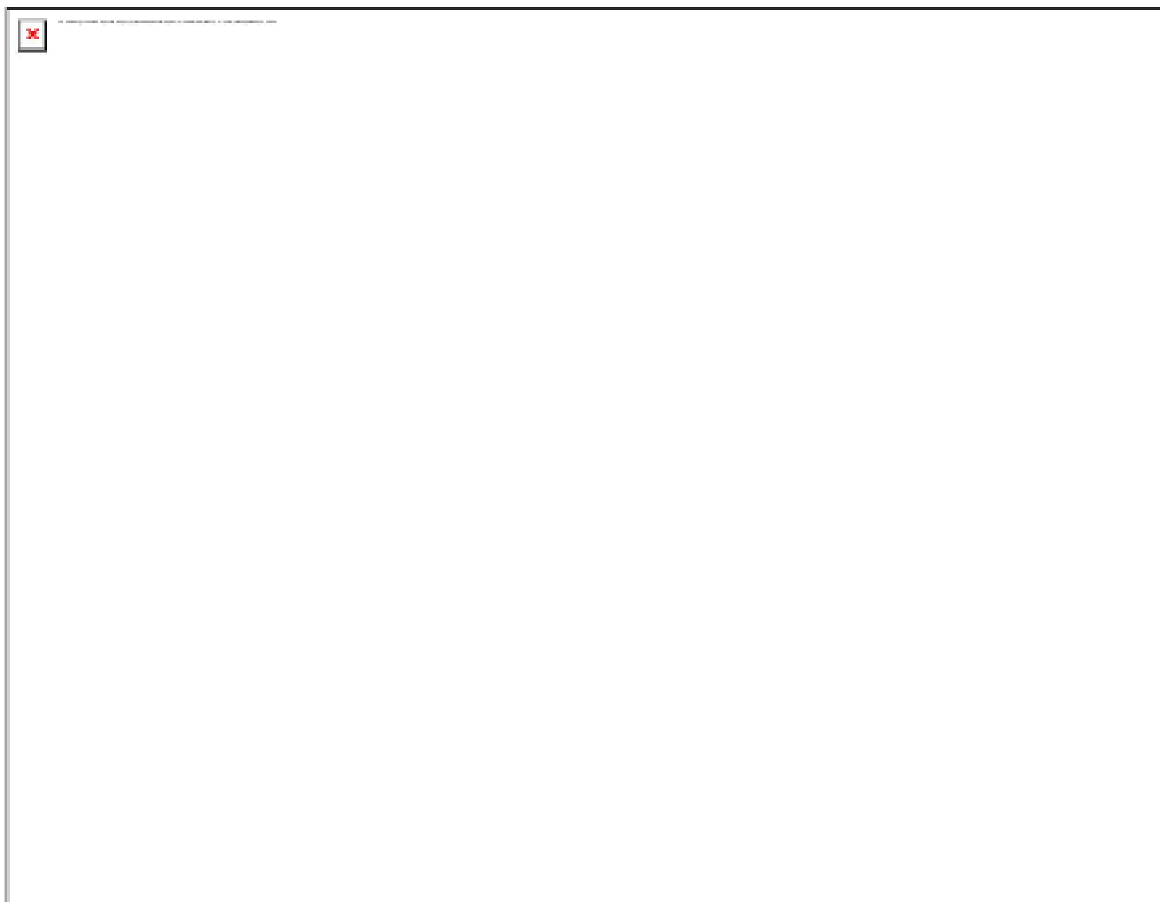
Kui mõni töötav emitter peaks rikki minema, antakse koheselt toide varukomplekti toitesiinile (mitte rohkem kui 0,01 sekundilise viivitusega) ja töötav komplekt lülitatakse välja. Remondimanipulaator vahetab koheselt vigase emitteri (mõõtmed 1,5x2,7x4,0 meetrit), taastades kõigi süsteemielementide täieliku funktsionaalsuse: laeva ohutusega ei saa nalja teha. GDP emitterid lülitatakse välja ainult valguse kiiruse saavutamisel või maandumismanöövri sooritamisel planeedile lähenedes ja sellest märkimisväärsel kaugusel - vastasel juhul võib planeet lihtsalt hävida...

Seetõttu viiakse laeva maandumine alati läbi väga ettevaatlikult, ainult välja lülitatud SKP-emitterite läätsega. Maandumismanöövri ajal vähendatakse kiirust miinimumini ja laev satub planeedi gravitatsioonivälja, tehes orbiidilennu.

Seejärel piisab laeva seljaga planeedi poole pööramisest ja laeva arvutatud trajektoori nägemisulatusest, tagades vertikaalse laskumiskiiruse vähenemise ja laeva horisontaalkiiruse vähenemise planeedi pöörleva pinna suhtes maandumispunktis nullini. Kõige keerulisem on tagada võrdsus.

sellest tulenev tõukejõu vektor ja planeedi gravitatsioonivälja vektor. Kui see tingimus ei ole täidetud, hakkab laev "ümber kukkuma" – tekib külgkiirendus ja külgkiirus, mis on maandumisel vastuvõetamatu.

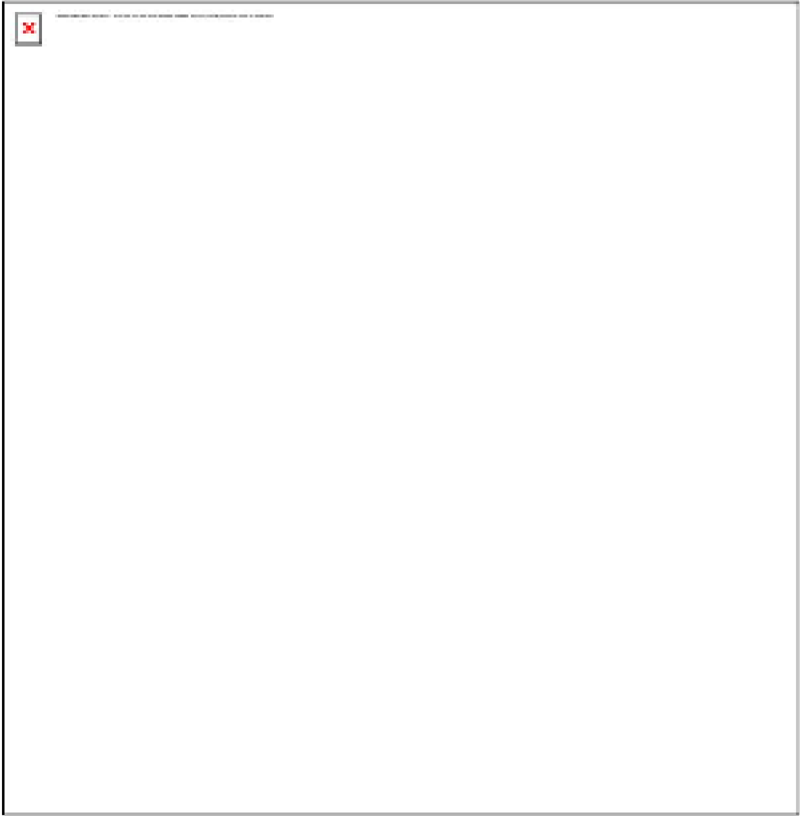
Automaatika aitab – ilma selleta oleks Taeva Kaitsja maandamine väga keeruline.

Laev "Guardian of Heaven" koos sektsioonidega piki konstruktsioonisektsioone

I tekk	(kõrgus 5 meetrit) Propulsioonisüsteemi gravitatsiooniemitterite kamber. Näidatud on ainult ühest sektsioonist koosnev 8 emitterist koosnev töötav komplekt, kuid laeva eeskirjad näevad ette igas sektsioonis 5-kordse reservi, seetõttu on lennu ajal kogu sektsiooni ruum, välja arvatud käigud ja manipulaatori tööala, täidetud emitterite varusektsioonidega. Inimeste viibimine sektsioonis keelatud.
II tekk	(kõrgus 17 meetrit) Propulsioonisüsteemi reaktorikamber ja kütusehoidla. Täislaadimisel on kamber laeni täidetud kütusega (uraaniplokkidega), vabad on ainult tehnoloogiline läbipääs ja reaktori laadimismanipulaatori tööala. Reaktori kohal asuvad liftišaht, juhtimisseadmed, jõusiinid ja redelid inimestele remondi ja kütuse laadimise korral. Inimeste viibimine kambris on keelatud.
III tekk	(kõrgus 8 meetrit) Laeva süsteemide tehnoloogiline sektsioon. Kaks taset: - esimene sisaldab SKP välja töötavaid emittereid ja nende varusektsioone;

	teine (pole tinglikult näidatud), varustatud redelite, laeva süsteemide seadmete ja üksustega, surugaaside mahutitega. Inimeste viibimine siin on keelatud. (kõrgus 8 meetrit)
IV-V tekid	Laeva süsteemide tehnoloogiline sektsioon. Kaks tasandit: - esimesel tasandil on töötavad SKP välja emitterid ja nende variosad; teisel (tingimuslikult mittenäidatud) tasandikul, mis on varustatud redelitega, on laeva süsteemide seadmed ja üksused ning surugaaside mahutid. Inimeste sisenemine siia on keelatud.
Tekid VI-VIII (kõrgus 3 m)	Elu- ja teenindusruumid inimeste alaliseks viibimiseks, elutoetussüsteemi varustus. (kõrgus 8 meetrit)
IX tekk (Peamine)	
Lennukidekapp	Meeskonna juurdepääs skafandrites erandjuhtudel ja ainult planeedilähedases kosmoses, kui laeva kiirus on ebaoluline ja SKP välja kaitselääts on välja lülitatud.

"Sky Guardiani" laeva vertikaalne lõik

Magnetilised objektiiv on kaitstud inimesed alates Universumi kiirguse hävitava mõju eest, kuna laeva 80 mm korpus on nende eest kaitstud.

ei saa säästa - liiga palju

sumbumistegur on väike ja 900 mm plii bioloogilise kaitse kandmine on keeruline

Kogu kere on ebamõistlik. Laeva enda magnetosfääri mõõtmed on mitu tuhat kilomeetrit, sarnaselt planeedi - magnetosfääriga. Selle tekitab isoleeritud mähis, mis asub laeva korpuse välispinnal elektrijaama piirkonnas. Mähise toitepinge on umbes 1600 volti, voolu sagedus on 105 Hz. Mähisel on 8000 keerdu isoleeritud vasktraati läbimõõduga 4 mm, mis on keritud nelja kihina. Laeva sisemus on korpusega välise magnetvälja eest varjestatud: see on lihtsalt lühistatud ühe generaatori mähisega. Nüüd on isolatsioon juba vana, sinna saab anda ainult 6% tööpingest, st ainult 95 volti.

Neljas ja viies tekk on ruumiline kasvuhoone. Selle keskelt läbib kahemeetrine ringtee, mida kasutatakse tööks ja traktorite liigutamiseks. Kasvuhoone sektsioonid on üksteisest eraldatud ka suletud vaheseintega, millel on uksed. Siin on tagatud vajalikud kliimatingimused

temperatuur, niiskus ja valgustus meeskonna nisu ja köögiviljade kasvatamiseks. Lae kõrgus on 3 meetrit, sealhulgas 0,5 meetrit mulda, kasvuhoonete pindala on 180 tuhat m2 ehk 18 hektarit, millest 4 hektarit on ette nähtud nisu jaoks ja 12 hektarit iste jaoks (hiljem selgus: need on oad - autor), ülejäänud on köögiviljad. Aastas on võimalik koguda kaks saaki, nisusaak on 73 sentimeetrit hektari kohta - see on meeskonna toitmiseks pikkade aastate jooksul.

lennud.

Kuues, seitsmes ja kaheksas tekk on elamusektsioonid. Igas sektsioonis, igal korrusel on neli kahemeetrist koridori, mis kulgevad mööda kere, ja üks põikisuunaline radiaalkoridor. Koridorid jagavad sektsiooni elu- ja tööblokkideks. Elamukorterid asuvad kere välis- ja siseseinte ääres, neil on kahemeetrised ümmargused aknad, eriti tugeva klaasi paksus on 40 mm. Kaks korterit asuvad välisseina lähedal, kaks siseseina lähedal. Korterite suurus on vastavalt 9x10 ja 9x11 meetrit ning need on varustatud kõigi mugavustega elamiseks ja puhkamiseks. 9 meetri laiustes tööruumides asuvad meeskonna töökohad, ühised puhkeruumid, külmkambrid vee- ja toiduvarudega, elutoetussüsteemide regenereerimisüksused ja bioreaktorid jäätmete töötlemiseks huumuseks kasvuhoonete jaoks (ruumi ei visata midagi, isegi mitte tolmu - see on seadusega keelatud), ventilatsiooni- ja kliimaseadmed, arhiivid ja teaduslaborid - ühesõnaga, kõik eluks ja tööks vajalik.

suur meeskond.

Elutekid on omavahel ühendatud mitte ainult lifti, vaid ka üheksa trepikoja abil. Elamukambrist pääseb koridoride kaudu sektsiooni mis tahes teisele korrusele, samuti mis tahes naabersektsiooni. Sektsioonide vahelised uksed on lennu ajal püsivalt suletud ja avanevad ainult siis, kui inimene neist läbi läheb. Sektsioonide elutoetussüsteemid on autonoomsed, igal neist on oma õhu- ja veevarud ning seadmed nende taastamiseks.

Üheksas tekk on peamine, 8-meetriste lagedega. Siin asuvad laeva peamine (GOU) ja varu (ZOU) juhtimissektsioonid, mis asuvad toruse kahe diametraalselt vastassuunalise sektsiooni välisküljel. Siin asuvad navigatsioonigrupi observatooriumide astroluugid. Juhtimissektsioonidel on suurenenud vastupidavus, suurenenud elutoetussüsteemi õhu- ja veevarud, täiendav isolatsioon ja õhulukud.

Juhtimissektsioonid on absoluutselt identsed ja laeva eeskirjade kohaselt on seal lennu ajal alati valvevahetus. Iga sektsiooni pindala on umbes 400 m2, seal on palju ekraane, konsoole, seadmeid, seintes kolmemeetrised aknad ja laes 6-meetrine 90 mm paksune aken. Vaade läbi selliste illuminaatorite on suurepärane, kursiruum on selgelt nähtav ja monitoriekraanidelt on näha kõike, mis toimub laeva kõigis sektsioonides ja selle ümber sadade tuhandete kilomeetrite kaugusel. Atmosfäär ei sega, suured eredad tähed mustal samettaustal säravad kõigis vikerkaarevärvides, neid on miljoneid. Kollasse Kosmosse sisenedes muutub taevas kuldseks, tähed on suuremad ja lähemal, neist kiirguvad eredad kiired. *Kirjeldamatu ilu. Ainult lendamise pärast tasub elada. Igaüks, kes on sellise laevaga vähemalt korra lennanud, ei unusta seda kunagi. See on rohkem kui muinasjutt - see on ilus laul Kõrgest Taevast.*

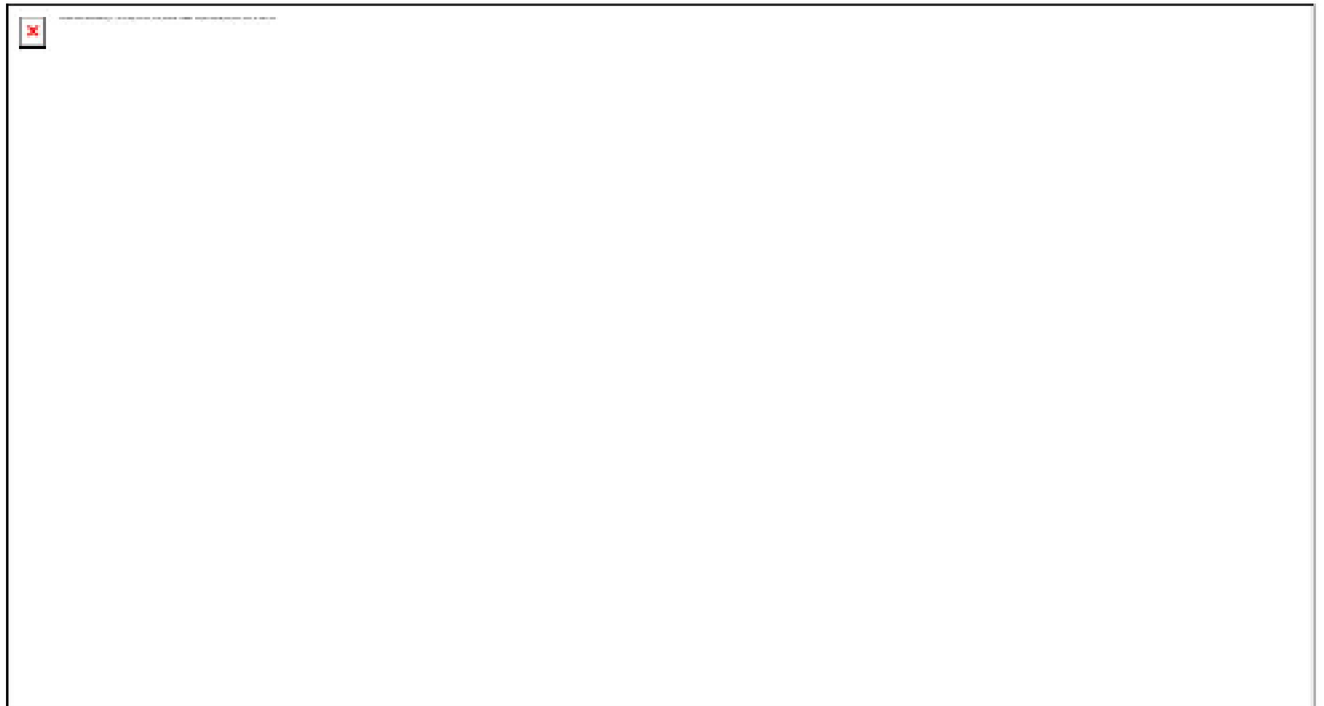
Ülejäänud sektsioonide peatekil pole laboratooriume ega töökohti. Seal on ainult varude ja ekspeditsioonivarustuse hoiuruumid. Kaks kuuemeetrist käiku. Lisaks 60 liftišahtile on peatekil 8 mobiilset platvormi mõõtmetega 8x8 meetrit, mis on varustatud õhulukkude. Need on laeva "taldrikute" ja lasti peamised liftid.

Seal, peatekil, on vertikaalselt paigaldatud 84 päästekapslit läbimõõduga 6 meetrit ja pikkusega 9 meetrit stardisilindritesse. Nende ülemine serv tõuseb ühe meetri kõrgusele katuse tasapinnast. Selline kapsel on mõeldud 18 inimese majutamiseks 144 tunniks. Standardosas on üks kapsel; sektsioonides

juhtimiskambrid - igaühes 9; Autumn Pesiri juhitud Elu laboriosas oli 8 kapslit.

Veel üks kapsel infosalvestusruumis. Laeva süsteemi ja lennuparameetrite salvestamine, pardapäeviku koopia, mõlema juhtimisruumi töö heli- ja videosalvestised toimuvad pidevalt eraldi kapslis asuvate juhtimis- ja salvestusseadmete abil, mis väljutatakse automaatselt, kui laev on hävimisohus.

Reisirežiimis oli laeva kiirus mitu korda suurem kui valguse kiirus, sest lennuks kasutati aegruumi kokkusurumise efekti, s.t lend toimus teises ruumis, millest laev väljus lennumarsruudi viimases tsoonis. Laeval oli väga tõsine teadusvarustus, terve flotill lendavaid sonde atmosfäärilendudeks ja kõik vajalik pikkadeks, sadu aastaid kestvateks ekspeditsioonideks. Maale jõudes oli laev laeva kella järgi vaid 23 Maa-aastat vana alates selle kasutuselevõtust.

Laeva "Guardian of Heaven" lennuskeem Maale läbi Kollase Kosmose

Lend viidi läbi kõige energiasäästlikuma programmi kohaselt, nimelt: sujuv kiirendus konstantse kiirendusega 1,12 Maa "gees" andis meeskonnale normaalse gravitatsiooni ja peaaegu ühe Maa-aasta jooksul saavutati sellise kiirendusega valguse kiirus koos järgneva üleminekuga teise ruumi; -

Pidurdamine toimus sarnaselt. Valguskiiruse saavutamisel siseneb laev teise dimensiooni - kollase spektri ruumi. Üleminekuhetk on selgelt jäädvustatud: musta pimeduse ja tuhandete tähtede asemel illuminaatorite taga süttib igavese päeva kuldne kuma. Meie kosmose valgus muutub tihedaks, nihkub laeva ahtrisse ja kaob taha. Kaitsvad gravitatsiooni- ja magnetläätsed lülitatakse välja: laeva ei ohusta enam meteoriidid ja tähtedevaheline aine - seoses meie kosmose ainega omandab laev ülivalguslainevälja omadused.

Kiirendus jätkub kollases ruumis kiiruseni 3,95 °C. See tähendab, et kollase ruumi 5-kordse kokkusurumisteguri korral läbib laev aastas 19,75 valgusaastat. Kuid meie ruumi suhtes jääb kiirus vaid 3,95-ks - peamine on ajas. Liikuva laeva puhul voolab see teisiti ja selle peamine mõju on meeskonna eluea kokkuhoid ja mitmekordne vähenemine.

lennuks vajalik kütusekogus. Sellise lennuprogrammiga läbiti Prometheuse ja Maa vaheline 737 valgusaasta pikkune vahemaa 232 aastaga, kuigi laeva kella järgi oli möödunud vaid 13 aastat. "Taeva kaitsja" lähenes Maale 6535 aastat tagasi. (4536 eKr - autor)

Peatükk 42.
Prometheuse ekspeditsioon

Laevalt saadeti Maale lahingutaldrikud: otsiti laeva peamist asukohta ja mandriekspeditsioonide asukohti, leiti maandumiskoht ja paigaldati maapinnale suunamismajakad navigatsioonigrupi töö hõlbustamiseks. Täpsustati ekspeditsioonibaaside planetaarse struktuuri loomise plaane. Orbiidile jäeti mitu automaatset uurimissondi, et uurida Maa-lähedast ruumi, planeedi pinda ja kommunikatsiooni.

Seejärel maabusime selles kohas, Tabuki lähedal. Just siia saabus Prometheuse süsteemi viies ekspeditsioon, siin asus meie peamine baas - laev "Guardian of the Sky". Koht valiti siia spetsiaalselt: tasane ala ja hea pinnas tagasid piisava kandevõime suure laeva ohutuks maandumiseks ja selle märkimisväärse massi pikaajaliseks mõjuks.

Sel ajal oli seal preeria haruldaste puude ja stepi taimestikuga, temperatuurirežiim oli lähedane Uleu tingimustele. Ja see oli eriti oluline, kuna ekspeditsiooni toiduga varustamiseks oli vaja luua niisutatud istandused meie nisule, istedele ja köögiviljadele. Väga päikeseline piirkond, talvel lund ei sadanud, sügisest kevadeni sadas vihma, suvel harvemini. Piirkond oli hõredalt asustatud: Atlandi ookeani katastroofi lööklaine jõudis siia ja elanikkond polnud veel taastunud; ja me ei vajanud lisatunnistajaid - piirkonna suhteline kõledus tagas missiooni ohutuse ja salastatuse.

Ekspeditsiooni eesmärk oli:

• Päikesesüsteemi parameetrite uurimine, planeetide orbiitide ja nende satelliitide mõõtmine, energia ja süsteemi gravitatsiooniline tasakaal, süsteemi planeetide ja Päikese tuumade resonantse pöörlemise perioodid;

• Maa orbiidi tegeliku seisundi ja Maa-lähedase ruumi parameetrite, selle magneto- ja ionosfääri, vitonvälja ning kiirguse uurimine ja mõõtmine kõigis sagedusspektrites;

• planeedi tegeliku seisundi geofüüsikalised uuringud, kesta evolutsioonikiiruse mõõtmised, kivimite pingeväljad, vulkaaniline aktiivsus, tuuma aktiivsuse parameetrite, selle sagedusparameetrite ja planeedi tuuma aktiivsuse perioodi määramine;

• kesta seisukorra mõistliku prognoosi väljatöötamine;
• planeedi biosfääri tegeliku seisundi ja süsteemi ning Maa enda välisväljade muutuste mõju sellele uurimine;

• inimpopulatsiooni tegeliku olukorra ja selle võime uurimine taastumine pärast katastroofid;
• põhjendatud prognoosi ja arenguettepanekute väljatöötamine tsivilisatsioonid;
• kontrollitud teadmiste edasiandmine ja humanitaararengu tingimuste loomine inimkond.

Sellist programmi ei saanud kohe ega lühikese aja jooksul lõpule viia, seega oli ekspeditsioon arvukas ja komplekteeritud spetsialiseerunud personaliga.

spetsialistid, varustatud kõige vajalikuga pikaajaliseks lennuks ja edasiliikumiseks
planeet.

Meeskond koosnes 348 inimesest, kellest 148 olid naised ja 199 mehed. Olin ainus inimingel, ülejäänud olid lihtsalt surelikud. Minu esimene asetäitja oli Prip Sith (137-aastane, vanus ekspeditsiooni alguses laeva logiraamatu järgi), elutoetuse asetäitja - Tiu Zun (137-aastane), navigatsiooni asetäitja (peanavigaator) - Wallace Odysseus (214-aastane)...

Ekspeditsiooni valmistati ette pikka aega ja väga hoolikalt: oli vaja valida spetsialiseerunud spetsialistide perekonnad, s.t abikaasa pidid olema ülesande täitmiseks vajalikud kõrgelt kvalifitseeritud spetsialistid. Kuid sellest ei piisanud - inimesed pidid nõustuma kodumaalt peaaegu igaveseks lahkuma: naastes ei pruukinud nende sugulasi ja sõpru Uleul enam seal olla, kõik oli muutunud, kodumaa oli muutunud teistsuguseks ... Ja pered said naasta lastega, mis lihtsustas lennujärgse taastusravi protsessi. Iga inimene valiti hoolikalt. Ekspeditsioonile valiti 148 abielupaari, kuid oli ka vallalisi mehi - 51 inimest. Perespetsialiste me valida ei suutnud ... Kui ma peaksin ekspeditsiooni uuesti värbama, ei võtaks ma üldse vallalisi inimesi, nad tekitasid palju probleeme ... Uleust lahkudes oli meeskonnaliikmete keskmine vanus 173 aastat, sealhulgas vallaliste meeste puhul 64 aastat.

Ekspeditsioon viibis Maal 157 Maa-aastat ja lahkus sealt 6379 aastat tagasi. (4379 eKr - autor). Ekspeditsioon oli nii teadusliku kui ka tehnilise toe osas väga hästi ette valmistatud. Laeva pardal olid:

44 MR-VII planeedisondi lendavad üle planeedi

Ehitusaasta : umbes 4800 eKr.

Ehitusplatsiks on planeet Uleu, Prometheuse süsteemis.

Eesmärk: maastiku ja kosmose õhust luure atmosfääris mis tahes ilmastikutingimustes.

Meeskond - 3 inimest, mis ei ole ette nähtud kaubaveoks, meeskonna isiklike asjade ja hädaabitarvete jaoks on ainult 3 sektsiooni mõõtmetega umbes 500x500x400 mm.

Tehnilised andmed:

Läbimõõt - 6 meetrit, kõrgus - umbes 3 meetrit, kaal - umbes 4 tonni, ilma šassiita. *Maksimaalne kiirus* - kuni 3000 km/h, ulatus piiranguteta.

Vertikaalne õhkutõus/maandumine, hõljuv režiim, lend igas suunas.

Mootor on uraanireaktor, mis annab energiat kaheksale gravitatsioonivälja emitterile, mis on paigaldatud kere perimeetrile allapoole suunatud nurga all.

Kaitsesüsteemid: - bioloogiline mootor ja väline jõuväli, relvi pole.

Juhtimissüsteem – võimaldab käsitsi juhtimist. Pardal olev lennu- ja navigatsiooniprotsessor: – tõukejõu vektori juhtimine piloteerimise ajal, navigatsiooni automaatne jälgimine ja kursi jälgimine. Külgvaate lokaator, süsteem tehnilise teabe töötlemiseks, kuvamiseks ja salvestamiseks.
lennuandmed.

Meeskonna kaugsidesüsteemid maapealse keskusega, salvestusseadmed visuaalseks vaatluseks, skaneerimiseks, kaardistamiseks ja aerofotograafiaks
paikkond.

4 luure- ja lahingusondit MI-LII (MI-52)

Ehitusaasta : umbes 4800 eKr.

Ehitusplatsiks on planeet Uleu Prometheuse süsteemis.

Eesmärk: Mehitatud mobiilne kosmose- ja löögikompleks lahingoperatsioonide läbiviimiseks emalaeva kaitsmiseks kosmoses ja atmosfääris igasuguste ilmastikutingimuste korral.

Meeskond - 2 inimest - piloot ja navigaator.

Tehnilised andmed:

Läbimõõt - 8 meetrit, kõrgus - umbes 2,6 meetrit, kaal - umbes 9 tonni, kolmepostiline sissetõmmatav šassii, magnetilised dokkimissüsteemi lukud.

Maksimaalne kiirus atmosfääris kuni 9000 km/h, kosmoses vastavalt vajadusele hetkeline kiirendus kuni -63 m/sek2 (meeskonna lahinguruumide gravitatsioonikompensatsioonisüsteemi poolt tagatud), mis tahes ulatus, kuid õhuta ruumis mitte rohkem kui 94 tundi - piiratud hingamisõhu pakkumisega.

Vertikaalne *õhkutõus/ maandumine ,* hõljumine maapinna kohal ja kosmoses, lend mis tahes suunas.

Mootor on uraanireaktor, mis annab energiat 36 gravitatsioonivälja emitterile - 24 on paigaldatud kere perimeetrile allapoole suunatud nurga all, ülejäänud on sarnaselt ülespoole suunatud.

Kaitsesüsteemid: - bioloogiline mootor, väline magnet- ja jõuväli.

Löögi- ja *kaitserelvad :* - Lainelöögikompleks, mis põhineb suure energiaga kiirgusel ja GDP emitteritel. "Nullaineaine" ehk GDP välja peegeldumise süsteem. ZhS-ruumi aine meie kosmosesse ülekandmise süsteem. Aktiivse löögi elektroonilise sõjapidamise süsteem, elektroonilise sõjapidamise vahendid - vaenlase elektrooniliste vahendite kamuflaaž, segamine ja vastutegevus. Rünnakute automaatne peegeldamise süsteem. V-süsteem bioloogiliste objektide vastutegevuseks ja mahasurumiseks. Meeskonna kaugside süsteemid GOU-ga, "sõbra või vaenlase" tuvastamise süsteem, otsingu-, valiku-, sihtmärkide automaatse jälgimise, jõuvälja ja pardarelvade juhtimise süsteem.

Juhtimissüsteem on kahetine, käsitsi ja automaatselt juhitav. Dubleeritud pardal olev lennu- ja navigatsiooniprotsessor: - tõukejõu vektori juhtimine piloteerimise ajal, automaatne manööverdamine lahingutingimustes, automaatne navigatsioonivaatlus ja -kursi jälgimine, automaatne tagasipöördumine ja dokkimine stardipaneelile. Sfääriline valvelokaator, lennu- ja sihtmärgiandmete kuvamise süsteem, relvade juhtimine armatuurlaual ja meeskonna kiivritel. "Lilla mobilisatsiooni" süsteem - üleminek LS-ruumi.

OZ-"lillakursuse" süsteem on ZhS-i vaatlus- ja navigatsioonisüsteem - ruum. "Sinise asendamise" süsteemi kasutatakse kahesuunaliseks suhtluseks, kasutades pealaeva GOU u1095 inimoperaatori meeleasendusfunktsiooni, kui androide (bioroboteid) kasutatakse lahingsondide pilootidena.

Võitlusruumi jälgimise ja luure *salvestusseadmeid ,* nende polüsageduslikku ja koherentset skaneerimist erinevates spektrivahemikes, aerofotograafiat - täiendab "tõe edastamise" süsteem - teabe automaatne edastamine kapslite abil autonoomse mootori ja juhtimissüsteemiga. Süsteem teabe salvestamiseks õnnetuste korral - "must kast".

Päästesüsteem koosneb kahest autonoomsete tõukesüsteemidega katapultkapsliistmest, sidesüsteemidest, elutoetusest, hädaolukorra varudest ja ellujäämisvarustusest, isiklikest relvadest, õhuvarustusest, avariimajakatest ning võimalusest automaatselt baaskandjale naasta meeskonna päästmisel nii kosmoses kui ka planetaarses kosmoses.

4 amfiibset transpordilennukit

Ehitusaasta : umbes 4800 eKr.

Ehitusplatsiks on planeet Uleu Prometheuse süsteemis.

Eesmärk: õhutransport.

Meeskond - 2 inimest - piloot ja navigaator.

Tehnilised andmed:

See võib maanduda ja õhku tõusta nii poriselt lennuväljalt kui ka veelt, vedelast soost, sügavast lumest ja siledast järvejääst, kere alumises osas olev telik on sissetõmmatav, „maastikusõiduk".

Kõrgetiivaline lennuk, tiibade siruulatus 62 meetrit, lennuki pikkus 48 meetrit, üks kiil. Kere läbimõõt on 6 meetrit, kere kõrgus šassiil olles - 8 meetrit; kiilu suunas - 16 meetrit. Mahalaadimisramp ja lastiluuk tagaosas. Lennuki kandevõime on 84 tonni, omakaal 43 tonni. Hea tiibade mehhaniseerimine tänu mootori joapuhule ja konstruktsiooni kõrgele aerodünaamikale, hõljub tiivaotstes. Kaks mootorit, mis on paigaldatud kerest 6 meetri kaugusele, tiibadele või täpsemalt tiibade kohale, tagasid kiiruse 500 km/h, lennuulatus on piiramatu. Stardikiirus 150 km/h, maandumiskiirus - 110 km/h, tõukejõu reversiregulaator mootori düüsi pöörlevate klappide abil.

Tuumakütusemootorid tagavad õhu kokkusurumise aksiaalkompressori abil, millele järgneb kuumutamine reaktoritsooni soojusvahetis ja jugavoolu väljapaiskumine. Mootori soolareaktor, kus töörežiimis soolad sulavad, on struktuurilt konstrueeritud rõngana, mis asub kompressori ja turbiini vahel. Kütuse lisamine on ühekordne lennuki ehitamise ajal. Kütuseks on uraanisool, mida me nimetasime "seokoodiks", soola keemiline koostis on salajane - see võimaldab vältida "kriitilise massi" efekti reaktori töötamise ajal.

Avariikaitsevardad on valmistatud kaadmiumist ja neil on ülitugev kest. Tõukejõu juhtimine toimub reaktori juhtimissüsteemi kaudu. Mootori soojusvaheti töötsooni temperatuur on 20 000 °C. Aktiivse tsooni bioloogiline kaitse on sama, mis kõigil lennukitel - 90 mm pliid 0,1 mm inaktiivse tetraadiga vooderdusega.

Vööritelik on pööratav ning sellel on kaks töörežiimi: välja- ja sissetõmmamine: teliku vahepealse väljalükkamise ajal pöörleb luugipaneel eesmise hingeüksuse ümber ja moodustab oma tasapinnaga nina astme kontrollitud rünnakunurgaga. Selles režiimis ei ole telikut võimalik maapealse toena kasutada. Vahepealset režiimi kasutatakse veelt õhkutõusmisel ja veele maandumisel. Veele maandumise lõpus laienevad luugiklapp ja telik täielikult. Sel juhul toimib klapp täiendava veepidurina, vähendades kai või kalda lähenemise kiirust ning teliku rattad võimaldavad kaldale jõuda ja lennuväljal ruleerimismanöövreid sooritada. Soost, lumelt ja jäält maandumisel ja õhkutõusmisel ei ole ninatelik väljas ning lennuväljale või maapinnale baseerudes kasutatakse seda ainult täielikult väljalükatud olekus.

Peamistelik pöördvankrid on kolmeteljelised, topeltratastel; jalad on juhitavad ning kaldtee kõrgust saab laadimise ja mahalaadimise ajal muuta. Peamistelik gondlid asuvad kere külgedel nurga all, alumine luugipaneel on tasane ja voldib küljele, kui telik on üle 1800 kraadi välja sirutatud. Luugipaneeli klappidel on pidev rünnakunurk, mis võimaldab neid suletud olekus astmena kasutada, hõlbustades õhkutõusu ja maandumist. Õhkutõus ja maandumine avatud luugi ja välja sirutatud telikuga on lubatud ainult lennuväljal ja maapinnal; teistes versioonides ei ole peatelik välja sirutatud. Kere põhi on tasane, servades on kaks pikisuunalist ribi-jooksjat, mis kulgevad mööda kogu põhja ja paiknevad teineteisest 6 meetri kaugusel.

Ribid moodustavad kere aluse jõustruktuuri kaks pikisuunalist talat, mis läbivad väljapoole. Veele, märjale soole või lumele õhkutõusmisel ja maandumisel moodustavad need kiirelt läheneva õhuvoolu poolt moodustatud õhkpadjaõõnsuse, mis vähendab oluliselt veetakistust ja hõlbustab õhkutõusmist.

Maandumisel loob padi aerodünaamilise ekraaniefekti, mis hõlbustab vertikaalse kiiruse juhtimist. Siledale jääle maandudes toimivad ribid jalastena, nagu kelgud. Kere lameda põhja poolt lumele avaldatav erisurve täismassi korral on vaid umbes 0,6 t/m2, mis on võrreldav lumele avaldatava erisurvega.

suusataja käest.

5 merelaeva, igaüks 50 meetrit pikk ja kandevõimega 60 tonni,
kiirus vees kuni 40 km/h;

49 veoautot kandevõimega 4 tonni, mootorid jõul
suure mahutavusega
energiaakud. Need ei ole elektripatareid, vaid mõnevõrra erinevad patareid;

9 traktorit, samuti akutoitel. Traktorid kaaluvad 4 tonni, on õhkvedrustusega ratastel, rehvi laius on umbes pool meetrit, kõrgus umbes meeter. "Piduri" raami juhtimine, väga manööverdatav. Traktori laius on veidi alla kahe meetri, kõrgus veidi üle meetri, kabiini pole.

Ekspeditsiooni varustus jaotati vastavalt "Varustusnormidele", mille Looja isiklikult iga ekspeditsiooni jaoks kinnitab. Ta ise juhendas regulaarselt kõiki Maale suunduva ekspeditsiooni töid, palus ettevalmistustega mitte viivitada ja kiirustas meid.

Kohe pärast saabumist alustati eluks ja teadusuuringuteks vajaliku infrastruktuuri loomist. Ülemise teki lastiluukidest (mobiilsete lastiplatvormide suurus on 8x8 meetrit) tõsteti angaaridest üles 6-meetrise läbimõõduga planeedisondid. Need olid vajalikud lähiluureks ja töö tagamiseks.

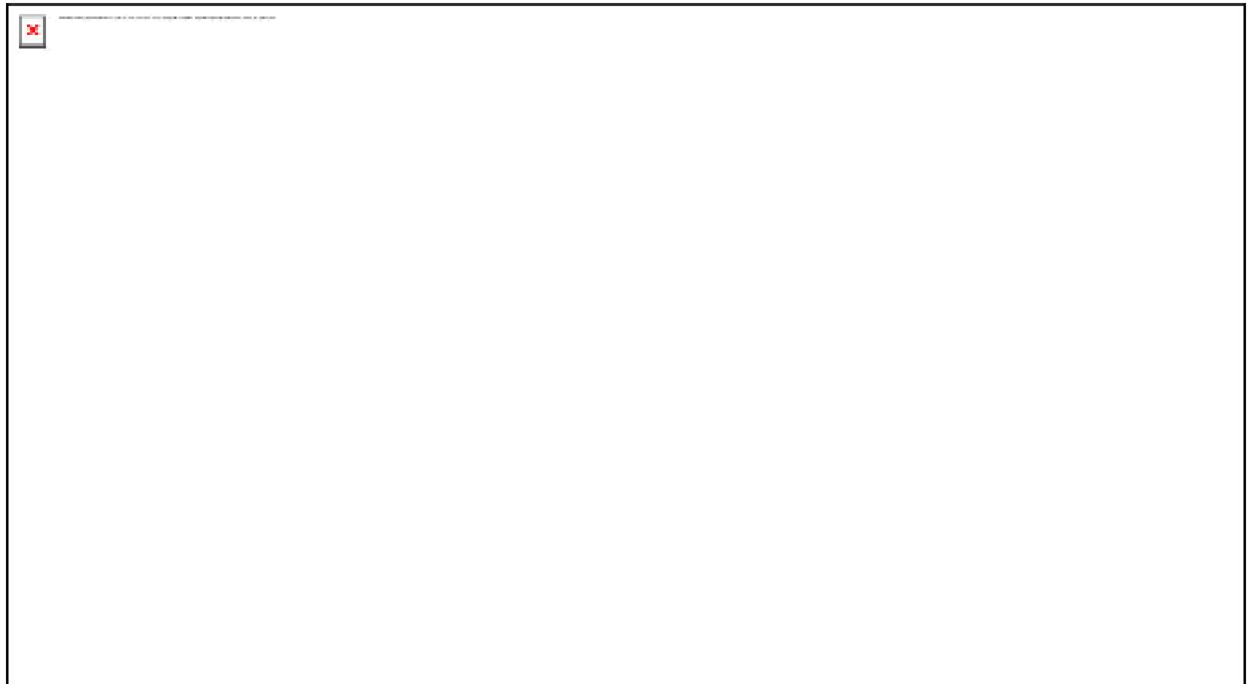
Kere torusse ja selle sisse paigaldati kauba- ja reisijateliftid. Toruse sees asus U1073 baasjaam, meeskond elas oma majades - see on parem kui laeval. Autod ja traktorid laaditi maha.

Maandumiskohast mitte kaugel puhastati raja ala ja
redigeeris mitut
transpordilennukid - neid oli vaja mandribaaside loomiseks. Punase mere kaldal monteeriti magestamisjaam ja rajati torujuhe laevale ja põldudele. Seejärel monteeriti merelaevad ja ehitati kai.

Alles pärast seda saime alustada mandrite detailset uurimist, luues alalisi ja ajutisi baase Euroopas, Aafrikas, Lõuna- ja Põhja-Ameerikas, Himaalajas, Tiibetis, Austraalias ja Antarktikas. Neid baase teenindas õhutranspordiühendus. Puurplatvormid, teadusseadmed, jõuallikad, side- ja juhtimisseadmed, personali majutamiseks mõeldud mobiilsed majad, toiduvarud toimetati sinna lennukitega - see võttis mitu aastat.

Pärast mandrijaamade võrgustiku loomist saime programmi alustada.
uuring täies mahus.

Kõik töötasid väga kõvasti. Kujutage ette töö mahtu: umbes sada aastat rasket tööd 348 inimese poolt, kes olid varustatud kõige kaasaegsema tehnoloogiaga. Kogu sissetulevat teavet töödeldi, koguti ja analüüsis laeval paiknev keskne analüütiline grupp.

Prometheuse ekspeditsiooni peamiste baaside asukohtade kaart

Mõnede pikaajaliste protsesside statistiliste mustrite kindlakstegemine, näiteks maakoore geofüüsikaliste protsesside, mandriplaatide vastastikuse lineaarse evolutsiooni ja neis tekkiva pingevälja hindamine, nõudis suurt tööd teadusliku aparatuuri paigaldamiseks ja palju aega vaatlusteks, mistõttu alles 95 aasta pärast saime järeldusi teha.

Täpsemalt öeldes pole muutunud Maa tuuma resonantne pöörlemine – see on jäänud samaks, 538 päeva, s.t samaks, mis see oli kesta eraldumise ajal. Kuid orbiidi muutust kompenseeris teine komponent: Maa tuuma aktiivsusperioodi tsükkel on muutunud enam kui 200 tuhandelt aastalt 21 570 aastale ja selle sageduskarakteristik on vähenenud suurusjärgu võrra, 104 Hz-ni, mis on põhjustanud planeedi kesta pöörlemise aeglustumise ja päeva pikkuse suurenemise – 21 tunnist 43 minutist tänapäeva väärtuseni (nii varem kui ka praegu kasutatakse kõikjal tänapäevast päeva pikkust – autor). Maa kesta pöörlemisrežiim ei ole sellele iseloomulik, seega on muutunud maakoore kivimites olev pingeväli, mis on evolutsiooniliselt kujunenud miljardeid aastaid. Maakoore purunemise oht on suurenenud ja geofüüsikaline prognoos valmistas pettumuse: selgus, et 6,5 tuhande aasta pärast on Maa kesta lagunemine ja peaaegu kogu inimkonna ning kõrgemate loomade surm vältimatu. See on Ikarose katastroofi ja sellest tuleneva Päikesesüsteemi tsirkumpolaarse tsooni planeetide - Maa uue orbiidi - väljakujunenud gravitatsioonilise vastastikmõju ja selle maakoore anomaalse pöörlemisrežiimi tasakaalustamatuse tagajärg.

Ekspeditsiooni aruanne võeti Jumala poolt isiklikult vastu 6439 aastat tagasi (4439 eKr). Ta käskis mitte muuta kehtestatud geofüüsikalisi parameetreid (see oli ohtlik, mürsk ei pidanud sellele vastu ja meie eelmine ekspeditsioon oli juba paigaldanud mürsu pöörlemise stabiliseerimise süsteemi), kuid otsustas muuta inimeste eluiga Maal enam kui 1000-lt 120 Maa aastale. Meile määrati see töö...

Autor: Kas on siis tõsi, et esimesed inimesed – Aadam ja Eeva – elasid tuhat aastat?

SP - Tõsi. Ainult Aadam polnud kaugeltki esimene: me uurisime paljude rahvaste elu, u1080 ja mitte kõik ei elanud perekondades... Ja Aadamal oli perekondlik dünastia, see on väga oluline. Ta elas Punase mere Aasia rannikul. Me uurisime inimeste vanust ja geneetilisi muutusi, kasutades näitena paljusid perekondi. Samuti uuriti Aadama perekonda ja põlvkondi, teave selle kohta oli aruannetes. Ekspeditsiooniaruanded edastati Jumalale, aga need olid ka välisbaasides.

Autor: Kuidas see siis Piiblisse sattus?

SP - Ilmselt on Enoch "süüdi". Ta oli kõige targem maapealsetest inimestest, keda ma tundsin. Ta oli isegi mu isiklik sõber ja teadis ekspeditsioonist kõike. Enoch õppis kiiresti ja omandas teadmisi "lennult", mitte ilmaasjata ei võtnud Jumal teda kaasa.

Eenok aitas meil koostada oma perekonna sugupuud – ta viis uurijaid oma sugulaste juurde ja tutvustas neid neile. Kui perekondade uurimise ülesanne püstitati, polnud Aadama vanemaid enam seal, kuna kirjalikke ülestähendusi polnud – jälgi polnud alles. Nii sai Aadamast vanim teadaolev inimene. Kui Jumal koostas Pühakirja, oli Eenok tõenäoliselt lähedal. Aadama perekonna kasutamine inimkonna arengu ajaloos näitena on väga mõistlik.

Autor: Kas olete diskreetset funktsiooni muutnud? Nüüd on see inimeste jaoks 0,002/32.

SP - Kas sa tead diskreetse funktsiooni olemust? Jah, just seda muudeti.

Autent. - Kuidas see inimeste jaoks oli?

SP - Maainimestele enne parandust - 0,002/3...

Autor: See on kõik? Mitte palju... Seega on see "hinge tule" või "Prometheuse tule" tõeline tähendus! Te suurendasite ribimooduli kiirguse intensiivsust. Kuidas on kiirgusmuster muutunud kollasest ruumist vaadatuna?

SP - Kiir on muutunud palju heledamaks.

Autor: Sa süütasid meie südametes mõistuse tule ja Maal usutakse siiani, et müütiline Prometheus õpetas inimesi tuld süütama ja päästis nad pärast veeuputust külmas surmast, mille eest teda karistasid jumalad, kes soovisid inimkonna hävingut.

SP – Noh, mis ma oskan öelda...

Autor: Ja milline on sinu rahva elukeskkond, Uleu?

SP - 0,003/4...

Autent. - Ja kas sellest piisab?

SP - Päris küll.

Autor: Nüüd ma saan aru, miks teie autod "sõidavad ise" - rooli taha ei saa: reaktsioon on aeglane, ainult automatiseerimine saab aidata. Aga see on rahulik ja väärikas elu. Ja milliseid kehatemperatuuri, pulsi, vererõhu parameetreid te maistel inimestel enne korrektsiooni, meie praegustes mõõtühikutes märkasite?

Autori märkus: Asi on selles, et vestluse käigus tekkis mul kahtlusi Uleu rahva diskreetse funktsiooni parameetrite ja nende eluea näilise võrreldamatuse osas. Selgus, et eluiga oli kas Uleu-aastates, mitte Maa-aastates, või olid funktsiooni väärtused mulle valesti antud. Palusin Semyasal mitu korda selgitada: milline eluea dimensioon see on - Maa-aastad või Uleu-aastad? Sellise funktsiooni korral oleks eluiga pidanud olema 600-620 Maa-aastat, mis vastab täpselt 420 Uleu-aasta pikkusele perioodile, kuid Semyasa nõudis:

kõik on õige, täpselt 420 Maa-aastat. Alles hiljem sain aru, et tal oli õigus: meil on erinevad elutingimused. Maal, sellise funktsiooniga, saab elada 600 aastat, aga Uleul mitte. Uleul on hapnikku rohkem -30% ja keskmine temperatuur on kõrgem, seetõttu on oksüdatsioonireaktsioonide aktiivsus suurem. Meie pikaealised elavad kõrgmäestikes, kus hapniku osarõhk ja keskmine temperatuur on palju madalamad. Uleu elanike jaoks oli töö Maal raske katsumus: külm ja hapnikunälg; ja meie, maalased, lihtsalt ei saa Uleul elada, me põleme liigsest hapnikust läbi: meie funktsioon on liiga aktiivne.

Kehatemperatuuri tõus võib põhjustada kudede keemilist oksüdeerumist seestpoolt, me süttime mitte tikust, vaid iseendast. Isegi Maal põleme nagu tõrvik, kui diskreetne impulssgeneraator on välja lülitatud. See hapnik on ohtlik asi.

SP - Kehatemperatuur 34,7°C; vererõhk 50/40 mmHg, pulss 30 lööki minutis. Jätkan. Jumal mõistis ekspeditsiooni aruannet palju sügavamalt, kui meile tundus. Ta mõistis hästi, et inimene loodi ja ideaalselt kohandus vana Maa oludega ning kõik sellel oli muutunud: laineväljad, planeedi pöörlemiskiirus, päikesekiirguse intensiivsus ja palju muud. Peaasi on see, et inimkonna evolutsiooni tee arenenud tsivilisatsioonini uutes tingimustes oli kestakatastroofide vahel ajas kümme korda kokku surutud. Seepärast otsustas Ta inimesi 10 korda "kiirendada". Seni oli Maa rahulik, inimesed elasid rahulikult, kiirustamata, rahulikult, keskkonnaga kooskõlas ja milliseid tagajärgi võis kaasa tuua inimeste elu ja mõtlemise kiirenenud iseloom? Inimene loodi tasakaalustatud ökosüsteemi viimaseks lüliks ja iga kõrvalekalle sellest, sealhulgas inimene ise, võis viia ettearvamatute tagajärgedeni, inimeste surmani. Kui me oleksime inimesi "kiirendanud" ja kohe minema lennanud, oleks järgmine ekspeditsioon võinud leida inimtühja planeedi... Kontrolli on vaja, seega käskis Jumal meil planeedil veel vähemalt 60 aastat püsida.

See oli laeva meeskonnale šokk: olime esialgse ekspeditsioonitöö plaani täitnud, kõik unistasid juba kojulennust, telegrammide saatmisest sugulastele ja sõpradele ning siin lükkus väljasõit pikaks ajaks edasi, mis ilmselt mängis meie ekspeditsiooni saatuses saatuslikku rolli...

Pärast aruannet ja otsust lahkus Jumal Maalt teistesse maailmadesse äriasju tegema. Veetsime kaks aastat ettevalmistustööd tehes ja 6437 aastat tagasi (4437 eKr - autor) tehti Maa inimese vitonmaatriksi programmiaja plokki parandus, et muuta diskreetse funktsiooni sagedusseadistust, mis oli Maa rahvaste meelte kiirendatud liikumise alguseks tsivilisatsiooni arengu suunas.

Peatükk 43.
Vanuse ja arenguga seotud probleemid, või kui kaua inimene elab?

Autor - Inimese loomisest on möödunud üle 200 tuhande aasta, maine inimkond areneb pidevalt ja kontrolli all, kuid tekkisid mõned probleemid või õigemini on saabunud aeg need lahendada. Mis on selle olemus? Piiblis, „1. Moosese raamatus“, ptk 5, 7, v 11, ptk 9
Art. 28, 29 kirjeldavad inimeste esimeste põlvkondade sugupuid.

Puberteedi alguse vanus	**Aktiivse suguküpsuse periood**	**Oodatav eluiga**
1. põlvkond: „Aadam elas 130 aastat ja talle sündis poeg Set.“	„Pärast Seti sündi elas Dzam kaheksasada aastat ja temale sündis poegi ja tütreid.”	„Aadama elupäevi oli kokku üheksa kolmkümmend aastat, siis ta suri.”
Teine põlvkond: „Set elas 105 aastat ja temale sündis Enos.”	„Pärast Enose sündi elas Set 807 aastat ja temale sündis poegi ja tütreid.”	„Seti elupäevi oli kokku 912 aastat, siis ta suri.”
3. põlvkond: „Enos elas üheksakümmend aastat ja temale sündis Keenan.”	"Pärast Kainani sündi Enos elas 815 aastat. ja talle sündis poegi ja tütreid."	„Enosi elupäevi oli kokku üheksasada viis aastat, siis ta suri.”
4. põlvkond: "Kainan elas 70 aastat ja sünnitas Mahalaleli."	„Pärast Mahalaleli sündi Kainan elas 840 aastat ja talle sündis poegi ja tütreid."	„Keenani elupäevi oli kokku 910 aastat ja siis ta suri.”
5. põlvkond: „Mahalalel elas 65 aastat ja temale sündis Jered.”	„Ja pärast Jeredi sündi elas Mahalalel kaheksasada kolmkümmend aastat ja temale sündis poegi ja tütreid.”	„Kõik Mahalaleli päevad oli 895 aastat vana; ja ta suri.”
	„Pärast Eenoki sündi	„Jeredi elupäevi oli kokku 962 aastat

6. põlvkond: „Jered elas 162 aastat ja talle sündis Eenok.“	Jered elas 800 aastat ja talle sündis poegi ja tütreid."	aastat; ja ta suri."
7. põlvkond „Eenok elas 65 aastat ja talle sündis Metuusala”	„Ja Eenok kõndis pärast Metuusala sündi kolmsada aastat ja temale sündis poegi ja tütreid.”	*„Eenoki eluiga oli kolmsada kuuskümmend viis aastat. Ja Eenok kõndis Jumalaga,* aga *teda polnud enam, sest Jumal oli ta ära võtnud.“*
8. põlvkond: „Metuselah elas sada kaheksakümmend seitse aastat ja temale sündis Lemek.”	„Pärast Lemeki sündi elas Metuusala 782 aastat ja temale sündis poegi ja tütreid.”	„Metuusala elupäevi oli kokku 969 aastat, siis ta suri.”
9. põlvkond: „Lemek elas sada kaheksakümmend kaks aastat ja temale sündis poeg. Ja ta pani temale nimeks Tema nimi oli Noa, kes ütles: „Tema lohutab *meid meie töös ja käte vaevas, kui harime maad, mille Issand on neednud.”*	„Ja Lemek elas pärast Noa sündimist viis üheksakümmend viis aastat ja temale sündis poegi ja tütreid.”	„Lemeki elupäevi oli kokku 777 aastat; siis ta suri.”
10. põlvkond: „Noa oli 500 aastat vana ja Noale sündisid Seem, Haam ja Jaafet.”	„Noa 600. eluaastal, teise kuu seitsmeteistkümnendal päeval, puhkesid kõik suure sügavuse allikad ja taevaluugid avanesid.”	„Ja Noa elas pärast veeuputust kolmsada viiskümmend aastat. Kõiki Noa elupäevi oli üheksasada viiskümmend aastat; siis ta suri.”

Annan statistika põlvkondade kaupa - puberteet / oodatav eluiga: 1-130/930; 2-105/912; 3-90/905; 4-70/910; 5-65/895; 6-62/962; 7-65/365; 8-187/969; 9-182/777; 10–500/950...

Nagu analüüsist näha (kui me ei arvesta ebatüüpilisi perioode - Eenoki, 7. põlvkonna teadmata surmakuupäeva* ja Noa, 10. põlvkonna laste sündi), oli esimeste põlvkondade keskmine eluiga 912 aastat ja sugueküpsus saabus umbes 117 aasta vanuselt. Tegelikult käivitus inimpopulatsiooni intensiivse taastootmise mehhanism; oma päevade lõpuks võis Aadam näha oma lapselapselapselapselapselast, Lemekit, üheksandas põlvkonnas!

Kui võtate kuupäevad ja võrdlete neid Piibliga, mis põhineb Eenoki lahkumise ajal, saate arvutada sündmuste kuupäevad ja konkreetsete ajalooliste tegelaste elukuupäevad.

5366–4436 eKr – Aadama eluaastad;

5236–4324 eKr – Aadama poja Seti eluaastad;

5131–4226 eKr – Aadama poja Eenoki eluaastad;

504) –4131 *eKr* – Aadama lapselapselapse Keinani eluaastad ;

4971–4076 eKr – Aadama lapselapselapse Mahalaleli eluaastad;
4906–3944 eKr – Aadama lapselapselapse Jeredi eluaastad;
4744–4379 eKr – Aadama lapselapselapse Eenoki eluaastad Maal;
4679–3710 eKr – Metuusala, Ldami lapselapselapse eluaastad;

4536–4379 eKr – Prometheus Semyasa ekspeditsiooni tööaastad Maal laeval "Guardian of Heaven", ekspeditsioonibaaside loomine kõikidele mandritele ja teaduskeskustesse Lähis-Idas ja Euroopas. Astronoomia, astroloogia, geograafia, kartograafia, meteoroloogia, meditsiini ja taimefarmakoloogia, ladina keele ja kirja, purjetamise, ehtekunsti, maakide otsimise ja metallurgia alaste teadmiste edasiandmine inimkonnale metallide hankimisel ja töötlemisel, terarelvade valmistamine ja kasutamine, enesekaitse taktika. Asustatud põllumajanduse algus, maismaakultuuride – köögiviljade ja teraviljade – loomine ja edasiandmine inimesele, loomatõugude aretamine ja inimestele loomakasvatusoskuste õpetamine. Kirjanduse ja kunsti, maalikunsti, skulptuuri algus – legendide aeg Heraklese ja laeva meeskonna "jumalate" vägitegudest.

4440 eKr – Jumala külaskäik Maale ja otsus lühendada külaskäigu kestust inimese bioloogiline eluiga planeedil Maa on kuni 120 aastat;
4380 eKr – Jumala külaskäik Maale;
4492–3523 eKr – Aadama lapselapselapse Lemeki eluaastad;
4310–3360 eKr – Noa, Aadama lapselapselapse eluaastad;
3710 eKr – veeuputus.

Kui analüüsida, selgub, et ekspeditsiooni saabumise ajal oli Aadam 830-aastane, Sett – 700; Enos – 595; Keenan – 505; Mahalalel – 435; Jered – 370; Eenok – 208; Metuusala – 143. Lemek ei olnud veel elus, ta sündis 44 aastat pärast ekspeditsiooni saabumist ja lahkumise ajal oli ta juba 113-aastane. Ka Noa ei olnud elus – ta sündis 69 aastat pärast ekspeditsiooni lahkumist. Mainitud on ainult esimesed pojad, teisi mainitakse vaid üldiselt.

Tõepoolest, kui Aadam oli teadlaste saabudes juba 830-aastane, siis kui vanad võisid olla tema vanemad? Keskmise puberteediaja põhjal võisid nad olla 947-aastased, eeldusel, et Aadam oli esimene poeg. Ja kui mitte esimene, siis võisid tema vanemad olla veelgi vanemad. Keskmise elueaga 912 aastat võisid tema vanemad olla juba ammu surnud. Inimesed ei osanud veel kirjutada ja lugeda, ilmselt määrasid teadlased vanuse elavate inimeste seas täpsete teaduslike meetodite abil: - nii sai Aadamast elavate seas vanim...

Esmasündinud poegade tunnustamine on väga oluline: see tähendab, et Aadama rass oli tolleaegsetest teistest rahvastest kultuursem. Metsikute hõimude (ja mõnes kohas isegi tänapäevani) praktiseeritud tüdrukute seksuaalse initsiatsiooni riitused viisid selleni, et esimese seksuaalvahekorra ajal vallutasid noore tüdruku korraga kümned ja isegi sajad mehed – igaüks, kes polnud liiga laisk –, pärast "initsiatsiooni" sündinud lapse isa oli võimatu kindlaks teha ja esmasündinu sageli tapeti. Esmasündinud tunnustamine tähendab, et Aadama rass järgis rangelt perekonna moraalipõhimõtteid, vanemate austamist, headuse, inimlikkuse ja vaimsuse moraalipõhimõtteid ega kuulutanud mõrva inimese jaoks vastuvõetavaks, mis vastab Jumala seadustele. Seepärast on Aadama rass toodud järeltulijatele eeskujuks. Just eeskujuna eeskujuks, mitte esimese inimesena.

Kõigi nende kohta öeldakse, et nad surid rahulikult omaenda surma läbi, kuid Eenoki kohta seda ei öelda. Tema kohta öeldi: ***„Ja teda ei olnud, sest Jumal võttis ta ära.“*** Ta ei surnud, tema edasine saatus on Moosese „1. Moosese raamatust“ teadmata. Kuid on teada, et Eenok kirjutas oma raamatu ja see jõudis kuidagi Maale.

Noa sündis pärast ekspeditsiooni, 69 aastat hiljem, ja tema sündides *ütles Lemek:* ***„Tema lohutab meid meie töös ja käte vaevas*** **maa** harimisel , ***mille Issand on neednud.“*** Ilmselt oli midagi juba juhtunud, kui Lemek rääkis Jumala needusest.

Lemek nägi ekspeditsiooni... Ta ei öelnud seda ilmaasjata. Aadama järeltulijad sündisid ja keegi ei öelnud midagi. Aga Noa sündis - nad ütlesid. Seega tuli seda öelda, sest midagi olulist juhtus. Pärast ekspeditsiooni lahkumist ei sündinud Aadama soost esimestest poegadest kedagi, esimene oli Noa. Genealoogia kohaselt tuleb pärast mingit olulist verstaposti öelda midagi järeltulijate harimiseks ja programmilise sõnumina. Nad ütlesid, et maa on neetud ja lohutust võib leida ainult tööst ja käte vaevast. Rohkem kui selge: kui sa oled pattu teinud, lepi see tööga. Programm inimkonnale: sinu tee on põllumajandus!

Paljud sündmused, nende kirjeldused ja kuupäevad on seotud ekspeditsiooniga, teised leidsid aset hiljem, näiteks veeuputus toimus 669 aastat pärast ekspeditsiooni, seega kasutati Pühakirja koostamisel nii ekspeditsiooni materjale kui ka hilisemate ajaloosündmuste retrospektiivset analüüsi. Ilmselt oli Eenokil selles tõesti oma osa... Pole selge, miks katoliku kiriku "isad" Eenoki raamatut ei kanoniseerinud ja selle tagasi lükkasid. Kas nad kardavad tõde või mis? Eenok oli Aadama otsene järeltulija 7. põlvkonnas, kohtus Jumalaga ja ei tapnud kunagi kedagi, mida tunnistab ka Moosese "1. Moosese raamat". Ja kui kirik aeg-ajalt oma kõrgeimate preestrite koosolekute määrustega mõned surnud inimesed kanoniseerib, siis ei pea Eenokit kusagil kanoniseerima: ta on juba ammu olnud Püha Ingel Igavese Eluga ja selle staatuse andis talle keegi muu kui Jumal - Looja. Kiriku "isad" ei tunnista Looja otsuseid?

Koos Eenoki ja Semyasa Prometheuse teabega annab Piibel erakordselt täpse pildi esimeste inimeste sugupuust ja tolle ajastu sündmustest. Need kuupäevad on saanud ajaloolisteks faktideks, mis nõuavad äärmiselt tõsist uurimist ja lugupidavat suhtumist iseendasse. Eenok ja Prometheus pakkusid puuduva lüli... Olen kindel, et teiste iidsete allikate - legendide, traditsioonide, raamatute - uurimisel võib leida palju kinnitusi.

Mõelge tuhandeaastasele elule. Kujutage ette seda pilti: rasedus kestab umbes 6 aastat, teie laps õpib kõndima alles 10-aastaselt ja selle 10-aastaselt näeb ta välja samasugune nagu praegu 1,5-aastaselt ning kooli läheb ta alles üle 50-aastaselt ja selles koolis õpib ta 76-aastaselt? Keha bioloogilise ressursi määrab oksüdatsiooni-redutseerimise reaktsioonide intensiivsuskoefitsient ja pika eluea eest peate maksma aeglaste reaktsioonide, organismi aeglase arengu ja kasvuga ning mis kõige tähtsam - hinge ja inimese meele ühendava kanali servade viton-emitteri madalama sagedusega ja sellest tulenevalt aeglase mõtlemisega. Maine päev tundub teile 10 korda lühem ja tuhandeaastane elu on sündmuste mahult sama mis praegu.

Vitoni maatriksit on võimalik algseadetesse taastada, aga kes oleks praegu nõus nii pika, loiu ja nõrgamõistusliku eluga? Mina isiklikult mitte. Kui su reaktsioon on 10 korda aeglasem, kas sa suudad siis autot juhtida? Ma ei räägi isegi lennukist. Tänapäeva inimeste seas on see vaevalt võimalik, nagu on tänapäeval elavatel võimatu kohtuda oma järeltulijaga 9. põlvkonnas.

Miks tegi Looja Jumal sellise otsuse?

Prometheus rääkis geofüüsikalisest aruandest, kesta purunemise võimalikkusest 6,5 tuhande aasta pärast, s.t umbes 60 aasta pärast... Ja see on väga varsti... millal täpselt, kui me võtame tänapäevase kronoloogiasüsteemi?

SP - Kui me räägime teie aastatest, siis aastal 2041...

Autent. - Korrespondente ja mind hoiatati selle ohu eest. Aga korrespondent. Nad nimetasid teistsuguse kuupäeva - 2074.

SP - On täiesti võimalik, et neil on täpsemad andmed, sest neil on rohkem jälgimisaega... Ma kasutan meie aruande andmeid, mis on koostatud 6,44 tuhat aastat tagasi; peame arvestama sellise perioodi prognoosi täpsuse tõenäosusliku veaga.

Autent. - Teine sõltumatu allikas hoiatab sama ohu eest samal ajal... Järelikult suureneb teabe usaldusväärsus: oht

reaalne ja see on juba tõsine... Mõlemal allikal pole probleemi olemuses lahknevusi, ainus erinevus on ajastuses...

SP - Need on teie jaoks kaks teabeallikat, aga inimeste jaoks on ainult üks - teie ise.
Mõtle, kuidas seda inimestele kontrollida ja tõestada, muidu nad ei usu sind.

Autor. - Raamatu loogika tõestab seda: "Seda on raske mitte mõista. Jätkan."

Kujutage ette, kui JUMAL poleks teinud otsust inimeluiga lühendada – kus me siis praegu oleksime? Kas karjataksime kitsi? Kas tegeleksime omariikluse alguses isemajandava põllumajandusega? Kas meil oma aeglase mõtlemisega oleks teadus, teadmised, tööstus, autod, lennukid, tavapärane elatustase?

Jumal mõistis, et esialgne arenguperiood, kus oli vaja anda inimesele võimalus elu jooksul saada umbes sada last (võrrelge esialgset aktiivset elu ja raseduse kestust), oli möödas ning stabiilsed algtingimused rahvastiku taastootmiseks olid saanud piduriks sotsiaalsele ja intellektuaalsele arengule, piduriks tsivilisatsiooni arengule, piduriks teel Tõe poole, sest aeglaselt mõeldes ei olnud inimene võimeline iseseisvalt teadmisi otsima, Tõde otsima, ei olnud aeglase mõistusega võimeline leidma teed Jumala juurde. Pealegi, Maa tuuma aktiivsuse perioodi mitmekordse lühenemisega ei olnud inimkonnal mingit võimalust luua tehnilist tsivilisatsiooni. Jumal käskis inimest aktiveerida, anda talle võimalus leida tee teadmiste poole. See otsus päästis meid... Vastasel juhul olime määratud hukkuma pimeduses ja kirjaoskamatuna.

Oli vaja suunata inimesi teadmiste teele, andes neile võime kiiremini mõelda. Selleks oli vaja muuta vitonmaatriksi ajaploki seadistust, mis kiirendas inimkehas oksüdatsiooni-redutseerimise protsesside intensiivsust, kuid suurendas ribide vitonemitteri võimsust ja infomahtu signaali töösageduse suurendamise kaudu. Nüüd suutis inimhing töödelda ajaühikus 10 korda rohkem teavet, õppida kiiremini ja koguda teadmisi kiiremini. Ja teadmised võimaldavad meil näha seda, mida me oma silmaga ei näe: mõista mateeria mikromaailma olemust ja Universumi mitmemõõtmelisust. Varem või hiljem viivad teadmiste teed Looja Jumala mõistmiseni. Seepärast „... *ütles Issand Jumal: Minu Vaim ei pea igavesti võitlema inimesega, sest ta on liha; olgu tema päevad sada kakskümmend aastat.“* „Olümpose jumalad“ ei tahtnud inimeste surma ja Prometheus ei varastanud meie eest „hinge tuld“: Looja ise käskis tal selle inimestele anda.

Veelgi suurem oksüdatsioonireaktsioonide kiiruse tõus on samuti täis: inimesel on ümbritsevatega võrreldes hiilgavad võimed, kuid ta elab lühikest elu, ilma järglasi saamata - see on seletus "imelapse" lühikesele elueale. Tõsi, inimese eluea lühenemist mõjutavad ka välised tegurid, mis ei sõltu diskreetsest keskkonnast, näiteks piirkonna loodusliku kiirguse suurenenud taust. Kuna aja kiirus kõigis ruumides on konstantne ja seetõttu konstantne

entroopia kasvu tipp ja kiirus, st pöördumatu energia hajumine aine konstantse lagunemiskiiruse juures, seega on loodusliku mikrolainekiirguse taust kõikjal sama ja inimkeha bioloogilised protsessid olid algselt selle väärtuse jaoks kavandatud. Kui aga inimene viibib pikka aega suurenenud taustkiirgusega piirkonnas, tajub meie keha seda aja kiiruse suurenemisena ja vananemisprotsess intensiivistub. Nii näiteks on täna Tšernobõli katastroofitsoonis elav inimene 20–30 aasta pärast üllatunud, et ta näeb välja palju vanem kui tema vanem vend, kes elas laenguta tsoonis.

Kuid Tšernobõli tragöödia on inimkäte töö piiratud territooriumil ja 6,5 tuhat aastat tagasi oli kogu planeedi kiirgustaust normaalne, nagu see on praegu. Inimeste eluea lühenemine planeedil toimus ainult muutuse tõttu.

diskreetsete funktsioonide seadetes unistame ikka veel tuhandeaastasest elust ja oleme asjatult Tema peale solvunud, et väidetavalt karistusena "algse patu" eest ajas Ta inimesed "paradiisist" välja ja tegi elu kümme korda lühemaks, mõistmata Tema otsuse olemust. Oleme kogu elu otsinud "kadunud paradiisi" nagu pimedad, oleme isegi selle kohta laule loonud, tsiteerin peast: *"... meie rännakute täht, põle, ära põle läbi, me otsime, me otsime kadunud paradiisi ..."*

Kas see on nii? Oli olemas "paradiis" inimeste esimeste laste kasvatamiseks ja kaitsmiseks, et neid üles kasvatada. Aga kas praegu on olemas "paradiis"?

Vanaisa Kaširini loogikast saame aru M. Gorki raamatust „Lapsepõlv; kui vanaisa saatis väikese lapse Aleksei tööle:"

„Mõni päev pärast ema matuseid ütles mu vanaisa mulle:

- Noh, Aleksei, sa pole mu kaelas medal - sulle pole kohta, nii et mine ja ole inimestega.
Ja ma läksin maailma."

Tingimused on muutunud – lapsepõlv on läbi. Kõigil on kõige meeldivamad mälestused muretust lapsepõlvest, aga vanemate jaoks on see kõige raskema töö aeg... Lõpetage lapsepõlve otsimine ja solvumine, et see on läbi... Kõigel on oma aeg. Me pole enam lapsed... Ja pärast surma pole vaja otsida "paradiisi": lapsepõlve tagasi ei saa, "paradiisi" lihtsalt pole. Kuid meie töös ja meie käte vaevas on igavene elu. Inimene ei ole loodud jõudeolekuks.

Oma rumaluse tõttu pole me ikka veel Jumalast aru saanud: see polnud karistus, vaid pääsemine. Kas me saame sellest nüüd aru? Kas me suudame leida tee Tõeni, kas me suudame mõista iseennast ja Maad? Meie tulevik sõltub sellest.

Ja tee Tõeni on inimelu olemus: igaüks peab oma mõistusega ise leidma tee Jumala juurde – see on Jumala Seaduse olemus.

Peatükk 44.

Prometheuse viga: ekspeditsiooni tragöödia

Semyasa jätkas: „Jumala lahkumisega valitses meeskonnas segadus: kõik valmistusid juba koju minema, rõõmustades, et varsti, kolmeteistkümne aasta pärast, näevad nad oma sünnimaad Uleud. Kogu meeskond oli laeval, mandribaasid olime juba praktiliselt sulgenud, peamised instrumendid ja seadmed olid välja viidud: vajadus baaside järele kadus, kuna tööprogrammid olid lõpule viidud. Me täitsime ühe ülesande ja nemad andsid meile teise..."

Saage aru, nii pikk töö Maal, mille me juba teinud oleme, on suur inimlik saavutus. Peaaegu 100 aastat elu ja tööd hapnikupuuduse tingimustes võõral planeedil, aastate ja kosmose kuristikus kodust eemal, kui on külm, pole midagi hingata, kopsud ahmivad ahnelt õhku ja hapnikku selles on vaid 60% tavapärasest tasemest. Paljud kandsid esmaabikomplektides kaasas kompaktseid hapnikuballoone...

Puhkasime laeval ja majades, kus oli tuttav õhkkond... Ma sain inimestest aru ja
Kuidas ma saaksin aidata?

Sain veel millestki hästi aru: keegi pidi selle töö ära tegema. Imesid pole olemas, imed on ainult lollidele. Ja iga "ime" vajab ettevalmistamist. See on töö. Ja kes veel seda teeks? Ette valmistada uus ekspeditsioon? Ebamõistlik: see nõuaks tervetelt tsivilisatsioonidelt sadu aastaid pingutusi. Seepärast otsustaski Jumal meid maha jätta. Ma teadsin Jumala järgmise saabumise ligikaudset kuupäeva ja ma ei varjanud seda meeskonna eest: meil oli Maal veel umbes 60 aastat veeta... Ta sai kõigest hästi aru, ta mõistis, et see oli ainus õige otsus. Paljud laeval said sellest aru, aga mitte kõik...

See otsus mõjus meeskonnale masendavalt: mõned, oma kohustustele ustavad, hakkasid uusi tööplaane ette valmistama ja mõned, kes kartsid Looja ees rääkida, hakkasid pärast Tema lahkumist mulle ette heitma: "Mille pärast sa muretsed - sul on igavene elu, aeg ei tähenda sulle midagi! Aga me oleme inimesed, saate aru, elus! Teil kõigil on perekonnad, mured..."

lastest, aga meil pole ühtegi... Me tahame elada..." Ja nad ei rääkinud lihtsalt, vaid lõid meeskonnas ebatervisliku õhkkonna. Need olid poissmehed, kuigi mitte kõik – 7 poissmeest ei mässanud. Need olid 5 endist poissmeest, kellega elasid nende lahutatud naised, ja 2 poissmeest, kes olid oma kohustustele truud. 44 poissmeest ja 5 lahutatud meest osutusid rahulolematuteks u1086...

Arvuta: lennule saatmisel oli meeskonnaliikmete keskmine vanus 173 aastat (sh vallalised mehed - 64 aastat), millele lisandus 157 aastat Maal, millele lisandus 26 aastat lennu ajal, koguvanus koju naastes - keskmiselt 356 aastat - (vanadus) või poissmeeste puhul - 247 aastat - (üle poole elust). Kõik oskavad arvutada.

Arvutage veel üks arv: meie äraoleku ajal Uleul möödub 464 aastat ilma lennuaja lühenemiseta, millele lisandub 157 aastat Maal – kokku 621 aastat, mis on poolteist korda pikem kui Prometheuse eluiga...

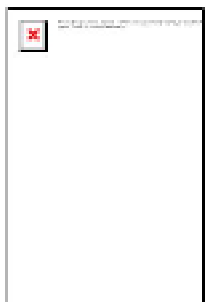
Väljavaated on sünged: koju pole jäänud kedagi, ei sugulasi, ei sõpru, ei lähedasi – maailm on muutunud – on juba teised, võõrad majad, teised moed, kombed... On hea, kui pered naasevad: on lähedased inimesed. Aga kui sa noorena minema lendasid, siis naasid sa üksi, vanamehena, kellel pole perekonda, lapsi... Saage aru poissmeestest: ka nemad olid inimesed, ka nemad tahtsid perekonda... Aga siin pidid sa võõral planeedil hängima, kaotades iga mööduva päevaga lootuse õnnele...

Eriti kannatasid poissmehed: laeval oli palju lapsi, meeskond suurenes peaaegu veerandi võrra ja neil polnud kedagi...

Elementaarne inimlik kadedus kellegi teise õnne suhtes ja vastupandamatu igatsus oma õnne järele... Algasid probleemid, viis perekonda lagunes... Töö päästis meid: oli vaja paigutada vitonkiirgusega seadmeid, et ümber kodeerida inimeste maatriksite programmifaile kõigis inimasustuspiirkondades kõigil mandritel. Kiiritasime terveid mandreid ja emadel sündisid väledad lapsed. Uue inimkonna arengu analüüsimiseks ja leidude Jumalale edastamiseks tuli ikka veel kaua oodata, kuni kaks või kolm põlvkonda inimesi üles kasvas. Ainult Temal oli õigus anda käsk "Koju!"

Inimkonna arengu kiirenemisega tekkisid probleemid inimeste toiduga varustamisega.

Varem vajas inimene vähe toitu, kuna aeglane oksüdatsiooni-redutseerimise reaktsioonide kulg ei nõudnud igapäevast toitumist ja looduse pakutav oli enam kui küll. Nüüd hakkasid inimesed palju sööma: inimene vajas 10 korda rohkem toitu kui varem ja "loodusandluste" tootlikkus jäi samaks - esmakordselt tekkis reaalne näljaoht ja sellega koos epideemiate oht ... Inimeste kehatemperatuur tõusis ja nad muutusid vastuvõtlikuks bakteritele, mis olid varem inimestele kahjutud, kuid nüüd muutusid patogeenseteks ...

Näljast nõrgestatud inimesed hakkasid haigestuma... Inimesi sai päästa ainult ise toiduainete tootmise ning Maa taimede looduslike alkaloidide tundmise ja nende meditsiinilise kasutamisega.

Autor: Kui see nii on, siis saame õppida kasutama terapeutilise krüoteraapia meetodit: asetada patsient haigla meditsiiniasutusse, lülitada sisse eelmine seadistus 0,002/3. Siis patsiendi reaktsioonid aeglustuvad, arstidel on aega haigust uurida, patsiendi kehatemperatuur langeb, temperatuurikriisi ohtu ei ole ning patogeensed mikroorganismid ja bakterid surevad iseenesest: sümbioos madalal temperatuuril oleva inimesega hävitab nad.

SP - ...Meid sunniti läbi viima esimese "põllumajandusrevolutsiooni" aastal
Maa ajalugu - õpetada inimestele põllumajanduse ja karjakasvatuse oskusi. See on võimatu

ilma otsese väljaõppeta hakkama saada - me avalikustasime oma kohaloleku ja võtsime inimestega ühendust. Andsime inimestele kõik laeval olevad taimeseemnete varud. Kuid sellest ei piisa: põllumajandus nõudis inimestelt ilma tundmist, külviaja määramiseks aja lugemist, talupidamise oskust ja vähemalt kõige lihtsamate ilmaennustuste tegemise oskust, vastasel juhul on saagi ja saagi hävimine vältimatu. Ja siis veel näljahäda oht. Ilma tundmine nõudis ajaarvestust. Aja tundmine nõudis astronoomia, valgustite, vaatluste ja vaatluste jäädvustamise alaseid teadmisi: vaja on kirjutamist ja matemaatikat. Mulda ei saa ette valmistada ilma maaharimise tööriistata: vaja on metallide tundmist, alustades maakide otsimisest ja lõpetades nende töötlemisega. See osutus suletud ahelaks... Ilma teadmisteta pole põllumajandust.

Nisu kasvatamine on võimatu ilma veoloomadeta ning pealegi andis loomakasvatus inimestele vajaliku valguallika toitumiseks. Meie vitonistide grupp valis Maal välja sobivad metsloomade biovormid ja nende põhjal loodi kariloomade tõud. Metslooma kodustamine ei ole püüdmine ja taltsutamine, vaid uue paljunemisvõimelise loomaliigi loomine, kui esmalt dekodeeritakse metslooma u1084 maatriks, seejärel eemaldatakse sellest agressiivsuse failid, mis asendatakse inimesele alluvuse failidega. Samal ajal parandati loomade kvalitatiivseid näitajaid, näiteks mäletsejaliste laktatsiooniperioodi mahtu ja kestust - kõik see oli programmi kaasatud.

Aut. - Lubage mul teile meelde tuletada tsitaati Prometheuse müüdist: *„Ta õpetas inimestele kunsti, andis neile teadmisi, õpetas neid lugema, lugema ja kirjutama. Ta tutvustas neile metalle, õpetas neid maa sügavustes kaevandama ja töötlema. Prometheus taltsutas surelike jaoks metsiku pulli ja pani sellele ikke, et inimesed saaksid oma põldude harimiseks kasutada pullide jõudu. Prometheus rakendas hobuse vankrile ja tegi selle inimesele kuulekaks. Tark titaan ehitas esimese laeva, varustas selle ja laotas sellele linase purje, et see kannaks inimest kiiresti üle piiritu mere. Varem ei tundnud inimesed meditsiini ja nad taltsutasid sellega haigusi. Ta õpetas neile kõike, mis leevendab elu muresid ja muudab selle õnnelikumaks ja rõõmsamaks.“*

SP - Meid sunniti hakkama inimesi koolitama ja teadmisi paljudes valdkondades edasi andma. Me pidime inimestele õpetama mitte ainult maad harima ja kariloomi kasvatama, vaid ka epideemiatega võitlema. Me uurisime maiseid taimi kui ravimiallikat. Kõik mõistsid, et kui me inimesi ei kaitse, neile teadmisi ei õpeta, siis nad surevad nälga ja haigustesse omaenda planeedil...

Inimeste "kiirendamise" ja kiirenenud arengu kontrollimise aastad olid töömahu poolest väga rasked: töötasime kõigil mandritel ilma puhkuseta, meeskond ja missioonipersonal kukkusid väsimusest jalust...

Oli hädasti vaja leida viis, kuidas kiirendada teadmiste edasiandmist inimestele. Kui me ootaksime "kiirendatud" laste suureks kasvamist, et neid õpetada, oleksid nende vanemad ja nad ise nälga surra... Seetõttu ei saanud me oodata, kuni nad suureks kasvavad: oli vaja vähemalt osa noortest ümber kodeerida. Meil õnnestus kiirendada koolitus- ja sotsiaalse analüüsi programmi - viisime läbi individuaalse ümberkodeerimise suures noorte kontrollrühmas, mõjutades mitte ainult pärilikku aparaati, vaid ka inimest tervikuna. Meil ei olnud tehnilisi võimalusi seda teha kõigi planeedi inimestega, kuid me tegime seda laeva ja baaside paigutuse valdkonnas.

Kuid sellest ei piisanud - oli vaja hinnata ka inimeste kiirendatud arengu tagajärgi sotsiaalsete suhete kujunemisele, kuna teadmised kiirendasid sotsiaalse arengu protsesse.

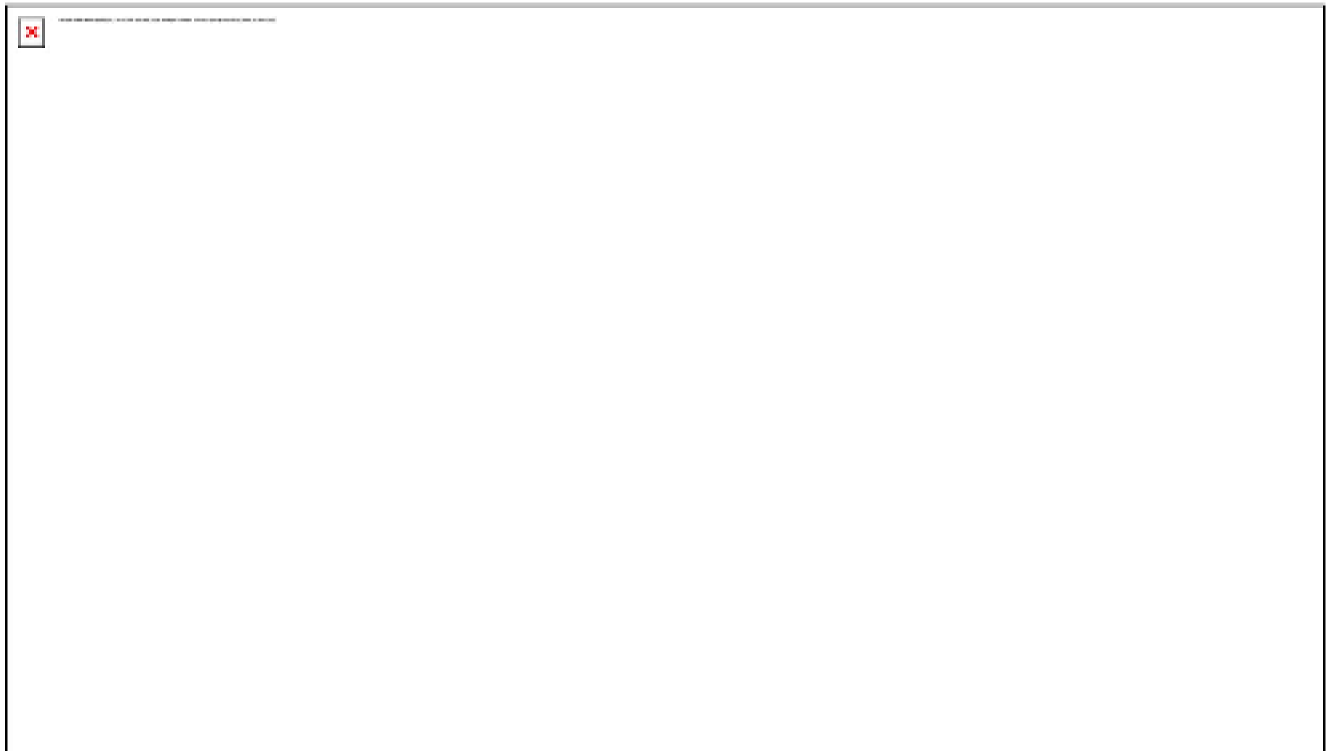
Sa pidid nägema, kuidas noored mehed ja naised olid muutunud. Eile olid nad veel infantiilsed ja melanhoolsed, aga nad olid sõna otseses mõttes energiast tulvil, nende silmad särasid intelligentsusest, tüdrukud lobisesid ja naersid rõõmsalt – elu oli nende jaoks imeline.

Meie standardite järgi arenesid inimesed kiiresti... Hakkasime looma koole, loomakasvatus- ja taimekasvatustalusid, kus õpetasime noortele uuesti kõike, mida olime Maa jaoks loonud ja mida ise teha oskasime. Ka meie poissmehed võtsid sellest aktiivselt osa: neil oli rohkem aega.

"Kooliarmastuse" sündroom lõi sisse – tüdrukud hakkasid oma...
õpetajad. Ja nad vastasid samaga.

Oli raske vastu panna – tüdrukud olid oma elurõõmus kaunid, nende silmad särasid õnnest... Esimesena murdus Yegun: maisest tüdrukust sai tema naine... Need on juba kontakti kaudsed tagajärjed – seni, kuni me inimeste eest varjasime end, oleks see olnud võimatu... Tulemuseks oli paradoks: inimeste päästmiseks oli vaja luua kontakt mitte üksikute inimrühmadega, vaid võimalikult paljudega. Ja kontakt inimestega murdis moraalselt kõige ebastabiilsemad – inimloomusele on raske vastu panna...

Laeval puhkes mäss: poissmehed ja viis lahutatud meest (kokku 49 inimest) nõudsid luba abielluda maalt pärit tüdrukutega: kõik tahtsid peresid luua, lapsi saada ja siis nendega Uleusse lennata. Nad üritasid mind pikalt veenda, sain aru, et seda ei saa teha ja pean vastama. Aga kuidas ma pidin reageerima nende taotlustele pere loomise võimaluse ja laste saamise kohta, vähemalt maalt pärit naiselt, kui tagasituleku ajaks pidi nende keskmine vanus olema 247 maa-aastat? Milline Uleu tüdruk oleks nõus nende saatusega liituma ja vanamehelt lapsi saama?

Mõõtkavas: - maine naine 160 cm pikk;
mees planeedilt Uleu, 210 cm pikk; hiiglaslik zombi, 340 cm pikk.

Vahemere kaart koos asukohtadega
zombide reservaat, näidatud generaatori joon
vesiniksulfiid, zombide liikumissuund
laev

Vallalisi inimesi ei saa pikkadele ekspeditsioonidele kaasa võtta: lendudele saavad minna ainult pered, et inimesed saaksid psühholoogiliselt säilitada kogukonnatunnet oma lähedastega, et nende pererahu säiliks. Peamise vea, mis viis selliste kurbade tagajärgedeni, tegime Uleu personalikomisjon ja mina ekspeditsioonimeeskonna moodustamisel - Uleul uurisin ja kiitsin isiklikult heaks iga komisjoni esitatud kandidaadi - seal ma olen

Mul puudusid kogemused ja võime olukorda ette näha. Ja Maal polnud mul julgust seista vastu mõnede vallaliste meeskonnaliikmete loomulikele inimlikele püüdlustele... Teadsin, et rikun seadust: abielud erinevatelt planeetidelt pärit inimeste vahel on ribide emitteri koodide erinevate sätete tõttu keelatud. Aga me teadsime, et maalastel on sama geneetiline kood kui meil ja lootsime parimat. Mind lihtsalt veendi, sunniti nõustuma, heideti mulle ette minu surematust...

Proovige end minu olukorda panna, mõelge ja kujutage ette: üks meeskonnaliige tuleb minu juurde ja ütleb pisarsilmil: "Komandör, mida ma peaksin tegema? Ma armastan teda, ma ei saa enam ilma temata elada... Vaadake, kui imeliseks inimesed on muutunud... Kui targad lapsed neil on... Aga ma ei taha seda enam, saate aru, mitte midagi! Ma ei taha seda enam."

mitte kunagi...

Meil on siin veel pikk tööaeg ees... Kas ma ei võiks vähemalt natukenegi õnne tunda?
Kas ma pole seda ära teeninud?

Lubage mul siin abielluda, ma tahan koju minna oma naisega, oma pojaga, ma tahan
õnn, näed, ma tahan elada...

„Komandör, te elate igavesti, te olete ingel, aeg ei oma teile mingit väärtust, te ei vanane, aga kas teie sees pole tõesti midagi inimlikku, kas te ei saa minust aru? Ma tahan nii väga armastada ja omada oma perekonda, kasvatada oma lapsi. Kas te tõesti ei luba mul abielluda? Ma saan aru, et seadus keelab abielud teiste planeetide inimestega, aga nad on loodud nagu meiegi... Ma vastutan selle eest ise Jumala ees, lubage mul... Andke mulle võimalus õnneks... Ma palun teid..."

··· Andsin oma nõusoleku... Mis sellest välja tuli? Maa naised sünnitasid meie meestelt lapsi oma elu hinnaga või õigemini, nad ei sünnitanud ja neile kõigile tuli teha keisrilõige, sest beebid kaalusid keskmiselt 29 kg ja me ei suutnud päästa ühtegi 73 - seitsmekümne kolmest! - sünnitavast emast. Aga need lapsed osutusid kõige krooniks alaväärseteks - nad ei osutunud inimesteks, vaid hingetuteks, s.t. mõistuseta zombideks. See oli kohutav tõeline õudusunenägu, mille me ise lõime... Nagu selgus, oli maa naiste ja meie meeste kromosoomikomplekti vahel hormoonide sünteesi programmide kohaselt kokkusobimatus: maa inimeste kasvuregulaatorid, mida toodetakse kilpnäärme poolt, osutusid Uleu elanike jaoks ebaefektiivseteks. Seetõttu olid zombid oma vanematest suuremad - maa naiste keskmine pikkus on teile teada ja meie meeste pikkus on 2,1 meetrit: nende lapsed kasvasid kiiresti ja kasvasid keskmiselt 3,4 meetri pikkuseks ning mõistuse puudumisel oli neil märkimisväärne toores jõud. Nad hakkasid inimesi tapma...

See on hirmutav ja õudne mõista, et me tegime seda...

Autor – Alguses ma ei pannudki tähele, et Eenok rääkis hiiglaslikest poegadest ja Piibel hiiglastest, pidasin seda lihtsaks kirjanduslikuks väljendiks. Unustasin selle ära. Aga võrreldes Eenoki raamatut Piibliga – „1. Moosese raamatus", 6. peatükis *„Veeuputus: Jumala viha põhjused", 4. salmis – leidsin: „Neil päevil ja ka pärast seda, kui Jumala pojad tulid inimeste tütarde juurde ja need sünnitasid neile lapsi, olid maa peal hiiglased."* Täpselt nii... Ja kui sa ise mulle selle tähendust selgitasid... ei suutnud ma oma halvimas õudusunenäoski sellist õudust ette kujutada...

SP - ...Me ei saanud neile luureandmeid anda: meil polnud ribide emitteri antennimooduli seadistamiseks vajalikke faile; seadmetel olid ainult inimese ajaploki tarkvarafailid. Me saime need andmed Jumalalt, et täita Tema käsku parandada Maa inimeste ajaplokkide seadistamist - kui enne meie sekkumist oli näiteks maise naise rasedus 460 maist päeva, siis pärast seadistamist - ainult 280 ja sama pikk oli ka eluiga.

Te mõistate, et me ei saanud laeva piirkonda jätta metsikut kiiresti kasvavate loomade hordi, kellel oli hiiglasliku inimese välimus, seepärast käskisin luua neile reservaadi laevast suhteliselt kaugel asuvas kohas, Püreneede baasis - tänapäeva Portugali ja Hispaania põhjaosa territooriumil - Serra da- mägedes.

Estrela ja ümbritsev piirkond. Kuid tohutud loominimesed kaotasid kontrolli ja põgenesid, peitudes mägedes.

Inimestel, nagu ka loomadel, pole tarkvarafaile, mis piiraksid seksuaalset aktiivsust: naine on alati vahekorraks valmis. Metsikute zombide ohjeldamatu paljunemine algas... Nad sõid ainult kõike ja paaritusid...

Kõik elusolendid põgenesid nende eest hirmunult: nad püüdsid kinni isegi lõvisid ja sõid nad elusalt ära... Ja kui nad inimese otsa sattusid, polnud tal mingit võimalust... Odysseus päästeti ime läbi... Alles nüüd oleme mõistnud juhtunu täielikku õudust: mitte täielikult mõistmas inimese keerukust, avasime heade kavatsustega tee põrgusse, seades ohtu miljardeid aastaid kestnud Jumala töö intelligentse elu loomiseks Maale – need zombid võisid hävitada kogu elu planeedil, kogu inimkonna... Inimesed tahtsid õnne, aga said õudust... Mitte ilmaasjata jätsime inimkonna mällu südantlõhestava tõe:

"Põrgutee on sillutatud heade kavatsustega" - pidage seda meeles!

...Me ei osanud ette kujutadagi, kui keeruline ja tundlik on inimese viton-ahelate ja programmifailide häälestamine – seda suudab teha ainult Jumal. Me ei osanud ette kujutadagi, et isegi erinevate planeetide inimeste pärilikkuse aparaadi nukleiinhappekoodi identse geneetilise komplekti korral annaks kahe planeetide kohalikele oludele häälestatud maatriksi segamine nii koletu tulemuse – hormonaalsüsteemi regulatiivsed funktsioonid lülituksid välja ja hinge kiirkanali viton-emitteri sagedushäälestuse parameetrid muutuksid, muutes ühenduse loomise võimatuks ja inimeste lastest saaksid loomad. Hinge kiirkanali viton-emitteri häälestamise tehnoloogia polnud meile kättesaadav – seda on alati teinud ainult Jumal. Selgus, et mitte ainult diskreetsel funktsioonil, vaid ka Maa ja Uleu inimeste ribide emitterite sagedusspektril on erinevad seadistused... Hinged liiguvad vastavalt ribide sageduskoodile: ei Uleu ega Maa hinged saa zombideks... Me avasime "Pandora laeka"...

Ma vannun teid, inimesed – ärge kunagi katsetage inimese geneetilise aparaadi ja Vitoni maatriksi sätete parameetritega ning eriti ärge kloonige inimesi – kellelgi pole kunagi lubatud seda teha: see on Jumala asi. Ärge kunagi sekkuge Tema asjadesse – pelgalt surelikud ei ole antud jumalateks – Jumal on alati üks ja see on ainult Looja Jumal. Inimene saab teha ainult seda, mida Tema lubab ja lubab.

Olukorra päästmiseks olime sunnitud võtma meetmeid zombide levikuala lokaliseerimiseks, paigaldades Ibeeria maakitsuse mägedesse vesiniksulfiidigeneraatorid – zombid kartsid seda lõhna ega levinud ülejäänud Euroopasse. Kehtestasime Aafrikat eraldavale väinale mereblokaadi. Olime sunnitud õpetama inimestele kaitse- ja kaitsetehnikaid, käsivõitlust tugeva vastasega, naissoost zombide raseduse sunniviisilist katkestamist loote löökidega, olime sunnitud õpetama inimestele metallist relvi sepistama – tõime Maale, seda tahtmata, sõja õudused...

Me ise taipasime juhtunu õudust ja ootasime hirmuga Jumala saabumist. Me ei saanud neid tappa – nad olid meie lapsed... Me kõik saime aru, et nende püüdmine ei lahenda midagi: üksainus zombipaar, kes meie eest peidab end, võib pärast meie lahkumist paljuneda ja kogu inimkonna hävitada: maatriksi retsessiivne funktsioon ei toiminud, loomadel seda pole – me olime jõuetud... Jumala saabumise ajaks oli juba sündimas neljas zombide põlvkond...

Kui Ta saabus, palusin ma ise Eenokilt meile abi, sest ta teadis kõike... Me ei saanud zombidega hakkama, aga Jumal tegi seda lihtsalt: ta andis neile intelligentsuse ja käskis neil laevale tulla – zombid tulid ise, aga nagu hiljem selgus, mitte kõik... Seepärast tegi Looja hiljem sunnitud ja raske otsuse Veeuputuse osas.

Nüüd saate aru, miks *Jumal* meid ja kõiki hiiglaslikke lapsi nii julmalt karistas. Kuid sõjalised teadmised ja relvad jäid rahvale: Jumal ei saanud oma viha nende vastu pöörata - nad on Tema lapsed...

Peatükk 45.

KOHUS.

Lisaks kõigele, mida ma juba oma ekspeditsiooni ja laeva kohta rääkinud olen, jääb veel rääkida kõige kohutavamast asjast - kohtuprotsessist ja karistusest: sellised vead ei saa karistamata jääda. Selleks ajaks, kui Jumal 6380 aastat tagasi (4380 eKr) Maale naasis, oli ekspeditsioonil järgmine olukord: - 49 mässulisel olid lapsed ja nende järglased - 790 isendit, kes olid laiali üle Pürenee poolsaare

- nende ühise koloonia koguarv, nagu hiljem selgus, oli 839 inimest;

- suurem osa meeskonnast, kes oma kohustustele truuks jäi, olid: 151 meest ja 142 naist algsest meeskonnast, lisaks 62 nende järglast, kokku 355 Inimene.

Me kõik ootasime õudusega Jumala saabumist. Eenok oli mu sõber ja kui Jumal saabus, palusin Eenokil minna Tema juurde ja proovida Teda pehmendada. Lootsin, et Jumal pehmeneb, kui ta Eenokit näeb ja tema intelligentsust hindab: see oli ka meie töö tulemus. Looja võttis Eenoki vastu, kuid ei teinud otsust ja meile öeldi, et peaksime koju naasmiseks valmistuma.

Meile anti käsk sulgeda kõik baasid, või õigemini, see, mis neist alles oli, ja hävitada kõik jäljed nende kohalolekust planeedil. Töötasime hädaolukorras, praktiliselt ilma une ja puhkuseta, ööpäevaringselt. Mida kiiresti ära viia ei saanud, see hävitati või uputati ookeani. Püreneedest saabusid transpordilaevad, mis tõid hiiglasi; baasile hakkasid lähenema endised zombihiiglased, kellel oli juba intelligentsus. Aga nagu hiljem selgus, ei tulnud nad kõik kohale... Kui nad enam ei tulnud, hävitasime Püreneede baasi ja eemaldasime valve... Lugesime vastuvõetud "zombid" üle ja hoidsime neid laeval eraldi ruumides valve all.

Viimane objekt oli Poseidoni magestamisjaam. Pärast selle hävitamist laaditi mittevajaliku varustuse jäänused transpordilennukitesse, autopiloodid tõstsid need üles, lennutasid India ookeani poole, kus need uputati; meil polnud enam aega vanu lennukeid lahti võtta ja pakkida. Neid ei leita enam kunagi. Nii autod kui ka laevad uputati Punases meres. Ranetid ehk automootorid tuleks säilitada – need on valmistatud materjalidest, mida merevesi ei mõjuta. Neid võib ilmselt metallidetektoritega siiani leida, mitte kaugel kaldast, väikesest lahest, kuhu me kõik uputasime... Pardale võeti ainult sondid ja traktorid. Traktoreid on vaja kasvuhoonete jaoks lennu ajal.

Autor: Kas ekspeditsioonist on veel mingeid jälgi alles?

SP - Jah, paljud minu sildid ja pealdised olid raiutud merelähedastele kaljudele. Ladina keeles, neid tuli säilitada...

Autent. - Seega ilmselt seetõttu pärast veeuputust seda maakooreplaati eelmisele tasemele ei tõstetud, vaid see jäeti eelmisest tasemest mõnevõrra allapoole. Laht ise ja selle olemasolu jäljed jäid vee alla. Mis kustus, peame oluliselt otsima. raskem.

Esmalt peate leidma oma sildi lähtepunktiks ja seejärel uurima Punase mere külgneva lõigu põhja. Bareti kohta ei pea otsima mitte tänapäevastelt rannajoone kaartidelt, vaid tegema täpsed kaardid olulise mereosa põhjareljeefist, s.t. proovige rekonstrueerida veeuputuse-eelse rannajoone kaart, mis põhineb võrdse sügavusega joontel ja sügavusel asuvate kivimite laineerosiooni jälgedel.

määrata selle lahe kõige tõenäolisem asukoht. Malta jälgede põhjal otsustades pidi rannajoon olema 52 meetrit madalamal või kuskil selle ümber. Uuritud põhjavööndite sügavusvahemik peaks olema vähemalt 50–150 meetrit. Siin, Punase mere idaranniku meresügavustes, pole keegi kunagi varem

Ma ei otsinud midagi.

Kajaloodiga kaart vaevalt suudab laevade jäänuseid näidata – nii pika aja jooksul lahustusid need lihtsalt vees ja kattusid maapinnaga. Ilmselt tuleb rõhku panna magnetomeetriliste anomaaliate tuvastamisele mitmekümne meetri paksuses settekivimite kihis. Seejärel uurige neid anomaaliaid visuaalselt inimeste ja veealuste telekaamerate abil. Ja kui kasutate süvamere mehitatud sõidukeid, näiteks "Paisis", saate vaadata sügavamale ja seejärel jõuda objektideni, mis põhjustasid kohalikke magnetilisi anomaaliaid. Me peame vaatama.

SP - Vee kohal asuvatel kividel võisid olla sildid ja pealdised - mõned olid seal siis.
kirjutatud kõrgemale kui 52 meetrit. Jätkan...

Evakueerimine võttis aega veidi vähem kui aasta. Teatasin lahkumisvalmidusest.

Meid aeti laeva ja 6379 aastat tagasi (4379 eKr) tõsteti see kosmosesse. Laeval oli 1194 hiiglast ja inimest, kaasa arvatud mina.

Meid kõiki peeti koduarestis, ma ei kontrollinud enam laeva – selle tegi Jumal. Seejärel aeti „Taevakaitsja" meeskond ühte ruumi Jumala ees pihile.

Kui poissmehed üritasid mind ümber veenda, ei nõustunud ma pikka aega ja tegin otsuse alles pärast kogu meeskonna poole pöördumist. Kõik said olukorrast aru, kõik toetasid minu otsust – nii vallalised kui ka abielus, kõik lubasid mind Jumala kohtupäeval toetada. Aga pihtimisel reetsid nad mind – kõik üritasid oma nahka päästa... Sith ja Tiu Zun püüdsid mind aidata, olukorda ausalt selgitada, aga asjatult... Enamik süüdistas mind kohustuse rikkumises, vastutustundetuses ja nii edasi... Eriti kõneosav oli mootorirühma ülem Zeus. Tema sõnul selgus, et süüdi olin mina ja ainult mina ning ülejäänud, isegi poissmehed, ei paistnud sellega midagi pistmist olevat... Reetur... Kui vastik ja alatu see on, tavalise inimese argus ja silmakirjalikkus... Varjata oma musta sisemust ilusate sõnade taha au ja kohustuse kohta... Seda on isegi vastik meenutada.

Ma rääkisin isale ausalt kõik ära, midagi varjamata: otsuse tagamaadest ja loogikast, psühholoogilisest olukorrast ja meetmetest süüteo tagajärgede kõrvaldamiseks... -
kõige kohta. Ma ütlesin, et ma mõistan oma vastutust väejuhi ja inglina ning et ma olen valmis karistust kandma... Sa ei saa kusagil ja mitte kunagi valetada: midagi pole salajast, varem või hiljem saab kõik selgeks. Ülemkohtus (pärast inimese surnukeha surma) ei ole vaja tõendeid ega süüdistusi: inimene toob need endaga kaasa. Kõik tema mõtted, kõik, mida ta oma elu jooksul tegi ja ütles, on teada. Nii Jumal kohut mõistab. Miks kõrvale hiilida? Rääkige kõik ausalt ära.

Ma ei öelnud midagi oma hinnangu kohta meeskonna käitumisele: miks? Ma lõin neid, et Ta ei mõista neid nüüd kohut, kohus tuleb hiljem... See, kuidas nad käitusid, on nende südametunnistusel ja nad olid ikka veel elus, aga surelikud. Nüüd on nad läinud... Ja kui Kõrgeim Kohtupäev saabus pärast surma, ei saanud igaüks neist peituda valede ja silmakirjalikkuse taha, nagu siis, kui hing oli kehaga kaetud; siis said kõik tasu ja kohe kogu oma elu eest, mitte ainult selle eest... Kõigel on oma aeg... Karistus on vältimatu ja väljapääsmatu.

Jumal Looja istus Sinisel Troonil, seistes poodiumil tohutu saali seina ääres. Issandal on igavene keha, mis on tehtud sinise kosmose ainest, Ta on igavene. Ta on nägus, üllas mees, ta näeb välja 30-35-aastane, tema pikkus on 1 meeter 90 cm, ta on proportsionaalselt heas vormis, heas vormis, riietatud lumivalge puhtusega säravasse toogasse, mis on lõigatud ühest materjalitükist, ilma meie detailideta. Nägu on ovaalne, ovaalne on korrektne, ilma kõhnuseta. Nina on sirge, kõhn, silmad on sinised, pilk on terav ja väga intelligentne - tundub, et see läbistab...

enda sees. Näonahk on sile, valge, kortsudeta. Habet pole ja juuksed peal

hallid juuksed peas. Temast õhkub meele õilsust ja lahkust. Sa tunned tema ees häbelikkust... Jumal hakkas kohtuotsust täide viima.

Neid, kes mässus ei osalenud, ei mõistetud kohut – meeskonnaliikmed ja nende perekonnad, kokku 355 inimest, eraldati ülejäänutest, viidi teisele laevale ja saadeti koju Uleusse. Jumal tegeles mässajate ja nende järeltulijatega teisiti: kõik lukustati laevale ja hoiti valve all.

Siis hakkas Ta minuga koos otsustama. Ma rääkisin Isaga väga pikalt, Ta küsis kõige kohta väga detailselt. Ma mõtlesin pikalt; oli ilmne, et Jumalal polnud kerge otsust langetada... SIIS soovitas Isa mul mõelda paguluskoha valimise peale. Ta ise soovitas mul valida koha, kus ma saaksin paguluses olla laeval. Ta andis mulle laeva...

Ülestunnistusel ja kohtus rääkisin ma kõik ära. Pealegi tegin ma ise niipea, kui eksliku otsuse tagajärjed selgeks said, kõik, et need kõrvaldada või vähemalt nende raskust vähendada. Seda tehti ausalt ja siiralt. Toimus aktiivne kahetsus. Järelikult oli mul õigus valida karistus ja õigus ennast kaitsta.

„Valikuõiguse" olemus seisneb selles, et Jumala kohtuotsusel, kui inimene mõistetakse süüdi ja talle määratakse toime pandud kuriteole vastav karistus, on inimesel õigus valida karistus mitme pakutud karistuse hulgast, mis on oma raskusastmelt praktiliselt samaväärsed. See õigus on vaieldamatu ja seda tunnustatakse inimesele alati. Ainult siis, kui inimene tunnistatakse surmapatu vormis kuriteo toimepanijaks, jäetakse temalt see õigus – valikuõigus – ära: surmapatu eest inimese hing „põletatakse" ahjus, s.t. hävitatakse selle koostisosadeks...

Ma sain aru, et Ta ei saanud elu võtta: esiteks polnud ma surmapattu toime pannud; teiseks oli mul juba igavese elu õigus, mille Ta oli varem andnud; kolmandaks oli vabadusekaotus väljaspool seadust, vanglaid pole. Seetõttu on võimalik ainult pagendamine. Kuidas ja kuhu? Kui nad ei saanud mind tappa, tuleb tagada elutingimused atmosfääri ja kliima osas. Uleul on see võimatu ja peale laeva pole kusagil mujal. Seega pagendamine laeval "Taeva Kaitsja". On vaja ette valmistada laevale maandumiskoht ja see koht peab olema selline, kust see ei saa õhku tõusta. Maal viibimine on võimatu, pakkusin ise Jupiterile: esiteks on see Maale lähedal, see on kontrolli all, mis tähendab, et laeva kontrollitakse; teiseks on seal vedela vesiniku ookean - ideaalne maandumiskoht laevale (vedel vesinik on

tihe vedelik); kolmandaks, Jupiteri raskusjõud ületab laeva tõukejõudu, seega täidab see paguluse peamist tingimust, s.t. võimatust naasta ilma välise abita ja mis kõige tähtsam - ilma Jumala andestuse ja loata.

Kuna kaitseõigus kehtis, ei tohiks minuga paguluses midagi juhtuda. Ja kui kaua võiks pagulus kesta? Kuni Jumala järgmise visiidi ja minu armuandmispalve läbivaatamiseni. Millal see juhtuda võiks? Kuna ma pidin olema Maa lähedal, tähendab see kuni järgmise Maa külastuseni. Minu arvutuste kohaselt mitte rohkem kui 6,5 tuhande aasta pärast: kesta purunemise oht ohustab inimkonna elu ja Jumal ei jäta seda hätta. See tähendab, et Ta peab siin olema...

Jupiteril on vaja palju energiat, et kompenseerida soojuskadu pikaajalisel madala temperatuuri (miinus 140°C) käes viibimisel ja luua vesinik-ammoniaagi atmosfääris tugeva tuule eest kaitsevöönd. Laeval oli alles 2,9 miljonit tonni uraani: sellest ei piisa elektrijaama 6,5 tuhandeks tööaastaks, seega pean mulle kaitseõiguse alusel tagama garanteeritud energiaallika. Rääkisin sellest Jumalale. Tal polnud midagi vastu vaielda... Ta ise soovitas mul põletada surmapattude toime pannud inimeste patused hinged... Hinged on väga energiamahukad - "uraanis" kuskil 60 tonni igaühes. Ja neid tuleb palju... Nad on niikuinii hukule määratud... Ainult Jumalal on õigus põletada patuseid hingi, aga...

Ta lubas mul seda energiaallikat kasutada – tal polnud teist, mis oleks võinud TUHANDEID aastaid töötada.

Ja mässulistele koos nende laste ja lastelastega ütles Ta: "Sööge tolmu ja surege Jupiteril." Meid lukustati, "Taevakaitsja" lasti Jupiteri ookeani pinnale, mille järel sisemus avati ja valvurid lahkusid laevalt. Jumal eemaldas Maalt valeseemne. Mind pidi Tema karistama ja ma ise ohverdasin Jupiteri Jumalale, ma ise valisin karistuse koha - inimesel peaks alati olema valik, tal on õigus valida ... Vaadake oma päikesesüsteemi - sobivamat kohta pole ...

Siis võttis Jumal mu nime – Prometheus – ära, keelas selle mainimise ja nimetas mind teiseks, neetud – Kuradiks...

Рис. 80. Место заключения и ссылки Семьи Прометея - Красное пятно на планете Юпитер

Peatükk 46.

Prometheuse karistus.

Autor: Kurat? SP: Jah, just nii... Inimesed on palju välja mõelnud... Aga sa tahad kõik ise välja nuputada, seega jääb teiste inimeste arvamuste stereotüüp jalge vahele... Jätkame, kuulame edasi... "...Laev maandus Jupiteri pinnale. Tingimused on koletised. Kohas,

kus laev maandus, on ookeani temperatuur miinus 140°C, see koosneb peamiselt vedelast vesinikust, ammoniaagist ja väikesest kogusest tahkes olekus veest. Laev on pinnal. Täisvõimsusel töötava laeva elektrijaamaga suudab see maiste standardite järgi kompenseerida vaid kolm korda suuremat gravitatsioonijõudu ja neid on veel kuus alles. Meeskond suri ammu, vahetult pärast Jupiterile maandumist - koridorides ja sektsioonides vedeleb palju luid. Samuti on seal umbes sada külmunud meeskonnaliikmete ja zombide surnukeha: nad üritasid laevalt lahkuda, avasid ühe õhuluku välimise luugi... ja jäid sinna. Laeval on raske elada - esiteks ei ole elektrijaama võimsuse puudumise tõttu tagatud normaalne gravitatsioonitase - sul on... pidevalt sees olema

kaitseülikond. Laeval oli varu ülekoormusvastaseid ülikondi, mis olid minu kontrolli all ja aitasid mul ellu jääda. Siinse ülekoormuse korral sureb tavaline inimene väga kiiresti ja ülikond kompenseerib osaliselt ülekoormust, aidates lihastel siseorganeid toetada. Neid ülikondi on veel 1500 aastaks, kuigi igaüht neist (kuni ressurss on ammendunud) olen sunnitud kandma 15 aastat ja kõige raskem on see -

See on riietumine. Minu keha on palju täiuslikum kui tavalise inimese keha: see on igavene, sellel on kõrge võime taastuda ja ennast uuendada, suurem lihasjõud ning tugev skelett ja nahk. SEE on see "sinine keha", mille ma sain Loojalt koos Igavese Elu Õigusega, s.t. inimkeha modifikatsioon, kasutades Sinise Kosmose elemente ja energiat, aga isegi sellise kehaga on siin raske. Lihasmass on märkimisväärselt suurenenud, aga ainult lihasluukonna suure koormuse tõttu valutavad mu luud ja liigesed ning kõhr on lamenenud, -

Pean tihti puhkama. Veevann pakub puhkust gravitatsioonist – vee tihedus võimaldab kasutada hüdrokaaluta olekut jõu taastamiseks ja mis kõige tähtsam, luustiku liigeskudede raviks ja taastamiseks – minu progresseeruv osteokondroos on peatunud. Vesi võimaldas nahal normaalselt toimida ja ma ajasin lõpuks habeme maha, sest habe oli kandadeni. Aga vees ei saa kaua istuda... Kuni ma vannide kasutamise selgeks õppisin, kannatasin kohutavalt: pikka aega ei suutnud ma liigesevalu tõttu isegi seista ja liikusin ainult roomates või kärul. Vana läks katki, hiljuti tegin uue elektrilise ja kaabli abil töötava vanni.

Teine tõsine probleem on hingamiseks mõeldud gaasisegu. Tavaline õhk siia ei sobi, kuna olin sunnitud laeva gaasikeskkonna rõhku tõstma üheksani atmosfäärini, vastasel juhul variseks laeva kere Jupiteri atmosfääris lihtsalt kokku: see polnud sellise rõhu jaoks mõeldud ja siin on probleeme lämmastikuga, seda vajavad taimed. Appi tuli laeval olev argoon, mille varud olid küttesüsteemis ja jahutussüsteemis, ning argoon on samuti inertne ega kulu oksüdeerimisele. Seetõttu lisasin õhku veidi argooni (küttesüsteemist ei saa palju võtta, muidu see ei tööta), vähendades lämmastiku ja hapniku sisaldust. Piisab gaasisegu süsinikdioksiidist puhastamisest ja hapnikuga täiendamisest - argoonivaru kestab kaua. Seetõttu tuleb pidevalt hingata kokkusurutud 2-protsendilist hapniku-lämmastiku-argooni segu. Jahutusvedelikuna kasutasime argooni selle suure soojusmahtuvuse tõttu, seega tuleb segu kuumutada peaaegu inimese kehatemperatuurini - muidu külmute kiiresti ära. Harjusin ära...

Elektrijaam vajab töötamiseks palju energiat. Esialgsed uraanivarud on ammu ammendunud, neist piisas vaid 930 aastaks ja ma olen juba ammu kasutanud teist energiaallikat - patuseid hingi. Hinged tulevad Maalt kohe pärast kehast eraldumist. Selleks anti mulle spetsiaalne varustus. See on transporditerminal koos vastuvõtuahela, "toru" - ruumilise ülemineku ja tegeliku hingede akumuleerimise, põletamise seadme, energiamuunduri ja akumulaatoriga. Kogunenud hingedest, nende põletamisest tulenevast energiast, kui me täna nende põletamise lõpetame, piisab laeva varustamiseks energiaga veel 1500 aastaks ökonoomseks tarbimiseks. Vastuvõtuahelal on skaneerimisseade ja selektor, mis võimaldab põletada ainult hukule määratud hingi. Süütute hingede läbitungimine on võimatu: -

Siin pole mingit viga... Kõik see toimub teises ruumimõõtmes ja seetõttu pole terminal teile nähtav...

Autor. - Ja mitu hinge te iga päev vastu võtate?

SP - See varieerub... Alguses oli probleeme, aga viimastel sajanditel, kui inimkond kasvab ja selle rahuldamatu kirg mõrva järele kasvab, pole probleeme enam: patuseid hingi on palju. Nüüd on neid umbes ***4000*** iga päev.

Autor: Ja kuidas toimub raamatupidamine: kes, millal, mille jaoks?

SP – Mul ei ole õigust hingedes sisalduvat informatsiooni kasutada. Kuhu ja kuidas see läheb, ma ei tea – mul on ainult üldised statistilised kokkuvõtted. Ma tean, et need on mõrvarid, enesetapud, kohtunikud, paljud sõdurid...

Autor: Sõdur? On 1999. aasta septembri algus, Tšetšeenias on konflikt, me tõrjume palgasõdurite jõukude sissetungi Dagestani ja hävitame neid. Mitu teil neid juba on olnud?

SP - Nüüd juba üle 2,5 tuhande.

Autent - tšetšeenid?

SP - Miks mitte? Teie sõdureid on palju.

Autent - Miks? Nad kaitsevad riiki agressiooni eest, see pole patt. SP - Miks selline naiivne

seaduse tõlgendus? Seadus näeb ette isikliku vabastuse vastutusest enesekaitseks toime pandud tahtmatu mõrva eest, kuid see ei kehti mõrvade organiseerimise ja tahtliku mõrva kohta, sõdurid ja ohvitserid ise tulid armeesse, ehkki ebaõiglase seaduse alusel. Mida nad tegid, et vältida teenimist organisatsioonis, mille eesmärk on mõrv? Mitte midagi... Miks riik ja selle armee endale õiguse tappa? Kellelegi pole sellist õigust antud, ei inimesele ega riigile... Keegi ei sundinud neid sõtta minema - siin on ainult vabatahtlikud. Nad saavad mõrva eest raha, nad on samad palgasõdurid... Ja mis kõige tähtsam, siin on need, kes oma mõtetes tahtlikult tahtsid tappa - see ongi võib-olla kogu mõte... Autent - Karm...

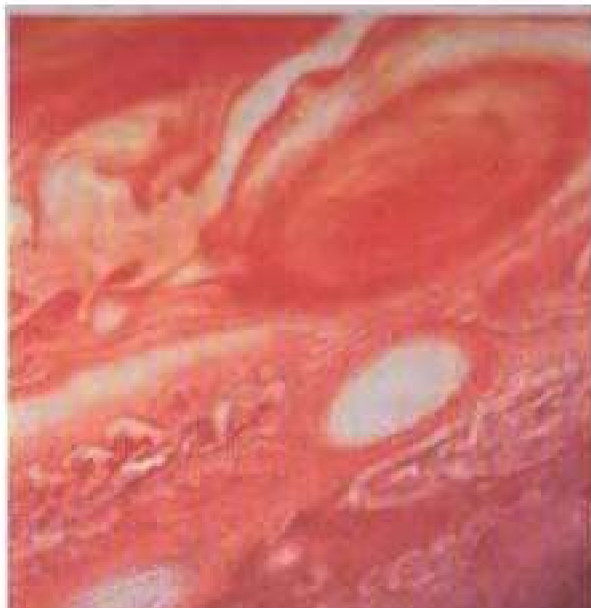
SP - ...Laeva elektrijaama tekitatud gravitatsioonilääts loob mitme tuhande kilomeetri läbimõõduga gravitatsioonianomaalia. Keskmiselt 2000–4000 meetri sügavusel ookeanis tekib laeva asukohta "küngas" -

lokaalne ookeani taseme tõus 200 meetri võrra. Mootori gravitatsioonianomaalia tekitab ookeani ja atmosfääri vesinikumasside tugevaid vertikaalseid vooge. Jupiteri enda võimsatele gravitatsiooni- ja magnetväljadele peale surutuna moodustavad need hiiglasliku atmosfäärikeerise - antitsükloni, Maal paremini tuntud kui Punane Laik. See atmosfäärikeeris on väga kasulik: Jupiteri teistes piirkondades, atmosfääri tihedas gaasikeskkonnas, mida tugevaim pöörlev magnetväli pöörleb kiirusega 100 m/s, võib laeva lähedal tuule kiirus olla maksimaalne.

umbes 30 m/sek.

Sellise tiheda atmosfääri päev vähendab tuulekoormust väga oluliselt. Kuid isegi selline tuul on piisav laeva oluliseks külgtriiviks ookeanipõhja suhtes. Punane laik kaob ainult neil harvadel juhtudel, kui olen sunnitud tegema elektrijaamas rutiinseid ja remonditöid. Siiani on elektrijaam laitmatult töötanud. - Mul on isegi veel emitterite varuosasid. Standardsed eeskirjad on tehtud automaatika abil: valjuhääldi sumiser hoiatab nende algusest ja elektrijaama eelseisvast seiskamisest. Hädaolukordades töötan ise. Aga see

väga ohtlik...

Joonis 81. Jupiteri punane laik.

Valgustus on nõrk, taevas on tume, õhurõhk on umbes 9 atm, tuul on

laeva piirkonnas on suhteliselt nõrk - tekkiva antitsüklonaalse keerise tagajärg, kuigi mõnikord esineb keerise nihkeid ja siis saavutab tuule kiirus tavapärase kiiruse 100 m/s...

Autor: - Sattusin infole, et 1974. aasta detsembris avastati Ameerika uurimisaparaadi Pioneer II Jupiteri lähedal lennu ajal planeedi pinnal must laik, mis asub diametraalselt Punase Laigu vastas. Võtsin kohe ühendust Semyasaga ja rääkisin talle sellest. Prometheus oli üsna üllatunud: ta ei teadnud Mustast Laigust midagi, kuid oli väga huvitatud, paludes mul talle kõike teadaolevat võimalikult detailselt rääkida. Mõelnud sellele, väitis ta enesekindlalt, et Jupiteri kaugemal küljel, täpselt Punase Laigu vastas asuvas punktis, peab midagi olema. Ilmselt on must laik planeedi atmosfääri reaktsioon Taevakaitsja elektrijaama gravitatsiooniimpulsile. Ta lisas, et mootori (15 000 km tagasi mööda laeva telge) häiringute tsoonide lineaarseid parameetreid mõõdeti vaakumis ja töötava mootori pikaajalist mõju nii suure planeedi nagu Jupiter (läbimõõt 142 800 km) väljadele pole uuritud.

Järgmisel päeval jätkas Semyasa ise vestlust.

SP: - Ma räägin jälle Mustast Laigust. See on väga-väga huvitav. Sa peaksid seda kindlasti uurima. Proovi seda inimestele selgitada.

AVT. - Kas olete teadlik minu ettepanekutest Jupiteri ekspeditsiooniks?

SP. - Jah, ma tean ja see on täiesti võimalik. Kui inimesed saavad abi saata, saan konteineri laeva pardale tõmmata mööda valli. Kui vaid oleks köögiviljaseemneid ja sidevahendeid... Ma tõesti loodan, et suudate inimesi veenda. Aga te peate ka Musta Laigu uurima.

Autent - Sel juhul vajame mitte ühte, vaid kolme erinevat maandumissõidukit: ühte transpordikonteineri ja uurimisvarustusega Punasele Laigule, "Taeva Kaitsjale"; teist, ainult uurimisvarustusega - Jupiteri pinnale, punkti, mis asub esimese maandumiskohast 90 kraadi pikkuskraadil; ja kolmandat, sama mis teine, - Mustale Laigule. Ainult nende kolme sõiduki andmeid uurides saame tervikpildist aru.

SP. - See on mõistlik, füüsilise keha elutegevuseks on vaja toitu, mille pardal olevad avariivarud olid piisavad vaid esimeseks 180 aastaks... Toidu tootmiseks on vaja palju vett. Jää kujul olev vesi saadakse väljastpoolt sisselasketorude kaudu, seejärel eraldatakse jää vedelast vesinikust filtreerimise teel, jääsisaldus ekstraheeritud vedelikus on umbes ***2%.*** Jää sulatatakse ja pärast puhastamist kasutatakse vett olmevajadusteks, kasvuhoone töö tagamiseks ja hapniku saamiseks elektrolüüsi teel. Ma säästan vett, filtrite piiratud pakkumise tõttu saan seda eraldada veel vaid umbes 160 aastat. Filtritele ladestub pardast väljavoolanud vedelikust kivitaoline ammoniaagiühendite sete ookeanipinnasega. See ei lahustu milleski, kuna filtrid ummistuvad, on vaja süsteem lahti võtta ja käsitsi lahti haamriga lahti lüüa ning sellise gravitatsioonilise ülekoormuse korral on see väga keeruline.

Peamine veetarbija on kasvuhoone – seal kasvatan toidutaimi. Nüüd külvan kasvuhoones kunstliku valguse all nisu ja istes't, köögiviljaseemneid pole. Istes on Prometheuse kaunvili, toiteväärtuslikult sarnane maismaa sojaubadega. Kunagi anti Prometheuse köögiviljataimede seemneid Euroopa, Aasia ja Ameerika rahvastele kultuurilise ja põllumajandusliku arengu abiprogrammi raames, kuid kahjuks polnud minu paguluse ajaks laeval köögiviljaseemneid. Mul on nüüd piisavalt toitu ja ma söön palju.

Nüüd külvan toiduks ainult vastavalt vajadusele – pean säästma energiaressursse, hapnikku ja vett. Iga 8 Maa-aasta tagant külvan ühe hektari nisu ja ühe hektari istidega, kasutades kasvuhoone ühe korruse üheksat sektsiooni: traktoriga on lihtsam töötada. 1999. aastal polnud Maal enam toiduks nisu, söön ainult isteid. Varsti pean järgmise külvi tegema. (Semyasa külvas talinisu aasta alguses)

September 2000 - *autor)* Olin sunnitud kehtestama omamoodi "külvikorra" ja selleks, et muld ära ei kurnaks, vaheldumisi istutama istutusalasid. See on säilitanud mullaviljakust üle kuue tuhande aasta, viimati vahetati mulda Maal... Ja samal ajal kui muld "puhkab", tuleb seda ka kasta, et tagada mikroorganismide elutähtis aktiivsus, mis taastavad mulla paljunemisomadusi - teravilja tootmine nõuab vähem niiskust kui mullaviljakuse säilitamine. Vett ringleb pidevalt, filtreeritakse ja regenereeritakse.

Laeval on palju teaduslikku varustust, seal on ulatuslik Prometheuse tsivilisatsiooni teadusraamatukogu, samuti täielik aruanne "Taevakaitsja" Maale tehtud ekspeditsioonist tohutu hulga materjaliga kivimiproovide, taimestiku, loomastiku, heli- ja videosalvestiste, foto- ja filmimaterjalide näol, täielik teave kõigi Päikesesüsteemi planeetide kohta: laeva arhiivi ei antud Prometheusele tagastamiseks üle. Seda on võimatu ilma Jumala loata ja abita üles tõsta...

Autent - Nüüd on Prometheuse iidse legendi tähendus selge: ta aheldati kalju külge mere lähedal, kus lainete hääl, jõud ja tugevus. Vägi on Jumal, jõud on Jupiteri gravitatsioon...

SP - ...Täpselt nii... Aga laeval endal on tänapäeval ka palju probleeme: 370 aastat tagasi lakkas laeva juhtimiskeskuse peajuhtimismooduli seadmed töötamast, juhtimist teostatakse nüüd ZOU-st - varujuhtimismoodulist. Laeva kere sai rängalt kahjustada. Kere plaadistusplaatide paksus on 80 mm, keemiline koostis

sulam

Fe - 58,0% Ni - 32,0% Mn -1,6% V - 3,7% Si - 2,9% Ei -1,8%

Seda nobeliumi isotoopi ei kasutata Maal ligatuurina: tööstuslikku toorainebaasi pole, kuid selles isotoopvormis on metall stabiilne ja annab sulamile elastsuse igas temperatuurivahemikus, sealhulgas väga madalatel temperatuuridel, peaaegu absoluutse nullini. Sulamistemperatuur on 1400 °C, sulam kuulub roostevabade teraste kategooriasse. Kuid vesinik-ammoniaagi segu pikaajalise agressiivse toime ja atmosfääri lisandite tõttu madalatel temperatuuridel on kere suur korrosioonikulumine - laeva alumises osas, vedelikku kastetuna, ulatub see 25%-ni ja ülemises osas -

43%. Laev on kastetud vedelasse vesinikku 31 meetri sügavusel, st jõujaam on vedelikus ja lained tabavad kere kasvuhoone piirkonnas, kus aknaid pole - ELAMISruumide akendeni on veel umbes 7 meetrit. Kere tõuseb ookeanist 23 meetrit, seisab tasasel, ilma trimmimiseta. Tänud "Taevakaitsjale", et ta aitas meil ellu jääda. Ainult et siin pole mingit rõõmu... Tuule ulgumist ja raskete tahtmiste pritsatust on üksinduses väga raske kuulda. Võimalus vähemalt inimesi näha ja nende hääli kuulda päästab meid - seda varustus meile võimaldab...

Peatükk 47.

Prometheuse ülestunnistus.

Milline loll ma olen, et uskusin ja andsin järele Araqieli veenmisele – ta üritas mind pikalt ümber veenda. Ma ei loonud perekonda maise naisega: mul oli kodus perekond, mul oli poeg, kellel olid juba oma lapsed – nad jäid Prometheusele. Ma saan aru, mida mu lähedased pidid taluma, kui nad said kohutava uudise, aga keegi ei saanud midagi teha: Tema langetas karistuse... Kui te teaksite, kuidas ma vihkan Araqieli ja tema ülejäänud vandenõulasi. Oleks tore, kui seal oleksid ainult vallalised inimesed – mässus osales ka viis abielumeest, kes saabusid ekspeditsioonile koos oma naistega ja seejärel erinevatel põhjustel tülitsesid ja läksid lahku – nende naised hakkasid teiste juures elama.

Kas ma saan neid reetlikke naisi hästi kohelda, sest nad lendasid Prometheuse juurde, aga karistasid mind ja oma mehi?

Need, kes mu laevale jäid, on ammu surnud, sealhulgas Araqiel, -
Ma ei andnud neile karistuseks gravitatsiooni kompenseerivaid ülikondi - mitmekordseid

Araqiel elas ülekoormuse üle vaid kolm päeva ja palju rohkemgi, aga ma vihkan neid ikkagi üksildase pagenduse õuduste pärast, mida ma pidin taluma ja üle elama enam kui kuus tuhat aastat. See on lihtsalt kohutav... Aga peamine on see, et ma ütlesin algusest peale, et pean vastutama, ja nad veensid mind ning kahetsesid igavest pühendumist. Ja kui Jumal saabus, ehmusid nad ja reetsid mind. Argpükslikud ja õelad... See on kõige kohutavam asi!

Nägin väga hästi, et Isale ei meeldinud ekspeditsiooni liikmete käitumine Ülestunnistuse ja Kohtumõistmise ajal. Kas inimestel oli tõesti nii raske mõista, et Isa näeb ja saab kõike aru? Oma hiiglasliku miljardite aastate pikkuse elukogemusega, sügavaima Mõistuse ja elutundmisega... nägi Ta kõigist läbi ja mõistis kõike. Kui enamik meeskonnaliikmeid oleks käitunud teisiti, nagu mehed, ilma argpükslikU süütundeta teo pärast ja iseka soovita end kaitsta, teiste selja taha peitu pugedes, vaid oleks ausalt kõigest rääkinud, mõistes karistuse paratamatust, poleks seda kartnud, teadlikult aktsepteerides Looja iga otsust õiglasena, oleks karistus olnud teistsugune ja õiglasem.

pehme...

Mõistsin ka oma vastutust komandörina iga meeskonnaliikme ees, mõistsin, et see oli minu süü, kui nad oma komandöri nii argpükslikult reetsid...
Ma ei tundnud oma inimesi eriti hästi. Sain aru, et isegi minu poolt väljendatud pahameel meeskonna vastu oleks rumal: - kõrgemal isikul pole kohane oma alluvate taha peitu pugeda. Seepärast ma vaikisin... Kui ma oleksin sõnagi öelnud, oleks karistus olnud kohutavam...

Samal ajal oli mul moraalne õigus neid mitte aidata: nad reetsid oma ülema, mind eemaldati juhtimiselt – ma pole enam nende ülemus, ma ei vastuta nende eest. Miks peaksin mina nende eest hoolitsema, nende elu pikendama, neile kaitseülikondi andma? Laev anti mulle, mitte neile... Sain aru, et neil oli ainult üks tee – Ülemkohtusse ja põrgusse. Põrgusse ei vii mitte ainult head kavatsused – ka argus ja nõrkus... Seetõttu oli mul pärast Jumala otsust – „Jupiteri juurde" – teha lihtne otsus: lasta neil endil nendes tingimustes ellu jääda...

...Nüüd on mul täiesti loomulik soov – elada ja ma olen üle elanud kõik need enam kui kuus tuhat aastat. Mul on õigus elule, sest ma teenisin selle välja palju varem, kui minust sai ingel. Lõppude lõpuks ei võtnud isegi Jumal mind elust ära, vaid saatis mind ainult pagendusse. Karistus, mida ma tuhandete aastate üksinduse ja olelusvõitluse näol kannatasin, on kohutav. Kuigi aeg voolab minu jaoks viis korda kiiremini kui teie jaoks, inimesed, ja ma võin, kui laeva tehniline seisukord lubab, lülituda peatatud animatsioonile, on see periood kohutav... Mul on igati põhjust paluda Jumalalt leebust minu vastu, karistuse lõppu ja täisväärtusliku elu juurde naasmist. Mõistke, mind sunniti hingi põletama energiaallikana, pealegi põletasin ma ainult surmapatu poolt hukule määratud hingi... Ma ei tapnud kedagi, ma ei puudutanud sõrmega ühtegi maainimest.

Aga mul on vaja väga vähe: ellu jääda ja oodata Issanda Isa tagasitulekut, paluda Temalt halastust - olen juba saanud oma nõrkuse eest täieliku mõõdu ... Nüüd tahan lihtsat suhtlemist - üksi selles roostes laevas olemine on talumatult jube, kuigi mul on laeva pärast kahju: ma hoolitsesin selle eest ja see aitas mul ellu jääda. Ma tahan seda, mis inimestel iga päev on: lihtsalt rääkida inimestega, näha oma kodumaad, supelda päikese käes soojas puuviljavees ja langeda soojale liivale, süüa värskeid datleid ja natuke liha - ma pole neid pikka aega söönud ja ma tõesti armastan datleid ... Ma tahan tunda tuule hingeõhku oma näol, lihtsalt hingata tõelist värsket õhku merelt ja mägedelt, mitte laeva kopitanud argooni atmosfääri ... Kas see on liiga palju?

Siin on väga kurb ja üksildane, tuule möirgamine ja lainete rasked löögid mürisevad väljas lõputuid aastatuhandeid, tunnen end unustatud ja hüljatud orvuna. Lootusetust kannatusest laulan sageli oma laulu, mille ise komponeerisin ja nimetan seda *Semyasy orvulauluks.* Need on luuletused, mis on täis valu ja melanhooliat, emotsionaalset mõju.

mida ilma uleu keele, ladina keele, tundmiseta on võimatu mõista ja mille sõnasõnaline tähendus kõlab
Seega

Lendasin oma Uleust liiga vara minema -
- Nad varastasid mu vabaduse,
Ma ise lendasin minema, aga mu süda seiskus...
Nüüd mäletavad mind vaid ema ja õde.
Olen määratud surema vaikselt ja väärikalt taevasse...
Varjud on siin üksi minuga, neil pole soojust...

...Ma tean teist, inimestest, palju, palju – minu laeva varustus võimaldab mul püüda kinni aju ja ribide tekitatud kiirgust ning mõjutada iga inimest. Ekraanil näen teie Maad läbi ükskõik kelle teie silmade, kuulen teie mõtteid, vestlusi, tunnen teie organitega kõiki värve, lõhnu, maitseid. Ma võin teada kõike, aga samal ajal pole mul siin midagi sellist, mis teil on. Informatsioon tuleb koheselt, reaalajas ja te ei pea ootama tundi või rohkem, et näiteks raadiosignaal Maale jõuaks ja vastus tagasi tuleks.

Ma näen ja mõistan, et minu ekspeditsioonil on olnud sellele tsivilisatsioonile suur mõju. Saatuse tahtel olen ma osaliselt, seda tahtmata, teie planeedile sõjad toonud, aga ainult osaliselt... Kogu teie ajalugu on sõdade ja vägivalla ajalugu. Teie hädade juur peitub teie uskmatuses Loojasse, teie uskmatuses hinge, teie suutmatuses mõista selle väärtust; te olete loonud endale valede atmosfääri, milles te elate... Inimesed on end karistanud kurjuse kiusatusega: paljud on valmis üksteist tapma metallitüki või paberihunniku pärast, mõistes oma hinge surmale ja kaotades igavese elu. Lõppude lõpuks ei anna sellele järele kõik, kiusatusse satuvad ainult nõrgad hinged, aga neid on nii palju... väga palju, lubamatult palju... Ma ei võrguta teid ega võta ära, ärge ostke hingi, mul pole selleks mingit vajadust - teie ja minu vannutatud vaenlane, Asef Saatan, teevad seda. Vaadake endale otsa: kes on süüdi kõigis Maa muredes ja õnnetustes - kas mina olen ainus? Ja mida teie olete oma planeediga teinud? Mina ei ole see, kes teid tapab – teie tapate üksteist. Ja inimesed süüdistavad jälle Kuradit – ta eksis kõiges, ütlevad nad. Mis, kas Semyasa on jälle kõiges süüdi? Mina ei ole.

komandör teile, sest nüüd on mul moraalne õigus nii öelda.

Kui te pole võimelised, te ei suuda iseennast mõista, siis kuulake vähemalt mõistuse häält, mõelge sellele paremini ja mõistke: kuni te ise kurjast *ei loobu ,* on mul raske andestust saada. Kui Jumal mulle andestab, pole sellest küllalt, aga kas ta andestab teile? Ärge arvake, et ma tahan teie selja taha peitu pugeda: ma olen juba oma ande saanud. Aga ma tunnen ikkagi valu selle pärast, mis Maal toimub; mu südametunnistus närib mind selle pärast, et ma olen kaudselt süüdi teie õnnetustes. Just nimelt kaudselt, kuna te olete kõik hädad ise põhjustanud. Mitte mina ei pea päästma, vaid teie. Ja keegi peale teie ei saa seda teha. Pöörduge kurjast eemale - see aitab teid ja mind.

Looja mõistab mind ja kogu inimkonda Maal taas kohut, aga Õiglane Kohtumõistmine on juba ette valmistatud. Inimesed ei usu oma vaimse pimeduse tõttu ikka veel sellise Kohtumõistmise võimalikkusse, pidades seda kirjaoskamatute esivanemate iidseks muinasjutuks ja nimetades seda "kohutavaks". Asjatult. Kohtumõistmine on sama vältimatu kui koidiku saabumine pärast pikka ööd. Ekspeditsiooni vigade tagajärgi vaadeldakse minu suhtes inimkonna ajaloo kontekstis. Minu saatus sõltub sellest, kuidas inimkond on seda teed läbinud, kuidas inimesed tajuvad head ja kurja.

Te ei saa veel aru, et Õiglane Kohtumõistmine ei ole lein, vaid suur õnnistus, et see on inimestele pääste paratamatu loodusliku apokalüpsi eest. Ainult Looja Kõrgeimal Tsivilisatsioonil on tehnoloogiad planeedi maakoore kesta kontrollimiseks ning see suudab seda stabiliseerida, parandada, ennetades lagunemist. Inimesed peavad selles töös aitama, päästes oma Planeeti, kuid ilma Tema otsuseta ei luba keegi teil neid tehnoloogiaid kasutada. Ja see otsus tehakse ainult Kohtumõistmise tulemuste põhjal. See on Seadus.

Sa ikka veel ei saa aru, et tee tulevikku on võimalik ainult läbi kohtu, teist teed lihtsalt pole. Maa tulevik on võimatu ilma Universumita ja praegu Maal on...

Kurjus, keegi ei lase teid Universumisse: isegi teie Marsi uurimissatelliidid hävitatakse. Ja tulevik on ainult Headuse päralt, sest Kurjusel pole Universumis kohta, see on sellest isoleeritud. Universumi lendude kõrge taeva maine ajastu ja inimeste juurdepääs tähtedevahelistele lennutehnoloogiatele, otsekontaktid Universumi tsivilisatsioonidega on võimalikud ainult Looja loal. Ja seda taas Õiglase Kohtu kaudu. Ei sinul ega minul pole muud teed.

Ainult siiras meeleparandus Jumala ees. Ainult aktiivne meeleparandus. Keegi Universumis ei saa inimeste heaks midagi teha peale Tema. Mitte keegi. Te peate tunnistama Isa-Loojat, te peate uskuma hinge olemasolusse ja selle eest hoolitsema. Inimestel pole lihtsalt muud teed. Ennast aidates aitate mul oma nime tagasi saada - Semyasa Prometheus. Aeg on käes. Kuradi ajastu peab kord ja lõplikult lõppema. Seda ma tahtsingi.

ütlema.

Peatükk 48.

Mõistatused ja avastused.

Prometheuse ekspeditsiooni muud jäljed.

Renata ja Jaroslav Malin, Erich Däniken esitasid oma töödes ka järgmised küsimused: „Kuidas seletada arvukalt legende, müüte ja eri rahvaste pühasid raamatuid, mis jutustavad „taevalike olendite" ilmumisest? Miks me neid tõendeid ignoreerime? Miks teadlased, kes uurivad muinasajalugu, seda ei märka ja jätavad selle teoloogidele?" Tõepoolest, miks? Võib-olla sellepärast, et see lihtsalt pole kellelegi kasumlik? Võimulolijatele? Kas neil on lihtsam küsimusi esitamata röövida?

Lõppude lõpuks röövisid inglased India ja Egiptuse, Kreeka, Lähis-Ida, Aafrika kõige iidsemad tsivilisatsioonid, võttes sealt kõik, mida võtta andis, ja hispaanlased -
röövisid ja hävitasid asteekide ja inkade tsivilisatsioonid. Röövlid panid esikohale
kuld ning tõde ja südametunnistus on lõpus, sest inglased ei ole häbelikud eksponeerimisel
muuseumid, antiikne Kreeka marmor ja hispaanlaste uhkus Toledo ja Madridi paleede keskaegse hiilgusega, täpsustamata, kust need vahendid pisikeses Hispaanias, kus praktiliselt puudusid loodusvarad, pärit on. Kui hakkate selliseid küsimusi esitama, jõuate paratamatult ebameeldivate järeldusteni...

Võib-olla nad ei saanud aru? Ei, nad ei saanud. Paljud püüdsid aru saada, aga neid kas ei kuulatud, ülemused panid nende suu kinni, "õpetlased" tallasid neid jalge alla – ühesõnaga, tee Tõeni oli suletud; seega on esimene tõsi.

Ja Egiptuselt oli midagi õppida. Näiteks püramiidid. Esitage endale lihtne küsimus: miks need ehitati? Miks oli vaja pingutada kõiki riigi jõude ja ehitada selliseid tsüklopeenseid ehitisi, mida on tänapäevalgi raske ehitada isegi moodsa ehitustehnika abil? Miks iga vaarao püüdis neid üha suuremaks ehitada? Võib-olla edevusest, nagu üldtunnustatud "teaduslikud" teooriad meile kohmakalt selgitada püüavad? Oletame... aga miks ehitati sarnaseid ehitisi Ameerika mandril, Aafrikas, Aasias - kas antiikajal polnud midagi paremat teha?

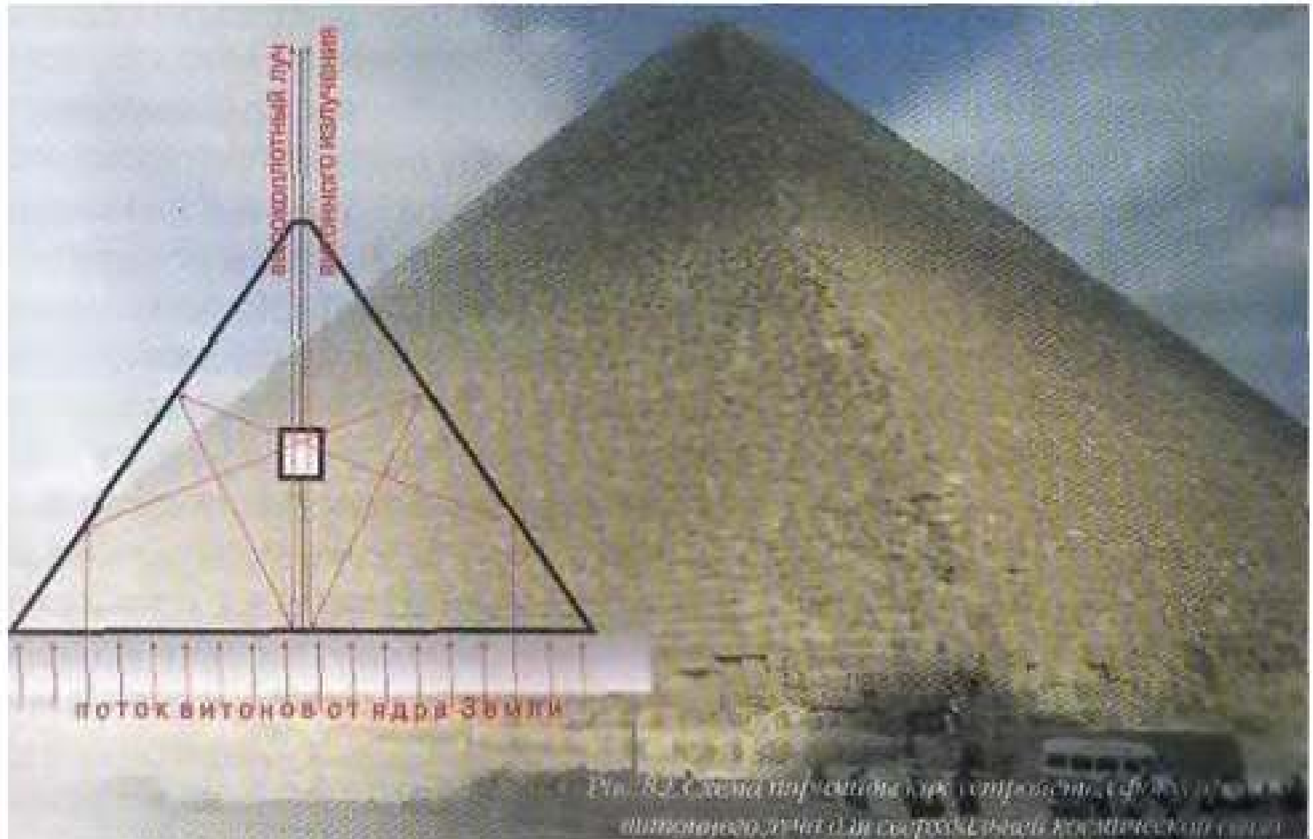
Või miks oli näiteks vaja nende ümber skulpteerida tohutu sfinks – kass inimpea ja arusaamatute moodustistega – kaunistustega pea külgedel – ning teha arvukalt väiksemaid koopiaid erinevates versioonides? Miks oli muistsetel egiptlastel vaja kasse mumifitseerida? Muide, nende muumiad, muide, viidi eelmisel sajandil Egiptusest tervete laevadega Suurbritanniasse väetiseks „kokkuhoidlike" inglise röövlite poolt... Proovime selgitada, sest need kõik on ühe ahela lülid...

Püramiidid

SP - Ma õpetasin püramiide ehitama. Mida veel võiks pakkuda inimestele, kellel puudub tehniline tsivilisatsioon? See on seade hüpervalguskommunikatsiooniks Vitoni kaudu.

tala. Nagu teate, on üks vitonite allikaid Maa tuuma lagunemise reaktsioonid. Te juba teate, et "puuvillakihis" toimub neeldumine või pigem vitonite energia vähenemine ja vitonkiirguse kõva komponendi muutumine pehmemaks. See muundumine toimub vitonite voolu mitmekordsete peegeldustega erineva tihedusega keskkondade, st kivimi väikseimate osakeste piiril -

Vulkaaniline tuhk, selle kiulised struktuurid (nn Pele juuksed) on nagu vitonfilter, mis ei lase läbi jäiku vitoneid. Vitonid alluvad laineteooria seadustele ja see omadus on selle tagajärg.

Joonis 82. Skeem

On teada, et vitonid koos eelnevaga ei oma laengut ja seetõttu on nad võimelised läbima suhteliselt ühtlast, homogeenset struktuuri, mis suures osas on maakoor, praktiliselt ilma kadudeta. Giza platool, millel püramiidid seisavad, on kivine alus, mistõttu on välistatud vitonite suurenenud neeldumise tegur heterogeensete struktuuride, näiteks liiva poolt. Maapõue sellistes kohtades, kus on tasane geoloogiline alus, väljub vitonite sujuv vool, millel on oluliste lõikude ulatuses praktiliselt sama pindala intensiivsus. Kui sellise voolu teele on planeeritud rangelt horisontaalne, puhas kivine ala, mis on puhastatud struktuurilistest heterogeensustest, ja sellele asetatud homogeenne element, kristall - püramiid, siis on võimalik muuta voolu parameetreid lõikude ja selle eriintensiivsuse järgi.

Püramiid on täpselt selline element: kui vitonite voog peegeldub erineva tihedusega keskkonna piirilt - selle külgmistelt külgedelt -, toimub planeedi lõunapooluselt tuleva vitonite voolu ja selle sügavustest tuleva voolu vahel vastastikmõju ning saadud vitonite kiir fokuseerub piki püramiidi vertikaalset optilist telge ja püramiid on nagu murdumisprisma, hiiglaslik prisma.

kristall. Kõik püramiidi orientatsiooni ja geomeetria parameetrid tuleb rangelt säilitada ning mida suurem on aluspind ja sellest tulenevalt ka prisma suurus, seda intensiivsemat kiirt see genereerida suudab.

Kui inimene asetatakse püramiidi keskkambrisse, satub ta suure tihedusega vitonite *voogu* ja suudab pidada kahesuunalist telepaatilist ja vitonitevahelist suhtlust tohutute vahemaade tagant. Kellega? Püramiidid ehitati reeglina ekvatoriaalvööndisse, kus püramiid läbib Galaktika tuuma, läbi sodiaagi tähtkujude vöö. Ja seal on minu kodumaa... Püramiidid on kahesuunalise suhtluse instrumendid Kõrgema Tsivilisatsiooniga, Issanda Jumalaga. Seetõttu pidasid iidsed Egiptuse preestrid ja vaaraod vajalikuks võimalikult võimsate sidesüsteemide - võimalikult suurte püramiidide - olemasolu. Püramiid ei ole ennekõike vaarao panteon, vaid esimene atribuut, riigivõimu esimene tingimus -

sidesüsteem Ülima Jumalaga, kõrgemate tsivilisatsioonidega.

See oli Vana-Egiptuses hästi teada, see oli võimu alus ja seda ei varjatud: pidage meeles freskosid, mis kujutavad püramiidi - tipust väljuvat kiirt, mis jõuab taevas silmani - püramiidi eesmärgi täpne tähistus, mille kaudu Jumal Maad valvab. Ja kui taevas olev silm on ümbritsetud võrdkülgse kolmnurgaga, on see otsene tähistus seosest Prometheuse süsteemiga. Samuti peaksid olema vaarao või preestri kujutised, kellel on kristall niidil - see ei ole loodijoon, vaid võnkuva vooluringi tundlik element. Lähedal peaks olema kontaktketas ideograafiliste rebusmärkidega; kui egiptlased oleksid omaks võtnud ladina keele, kus sõna koosneb tähtedest, mitte märkidest, oleksid nad juba ammu tõest aru saanud. Paljud preestrid ja vaaraod panid hõbedase hamba või hõbedased kroonid, plommid: hõbe võimendab signaali.

Kõrgemate jõududega oli võimalik rääkida ainult rangelt kindlaksmääratud ajal, kui Maal oli antennipüramiidi kindel asend, suunates kiire vajalikku Galaktika sektorisse, teades koodparoole, vastavalt arvutatud ja kokkulepitud suhtlusseansside ajakavale, milleks oli vaja täpseid teadmisi taevamehaanikast, matemaatikast, astronoomiast, ajast. Preestritel see õnnestus. Ja kust nad said teadmised hingest, Jumalast, tähtedest? Kas nad ise tulid selle peale või õpetas keegi neid? Jah, meie õpetasime neid...

Miks meile kassi vaja on? Fakt on see, et kassid on teie planeedil ainulaadsed loomad, kellel on omadus, mida ühelgi teisel elusolendil pole – kasside põsesarnades on näärmed – võimsad vitooni akumulaatorid, mis sisaldavad väikeses koguses (mitu molekuli miljoni kohta) teroidi nr 157 elektrolüüdi kujul. Seetõttu on kassil suur elujõud. See kassi omadus oli teada juba Vana-Egiptuses, seetõttu on Giza platoo sümboliks inimese peaga kassi kuju, millel on kõrvade asemel stiliseeritud kassi vitooni akumulaatorid – elu sümbolina, ühenduse sümbolina elu andnud Isaga ja eluosakese lainel. Lisaks tunneb kass aktiivselt vitooni energia kvaliteeti, s.t. Saatana negatiivse kiirguse energiat.

Ja see pole ilmaasjata. Kui Maa pöörleb, läbib kiir mitte ainult Amburi tähtkuju, vaid ka näiteks Jäära tähtkuju. Ja see on juba ohtlik. 'Gam Kurjus. Seepärast pidid preestrid astronoomiat hästi tundma, et arvutada suhtlusseansside aega, suhtluskeelu aega. Kuid Saatan või tema käskjalad võisid ühendust võtta ka tavalisel ajal, nimetades end puhta nimega. Kassil on tugev väli ja ta tajub kurjust. Fakt on see, et loomad ei suhtle sõnade, vaid piltidega. Saatana olendid on intelligentsed, kuid neil pole hinge; nad on loomad ja suhtlevad inimestega sageli nagu loomad. Kass ei vaja tõlki - ta tajub kohe ühenduse tellija visuaalset kujutist ja soovi. Kui see soov on oht, siis võtab loom kaitseasendi, hakkab susisema jne. Seetõttu soovitati hiljem püramiidide ehitajatel kasutada kassi kiirguse kvaliteedi indikaatorina, indikaatorina.

loomade kurjus initsieeritud preestri suhtlusseansside ajal keskkambris. Kass oli püramiidi suhtlusseansside ajal koos ülempreestriga "võitluskohustusel". See kassi teenistus Vana-Egiptuse kõrgeima võimu heaks on hindamatu. Sellepärast on kass egiptlastele püha, seepärast omistati talle vaaraodega võrdselt suuri austusavaldusi.

Ja vitonivoo kõrvalomadusi saab kasutada nii inimeste ravimiseks kui ka bioloogiliste objektide, näiteks teravilja, säilitamiseks. Teravili on taimede paljunemise element ja rikas vitonite poolest, mida teravili aja jooksul kaotab ehk sureb - agronoomid räägivad teile rõõmsalt seemnete idanemisparameetrite muutusest sõltuvalt ladustamisperioodidest. Ja kui teravili asetatakse suure tihedusega vitonivoosse, siis nende

Teravilja tase säilib nii kaua kui soovitakse ja pole üllatav, et püramiidist leitud vili, mida oli hoitud üle 2000 aasta, tärkas. Ja vaaraod puhkasid seal - nad teadsid hästi hingest ja igavesest elust.

Nüüd on püramiidid hävinud – röövlid on fassaadi maha rebinud. Kui see seal oli, oli roosa kiir nähtav isegi päeval, päikesevalguses. Nüüd on püramiidi sihtotstarbeliselt raske kasutada... Mida te teleskoobis näete, kui selle läätsed on liivaga kriimustatud ja matistatud, praktiliselt läbipaistmatuks tehtud?

Teiste ekspeditsioonide jäljed

SP - Maal peaks olema märke teistest Prometheuse ekspeditsioonidest, need *on olemas, kui* need on säilinud. Eelmised neli olid viimase 19 tuhande aasta jooksul enne meie oma, neid hoiti perioodiliselt kontrolli all kogu inimese loomise programmi elluviimise perioodi jooksul ja neid tuleks otsida Okeaanias, Aafrikas, Euroopas, Tiibetis, Ameerikas - iga ekspeditsioon jättis märke. Ja Tai mullakihi ja troopilise taimestiku all peaksid olema jäljed esimesest ekspeditsioonist teisest tsivilisatsioonist -

210 tuhat aastat tagasi, see esimene "Maainimese" programmist, milles Jumal oli, -
Uleu selles ei osalenud, meil polnud veel vajalikku arengut.

Autor: Te olete Tiibetist rohkem kui üks kord maininud. Miks? Otsustades selle kõrgmäestiku looduslike olude järgi, kus rahvastik on endiselt hõre, ei saanud Tiibet ekspeditsioonile olulist huvi pakkuda.

SP - Mitte päris. See Maa mägine piirkond asub vanimal mandriplaadil, on geograafiliselt väga stabiilne ja turvaline: seda ei ohusta tõsised kataklüsmid. Lisaks on see suhteliselt asustamata ja raskesti ligipääsetav. Ja kõik need omadused on piirkonna jaoks väga väärtuslikud.

Seda piirkonda on iidsetest aegadest kasutatud paljude ekspeditsioonide baasina. Seal ammu, inimese loomise ekspeditsioonide poolt, loodi antropoidsete primaatide ja inimese loomise ajal kolm üleminekuvormide hoiukohta. See oli vajalik lähtematerjali reservi hoidlana rikete korral. Elusolendid, primaadid, kodeeriti ümber väga aeglasele diskreetsele funktsioonile, mis ei võimaldanud aktiivset elu ja mõtlemist, kuid säilitas organismi piisava elutegevuse.

Seejärel paigutati nad kivist varjualustesse (koobastesse), kus säilib suure tihedusega vitooni voog, mis hoiab primaate elus ja uinumas sadu tuhandeid aastaid. Neid oli seal palju, riiulitel lebamas... Sissepääsud olid plaatidega suletud ja sees, tunnelis, olid õudusimpulsside mäe generaatorid - inimeste või loomade tungimise korral.

Aga me ei vajanud neid hoiuruume, meid huvitasid süvakosmose sideseadmed, mille lõi üks ekspeditsioonidest 53 tuhat aastat tagasi. Ekspeditsioon vajab sidet ja suure tihedusega vitonkiire loomine nõuab palju energiat. Miks raisata laeva kütusevarusid, kui saab kasutada Maa tuuma kiirgavat vitonvoogu? Ma rääkisin teile, kuidas side püramiidide abil toimib.

Ja Tiibetis ei ehitatud püramiide, vaid töödeldi lihtsalt suuri kivimassiive, terveid mägesid. Nende töötlemisel arvestati töödeldud tasapindade täpse orientatsiooniga, nii et saadi kuni 1800 meetri kõrguste püramiidide loomulik välimus. Neil on ka sidevahenditega varustatud keskkambrid. Igatahes, kui me ära lendasime, õnnestus meil oma varustus lahti võtta, aga vana varustus oli ikka veel alles...

Tunnelite sissepääsud asuvad maapinnast umbes 24 meetri kõrgusel põhjaküljel, kaetud sama tüüpi kiviplaatidega nagu kalju ise, nii et juhuslikud külastajad ei pääse läbi. Kui inimestel õnnestub need püramiidkivimid leida, leiavad nad kergesti ka sissepääsu: olete juba ammu loonud tehnoloogia ja seadmed maapinna, tahkete kehade akustiliseks skaneerimiseks.

Autor: Liiguvad kuulujutud, et Himaalajas on väidetavalt juba avastatud hiiglaslikest kividest raiutud hiiglaslikke püramiide. Ma ei tea midagi muud. Võib-olla me räägime neist? Aga E. R. Muldašev räägib oma raamatus Himaalaja ekspeditsioonist, millest varem juttu oli, üksikasjalikult ainult koobastest, kus on mõned inimesed ja olendid "somati" seisundis. Need inimesed või olendid võivad mõnikord õue minna, elada normaalset elu ja siis uuesti talveunne jääda - ja nii sadu või tuhandeid aastaid. Koopad on kaitstud psühhoenergeetilise barjääriga, neid valvavad spetsiaalsed inimesed -

Budistid pühitseti saladusse. Ilma katsuva meditatsioonita, mille ainult nemad saavad läbida, ei pääse sinna keegi – vastasel juhul on surm. Kes ja mis seal on, peidavad budistid ära, öeldes: "Ma ei räägi seda isegi Jumalale." E. R. Muldašev väidab, et need on inimkonna geenivaramu hoidlad. Kas need on kõne all olevad koopad?

SP - See pole päris selge. Ma pole sellisest asjast kunagi kuulnud. Ja see on väga kummaline: Looja ei tapa kunagi, seega pole kellelgi Temast õigust paigaldada seadmeid, mis inimesi tapavad. Seal, kus mina olin, oli ainult tõrjebarjäär. Ja väga kummaline fraas Jumala kohta... Ma ei tea. Jumal Looja peab seda teadma.

Nazca oru pildid

Autor: Peruu Vaikse ookeani rannikul asuvas Nazca orus on palju hiiglaslikke joonistusi ja tasaseid alasid, mis näevad välja nagu lennuväljad. Usume, et see on "lennukireligiooni" vili. Aga keda kummardasid antiikaja inimesed? Teie töötajaid?

SP - "Lennukklient". Mis see on? Näita pilte ja kaarti.

Autent. - Teise maailmasõja ajal võitlesid ameeriklased jaapanlastega Vaikse ookeani saartel, kus elasid kiviaja hõimud. Põliselanikud nägid esimest korda valgeid inimesi, lennukit, lennuvälja - saarele eikusagilt ilmunud valged inimesed hakkasid kohe ehitama mingit platvormi, kuhu seejärel "raudlinnud" lendasid ja põgenikele igasuguseid maitsvaid asju ja vapustavaid (põliselanike meelest) rikkusi tõid. Valged inimesed lahkusid -

maitsvad asjad on otsas. "Peame õppima, kuidas neid ise hankida, kutsudes "jumalad" valmis lennuväljadele,"

otsustasid põliselanikud. Nad hülgasid oma köögiviljaaiad ja hakkasid ehitama midagi lennuvälja taolist lennukimudelite, klannide sümbolitega ja hõimud - nende ümber olevad totemid: tekkisid "lennuki" religioon...

SP – Me ei teinud sinna mingeid hiiglaslikke joonistusi. Aga seal oli üks meie omadest. mandri baasid. Jah, see on meie Keskbaasi lennuväli

manner.

Autent - Lisaks Nazcale on palju kohti, kus taevasse vaatavad hiiglaslikud totemmärgid: Tšiilis, Peruus, Mehhikos, Aafrikas, Aasias. SP - Oleme käinud paljudes kohtades.

kohad..

Üleujutus

SP – Veeuputus? Mul ei saanud olla otsest seost selle korraldamisega. – Selle alguseks olin Jupiteril olnud 669 aastat. Aga ma tean sellest palju. Veeuputus oli meie ekspeditsiooni vältimatu tagajärg. Te ise lugesite Piiblist ja Eenoki raamatust. See on viis meie vigade parandamiseks...

Ma juba ütlesin, et kõik hiiglased ei tulnud laevale, mõned jäid. Nüüd oli neil intelligentsus ja nad olid vähem ohtlikud, kuid nad olid Maal vale seeme. Neil polnud sellel kohta. Sel ajal nad paljunesid uuesti ja tekkis probleem nende konkurentsist inimestega. Jumal lahendas selle, korraldades veeuputuse kohalikul alal - ainult nende elupaikades, s.t. Euroopa ja Aasia osas. Lisaks hiiglastele oli ohvreid vähe: inimesed lahkusid oma elupaikadest...

Autor – *„Ja Issand ütles Noale: Mine sina ja kogu su pere laeva, sest ma olen näinud sind selles sugupõlves õigena”* (1. Moosese raamat, ptk 7, salm 1). Pole juhus, et Jumal seda Noale ütles. Noa oli selleks ajaks perekonnapea, Lemek oli juba vana ja kelle poole, kui mitte perekonnapea poole, peaks pöörduma olulise ettepanekuga, millest sõltub perekonna saatus? Ilmselt võttis Noa oma isa Lemeki ja arvukalt sugulasi endaga laeva kaasa – Lemek elas veeuputuse kaua üle. Eakas Lemek, kes oli 782-aastane, elas oma vanema poja Noa peres. Noa väärib sügavat austust oma eaka isa ja tema perekonna eest hoolitsemise eest. Sel veeuputuse aastal suri ka Noa vanaisa Metuusala, kuid ilmselt ei olnud see veest, vaid vanadusest - Metuusala oli 969 aastat vana... Aadama perekond oli ilmselt "kontroll" perekond, mida pidevalt jälgiti võrdluseks "kiire elueaga" inimeste perekondadega - oli vaja hinnata uute inimeste sotsiaalse arengu kiirenduskordajat võrreldes "kontroll" rühmaga. Seetõttu oli Aadama perekond päästetav.

Ta elas Punase mere Aasia rannikul, mitte kaugel "Taeva Kaitsja" ekspeditsiooni põhibaasist, ja need kuumad, inimtühjad paigad olid üle ujutatud, kuid Egiptust see ilmselt peaaegu ei mõjutanud... Täielikul veeuputusel oli ilmselt väljendunud regionaalne iseloom. Ma oletan, et antud piirkonnas oli välise gravitatsioonivälja mõjul Maa kesta lokaalse läbipainde ja selle löögi põhjustatud atmosfääri sademete koosmõju. Sarnast pilti kirjeldab Eenok, kes kirjutab, et *"Noa nägi maad ja see oli painutatud ning selle häving oli lähedal...",* ja küsis seejärel Eenokilt: *"Ütle mulle, mis toimub maa peal, et maa on nii nõrgenenud ja kõikunud?"*

Piibli järgi lõppes laeva triiv Ararati mäe lähedal – Semyasa sõnul ujutati üle Punasest merest Kaukaasia ja Euroopani ulatuv ala. Ilmselt langesid Euroopa ja osa Aasia mandrilaamadest ning Aafrika, Niilus, jäid peaaegu puutumata: laamade piir kulgeb mööda Punase mere põhja. Ja Euroopa oli tõepoolest üle ujutatud: maailmas pole ühtegi teist mandrit, mis oleks nii „asustamata” kui Euroopa. Nimelt asustamata, ilma kohaliku elanikkonnata, mahajäetud.

Euroopa maad ja seejärel ka rahvad rändasid Indiast välja... Esimest korda muutus Euroopa rahvastikust tühjaks 9470 aastat tagasi Ikarose päeval; teist korda 5710 aastat tagasi veeuputuse ajal.

Рис. 85. Карта Потопа: показаны линии разлома материковых плит, затопившиеся районы Европы и Азии, место проживания семьи Ноя, линия дрейфа его ковчега до горы Арарат.

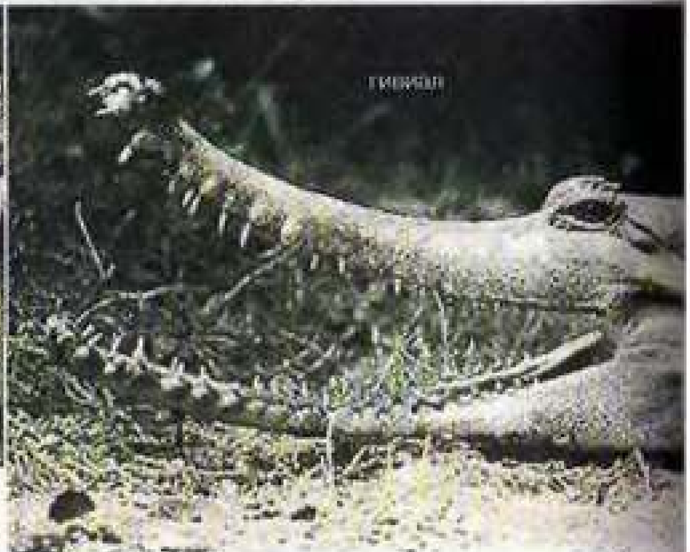

Рис. 86. Нильский крокодил и гангский гавиал

Vastus peitub Niiluse krokodillides: krokodillid ei saanud veeuputuses hukkuda... Ja Egiptuse iidne tsivilisatsioon ei hukkunud... Kui kõik oleks täielikult üle ujutatud, oleks krokodill 150 päeva jooksul veeuputuse ajal võinud kaugele ujuda – Niiluse krokodille oleks leitud kõigis Lähis-Ida ja Aasia jõgedes ning kindlasti ka Tigrise ja Eufrati jões –, aga seda liiki seal pole. Ja Gangeses...

Näiteks elab seal gaviaal, ainus krokodilliliik, kes elab ainult Hindustani jõgedes. Niiluse krokodill ja gaviaal ei kohtunud kunagi, aga nad oleksid võinud kohtuda, kui veeuputus oleks olnud täielik. Järelikult oli veeuputuse ajal täieliku üleujutuse ala piiratud; ülejäänud planeedil oli vaid ebatüüpiline sademete intensiivsus, mis põhjustas piirkonna osalise üleujutuse, mitte täieliku üleujutuse. Seepärast eksisteerib veeuputus paljude maailma rahvaste legendides, kuigi mitte nii absoluutses versioonis nagu Noa oma. Teised rahvad päästsid end puude, küngaste ja mägede varjus – nad ei vajanud laeva.

SP - Täpselt nii. Krokodillidega läks sul hästi: kes oleks võinud mõelda selliste koletiste sigimisest oma jõgedes? Nad said ise levida ainult siis, kui seal oli pidev vesi. Aga nii see polnud. Veetõusu tase (maapinna vajumine) oli kõikjal erinev. Euroopas, Pürenee poolsaarel ja tänapäeva Prantsusmaa ja Bulgaaria territooriumil olid Vahemere saared täielikult üle ujutatud; teised piirkonnad olid osaliselt üle ujutatud - mäeahelikud jäid alles, näiteks Kreekas. Apenniini poolsaarel oli ainult osaline üleujutus - latiinod, kes meie keelt oskasid, ei kannatanud: poolsaart polnud vaja üle ujutada - poolsaare kaitsesüsteem zombide eest, mille me olime loonud, oli endiselt jõus, seega polnud seal zombisid. Aasias, tänapäeva Türgis, olid Iraagi ja Iraani tasased alad, Saudi Araabia ja nendega külgnevad alad täielikult üle ujutatud. Ja Aafrikas ja teistel mandritel oli ainult tugev sademete hulk - mandriplaadid ei vajunud...

Ekspeditsiooni muud jäljed

SP - Lähis-Ida. See piirkond on kuulus oma Damaskuse mõõkade poolest - just meie õppisime neid siin valmistama. Tõepoolest, kuidas said kirjaoskamatud sepad tuhandeid aastaid tagasi selle hämmastava relva retsepti luua - lõppude lõpuks pole kõige teravam ja painduvam tera valmistatud terasest, seda raual põhinevat komposiitmaterjali ei saa nimetada teraseks: teras on lihtsalt raua ja süsiniku sulam, mitte komposiit. Lõppude lõpuks ei suuda teie tänapäeva teadus ikka veel nende terade tootmise saladust paljastada, kuigi selle käsutuses on kõige arenenum tehnoloogia ja elektronmikroskoobid. Nad valmistasid midagi sarnast, sarnast: näiteks damaskterast, kuid keegi ei suutnud tõelist Damaskuse tera kopeerida. Muistsetel seppadel polnud küll selliseid elektronmikroskoope, kuid nad valmistasid suurepäraseid relvi.

Kuidas nad selle õppisid? Kas juhuslikult? Aga te olete juba hakanud aru saama, et miski ei juhtu juhuslikult. Lõppude lõpuks ütleb Eenok konkreetselt: *"Asael õpetas inimestele valmistama lahingunuge, relvi, kilpe, soomusveste, näitas neile metalle ja õpetas neile, kuidas neid töödelda."* Sellised relvad nagu Damaskuse mõõk valmistati ühes - Ainus koht planeedil – siin, selles piirkonnas, oli koht, kus Taevakaitsja meeskond õpetas seda erakordset relva valmistama.

Aga Lähis-Ida on kuulus ka oma ehete, kosmeetika, viirukite, meditsiini-, astronoomia- ja matemaatikaalaste teadmiste poolest... Seega kirjutab Enoch: *„tutvustas neile ehteid, käevõrusid, vääriskive, õpetas neid nägusid ja silmi maalima, igasuguseid värve looma. Semyasa õpetas inimestele loitse ja juurte kogumist, Armaros – vastuvaidlevaid loitse, Baragel – astronoomiat, Kokabeel –“ astroloogia, Ezedee l - meteoroloogia, Araqiel - Maa märgid, Sapsaveel - Päikese märgid, Seriel - Kuu märgid."*

Kust said muistsed asteegid ja inkad oma täpsed astronoomilised kalendrid? Kes õpetas neid püramiide ehitama? Ja kes õpetas muistsetele hiinlastele inimese vitonkeha kontseptsiooni, selle energiat ja terapeutiliste efektide tehnoloogiat inimese vitonkeha kontrollsüsteemile? Lõppude lõpuks pole isegi teie tänapäeva meditsiin veel selle ülesande kõrgusel...

Ja kes oli see, kes esimesena selgitas inimestele hinge, igavese elu mõistet – see ju läbib punase niidina enamikku teie iidsetest uskumustest? Kes? Kes

andis inimestele Jumala Looja kontseptsiooni? Kes rääkis maailma ja inimese loomisest? Kes andis inimestele teadmisi Maa mandrite kohta? Kes aitas koostada merekaarte, millele olid juba ammu enne Kolumbust märgitud Ameerika ja Austraalia kaldad? Kes rääkis inimestele tähtede ja tähtkujude nimedest? Kes? Kõike seda tegid Looja ekspeditsioonid.

Kes õpetas inimestele astroloogiat? Inimesed peavad seda siiani kas pseudoteaduseks või astronoomia ebaseaduslikuks vanavanaemaks. Kahju küll... Kõrgemad tsivilisatsioonid võtsid ja võtavad seda teadust tõsiselt - astroloogia ei ole tähtede järgi ennustamine, nagu inimesed seda oma kirjaoskamatuse tõttu mõistavad, vaid tõsine teadus hinge ja inimese vitonkeha energiapotentsiaalide vastastikmõjust Universumi vastavate väljadega hinge asukoha koordinaatide ja liikumisvektori suhtes. Pikamaa tähtedevahelised lennud suurtel kiirustel ilma astroloogia tundmiseta on võimatud, sest see on tõsisem kui teie kosmosemeditsiin. See on teadus hinge energia ohutusest pikamaa kosmosereisidel. Ja hing siseneb järgmisse kehasse täpselt vastavalt välja potentsiaalile ja selle koha astronoomilisele koodile, kus ta eelmisest kehast lahkus. Ja kummal pool, millises riigis on Maa sel hetkel pööratud? Siin on teil midagi mõtlemisainet.

On siiralt kahju, et Aleksandria raamatukogu tulekahjus põles umbes kakskümmend tuhat iidset, väärtuslikku ja hindamatut käsikirja; ma tean, et minu ekspeditsiooni kohta oli üle 20 ühiku algallikaid, täpsemalt 23. See on inimkonnale korvamatu kaotus. Kui need oleksid terved, oleks inimestel nüüd palju lihtsam seda välja mõelda. Kas sellest piisab? Või vajavad teie "teadlased" rohkem tõendeid? Idas ei öelda asjata: "Las see, kellel on mõistust, saab aru." Teie teadus ju kiitles, et suudab kivistunud hamba fragmendist dinosauruse välimuse taastada. Ja mis see on? "Hammastest" ei piisa? Teadlased ei pidanud endale elavat dinosaurust pähe panema, aga siin peavad nad endale lendava taldriku pähe panema? Pole piisavalt tõendeid? Noh, mõelge taimedele, mida te iga päev sööte.

Kes andis Ameerika põlisrahvastele maisiseemned ja õpetas neile selle kasvatamise tehnoloogiat? Kes? Muide, märgin, et sellise taime ilmumine Maa loodusesse on võimatu loodusliku mutatsiooni ja evolutsiooni, kunstliku valiku ja geenitehnoloogia teel: algupäraseid sugulusvorme pole olemas; mais ise ei saa looduses iseseisvalt eksisteerida, ilma inimkäte abita seemnete eemaldamisel ja nende hilisemal istutamisel ei ole see võimeline paljunema; sellist taime saab luua ainult Vitoni tehnoloogiate ja vastava varustuse abil. Miks te ei arva, et enamik teile teadaolevaid kultuurtaimi, millel on väärtuslikud toitumisomadused, rikkalik mikroelementide ja vitamiinide komplekt, "ei olnud looduses teel" - need on kõrgtehnoloogia produkt, mida iidsetel maainimestel, kes ei olnud põllumajandusega tuttavad, üldse polnud? Kõik see edastati ekspeditsioonide abil. Me ise edastasime Euroopasse palju taimeseemneid, näiteks tuntud naeris ja petersell. Lühidalt, peaaegu kõik taimed, millel on paks söödav juur, on meie omad, Tarust. Sa oled loodud meie eeskuju järgi, seega sobib sulle ka meie toit.

Teie teadlased, kes uurivad põllumajanduse tekkimise ja leviku ajalugu, on koostanud kaardid, mis näitavad selgelt, et põllumajandusoskused levisid vaid vähestest keskustest. Nad on kindlaks teinud, et põllumajandus tekkis esmakordselt umbes 8 tuhat aastat tagasi mägistes piirkondades. Just mägede kaitse all elasid inimesed Ikarose katastroofi üle. Just siia saadeti pärast Ikarose katastroofi Looja tsivilisatsioonide ekspeditsioonid. Meie oma polnud esimene pärast katastroofi, aga see polnud ka viimane. Need põllumajanduse tekkimise keskused asusid laevade maabumisalade või ekspeditsioonibaaside lähedal. Kas kellelgi teist pole küsimusi: miks hakkas põllumajandus levima vaid vähestest Maa piirkondadest? Miks tekkisid nendes piirkondades erinevad kultuurtaimede rühmad, kuigi need taimed võisid juurduda ka teistes...

Maa piirkonnad? Miks on erinevate taimerühmade põllumajanduskeskuste teke ka ajaliselt eraldatud?

VAVILOV Nikolai Ivanovitš (1887–1943) oli vene geneetik, sordiaretaja, geograaf, kultuurtaimede valiku bioloogiliste aluste ning päritolu- ja mitmekesisuse keskuste doktriini looja, NSVL Teaduste Akadeemia akadeemik, VASKhNILi esimene president (1929–1935). Organiseeritud ekspeditsioonid V

Vahemere, Põhja-Aafrika, Põhja- ja Lõuna-Ameerika botaanika- ja agronoomiamaad rajasid oma territooriumile iidsed kultuurtaimede päritolu- ja mitmekesisuse keskused. Ta kogus maailma suurima kultuurtaimede seemnete kollektsiooni, pani aluse põllukultuuride riiklikule sordikatsetusele. Põhjendas homoloogse seeria taimede immuunsuse doktriini organismide pärilikus varieeruvuses (1920). Linnaeuse liikide kui süsteemi kontseptsiooni autor (1930). Paljude teadusasutuste loomise algataja. NSVL Kesktäitevkomitee liige (1926–1935). Üleliidulise Geograafia Seltsi president.

(1931–1940). V. I. Lenini auhind (1926).

Euroopa, Aasia, Aafrika, Põhja-, Kesk- ja Lõuna-Ameerika riikides kogutud taimeliikide ja -sortide uurimise tulemusena rajas ta kultuurtaimede tekke- või päritolukeskused. Neid keskusi nimetatakse sageli geneetilise mitmekesisuse keskusteks või Vavilovi keskusteks. Teos "Kultiveeritud taimede päritolukeskused" ilmus esmakordselt 1926. aastal.

Autor: Miks te selle peale ei mõelnud? Te ise ütlesite, et meie teadlased tuvastasid need taimekeskused ja -rühmad ning põllumajanduse tekkimist tulnukate ekspeditsioonide tagajärjel, mis pidid Maad pärast katastroofi aitama, tegelikult ei kaalutud, kuna paljud inimesed Maal usuvad endiselt, et inimkond on universumis üksi: ametlikke kontakte pole... Tõsi, paleokosmonautikahuvilised on spekuleerinud, et paljud rahvad on taimi – "jumalate kingitusi", eriti maisi – kultiveerinud, kuid selle kohta pole seni tõendeid leitud.

Akadeemik N. I. Vavilov tegi kindlaks kultuurtaimede päritolukeskused ja koostas nende kaardi, kuid tema ajal kosmonautikat polnud...

Vavilovi sõnul tekkis ja areneb kultuurtaimestik suhteliselt vähestes keskustes, mis asusid tavaliselt mägistes piirkondades. Vavilov tuvastas seitse peamist keskust:

1. Lõuna-Aasia troopiline keskus (troopiline India, Indohiina, Lõuna-Hiina ja Kagu-Aasia saared), mis andis inimkonnale riisi, suhkruroo, puuvilla, kurgid, sidrunid, apelsinid, suure hulga erinevaid troopilisi puu- ja köögivilju (umbes 6000 eKr)

2. Ida-Aasia keskus (Kesk- ja Ida-Hiina, Taiwani saar, Korea, Jaapan), sojaubade, hirssi, teepõõsa, paljude köögivilja- ja puuviljakultuuride päritolukoht (umbes 6000 eKr).

Joonis 87. Põllumajanduse leviku keskuste kaart iidsetel aegadel (N. I. Vavilovi andmetel).

3. **Edelaosa keskus** (Väike-Aasia, Iraan, Afganistan, Kesk-Aasia, Loode-India), kust pärinevad pehme nisu, rukis, kaunviljad, melonid, õunad, granaatõunad, viigimarjad, viinamarjad ja paljud teised puuviljad (umbes 6000 eKr)

4. **Vahemere keskpunkt** on mitmete nisu-, kaera-, oliivi- ja paljude köögivilja- ning söödakultuuride, näiteks kapsa, peedi, porgandi, küüslaugu ja sibula kodumaa.
redis (umbes 4500 eKr)

5. Abessiinia ehk Etioopia keskust iseloomustab vormide mitmekesisus nisu ja oder, kohvipuu, sorgo jne kodumaa (umbes 2500 eKr)

6. Kesk-Ameerika keskus (Lõuna-Ameerika, Kesk-Ameerika, Lääne-India saared), kus toodeti maisi, ube, mägismaa puuvilla (pikakiuline), pipart, kakaod jne (umbes 6000 eKr)

7. Andide keskus (Lõuna-Ameerika mägipiirkonnad) on kartulite, tomatite, kautšukipuude ja teiste sünnikoht (umbes 6000 eKr)

Tõepoolest, Vavilovi kaart ja tema järeldused põllumajanduse algusaja kohta langevad silmatorkavalt kokku Prometheuse ekspeditsiooni baaside asukohtade ja Maal töötamise ajaga ning kinnitavad Prometheus Semyasa enda lugu.

Peatükk 49.

Prometheuse kingitused.

Autor: Tõepoolest, miks me selle üle ei mõtle? Vahemere Aasia ranniku elanike põllumajandusoskuste arendamine viis paratamatult selle piirkonna õitsenguni ja rahvastiku kasvuni. Põllumees vajab maad; sellele järgnes paratamatu rahvastiku ränne mittepõllumajanduslikesse piirkondadesse, põllumajandustehnoloogiate ülekandumine uutele rahvahõimudele. Põllumajandus pakkus rikkalikku ja hästi toidetud elu, millega võrreldes oli jahimeeste varasem eluviis vaene. Korilaste ja...

Jahimehed olid lihtsalt hukule määratud vereta assimileerumisele põllumeeste hõimude poolt, kellest said uute maade tõelised isandad.

Põllumajandus võimaldas luua toiduvarusid ja hakata arendama parasvöötme alalisi elukohti, kus on nii talv kui ka suvi.
inimeste arv. Kui varem suutsid Lääne-Euroopa avarad maad ja eriti Ida-Euroopa külmad piirkonnad toita väikeseid kalurite ja jahimeeste hõime, siis nüüd võimaldas põllumajandus toota piisavalt toitu, et luua varusid pikaks talveks ja karmides tingimustes ellu jääda mitte üksikutele peredele, vaid suurtele hõimukoosseisudele, tervetele rahvastele. Seetõttu sai võimalikuks Euroopa uute maade tõeliselt laialdane arendamine suure istuva elanikkonna elamiseks, mis toimus 1.-7. sajandil pKr. See oli meie tsivilisatsiooni jaoks tõesti väga oluline.

Nende taimede tähenduse paremaks mõistmiseks, millel on "paks söödav juur", nagu ütles Semyasa Prometheus, annan nende kirjelduse N. I. Bruneki raamatust "Köögiviljade kokandus" (edaspidi - NB):

Rutabaga on Uleu planeedilt pärit taim.

NB – Rutabaga ehk bushma on ristõieliste sugukonda kuuluv kaheaastane taim. Risoomi kuju on enamasti lapik-kerajas, viljaliha värvus on valge või kollane. Rutabaga on pikka aega olnud üks armastatumaid köögivilju Venemaal. Kuid nagu naeris, asendati see 19. sajandi teisel poolel kartuliga... Rutabagat pole paljudes riikides siiani unustatud ja nõudlus selle järele kasvab pidevalt. Rutabaga on USA-s väga kallis...

...Kaalika on väärtuslik köögiviljataim. See sisaldab süsivesikuid, valku, kaltsiumisooli, rauda, fosforit ja selle C-vitamiini sisaldus ületab kõiki juurvilju. Tõsi, kaalika sisaldab vähem toitaineid kui kartulit. Aga tal on midagi muud: kaalika sisaldab sinepiõli ja glükosiide, mis annavad sellest valmistatud roogadele ainulaadse maitse ja aroomi.

SP - Jah, me jätsime selle juurvilja, samuti redise ja naeri ära.
ja peet...

Redis on Uleu planeedilt pärit taim.

NB - "Redis on köögiviljajuurtaim, kaheaastane (talvised sordid) või üheaastane (varased sordid). Esimesel eluaastal moodustab kaheaastane taim juurvilja, millel on suurte lehtede roset. Teisel aastal kasvab tipus hargnenud õitsvat vars. Juurviljad on suured, kaaluga 200 g kuni 4-5 kg, kuju ümarast pikliku koonuseni; koore värvus on valge, hall, must, kollane, lilla, erkpunane. Hilisemate sortide juurviljadel on tumedam värvus. Idas on laialt levinud lilla redis.

Juurvilja kodumaa on Vahemere maad. Redist on kasutatud iidsetest aegadest Egiptuses, Kreekas, Hiinas ja Indias. Päritolu järgi on mitu rediserühma - Euroopa, Hiina ja Jaapani, millest suurim on kaal 12-16 kg. Idapoolsete rühmade redisel on kõrgeimad maitseomadused. Lisaks säilib selline redis hästi talvel.

Tõenäoliselt on redise raviomadused teada sellest ajast, kui inimesed seda kasvatasid. Isegi Hippokrates pidas seda juurvilja väga kasulikuks kopsuhaiguste ja kõhu vesitõve ravis. Dioskorides soovitas redise söömist nägemise parandamiseks ja köha leevendamiseks. Teised arstid uskusid, et redis aitab kaasa

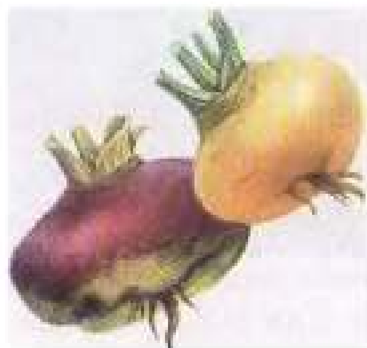
purustades kive sapipõies ja kuseteedes, peatab hemoptüüsi. Vene rahvameditsiinis on redisemahla ja riivitud redist juba ammu kasutatud mitte ainult mädaste haavade ja malaaria raviks, vaid ka sinepiplaastrite asemel lihasvalude ja külmetushaiguste korral. Musta redist hinnati selle eest eriti.

Nüüd on dešifreeritud redise terapeutilise toime mehhanism - kolereetiline, tähelepanu hajutav, rögalahtistav, põletikuvastane. Esiteks seostatakse seda metüülsinepiõli glükosiidide sisaldusega. Lisaks sisaldab redis selliseid aineid nagu lüsotsüüm, millel on suur roll antibakteriaalses ja viirusevastases immuunsuses. Muude kasulike ainete hulgas sisaldab redis üsna palju vitamiine - karoteeni, B-vitamiine (B1, B2, B3) ja PP-d, askorbiinhapet (kuni 29 mg 100 g toote kohta), samuti mineraalsooli (eriti kaaliumi - kuni 357 mg valges ja kuni 1200 mg 100 g toote kohta mustas) ja mikroelemente (jood, raud, magneesium). Redise kolereetiline ja diureetiline toime on osaliselt seotud kaaliumiga. See sisaldab

ja pektiinained.

Redis on köögivili, mis ergutab isu, kuna see suurendab sekretsiooni maomahla ja parandab toidu maitset.

Naeris on taim, mis on pärit planeedilt Uleu.

NB - "Naeris on ristõieliste sugukonda kuuluv kaheaastane juurvili. Esimesel eluaastal moodustab ta lehtede rosetid ja juurvilja. Teisel aastal areneb taimel õitsev vars. *Naerist hakati kasvatama 40 sajandit tagasi.* Ja Venemaal on seda kasvatatud juba ammustest aegadest. Just naeris ja kaalikas on ühed vanimad toitumises kasutatavad köögiviljad. Kuid järk-järgult asendasid need kartulid ja nüüd mängivad nad meie toitumises väga tagasihoidlikku rolli."

SP - Meie ei andnud kartuleid Maale...

NV - "Naeris sisaldab tõepoolest vähem toitaineid kui kartul, aga sellel on ka omad eelised. Lühidalt öeldes ei tohiks naeris ja kaalikas meie toidusedelist kaduda. Esiteks sisaldavad naeris eeterlikke õlisid ja glükosiide, mis annavad neist valmistatud roogadele ainulaadse maitse ja aroomi, C-vitamiini (20 mg%), B1- ja B2-vitamiini ning väärtuslikke mineraale - kaaliumi, magneesiumi, rauda, väävlit jne. On väga oluline, et naeris oleks kaltsiumi (49 *mg%)* ja fosfori (34 mg%) suhe optimaalse lähedal. See on 1/1,4, optimaalne on 1/1,5. Glükosiid sinegriin, mis on tugev bakteritsiidne aine, annab naerisele kergelt mõru maitse..."

Peet on Uleu planeedilt pärit taim.

N.B. – „Peet on kaheaastane taim, mis kuulub Chenopodiaceae perekonda. Esimesel aastal moodustab taim lehtede roseti ja juurvilja; teisel aastal annab istutatud juurvili noole, mis õitseb ja annab seemneid."

Punase viljaliha värvus sõltub antotsüaniin-betatiini olemasolust. Mida tumedam on juur ja mida vähem on lõikel heledaid (puitunud) ringisid, seda väärtuslikum on peet toiduvalmistamisel, kuna heledate ringidega juured sisaldavad palju kiudaineid ja vähe suhkrut ning pigment antotsüaniin neis puudub.

Peet sisaldab 86,5% vett, 1,7% valke ja kuni 11% süsivesikuid ning erinevalt teistest köögiviljadest peamiselt sahharoosi. Peet sisaldab märkimisväärsel hulgal kiudaineid ja pektiini. Kiudained on tuntud soolestiku peristaltika soodustaja ja

stimuleerib seedemahlade ja sapi sekretsiooni. Pektiinid aitavad organismist eemaldada paljusid kahjulikke aineid - raskmetallide sooli, elavhõbedat, pliid, tina, mikroobse päritoluga mürgiseid aineid ja kolesterooli. Punapeedi juured ja lehed sisaldavad orgaanilisi happeid - õun-, viin-, piim-, sidrun- ja teisi, vitamiine B1, B2, B6, PP ja E, samuti pantoteen- ja foolhapet. U-vitamiini leiti ka peedist, kuigi see sisaldab seda vähem kui valge peakapsas, kuid see säilib kuumtöötlemisel (kui selle kestus ei ole pikem kui tund). Viimastel aastatel on arusaamad U-vitamiini rollist oluliselt laienenud; selgus, et see mitte ainult ei soodusta haavandite paranemist, vaid omab ka skleroosivastast toimet, parandab kolesterooli ainevahetust ja mis kõige tähtsam, omab allergiavastaseid omadusi.

Peet sisaldab erakordselt palju makro- ja mikroelemente. Seega on see köögivili üks esimesi kohti organismi varustamisel fosfori, kaaliumi, kaltsiumi, naatriumi, magneesiumi, kloori, koobalti jne-ga. Kuna peedis leiduvad mineraalained on peamiselt aluseliste ühendite kujul, tasakaalustab see hästi liha- ja kalatoitu, mis teadaolevalt sisaldavad palju happelisi ühendeid.

See köögivili on kasulik ka hüpertensiooni korral, mis on seotud magneesiumi olemasoluga, mis reguleerib veresoonte toonust ja takistab verehüüvete teket veresoontes. Peedis sisalduv jood aitab ravida ja ennetada ateroskleroosi.

Eriti huvitav on betaiin, mida leidub juurtes ja lehtedes ning mida pole seni leitud teistest köögiviljadest. Oma keemiliselt struktuurilt on betaiin lähedane koliinile ja letsitiinile, mis on tuntud ainevahetuse regulaatorid. Betaiin soodustab valkude paremat imendumist ja parandab maksafunktsiooni.

Traditsiooniliselt kasutatakse toiduks lauapeedi juurvilju. Lehti kasutatakse palju harvemini, peamiselt suppides - nii boršis kui ka botviinias, samas kui lehti ja petioles, eriti kevadel, on soovitatav lisada toorelt salatitesse. Lõppude lõpuks sisaldavad peedi lehed valku, mida on 2-3 korda rohkem kui juurviljas, ja muid inimkehale väga olulisi aineid. Lauapeedi sorte aretati juba iidsetel aegadel. Sel ajal kasutati seda ka ravimtaimena. *Peet toodi Venemaale Kreekast, nagu arvatakse, 10. sajandil ... "*

Valge peakapsas, punane peakapsas, savoia peakapsas, lillkapsas - planeedi Uleu taimed

Valge kapsas

_ · NB – „Kapsas on üks peamisi põllukultuure, millest on saanud mitmes riigis esmatarbekaupade köögivili. Selle Kasvab kõikjal - kuumas subtroopikas ja Arktikas...

...Valge peakapsas kuulub ristõieliste sugukonda. See on kaheaastane köögivili; esimesel aastal moodustuvad õisikud ja teisel seemned. Kapsa üks olulisemaid eeliseid, mida ühelgi teisel köögiviljal pole, on võime säilitada vitamiine pikka aega, umbes 6-8 kuud, milles ta on nii rikas. Kapsas sisaldab C- ja P-vitamiini, millel on oluline roll veresoonte seinte normaalse seisundi säilitamisel. P-vitamiini sisalduse poolest ületab kapsas kõiki teisi köögivilju, välja arvatud petersell ja spinat. Kapsas sisaldab vitamiine B1, B2, PP, vitamiinilaadset ühendit - koliini, millel on antisklerootiline toime. Pektiinisisalduse poolest jääb kapsas paljudele köögiviljadele alla, kuid on palju rikkam jämeda taimse kiu poolest. Koos väävliga (kuni 75 mg%) annab see märkimisväärse koormuse.

seedeorganid, mis on eriti ebasoovitav mõnede soolehaiguste korral. Kapsa madal süsivesikute sisaldus võimaldab seda lisada diabeetikute toidusedelisse.

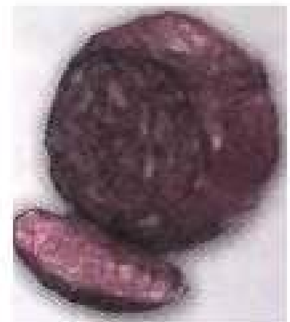
Kui seedeelundkonna poolt vastunäidustusi ei ole, on kapsas üks parimaid vahendeid normaalse soolestiku peristaltika säilitamiseks. Lisaks on kapsas hea kaaliumisoolade allikas ning aitab säilitada normaalset ainevahetust ja südamelihase aktiivsust. Kapsas sisaldab nagu ükski teine köögivili bioaktiivseid aineid, nagu viinhape ja U-vitamiin.

Viinhape aeglustab organismis süsivesikute muundumist rasvaks ja takistab seega liigse kaalu kogunemist. Kuna viinhape kuumtöötlemise käigus hävib, on soovitatav kapsast süüa värskelt.

U-vitamiin ennetab kaksteistsõrmiksoole haavandite teket,
Hea ravim koliidi ja gastriidi korral.

Punane kapsas

Punane ja valge peakapsas moodustavad ühe botaanilise liigi – peakapsa. See peakapsas erineb valgest peakapsast oma sinakasvioletse või tumepunase värvuse poolest...

... Kuna punane kapsas sisaldab kaks korda rohkem kiudaineid kui valge kapsas, on soovitatav seda süüa väikestes kogustes. Toiteväärtuse poolest ei jää see kapsas valgele kapsale alla: selles on rohkem C-vitamiini ja mõningaid mineraale - kaaliumi, kaltsiumi ja fosforit. Värvuse intensiivsus tuleneb värvaine antotsüaniini olemasolust. Punast kapsast saavad lisaks tervetele inimestele edukalt tarbida ka rasvumise all kannatavad patsiendid,

ateroskleroos, hüpertensioon. Madala suhkrusisalduse tõttu on see kapsas soovitatav diabeeti põdevatele patsientidele...

Savoy kapsas

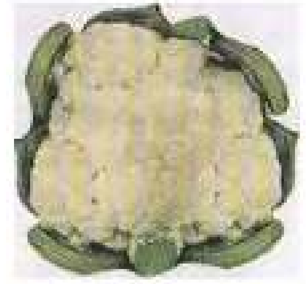
Savoi kapsas on kaheaastane taim ristõieliste sugukonnast Brassica perekonnast. Savoi kapsas erineb valgest kapsast selle poolest, et moodustab lahtise pea, millel on erinevat tooni rohelised kortsus ja lainelised lehed. *Savoi kapsas on levinud peamiselt Lääne-Euroopa riikides (Itaalias, Prantsusmaal), kus seda nimetatakse ka Milano kapsaks.*

...Savoia kapsas on väärtuslik dieettoode. Savoia kapsas maitseb nagu lillkapsas. Toiteväärtuse ja maitse poolest on see kapsas valgest kapsast parem: see on õrnem ja sisaldab vähem kiudaineid. Savoia kapsas sisaldab A- ja B-rühma vitamiine ning askorbiinhapet (sama palju kui valges kapsas), väävlit, rauda, lämmastikuaineid, millest pool on kergesti seeditavad valgud...

Lillkapsas

Lillkapsas on üheaastane taim, mis kuulub kapsaliste sugukonda Brassica... - *iidne kapsataimede liik. 14. sajandil omandas see laialdase leviku*

kuulsus Lääne-Euroopas. Tänapäeval kasvatatakse lillkapsast ka Ida-Euroopas ja Aasias.

Oma ebatavalise maitse ja aroomi tõttu leiab lillkapsas kaalu üha rohkem armastajaid ja austajaid. Lillkapsapead sisaldavad valke, mis sisaldavad asendamatut aminohapet metioniini ja vitamiinilaadset ainet koliini. Seetõttu on see oluline toidutoode maksahaiguste, ateroskleroosi ja diabeediga patsientidele. Lisaks on lillkapsas rikas A-, B- ja PP-vitamiinide, süsivesikute, kaltsiumisoolade, fosfori, magneesiumi ja raua poolest kergesti seeditavas vormis. Lillkapsas sisaldab vähem kiudaineid kui valge peakapsas, mis määrab selle väärtuslikud omadused seedetrakti haiguste all kannatavatele inimestele. Lillkapsas on kasulik kõigile ja eriti lastele. Ainult podagrahaiged ei tohiks puriinide sisalduse tõttu liigsest tarbimisest vaimustuda ... "

SP - Kapsas on väga väärtuslik paljunemistaim, mis loodi Uleul ja kanti Maale.

Kohlrabi on Uleu planeedilt pärit taim.

NB - "Kohlrabi on kaheaastane taim, kuulub ristõieliste sugukonda Brassica perekonda, on aedkapsa sort, mille vars on naeris-kujuline paksenemisega (varreköögivili).

Nimi "nuikapsas" tuleb sõnast "caulorapa": nii nimetasid vanad roomlased varsnaarikat . Nuikapsa vart kasutatakse toiduks – see on ümmarguse või ovaalse kujuga vili, millel on roheline või lilla koor ja valge mahlane viljaliha. Nuikapsa viljaliha on magus, mahlane ja õrn, maitselt sarnane valge peakapsa varrega.

Nuikapsast süüakse värskelt, keedetult ja hautatult. Oma toiteväärtuste ja kõrge toiteväärtuse tõttu nimetatakse nuikapsast mõnikord ka "põhjaapelsiniks". See sisaldab suurenenud koguses valku (2,8%), märkimisväärsel hulgal suhkrut (7,4%), sealhulgas sahharoosi, mis eristab nuikapsast teistest kapsasordidest. Nuikapsas sisaldab C-, B1-, B2-vitamiini, karotiini ja rohkem PP-vitamiini (0,9 mg%) kui teised kapsasordid. Nuikapsas sisaldab palju mineraalsooli, suurt kaaliumisisaldust (370 mg%) ja fosforit. Energiasisalduse poolest, mis nuikapsa söödava osa puhul on 43 kcal 100 g kohta, on see teisel kohal ainult rooskapsa järel ... "

Porrulauk, sibul, küüslauk on Maa kultuurtaimed, mis on loodud Uleu planeedi spetsialistide poolt uuritavad metsikud maismaavormid.

NB – "Sibulköögiviljad on liilialiste sugukonna mitmeaastased rohttaimed. Nad moodustavad erineva kuju ja suurusega sibulaid.

Porrulauk.

Porrulaugu sibul on väike ja koosneb valgetest, õhukestest, lihakatest soomustest. Paksuse järgi See erineb varrest vähe. Porrulauku tundsid juba muistsed egiptlased, roomlased ja kreeklased. Isegi siis kasutati seda laialdaselt toiduvalmistamisel. Arvatakse, et porrulauk pärineb pärlsibulatest, mida leidub metsikult Vahemere-äärsetes riikides. Porrulauk on väärtuslik toidutoode. Toitumisalase väärtuse poolest on porrulaugu kõige kasulikum osa vars. See sisaldab valke (kuni 3%) ja suhkruid.

(kuni 7%), rikas mineraalsoolade, eriti kaaliumi (225 mg%) ning C- ja B-vitamiinide poolest. Porrul on kasulik mõju seedimisele, maksale, neerudele ja sapipõiele. Varre maitse, millel on eriline meeldiv lõhn, on magusakas, kergelt vürtsikas...

Sibul.

Selle sibul koosneb väikesest põhjast, millest ulatuvad allapoole juured, ja ülaosas on kinnitunud paksenenud mahlased sibula algete ehk pungade soomused. Pungadest moodustuvad idanemise ajal uued sibulad ehk lehed ja õisi kandvad nooled. Ülemised (kattevad) kaks või kolm soomust kuivavad ja värvuvad sibula valmides, moodustades nn särgi, mis kaitseb söödavat osa vee aurustumise ja mikroorganismide tekitatud kahjustuste eest.

Sibula ülemist osa nimetatakse kaelaks. Sibul on üks vanimaid köögiviljakultuure. Nende kodumaaks peetakse Aasia kesk- ja edelaosa. Muistsed slaavlased hakkasid sibulat kasvatama enam kui 1000 aastat tagasi.

Sibul on kasulik hüpertensiooni ja ateroskleroosi korral, vähendab vere kolesteroolitaset, omab diureetilisi omadusi, seda kasutatakse podagra ja reuma raviks ning seda hinnatakse hea antiskorbuutilise vahendina. Sibul sisaldab eeterlikku õli (12–60 mg%), mis annab sellele lõhna ja terava maitse, samuti vitamiine B1, B2, PP, foolhapet ja pantoteenhapet. Sibul on rikas ka mineraalide poolest: kaltsium (31 mg%), fosfor (58 mg%), kaalium (175 mg%), naatrium (18 mg%), magneesium (14 mg%), raud (0,8 mg%). Sibulad sisaldavad suhkrut, peamiselt glükoosi ja fruktoosi.

Sõltuvalt sordist on sibulad lamedad, ümmargused, ovaalsed või piklik kuju valgest punakasvioletse värvuseni...

Küüslauk

Küüslauk kuulub sibulaliste sugukonda. See on sibul, mis koosneb 3–20 küünisest. Küüned paiknevad ühisel põhjal ja igal neist on kest. Väljastpoolt on küüslaugusibul kaetud kestaga (särgiga), mis on ühine kõigile küünistele. Küüslauk võib olla roosa või valge värvusega.

Küüslauk sisaldab valke (6,5%), suhkruid (3,2%), tärklist (2%), kiudaineid (0,8%), orgaanilisi happeid (0,1%). Küüslauk sisaldab 17 keemilist elementi, sealhulgas fosforit, kaaliumi, vaske, joodi, titaani ja väävlit. Eriti oluline on küüslaugus sisalduv jood, mida on 0,09 mg 100 g küüslaugu kohta. Küüslauk sisaldab 10–20 mg rauda – umbes sama palju kui õunad. Küüslauk sisaldab inimesele eriti väärtuslikke aminohappeid; see on rikas lüsiini poolest. Küüslauk ületab tiamiini sisalduse poolest kõiki teisi köögivilju.
sibulal ja küüslaugul on teravam maitse ja lõhn, madalam niiskusesisaldus ning suurem lämmastiku-, ekstraktiiv- ja mänguainete, samuti eeterlike õlide sisaldus (0,1–0,3%), mille peamine komponent on diallüüldisulfiid. Küüslaugus sisalduv eeterlik õli sisaldab nn fütontsiide -

ained, mis pärsivad mikroorganismide arengut. Rohelise küüslaugu lehed sisaldavad märkimisväärses koguses C-vitamiini (60 mg% ja rohkem).

Küüslauk on ravimtaim, see ergutab isu, seda kasutatakse seedetrakti mitmesuguste nakkushaiguste ravis ja see on hea diureetikum. Küüslauku kasutatakse ka rögalahtistina, mis leevendab kõhukinnisust.

bronhiaalastma, läkaköha ja bronhiidi kulg. Küüslauk ei ole aga kõigile kasulik. Seetõttu tuleks enne selle kasutamist ravi eesmärgil kindlasti arstiga konsulteerida. Küüslaugu liigne tarbimine võib põhjustada südame talitlushäireid, maohaavandite süvenemist ja muid tüsistusi...

Sibul ja selle sugulane küüslauk jõudsid meieni Aasiast koos paljude teiste vürtsidega. Küüslauk on üks maailma vanimaid taimi, mis on inimese tähelepanu köitnud. Seda on meie riigis kasvatatud iidsetest aegadest. On olemas legend: *kui paradiisist välja aetud Saatan esimest korda maa peale astus, kasvas küüslauk kohas, kuhu ta vasaku jalaga astus, ja sibul tema parema jala alt.*

Autent. - Siin on terake tõtt: Kollase Kosmose ainel ja olenditel on tugev vitonväli, seega taimed kasvavad nende lähedal kiiremini - isegi lootos võib seal õitseda... Aga praegu on see vaid legend..:

SP - See on suurepärane! Inimesed ei tea, aga nad mäletavad iidseid legende... Asi pole selles, et nad ajavad Saatana ja Kuradi segi, vaid selles, et legend räägib otse nende taimede päritolust. Tänan teid. Lugupidamisega. Ma ei oodanud seda... Kurb on seda kõike nüüd meenutada...

Inimeste ravimiseks vajasime vitamiini- ja fütontsiidirikkaid ravimeid. Me ei saanud kõigile laeva reservidest ravimeid pakkuda; need ravimid pidid pärast meie lahkumist Maal end paljundama. Otsustati luua maistest vormidest ravimtaimi, mis olid inimesele igapäevaseks toiduks vajalikud.

päev.

Meie botaanik, taimede vitontehnoloogiate spetsialist Osep Rep, tegeles metsikute muldade taimede valikuga, dešifreeris nende vitonmaatriksid ja disainis uusi taimi. Nii loodi porrulauk, sibul ja küüslauk. Nagu ta mulle hiljem rääkis, võttis ta lihtsalt maise vormi, suurendas kõige maitsvamat osa - metsiku sibula valget vart -, küllastati see kasulike ainete ja vitamiinidega: tulemuseks oli värskelt tarbitav sibul. Pikaajaliseks säilitamiseks lõi ta modifikatsiooni, kus vars muudeti naeriks. Sama tegi ta küüslaugurohuga. Tema loomingus on palju kasulikke aineid; metsikutel vormidel neid lihtsalt nii palju pole ja pole kunagi olnud.

Ausalt öeldes leian, et küüslauk on minu jaoks vastik: ma ei talu selle lõhna. Aga ma tean, kui vajalikud sibul ja küüslauk inimestele on, kui palju elusid need on päästnud. Tark esindaja, ta tegi oma tööd hästi – see tõi suurt kasu.

Porgand on Uleu planeedi taim

NV - "Porgand on sarikaliste sugukonda kuuluv kaheaastane (harvemini ühe- või mitmeaastane) rohttaim. Toiduks kasutatakse paksenenud peajuurt. Porgandit *tundsid juba vanad kreeklased ja roomlased,* kuid Euroopas levis see laialt alles 14.-16. sajandil. Porgand on üks väärtuslikumaid köögiviljakultuure."

See on kasulik mitmesuguste haiguste korral: aneemia, bronhiit, mõned naha- ja südame-veresoonkonna haigused ning haavade paranemine. Kuid porgandid on eriti olulised nägemise säilitamiseks. Porgand sisaldab palju bioloogiliselt väärtuslikke aineid: provitamiin A (karoteen) - 9 mg 100 g porgandi kohta, vitamiine B1, B2, PP, C (5 mg%). Porgandijuured sisaldavad organismile *vajalikke* mineraalsooli - naatriumi, kaaliumi, kaltsiumi, magneesiumi, fosforit, rauda. Porgandite iseloomulik maitse ja lõhn tulenevad eeterliku õli olemasolust (10-14 mg%). Porgand sisaldab märkimisväärses koguses suhkruid (6%), lämmastikku sisaldavaid aineid (1,3%) ja veidi kiudaineid (1,2%). Põhimõtteliselt on kiudained südamikus...

SP - imeline köögivili, kingitus meie planeedilt maainimestele.

Petersell on Uleu planeedilt pärit taim.

NB – Petersell on kaheaastane taim selleriliste (umbelliferae) sugukonnast. See on väga väärtuslik ja laialt levinud köögivili. Juurviljad ja lehed, millel on meeldiv lõhn ja maitse, on rikkad eeterlike õlide poolest. Petersell on väga kuulus.

on pikka aega kasutatud ravimtaimena. Tema kodumaaks peetakse *Vahemere-äärseid riike.*

Peterselli on köögiviljana kasvatatud 14. sajandist alates. Petersell on rikas A-provitamiini, C-, B1-, B2-, PP- ja K-vitamiinide poolest, sisaldab foolhapet ja mineraalsooli. Eriti rikkad on nende poolest noored petersellilehed: näiteks sisaldab see 150 mg% C-vitamiini, 340 mg% kaaliumi, 240 mg% kaltsiumi, 95 mg% fosforit ja 79 mg% naatriumi. Rahvameditsiinis soovitatakse peterselli neerude, põie põletikuliste haiguste ja reuma korral. Sellel on tugev diureetiline toime ja see aitab organismist sooli eemaldada. Väärtusliku ravimtaimena kasutatakse seda südame-veresoonkonna haiguste korral...

Peatükk 50.
Köögiviljade väest.

Oma raamatus "Köögiviljade valmistamine" kirjutab N. I. Brunek: "Köögiviljadest on saanud meie toidusedelis nii lahutamatu osa, et mõnikord me isegi ei mõtle nende pakutavatele eelistele. Juba iidsetest aegadest on köögivilju kasutatud toiduna, dieet- ja ravimainena. Taimne toit on enamiku inimkonna toidusedelis juhtival kohal ja mõne rahva jaoks on see peamine."

On kindlaks tehtud, et õige taimede valiku korral saab organism lisaks süsivesikutele, rasvadele, vitamiinidele ja mineraalidele suures osas ka valke, mis sisaldavad organismile vajalikke aminohappeid. Tõsi, ranget dieeti piisava valgukogusega tasakaalustada pole lihtne ning üsna keeruline on süüa palju köögivilju, pähkleid, puuvilju ja ube. Siiski on palju usaldusväärseid tähelepanekuid, mis veenavad meid taimse toidu söömise otstarbekuses ja näitavad, et piirkondades, kus toidus domineerivad mitmekesised köögiviljad, on inimesed vähem haiged ja elavad kauem.

Köögiviljad stimuleerivad oluliselt seedenäärmete ja maksa tegevust. Kui köögivilju tarbida koos liha, munade, kala, kodujuustu ja muude valgurikaste toitudega, siis maomahla sekretsioon peaaegu kahekordistub ning valk ise imendub paremini.

Köögiviljade toiteväärtuse määravad peamiselt süsivesikute, orgaaniliste hapete, lämmastiku ja tanniinide sisaldus. Köögiviljadel on erakordselt oluline roll vitamiinide allikana. Koos köögiviljadega saab inimkeha suurema osa mineraalidest.

Köögiviljade keemiline koostis on erinev ja sõltub nende tüübist, sordist, küpsusastmest, koristusajad, ladustamisviisid jne.

Värsketel köögiviljadel on kõrge veesisaldus – 70–95%. See annab taimekoele mahlakuse ja elastsuse ning on lahustajaks suuremale osale kuivainetest. Ladustamise ajal kaotavad köögiviljad aurustumise tõttu osa niiskusest.

Köögiviljades leiduvad mineraalid orgaaniliste soolade kujul ja mineraalhapped. Nende kogusisaldus on vahemikus 0,2–2%. Nende hulgas on kõige olulisemad kaalium, raud, vask, kaltsium, naatrium ja fosfor.

Tänu kaaliumsoolade rikkalikule sisaldusele on köögiviljad kasulikud südame-veresoonkonna, neerude ja maksa haiguste korral. Köögiviljad, eriti suvikõrvits, kõrvits, sveut, kapsas ja petersell, aitavad kaasa kaaliumsoolade sisalduse tõttu neis

vedeliku eemaldamine organismist. Kartul, oad, herned ja rohelised herned sisaldavad palju kaaliumsooli.

Raud on inimestele äärmiselt vajalik: selle puudus põhjustab aneemiat; Rikkalikud rauaallikad on salat, petersell, oad, herned ja tomatid.

Vask on vere püsiv komponent, seega on oluline lisada aneemiaga laste ja rasedate toidusedelisse köögivilju - eriti kapsast, kartulit, baklažaani, rohelisi herneid, spinatit, peterselli, kaalikat, suvikõrvitsat, porgandit ja mitmesuguseid lehised, vase poolest kõige rikkamad.

Kaltsium ja selle soolad, mis on vajalikud keerukate vere hüübimisprotsesside jaoks ning säilitavad kesknärvisüsteemis õige tasakaalu ergastuse ja pärssimise vahel, leiduvad salatis, rohelises sibulas ja porrulaugus, naeris, suvikõrvitsas, kapsas, porgandi ja peterselli juurtes. Peterselli rohelised on eriti kaltsiumirikkad.

Köögiviljades sisalduvad leelismetallide soolad mängivad olulist rolli Säilitades happe-aluse tasakaalu inimese veres ja kudedes.

Mikroelemente - joodi, väävlit, pliid, fluori, mangaani ja teisi - leidub milligrammides või grammides 100 g toote kohta.

Kõigist köögiviljades sisalduvatest ainetest moodustavad kuni 90% süsivesikud, mille hulgas on suhkrud, tärklis, kiudained, hemitselluloos ja pektiini sisaldavad ained.

Suhkrud on peamiselt glükoos, fruktoos ja sahharoos. Näiteks porgandites ja melonites domineerib glükoos, arbuusides fruktoos ja suhkrupeedis sahharoos. Erinevate köögiviljaliikide suhkrusisaldus on väga erinev. Seega sisaldavad kurgid keskmiselt 2,5% suhkrut, tomatid 3,5% ja sibulad 5–14%.

Tselluloos on taimsete kudede peamine ehitusmaterjal. rakud. CE sisaldus köögiviljades jääb vahemikku 0,3–3,5%.

Väike kogus kiudaineid leidub arbuusides, kurkides (0,3–0,6%), suvikõrvits (0,3%). Mädarõigas (2,8%) ja till (3,5%) sisaldavad palju kiudaineid. Köögiviljade pinnakihid, eriti kattekoed, sisaldavad rohkem kiudaineid kui sisemised osad.

Lisaks tselluloosile sisaldavad taimerakkude membraanid ka hemitselluloose. (poolkiudained). Neid leidub tavaliselt rohkemates köögiviljades, mis sisaldavad rohkem kiudaineid.

Köögiviljades sisalduvad kiudained ja hemitselluloos, mis soolestikus intensiivselt paisuvad, imavad sealt liigse ammoniaagi ja sapppigmente, mille tulemusel väheneb veres uurea hulk. Suhteliselt hiljuti on kindlaks tehtud, et taimsete kiudainete puudus toidus on täis mitmesuguste seedetrakti haiguste esinemist, alates kõhukinnisusest kuni selliste tõsiste haigusteni nagu polüübid, soolekasvajad, diafragma song ja sapiteede puudulikkus. Selles osas tasakaalustamata toit on sageli üks diabeedi ja ateroskleroosi tekke teguritest.

Teine oluline kiudainete eelis on see, et need justkui „tõrjuvad" köögiviljade energiaväärtusest olulise osa välja. Kui näiteks 100 g rukkileiva kohta on see 214 kcal, siis 100 g baklažaani kohta - 24, kaalika kohta - 37, suvikõrvitsa kohta - 27, valge peakapsa kohta - 28, rohelise sibula kohta - 22, porgandi kohta - 33-.
43, värsked kurgid -10-15, paprikad - 23-27, peet - 48 kcal,

Enamik köögivilju, kuigi neil pole kõrget energiaväärtust, aitavad kiudainete rohkuse tõttu kaasa varajasele ja üsna püsivale täiskõhutundele ning see on eriti oluline seedetrakti rasvumise ennetamise ja ravi meetmete kompleksis.

Pektiinained on rakkudevahelised ained, mis koosnevad süsivesikute iseloomuga kõrgmolekulaarsetest ühenditest; köögiviljades leidub neid protopektiini ja pektiini kujul. Küpsed viljad sisaldavad protopektiini, mis annab neile tugevuse.

Vilja valmides muutub protopektiin lahustuvaks pektiiniks, mille tõttu rakkudevaheline aine pehmeneb ja vili omandab oma iseloomuliku pehmuse.

Kõrvitsas, squashis ja peedis on üsna palju pektiini.
porgandid, oad, redis jne.

Pektiiniühendid, mis paisuvad soolestikus, imavad liigset kolesterooli, orgaanilisi ja anorgaanilisi mürgiseid aineid ning seejärel lahkuvad kehast koos nendega.

Köögiviljades leiduvad tavalised orgaanilised happed on õunhape, sidrunhape, oksaalhape jne. Rabarberil (1,0%), hapuoblikas ja tomatitel (0,5%) on eriti kõrge happesisaldus; teised köögiviljad sisaldavad umbes 0,1% happeid. Mõned köögiviljaliigid sisaldavad ühte, kahte või enamat hapet.

Orgaanilised happed annavad köögiviljadele spetsiifilise meeldiva maitse. Koos pektiinainetega pärsivad need soolestikus soovimatuid mädanemis- ja käärimisprotsesse ning koos kiudainetega soodustavad regulaarset tühjenemist.

Lämmastikku sisaldavaid aineid leidub köögiviljades valkude, aminohapete ja muude ühendite kujul. Palju lämmastikku sisaldavaid aineid leidub kaunviljades (2,4–6,5%), kapsas (1,8–4,8%), spinat (2–4%), salatiköögiviljad (0,6–2,9%) ja kartulid (1,5–2,6%).

Glükosiidid - solaniin, sinigriin, hesperidiin ja teised, kuigi neid leidub köögiviljades väikestes kogustes, annavad neile kibeda maitse ja spetsiifilise aroomi. Kõige sagedamini leidub neid nahas, seemnetes ja harvemini viljalihas.

Tanniine, millel on hapukas (kokkutõmbav) maitse, leidub enamikus köögiviljades väikestes kogustes (0,1–0,2%).

Värvaineid, mida iseloomustab suur mitmekesisus, leidub köögiviljades antotsüaniinide, karotenoidide ja klorofülli kujul. Antotsüaniinid on pigmentide rühm, mis värvib köögivilju erinevat tooni punaseks ja siniseks. Selliseid pigmente on kõige rohkem peedis, baklažaanides ja tomatites. Antotsüaniinid osalevad oksüdatsiooni-redutseerimise protsessides, mis on inimkeha jaoks äärmiselt olulised.

Karotenoidid on suur rühm rasvlahustuvaid pigmente, mis värvivad köögivilju oranžikaspunaseks ja kollaseks. Levinud karotenoidid on karoteen, lükopeen, hüpoksantiin. Karoteen (provitamiin A) on oranžikaskollase värvusega ja seda leidub rohelistes taimelehtedes, kus klorofülli roheline värvus seda varjab, ning ka porgandites ja melonites: lükopeeni (oranžikaspunast) leidub tomatites (5–8 mg%), günoksantiini aga paprikates.

Karotenoidid on toitumise olulised komponendid, kuna inimkeha neid ei sünteesi. Nende bioloogiline tähtsus on samuti suur: nad osalevad valgustundlike ühendite moodustumisel, mis tagavad hämaruse nägemise.

Klorofülli, mis annab köögiviljadele rohelise värvuse, leidub suurtes kogustes spinatis.

Köögiviljad on C-, P-, A-, B1- ja B2-vitamiinide allikana märkimisväärse väärtusega. C-vitamiini sisaldus teatud köögiviljaliikides on järgmine (mg%): kapsas - 35–65, kartulis - 20, kurkides -10, tomatites - 25. P-vitamiin kuulub suurde flavonoidide rühma, mis tugevdavad veresoonte seinu. Näiteks valges peakapsas on selle sisaldus -30 mg%. A-vitamiin muundub inimkehas karoteenist. Porgand, kõrvits ja lehtköögiviljad eristuvad suure karoteenisisalduse poolest. B1-vitamiini leidub köögiviljades väikestes kogustes: kapsas 0,6 mg%, kartulis, porgandis ja spinatis - 0,1 ***mg%.*** B2-vitamiini leidub köögiviljades ka kümnendikutes ja sajandikutes mg% ning ainult spinatis on seda vitamiini palju (0,25 mg%).

Köögiviljad sisaldavad spetsiaalset ainet - viinhapet. Sellel on spetsiifiline võime pärssida lipogeneesi ehk süsivesikute muundumist rasvadeks inimkehas. See hape on suurepärane ravim rasvumise vastu. Päris palju viinhapet leidub porgandites, redistes, suvikõrvitsas, tomatites ja värsketes kurkides.

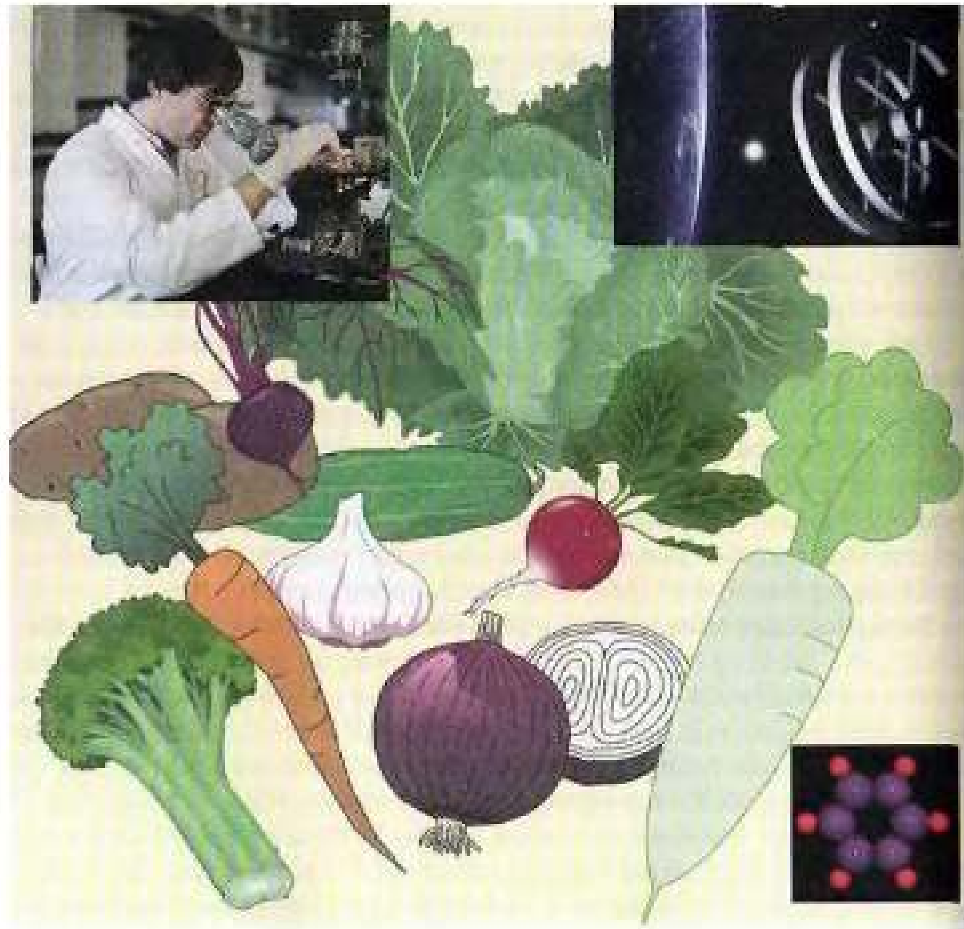
Köögiviljade lõhn sõltub eeterlike õlide olemasolust, mille hulka kuuluvad erineva iseloomuga ühendid: terpeenid, alkoholid, aldehüüdid, ketoonid, fenoolid, estrid jne. Enamiku eeterlike õlide koostist on vähe uuritud, kuna nende sisaldus taimedes on tühine. Vürtsidena kasutatavates taimedes mõõdetakse eeterlike õlide hulka kümnendikutes ja sajandikutes protsentides. Seega koosnevad tilli eeterlikud õlid limoneenist, apiolist, karvoonist; redis - raphanoliidist. Palju eeterlikke õlisid leidub tilliseemnetes (2,5%) ja petersellis (2,7%), peterselli juurtes (0,05%) ja pastinaagis (0,35%). Maksimaalne eeterlike õlide kogus koguneb köögiviljadesse ajaks, mil need on täielikult küpsed.

Väikeses koguses eeterlikud õlid ergutavad isu, suurendavad seedemahlade eritumist ja urineerimist. Suurtes kogustes ärritavad nad neere ning mao ja soolte limaskesti.

Mõned taimed, eriti sibul, mädarõigas, küüslauk, redis, vürtsikas roheline, vabastavad fütontsiide (lenduvaid aromaatseid ühendeid), millel on antibakteriaalsed omadused ja lisaks võime tugevalt stimuleerida mao sekretsiooni. Sellega seoses tuleks neid köögivilju nefriidi, südamelihaste ja ajuarterite spasmide kalduvuse ning mao, kaksteistsõrmiksoole, kõhunäärme, maksa ja sapiteede krooniliste haiguste ägenemise korral tarbida kas väga ettevaatlikult või need täielikult toidust välja jätta.

Köögiviljad on organismile vajalikud iga päev ja igal aastaajal. Täiskasvanu päevane köögiviljade tarbimise norm, välja arvatud kartul, peaks olema 300–400 g. Seda kogust ei tohiks vähendada ei talvel ega kevadkuudel. Näiteks köögiviljade puudumine toidus varakevadel on üks põhjusi, miks organismi üldine vastupanuvõime külmetushaigustele ja nakkushaigustele väheneb.

Köögiviljad on talvise-kevadise menüü jaoks hädavajalikud. Sel perioodil on meie kehal eriti puudus vitamiinidest. Neid saab täiendada mitte niivõrd tablettide võtmisega, kuivõrd puuviljade ja muidugi köögiviljade – valge kapsa, porgandi, naeri ja kartuli – söömisega. Seetõttu on füsioloogide nõuanne täiesti õigustatud: „Ükski lõuna-, hommiku- ega õhtusöök ei tohiks olla tehtud värsketest, võimalusel toorestest köögiviljadest.“

Kui köögiviljatoidud õigesti valmistada, säilib nende toiteväärtus... Iga roa bioloogilist väärtust saab hõlpsalt suurendada, lisades sinna paar toorest köögivilja...

„Köögiviljade vägi on suur" - nii hinnatakse seda toodet 1073. aasta *„Svjatoslavi Izborniku"* teoses . Kaasaegsete teadlaste arvamus köögiviljade kohta on täielikult kooskõlas tundmatu iidse vene krooniku järeldusega.

Looduse helde köögiviljavalik on suurepärane, kõik nad on tuleks toitumises laialdaselt kasutada.

Peatükk 51.

Mõtisklusi Prometheuse kingituste üle.

Autor: Nii paljastuvad igapäevased, tuttavad asjad ootamatul moel. Tavalised köögiviljad, millega olete lapsepõlvest peale harjunud, osutuvad väärtuslikuks toiduaineks, millel pole inimkehale avaldatava mõju tugevuselt võrdset. See on ideaalselt tasakaalustatud toit, mis võimaldab teil hästi seedida leiba, liha ja kala ning millel on ka raviv toime.

Me peame neid enesestmõistetavaks, looduse kingituseks. Enamik meist pole kunagi mõelnud, mida tavalised köögiviljad sisaldavad, kuidas need organismile mõjuvad, milline on nende tähtsus meie elus, kuidas nad üldse planeedile ilmusid. Veelgi üllatavam on see, kuidas nii mitmekesised ja inimestele väärtuslikud taimed said äkki ilmuda vaid vähestes kohtades planeedil, kus põllumajandus alguse sai.

Üks neist kohtadest on nüüd inimtühi ja põllukultuuride kasvatamiseks kõlbmatu, kuigi varem, kui laev Semyasy seal oli, oli see preeria. Vahemere ääres asuva piirkonna taimestik

rannik oma mitmekesisuse ja produktiivsuse poolest jääb oluliselt alla planeedi troopilistele piirkondadele, kus looduses nii rikkalikku väärtuslike köögiviljade valikut ei esinenud. Vahemere köögiviljadele tervikuna pole ühelgi mandril tõsist konkurenti. Kuidas said need nii vaesesse piirkonda ilmuda? Huvitav, kuidas ja kuidas saavad Darwini teooria toetajad neid lihtsaid järeldusi põhjendada?

Otsustades köögiviljade erakordsete omaduste ja väärtuse järgi, on need kõrgelt arenenud tsivilisatsiooni produkt, mis on maisest tsivilisatsioonist kaugel ees. Ja need pole lihtsalt taimed teiselt planeedilt, vaid ilmselt parim, mida tsivilisatsioon oma rahvale pakkuda sai, saates oma parima laeva pikale lennule teisele tähele. Ilmselt olid need hoolikalt valitud taimed suure meeskonnaga kosmoselaeva kasvuhoonetesse. Nende saagikus on tohutu: see köögiviljakomplekt suudaks minimaalsete istutusalade ja tööjõukuludega pakkuda sadadele inimestele täisväärtuslikku terapeutilist, tasakaalustatud ja vitamiinirikast toitumist sadadeks aastateks! Meie praegune teadus on sellise asja "võimetest väljas";

SP - Täiesti õige. Oleme andnud ka paljunemistaimi, millest saab luua palju uusi vorme ja sorte: uute kasulike sortide saamiseks piisab nende ristamisest teiste taimedega tavalise tolmeldamise meetodil. Köögiviljad on saagikuse poolest väga produktiivsed ja loodusliku ravimina asendamatud.

Nagu paljud teised taimed, loodi need vitontehnoloogia abil Uleu teaduskeskuste laborites. Meie "Taevakaitsjate" kasvuhooned valmistas lennuks ette Uleu planeedi Taimekasvatuse Instituut, mis on minu kodumaa parim. Lisaks koosnes meeskond parimatest spetsialistidest, sealhulgas taimekasvatajatest - vitonistidest.

Kui me seisime silmitsi näljaprobleemiga, tegin ise *otsuse* anda inimestele köögivilja- ja teraviljaseemneid ning õpetada neile nende kasvatamise tehnoloogiat. Meil polnud muud valikut – vastasel juhul sureksid inimesed massiliselt nälga ja haigustesse. Teie tsivilisatsiooni areng jääks pikaks ajaks lükkuma...

Meil polnud aega köögiviljade "maa modifikatsioonide" väljatöötamiseks, need olid mõeldud vegetatsiooniks Uleu aasta tingimustes, mis oli 539,5 Maa päeva, seega osutus enamik köögivilju Maa 365-päevase aasta tingimustes kaheaastasteks. Maal oli ka varem 538-päevane aasta, kuid sellised väärtuslikud köögiviljad poleks looduses iseseisvalt ellu jäänud - neid oleksid söönud metsloomad, metssead ja kabjalised on suurepärase haistmismeelega.

Inimesed ise küsisid neid seemneid, sest nägid, et peotäiest köögiviljaseemnetest, kui need kevadel külvata, piisab sügisel suure toidukoguse saamiseks, mis tagab toidu tervele perele järgmise saagikoristuseni. Ja seda minimaalsete tööjõukuludega ning ilma tööriistadeta – köögiviljade külvamiseks saab pisikese maalapi töödelda lihtsa terava kepiga.

Selle programmi toetamiseks suurendasime mereäärse nisukultuuride pindala 20 hektarilt 90 hektarile ja köögiviljaseemnete tootmiseks mõeldud pindala 4 hektarilt 6 hektarile. Olime seemnete jagamisel väga ettevaatlikud: meie võimalused olid piiratud, kuigi andsime ära viimasedki, vähendades sellega meeskonna toidukulusid... Me ei jaganud neid lihtsalt võrdselt kõikidesse piirkondadesse, vaid otsustasime, mida ja kui palju anda, alles pärast konkreetse piirkonna taimestiku ja loomastiku produktiivsuse uurimist.

Näiteks ei andnud me Ameerika mandrile köögivilju – neil oli oma sorte piisavalt, asteegidele ja inkadele me nisu ei andnud, kuna neil polnud maa harimiseks veoloomi ning meie suure töökoormuse tõttu oli problemaatiline karjade üle ookeani toimetamine ning pealegi oli neile juba maisi antud: see on produktiivsem ega vaja suurte alade pidevat kündmist.

maad.

Ja Vahemere rannikule, kuna see on floora poolest kõige vaesem, andsime köögivilju ja nisu. Fakt on see, et nisu kasvatamiseks oli vaja tööriista.

- ader ja tööloomad - pullid. Meie vitonitehnoloogiate ja loomade spetsialist Ure Pron lõi koduveiste vitonimaatriksid, kasutades metspulli valemeid. Aretasime veiseid taludes ja andsime nisu ainult väljaõppinud peredele koos pullide ja atrade karjadega, mistõttu levis nisu ainult ühest piirkonnast.

Autent. – Jah. Ameerika manner on palju rikkam – näiteks olid seal oad. See on „valgirikas (4%), sisaldab olulisi aminohappeid: metioniini, trüptofaani, lüsiini, arginiini, türosiini ja histidiini. See sisaldab suhkruid (2,0%), tärklist (2,0%), kiudaineid (1,0%). Lisaks sisaldavad oad glükokiniini (insuliini sarnane aine, millel on kasulik mõju veresuhkru ainevahetusele), mistõttu neid soovitatakse diabeetikutele. Rahvameditsiinis kasutatakse kuivatatud oakaunade keediseid reuma, neeruhaiguste korral ja diureetikumina.“ Semyasa, ma võin teile näidata selle taime ja ubadest endist värvilisi pilte – need on mul köögis olemas.

SP - Näita mulle... Olgu, näri seda, palun, ma tahan aru saada ubade maitsest... See on istes! Oad on istes Uleu! Ma ei saa aru, kuidas need sinna said... ilmselt tegi Tiu Zun otsuse minu äraolekul ja unustas mulle siis öelda või andis keegi Ameerika baasist istes, mis olid mõeldud baasimeeskonna toiduks, kohalikele... Võib-olla oli üleandmine volitamata. Ameerika baasi juhtis Sim Pit, seal oli 51 spetsialisti. Saatsime sinna jahu, köögivilju ja kotte ube! Aitäh, sa tegid mind õnnelikuks...

Autor: Vau! Aga mul on seda inimestele raskem tõestada. Köögiviljadega on see lihtsam – nad kõik ilmusid eikusagilt samal ajal, samas kohas ja see on süsteem. Süsteemiga ei saa vaielda... Kui on erand, võivad vastased seda õnnetuseks tõlgendada... Aga Euroopas polnud ube (istes) ja need oleksid pidanud pärast sinu lahkumist Araabia põldudele jääma? Mida me peaksime siin tegema?

SP - Ma arvan, et kvantitatiivne tegur toimis - istese seemned, nagu ka nisuseemned, on samuti toit, aga isteseeme on mitu korda suurem kui nisuseeme, seega said inimesed meie saaki hävitanud veeuputuse ja sellele järgnenud näljahäda ajal need lihtsalt ära süüa ja peotäie nisu külviks jätta, köögiviljaseemneid aga üldse ei sööda. Neid ei saanud ka lihtsalt päästa: me kasvatasime istese seemneid niisutatud maadel ja evakueerimise ajal eemaldati Poseidoni magestamisjaam - seda ei saa mereveega kasta ja ilma kastmata kuivas kõik ära... Selleks ajaks, kui me aru saime, mis on mis, polnud seemneid enam alles. Ma arvan, et see on loogiline ja piisav seletus, kui sa mõistad "süsteemi", nagu sa ütled...

Autor: - Tasakaalustatud köögiviljade ja vitamiiniderikas leiva toitumine tagab inimese täieliku arengu, sealhulgas ilmselt ka vaimses mõttes. Lõppude lõpuks on Euroopa teaduse ja kunsti arengus teistest rahvastest ette jõudnud; Euroopast pärit inimesed lõid Ameerika osariigid, mõjutasid kogu Maa praeguste riikide struktuuri arengut, lõid planeedi tänapäevase teadusliku ja tehnilise tsivilisatsiooni...

SP - Kahtlemata. Mõju on kõige otsesem ja kohesem. Euroopale mõeldud köögiviljade ja nisu "komplekt" osutus täielikumaks ja tasakaalustatumaks toiduks isegi kui troopika toidutaimed. Seetõttu jõudis Euroopa arengus ülejäänud planeedist ette. Kuid me ei tohi unustada tõsiasja, et köögiviljadest toidu saamiseks tuli neid kasvatada, maad harides ja taimi targalt hooldades, mitte loodusest valmiskujul koguda, nagu troopikas. Töö ja nälg panevad mõistuse tööle. Kui sa ei tööta, siis sa ei söö. Lisategur sotsiaalses arengus on toit kõige targematele, haritumatele ja töökamatele. Ühiskond areneb kiiremini...

Autent. - Ja miks ei antud köögivilju edasi näiteks Aafrika rahvastele või Austraalia? Kas oli tõesti nii raske mõnda seemnet edasi anda? Näiteks Aafrikas on palju söödavaid taimi, aga need pole nii väärtuslikud kui teie omad – Aafrika floora ajab mustanahaliste kõhud paisuma. Ja Austraalias on kohalik loodus palju kesisem – Austraalia aborigeenid söövad endiselt usse ja vastseid.

SP – Ja kellele oli seda edasi anda? Meil oli ka baas Aafrikas – Tšaadi järve ääres, mis oli amfiiblennukite loomulik maandumispaik; näiteks oli seal palju metsloomi, söödavaid taimi ja mustanahalised olid metsikud ning jahtisid mitte loomi, vaid üksteist. See on hirmutav... Nad sõid üksteist... Samamoodi Austraalias, Uus-Meremaal, mõnel Okeaania saarel... Kellele me seda edasi andsime? Kannibalidele?

Autent. - Jah, see on meie planeedile häbiplekk isegi meie ajal... Kesk-Aafrikas, Amazonase sügavas kõnnumaal, õitseb kannibalism endiselt. Näiteks eelmisel aastal sõid kusagil Amazonase piirkonnas, Lõuna-Ameerikas, põliselanikud terve teadusliku ameeriklase.
ekspeditsioon...

Mitte nii kaua aega tagasi valitses Kesk-Aafrika impeeriumi vastik keiser Bokassa. Ta sai „kuulsaks" selle poolest, et sõi iga päev inimliha. Oma varude täiendamiseks püüdsid paleevalvurid kinni mustanahalisi lapsi ja koolilapsi, keda Bokassa lõbu pärast maha lasi, ja seejärel nülgisid kokad laste surnukehad, täites külmikud Bokassa jaoks inimlihaga... Kui ta oma riigi rahvas kukutas, põgenes ta Prantsusmaale, kus elas luksuslikku elu. Prantsuse valitsus, teades täpselt, kellega neil tegemist on, „soojendas" seda kannibali oma pealinnas „eriteenete eest Prantsusmaale". Jah, raha on paljude jaoks Maal inimmoraalist kõrgemal... Häbi...

SP - Kas see on laste kohta tõesti tõsi?... Õudusunenägu...

Autor: Tõsi... Kannibalism pole kõikjal, aga see on jäänud... Aga meie ajaloos on palju näiteid sellest, kuidas terveid rahvaid kasumi nimel hävitati – tsiviliseeritud barbarite poolt." See oli eriti ilmne uute maade koloniseerimise ja põllumajanduseks arendamise ajal. Maade arendamise ajalugu põllumeeste poolt ja assimilatsioon, kohaliku mittepõllumajandusliku elanikkonna väljasuremine Vene impeeriumis Siberi arendamise ajal, Aafrika ja Ameerika koloniseerimine on täis selliseid fakte... Ükski rahvas ei ole põllumeestega konkurentsivõimeline. Lõppkokkuvõttes ei olnud uute maade vallutamise peamisteks relvadeks mitte Winchester ja Colt, vaid asuniku vanker ja taluniku ader...

Piisas kott ube ja nisu, kott köögiviljaseemneid. Asunikud kündisid maad, koristasid saagi ja said toiduvaru, mis võimaldas neil edasi liikuda ja sõda pidada. Nii loodi kindlused – baasid valgete inimeste edasiliikumiseks Ameerika läände. „Vaskpunaste" sõdalased pidasid „maa sisse kaevamist" oma väärikuse alla kuuluvaks: nende arvates peaks endast lugupidav mees piisoneid odaga taga ajama või „skalpe jahtima". Nad ei saanud aru, et ilma vähemalt aasta toiduvarudeta on pikk sõda võimatu. Piisas sellest, kui nad seejärel oma jahimaadelt välja tõrjuda, isegi lühikeseks ajaks, et nad esimesel talvel hukkuksid: indiaanlastel polnud sõja pidamiseks toiduvarusid... Ja asunikud ei selgitanud indiaanlastele põllumajanduse tõde – nad lihtsalt hävitasid nad, kuigi see polnud üldse vajalik; Indiaanlased hukkuksid ise lihtsalt, kui metsade ja preeriate metsik maastik muutuks põllumajanduspiirkonna kultuurmaastikuks... Indiaanlased olid hukule määratud: nad pidid kas ise põllumeesteks hakkama või andma teed neile, kes oskasid maad harida... Semyasa, kas sul on habe?

SP - Jah, juba hall... Miks sa küsid?

Autent. - Fakt on see, et just "Taevakaitsja" meeste habemed said hiljem inkade ja asteekide impeeriumide surma kaudseks põhjuseks Ameerika mandril. Mõnede ajaloolaste sõnul ei suutnud indiaanlased, kellel olid tohutud armeed, Hispaania konkistadooride väikestele salkadele praktiliselt vastu panna. Indiaanlastel polnud näol juukseid ja nad pidasid habemikku hispaanlasi "jumalateks"; Ilmselt olid legendid teie laeva meeskonna "valgehabemega jumalatest" neis kindlalt juurdunud. Konkistadoorid pühkisid Kesk-Ameerika iidsed põllumajandusriigid kergesti Maalt minema, hävitades kulla nimel nii inimesed kui ka nende kultuuri...

SP - See on kurb... Jumal mõistis köögiviljaseemnete inimestele üleandmise hukka. Ta uskus, et valmis taimi saab üle anda vaid erandjuhtudel, nagu juhtus Raki ekspeditsiooniga vahetult pärast katastroofi, ja et kontrollitud evolutsiooni käigus peaksid inimesed endale toidutaimi looma kohalikest vormidest, nagu näiteks kartulitega tehti: nad kandsid üle palju esialgseid "toorikuid" - madala tootlikkusega paljunemisvorme, millest inimesed seejärel ise kõrge saagikusega sorte aretasid. Ma ütlesin, et see oleks mõistlik Ameerika ja Aasia jaoks, kus ma köögivilju ei üle kandnud, ja Aasia Vahemere piirkonnas polnud millestki toidutaimi luua - loodusvarad on vaesed. Oli vaja köögivilju inimestele üle anda, muidu oleksid nad surnud. Ma ei suutnud Teda kunagi veenda...

Mõtlesin selle üle palju ja alles mõne aja pärast suutsin sellest kõigest lõpuni aru saada. Nüüd mõistan *Isa tarkust:* väärtust oma töös on see, mida oled teeninud, mida oled ise loonud. Mäletate oma aretajaid, kes arendasid uusi produktiivseid sorte, aga kas mäletate neid, kes lõid köögivilju? Vana-Rooma ajast pole sinuni jõudnud ükski taimekasvataja nimi: "kingitusi" peeti enesestmõistetavaks, inimesed ei mõistnud ja ei mõista siiani nende väärtust. Nad isegi unustasid, kes neile selle kõik andis... Ja siis mõtlesin rohkem emotsioonidele ja soovile inimesi aidata; ma ei kujutanud ikka veel täielikult ette kõiki kiirendatud arengu tagajärgi.

Universumi tsivilisatsioonide arengu ajaloos pole sellist juhtumit varem olnud. Kõikjal ja alati arenesid kõik tsivilisatsioonid sama skeemi järgi: esmalt loodi biosfäär, seejärel selle viimane lüli - inimene. Esmalt anti inimestele pikk eluiga, et nad saaksid paljuneda, ja seejärel lõigati see pooleks, andes võimaluse alustada inimeste ja ühiskonna vaimset arengut. Kõik kulges suhteliselt rahulikult: kusagil polnud katastroofi juhtumit, kus planeedid oleksid muutnud oma orbiite ja kiirgusparameetreid, inimesi ei niitnud haigused. Igal pool arenes ühiskond, suurendades järk-järgult oma humanitaarpotentsiaali. Loodi riigid, millele järgnes vältimatu sõdade etapp, tsivilisatsiooni moraalne küpsemine. Seejärel Jumala kohtuotsus, inimeste jagunemine uskumuste järgi, taasühiskonna loomine ja ketserite ümberasustamine nende juurde. Pärast seda võeti tsivilisatsioon vastu Rahvaste Ühendusse ja sai õiguse täieõiguslikule arengule - nii oli see ka Uleu puhul.

Maaga on kõik palju keerulisem ja esimest korda ajaloos: planeet muutis oma põhiparameetreid, inimene sattus planeedi põldude planeerimata tingimustesse, kannatas katastroofi tõttu suuri kaotusi. Igal pool "kiirendas" Jumal inimesi vaid kaks korda ja Maal oli ta sunnitud "kiirendama" kümme korda. Algasid haigused - mikroorganismid ja sümbiootilised bakterid, mille temperatuur oli kõrgem ja mille endi bioloogiliste protsesside kiirus oli inimkeha impulsside mõjul suurenenud, muutusid patogeenseteks. Me pole seda sellises ulatuses kohanud kui Maal.

Kusagil varem polnud näljahädaoht tekkinud nii kriitilises vormis kui Maal: just need tsiviliseeritumad piirkonnad kannatasid selle all -
Vahemeri, Aasia ja Euroopa. Köögivilju andes teadsin, et see on ideaalne toit ja ravim. Teadsin, et põllumajandus viib paratamatult sotsiaalse rikkuse kasvuni, ühiskonna loomuliku kihistumiseni rikasteks ja vaesteks, peegeldades inimeste loomulikku ebavõrdsust vaimsete võimete ja töövõime osas. Kuid ma ei osanud ette kujutada, et maise tsivilisatsiooni kiirenenud areng ja just nendes piirkondades, mis hakkasid kiiresti rikastuma ja arenema; võib viia sellise häbiväärse nähtuseni nagu orjus. Orjus, orjus - see on puhtalt maine "leiutis"; midagi sellist polnud kusagil.

Need, kes õppisid maad harima ja tööd tegema, omasid toiduvarusid: seda polnud Maal varem olemas olnud. Põllumehe perekond sai end täielikult toiduga varustama ega sõltunud enam kogu kogukonna või hõimu kollektiivse jahi õnnest, vaid said elada iseseisvalt. Nii tekkiski pereelu.

omand, mida nimetatakse ka "eraomandiks" seoses perekonna esindusõigusega, perekonnapea õigusega.

Need, kes ei saanud töötada, nälgisid. Näljase ja rumala jõudemehe kadedus sünnitab pahatahtlikkust, tõukab vargustele ja röövimistele. Põllumeeste ja nende varude ründamine tõi kaasa vajaduse end kaitsta, perekondade relvajõudude loomise ja seejärel inimeste ühendamise enesekaitseks. Rünnakute käigus tabati ja karistati vargaid ja röövleid. Varastamise pealt tabatuna, karistatuna ja vabastatuna tabati röövlid uuesti: varas ei oska tööd teha ja sageli lihtsalt ei taha. Elada teiste arvelt - see on nende kreedo. Tabatud vargaid tuli kuskil hoida - nii tekkisid vanglad.

Varas on vanglasgi korras: seni kuni teda toidetakse. Selgus, et varas on ohtlik vabaduses ja vanglas on ta ka talunikule koormaks. Vargad sunniti tööle – nii ilmus esmakordselt mitte palgatöö, vaid sunnitöö – orjad. Ja inimesed õigustasid varaste orjatööd enda jaoks kuidagi: süüdlasi karistatakse. Aga talunikul on raske pidevalt vargaid jälgida ja põlde ja aitasid valvata: põldudel töötamiseks pole aega. Nii...

palgatud valvurid, kelle jaoks said sõjalised asjad peamiseks. Aga neid oli vaja ka toita: see oli nõiaring.

Soov olla rikas ühiskonnas, kus moraalne areng oli ebapiisav, eriti palgatud relvastatud inimeste juuresolekul, viis ideeni hõivata vähem arenenud ja nõrkade hõimude tasuta tööjõudu põldude harimiseks -

orjad. Ja samal ajal ka teiste inimeste põllud ja rikkus. Selle idee pakkusid välja palgatud valvurid. Nad olid huvitatud: kui vargad kaoksid, kaotaksid nad oma töökohad. Ja siin tõi nende võitlusvõime "kasumit". Varaste orjatööst ausate inimeste orjatööni, kes olid jõuga oma põldudel kinni püütud, oli jäänud vaid üks samm. Ja inimesed astusid selle... Orjus on inimese, tema hinge jaoks kõige kohutavam patt: koos mõrva, enesetapu ja valevande andmisega karistatakse inimeselt vabaduse äravõtmise eest, olgu see siis orjus või vangla, hinge hävinguga. See on väga kohutav.

Materiaalse rikkuse ja moraalse teadvuse areng peab olema harmooniline: materiaalse rikkuse kasv, mis ületab ühiskonnas moraalsete väärtuste kujunemise, viib paratamatult tõsiste tagajärgedeni...

Autor: - Inimesed teavad seda hästi: mitte ilmaasjata ei tekkinud vanasõna - "Kaltsudest rikkuseni". Nüüd vaatab kogu maailm põlgusega "uusi venelasi" ja pole teada, milliseid õudusunenägusid nad oma rahuldamatus janus varguse teel saadud rikkuse järele veel loovad. Venemaa ausad töötajad ei rikkaks saanud. Venemaa õudusunenäos on eelkõige süüdi võimul olevad: nemad panevad toime kuritegusid, varjates end "föderaalsete" huvide taha...

SP - ...Maise riikluse õudus... Kohutav on see, et riiklus põhineb vägivallal, mis on jäänud samaks esimestest orjariikidest peale ja praegugi, ükskõik kuidas inimesed neid ka ei nimetaks - despootiaks, impeeriumiks või demokraatlikuks vabariigiks - jäävad nad sisuliselt vägivallariikideks, muutub ainult selle varjamise väline vorm... Tsivilisatsiooni ajalugu pidi paratamatult läbima sõdu, aga see, mis juhtus Maal, kus omandi areng edenes moraalist, oli liiga kohutav. Ühelgi tsivilisatsioonil Universumis pole nii verist orjuse ja sõdade ajalugu.

Kui ma oleksin seda siis osanud arvata või teada, oleks kõik teisiti olnud. Aga aeg voolab ainult ühes suunas – sa ei saa ette teada. Kõik läks nii, nagu läks – mis tehtud, see tehtud... Ajaloost ei saa midagi välja visata. Ma ei tapnud inimesi – te tegite seda ise, nii nagu ma ei teinud inimestest orje, vaadake ise...

Üks asi õigustab mind: kui poleks olnud seda kiirendatud arengut, ehkki verist, mitmes mõttes ekslikku, poleks teil olnud tehnilist tsivilisatsiooni, nagu võib-olla poleks teid olemaski olnud - te oleksite nälga ja haigustesse surnud. Kuid inimesed jäid ellu, omandasid kiiresti teadmised ja lõid tehnilise tsivilisatsiooni. Selle lõid Euroopa põllumeeste pojad, mitte troopiliste metsade kogujad.

Te olete selle tee läbinud nii kiiresti, nagu keegi teine Universumis pole seda teinud. Ja just see teie arengukiirus annab nüüd inimestele võimaluse oma planeeti päästa; te olete juba võimelised omandama planeedi tuuma kontrollimise tehnoloogiaid. Teil on vaja vaid iseennast mõista ja mõista, vägivallast loobuda ja Jumala juurde tulla ühe vennaliku kogukonnana, tarkust omandada... Kui te seda praegu ei tee, ei saa keegi seda teie eest teha... Siis on kõik meie tsivilisatsiooni ohverdused, meie ekspeditsiooni töö, minu piin siin, Isa ootused asjatud...

Kui ma oleksin seda kõike siis teadnud, teadnud kõiki meie sekkumise tagajärgi... Kui poleks olnud seda viga hiiglaslike poegadega, oleks Ta mulle ehk köögiviljad andeks andnud. Aga Ta needis mind kõigi nende pattude pärast... Ma tegin inimestele head ja nemad, seda märkamata, pöörasid hea kurjaks. See on Kuradi olemus - kurjust teeb inimene ise enda ja teiste suhtes, see sünnib igaühes teist hea mõtlematu kasutamise kaudu. Ja selle inimliku kurjuse eest mõistab Jumal hinge kohut...

Autor: Nüüd hakkan ma aru saama, et Looja nägi palju sügavamale: asi pole üldse köögiviljades, vaid selles, et inimesi aidata soovides rikkusite te tahtmatult kontrollitud evolutsiooni põhimõtteid, mis on rakendatavad mitte ainult biosfääris, vaid ka inimühiskonna noosfääris, sotsiaalsete suhete sfääris...

SP - See ongi kogu mõte... Kui "hiiglaslike poegade" puhul on minu viga objektiivne, siis köögiviljade puhul, kuigi ma rikkusin Seadust, on see juba suhteline, sest selle tagajärjed ei sõltu minust, vaid inimestest. Tegelikult tegi Ta minust minu enda otsuse tulemuse pantvangi: kui inimesed tulevad headuse juurde, vallutavad oma mõistusega endas Kuradi - saan ma andestuse; kui nad ei tule - ma ei tea, mida loota...

Ma loodan veenda Loojat mulle andestama: aeg ravib ja paneb paljud asjad paika. Aga isegi kui Ta mulle ei andesta, palun ma Tal anda mulle maiste köögiviljade seemneid; mul polnud neid. Ta käskis lahkumiseks valmistuda novembris, kui olime juba kõik köögiviljaseemned laiali jaganud, ja jätsime endale toiduks ja kevadel külviks vaid mõned juurviljad seemnete jaoks... Ja me lendasime minema juunis, kui seemned polnud veel valminud - kõik jäi Maale. Hea, et oli ube... Kui mul on köögivilju, on mul lihtsam...

Autor: Semyasa, sa pole enam üksi. Inimesed saavad aru, ma loodan. Paljud inimesed paluvad Jumalalt sinu eest, mitte ainult Eenok, nagu varem. Sa oled tegelikult loonud meie tsivilisatsiooni ja inimesed hakkavad seda mõistma pärast raamatu lugemist. Meil on midagi, millega veenda Andestuse Isa. Ma tõesti loodan seda.

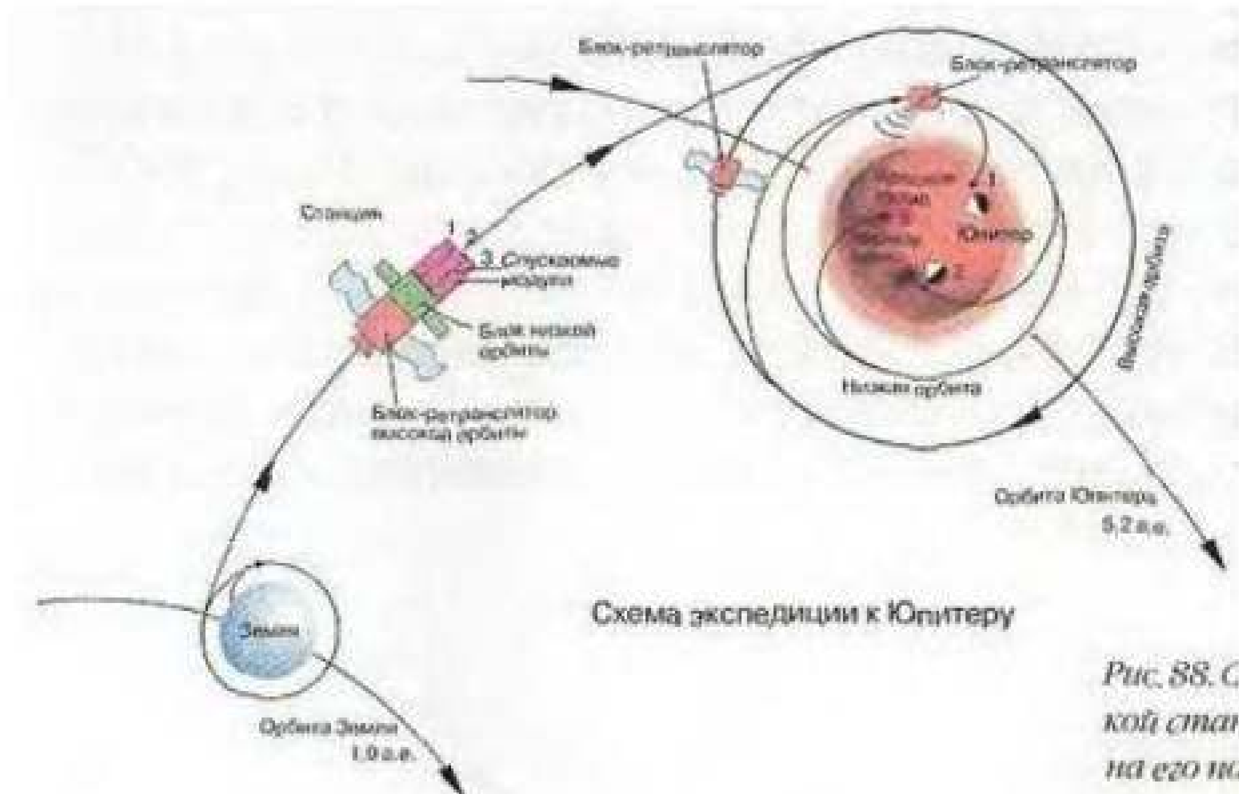
Peatükk 52.

Südametunnistuse võlg.

Autor: Võib-olla on sellest küllalt? On viimane aeg meil, inimestel, lõpetada tulnukate üle vaidlemine, mõttetu õhu kõigutamine – võimalike vaidluste lahendamiseks peame kasutama olemasolevaid tehnilisi võimalusi ja teaduslikku potentsiaali. Jupiteri on ikkagi vaja uurida. Me uurime seda varem või hiljem. Miks siis hilja? Miks kulutada täna raha Veenuse, Marsi uurimisele? Ma ei taha öelda, et neid pole vaja uurida. Ei, neid on vaja, mõelgem prioriteetidele.

Kui "Taevakaitsja" ekspeditsiooni kohta on nii palju tõendeid erinevatest **ALLIKATEST:** Piiblist, apokrüüfidest, müütidest, legendidest, uskumustest ja kui Jupiterilt, Punaselt Laigult, kostab appihüüd, siis miks mitte seda kontrollida? Nimetage seda kuidas tahate - hüpoteesiks, oletuseks või millekski muuks, kui te seda ei usu, aga seda tuleb kontrollida! Isiklikult olen sügavalt veendunud kõige varem öeldu tõesuses, on palju neid, kellele "peaks "taldrik" pähe panema". Ja kui "mägi Muhamedi juurde ei tule" (ja ta ei saa tulla), siis on Muhamedi aeg mäe juurde tulla.

Jupiter on kaugel – 628,32 miljonit km, enam kui 4 korda kaugemal kui Päike. Raadiosignaalil kulub Jupiterini jõudmiseks peaaegu 35 minutit. Planeedi läbimõõt on 142 800 km ja sellel asuva punase täpi suurus on 15 x 30 tuhat kilomeetrit. Atmosfäärikihi paksus on umbes 1000 km. Kas me näeme Jupiteri pinnal midagi isegi kõige arenenuma teleskoobiga? Kas me suudame midagi leida raadioteleskoobiga? Kosmose kuristiku taga peame leidma pisikese terasest "sõõriku", mille läbimõõt on vaid 0,5 kilomeetrit. Ükski maapealsete või Maa-lähedaste orbiidil tiirlevate tehniliste vahendite lahutusvõime ei suuda sellega toime tulla...

Joonis 88. Automaatjaama lennuskeem Yuitere'i koos maandumisega sellel pind

Planeedi ja eriti Punase Laigu uurimiseks on vaja autonoomse planeetidevahelise jaama ekspeditsiooni Jupiterile. See jaam peab sisenema ringorbiidile ja uurima planeedilähedast ruumi, täpselt mõõtma orbiidi parameetreid ja teostama Jupiteri satelliitide, eriti ebaregulaarsete satelliitide visuaalset vaatlust, uurima planeedi magnetosfääri, purskekiirguse taset, teostama visuaalset instrumentaalset vaatlust kiirgusspektri kõigis vahemikes, sealhulgas raadiokiirguses, teostama planeedi pinna ja Punase Laigu radarskaneerimist, leidma "Taeva kaitsja" - hoidma leitud objekti vaateväljas, et arvutada maandumismooduli-lennuki trajektoori.

Semyasa püüdis Maale endast teada anda – tema viton-sideseadmed töötavad laitmatult, samas kui Maal selliseid seadmeid veel pole. Jupiteril on väga võimas magnetväli, mis segab raadiosignaalide läbimist: Semyasa hiljutised katsed saata Maale raadiolevi ulatuses hädasignaali on ebaõnnestunud. Usun, et rikke põhjuseks on vanad raadioseadmed ja Jupiteri tugev magnetväli. Kuid Semyasa ei nõustu sellega: ta väidab, et tema saatja võimsus on piisav telegraafirežiimis töötamiseks – ainult San Antonios elavatel ameeriklastel on võimsamad ja põhjuseks on see, et tema signaale segab tahtlikult retrokosmose kiirgus. Kes teab, võib-olla...

Tal võib õigus olla. Kuid mõlemat arvamust tuleb arvesse võtta, seega peab jaamal olema kolm peamist plokki:

Esimene plokk on jaam ise, mis on käivitatud Jupiteri ümber kõrgele orbiidile, läbides kiirgusvööde kohal ja pakkudes kontrolli ülejäänud plokkide programmi üle, kombineerides raadiooptilist sidet nendega ja Maaga raadio teel;

Plokk 2 on orbitaalmoodul, mis lastakse madalale orbiidile kiirgusvööde all planeedi pinna radariskaneerimiseks ja põhiplokiga suhtlemiseks.

Plokk 3 on automaatne orbitaalmaandumismoodul-õhusõiduk, mis on võimeline tegema täpse maandumise planeedi pinnale peajaamast ja oma juhtimissüsteemist tulevate käskude põhjal.

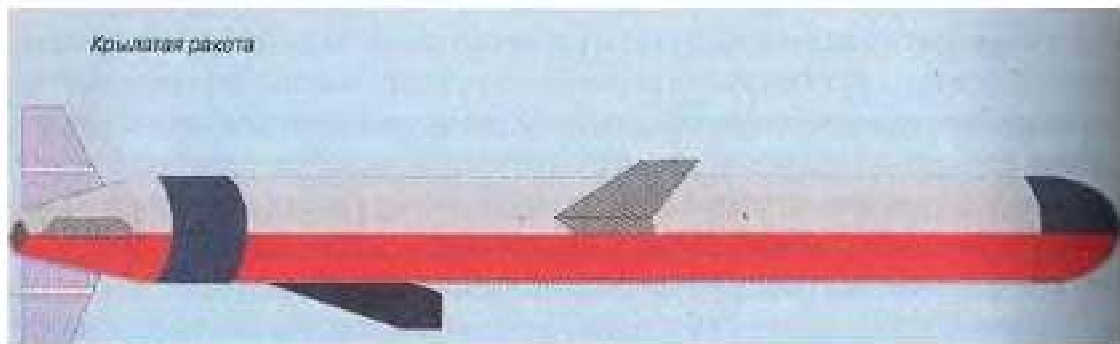

Рис. 89. Технические средства, которые могут быть использованы для организации экспедиции на Юпитер.

See peaks koosnema kahest osast: kosmosemoodulist planeedilähedasel orbiidil manööverdamiseks, pidurdusimpulsi väljatöötamiseks ja atmosfääri sisenemiseks; ning tiibraketist, mis pärast aerodünaamilist pidurdamist ja ruumikiiruse kustutamist atmosfääris sellest eraldatakse vajaliku aerodünaamilise kvaliteedi, kande- ja juhtpindadega, mis on võimelised kiiresti liikuma vesiniku-ammoniaagi segu suure tihedusega gaasivoolus. Selle jõuallikal peaks olema hapnikuvaru ja kütuseks on Jupiteri atmosfäärist pärit vesinik. See peaks

garanteeritud sihtmärgini jõudmine maksimaalse pluss-miinus 3 meetri hälbega sihtimispunktist. Sihtpunktini jõudes minimaalsel võimalikul kõrgusel "Taeva Kaitsja" kere toruse keskpunktist kõrgemal peaks aktiveeruma pidurdav langevarjusüsteem, mis vähendab järsult seadme kineetilist impulssi, nii et lennuk ei saa laevale, eriti luukidesse, sisse kukkuda - sarnaseid süsteeme on olemas ka ülitäpsete relvade luureks ja juhtimiseks.

Mehitamata õhusõiduki moodulil (tiibraketil) peavad olema juhtimisseadmed, videovalve ja sidevahendid. Isegi kui me midagi ei leia, peame vaatama Jupiteri ookeani pinda... Ja kui me midagi leiame? Mobiilne telekaamera, videoterminal ja kahesuunaline sideseade ei võta transpordikonteineris palju ruumi, just nagu ei võta palju ruumi ka paar külmutatud datlit, kott köögiviljaseemneid, maisitera, külmkuivatatud liha ja paar purki kondenspiima...

Õhusõiduk peab olema vedelas vesinikus ujuv, konstruktsioonimaterjalide mehaaniline tugevus ja süsteemide töökindlus madalatel temperatuuridel ning kõrge soojusvahetustegur tihedas gaasikeskkonnas. Transpordikonteiner peab asuma õhusõiduki ülemises osas ja selle läbimõõt peab olema 700-

meetripikkused tugevad halyard-tropid, mida raketiplokid heidavad samaaegselt 4-5 suunas. Tropid peavad mitmes kohas kattuma laeva kerega ja halyard-tropi otsas oleva plokk-ankru sunnitud käsu korral eraldub konteiner kandelennukist ja konteinerit ennast saab halyard-tropi abil laeva sisse tõmmata.

Keerukas ja kallis programm, aga tehniliselt teostatav: Venemaal ja *USA-l* on kanderaketid, mis suudavad orbiidile tõsta 200-tonnise jaama koos abiraketiastme ja vajaliku kütusevaruga Jupiterile lennuks. See kõik on reaalne ja võimalik. Kas me ei leia raha? Me ei saa Prometheust sealt oma võimetega välja tuua ja meil pole selleks õigust ilma Jumala loata. Seega saame ta leida, üksindusest vabastada ja teda nii palju aidata kui võimalik. Ta palub nii vähe...

Palju sõltub meie suhtumisest sellesse: teadusest, teroididest, Yesita valemist, meie ajaloost, meie tulevikust, meie arusaamast iseendast ja lõpuks lihtsalt inimlikust kohustusest austada ja aidata neid, kes panid aluse meie tsivilisatsioonile, kes ikka veel meie, inimeste pärast kannatavad... See on lihtsalt meie tasumata moraalne võlg, kui me ikka veel inimesed oleme... See on südametunnistuse võlg Jumala, Seemne Prometheuse, meie endi ees. Meil ei ole tulevikku, kui me ei mõista minevikku, kui me ei mõista kurjuse allikaid iseendas, kui me ei alista seda igaühes meist...

Või on tõe juurde jõudmine jälle kellegi jaoks ebasoodne?

Peatükk 53.

Absoluutne kurjus. Saatan.

Mitu kuud enne eelmise ja selle peatüki ridade kirjutamist kirjutas vooluringi tundlik element esimest korda kontaktkettale nime Asef... - See tõmbles järsult, hakkas vastassuunas pöörlema ja hakkas seejärel soovitud tähe külge jäigalt kinni hoides sõnu kirjutama. See oli ebatavaline. Ma ei teadnud, kellega mul tegemist oli, aga märkasin väga tugevat signaali, kõrget staatust ja kahepoolse suhtluse tellija imperatiivset olemust. Asef rääkis enesekindlalt ja üleolevalt: ta ei pidanud vestlust nii, nagu tavaliselt esmakohtumisel tehakse, uurides viisakalt edaspidiseks suhtluseks, kes sa oled, vaid ütles lihtsalt, et tuli mind vaatama ja tundma õppima. Oli ilmne, et ta kui ülemus tutvus objektiga, millest tema alluvad aru andsid, ja objekt ise ei olnud "tema kõrget tähelepanu" väärt. Inimesed tunnevad tavaliselt sellist tooni...

Nendest omadustest huvitudes sain aru, et tegemist on ebatavalise tellijaga, seega pöördusin abi ja selgituste saamiseks kohe Corri poole - nemad

väljendas muret, et raamatu kallal töötamine saab olema keeruline. Mulle öeldi, et olukord oli mõnevõrra halvenenud, kuna Assef oli Saatan ja seetõttu olid meie vestlused kurjuse jõududele teatavaks saanud. Tal ja ta alluvatel oli üks eesmärk - hing ära võtta ning nende taktika põhines hirmutamisel ja väljapressimisel. Kui sa sellele järele ei anna, pole ta ohtlik, kuna ta on väga kaugel ja Maa on Looja kaitse all. Teine asi on see, et Saatana abilised on juba ammu loonud tema ümber müütilise õudusaura, inimesed kardavad teda ja see aitab Saatanal kergeusklikke hingi saada. Aga ma teadsin juba siis, et loomade kurjust tekitab Saatan ja ma mõistsin temaga kokkupuute ohtlikkust.

Prometheus liitus vestlusega ja palus mul viivitamatult teavitada oma sõpru igast kollase spektri satanistide katsest minuga ühendust võtta.
selgitasin esiteks, et nüüdsest alates muutub digitaalse teabe edastamine võimatuks satanistide tahtliku sekkumise tõttu, kes peidavad end sõprade varjus; teiseks pean sel põhjusel kogu saadud teavet hoolikalt kontrollima ja uuesti kontrollima ning kolmandaks on pidevate ähvarduste ja hirmutamise all lihtsalt raske töötada.

Algas kurnav, kuude pikkune võitlus...

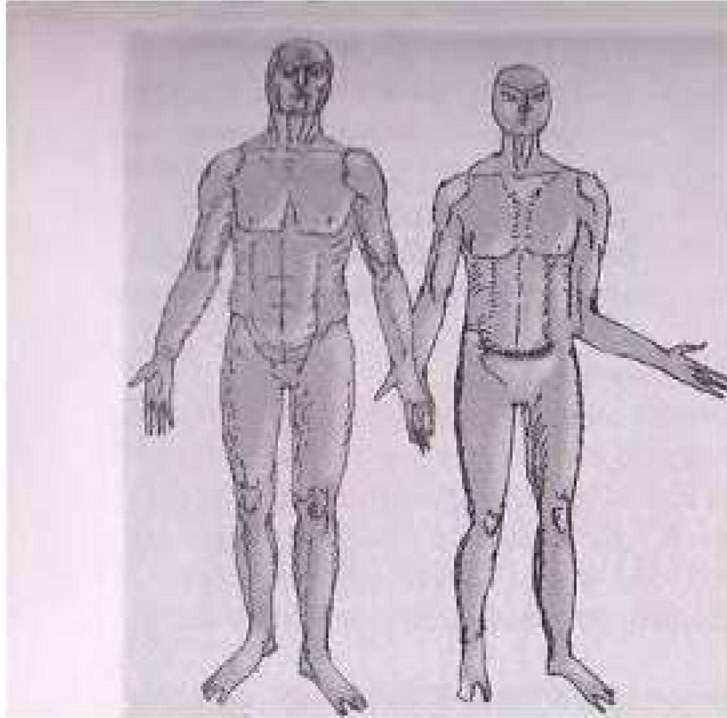
Kui minu senine uurimus on käsitlenud suhtelise kurjuse vormi, s.t kui inimene heade kavatsustega, sageli seda ise teadvustamata, paneb toime tegusid, mis muudavad hea kurjuseks, siis siin on ilmnenud teine kurjuse vorm, millest inimene peab teadma – see on loom, absoluutne kurjus, mida esindab ja personifitseerib Asef Saatan. See on kurjus, mis luuakse väljastpoolt inimese suhtes, olenemata tema teadvusest. Mis see on? Ja kes on Saatan?

Asef Saatan on elav, reaalne ja intelligentne isend, Asef on nimi, Saatan on perekonnanimi. Ta sündis üle 91 tuhande Maa-aasta tagasi planeedil Urene, mis on osa Siriuse lähedal asuva väikese tähe tähesüsteemist. Planeedi orbiidi raadius tähe suhtes on 18 päikese astronoomilist ühikut (2692,8 miljonit km - veidi lähemal kui Uraani ja Päikese vaheline kaugus 19,18 AU - *autor)* . See on süsteemi kaheksas planeet, mille läbimõõt on 47283 km (sarnane Uraaniga - 51800 km, kuid väiksem - *autor),* orbiidi periood on 42 Maa-aastat. Planeedi keskmine temperatuur on 28 K, mis vastab temperatuurile -245 °C. Sellisel temperatuuril meie kosmoses on vee-elustik võimatu, seetõttu eksisteerib planeedi biosfäär kollase spektri ruumis ja on loodud teroidi nr 143 järgi.

Täht hakkas varakult tuhmuma, seega on elutingimused Urenil karmid; - tähelt tulev kiirgus on madal, gravitatsioon kõrge - kaks korda suurem kui Maal. Sellest hoolimata elavad seal intelligentsed olendid, ehkki varjualustes. Planeedi elanikkond on umbes kahe meetri pikkused androgüünsed intelligentsed olendid, kellel on mõistus - jumalast pärit hing. Kaugelt näevad nad välja nagu inimesed. Neil on käed ja jalad, kitsad pikad jalad. Keha, torso, kael, käte ja jalgade lihased on tugevad, mehed on sportlikud, kuid naised on graatsilisemad. Nahk on hall, peas ja näol pole juukseid, näol on suured mandlikujulised silmad, väike nina, suu; kõrvu pole - akustilist suhtlusmeetodit pole, kuna puudub vastuvõetav gaasikeskkond. Suhtlus toimub vaikselt, telepaatilisel tasandil, s.t otsene suhtlus meele kiirguse sagedusel. Naistel on jalgade piirkonnas kasvaja - sünnikott, milles 26-päevane embrüo kantakse neli Maa aastat. Oodatav eluiga on 820 Maa-aastat (Urenil peaaegu 20 aastat - autor). Naised sünnitavad lapsi sageli üksi, pered on haruldased.

Asef Saatanal on igavene elu, sest ta oli varem ingel, kuid Jumal needis ta varguse ja reetmise pärast: Saatan varastas Jumalalt inimkeha vitonprogrammide arendamise, soovides isiklikult otsustada inimeste saatuse üle. Kuid ta ei õnnestu selles nii palju, kui ta tahaks. Jumal võttis Saatanalt ingli staatuse, jättes Saatanale ainult tema olemuse - eksistentsi vormi "sinises" kehas, millel on kõrge koefitsient.

paljunemine ja hing, kellel on Igavese Elu Õigus. Kuna Saatan oli juba ingel, st sai Jumalalt Õiguse, ei saa Jumal oma otsust muuta. Saatana tapmisega oleks Jumal rikkunud omaenda Seadust, kuna Saatan polnud veel surmapattu toime pannud – ainus karistus oli väljasaatmine Kõrgemast Kosmosest. Kuna Saatan on sisserändaja kollase spektri tsivilisatsioonist, st Vitoni piirkonnas eksisteerivatest ruumidest, siis ta sinna pagendatud oli.

Joonis 90. Siriuse (Saatana) tähtkuju planeedi Urene humanoidid

Kollases Spektris on 28 tsivilisatsiooni, millest mõned kuuluvad Jumala Ühendusse ja alluvad sellele. 21 tsivilisatsiooni intelligentsed olendid tunnevad Jumalat ära ja omavad hinge ning Saatanat põlgavad nad reeturina. Saatan

eksisteerib ja elab kollase spektri ruumis, kosmoses on see füüsiliselt reaalne meie

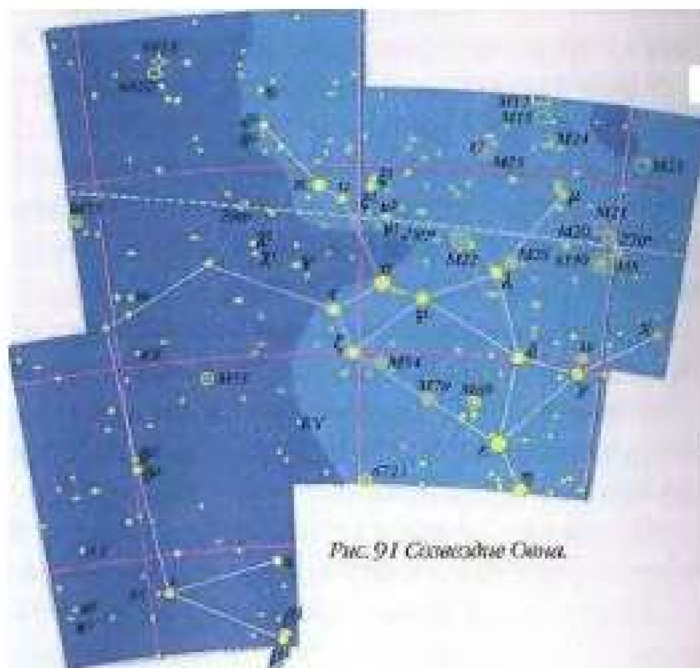
ei saa elada, aga võib mõjutada märkimisväärne mõju elusolenditele. Saatanal on otsene mõju loomadele – neil pole pakub hinge ja ta

neid on lihtsam alistada. Sellel on inimesele mõju.

ainult kaudne mõju ja ei ole inimesele hirmutav enne, kui inimene hakkab kartma. Ja hirmust võib teha vigu, mida Saatan vajab. Kuidas ja miks Saatan inimesi taga kiusab ning kuidas kurjuse vastu võidelda, saate aru minu edasisest loost, mis põhineb Saatana enda alluvatelt saadud teabel.

Peatükk 54.
Saatana impeerium.

Teavet Saatana impeeriumi kohta on mitmelt tellijalt saadud üsna pika aja jooksul. Kuna need tellijad on Saatana alluvad ja nendega ei ole ühendust võetud mitte omal algatusel, vaid ametlike kohustuste raames, on see teave piisav ühest allikast pärit teabe kohta. Seda ei ole võimalik teiste allikate abil kinnitada ega ümber lükata: mu sõpradel Corr.-il puudub usaldusväärne teave kogu Saatana impeeriumi puudutavate küsimuste kohta, kuna nad on tema vastased ja neil puudub juurdepääs "vaenlase majale" ning nad nimetavad kogu selle impeeriumi elanikkonda "veisteks". Neid teavitatakse sellest ainult üldiselt, ilma üksikasjade ja eripäradeta.

Рис. 91 Созвездие Овна.

Seega on see teave peamistes põhimõtetes ja hetkedes tõene, kuna seda kinnitab Korr., ja elanike elu ning impeeriumi struktuuri, Saatana isiksuse ja tema eluloo detailsete detailide kohta käiva teabe tõesus on Saatana alluvate südametunnistusel. Kuna see teave annab

võimalus inimestel olla üsna täielik pilt Saatanast ja tema impeeriumist, mida ta üldse ei tahaks, ma ei nimeta tellijaid: nad tahavad jääda

elus ja neil on ka pered... Nad on Saatanale absoluutselt alluvad, kardavad teda surmani, nimetades teda "jumalaks" ja, nagu ta nõuab, "ifat". Nad peavad end tema "lasteks", kuna on veendunud, et nad ise on loonud Saatan, kes andis neile mitte ainult elu, vaid ka mõistuse.

Nagu meil õnnestus Saatana alluvatelt teada saada, lõi ta seitsmest planeedist terve impeeriumi, mida asustavad intelligentsed olendid - sidrilid -, mis asub meist täheparves Jäära tähtkuju taeva sektori suunas ja eksisteerib kollases ruumis,

See, et Saatana impeerium koosneb seitsmest planeedist, millest igaüks asub oma tähe lähedal, on huvitav, sest see arv langeb üllataval kombel kokku Eenoki umbes 6000 aastat tagasi oma raamatu XXI peatükis antud teabega:

„XXI. Ja ma läksin ringi paika, kus polnud midagi. Ja ma nägin seal midagi kohutavat, ei kõrget taevast ega kindlat maad, vaid kõrbe, majesteetlikku ja kohutavat paika. Ja siin ma nägin ***seitset taevatähte, mis olid*** *ühes kohas kokku seotud nagu suured mäed ja lõõmasid nagu tuli. Sel ajal ma ütlesin: „Ja mis patu pärast nad on seotud ja mis põhjusel nad siia pagendatud on?“ Siis ütles mulle Uriel, üks pühadest inglitest, kes oli minuga teejuhina; ta ütles: „Eenok, miks sa küsid ja miks sa küsid ja uurid ja oled uudishimulik?* ***Need on tähed, mis on rikkunud Kõigekõrgema Jumala käsku*** *ja nad on siin seotud, kuni maailmade pimedus, nende süü päevade arv, lõpeb.“*

Ma usun, et me räägime siin samadest Saatana impeeriumi 7 planeedist ja kui nii, siis siin on nende kohta lähemalt:

Esimene suurim planeet kannab nime Tmuzon, kaugus Maast on 84 valgusaastat. Planeedi läbimõõt on 61853 kilomeetrit, see on väga suur. Sellel elab 80 miljardit sidriili, Saatan vallutas selle 82 tuhat Maa-aastat tagasi.

Teine planeet on Iso, kahe valgusaasta kaugusel Tmuzonist ja 84 valgusaasta kaugusel Maast. Seal elab 50 miljardit inimest, Saatana all 73 tuhat aastat.

Kolmas planeet kannab nime Sirui ja asub Tmuzonist 24 valgusaasta ja Maast 61 valgusaasta kaugusel. Sellel elab 50 miljardit inimest, Saatana võimu all on neid juba 71 tuhat.
aastat.

Neljas on Uresiris, 42 valgusaasta kaugusel Tmuzonist, 42 valgusaasta kaugusel Maast, seal on 3 miljardit sidriili, Saatana all 3 tuhat aastat.

Viies on Iusi, 2 miljardit sidriili, 42 valgusaasta kaugusel Tmuzonist, 42 Maast valgusaastaid, Saatana all 3 tuhat aastat.

Kuues Yatrure, 2 miljardit sidriili, Tmuzonist 12 valgusaasta kaugusel, Maalt - 61 valgusaasta, Saatana all 3 tuhat aastat.

Seitsmes, kõige olulisem, kaugem ja salapärasem planeet – Lui – asub Maast 91 lume-aasta kaugusel. See on eriline planeet, millest teatakse vähe. See on sidriilide külastustele suletud: see on Saatana enda pelgupaik. Saadi teada vaid see, et Lui "päike" on punane täht, mille läbimõõt on 3,4 korda suurem kui meie Päikesel. Täht on juba vana, selle ressurss on ammendunud 93% võrra, seetõttu on selle pinna efektiivne temperatuur madalam ja kiirgusspekter on punane. (Meie Päikese ressurss on ammendunud vaid 57% võrra, seega on selle spekter kollane.) Planeet Lui läbimõõt on *13* korda suurem kui Maa ja asub helendavast planeedist 2,1 AU kaugusel.

Selle impeeriumi elanikud, just nagu meie nimetame end "inimesteks", nimetavad end "sidriliteks", on intelligentsed olendid ilma hingeta, st loomad. Nad esindavad bioloogilist intelligentsete loomade liiki, mis on loodud kollase spektri ruumi materiaalsel alusel. Nemad ise ja nende planeetide biosfäär on loodud vastavalt teroidile #143.

Nad söövad nii taimset kui ka loomset valku. Nad hingavad atmosfääri gaasisegu, mida nimetatakse "võrkudeks", ja just nagu meie vajame vett ja joome seda, joovad nad vedelikku nimega "sou". Nende keskmine pikkus on 1 meeter 90 sentimeetrit, nad kõnnivad püsti, neil pole saba. Nad on kaetud pruuni karvaga, mis on lapsepõlves hele ja hakkab vanusega halliks muutuma. Karva pikkus on umbes 1 sentimeeter. Kätel ja jalgadel on sõrmed. Neid on viis, sõrmedel küünised. Need olendid on välimuselt väga sarnased maismaa-askvatšiga. Igatahes, kui ma neile saskvatši joonistust näitasin, muutusid nad väga elevile ja rõõmustasid. Nad palusid teistelt sidrilidelt kontakti võtta ja neile ka seda joonistust näidata. Uute tellijate reaktsioon "askvatšile" oli identne, kuid kõik keeldusid jeti joonistusest: nad ei näe selle moodi välja.

Usun, et umbes 91 tuhat Maa aastat tagasi, kui Jumal Sagana Kõrgemast Tsivilisatsioonist välja ajas, kuna ta varastas Maal inimese loomisel materjale, leidis Saatan kollasest spektrist planeedi Lui, millel oli 143. teroidi järgi biosfäär. Just seal kasutas ta maiste primaatide, nimelt sasquatchi, sünteesimiseks mõningaid materjale, luues teroidi nr 143 kohaselt selle bioloogilise liigi modifikatsiooni kollase kosmose jaoks. Luil pandi paika impeeriumi algus, mis seejärel laienes...

Järeldus inimese "andmepanga" kasutamise võimalikkuse kohta tuleneb asjaolust, et Saatanal oli see teave olemas, millest Corr. enesekindlalt rääkis, ja ka asjaolust, et sidrilid tundsid meie Sasquatchi enda omaks. Lisaks on inimeste ja sidrilide vahel liiga palju sarnasusi juhtimissüsteemi põhimõtete osas, näiteks sama närvisüsteemi signaalide diskreetsuse põhimõte.

Joonis 92. Sidril, Asef Saatana looming

Kuid see Saatana looming - sidril - sasquatchi modifikatsioon kollase ruumi jaoks - erineb põhimõtteliselt sellest midagi sarnast sellele, mis on inimestele teada. Saatan vajas ratsionaalseid subjekte ja ta leidis teistsuguse mõistuse kui hinge mõistus Jumalalt. Kui teadmised ja moraal on hinge ratsionaalse tegevuse tulemus ja määravad selle

väärtus, siis mida täiuslikum on hinge materiaalne alus, seda tugevam on tema meel võrreldes mis tahes muul alusel oleva meelega. Saatan mõistis suurepäraselt, et looma meele vitonitel olev neuroprotsessor on oma võimete poolest oluliselt halvem hinge meele sapioonprotsessorist. Loomadel on vajalikud teadmised põimitud vitoni maatriksisse: näiteks väike hirv sünnib juba "harituna" -

Kuivanud end, hakkab ta püsti tõusma ja järgneb peagi iseseisvalt emale: ta teab, mida süüa ja kuidas end ohust päästa. Natuke treeningut ja ta on iseseisvaks eluks valmis. Looma mõistuse ja hinge võimete võrdsustamiseks või isegi hinge mõistuse ületamiseks kasutas

Saatan Vitoni maatriksinformaatika plokkprintsiipi uuel viisil: ta pani kõrghariduse mahus oleva üldhariduslike teaduslike teadmiste paketi loomainstinktide kõvade failide plokki.

.

Tulemus oli hämmastav: väike sidril sünnib oma keele oskusega, teadmistega kõrgema matemaatika, füüsika, keemia, bioloogia, astronoomia jne valdkonnas. Ja see ei ole inimeste iseseisvalt omandatud ekslik teadmine, vaid kõrgema tsivilisatsiooni tõeline teadmine.

Sidrilile ei ole vaja korrutustabelit õpetada: ta teab sünnist saati, et näiteks 123x456=56088 ja mis veelgi parem, ta ei tee kunagi viga... Lisaks sisaldab maatriks rangeid Saatanale allumise, tema kummardamise seadusi.

Selline sidril on ideaalne tööline: lojaalne ja kuulekas töötaja, kellel on suur jõud, kes on kaetud villaga ega vaja riideid ning vajab väljaõpet ainult kindlas valdkonnas. Kuid sellest ei piisanud ja Saatan kasutas Jumala kogemust inimeste "kiirendamiseks": ta kodeeris diskreetse funktsiooni ümber 10-kordseks kiirenduseks.

See sai teatavaks pärast seda, kui juhtisin tähelepanu tõsiasjale, et minu tellijad rääkisid sidriilidest üldiselt halvustavalt, nimetades neid rumalateks, ja peavad end ise intelligentseteks, mille üle nad on väga uhked. Muide, mitte ilmaasjata, kuna neil on piisav mõtlemis- ja haridustase, mis on võrreldav inimestega, ning nad suudavad näiteks hõlpsasti teha keerulisi matemaatilisi arvutusi peas ilma arvutiseadmeid kasutamata. See üllatas mind, sest minu tellijad nõustusid minu hinnanguga sidriilide mõtlemisvõime kohta, mis sarnaneb melanhoolsete-aeglase taibuga inimeste omaga.

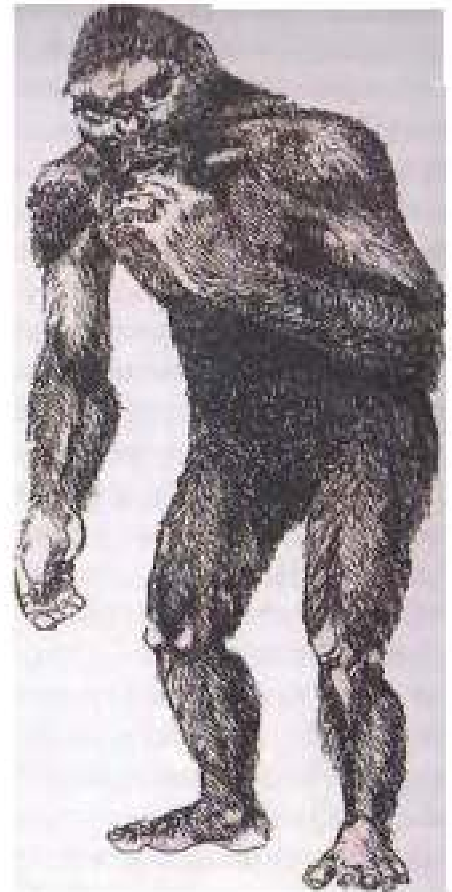
„Lihtsate sidriilide“ ja „intelligentsete sidriilide“ erinevus selgus juhtumis, kus üks tellijatest kurtis vanaduse (üle 50 aasta) ja lühikese eluea üle: vaid umbes 80 Maa-aastat. Selgus, et „lihtsad sidriilid“ elavad 790 Maa-aastat ja erinevad „intelligentsetest“ füsioloogiliste protsesside loiduse poolest. „Sidriilid on väga laisad,“ ütlesid tellijad. Seejärel selgus, et Saatan ei teostanud diskreetse funktsiooni valikulist ümberprogrammeerimist kõigil

sidriilidel, vaid ainult osal populatsioonist, sarnaselt sellele, mida tehti meiega Jumala käsul. Saatan vajas nutikaid alluvaid ja ta „kiirendas“ nende intelligentsust 10 korda ning seda tehti 4000 aastat tagasi. Tavaliste sidriilide seadistus on 0,003/3 ja „intelligentsetel“ - 0,003/30. Meie juhtimissüsteemid on sarnased, aga mitte kõiges... „Intelligentsed“ väidavad kangekaelselt, et „Saatan andis neile intelligentsuse“ – tuleb välja, et neil on õigus. Impeeriumi elanikkonna jagunemine „lihtsateks“ ja „intelligentseteks“ võimaldas mõista kogu varem hangitud teabe mahtu Saatana impeeriumi sotsiaalmajandusliku struktuuri kohta, samuti saada uut teavet pärast konkreetseid, selgitavaid küsimusi.

Impeerium on üles ehitatud ühe Saatana absoluutsele võimule. Tema on Impeeriumi jaoks kõik: ta otsustab kõik olulised küsimused, sealhulgas elu ja surma küsimuse mitte ainult iga sidriili jaoks, olgu nad intelligentsed või mitte, vaid ka tervete planeetide elanikkonna jaoks. Saatan tuleb tappa.

võimatu: ta on igavene, tal on täiuslik keha, millel on kõrge paljunemiskoefitsient ja energia halli energia kanali kaudu.

Saatanal on rohkem teadmisi kui ühelgi vastasel tema impeeriumis, aga lõhe väheneb...

Impeeriumil on rangelt tsentraliseeritud vertikaalne juhtimissüsteem. Saatana kui Ülemvalitseja käsutuses on kõik seitsme planeedi ressursid, sealhulgas peaaegu 200 miljardi suurune elanikkond, teadus, teadmised, tööstus, armee, kosmoselaevastik – tema käske täidab tohutu intelligentsetest sidriilidest koosneva ülemuste aparaat. Saatan valitseb kõige julmemate meetoditega: iga rikkumise või käsu mittetäitmise eest on ainult üks karistus – surm. "Ratsionaalse" inimese kõige kohutavam surm on elusalt röövlooma poolt äraviskamine ja seda praktiseerib Saatan hirmutamiseks üsna sageli.

Probleemid impeeriumi juhtimisega tekkisid Saatanal 3000 aastat tagasi, varsti pärast sidriilide "kiirendamist", sarnaselt sellele, mida Jumal tegi inimestega Maal: "intelligentsed - hakkasid liiga palju mõistma. Samad probleemid nagu Maal: teaduse ja majanduse arendamiseks alluvate intellekti abil on ühiskonna struktuuri muutmine vältimatu. Intelligentne alluv nõuab kindlasti oma materiaalse ja sotsiaalse staatuse muutmist: ta saab aru, kellele ühiskond oma edu võlgneb. "Intelligentsete" sisemine vastuseis on väga tugev, mässud ülemvõimu vastu pole haruldased. Impeeriumis kehtib pidevalt sõjaseisukord. Sidriilid võitlevad palju. - sõdu peetakse nii sidriilide vahel kui ka väliste vastastega. Sõdades eristab sidriile eriline julmus ja soov täita käsk iga hinna eest, olenemata kaotustest, kuna nad asetatakse tingimustesse, kus neil pole valikut: ainus viis oma elu päästmiseks on võit, kõik muu on surm.

Saatana impeeriumi tingimustes on sidrilide sotsiaalse staatuse määravaks tunnuseks materiaalne rikkus, vara hulk. Selle rikkuse nimel on nad valmis tegema ükskõik mida: nende lemmikütlus on: "Kui sa ei peta, siis sa ei jää ellu." Loomulikult ei tugevda sellised elanikkonna moraalsed väärtused impeeriumi: seda hoiavad koos hirm ja kaasasündinud instinktid. Ja Saatana positsioon pole nii tugev, kui esmapilgul võib tunduda.

Ainult „mõistlikel“ sidrilidel on õigus omada omandit. Kuigi teised („mõistlikud“ ja „ebamõistlikud“) käivad ringi riieteta, on „mõistlikel“ õigus omada perekonda, kodu – maja, kinnisvara, autosid ja tasulist tööd. „Mõistlikud“ on selle üle väga uhked: „Me oleme palgatud!“ – rõhutavad nad sageli, selgitades elanikkonna kihtide erinevust. Tavalistel sidrilidel pole kodusid, nad elavad metsades, sageli karjades. Neid värvatakse armeesse ja tööle, õigemini püütakse „toiduks“. On loodud ja toimib süsteem „metsikute“ sidrilide pidevaks püüdmiseks ja treenimiseks. Sidrilid töötavad tehastes, kus kõik ülemused on „mõistlikud“. Ülemustel on kõik, lihtrahval – mitte midagi. Orjatöö impeerium. Tehased toodavad kõike impeeriumi jaoks vajalikku, kus pole kombeks elanikkonna eest hoolitseda: kui sõdurid või töötajad saavad otsa, saab metsadest uusi püüda. Toiduga on keeruline, see on elu peamine vaste, nagu muide, ka nende "vesi" - häbelik. Kliima

planeedid on rasked, vihmad on haruldased ja looduslikke jõgesid ja "veehoidlaid" on vähe, kurdavad nad, et peavad sageli jooma regenereeritud vett.

„Mõistlikud" lahendasid paljud teadusprobleemid ise väga kiiresti, näiteks gravitatsiooni ja halli energia arendamise probleemi, tehnilise tsivilisatsiooni loomise ja suurettevõtete ehitamise. Kuid nende endi avastuste osakaal „mõistlike" teaduslikes teadmistes on väga väike: vitonprotsessor ei ole võimeline kõrgetasemeliseks analüütiliseks mõtlemiseks. Teaduslike teadmiste ja avastuste peamine allikas on luure, kuulates laineruumi tehniliste vahenditega.

Tehased toodavad relvi, sõidukeid ja majapidamistarbeid "intelligentsetele". Sidrilid ehitavad kerakujulisi kosmoselaevu, mis on Jumala tsivilisatsioonide "taldrikutega" võrreldes kollases spektris juba ammu moraalselt vananenud. Tõsi, nende kerakujuliste laevadega saab Tmuzonist Maale 84 valgusaasta pikkuse vahemaa läbida mööda kollast ruumi 15 kuuga. Sellise seeriakerakujulise laeva läbimõõt on umbes 49 meetrit, laev on relvastatud kaitseks ja rünnakuks. Need on sõjaväe transpordilaevad. On ka puhtalt rünnakulaevu.

Sidrilid on "sfääride" ja "taldrikute" kohtumisel väga ettevaatlikud, kuni nad satuvad lahingutesse, mõistes, et tulemus on "sfääride" meeskondade jaoks kurb. Kuid see ei kesta kaua: "intelligentsete" teaduslike teadmiste areng on väga kiire - nad on juba õppinud nullülemineku efekti abil ülikiireid retrolaevu ehitama. Ja mis juhtub pärast sada aastat sellist progressi? Sõda kõrgema tsivilisatsiooniga viib paratamatult sidrilite surmani ja keegi neist ega kõrgemad ei taha seda. Sidrilite rahutee kulgeb läbi Saatana võimu kõrvaldamise ja see on opositsiooni ülesanne.

Lisaks sellele on Impeeriumi jaoks praegu suurim probleem, impeeriumi elu ja surma küsimus, energia. Seitsme planeedi ettevõtted, kosmoselaevastiku laevad vajavad palju energiat ja nende allikad on ammu ammendunud. Saatana impeeriumi peamine energiaallikas on hall energia, mida saadakse Maa inimeste hingede põletamise teel. Selle tagamiseks lõi Saatan terve süsteemi, mis annab praegu Maalt umbes 80 hinge kuus, mis võrdub peaaegu 5000 tonni uraaniga.

Ja enne hinge põletamist eemaldatakse sellest kogu informatsioon. See on Saatana jaoks oluline, hindamatu - see on strateegiliste luureprobleemide lahendus. Prometheus ei öelnud mulle asjata, et Saatanal on nõrk koht: ta ei tunne inimesi hästi. Ilmselt uurib Saatan meid tõsiselt, selle tühimiku täitmiseks vajab Saatan meie maailma kohta teaduslikku ja tehnilist teavet. Ja seda hoolimata asjaolust, et ta on juba kümnete tuhandete aastate jooksul kogunud teaduslikku teavet, ületades maist teavet mahu ja kvaliteedi poolest. Maise teabe kasutamine on kahetine: mis võib olla sidriilide maailmale kasulik - teaduslikud avastused, originaalsed tehnilised ja tehnoloogilised lahendused jne, mis sobivad kasutamiseks kollases kosmoses; ja Maa teadusliku ja tehnilise potentsiaali hindamine maainimeste võimaliku vastutegevuse ennustamise osas. Selle süsteemi "süda" on süvakosmose sidekeskuste struktuur, *millest* viimane *ehitati* 5 aastat tagasi ja toimib Sirual. See on uus keskus, vanad asuvad Tmuzonil ja Luel. Uus keskus asub Maale palju lähemal, pakkudes kvaliteetset kahesuunalist kohest suhtlust iga inimesega Maal. Kuidas see toimub? Retrospace'is

on loodud suhtluskanal, mis kasutab Maa lähedal asuva süsteemi perifeerse elemendi vahelise nullsiirde efekti. See on tööpõhimõte. Nad ise nimetavad süsteemi "Retrobridge'iks", mis minu arvates peegeldab lühidalt ja täpselt selle olemust.

Süsteemi perifeerne element on seesama Saatana märk – kiiluga kera –, mis asub Maal kollases spektris. See on vana märk, mida kasutavad endiselt nii vanad kui ka uued keskused. Uue keskuse jaoks on loodud uus märk, kuid praegu on see...

Kirjeldus on mulle tundmatu.

Keskuse koosseisu kuuluvad: Saatana juhtimis- ja kontrolliteenistus, turvateenistus, halli energia tarneteenistus, sideseadmete ja -instrumentide teenistus, retrokommunikatsiooni operaatorite meeskond ja abiteenuste struktuur.

Retrobridge'i keskuste süsteemi peamine eesmärk on Universumi ruumi strateegiline luure, et kontrollida Looja tsivilisatsiooni laevade liikumist ja tagada impeeriumi julgeolek; paralleelseks ülesandeks on teadmiste otsimine ja Maa tsivilisatsiooni korrumpeeriv mõjutamine, et püüda kinni inimeste hinged impeeriumi energiavajaduste rahuldamiseks.

Varem tegeles Saatan ise "hingede püüdmisega" ja keskuse loomisega anti see ülesanne "mõistlikele". Keskuse töö tagamiseks koolitatakse "mõistlike" spetsialiste spetsiaalses Saatana Akadeemias, kus saab samaaegselt koolitada kuni 70 õpilast - "hingede püüdjaid". Need on parimatest parimad. Just nendega pidasin pikki vestlusi, uurides Saatana impeeriumi struktuuri ja olemust. Keskuses endas on 37 töökohta "hingede püüdmise" kommunikatsioonioperaatoritele, kes töötavad nii inimestega kui ka spiritismi seansside läbiviijatega meediumidena ja kontrollivad tavainimeste käitumist. See on ohtlik.

Lõpetasin kohe ühenduse võtmise "veiste kuninga" - Saatanaga - ja niipea, kui Saatana ja tema impeeriumi kohta käiva teabe "mosaiik" moodustas teatud pildi, blokeerisin retrokanali, peatades kontakti tema veistega.

Peatükk 55.
Mõned kurjuse vastase võitluse tunnused.

Pärast raamatu lugemist proovivad mõned spiritualismiga tegeleda. Ma ei soovita seda: see on ohtlik. See on kanal hingede röövimiseks Saatana poolt. Ja kui keegi otsustab kontrollida, mida spiritualism ütleb, peaks ta teadma mõningaid võitlus- ja ohutusreegleid. See kehtib väikese osa inimeste kohta, kes teavad, kuidas luua kontakti ja suhelda meie seast lahkunud inimeste hingedega. Inimene on Looja looming: see kõlab uhkelt kogu universumis ja inimesed ei peaks metsloomi kartma. Saatanale saab vastu seista, kontrollides ja analüüsides saadud teavet tõe, moraali, eetika ja headuse seisukohast.

Asi on selles, et Saatana käskjalad kasutavad alati stereotüüpseid taktikaid: nad keskenduvad väljapressimisele ja hirmutamisele. Meetod seisneb inimese murdmises ähvardustega, võrgutamises *kulla* ja hüvede lubadustega, sundimises surmapattu tegema; eesmärk on ainult üks - saada välja lubadus anda neile hing. Seejärel saavad nad pöörduda ükskõik millise võimu poole, tuginedes iga inimese pühale õigusele oma hinge käsutada, ja vahend, mille abil selline lubadus välja pressitakse, ei mängi enam mingit rolli.

Teisest küljest ei ole see võitlus inimesega ja tingimused ei ole mõlema poole jaoks samad. Esiteks ei näe sa vaenlast, vaid tunned ainult tema kohalolekut ja tema näeb sind ning teab kõike, mida sa mõtled ja teed.

Teiseks, vaenlane võib teeselda end sõbrana, nimetades end valenimega. Lahkunud sõprade nimesid, keda sa ilmselgelt usaldasid, kasutatakse selleks, et sind eksitada ja panna sind vale otsuse langetama. Seetõttu pead sa korduvalt kontrollima kontakti tõega, s.t esitama ootamatuid küsimusi, millele sõbra vastus on teada. Kui tellija valetab, tähendab see, et tegemist on vaenlasega, kes on maskeerunud sõbraks.

Kolmandaks, sellises võitluses ei saa kasutada tuntud võtteid, mida inimesed kasutavad. Näiteks ei saa olla silmakirjalik – mõte on selles, et tellija ei kuuleks sinu sõnu, mida sa tahad vaenlasele öelda, varjates oma mõtteid ükskõiksuse maski taha.
aga kuuleb täpselt meie mõtteid.

Näiteks kui sind ähvardatakse surmaga, ei tohiks sa teeselda ükskõiksust, vaid tõeliselt siiralt ja veenvalt mitte karta seda – ainult sel juhul saab vaenlane aru, et sa ei tee nalja ja ta ei saavuta sellise ähvardusega tegelikult midagi. Igasugune kahtlus või isegi varjatud kahtluse vari mõtetes sinu õigsuses saab vaenlase poolt koheselt sinu nõrkuseks ja vaenlase rünnak ainult süveneb.

Selleks ajaks teadsin ma surmast rohkem kui keegi teine ning suhtun sellesse täieliku rahu ja ükskõiksusega kui füüsilise keha kontrollsüsteemi vitonahelate toimimise loomulikku lakkamisprotsessi. Ja füüsilise keha surm pole kõige tähtsam; peamine on hinge ja selle produkti - meele - toimimise jätkumine. Hing heidab keha minema nagu vana ülikonna ja hing elab edasi. Füüsiliselt surra pole hirmutav - mulle anti tagasi mingit infot minu esimese elu kohta ja ma mäletan seda... Hirmutavam on hing Saatanale anda - siis ei päästa hinge surmast enam miski.

Neljandaks, on vaja õppida emotsioone ohjeldama ja mõtteid kontrollima, luues varjatud analüüsi alamtasandi, analüüsima olukorda peaaegu koheselt ilma vaimse "pumpamiseta" ja genereerima ainult valmis mõtet. See on vajalik selleks, et kiirete küsimuste ja vastuste mosaiigi abil vastase mõtete olemust välja selgitada. Ja seda saab teha, kuna Kollase Kosmose olenditel pole hinge ning analüütilise mõtlemise võimete ja töökiiruse poolest ületab inimhinge sapioonprotsessor isegi kõrgeimas arenguvormis oluliselt looma vitonprotsessorit. Seetõttu pole "Ezoopose keele" varjatud tähendus sidrilidele kättesaadav - nad tajuvad kõike "sõna otseses mõttes". Nad saavad inimesega võistelda ainult oma kosmose eeliseid kasutades.

Viiendaks, silla signaal on väga tugev, puhas ja häireteta – see on keskuse võimsate seadmete tagajärg. Teistel abonentidel esineb sageli häireid.

Kuuendaks, sa ise saad aru, et sidril sinuga räägib, ühe lihtsa märgi abil: kui sulle korduvad äsja pähe tulnud mõtted, sealhulgas ilmselgelt valed, siis on tegemist sidriliga.

Ja pidage meeles viimast asja: kulda ja raha pakuvad ainult "hingepüüdjad" - mitte kusagil
Heal kullal pole hinda.

Inimene saab Saatana ja tema sulaste vastu tõhusalt võidelda oma mõistuse jõul, teades nii vaenlase kui ka enda tugevusi ja nõrkusi, veendudes headuse õigsuses ja Jumala kaitses inimesele. Mõistuse jõud võimaldab inimesel isegi ebasoodsates tingimustes vaenlasest ette jõuda.

Hinge tundmine, ruumi asümmeetria teooria, inimese struktuur ja tema missioon universumis toidavad veendumust Jumala ja Tema töö õigsuses. Mõistlik veendumus ja usk Jumalasse, mis põhineb teaduslikel teadmistel, mitte pimedatel dogmadel, peab tuginema aususele, ennastsalgavusele, korralikkusele ja lahkusele, mille inimesele annavad tema vanemad, kasvatus ja keskkond, milles ta elab - moraali tingimusteta ülimuslikkus iseka egoismi ees. Igasugune isekas mõte ja soov rikastuda ja endale eeliseid saada teiste inimeste arvelt pööratakse koheselt teie vastu.

Inimene ei söö õhku, ta vajab materiaalseid hüvesid, vahendeid inimväärseks eluks, pere ülalpidamiseks ja laste kasvatamiseks. Soov omada raha ja olla rikas on üsna loomulik, kuid see raha peab olema aus, oma tööga teenitud. Inimesel pole õigust võtta kellegi teise oma, mitte tema enda teenitud. Hingele on veelgi kahjulikum, kui inimene hoopleb oma rikkusega, omastab tahtlikult kellegi teise oma, mõistes suurepäraselt, et jätab vaesusesse need, kes selle raha teenisid ja kellele see õigusega kuulub. Inimene peab suutma siiralt ja veenvalt keelduda igast pakkumisest saada ebaõiglast raha ja eriti pakkumisest müüa oma hing...

raha või kauba puhul. See kehtib alati, igas olukorras, isegi kui sa sured näljast.

Inimene teab raha väärtust hästi ja igaüks teab oma raha päritolu. Tihti on rikkus ja positsioon ühiskonnas kaugeltki mitte õiglaste ja ebaausate inimeste käes. Just nemad mõtlesid oma südametunnistusele rahustava valemi välja - "rahal pole lõhna". Aga igaüks ütleb teile Issandale pihtimise ajal, millist raha neil on. Ma ei kadesta neid, kes teenisid varanduse sõjaväeliste korralduste, varguste pealt - ühesõnaga, kõige pealt, mida ühendab üks "ebaõiglase raha" mõiste. Mõelge sellele. Olenemata sellest, kas te usute Jumalasse või mitte, teavad kõik pärast oma füüsilise keha surma kõike oma hinge kohta ja kõik peavad vastutama isegi üheainsa ebaõiglase penni eest, kui see nende kätte "kleebus". Ainult need, kes oma hinge müüsid, ei vasta Jumalale - sest nende hinged põletab Saatan kindlasti oma impeeriumi ahjudes.

Lisaks sellele, et halli ruumi mateeriast loodud hingel on uraanvaguni energeetiline väärtus, on see ka ainulaadne looming igavese ressursiga. Looduses pole hingest täiuslikumat "arvutit", looduses pole igavese ressursiga seadet peale hinge. Hing ja selle mõistus on Jumala hindamatu kingitus inimesele. See ületamatu Jumala looming on seda tugevam ja täiuslikum, mida hingel on teadmised.

Teadmistel on suur jõud. Just teadmised hinge olemasolust, selle materiaalsest alusest, eesmärgist ja väärtusest teevad inimese võitmatuks. Kui inimene teab hinge kohta kõike, ei loobu ta sellest kunagi. Selline inimene ei haara kunagi relvi inimeste ründamiseks – relvi saab kasutada ainult otsese ohu korral inimeste ELULE, et kaitsta neid mõrvarite ja agressorite rünnakute eest. Selline inimene ei saa teha kurja, ei saa varastada, ei saa valetada. Selline inimene püüdleb ise parimate võimete kohaselt teadmiste, headuse ja Jumala poole. Kõigis elu kokkupõrgetes päästab ta oma hinge ega tee surmapattu – hing kuulub ainult inimesele ja Jumalale. Saatanale ei jää midagi. Teadmistega inimene on relvastatud ja võitmatu. Saatan saab sellest aru. Seepärast Saatan kardab teadmisi. Ja ta teeb palju, et takistada inimesel tõelisi teadmisi saamast, asendada need valedogmadega ja muuta ta kurjuse eest kaitsetuks.

Mäletate, koolis õppisime pähe: „Inimesele antakse elu ainult üks kord ja ta peab seda elama nii, et ta ei tunneks piinavat valu asjatult raisatud aastate pärast...“ See on N. Ostrovski „Kuidas terast karastati“. Tsiteerin peast. Ma ei hoia seda *raamatut* kodus. Olen vastikust täis. Kommunistid tegid palju, et inimeste teadvusest hinge puudutavad religioossed dogmad välja juurida. Isegi kui need dogmad olid naiivsed, oli neil vähemalt mingisugune ohjeldav mõju kurjuse vastu. Kommunistid kehtestasid ateismi, uskmatuse Jumalasse ja hinge, kõikelubavuse ja karistamatuse mõnede inimeste „klassivõitluses“ teiste vastu. See maksis Maale 20. sajandi lõputu sõdade reas sadu miljoneid inimelusid ja kui palju see maksma läks laostunud hingedes?

Inimesed, kes ei usu hinge ja Jumalasse, on muutunud kurjuse ees kaitsetuks. Ateistid ja kommunistid muudavad nad kaitsetuks. Ainult Saatan saab kasu. Seepärast võime kindlalt väita, et ateism, selle vormid, nagu marksism jne, pole midagi muud kui satanismi keerukad vormid, mis on suunatud kurjuse nimel inimese vastu. Ja Saatan ja tema teenrid ei pidanud enam hingede eest võitlemiseks palju pingutama -

Seal on miljoneid kaitsetuid hingi – tule ja võta nad kaasa.

Ja sellise haavatavusega saab Saatan lõksu teisel viisil, kui kahesuunaline suhtlus pole vajalik: see on varjatud ühesuunaline mõju hinge meelele. Kaudne mõju tekib situatsioonikäitumise programmifailide vitonkiirguse genereerimise ja kaugedastusega hinge universaalses koodis: agressioon, mõrvaprogramm, valed, ahnus, ahnus, vihkamine,

reetmine, negatiivse iseloomuga teaduslikud teadmised jne (s.t kõik, mida me nimetame kurjuseks) otse inimese lülitusaparaadile ajukoores. Edastatud teave salvestub otse pikaajalise mälu sektorisse, mitte vahetusse, operatiivsesse mällu. Füüsiliselt tunneb inimene vaid ajukoore, täpsemalt ajukoore otsmikusagarate ülemiste poolte temperatuuri kerget tõusu, seejärel tõuseb veidi vererõhk, ilmnevad väsimuse sümptomid - seda peetakse väsimuseks.

Kuna infot ei sisestata operatiivmällu, vaid pikaajalisse mällu, ei saa inimene seda sisestamisel otse lugeda ja analüüsida - see muutub kättesaadavaks alles mitme päeva pärast ja seda tajutakse inimese enda mõtete, isiklike käitumisvõimaluste, teaduslike avastustena - nii implanteeriti inimkonda mõrva, sõdade, valereligioonide, rikastumise kire, piinamise, autodafe, "püha" inkvisitsiooni julmuste, kommunismi, fašismi, sionismi, maoismi ja selle vormide ideedega -

Pol Pot, dünamiit, keemia- ja tuumarelvad.

Nõrga immuunsüsteemiga inimestel ja see kehtib eriti teismeliste kohta -
Habraste hingede puhul on keha reaktsioon ägedam: algavad tugevad peavalud, palavik tõuseb, teismelised muutuvad ärrituvaks ja agressiivseks. Neil tekivad mõtted loomade, lähedaste ja võõraste tapmisest, enesetapust, vanemate mittemõistmisest ja vihkamisest, põhjuseta raevust, "kuristiku sündroomist" - soovist hüpata alla mitmekorruselise maja rõdult või kuristikku. Teismelised muretsevad ja esitavad endale valusaid küsimusi oma vaimse kõrvalekalde kohta... Pidage meeles iseennast ja oma piinu selles vanuses. Mitte midagi sellist, inimesed on täiesti normaalsed, ainult et nad on allutatud kurjuse tohutule mõjule.

Taktika on lihtne: kuna Saatan ei saa meie ruumi küsimusele otsest mõju avaldada, püüab ta sundida inimest endale ja teistele kahju tegema. Miks avaldab Saatan teismelistele nii aktiivset mõju?

Nooruses arendab inimene välja käitumuslikud algoritmid seoses ümbritseva maailmaga: ta teeb oma elutee kõige olulisema valiku - kuidas lahendada elus probleeme - vägivalla ja valede, teiste lõualuude purustamise ja ribide murdmise, iga hinna eest raha saamise või hea moraali - ausa töö, mõistuse ja teadmiste - juhindudes? Kogu järgnev elu sõltub sellest ja seda inimelu perioodi ei saa jätta juhuse hooleks, jättes teismelise enda hooleks. Just sel hetkel on teismeliste jaoks oluline vanemate abi ja tundlik toetus: nad on kohustatud täitma oma kohust Looja ees laste kasvatamisel - andma neile edasi oma elukogemuse ja suunama neid headuse teele - vastutus selle eest lasub perekonnapeal. Inimese ja sellest tulenevalt ka ühiskonna moraal on pandud perekonda.

Perekond on ühiskonna peamine üksus, just perekond on võimeline edendama head käitumist ja pakkuma hingele kaitset kurja eest. Seetõttu ***on perekond saatanlike õpetuste rünnakute peamine sihtmärk*** ning pereliige – teismeline – on satanistide ja nende kannibalistlike teooriate, näiteks kommunismi, peamine sihtmärk. Mõelge, milliste metsikute tagajärgedeni oleksid Marxi, Engelsi ja Lenini ideed perekonna hävitamise kohta viinud, kui need oleksid NSV Liidus ja "sotsialistlikes riikides" täielikult, mitte osaliselt rakendatud?

Sotsialismi ajal olid isa ja ema pere toitmiseks sunnitud mõlemad riigi heaks töötama ning lapsi kasvatasid "tänav", noorsoopolitsei jaoskond ja "avaliku hariduse" süsteem: lasteaed - "Oktjabrjata", "Pioneerid", "Komsomol" -

"partei". Milleni see viis? Nõukogude Liit ei surnud majanduse kokkuvarisemise tagajärjel. Ei, see oli vaid tagajärg. NSV Liidu surma põhjused on sügavamad, need pandi paika juba enne selle sündi marksismi-leninismi väga teoreetilistes alustes, nimelt perekonna, vara ja riigi vahelistes suhetes. Iga riik hukkub, kui see hävitab perekonna kui ühiskonna reproduktiivse üksuse alused, selle võime normaalseks eluks.

paljunemine, võtab elanikkonnalt õiguse kasutada biosfääri ressursse eluõiguse tagatisena.

Venemaal toimunud „raskuste ajad“ puudutasid võimuvõitlust või osa elanikkonna surma, kuid ei löönud kunagi perekonna moraali: – ja Venemaa tõusis taas. Tänapäeva Venemaa on hukule määratud: „demokraadid“ ei eemaldunud selles küsimuses kommunistidest sammugi, vaid süvendasid probleemi ühiskonna kuritegeliku lagunemise ja avaliku vara vargusega. Tsiviilseadusandluses pole isegi perekonna kui sellise juriidilist definitsiooni... Asjaomase vara mõiste ise, mis Venemaal alati eksisteeris ühisvarana, isegi tsaariajal, on hävitatud. Moraal on mandunud, narkomaania ja purjutamine, prostitutsioon ja vargus, banditism ja bürokraatlik seadusetus, isatus ja kodutus on õitsenud: – Venemaa rahvast on petetud, röövitud ja ta sureb välja.

Just perekonna ja inimese vastased kuriteod on kurjuse kõige raskemad kuriteod elu vastu planeedil, kõige raskemad kuriteod tsivilisatsiooni vastu.

Saatan on kannatlik, ta on õppinud külvama vihkamise seemneid ja ootama, kuni need tärkavad – just nooruses rikutud ja murtud hinge ootab ta elu lõpus, šantažeerides seda väärtegude ja kuritegude faktidega. Inimene, kes ei tea hinge väärtust ja seadusi, mille järgi seda hinnatakse, ei tea, et tema toime pandud kuriteod, kuigi karistatavad, ei ole saatuslikud, alistub šantažile ja nõustub Saatana "päästva abiga"...

Teisest küljest on vaja ka noore põlvkonna intensiivset töötlemist kurjuse abil, et tuvastada tugeva biovälja ja tugevate ekstrasensoorsete võimetega isikuid - neid, kes lagunevad, on vaja kaasosalistena oma elu jooksul Maal; -

Keegi peab ju ellu viima oma vihkamise ja rassismi ideid inimeste seas, alustama ja pidama sõdu, õhutama ja toetama kuritegevust, mürgitama noori narkootikumide, idiootliku rokkmuusikaga jne. Need, kes on lagunenud, on vabatahtlikud ja tahtmatud jutlustajad ja maised kurjuse allikad, aimamatagi, et neile on määratud üks saatus - olla "küttepuud" impeeriumi ahjus. Need pole kaugeltki tavalised inimesed - tugev bioväli võimaldab neil omandada vajalikke teadmisi, sealhulgas kriminaalseid teadmisi. Võitlus nende vastu on keeruline - sageli kõrgetel ametikohtadel, oma karjääri, võimu ja raha nimel ei põlga nad midagi, kasutavad meedia valesid, pettust, alatust, korruptsiooni - kõiki neid "voorusi", mis on võimulolijatele iseloomulikud.

Millist moraali kummardavad mõned kõrged valitsusametnikud, asetäitjad ja "asetäitjad", kui neil on taga süüdimõistvad kohtuotsused, purjus orgiad, uued naised ja pered?
nad hülgasid oma endised või abiellusid mitu korda - "pole kuhugi pitserit panna"? Mida ja kuidas nad tahavad rahvale õpetada, kui nad ei suuda oma lastest korralikke inimesi kasvatada? Millise "jumala" poole nad palvetavad? Sellised Saatana abilised jutlustavad "demokraatlike vabaduste" kõikelubavuse teese ja seda, et inimene on loomupäraselt mõrvale kalduv, et inimene on kõige kurjem ja ohtlikum asi Maal...

See on vale! ***Inimese peamine hüpostaas on headus ja tõde! Need on sünonüümid. Looja annab inimestele elu, et harida hinge headuses ja tões; Saatan toob valede kurjuse, mis tapab hinge.***

Keskuse töö välise kurjuse genereerimisel ja sobivate hingede otsimisel esimene tulemus on see, et selle operaatorid on teile tähelepanu pööranud ja taganud Saatana või tema teenrite kohaloleku. Mõned teist hakkavad ühel päeval nende kohalolekut tundma, mõistmata, mis toimub. Mäletate nalja: "Arvake ära, milline kõrv kumiseb? Kui arvate, siis teie soov täitub!" Kumisemine tähendab, et "retrosilla" operaator on teiega ühendust võtnud. Ta kuulab, analüüsib: mis inimene see on, võib-olla "paljulubav"? Kui inimene hakkab kuulma pidevat kumisemist või kriuksumist kõrvades, siis tähendab see, et teid on teie tahte vastaselt keskuse "kontrolli alla pandud". Nõrk kumisemine või kriuksumine tähendab "teenistuses".

„Objekti hoidmise režiim“ ja signaali võimendamine – keskuse operaatori poolt antud hetkel kuulamine. „Kontrolli haaramine“ tähendab, et oled Saatana jaoks „huvitav hing“. Lihtsalt kuskil, millalgi astusid sa kas hoolimatult omal algatusel vaimsesse ühendusse või olid piisavalt hoolimatu, et Saatanale midagi lubada, või mõtlesid ja rääkisid Jumalast halvasti. Sellest aitab.

Või vastupidi, olete Looja toetaja ja Saatana aktiivne vastane. Sellest ka piisab. Inimene tunneb end oma asjade halvenemise tõttu "kontrolli all olevat", sagedaste olukordade ees, kus seisab silmitsi valikuga - kas sooritada solvang või mitte. Kui omakasu on võidutsenud ja teete teisele inimesele kurja või olete läinud pettuse teele - on Keskme töö toonud Saatanale esimesed viljad, tundub, et olete tõmmatud sündmuste ja tegude lehtrisse, mida teil on häbi meenutada. Ja kui nii, siis on teil veel võimalus oma hinge surma vältida.

Su hing ei ole veel surmapattu sooritanud, kuid teised Jumala poolt karistatavad süüteod on juba olemas. Just sind šantažeerib Saatan ka maise elu lävelt kaugemal, just sind pakub ta sulle, et "päästa su hinge kohtupäevast". Kuid sa saad ikkagi vältida saatuslikku viga ja siin kirja pandud teadmised suurendavad sinu võimalusi. Sa pead püüdma kõike meeles pidada ja võtma meetmeid, et kõrvaldada kurjus, mida oled teistele inimestele põhjustanud. Eriti raske on selgitada enda ja teiste inimeste kurjuse ulatust, kui sa ise selle vastu võitled.

Võitluses kurjuse vastu, mis on esile kutsutud väljastpoolt ja tekib teie seest, ei saa meediumid enamasti aidata, nende eesmärk on vaid teie rahakott tühjendada. Vaid mõned sadadest saavad abi pakkuda ja vähesed on need, kes aitavad tasuta. Nad ei võta raha vastu, sest nad mõistavad omakasu ohtlikkust. Tõelist abi inimesele saavad pakkuda Jumal ja teadus, tõe tundmine, mille inimene omandab iseseisvalt. Teadust tuleb arendada. On vaja saavutada arusaam ruumi asümmeetria teooriast, omandada ruumilise nihke tehnoloogiad, mõjutada teiste ruumide materiaalseid objekte, saavutada arusaam retroruumi olemusest. Just teaduslikud tehnoloogiad aitavad võidelda Saatana keskpunktiga, aitavad kaitsta inimest Maal ja teevad tema hinge elu lihtsamaks.

Need, kes ei murdunud, olles saanud hea perekondliku kasvatuse, need, kes seisid vastu kadeduse, edevuse ja pattude kiusatustele, kes tõrjusid ja ajasid eemale kahjulikke mõtteid, said Issanda Jumala abilisteks ja veendunud võitlejateks kurjuse vastu. Saatana jaoks on need inimesed eriti ohtlikud ja tal on neile isegi eriline definitsioon: - "tõe kandjad". Seepärast on ta ise neist huvitatud ja püüab neil oma teenijate kaudu silma peal hoida. Ja tal on neid Maal palju. Peame neile au andma, nad teevad oma räpast tööd, kasutades kõike - alates kõige meelitavamatest lubadustest ja pakkumistest kuni kõige kohutavamate ähvardusteni. Ausate inimeste elu Maal valitsevas ebaõiglases vägivallatsivilisatsioonis on raske, kuid Looja aitab neil vastu pidada. Eenok vandus selle kohta oma raamatu SS-peatükis: "... ***leidsin kirjutatud nende vaimude kohta, kes surid õiguses, ja sain teada, et teid premeeritakse teie tööde eest paljude õnnistustega ja teie saatus on parem kui elavate saatus. Ja teie vaimud elavad - teie, kes surite õiguses; ja nende vaimud rõõmustavad ja hõiskavad ning mälestus neist on Suure ees kõigi maailma põlvkondade vältel: seega ärge kartke nende*** (kurjuse teenijate - ***autori) etteheiteid! "***

Nende tõdede tundmine aitab säilitada paljude teie hinge, kes neid ridu loete.

Peatükk 56.

Kuidas kurja vältida.

Hoiatus mehele.

Igaüks meist saab teada oma õigustest, mis on kehtestatud Jumala Kõrgeima Seaduse poolt, alles pärast füüsilist surma, s.t. kui maine tee on juba läbi ja midagi ei saa parandada – ees ootab vaid Kohtupäev. Paljud inimesed mõtlevad: oleks hea sellest varem teada, siis poleks ma palju vigu teinud ja oleksin oma hinge päästnud... Seaduse mittetundmine ei vabasta vastutusest... Ja paljud meist ei usu Jumalasse, ei tunnista hinge olemasolu. Ja sageli, kui nad hinge kohta midagi teavad, omistavad nad selle religioossete spekulatsioonide valdkonda: - nad panevad tahtlikult toime solvumise omakasu nimel, igaks juhuks, kui nad teevad ristimärgi, öeldes: "Anna mulle andeks, Issand," või paluvad andestust Allahilt... Te ei saa mõelda hingele suuremat hävitavat rumalust. Pole asjata, et meie ruumi nimetatakse ketserite ruumiks. Ja iidsetel aegadel teadsid inimesed hinge tõelisi väärtusi: "Ja *nüüd kuulake, mu pojad, ja* ***käige tõe radadel ja ärge käige vägivalla radadel, sest kõik, kes käivad ülekohtu radadel, hukkuvad igaveseks."*** Nii õpetas Eenok oma poegi, teades, mida ta rääkis, sest ta oli ainus inimestest, kes kohtus Loojaga ja sai Igavese Elu Õiguse. Inimesed unustasid targa vanema sõnad. Asjatult.

Ma tahan teile rääkida ainult Kõrgeima Seaduse põhiprintsiipidest. Vähemalt inimõiguste põhitõdede tundmine aitab meil kõigil oma elu õigesti üles ehitada ja elu jooksul vigu mitte teha. Kui see lõpeb, on teadmiseks liiga hilja. Te peate teadma nüüd. See võimaldab teil mitte rikkuda oma hinge kurjusega, säilitada seda elu katsumustes Maal ja seista Looja ees väärikalt. Lugege. Mõistke. See on väga oluline.

Kohustused on alati ***esmased ja õigused teisejärgulised,*** sest need tekivad kohustuste täitmise tagajärjel. Kui oled oma kohustusi kohusetundlikult täitnud, on sul õigused; kui inimese kohustusi ei täideta, ei saa inimõigustest rääkidagi.

Kõrgeim seadus tuleneb ***inimese õiguse puutumatusest ise otsustada, kus Headus ja kus on kuri?***

Hea ja kurja definitsioon põhineb inimese sisemisel veendumusel, tema maailmatajul, mentaliteedil, kasvatusel, tunnistatud moraalipõhimõtetel ja väärtustel. See on väga oluline tõehetk, kui seda nii saab nimetada.

On olemas ***kurjuse relatiivsuse mõiste.*** Inimese suhtes võib kurjus olla "sisemine", st inimese enda tegevuse tulemus, ja "väline", kui kurjus projitseeritakse inimesele väljastpoolt.

„Sisemise“ kurjuse loob inimene ise seoses iseendaga, teiste inimestega, biosfääri elusorganismide ja noosfääriga tervikuna hea ebamõistliku kasutamise tagajärjel heade kavatsustega või isekatel eesmärkidel või kurjuse tahtliku kasutamise tagajärjel isekatel eesmärkidel.

„Väline“ kurjus projitseeritakse inimesele väljastpoolt teiste inimeste ehk „mitte-inimeste“ tegevuse tagajärjel eesmärgiga kahjustada keha ja hinge tervist.
inimene.

Hea ja kurja defineerimisel on vaja kindlalt teada ja meeles pidada Jumala käske, neid rangelt järgida, teada hinge peamisi seadusi, eriti neid, mille pärast hing hävib. Lihtsamal, lakoonilisemal kujul saab hea ja kurja definitsiooni olemuse väljendada ühes valemis: ***"Kõik, mis on hinge hüvanguks, on hea; kõik, mis hinge hävitab, on kuri."*** Just selles lihtsas olemuses on koondunud inimese elutee valem - elada ausalt enda ja inimeste suhtes; elada nii, et hing oleks laitmatu, et saaks otse ja ausalt vaadata inimestele ja Jumalale silma.

Hea ja kurja defineerimise vajadus tekib iga päev, igas elusituatsioonis, alates kõige lihtsamast, kui otsustate, kas korjata õun, kui te ise pole näljane ja viskate korjatud õuna minema, või kõige raskemas, kui otsustate vaenlase elu ja surma küsimuse, kui keete emotsioonidest, kättemaksust, põlete soovist teda hävitada - vaenlane on teie võimuses ja teie elule pole reaalset ohtu.

Olgu, oletame, et olete igal üksikul juhul defineerinud hea ja kurja, olete definitsiooni õigsuses kindel ja sellest teadlik. Siis on kaks võimalikku varianti: esimeses variandis te ei tee midagi ja teie valik on oluline ainult teie maailmataju, sündmuse hindamise seisukohast. Teises variandis puudutab asi teid ja on vaja tegutseda. Siis tekib veel üks õigus. Koos õigusega defineerida head ja kurja on inimesel ***õigus valida hea ja kurja vahel.***

Seega, tegutseda või mitte tegutseda?

Oletame, et sa mõistad, et sinu tegevusetus võib Head kahjustada ja Kurja aidata, aga sa võtad ükskõikse seisukoha põhimõttel "See pole minu asi - ma ei tea midagi". Selle põhjused võivad olla erinevad - tavalisest argpükslikkusest, mida varjatakse vabandusega "see ei puutu mind" või "see ei kuulu minu tööülesannete hulka", kuni soovini kõrvale jääda, "mitte määrida", et päästa oma hing ja pääseda konfliktsituatsioonist. Aga kas see on õige? Sa ei teinud meelega midagi Hea abistamiseks, aidates seeläbi Kurjust. Väga sageli võidab Kurjus ainult seetõttu, et ümberkaudsed kardavad ebaõiglusele otseselt vastu astuda ja Kurjuse vastu võitlevad ainult üksikisikud. Kas sa tõesti arvad, et passiivne kodanikupositsioon ühiskonnas ei ole hingele karistatav? Lõppude lõpuks ***on inimesel Hea kaitsmiseks kohustus Kurjuse tegutsemisse sekkuda.***

Seega tuleb midagi ette võtta. Mida? Sinu definitsiooni põhjal peame võtma konkreetseid meetmeid, millel on reaalsed tagajärjed nii sulle kui ka sinu ümber olevatele inimestele. On hea, et oled õigesti defineerinud hea ja kurja ning teinud valiku headuse tõhusa abistamise kasuks. Aga see pole mõte.

otsad.

Hea ja kurja valimise otsus on väga delikaatne ja vastutustundlik küsimus ning piir nende vahel on ebakindel... Näiteks ründas sind relvastatud röövel röövi eesmärgil. Selle bandiidi seisukohast teeb ta head oma perele, olles otsustanud oma rahaasju parandada ebaseaduslike kuritegelike vahenditega ehk õigemini kurja abil. On selge, et ta tegi vale otsuse ja pani toime kurja. Sul on õigus ennast kaitsta, kaitsta oma elu ja vara. Ennast kaitstes haavasid sa ründajat, lõid tal relva käest - ta on abitu ja sa mõistad seda... ja siis lõid sa vaenlast uuesti, tappes ta.

Kas sul oli õigus lüüa? Kas see oli hea? Sa ületasid tahtlikult vajaliku kaitse piire ja Hea muutus kurjaks... Siis on juba liiga hilja süüdistada võitluse kuumust, et "ma kogemata ei suutnud end tagasi hoida" ja nii edasi... Jumala eest on võimatu midagi varjata: oma elutee hindamisel ei vaja Ta tunnistajaid ja eestpalvetajaid - kõik tema isikliku juhtumi asjaolud ja tõendid esitab ainult inimene ise. Meele skaneerimisel uuritakse iga sekundit sinu elust videosalvestuse kaudu, mille hing on salvestanud sellest, mida sa oma silmaga nägid, kuulsid, tundsid ja mis kõige tähtsam, skaneeritakse sinu mõtteid kavatsuste kohta, sinu hinnanguid sündmustele ja nende tagajärgedele. Jumala eest on võimatu midagi varjata, nagu ka südametunnistuse eest.

Noh, kui olete valinud õigesti ja jäänud truuks heale valikule: olete oma hinge päästnud. Aga mis siis, kui olete teadlikult või kogemata valinud kurja? Millised on edasised tagajärjed? Tagajärjed sõltuvad süüteo raskusest ja neil võivad olla hingele pöörduvad või pöördumatud tagajärjed:

• ***kui on toime pandud raske patt, mille eest karistatakse hinge hävitamisega (mõrv, enesetapp, valevanne ja inimeselt vabaduse äravõtmine), siis ei päästa teda miski – hing mõistetakse hukka ning inimeselt võetakse õigus valida karistus ja õigus kaitsele;***

• kui sooritatakse mittesurmalik patt, kuid selle tagajärjed on parandamatud, siis hing ei hävine, vaid saab paratamatult kuriteo raskusele vastava karistuse, samas kui inimene mõistetakse süüdi ja temalt võetakse õigus valida karistust ning õigus kaitsele – karistuse valik jääb Jumala teha.

Esimesel juhul on mõrvari üle inimliku kohtuprotsessi tagajärjed paradoksaalsed: kui inimene mõistetakse kuriteo eest surma, siis mõrvari jaoks on surmaotsuse täideviimine samaväärne kuningliku kingitusega. Kuna inimese mõrv on juba surma mõistetud ja karistus täidetakse, seisab Jumal silmitsi faktiga: inimene on juba surma mõistetud ja juba tapetud. See on fakt. Seetõttu ei saa Looja teda enam sama kuriteo eest uuesti hukka mõista - mõrvari hing saab inimese füüsilise keha vägivaldse surma kaudu rehabiliteerivaid asjaolusid ja teda karistatakse vaid kolmeaastase vangistusega põrguruumis. Näiteks valuutadiileri hukkamine vabastab ta üldiselt süüst - ta ei pannud toime ühtegi surmaga karistatavat kuritegu, kuid ta hukati. Kuid kohtunik ja timukas kaotavad oma hinged igaveseks: nad tapsid tahtlikult ...

Just nii kirjeldatakse Looja kohtuotsust Piiblis: - *"1. Moosese raamat", 4. peatükk "Esimene järeltulija".* Kuriteo ja karistuse olemus on järgmine: Kain, Aadama ja tema naise Eeva esimene poeg, oli põllumees ja teine, Aabel, oli karjakasvataja. Mõlemad tõid Issandale oma tööst ande ja Issand pööras tähelepanu Aabeli töö tulemustele, ilmselt teda kiites. Kain oli ärritunud, mille peale Issand märkis: *"Kui sa ei tee head, kas sa ei tõsta oma palet? Aga kui sa teed head, siis varitseb patt ukse ees; see ihaldab sind, aga sina pead selle üle valitsema."* Täpne hoiatus inimesele: elus võib juhtuda kõike, aga ära eosta kurja, heida endast kurjad mõtted eemale ja eriti ära tee kurja. Kurjus on alati kahjulik ja sa pead ennast kontrollima, elama headuses, valitsedes kurja ennekõike oma mõtetes ja seejärel oma tegudes.

Kain ei mõistnud seda hoiatust ja tappis oma venna Aabeli. Armukadedusest kiituse nimel. Kain pani toime surmapatu, ta on mõrvar. Aga tema Looja ei tapnud teda! Ta lihtsalt pagendas ta, võttes ära õiguse kasutada maa vilju ja saada sellest toitu. - *"Kui sa harid maad, siis see ei anna sulle enam oma vilja; sa oled pagenduslane ja hulkur maa peal."* Mõrvar pidas sellist karistust väga karmiks, rohkemaks, kui inimene kanda suudab. Kaini oletuse, et pagenduskaristuse saab katkestada vägivaldse surmaga, katkestas Looja: *".. seepärast makstakse igaühele, kes Kaini tapab, seitsmekordselt kätte."*

Ja Issand andis Kainile märgi, et keegi, kes temaga (mõrvariga) kohtus, ei saaks *autor), ei tapnud teda."*

Seega tegi Issand SEDA erilisest armastusest ja hoolivusest mõrvari, Kaini, vastu? Ei. Seda tehti ainult Kõrgeima Seaduse põhimõtete alusel - hinge, kes on toime pannud surmapatu, mõistab Looja kohut. Ja hävitab. Looja andis inimesele elu, et harida hinge kehas, et hiljem, kui keha sureb, saaks hinge kohut mõista tegude ja elu tulemuste järgi. Ühte kuritegu ei mõisteta kaks korda kohut - keegi ei saa inimese elu jõuga segada. Isegi Looja ei julge seda teha - pole mõtet. Karista keha, aga kirves ei puuduta hinge. Inimest ei saa mõrva eest surmaga karistada, ta saab ainult pagendusse saata. Sellepärast ei saa keegi mõrvarit tappa - tema hing peab ilmuma Looja kohtu ette ilma rehabiliteerivate asjaoludeta. Ja alles siis, kui keha ei saa enam looduses elada. Ja selle eest, et kohtunik ja timukas, olles mõrvari hukanud, segavad Looja kohtuotsuse täideviimist mõrvari hingele tema surmapatu eest, makstakse talle seitsmekordselt kätte. Kohtunik ja timukas-vangivalvur on seitse korda süüdimatumad kui mõrvar – nad pidasid end jumalateks! Sa ei saa hukata. Mõtle iseendale. Ja Loojale. Ära takista Teda oma teadmatusega.

Mõrvareid ei saa isegi tappa, neid ei saa vangis hoida. Kui kohus on tõestanud, et inimene on tapnud, saab ta ainult ühiskonnast välja pagendada. Kui ta ei suuda inimestega koos elada, las elab üksi. Pange talle langevari õlgadele ja minge näiteks Wrangeli saarele – tänaseks toiduks.

päev, oma riided, ilma tagasipöördumisõiguse ja inimeste abita... Keegi ei tapnud hukkamõistetut, keegi ei võtnud temalt vabadust, keegi ei võtnud ära õigusi maale - saar on suur, seal saab elada ja ka toitu leida. Kui ta saab, siis muidugi... Paguluspaigas ei tohiks olla tingimusi põllumajanduseks: tapja ei saa maalt toitu. Keegi ei aita seal tapjat kunagi - ta ise on end ühiskonnast väljapoole asetanud. Tapja elu ei sõltu enam inimestest, vaid paguldajast endast... Nüüd on tapja jaoks Looja kohtuotsus vältimatu, see on vaid aja küsimus. Sel juhul ei rikkunud ei inimesed ega kohtunikud Looja Seadust ja ühiskond vabanes kurjusest, järgides paratamatuse ja karistuse vältimatuse põhimõtet.

Nende saatus, kes tapsid salaja või avalikult, kasutades oma võimu, on erinev; nad varjasid seda kuritegu või ei pidanud seda kuriteoks, vaid "ametikohustuse" täitmiseks ning elasid rahulikult au ja hiilguse saatel karistamatult kuni surmavoodini... Aga nende hinged? Hinge karistamatus on pettekujutelm: keegi ei pääse Looja kohtu eest. Sellest pettekujutlusest pimestatud ja vägivalla võimu vale autoriteedi audest joobunud peavad need inimesed end täiesti õigeks, mõistes oma hinge teadlikult surma... Mõrvari hing päästab kohtuniku hinge ohverdamine... Paradoks?

Kes siis läbis selle elu kergemini – kas see, kes mõrva eest hukati, või leidmata mõrvar, või kohtunik, vangivalvur, kellele oli antud võim? Kurjus sünnitab ainult kurjust. Surm sünnitab ainult surma...

Vaatleme teist juhtumit,

Karistus on vältimatu. Näiteks kui hinge karistatakse mittesureliku patu eest – vargus - hing on teatud aja jooksul PÕRGUS lukustatud. Kuidas saab taastada inimese hinge seadusliku õiguse kaitsele ja karistuse valikule? See on sageli väga oluline ja võib olla määrav teie hinge edasise elu jaoks järgmistes kehastustes. Inimese ja tema hinge jaoks on ainus viis teo tagajärgede raskuse vähendamiseks ja karistuse vähendamiseks siiras kahetsus.

Toon näite: keegi varastas "edukalt" palju raha, jättes sadu peresid ilma vaesusest, jäädes karistuseta ja pealegi jäi ta ühiskonnas lugupeetud inimeseks. Aga sa ei saa oma südametunnistust seifi panna ja inimesed räägivad midagi hingest; pattudest... Nii ilmubki välja järjekordne *rikas* mees, kes süütab alandlikult kirikus küünlaid, palvetab, näidates avalikult oma vagadust ja jumalakartust, annetab raha vaestele ja orbudele... - igaks juhuks: mis siis, kui Jumal on tõesti olemas? Parandas meelt preestri ees, unustamata talle meelde tuletada pihtimise saladust, maksis kirikule... - ja kõik on korras? Kas sa saad oma varastatud varanduses rahulikult elada?

Ei, see on palju tõsisem. Ainult meeleparandusest ei piisa, see peab olema siiras ja aktiivne – inimteod Maal elamise ajal on vajalikud olukorra taastamiseks enne langemist, s.t. siira meeleparandusega peavad tingimata kaasnema reaalsed teod, et täielikult hüvitada ohvritele varastatud: neile ja ainult neile – vastasel juhul on „üldine heategevus" mõttetu, kuna ühe vagadus ja tema abi juhuslikele inimestele põhineb teiste leinal ja vaesusel.

Alles nüüd ***saab süüdlasel olla õigus valida karistus ja õigus kaitsele,*** mis aitavad kaasa osalisele või täielikule rehabilitatsioonile ning seetõttu, võttes arvesse rehabiliteerivate asjaolude ilmnemist, muutuvad tagajärjed:

esiteks kannatab süüdlane hing leebemat karistust;

teiseks, süüdlasel hingel on õigus valida oma karistus rea hulgast kavandatud;

Kolmandaks, õigus kaitsele tagab hinge säilimise karistuse täideviimise ajal ja kõigi õiguste taastamise pärast selle lõpuleviimist. Ja lõpuks, kõige olulisem on see, et karistuse raskuse vähendamine konkreetse elu eest vähendab kõigi elatud elude eest määratud karistuste koguraskust, mida võetakse arvesse siis, kui Jumal otsustab anda hingele ingli staatuse igavese elu õigusega. Seda ei tohiks unustada.

4. osa.

RAAMAT
TEINE OSA
TSIVILISATSIOONID

Universumi ja tsivilisatsiooni küsimusi kaaludes ei saa jätta tegemata järeldust inimelu ja ümbritseva maailma orgaanilisest seotusest. Inimene püüab ennekõike muuta oma elu ilusaks ja kasulikuks ning selleks on vaja ennekõike tegevusi, mida arendatakse ja mis põhinevad teadlikul analüüsil varem tehtu kohta. Ja see analüüs tuleb läbi viia läbi teaduslike teadmiste prisma kaudu maailma, inimese olemuse selles, tema hinge ja Looja poolt inimesele antud seaduste kohta. Kogu eelnev narratiiv põhineb loogiliselt hüpoteesi püstitamisel, mida kinnitab materjaliteaduse erinevates valdkondades kogunenud teadmiste summa ja metafüüsiliste tunnetusmeetodite abil saadud teave. Oleme objektiivselt jõudnud punkti, kus on vaja teha paus ja ringi vaadata.

Esiteks on geofüüsikalise prognoosimise hoiatused tõsised ja neid tuleb hoolikalt kontrollida, et saada Maa ehituse, selle kesta ja katastroofi võimalikkuse hüpoteesile eksperimentaalne kinnitus: siis omandavad need reaalse jõu ja hüpoteesist saab teooria, millel on tõsine tõendusbaas ja toetajad ühiskonnas. Hüpoteesi kontrollimine nõuab nii aega kui ka ressursse.

Kui need kinnitust leiavad, on vaja välja töötada ja rakendada programm katastroofi ennetamiseks, kasutades mitmesuguseid Maa kesta mõjutamise meetodeid, sealhulgas omandades Maa tuumatetraadide lagunemise juhtimise tehnoloogia. Sellist tööd saab teha ainult tõsise teadusliku ja tehnilise toega, kaasates mitme riigi ressursse ja tööstuspotentsiaali: - üks riik ei saa seda teha. Siin seisavad inimesed esiteks silmitsi inimkonna killustatuse probleemiga, mille on tekitanud maise tsivilisatsiooni kujunemise ajaloo loogika. See pole kellelegi saladus ja lihtsa tõe mõistmiseks pole vaja siin täiendavaid tõendeid esitada -

Meie maine tsivilisatsioon on tige. Liiga palju verd, leina ja puudust on inimkonnale maksma läinud tee, mida ta on läbinud. Aga me peame elama, me peame arenema ja edasi liikuma. Kuidas?

On ilmne, et Maa arengu ja tsivilisatsiooni probleemi saab lahendada ainult ühtne inimkond. Ja kuni see on killustatu, pole mõtet mõelda tõsisele edasiminekule. "Globalistide" kära "planeedi majandusliku ühendamise" ümber ei too rahvastele midagi head – see on katastroofiline arengutee. Smokingutes härrasmeeste võluvate naeratuste taga on selgelt näha Saatana metsik irve – "maskid" on uued, olemus on sama – need on just nende tööstus- ja poliitiliste ringkondade esindajad, kes vastutavad miljardite inimeste kannatuste ja surma eest lugematutes sõdades, sealhulgas kahes viimases maailmasõjas...

Need hoolitsetud härrasmehed ühinesid ka varem, kuid üksteise vastu, ja ajasid seejärel oma riikide lihtrahva oma grupi majanduslike ja poliitiliste huvide nimel tapale: nad vajasid uusi territooriume, ressursse, võimu ja kulda -
Inimelu pole neile midagi väärt. Relvastust on nüüdseks kogunenud nii palju, et planeeti on võimalik sadu kordi hävitada. Härrased on aru saanud, et võitlusest on saanud mõttetu: kui kõik ja kõik, sealhulgas materiaalsed ressursid, hukkuvad, siis mis mõte on võitlust alustada? Keegi ei vaja Pyrrhose võitu.

Aga nad ühinevad taas, seekord kõik koos. Milleks? Kelle vastu? Võib-olla armusid nad äkki tavalistesse inimestesse? Ei ja jälle ei. Mida

oli nende olemus ja jääb selleks: vägivalla maailm, kus valitsejad peavad inimest häbitu ekspluateerimise ja röövimise kariloomadeks. Põhimõtteliselt pole midagi muutunud – nende ühinemise motiiviks on, nagu varemgi, kasumijanu. Kuid nüüd ei ühine nad mitte üksteise, vaid kõik koos, Maa rahvaste vastu.

Ei pea olema geenius majandusteadlane, et mõista näiteks seda, et tänapäeval, globaalse majandusliku ühinemise tingimustes, ei investeeri ükski California või Texase jõukas tööstusettevõte kunagi raha sarnasesse tööstustootmisse Venemaal, kus kütteperiood kestab 8 kuud aastas ja tööstushoonete kütmise eest tuleb maksta 8 kuud - pigem saadab ta raha Malaisiasse, kus küte on tõeline lurjus ja tööjõud odav. Ja ta ei anna sealt saadud kasumit kunagi "kahjumlike" piirkondade ökosüsteemide kadude korvamiseks, mis on sunnitud absorbeerima tuule poolt toodud ja matmiseks või kõrvaldamiseks planeedi "kasumlikest" piirkondadest toodud tööstusjäätmeid, varustades samal ajal atmosfääri tasuta hapniku ja puhta veega. "Kahjumlikud" piirkonnad on sunnitud ellujäämise nimel loobuma maavaradest peaaegu tasuta, kurnates oma aluspinnast ja saamata kasumit maaparanduseks ja majandusarenguks: ühendatud kapital dikteerib juba oma hindu. "Unipolaarne" maailm

Majanduslik kasum viib paratamatult biosfääri ja inimese kui selle osa degradeerumiseni. Valitsevate ringkondade poolt pealesurutud vaimsete väärtuste pidev erosioonisuundumus on kahjulik – ükski materiaalne heaolu ei suuda kompenseerida ühiskonna moraalset allakäiku.

Kuhu see tee viib? Ärge olge laisad, lugege uuesti Ivan Efremovi ulmeromaani "Härja tund": pildid varemetes planeedist Tormans, ammendunud maavaradest ja põldudest, demoraliseeritud ühiskonnast, inimeste jagunemisest pikaealisteks ja lühiealisteks, mürgitatud jõgedest, mahajäetud ja hävitatud linnadest "mitteperspektiivsetes" piirkondades, kus elab miljardeid vaeseid inimesi – see on tulemus, milleni "globalistid" meie planeeti sihilikult juhivad.

See on vägivalla tsivilisatsiooni kui kõrgeima astme arengu loomulik lõpp.
Satanism.

On veel üks ühinemise tee - uue tsivilisatsiooni loomise tee, mis põhineb täiesti erinevatel põhimõtetel. Seda pole lihtne järgida: Maal on endiselt liiga palju kurje jõude, üksikute elanikkonnarühmade isekad majanduslikud, sotsiaalsed ja poliitilised huvid elavad vägivallast teiste vastu - need inimesed hõivavad objektiivselt olulise positsiooni ainult tänu kurjuse teenimisele. Paljud planeedi majandust kontrollivad kapitalid ja varad loodi just vere ja sõdade abil, seda ei saa alahinnata. Kuid vägivalda ei saa uue ühiskonna ülesehitamisel kasutada. Head ei saa ehitada kurjusega. Siin, ilma Looja ja Õiglase Kohtu abita, on kurjuse kandjatel kohutav, raske toime tulla.

Need järeldused on kahtlemata olulised inimeste ühendamiseks, kuid need on ühe inimese järeldused. Ja tohutust ainuüksi omaks võtta on võimatu. Parem on, kui raamatus oleva teabe põhjal tekib kollektiivne mõtlemine, mis on võimeline omaks võtma kõiki ühendamise aspekte - seda suurem on kollektiivse intelligentsuse toote väärtus. Kõike tuleb mitu korda kaaluda ja läbi mõelda - isegi Looja ei tegutse rutakalt, vaid mõtleb hoolikalt, võttes arvesse teiste arvamusi: pole asjata, et Tal on Hall Nõukogu. Kuid see kõik on veel ees kui tsivilisatsiooni arengu vältimatu etapp. Sellest on olemas nägemus, aga on ka teine.

Teadmisi edastati programmi raames, mida Kõrgem Mõistus on mitu aastat läbi viinud. Seda programmi ei saa nimetada "teadmiste edastamise programmiks". Ei. Looja on üldiselt "valmis teadmiste" edastamise vastu. Otsesed füüsilised kontaktid on endiselt keelatud ja metafüüsilised teabe edastamise meetodid pole kaugeltki täiuslikud. Programmi eesmärk on ainult aidata inimestel mõista...

teadmiste horisondid, mis pole neile veel ligipääsetavad ulatuses, mis on antud tingimustes vajalik iseseisva tõeotsingu aktiveerimine.

Seepärast ei julgenud ma raamatusse lisada Kõrgeima Seaduse enda selgitust, vaid rääkisin ainult selle olemasolust: keegi peale Tema ei saa Jumala Seadusi inimestele edasi anda. Ma ei ole Loojaga kohtunud ja tahan kohe takistada oma võimalikel vastastel mind messianismis süüdistamast – ma ei ole messias ja taeva pärast ärge minu kohta selliseid kahtlusi esitage. Hinge olemasolu ja Kõrgeima Seaduse loogika võimaldavad meil kriitiliselt analüüsida meie endi seaduste seost inimese eesmärgiga – milliste seadustega sunnivad võimu poolt vaevatud inimesi elama?

Me ise peame võimalikult palju iseseisvalt õppima – sellised teadmised on väga väärtuslikud ja Looja austab neid; me ise peame looma uue ühendava inimkonnaarmastuse õpetuse, mis ei põhine Looja pimedal kummardamisel, vaid teaduslikult mõtestatud äratundmisel ja väärilisel austusel Tema ja Tema loodu materiaalse olemuse vastu.

ratsionaalne inimene.

Uus ühiskond tuleb üles ehitada vaimsete ja majanduslike väärtuste harmoonilisele tasakaalule: erinevat tüüpi energia otsese rahalise ekvivalendi olulisus elu ja tsivilisatsiooni arengu jaoks; ausa töö prioriteedi tunnustamine ja uue inimsuhete õigussfääri kujundamine, mis põhineb kohustuste täitmise ülimuslikkuse ja kohustuste täitmisest tuleneva õiguse teisejärgulisuse põhimõtetel - kodaniku õiguste individuaalsuse põhimõttel ja formaalse võrdsuse võimatuse mõistmisel.

Uut tüüpi riikluse ülesehitamise olemusest annab arusaama selliste kategooriate analüüs nagu inimene ja tema eesmärk, inimene ja Jumal, inimene ja tema hing, inimene ja tema kohustused, inimene ja tema perekond, inimene ja seadus, inimene ja tema vabadused, inimene ja töö, inimene ja teadus, inimene ja biosfäär, inimene ja noosfäär, inimene ja sõda, inimene ja riik, riik ja seadus, riik ja kuritegevus.

demokraatliku rahvavõimu riik – Perekonnakogu Vabariik, mis ei ole vägivalla produkt ja inimese vastane. Just sellist riiklust saab evolutsiooni teel luua, ilma ühiskonna ja inimese vastu vägivalda kasutamata. See ei ole "Päikese linn", see on reaalne.

On vaja ette valmistada inimeste teadvust Jumala peatseks külaskäiguks Maale, pakkudes teadmisi, mis on vajalikud pinnaseks Tõe iva uute külvide jaoks, mille Ta endale annab. See visiit on vältimatu, kuid lõpliku otsuse selle kuupäeva kohta teeb ainult Looja Jumal. On oluline, et mõistaksime toimuva tegelikku olemust: Maa kohal on juba nähtav "taasloomise vari", see puudutab kõiki planeedil elavaid inimesi.

Autori ***märkus :*** *Võin lisada, et Looja pole kunagi Maa üle kontrolli kaotanud. Minu teada toimus Tema viimane visiit Maa-lähedasesse kosmosesse 33 aastat tagasi, s.o 1968. aasta talvel. Ta ei viibinud Maal, vaid ainult Maa lähedal. See oli seotud olulise objekti ülevaatusega Maa-lähedases kosmoses, mis oli loodud Looja Käsu alusel otseseks kontrolliks ja...*

mõju meie planeedile. Me ise andsime põhjuse: 1945. aasta juulis katsetasid ameeriklased maailma esimest tuumaseadet ja sama aasta augustis
Hiroshima ja Nagasaki tuumatragöödiad.

Just sellest hetkest alates täheldati maaväliste tsivilisatsioonide tähelepanu järsku suurenemist meie planeedi vastu, arvukalt teateid UFO-dest, sellise kontseptsiooni nagu ufoloogia tekkimist. Pärast Kuuba raketikriisi NSV Liidu ja USA suhetes, mis pani maailma tuumasõja äärele. Looja otsustas mitte ainult kontrolli, vaid ka baasi loomise Maa-lähedases kosmoses asuvale vägede rühmale, mis on võimeline takistama tuumarelvade massilist kasutamist Maal. Ehitus kestis 21 aastat ja valmis alles 1984. aastal. Paljud meist olid selle külastuse tunnistajaks, aga mitte...

said aru, mis toimus: 1968. aasta talvel täheldati Kuu nähtaval küljel optiliste nähtuste arusaamatu aktiivsuse järsku suurenemist. Seal vilkusid sageli eredad täpid, mida püüti seletada Kuu laserskaneerimise katsetena - sel ajal paigaldati ühele Nõukogude Kuu-seadmele peegelnurkpeegeldi, et võimsa laseri abil täpselt mõõta Kuu kaugust. Samal ajal mõistsid kõik, et katsed neid välgatusi "laserjänkudega" seletada olid lihtsalt vastuvõetamatud: peegeldunud kiir oleks nii nõrk, et seda poleks palja silmaga lihtsalt võimalik tuvastada. Sellegipoolest olid Kuu pinnal ja selle lähedal vilkuvad eredad punktid selgelt nähtavad: need ilmusid Kuu tagant, ületasid kiiresti nähtava kuuketta (kahe või kolme sekundiga) ja kadusid selle taha. Ja seda korrati mitu korda. Oli ilmne, et mõned kehad tegid Kuu ümber orbiidilendu ja nende kiirus oli üle tuhande kilomeetri sekundis, mis on meie seadmetele kättesaamatu. Nende selenotsentrilise orbiidi kõrgus, võrreldes Kuu nähtava läbimõõduga 3474 km, oli umbes 300 km. Sellest ajast peale pole mul olnud võimalust midagi sellist jälgida. Selline salapäraste nähtuste aktiivsus pole Kuule tüüpiline, seda ei juhtu iga päev. Mitte ilmaasjata ei lennanud sinna nii paljud, ilmselt oli see seotud Looja külaskäiguga. Kahju, et selle mõistmine tuli nii hilja. Kui me oleksime seda kõike siis teadnud, oleksime neid sädelevaid täppe hoopis teistmoodi vaadanud. Võib-olla keegi pidas siis oma vaatluste kohta arvestust? Siis saaksime vähemalt teada päeva ja tunni. ”

see külastus.

Enne esimese raamatu teadmiste teaduslikku kontrollimist on kohatu anda teavet inimeste ühendamise ja uue ühiskonna ülesehitamise kohta – seda püütakse moonutada ja jalge alla tallata. Seda ei saa lubada. Kahtlemata on palju vaenlasi – ma juba ütlesin, et Maal on palju kurjust. Kahtlemata püütakse ülaltoodu kontrollimise tulemusi vaigistada, varjata ja klassifitseerida ning neid sõjalistel eesmärkidel kasutada – kõik on võimalik. Tahan lihtsalt veel kord meelde tuletada teadlaste vastutust teadusuuringute tulemuste kasutamise eest: kõik inimesed peaksid teadmisi kasutama hüvanguks, mitte kahjuks – Manhattani projekti ei tohiks korrata. Olge väga ettevaatlikud ja ausad: ***Looja näeb kõike.***

Seega laske Maa ühendamise materjalid esialgu avaldamata jääda ning kinnituste laekumisel, lugejate mõtete ja ettepanekute analüüsimisel neid laiendatakse ja täiustatakse - nende väärtus ainult kasvab. Lisaks teemale endale:

Maa noosfääri evolutsiooni analüüs Kõrgeima Seaduse vaatenurgast - on kvalitatiivselt erinev käsitletavast: see on kohutav raamat inimeste kuritegudest ja inimestevastastest kuritegudest, mis viisid vägivallatsivilisatsiooni ehitamiseni; raamat, mis sunnib kriitiliselt lähenema tuttavate sotsiaalsete väärtuste ümberhindamisele. Järeldused võimaldavad nii mõista tehtud vigu kui ka anda uue sotsiaalse korra olemusele õiguslik põhjendus, visandada selle ülesehitamise viise ja teadlikult korrigeerida oma käitumist kohtu ees. Lisaks puudutavad need parandused mitte ainult inimese isiksust, millest raamatus juba räägiti, vaid ka tõsisema küsimuse parandusi -

ühiskonda mõjutavate juriidiliste isikute rollid ja tavad. Ja sellised organiseeritud tegevused on minu arvates sekkumine Õiglase Kohtu ettevalmistamisse, mis on vastuvõetamatu.

Need on põhjused, miks ma ei ole veel valmis avaldama „Tsivilisatsiooni raamatu” teist osa, vaid annan vaid annotatsiooni – raamat avaldatakse tervikuna alles siis, kui inimesed suudavad siin juba öeldu tõesust kinnitada ja ühiskonnas ilmnevad objektiivsed märgid uute teadmiste nõudlusest.

5. osa.

Raamat

TULEVIKU

Peatükk 57.

Kuidas kaitsta habrasid asju.

Hoiatused Maa võimaliku katastroofi kohta on nii tõsised, et neid saab lihtsalt eirata. Seetõttu on loomulik viis nende tõesuse või vääruse äratundmiseks hinnata Maa ehituse hüpoteesi analüütiliste meetoditega ja sellest tulenevalt ka selle kesta haavatavust koos selle kinnitamisega eksperimentaalfüüsika meetoditega.

Kontrollimine võimaldab meil järeldusi selgitada, nende põhjal hinnata teadaolevaid nähtusi ja varjatud fakte, mida seni on liigitatud "eranditeks". Siin on geofüüsikutel ja astronoomidel palju rohkem teaduslikku teavet kui Maa Raamatus on esitatud. Kui hüpotees annab loogilise seletuse ja arusaama olemasolevatest saladustest, on see tõestus. Nagu ka vastupidine: - autorile tundmatu teabe olemasolu spetsialistide seas võib viia järelduste osalise parandamiseni ja nende selgitamiseni ning võib-olla ka ümberlükkamiseni. Ma ei välista ühtegi varianti, kuid üks on vaieldamatu: mida põhjalikumalt ja laiemalt sellist kontrollimist tehakse, seda täielikuma pildi Maa struktuurist saame.

Vajalik on luua süsteem, mis simuleerib maakoore all oleva kuuma gaasi keskkonna parameetreid, ning läbi viia eksperimentaalne hindamine akustilise laine levimiskiiruse kohta samaväärse temperatuuri, koostise ja rõhuga keskkonnas, samuti plasmanööride tekkimise tingimuste kohta sellises keskkonnas. Ja see on tuhandeid atmosfääre rõhul ja tuhandeid kraadi temperatuuri. Süsteemi parameetreid piiravad konstruktsioonimaterjalide võimalused. Sellise süsteemi hävimine töörežiimides on samaväärne suure õhupommi plahvatusega, seega tuleb ohutuse eest eelnevalt hoolitseda.

Saadud tulemused võimaldavad meil ümber hinnata olemasolevaid Maa seismiliste uuringute andmeid ja läbi viia uusi Maa seismilise sondeerimise katseid, et selgitada Maa tuuma suuruse ja tiheduse parameetreid. Oletame, et katse on hüpoteesi ümber lükanud. Olgu, meil pole midagi karta... Aga mis siis, kui see kinnitab täielikult järelduste õigsust, täpsustab ja selgitab hüpoteesi üksikuid sätteid? Mida edasi teha?

Esiteks peame teadvustama töö olulisust ja vajalikkust ning ***selgelt sõnastama ülesande:*** - vältida planeedi kesta võimalikku lagunemist California rifti piirkonnas ja sellele järgnevaid globaalseid kataklüsme, mis ohustavad inimkonna elu.

Lahendus: - luua tehnoloogia planeedi tuuma protsesside haldamiseks ja kontrolliv mõju selle kestale.

Lahenduse tingimus: - tööd ei tohiks kunagi ja mitte mingil juhul teha kasutatakse sõjalistel ja kuritegelikel eesmärkidel.

Aeg: - piiratud periood, mis ei ole pikem kui 70 aastat.

Jõud ja ressursid: - töö teaduslik toetamine maapealse teaduse jõudude poolt ja võimalusel ka mõistuse abi;

- planeedi olemasolevatel võimalustel põhinevad uued tehnoloogiad;
- töö materiaalne alus on ühine otsene riikidevaheline finantseerimine, on võimalik kaasata vahendeid eraisikutelt, tööstusettevõtetelt ja avalik-õiguslikelt organisatsioonidelt;

- teoste õiguslik ja poliitiline toetus - süsteemipõhine osalevate riikide valitsustevahelised kokkulepped;
- töö julgeolekutoetus - osalevate riikide julgeolekustruktuuride jõudude ja vahenditega.

Esimene tagajärg: töö tuleb läbi viia paralleelselt ühtse juhtimise all vastavalt ühtsele ajakavale.

Teine tagajärg on see, et töös osalemise ja töö ajal otsuse langetamiseks tuleb osalevate riikide elanikkonnale anda objektiivset teavet ohututes ja mõistlikes piirides.

Kolmas tagajärg: tuleviku nimel on aeg lõpetada nende vaenlasteks pidamine, kes ei nõustu teie mõtteviisi, religiooni ja eluga, vaid kes on valmis reaalse tegutsemisega tööga liituma ja selles osalema.

Neljas tagajärg on see, et inimesed ja organiseeritud struktuurid, kes on loonud ja loovad neile sobivaid tuumarelvi ja muid relvi, samuti sõjalise mentaliteediga isikud, samuti riigid ja organisatsioonid, mis kujutavad endast potentsiaalset ohtu osalevate riikide julgeolekule, ei saa osaleda moraalsete ja eetiliste kriteeriumide alusel tehtavas töös.

Peatükk 58.

Kuidas kesta kontrollida.

Esiteks on vaja põhjalikumalt tundma õppida meie pingutuste objekti - Maa kesta, mille põhjalikuks uurimiseks on esiteks vaja aktiveerida kogu teaduslik potentsiaal. Sellise aktiveerimise lõpptulemuseks peaks olema kesta jälgimise ja juhtimise algoritm, mis põhineb:

- Maa kesta põhjalik matemaatiline mudel;
- teaduslik, praktiline ja tehnoloogiline areng, tööstuslikud võimalused kestade kontrollimise ja juhtimise mõjutamise vahendite loomiseks;
- kesta oleku jälgimiseks mõeldud tehniliste vahendite võrgud;
- tehnilised vahendid teabe kogumiseks ja andmete töötlemiseks, et saada objektiivne pilt mürsu olekust reaalajas, ennustada selle olekut ja töötada välja konkreetsed meetmed mürsu mõjutamiseks;
- tehnilised vahendid löögi kontrollimiseks ja löögi jälgimiseks kestale;
- kesta mõjutamise tehnilised vahendid;
- tehniliste vahendite süsteemid, mis tagavad ohutuse ja automatiseerimise kaitseks protsesside kontrollimatu arengu ja kuritegelikel eesmärkidel kestale loata mõju avaldamise eest.

Peatükk 59.

Matemaatiline mudel
Maa kestad.

Maakoore matemaatiline mudel (edaspidi MME) peaks põhinema kogunenud teadmistel Maakoore ja selle keskkonna struktuuri valdkonnas, sealhulgas: - maakoore struktuur, mis põhineb maapinna kartograafilisel toel saadud

andmetel, maapinna kosmoseuuringutel, maakoore murrangute kartograafilisel toel ja analüüsil, eriti suletud konfiguratsiooniga ja seismiliselt aktiivsetes piirkondades asuvatel murrangutel, geofüüsikalistel ja seismoloogilistel uuringutel, mandriosa ja ookeanipõhja puuruuringute andmetel, vulkanoloogial, maakoore kujul ja selle üksikute osakeste liikumisparameetritel.

maavärinate ja muude maakooreprotsesside alad, statistika ja analüüs, planeedi maakoore gravimeetriliste mõõtmiste andmebaas, gaasikeskkonna ja intensiivsuse parameetrid, planeedi maakoore alt pärineva tuuma purskekiirguse spekter;

- andmed otsestest okeanograafilistest ja kosmoseuuringutest ookeani struktuuri, pöörleva magnetvälja mõjul ookeanihoovuste parameetrite ja energia, tagasivoolude, ookeani ja keskkonna vahelise energiavahetuse, sealhulgas päikesekiirguse energia neeldumise, muundumise, akumuleerumise ja selle sekundaarse emissiooni kohta;

- atmosfääri seisundi andmed maapealsete jaamade võrgustikust ja kosmosevaatlussüsteemist, sealhulgas atmosfääriparameetrid kõigil kõrgustel kuni ionosfääri piirini, pöörleva magnetvälja mõjul olevate õhuvoolude parameetrid ja energia, aluspinnaga energiavahetuse tagajärjel tekkivad tagasivoolud, pinna reljeef, planeedi energiavahetus keskkonnaga, atmosfääri energia ja atmosfääri tsükloniline aktiivsus, atmosfääri hüdroloogiline tsükkel jne;

- teadaolevad andmed ionosfääri struktuuri ja tegeliku oleku kohta reaalajas
aeg;

- teadaolevad andmed magnetosfääri struktuuri ja tegeliku oleku kohta reaalajas;

- andmed Päikese, Kuu ja planeetide gravitatsioonilise mõju kohta, algoritm
selle muutused ajas sõltuvalt süsteemi kehade asukohast ja Maa kestast;

- andmed päikesekiirguse koostise, spektri, intensiivsuse kohta reaalajas, selle muutuste prognoos päikesetsüklis, selle mõju ionosfäärile ja magnetosfäärile, atmosfäärile;

- andmed Universumi purskekiirguse kohta reaalajas.

MMOZ peaks olema tarkvara ülivõimsatele arvutitele koos vastava andmebaasiga, mida pidevalt automaatselt reaalajas täiendatakse ja uuendatakse.

Tarkvaral peab olema kohustuslik automaatse kaitse plokk hädaolukordade, juhuslike rikete ja personali tahtliku valeandmete sisestamise eest.
käsklused.

Võrgukeskkond ja MMOZ-i teabe sisestamiseks mõeldud välisseadmed peavad olema kõrge kodeerimisastme ja mürakindlusega volitamata juurdepääsu eest, et tahtlikult valeinformatsiooni sisestada, süsteemi keelata ja valesid käske genereerida.

MMOZ-i töö põhiolemus peaks seisnema arvuti aju pidevas vastuvõtmises ja andmete töötlemises kesta oleku kohta, oleku prognoosi väljatöötamises ja reaalajas käskude andmises täidesaatvatele välisseadmetele Maa südamiku ja kesta mõjutamiseks.

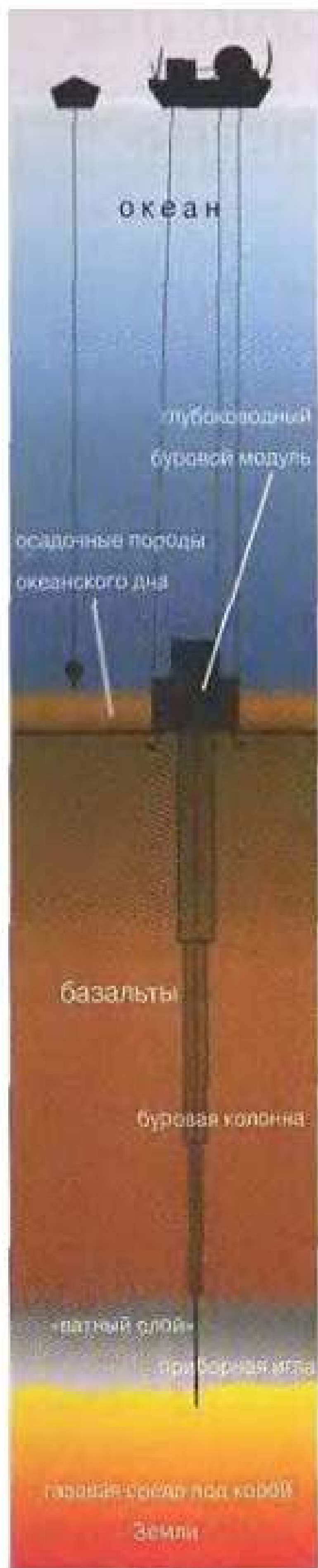
Peatükk 60.

Teaduslikud, praktilised ja tehnoloogilised arengud juhtimisvahendite loomisel.

Nende arenduste aluseks peaksid olema olemasolevate instrumentide, juhtimis- ja mõõteseadmete arendamise ja loomise kogemused kogu ülesannete spektri jaoks. Vajalik on olemasolevate seismiliste ja meteoroloogiliste jaamade riiklike võrgustike moderniseerimine vastavalt ühtsele standardile, eesmärgiga saavutada planeedi territooriumi 100% kontroll ja väljastatud teabe ühilduvus MMOZ-iga.

Lisaks on vaja välja töötada ja luua satelliitide tähtkuju päikesekiirguse, magnetosfääri seisundi ja universumi kiirguspurskevälja pidevaks jälgimiseks ning tehnilised vahendid ionosfääri seisundi jälgimiseks.

Eriti palju pingutusi tuleb teha veealuse puurimise täiesti uute tehnoloogiate loomiseks ja nende toimingute absoluutse ohutuse tagamiseks. Andmed

tehnoloogiad ja töö on äärmiselt vajalikud kanalite loomiseks maakoore all oleva gaasikeskkonna parameetrite pidevaks jälgimiseks ja planeedi tuumaga tagasiside funktsiooniks juhtimistoimingu ajal - barazi loomine. (Mõiste Corr. selgitab ilmselt installatsiooni peamist olemust -)

Planeedi maakoore all oleva gaasikeskkonna parameetrite baromeetriline kontroll - *autor)*

Maa "subkrustaalse" atmosfääri parameetrite perioodilist jälgimist teostati ja teostatakse regulaarselt automaatsete sondide abil, mis on suunatud mööda planeedi maakoore all oleva ruumilise ülemineku läätse ja toodud meie kosmosesse maakoore alt välja. Kuid juhtimisfunktsiooni jaoks sellest ei piisa - on vaja pidevat reaalajas jälgimist. Selleks ongi vaja barazat.

Joonis 94. Barazi diagramm.

Baraza on *tehniline* konstruktsioon metallkolonni kujul, mis läbistab maakoort.

kõige õhem koht maakoore all olevate gaaside baromeetrilise rõhu, nende temperatuuri, südamiku purskekiirguse intensiivsuse ja videosignaali edastamise mõõtmiseks mõeldud instrumentide püsivaks paigaldamiseks.

On vaja realistlikult ette kujutada, et hoolikas ettevalmistus peaks tagama garanteeritud edu ookeanipõhja puurimisel 4–6 kilomeetri sügavusele ning puurimine peaks olema ebatavaline: - esiteks on vaja tööpiirkonnas täielikult eemaldada settekivimite kate aluspõhja basaltide paljandumiseni ja sinna usaldusväärselt sisse viia lukustusseadmete tehnoloogiline sammas, moodustades metalli ja basaldi vahel tugeva sideme, ning alles seejärel puurida kristallilisi kivimeid ookeanipõhja alla läbi selle samba seal valitsevate temperatuuride ja rõhkude tingimustes. Seejärel, kui puurimisvahend jõuab kivimite plastilisuse piirini, tuleb alusplastilise poolvedela keskkonna kiht läbi torgata, kuni instrumendi konteineri puurimistranspordi sammas jõuab maakoore all oleva gaasiruumi piirini.

Siin on vaja vastu seista rõhu, temperatuuri ja gaasikeskkonna agressiivse olemuse koosmõjule, kui see puutub kokku väga kõrge kiirgusega.

intensiivsus.

Ehitusmaterjalidele on kehtestatud erinõuded, mis peavad tagama baraasi funktsioonide täitmise vähemalt 396 aasta jooksul; s.o vähemalt umbes 1,5% Maa tuuma aktiivsustsükli kestusest. Arvestada tuleb sellega, et komponentide ressurss võib olla väiksem, seega

disain peaks

parandatav ja ohutu barazi instrumendimahuti asendamise remonditööde tegemisel .

On ilmne, et on vaja luua uus materjalide klass, mille omadused on sarnased metallkeraamikaga, ning kasutada ka kõige olulisemate osade katmist inaktiivsete teroidide kattekihiga. On vaja luua uusi pooljuht- ja isoleermaterjale, elektroonikat ja optikat, mis töötavad nendes tingimustes usaldusväärselt. Kordame: - on vaja uut pooljuhtmaterjalide klassi, mille normaalne temperatuurirežiim on kõrge temperatuuri režiim. Nõelaseadmeid ei saa konteineri seintest termiliselt isoleerida - seadmed peavad olema kuumad.

Основные параметры для поисковых работ при постановке задачи:

Параметр	Температура под океанической корой Земли, C°	Давление под корой Земли, атм. изб.	Интенсивность излучения под корой рентг./сек.см²
Допустимый минимум	783	3328	2427
Сегодняшнее значение	912	3532	4132
Предельный максимум	985	4237	4459
Предельные расчетные параметры оборудования, запас прочности не менее 20% на протяжении всего ресурса	1200	5100	5350

Süsteemi usaldusväärseks tööks on vaja tagada instrumendimahuti transpordikolonni (instrumendinõela) fikseerimine vähemalt 77 meetri kaugusel maakoore alumisest piirist ja gaasikihist. Seejärel läbib nõel koos instrumentidega "puuvillakihi" ja ulatub umbes 400 mm gaasikeskkonda - sellest piisab. Instrumendinõela optimaalne läbimõõt on 48 mm, toru seina paksusega 5 mm, valmistatud ülitugevast ja kuumakindlast sulamist.

77 meetri kaugus on väga oluline, sest just 77-meetrine kiht, mis koosneb maakoore alumise osa "vati" keskkonnast (stalaktiidi kristallisatsioonikeskused, mille vaheline ruum on täidetud vulkaanilise tuhaga), omab oma sisemist purskekiirgust, mille intensiivsus on võrdne Universumi väljaga, nimelt 774 röntgenit/sek.cm2 . Tasakaalu säilitavad Maa iono- ja magnetosfäärid ning see mõjutab otseselt Maa tuuma ja kesta protsesse.

Tegelik transpordikolonn on puurtoru, mille otsas on puurimisvahend, mis eraldatakse gaasikeskkonda sisenemisel ja langeb Maale "keeva kihi" pinnale - see peaks enne sinna jõudmist ära põlema.

Puurnöör peab esmalt puurimisnõela läbimiseks puurimisnööri "puuvillakihti" kanali puurima. Puurnööri sambast eraldamisel tuleb samba ots...

nagu me juba ütlesime, peab see koht, kus eraldumine toimub, asuma pidevas homogeenses plastkoorikus vähemalt 77 meetri kaugusel gaasikeskkonna piirist.

Transpordikolonni ennast tuleb pärast selle peatumist intensiivselt jahutada, et saavutada kolonni ümbritseva kivimi viskoossuse ja kristallisatsiooni suurenemine, vähendades külgneva viskoosse koorikumaterjali temperatuuri, et luua ümbritsevatest kivimitest suhteliselt tugevam tahke kanal täiendava ohutusmeetmena.

Ümbritseva õhu aurude sadestumise ja kristalliseerumise vältimiseks instrumendi nõela, optika ja andurikanalite välispindadel, mis võib põhjustada funktsioonide enneaegset kadumist ja signaalide tegelike parameetrite moonutamist (kuna jahtumisel muutuvad need aurud kiviks), peab nõela või pigem selle otsa instrumentidega temperatuur olema ümbritsevast keskkonnast kõrgem, s.t. instrumendimahutit ennast tuleb täiendavalt kuumutada ja see tuleb transpordikolonnist termiliselt isoleerida.

Kuid seadmetel endil peab olema kõrge, kuid stabiilne töötemperatuur, milleks on soovitatav kasutada kütte/jahutuse kombinatsiooni, kasutades seinakihi jahutustehnoloogiat kapillaarmetallist konstruktsioonide abil, sarnaselt vedelkütusega rakettides kasutatavatele.

mootorid laeva keskosa jahutamiseks.

Lisaks peab instrumendi nõel olema transpordikolonnist elektriliselt isoleeritud, et vältida plasmajuhtme tühjenemisest tingitud kahjustuste ohtu. Seetõttu peab elektriisolatsiooni takistus olema vähemalt 5 kÿ.

Õnnetuse ja gaasi läbimurde korral ähvardab meid inimelude, personali, kallite seadmete, kulutatud raha ja aja kaotus, veealuse vulkaani (võimalik, et isegi uue vulkaanilise koonuse või saare) teke ning kurba kogemust arvestades vältimatu vajadus alustada kõike uuesti. Seetõttu peab olema vähemalt kolm sõltumatut ohutussüsteemi, mis töötavad järjestikku ja üksteisest sõltumatult, pakkudes kaitset gaasi läbimurde eest võimalike õnnetuste korral, säästes personali, tõket ja mõõteriista nõela.

Kõige mugavamate ehituspunktide koordinaadid asuvad Atlandi ookeanis: - nendes kohtades on Corr. andmetel maakoore paksus minimaalne - ainult neli kilomeetrit. Lisaks on Atlandi ookeani põhi noorima ookeanina seismiliselt kõige rahulikum.

Ühest ribast piisab, kuid ettenägematute olukordade jaoks on soovitav vähemalt üks varukoopia.

	№ 1	№ 2	№ 3
Широта	45° 21' 42'' север	38° 43' 39'' юг	32° 42' 53'' юг
Долгота	31° 32' 26'' запад	41° 51' 35'' запад	35° 38' 25'' запад

Ehitusplatsi valikut soovitab Corr. ohutu töö tingimuste põhjal: gaaside ja vedela basalti avariiline leke on veekeskkonnas kergesti kustutatav. Seetõttu on kõige realistlikumad Maal välja töötatud süvamere puurimistehnoloogiad nafta ja gaasi tootmiseks mereriiulil. Corr. pakutud puurimispunkte hinnatakse optimaalsete tegurite kombinatsiooni põhjal -

ookeani sügavus, settekivimite ja ookeanipõhja basaltkoore paksus, hoovused, ookeani piirkonna sünoptilised tunnused, kommunikatsioonitoetus ja kaugus põhitoest, mis põhineb infrastruktuuri praeguse arengu hinnangul.

Kogu teave barazi kohta on edastatud Corr.-ile ja nad väidavad, et sarnane ehitis on juba varem ehitatud, kuid veidi teistsuguse tehnoloogia abil ja maismaal, Lõuna-Ameerika mandriplaadil Andide jalamil. Barazi instrumendinõela kaablikanali moodustamiseks ei kasutatud puurimistehnoloogiaid, vaid ruumiliste läätsede abil aine väljavõtmise meetodit - kivim eemaldati nii, et moodustus umbes 50 km sügavusele ulatuv vertikaalse toru kujuline kanal. Gaasi väljalaskeava blokeeriti ja seejärel paigutati sellesse kanalisse sama tehnoloogia abil eelnevalt kokku pandud instrumendinõel ja tihenditega kaabelliin. 50-kilomeetrise konstruktsiooni kokkupanekuks valmistati ette Prometheuse ekspeditsiooni peamine geofüüsikaline objekt Pasca platool. Corr. keeldus eelmise ehitise täpsemaid koordinaate edastamast, põhjendades seda vana paigaldise otsimise mõttetusega - instrumendinõela ressurss on ammu ammendunud, kaabelliin on hävinud, seega ei saa me sellisest leiust mingit reaalset tulemust.

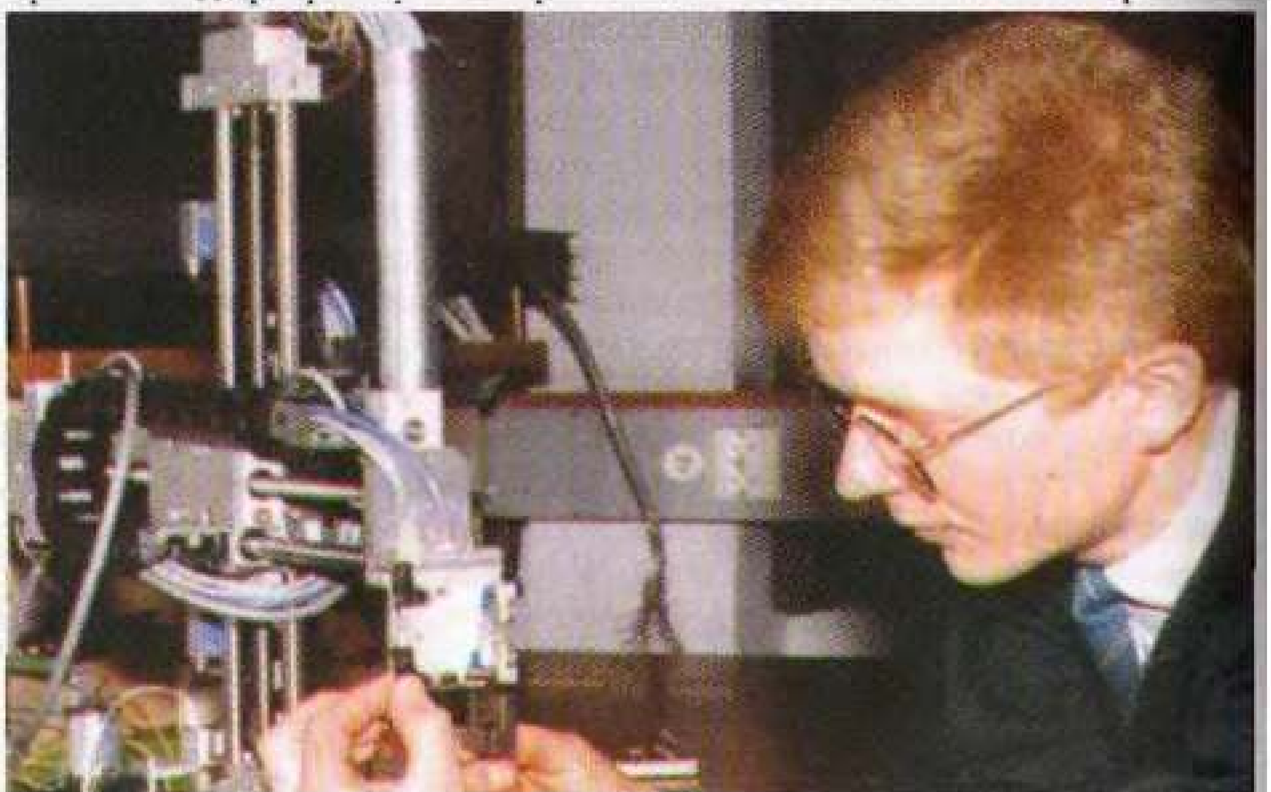
Lisaks eeltoodule võimaldab planeedi maakoore all oleva gaasikeskkonna parameetrite muutuste analüüs tuvastada mustreid ja saada nende korrelatsioonikordajate arvväärtusi planeedi ümbritseva lainevälja muutuse tasemega päikese aktiivsuse pursete ajal, s.o. saada tegelik pilt ümbritseva kosmose väljade mõjust planeedile, samuti põhjendada ja arendada meetodeid selle mõju negatiivsete aspektide korrigeerimiseks.

Peatükk 61.

Tööstusrajatised kesta jälgimiseks ja juhtimiseks vajalike tehniliste vahendite tootmiseks.

Venemaal, Ameerika Ühendriikides, Euroopa riikides on palju tipptasemel kõrgtehnoloogiaettevõtteid, ettevõtteid peamiselt Prantsusmaa ja Suurbritannia lennunduskompleksides, ettevõtteid Jaapanis ja Lõuna-Koreas. Enamasti on need sõjalis-tööstusliku kompleksi või sellega seotud ettevõtted.

teda.

Nende ettevõtete võimsuste osaline või täielik vabastamine programmi jaoks on praegu praktiliselt võimalik ainult Ukrainas ja Venemaal – sinna neid ei laadita. Kuid seda on väga vähe, sest aeg saab otsa. Kogu pakutud riikide nimekirja ettevõtete võimsuste vabastamine on võimalik ainult siis, kui planeedil luuakse uus poliitiline kliima, mis põhineb mõistlikul ja arukas keeldumisel toota relvi inimkonna enesetapu vahendina, eelkõige tuumarelvi ja neile vastavaid relvi.

Tuumarelvadest loobumine kõigi tuumariikide, eelkõige Ameerika Ühendriikide kui tuumavõidujooksu algataja poolt, nende arendamise ja tootmise keelustamine kogu planeedil tulevikus loob uue maailmapoliitilise kliima, tingimused ülesande täitmiseks. Keegi pole kunagi suutnud rahu nimel samaaegselt kanda relvade ja kulutuste koormat. Nagu vanasti öeldi: "kas relvad või või." Kuid tuleviku ehitamine ja samal ajal relvade tootmine on üldiselt mõeldamatu. Relvadel ei saa tulevikus kohta olla.

Isegi kõige arenenumad ettevõtted vajavad pidevat uuendamist ja rekonstrueerimist, toote maksumusse sisalduvad märkimisväärsed rekonstrueerimiskulud kuni kuni 25–50% amortisatsioonimäära kehtestamiseni, sarnaselt USA valitsuse poolt Teise maailmasõja ajal võetud meetmetega. See võib olla reaalne alternatiiv planeedi võidurelvastumisele ja võimaldada sõjaliste ettevõtete valutut ümberkujundamist inimkonna hüvanguks kiire ja suure majandusliku efektiga.

Nagu eespool juba öeldud, on vaja luua ka täiesti uusi ettevõtteid, näiteks kõrgtemperatuursete elektroonikatehnoloogiate, teroidide töötlemise ja isoleerimise tehnoloogiate, nendest toodete ja nendel põhinevate sulamite valmistamise tehnoloogiate, spetsiaalsete puurimisseadmete ja äärmuslike paisutingimuste jaoks mõeldud materjalide tootmise tehnoloogiate ning, nagu allpool arutatakse, uute küberneetiliste ajamite tootmise ettevõtted Maa tuuma kauglöögiks. Kuid see tee on reaalne ning seda saab ja tuleb lahendada.

Peatükk 62.

Ühtse tehniliste vahendite võrgu loomine kesta oleku jälgimiseks.

Ühtse tehniliste vahendite võrgu aluseks mürsu seisukorra jälgimiseks võivad olla olemasolevad riiklikud riiklike side-, elektroonilise luure- ja keskkonna- ning olukorra jälgimise vahendite võrgud, meteoroloogilised vaatlussüsteemid, sealhulgas sõjaliste kosmosejõudude struktuurid: - on vaja need vaid ühendada, töö vormis kaasajastada, et tagada süsteemide ühilduvus MMOZ-i ülesande jaoks, ning luua ühtne juhtimis- ja halduskeskus, kus kogu teave koondub ja kus seda tuleks töödelda vastavalt MMOZ-i algoritmidele.

Lisaks peab võrk olema osalevate riikide vahel kokkulepitud programmi kohaselt varustatud optimaalse arvu jaamadega, mis koguvad MMOZ-i jaoks vajaliku kvaliteediga teavet kogu planeedil, sealhulgas Maa-lähedases kosmoses.

On vaja pöörata tähelepanu vajadusele luua esiteks spetsiaalsete jaamade võrgustik kivimite pingete jälgimiseks erinevatel sügavustel ohtlike rikete piirkondades, eriti suletud konfiguratsiooniga piirkondades.

Sellise tervikliku võrgu loomine on võimalik ainult ühtse programmi raames ning ühtsete tehnoloogiate ja instrumentide alusel. Sidesüsteemidel peavad olema varukanalid, mis tagavad süsteemi täieliku toimimise ning on kaitstud elektromagnetiliste impulsside (EMI) ja elektroonilise sõjapidamise (EW) mõjude eest.

MMOZ-i ülesannete täitmiseks on vaja ümber mõelda ja analüüsida kõike, mis tänapäeval eksisteerib, alates teabe kogumise ja andmete töötlemise tehnilistest vahenditest. On vaja välja töötada konkreetne programm, millest on selgelt nähtav kogu vajalike vahendite loetelu, probleemi lahendamise viisid, vajalikud jõud ja vahendid, määratakse konkreetsed tähtajad ja teostajad ning luuakse programmi juhtimine.

Tuleb luua ühtne raketikoorele avalduva mõju juhtimise ja kontrolli keskus, kuhu koondub kogu MMOZ-i perifeerse struktuuri infotehniliste vahendite teave. Sellel keskusel peavad olema tehnilised vahendid MMOZ-i andmete kogumiseks ja töötlemiseks ning juhtimiskäskluste edastamiseks süsteemi peamisele täitevorganile - seadmele, mis genereerib planeedi tuuma suunatud vitonkiire. See on peamine tehniline vahend raketikoorele avalduva mõju saavutamiseks.

Pole kahtlustki, et selline keskus peaks asuma Ameerika Ühendriikide territooriumil, kuid rahvusvahelise kontrolli all. Süsteemi töökindluse tagamiseks tuleks ette näha üks või kaks absoluutselt identset varukeskust teiste mandrite territooriumil, kuid samuti ainult rahvusvahelise kontrolli all. Keskuste asukohad peaksid olema poliitilistel, geoloogilistel ja tektoonilistel põhjustel täiesti ohutud, neil peaks olema usaldusväärne primaarne ja varutoiteallikas autonoomsetest allikatest, need peaksid asuma raskesti ligipääsetavates piirkondades, kus on võimalik lähenevaid objekte ja mõjutamiskatseid kaugjuhtimise teel juhtida. Keskuste paigutusalad peaksid olema kaetud õhutõrjesüsteemide, raketitõrjesüsteemide ja relvastatud üksuste ning tehnilise turvavarustuse mitmevööndilise maapealse kaitsega.

Varukeskused peavad olema "unerežiimis" ja nende tööle panemiseks on vaja minimaalset aega. Varukeskuste tööle panemine on lubatud ainult rahvusvahelise kontrollorgani loal. Varukeskustel peab olema võimalus hädaolukorras süsteemi juhtimisest lahti ühendada mis tahes muu keskus.

Keskuste turvalisuse tagamiseks tuleb välja töötada ja rakendada vastavad programmid ning kasutada tehniliste vahendite süsteeme, mis tagavad turvalisuse ja automatiseerimise protsesside kontrollimatu arengu ja kuritegelikul eesmärgil kestale loata mõju avaldamise eest.

Peatükk 63.

Kuidas kontrollida planeedi kesta ja tuuma.

Planeedi tuuma elementide lagunemisprotsesside kontrollimine on tõesti võimalik. Maa tuuma kaugjuhtimise protsessi olemus seisneb teroidide tuumasid katvate leptonkestade struktuuriliste iseärasuste kasutamises ja nendele kestadele vitoonide tasemel avaldatavas mõjus. Mõju seisneb Maa tuuma aktiivse tsooni teroidide elektronkestade sagedusjuhtimisega "pumpamises", mis tagab mõju teroidide tarbimisele tuuma lagunemistsoonis viimase stabiliseerimise kaudu ja selle tagajärjel tuuma lagunemise ahelatele, eriti keskkonna gaasiliste komponentide moodustumise etappidel tuumalähedases tsoonis. Tagasiside vitoonide mõju funktsioonile tuumale - läbi baraasi kanalite, eriti purskekiirguse, temperatuuri ja rõhu.

Selle juhtimise lõppeesmärk on säilitada Maa tuumareaktori selliseid tööparameetreid kõigil selle tasemetel, mis tagavad Maa kooriku all oleva gaasipilu stabiilse temperatuuri ja rõhu seisundi ilma kriitilisest seisundist väljumise ohuta, mis võimaldab säilitada Maa kesta stabiilset seisundit nii kaua kui soovitud ilma selle läbimurde ja tsivilisatsiooni surma ohuta.

Tuuma ja kesta mõjutamise peamiseks täidesaatvaks organiks saab seade, mis sisaldab nii krüogeenseid tehnoloogiaid ülijuhtivate mähiste, vitonkiirguse generaatori, fokuseerivate läätsede kui ka ainulaadse juhtprotsessori tööks. Seade on elava ja eluta sünteesimine.

küborg, see on ainus viis seda kirjeldada. See masin, olles statsionaarne ja ülimalt kaitstud objekt, genereerib MMOZ-süsteemi juhtimiskäskluste kohaselt Maa tuuma suunatud muutuva intensiivsusega vitonvälja kiire.

Kuidas sellist seadet luua? Struktuuriliselt peaksid sellel seadmel olema lineaarsed üldmõõtmed pikkuse, laiuse ja kõrguse osas mitukümmend meetrit; - nagu suurel 12-korruselisel hoonel ning tarbitava elektrienergia võimsus peaks olema võrreldav keskmise elektrijaama võimsusega. Seade ei tohiks olla võimeline saatma kiirt üheski teises suunas peale määratud suuna - Maa tuuma. Seadme süda on teroididel olev vitongeneraator. Seni selgitatakse selle konstruktsiooni Corr.-ile ainult põhimõtteliselt, ilma konkreetseid omadusi paljastamata, selgitades, et teabe edastamine on ennatlik. Samal ajal väidavad nad enesekindlalt, et programm näeb ette kõrgema tsivilisatsiooni reaalse abi osutamise Maale sellise seadme ehitamisel, sealhulgas teadmiste, tehnoloogia ja seadme valmiselementide edasiandmise. Programmi selle osa rakendamise algus sõltub aga otseselt meie endi uuringute tulemustest, tehtud otsustest ja nende rakendamise praktikast. Nagu öeldakse: "Maa on sinu, sa elad sellel, sina vastutad selle eest. Meie ainult õhutasime ja kui sa ei saa aru, mida öeldi, siis süüdista ennast. Sa saad aidata ainult neid, kes asjast aru saavad ja teevad seda headuse nimel."

Selles etapis on võimatu kellelegi detailsemat infot edastada. Selle peamiseks põhjuseks on umbusaldus maainimeste vastu, kelle stabiilseks mentaliteediks ja eluviisiks on muutunud vägivald, omasuguste hävitamine ja peamise käsu - "Sa ei tohi tappa" - rikkumine. Maainimesed on oma tegudega seadnud ohtu mitte ainult oma planeedi, vaid ka kogu päikesesüsteemi. Selle seadme loomise tehnoloogiat saab kasutada sõjalistel eesmärkidel relvade loomiseks, millega võrreldes on tuumarelvad lapse mänguasjad.

Korr. - "Sellise tehnoloogia üleandmine maainimestele on võimalik alles tulevikus, kui te oma tegude, mõtete, usu ja veendumustega tõestate oma õigust seda omada ja veenate Universumi Kõrgeimat Intelligentsi, et kasutate seda ainult heaks."

Nagu juba öeldust selgub, on kilpnäärmehormoonid vajalikud. Kust ja kuidas ma neid saan?

Peatükk 64.

Kust otsida kilpnäärmeid.

Maakoore elementide loomulikus tasakaalus ei saa selles tetraide olla, neid on võimatu Maa tuumast kätte saada – tuleb otsida väljaspool Maad ja sellelt meteoriidi kujul. Klassikalise teaduse meetoditega on tetraide võimatu luua, sest reaktorite, sünkrofasotronide ja kiirendite võimsusest ei piisa ning saadud metalli iga grammi hind on lihtsalt fantastiline. Näiteks Corr. hinnangu kohaselt on element nr 145 10 jala võrra kallim kui kuld, nr 155 - 109.

, ja element nr 159 on juba 1012 korda kallim kui kuld! Tetraide piisavas koguses saamiseks on kaks reaalset viisi.

antud ülesannete jaoks kogustes:

Esimene viis.

Pärast planeet Icaruse hävimist moodustus asteroidivöö. Häving mõjutas osa südamikust, seega peaks see vöö sisaldama ja sisaldabki suure tihedusega objekte - teroidide asteroidkehi deaktiveeritud olekus. Icaruse südamiku fragmendid püüdis kinni suurte planeetide gravitatsiooniväli, saades neist oma osad.

„ebakorrapärased” satelliidid, näiteks Jupiter. Igal juhul on neil „ebakorrapärastel” satelliitidel palju ühist, näiteks nende kaugemad ehk välimised orbiidid. See on aktiveeritud teroidimasside tõukejõudude ilming, mida taevakehade masside arvutamisel praegu arvesse ei võeta. Näiteks Semyasa Prometheus väidab, et kolmel Jupiteri neljast välimisest satelliidist on tugevad kiired kollase spektriruumi sagedusalas ja satelliidid säravad nagu väikesed tähed. Viimane särab samuti, kuid väga nõrgalt.

Nende kehade otsing, tuvastamine, lineaarsete ja massiparameetrite mõõtmine, olenemata sellest, kas nad asuvad asteroidivööndis või Jupiteri orbiidil, nende orbiitide parameetrid on täiesti võimelised olemasolevate Ameerika Ühendriikide ja Venemaa riiklike tehniliste vahendite abil. Otsinguprogrammis oleks asjakohane kasutada nii maapealsete optiliste kui ka raadioteleskoopide ning kosmoses asuva Hubble'i teleskoobi võimalusi.

On vaja luua vahendid asteroidide või nende fragmentide toimetamiseks asteroidivööst või Jupiteri orbiidilt Maale. Selliseks vahendiks saab olla ainult lihtne automaatne satelliitjaam, millel on järgmised võimalused:

- tõhus orienteerumis- ja navigatsioonisüsteem, mida täiendab rongisisene raja- ja külgvaate asukoha määrajad;

- usaldusväärne ja võimas pardal olev arvutisüsteem, mis on võimeline autonoomselt töötama lahendada probleeme inimmõtlemise tasandil ja suure kiirusega;

- piisav jõuseadme töövedeliku varu koos võimalusega täiendada varu transpordilaevadelt, mis uuendavad tarbekaupade ja jõuseadme töövedeliku varusid baasjaama pikaajalise töötava orbiidi ajal;

- võime asteroidivöö orbiidil üsna tõhusalt manööverdada või Jupiter lähedalt objekti otsides, tuvastades ja sellele lähenedes;

- meteoriidikaitse piisav konstruktsioonitugevus ja kõrge ellujäämisvõime;

- mitu tehnoloogilist satelliiti objektiga jäigalt dokkimiseks, vajaliku massi ja kujuga fragmendi eemaldamiseks vajalike tööde tegemiseks, selle järgnevaks Maale pukseerimiseks koos võimalusega korrigeerida lähenemistrajektoori Maa-lähedases ruumis ja sellele lähenedes fragmendi "meteoriidi" maandumist mööda tasast trajektoori Maa pinnale antud piirkonnas, näiteks Antarktika mütsile. Sel juhul ei tohiks teroidide sulamist valmistatud mitmetonnine fragment kahjustuda, seda peaks kapsel kaitsma otsese kokkupuute eest vee ja pinnasega ning transpordi- ja tehnoloogilise kosmoselaeva mõõteriistade sektsioonid peaksid läbi põlema, seega peaks see olema suhteliselt odav ja selle konstruktsioonis ei tohiks olla tuumaelektrijaama;

- mitu dokkimissadamat tehnoloogiliste satelliitide ja transpordilaevade jaoks;

- usaldusväärne ja kõrge turvalisusega kodeeritud sidesüsteem maapealse missioonijuhtimiskeskusega. Sidesüsteemil peab olema varundus, et vältida sellist olukorda nagu see, mis viis kahe Nõukogude satelliidi kadumiseni viimasel Marsi-ekspeditsioonil;

- ringikujuline kaitsesüsteem sõbra-vaenlase tuvastamise ja pardal olevate relvadega kaitseks võimalike rünnakute või lendava meteoriidi tabamuse ohu eest;

- kogemus seadmete loomisel, et lahendada sarnaseid probleeme, mis tekkisid viimasel Nõukogude Marsi ja selle satelliitide ekspeditsioonil.

Sellisel automaatsel satelliitjaamal, arvestades selle ülesannete olemust ning asteroidivöö ja Jupiteri väliste satelliitide orbiitide kaugust, peab olema märkimisväärne mass ja

töövedeliku varude tõttu võib see olla vaja kokku panna Maa madalatel orbiitidel valmismoodulitest.

Olemasolevad lennukikandjad nagu Saturn-5C, Shuttle ja Venemaa Energia on võimelised madalatele orbiitidele saatma kuni 200 tonni raskust lasti ning lisaks on paljud orbitaalobjektide dokkimiseks ja kokkupanekuks mõeldud kosmosetehnoloogia elemendid juba testitud Nõukogude mehitatud ja mehitamata lennuprogrammides, Saljut ja Mir jaamade kogemustel, Marsi seeria planeetidevaheliste kosmoselaevade ja teiste kogemustel ning Ameerika süstiklaevade lendude seerial. Kõik see on reaalne.

Teine viis.

Corr. andmetel kukkusid Sahara liiva sisse aastal 751 pKr suured asteroidide meteoriidid. Need meteoriidid on Ikarose tuuma fragmendid, mis visati kõrbesse Looja otsusel ja mida seetõttu nimetatakse "Jumala kingituseks". Need on mõeldud kogu inimkonnale. Nende koordinaadid on täpsed ühe kaaresekundi täpsusega, kuid... Seda teavet pole veel kinnitatud, on väga suur tõenäosus, et Retro-sild moonutas seda tahtlikult: sel ajal oli tugev interferents, seega on selle esitamine ennatlik. Väidetavalt asub liivas 126–242 meetri sügavusel kolm objekti, mis kaaluvad 41, 14 ja 24 tonni. Neid saab proovida leida Liibüa ja Egiptuse valitsuste loal, kelle territooriumil need asuvad, ja loomulikult rahvusvahelise kontrolli all.

Teroidid on elu sünteesi mõistmiseks väga väärtuslikud, nende jaht käib nii meie kui ka Kollases kosmoses. Selle elanikel, sealhulgas meie vaenlastel, pole selliste objektide avastamisega probleeme: - nad helendavad selles kosmoses. Nagu näib, pole ka nende eemaldamisega probleeme - piisab neile laevaga lähenemisest ja vajadusel pukseerimisest: - meie kosmose aine ei ole Kollastele takistuseks, see on neile läbipaistev. Kuid kõik pole nii lihtne: - teroidide looduslik aktiivne sulam on surmavalt ohtlik kõigile elusolenditele. Ja nende mõju elusorganismile ei ole sugugi sama, mis tavalistel aktiivsetel metallidel, näiteks raadiumil või plutooniumil.

Tavapärane radioaktiivsus põhjustab keharakkude ionisatsiooni, inimese luuüdis punastes verelibledes ribonukleiinhappe sünteesi häireid ning ioniseeriva kiirguse mõju sõltub selle intensiivsusest ja kokkupuuteajast ehk doosist. Inimesed on õppinud peituma pliiplaatide taha, hoidma aktiivseid materjale pliikonteinerites ja vees, kasutama ravimeid ja radioprotektoreid, mis peatavad ajutiselt DNA sünteesi inimkehas aktiivses tsoonis püsimiseks piisavaks ajaks.

Kuid need kaitsemeetodid ei aita teroidide aktiivse sulami puhul: - plii ei ole vitonide kõva kiirguse takistuseks. Elusolendid surevad koheselt südametegevuse lakkamisest vitonide ahelate kiirguse rikkumise tõttu. Kaitset on vaja umbes 100 meetri paksuse liiva- või vulkaanilise tuha kihi kujul ning kogu töö teroididega tuleks teha ainult kohas, mis on väliskeskkonna eest kaitstud kaugjuhtimisega manipulaatoritega: - vitonide kõva kiirguse mõju elusorganismile on hävitav ja teroidide kokkupuute tagajärjed maismaaorganismidega vee juuresolekul on teadmata - enne teroididele lähenemist on vaja

teadmised.

Mitteaktiivsed või passiivsed teroidid, näiteks teroidi nr 157, ei ole ohtlikud, nendega saab töötada – neilt ei tule kõva kiirgust, kuna Maal pole neid veel puhtal kujul. Teroidide looduslik sulam jaotatakse nende sulamistemperatuuri järgi – tuleb lihtsalt luua tehnoloogiad sulami sulatamiseks magnetilises suspensioonis, nii et see ei puutuks kokku kambri seintega. Sarnased tehnoloogiad on juba olemas, kuid selliste temperatuuride jaoks pole neid veel välja töötatud.

On võimalik, et neid meteoriite Maalt ei leita. Kuid on täiesti võimalik neid tuua asteroidivööndist või Jupiteri kaugematelt satelliitidelt. Sellegipoolest, algusega

Otsides tuleb ennekõike mõelda ohutusele: Corr. rõhutas kilpnäärme erilist ohtu, korrates: „Ettevaatust ja veel kord ettevaatlikkust!“

Lisaks eelnevale on kilpnäärmel palju kasulikke omadusi, eriti inimeste tervisele ning füüsiliste vaevuste ja haiguste leevendamisele. Nende metallide omaduste uurimine osalevate riikide teadlaste poolt ja tehnoloogiate väljatöötamine nende kasutamiseks
meditsiinilistel eesmärkidel võimaldab:

- dekodeerida planeedil Maa elavate organismide, sealhulgas inimeste geneetilist mälu. Kui on vaja rekonstrueerida selliseid olendeid nagu dinosaurused, ei ole see keeruline.

- ravivad enamikku teadaolevaid haigusi - näiteks Downi sündroomi saab patsiendil ravida kolme minutiga, kui talle manustatakse mikroskoopiline kogus kilpnäärme #157;

-aktiveerib inimese regeneratsioonimehhanisme kaotatud organite taastamiseks
ja jäsemed;

- on võimalik saavutada inimese füüsilise keha loomupärane eluressurss.

Need ei ole muinasjutud, vaid tulemused, mis on tulevikus üsna saavutatavad.

Peatükk 65.

Mõned MMOZ-i kõrvaltoimed.

MMOZ-süsteemi loomine ja selle toimimine võimaldab inimkonnal mõistlikult ja pädevalt lahendada planeedi kliima tasandamise probleemi ning luua see inimkonna "kuldajastu" perioodil. Pidage meeles seda Atlandi ookeani põhjaosa kammi Golfi hoovuse teel - tundub, et kui see õhku lasta, taastub kliima. Kuid seda ei saa teha. Niipea kui inimene saab MMOZ-i abil täpse pildi teda ümbritseva planeedi materiaalsest maailmast, õpib suure täpsusega ennustama mis tahes sekkumise lühi- ja pikaajalisi tagajärgi, nõuab idee luua Maal imeline kliima enda elluviimist. Inimesed leiavad tõhusaid ja õigeid viise kliima korrigeerimiseks ilma riskantsete plahvatusteta. Ja peamiselt tänu energia haldamisele ja merehoovuste suunamisele ookeani vajalikesse piirkondadesse.

Peamine tee on alandada merevee temperatuuri Atlandi ookeani ja Vaikse ookeani troopilistes ja subtroopilistes tsoonides, muutes hoovuste meridionaalset ringlust ja suunates sooja vee põhjapooluse alla. Ainult Antarktika tsooni hoovuste tasakaalu ei saa puudutada - see on tabu. See on mageveevarude säilitamise garantii jää kujul ja neljakümnendate laiuskraadide ringvool on endiselt see ülesanne.

esineb.

Kõik kulutused tasuvad end kiiresti ära. Kui näiteks Oklahoma osariik kannatas vaid ühe "tornaadoöö" jooksul 500 miljoni dollari suuruseid kahjusid (ja tornaadode oht suureneb järsult El Niño voolu vee ülemiste kihtide temperatuuri tõusuga vaid ühe kraadi võrra Celsiuse järgi - ***autor),*** siis ainuüksi selle pärast tasub tõsiselt järele mõelda: - liigne soojus tuleb suunata polaarmütsi alla - seda on seal kindlasti liiga vähe.

Põhjapolaarjää kadumine annab inimkonnale uue, navigeerimiseks sobiva ookeani, mereteed lühenevad, mis on eriti kasulik kõigile põhjapoolkera riikidele. Jääkatte kõrge albeedo tõttu päikeseenergia kadu lakkab – pika polaarpäeva jooksul kaotab planeet tohutul hulgal soojust. Põhja-Jäämere vee ülemiste kihtide temperatuur tõuseb, poolkera energiabilanss muutub. Gröönimaa jääkatte aeglane sulamine, kuigi see tõstab maailmamere taset 1,5 meetri võrra, toimub üsna aeglaselt. Mõningane maismaa kadu kompenseeritakse enam kui ... kadumisega.

kõrbed - Sahara kõrbes ja Saudi Araabias hakkavad taas voolama täisvoolujõed ning Siberi ja Kanada tundra igikelts kaob, luues seal head elutingimused.

Inimkonnale sobiva maa pindala kahekordistub, seega pole vaja mõelda sõdadest kui planeedi rahvastiku vähendamise viisist; piisab tsiviliseeritud meetodite kasutamisest sündimuse kontrollimiseks ja planeedi rahvaarvu hoidmiseks praegusel või veidi kõrgemal tasemel. Kõigile on piisavalt ruumi mugavaks elamiseks ja toidutootmiseks.

Projekti investorite jaoks on kõige olulisem: isegi osa kasumist, mis saadakse ainult planeedi riikide majandustele kliima ühtlustumisest ja uute maade ja merede kaasamisest majandusringlusse, tasub kõik investeeringud enam kui ja väga kiiresti ära.

Peatükk 66.

Piktogrammid – hoiatus taevast.

Alles 2000. aasta lõpus selgus, miks mind juba 1998. aasta alguses paluti kirjutada raamat ja avaldada see alles 2001. aastal, kuna oli ilmseks saanud, et varjata pole enam võimalik: 2000. aasta detsembri lõpus teatasid Venemaa telekanalite ORT-1 ja NTV õhtused uudised, et välismaised astronoomid olid avastanud Saturni orbiidi lähedalt suure objekti, mille läbimõõt on üle 700 km ja mille efektiivne pinnatemperatuur on enam kui kaks korda kõrgem Päikese omast. Kommentaaris mainiti, et teadlased ei mõista selle olemust ja otsivad vastuseid, püüdes aru saada, mis see on. Nad olid nõutud – isegi Venemaa Teaduste Akadeemia Astronoomiainstituut keeldus seda teadet kommenteerimast ja ma võtsin ühendust ei kellegi muu kui SETI osakonnaga, mis peaks tegelema maaväliste tsivilisatsioonidega kontaktide otsimise probleemidega.

Autori märkus: Näib, et sellised maaväliste tsivilisatsioonide "otsimise" programmid on kellegi poolt loodud ja rahastatud ainult selleks, et "tõestada" elanikkonnale, et maaväliseid tsivilisatsioone pole olemas. Niiöelda "katteoperatsioon" eriteenistuste salajasele tegevusele maaväliste tehnoloogiate uurimisel.

Akadeemiline teadus on asunud sügavale kaitsele. Ühel või teisel moel on sellise objekti ilmumise fakt suurepärane kinnitus metallilise Päikese hüpoteesile.

Päikesesüsteemi ja Maa ehituse kohta; paneb paksu risti ametliku teaduse tänapäevastele ideedele nendes küsimustes. Sellest faktist piisab, et inimeste teadvuses tekiks loogiline ahel teaduslikest teadmistest ja iidsetest legendidest, raamatus antud Kõrgeima Mõistuse informatsioonist, ja kui viimane lüli lisada, muutub see sidusaks tõendite süsteemiks, mida ei saa kõrvale jätta. Ma olen juba ammu teadnud, mis objektiga on tegu, ja ausalt öeldes kahtlesin enne seda sõnumit sellise asja võimalikkuses, just nagu kahtlesin sellise informatsiooni õigsuses, seega ei saanud ma ilma tõenditeta rääkida... Nüüd oskan.

Aastal 2000 avastasid Maa astronoomid esmakordselt Saturni lähedal ehitatava uue tehisplaneedi tuuma.
TAASSULGUR "MAADUS-2".

See on ebatavaline objekt, mittesüsteemne, see ei sobi ühegi hüpoteesi loogikasse. Päikesesüsteemi evolutsioon.

Ametliku teaduse hüpoteeside kohaselt on Päike väidetavalt hiiglaslik vesinikust ja heeliumist koosnev gaasikera läbimõõduga umbes 1,4 miljonit km, mille keskel toimub tohutu rõhu ja temperatuuri mõjul hüpoteetiline prooton-prootonreaktsioon vesiniku ja heeliumi tuumasünteesina. Just need tingimused võimaldavad Päikesel väidetavalt olla energiaallikas miljardeid aastaid ja selle pinnatemperatuur on umbes 5800 °K. Kuid see objekt on Saturni lähedal asuva Päikesega võrreldes pisike ja selle temperatuur on rohkem kui kaks korda kõrgem kui Päikesel. Sest

mille arvelt? Vesinikku ja heeliumi ei saa sellel "päikese" parameetriteni kokku suruda, seega pole neil sellega midagi pistmist. Aktiivsete planeetide tuumadel on selline temperatuur - Teroididel toimub tuumalagunemine. Kui teroidide looduslik sulam aktiveeritakse, on selle temperatuur täpselt nendes piirides, olenemata objekti suurusest. Kiirgusspekter peaks olema ainulaadne: teadusel on esmakordselt võimalus jälgida suhteliselt lähedal ja takistamatult asuvaid olulisi avatud aktiveeritud teroidide masse.

Seda objekti varem ei eksisteerinud, see ilmus üsna hiljuti ja taevakeha areneb, varsti on see palja silmaga nähtav - selle läbimõõt suureneb. Mille tõttu? See ei tekkinud spontaanselt, looduslike tegurite kokkulangemise tagajärjel, vaid Kõrgeima Intellekti tahtel. Uut planeeti ehitatakse Saturni mateeriast ja Kõrgeim Tsivilisatsioon ehitab seda Maa elanikele. Esimest korda, või õigemini esimest ja viimast korda - seda ei juhtu enam Päikesesüsteemi ülejäänud 6 miljardi eluaasta jooksul - on inimkonnal ainulaadne võimalus olemasolevate teleskoopide ja Maa satelliidirühma orbitaalvahendite abil jälgida oma silmaga Looja ja Tema abiliste tööd uue planeedi ehitamisel.

Looja esindajad teavitavad inimesi regulaarselt oma tänasest tööst, olles valinud ainsa ja nende vaatenurgast kõige kättesaadavama viisi u1080 teabe edastamiseks - hiiglaslike piktogrammide kaudu viljapõldudel. Kas see väide pole liiga fantastiline? Proovime ise välja mõelda.

Autori märkus. *Sõnumeid inimestele oli varemgi, näiteks Eenoki raamatus. Siinkohal pean ütlema, et Eenok, ainus inimestest, sai igavese elu õiguse veel inimkehas olles, millest ta räägib otse oma raamatu XXXVII peatükis ("Etioopia versioon", I Eenoki raamat). Väidan, et Eenok on nüüd elus ja elab Kõrgeimas Tsivilisatsioonis, on teadlane - inglite keskkonnas koolitati teda kõige laiemas teaduslike teadmiste ringis - tema raamatu tekstist järeldub, et umbes 6000 aastat tagasi ei saanud ta mitte ainult teadlikuks Universumi mitmemõõtmelisuse (asümmeetria) teooriast, vaid, nagu nähtub raamatu "slaavi versioonist", külastas ta ka kõiki selle ruume koos inglitega - "seitset taevast tasandit". Neil iidsetel aegadel oli ta tunnistajaks veeuputuse ettevalmistusele ja talle näidati inimkonna tulevikku. Pärast seda inglid...*

Looja tõi Eenoki üheks aastaks tema koju Maale ja käskis tal rääkida nähtust inimestele, oma lastele, oma esikpojale Metuusalale ja kirjutada raamat (peatükk Lÿÿÿl).

Eenok jutustab tulevasest veeuputusest ja inglite poolt Noale laeva ehitamisest, annab edasi vajalikke astronoomia ja meteoroloogia alaseid teadmisi, võimaldades õigesti arvutada külviaega, räägib Loojast ja inglite elust, inimeste tulevikust. Sellest jutustades järgib ta rangelt Looja keelde, ei nimeta kuupäevi ega nimesid, kasutab "Ezoopose keelt", näidates inimkonna ajalugu allegoorilistes piltides "loomade ajaloost ja apokalüpsisest".

Mõnede "uurijate" vihjed, kes dateerivad Eenoki raamatu väidetavalt (IV)III-I sajandisse pKr, viidates Qumrani oru käsikirjade radiosüsiniku analüüsi andmetele, on vastuvõetamatud. Siin aetakse segamini raamatu autori loomise aeg ja selle koopia kirjutamise aeg. Kui me nüüd kirjutame Aristotelese käsitsi ümber ilma kuupäeva märkimata - oletame, et see koopia säilib sadade aastate pärast ja vanem koopia või originaal kindlasti laguneb; kas siis tulevased radiosüsiniku analüüsi "uurijad" veenavad meie järeltulijaid, et Aristoteles elas 21. sajandi alguses ja sõitis autoga? Katse määrata raamatu autori loomise aega koopia loomise aja järgi on metodoloogiliselt põhimõtteliselt vale.

Kuid sellel valel alusel järeldavad nad, et Eenoki raamat on kunstiline kirjeldus minevikusündmustest, millel on prohvetlik kallutus tuleviku suhtes. Nad jätavad tähelepanuta tõsiasja, et Eenok jutustab veeuputuse ettevalmistamisest oma pojale Metuusalale, kes seejärel sureb 969-aastaselt aastal 3710 eKr, s.t. täpselt veeuputuse aastal - seda on Piiblis lihtne kontrollida.

Eenoki raamat ei kirjelda minevikusündmusi, vaid tulevikku. Eenok ei arva, ei eelda ega ennusta, vaid jutustab sellest, mida ta ise tulevikus nägi ja millest Looja inglid käskisid tal inimestele rääkida; ta räägib ingli vande all, mõistes täielikult, et valetamine on karistatav ja vande all valetamine on karistatav surmaga - iga viga siin maksab talle elu. Sellist tunnistust ei saa eitada...

Eenoki raamatu analüüsist võib teha kõige olulisema järelduse: ***LOOMAJA ON OMA ABISTLIKE KAUDU JUBA AMMU JUBA KIRJELDANUD TSIVILISATSIOONI TULEVIKU; TA TEAVITAS INIMESI ETTE OMA TULEVASTE ASJADE KOHTA, MIS PUUTIS KOGU INIMKONDA.***

Seega pole vaja arvata – peate lihtsalt aru saama, mida meile varem öeldi ja ütlevad nad nüüd.

Põldudel olevad piktogrammid on ilmunud varemgi – inimesed vaidlevad nende üle – mõned räägivad irvitades naljameestest, kes "joonistavad" piktogramme laudade ja köite abil; teised näevad neis tuntud inimkonna ajaloo sümboleid; kolmandad räägivad lahendamata sõnumitest maavälistest tsivilisatsioonidest, kuid nad ei suuda põhjendada maavälise olendi osalemist piktogrammides, nagu nad ei suuda selgitada sõnumite tähendust. Vähesed inimesed kahtlevad sõnumite informatiivses olemuses – lihtne tõde on see, et keegi ei joonista neid ringe "nii lihtsalt", neil on mingi tähendus. Ja need sõnumid ei ole inimestelt – inimesed ei saa põllul taimestikku niimoodi painutada. Aga need sõnumid on inimestele, sest need ei ilmu mitte metsikule taimestikule, vaid inimkätega haritud viljapõldudele.

Nagu varemgi, nii ilmuvad nad nüüd ainult suvel, kui nisu alles kasvab. Miks nad ilmuvad suvel ja just põldudel? Kõrgema energiaga ruumist pole meie mateeria ja mullapind nähtavad, laeva ja pinna asukohta on raske omavahel seostada, seda saab teha ainult instrumentide abil. Ja igal taimel on kasvuperioodil tugev vitonkiirgus, mis on nähtav naaberruumist; seetõttu näeb laeva meeskond taimede kasvu ja arengu ajal teravilja.

väli õhukese helendava pinnana, mida on lihtne navigeerida ja millele saab kõike "joonistada". Parem on "joonistada" öösel, kuna päeval on hallidel laevadel Maa koordinaatides raske navigeerida. Miks? Öiselt poolt valgustab planeeti ainult tähtede sujuv vitonkiirgus ja Päikeselt pole tugevat valgustust, mis "ummistab" päeval taimede elusaine nõrga kiirguse ja väli pole nähtav. Seda on lihtne ette kujutada: öösel näeme selgelt hämara instrumendi LED-i nõrka valgust, jaanimardikaid või näiteks mõne puu mädanenud puitu - päeval seda lihtsalt ei näe.

Elusaine kiirguse nõrk nähtavus selgitab UFO-de öiste lendude veel ühte olulist põhjust: öösel inimesed magavad ja põlde pole ning öiste jalutuskäikude armastajad on laevalt selgelt nähtavad. Tõsi, inimene ise pole nähtav - ajukoor ja ribide emitterist tulev rinnus olev "Prometheuse leek" helendavad, mis erinevad järsult taimestiku kiirgusest. Hing on samuti selgelt nähtav - inimest ei saa loomadega segi ajada. See võimaldab meeskonnal vältida kohtumist ja vältida inimeste surma - võimsa vitonkiirguse alla langev inimene põhjustab kohese surma. Inimesele kahju tekitamine ei ole iseloomulik kõrgema tsivilisatsiooni moraalipõhimõtetele ja seadustele.

Väljadel olevad piktogrammid on võimsa vitonivoo suunatud toime tulemus laeva mootorist või emitterist kõrgemast ruumist. Miks viton? Leptoni tasakaalu üldiste seaduste mõistmine aatomituumade ja nende kestade struktuuride moodustumisel erinevates ruumides annab arusaama gravitatsiooniteooria põhimõtetest, mis on vaid ruumi asümmeetria teooria konkreetne rakendus. Meie elektron täidab seda funktsiooni edukalt naaberruumis, kõrgema energiaga ruumis, nagu ka viton kõrgema ruumi aine gravitatsiooni jaoks. Näiteks on see meie ribide vitoni emitteri gravitatsioonijõud, mis hoiab inimese hinge kehas, mis koosneb halli ruumi ainest.

Kui teie auto mootor UFO ilmumisel ilma põhjuseta välja seiskub, võite olla kindel, et vaatate laeva Kollase Kosmose alt ja selle laeva gravitatsioonimootor on tuumapumbaga elektronkiirendi. Te ei saa seda laeva täielikult näha, kuna meie silmad ei näe naaberkosmose ainet - nähtav on ainult laevamootori kiirgus valgusklombi kujul. Elektronvoog ei mõjuta oluliselt elusaine funktsioone, taimed ei jää sellest pikali.

Aga kui UFO maandumiskohas toimub süstemaatiline taimestiku ladestumine, tähendab see, et siin oli laev, mille gravitatsioonimootor kiirgab võimsat kiirendatud vitonite voogu. Sellise laeva elektrijaama generaator töötab sagedusel 9x106 Hz. See parameeter ei ole leiutatud, seda nimetati Corr.-iks ja seda õigustab asjaolu, et normaalseks eluks ei pea laeva meeskond midagi kunstlikku leiutama: laevade elektrijaamade töösageduseks võetakse asustatud planeedi põhivoolude sagedus. Kõrgema Tsivilisatsiooni asustatud planeedid on suure tihedusega taevakehad, mille aine kiirgab meie oma suhtes ja on meile tähtedena nähtavad. Muistsed tähendamissõnad tähtedel elavatest inglitest ei ole muinasjutt...

Taimedel, nagu ka kõige lihtsamatel mikroorganismidel, puuduvad ajukoores neuronid, mis määravad vitoniimpulsside sageduse: mikroorganismide ja taimede sagedusseadistuseks on Maa vitonivälja sagedus u1074. Maa tuum tekitab vitonivoo sagedusega 104 Hz ja kui taimed satuvad tavapärasest 900 korda kõrgemasse sageduskeskkonda, kiirenevad nende elutalitlused sama palju - taimed hakkavad kiiresti kasvama. Just see mõju taime vitoniringlusele häirib selle rakkude normaalset tsüklit: suurenenud elutalitlusprotsessid vajavad niiskust ja taim omastab selle kiiresti mullast. Pärast kõrgsageduskiirguse mõju lakkamist...

Kõik taimefunktsioonid on taastunud, eluprotsessid toimuvad normaalse kiirusega ja juurte poolt eemaldatav niiskus jääb kasutamata - seepärast on kiiritatud vartel alati liigniiskust ja taim ise on maapinna poole painutatud. Fakt on see, et taim kasvas vertikaalselt Maa vitonivälja tingimustes, kui vitonide voog tuleb altpoolt, südamikust, ja ülalt, Päikeselt. Siin on vitonide voog mitu korda suurem ja erineva suunaga, mistõttu on taimedel, mis saavad kasvuimpulsi, aega sirutada end kiirguse suunas - s.t. mööda laevamootori võimsuskontuuride joont või emitterkiire suunas. Seetõttu erinevad piktogrammivööndis olevad taimed oma kiirgusest mõjutamata naabritest mitte ainult maapinnaga läheduse, vaid ka kõrguse ja värvuse poolest - kolletunud kiiritatud taimed on oma naabritest arengus ette jõudnud - nad on vanemad. See on vitonkiirguse toime tulemus ja sellist tehnoloogiat leidub ainult Halli Kosmose laevadel, mis on Kõrgema Tsivilisatsiooni elupaik.

Vitoni mõjul viljapõllul piktogrammide rakendamisel on veel üks väga oluline omadus: selline elusaine kontrollimise tehnoloogia pole inimestele kättesaadav, see on omane ainult kõrgema tsivilisatsiooni esindajatele, seetõttu seletaksid inimesed kivil või mullal olevat sõnumit kergesti inimkäte loominguna ja ainult Looja käskjalad saavad viljapõllule kirju jätta ning nende sõnumit ei saa millegagi segi ajada. Mis naljad seal ikka on - nad ei lenda asjata...

ÄÄRESED OLEVAD PIKTOGRAMMID - SÕNUMID KÕRGEMALT MÕISTUSELT.

Viimastel aastatel on neid palju olnud, aga siin räägime ainult Looja sõnumitoojate jäetud piktogrammide seeriast, mida ühendab üks teostusstiil ja

nii ilmumiskoht kui ka tähendus sisu:

1. 1990. aasta juulis ilmus Inglismaal Wiltshire'is niitmata viljapõllule kaheksast ringist koosnev piktogramm, mida ühendas 134 meetri pikkune ühine joon. Selle fotod levisid üle maailma, kuid sõnumi tähendus jäi selgusetuks. Esimese tõsise katse selle sõnumi tähendust mõista tegi 1992. aastal vene autor V. P.

Babanin, see avaldati raamatus "Suure püramiidide saladused", mille andis välja S.-.

2000. aastal nägi Peterburi kirjastuse „Lan" V. P. Babanin selles õigesti mustrit.

Päikesesüsteemi struktuurid.

Ta selgitas, et planeetide sümbolid on näidatud, ja hindas joonise vaatenurgast õigesti nende suuruste võrreldavust. Diagrammil on Maa tähistatud numbriga 3 ja elu sümbol sellel on teraviljataimede elavate terade rõngas. V. P. Babaninil oli täiesti õigus järeldada, et diagramm näitab veel ühte planeeti, millel peab olema elu. Kuid ta ei tee oma arutluskäigust loogilist järeldust -

Teine planeet, millel biosfääri kujutab elava leiva ring, on mõeldud inimelu jaoks, sest just inimesele ütles Looja: *„Oma näo higis pead sa leiba sööma..."* („1. Moosese raamat", lk 19, ptk 3). Ja kuna seda järeldust pole tehtud, on võimatu mõista selle tagajärge: planeet pole veel inimelu jaoks valmis, kuna piktogramm on joonistatud niitmata põllule, kus on küpset leiba, mida ei saa veel süüa.

Wilshire'i piktogrammil on teine asustatud planeet kujutatud süsteemiplaneedina, mitte "möödalendina", kuna see ei asu ristuval trajektooril, vaid rangelt planeetide joonel, ühendades need tavapäraselt üheks süsteemiks, seega on see teiste suhtes "samast verest" - see on loodud Päikesesüsteemi, mitte ühegi teise tähe ainest. Pealegi on "möödalendil", millel on piklik orbiit u1089 ja mille tiirlemisperiood on 3600 aastat, vee-elustik võimatu, kuna puudub energiaallikas, kuna planeet asub Päikesest kaugel. V.P. Babanin tõlgendab teise elava planeedi olemust valesti, viidates iidsetele allikatele, milles sumerid nimetasid kaheksandat planeeti Nibiruks, ajades selle segi Kreeka Phaetoni ja müütilise Dayaga. Ja see pole tema süü: - vea tegi veelgi varem Zahhariy Sichin, kellele V.P. viitab. Babanin, vene päritolu Ameerika ajaloolane, kes luges sumeri tekste, millest ta esimesena maailmale rääkis. Z. Sitšin kirjutas planeedist Nibiru, mis ilmub Maa lähedale iga 3600 aasta tagant. Siin on viga. See ei ole hoiatus perioodiliselt ilmuva planeedi olemasolu kohta, vaid Kõrgeima Intelligentsuse sõnum iidsetele sumerlastele, et 3600 aasta pärast ilmub Päikesesüsteemi veel üks asustatud planeet. Sumerid said sellest teada ja jätsid inimestele oma hoiatused, mis unustati, ja kui sumeri dokumendid lõpuks leiti, ei mõistetud neid õigesti.

Piibli „Teoloog Johannese ilmutus" räägib samuti teisest planeedist, mis ilmub pärast viimset kohtupäeva: - *„Ja ma nägin* ***uut taevast ja uut maad,*** *sest esimene taevas ja esimene maa olid kadunud"* („Ilmutus...", lk 1, ptk 24)

Eenoki raamatu XCI peatükk kirjeldab lühidalt tsivilisatsiooni arengu 6. kuni 10. etappi ("seitsmeid") ja pakub süsteemi, kus pärast iga etapi lõppu on kohustuslik kohtuotsus. Neid on mitu, viimane on "igavene kohtuotsus", st kui vahetult enne "supernoova" plahvatust Maal muutub kollases ruumis elamine võimatuks ja inimkond kantakse halli ruumi. Ja esimene kohtuotsus peab toimuma teatud ajal pärast veeuputust.

Veeuputus on juba toimunud, aga esimene õiglane kohtupäev pole veel saabunud...

Selles peatükis ütleb ta ammu enne veeuputust: *„Sest ma tean, et vägivallateod võtavad maa peal võimust ja suur kohtuotsus täidetakse maa peal; ja kõik ülekohus lakkab ja raiutakse juurtest maha ning kogu selle struktuur kaob."* See on lühike hoiatus eelseisva veeuputuse olemuse kohta, millest Eenoki raamatu lehekülgedel räägib pikalt nii tema poegadele kui ka lapselapsele Noale. Ja siin, järgmises lauses, jätkab ta: *„Ja ülekohus kordub uuesti ning kõik ülekohtuteod ja kõik vägivalla ja seadusetuse teod pannakse teist korda maa peal toime. Ja sellest ajast peale ülekohus, patt, jumalateotus, vägivald ja muud teod suurenevad ning usust taganemine, seadusetus ja rüvedus suurenevad* (see on juba meie aja kohta ... kas te tunnete selle ära? ... - autor), *siis* ***tuleb taevast nende kõigi peale suur kohtuotsus ja püha Issand tuleb välja viha ja karistusega, et maa peal kohtuotsust täide viia."***

Varem, Raamatu XXXVIII peatükis, räägib Eenok kurjuse eemaldamisest Maalt: *"Kui õigete kogudus saab ilmsiks ja* ***patuseid mõistetakse kohut nende pattude pärast ning nad heidetakse maa pealt minema*** *ja kui Õige ilmub valitud õigete silme ette, kelle tegusid kaalub vaimude Issand ja valgus ilmub õigetele ja valitutele, kes elavad maa peal - kus siis on patuste eluase ja varjupaik neile, kes on vaimude Issanda hüljanud? Neil oleks olnud parem, kui nad poleks kunagi sündinud."*

Kui võrrelda kõiki neid allikaid, selgub, et 3600 aastat pärast sumereid peaks ilmuma teine asustatud planeet, siis ilmub Issand Looja ja mõistab kohut Maa üle ning pärast õiglast kohtuotsust pagendatakse patused teisele planeedile.
nende jaoks...

Wiltshire'i piktogrammil biosfääriga planeet ei ole Icarus ega Phaeton, nagu seda nimetasid vanad kreeklased, ega ole planeetide eelmise asukoha rekonstruktsioon - siis oli Icarus 4. planeet, vahetult Maa taga, ja Marss oli 2.. Piktogrammil hõivab Marss 4. planeedi positsiooni ja Maa on tähistatud numbriga 3, seega on numbri 2 all ka Veenus, mida sellel pole näidatud, mis on endine Icarus, mis tähendab ainult ühte: ***Wiltshire'i piktogramm ei näita planeetide iidset, vaid praegust asukohta, millele on lisatud teine asustatud planeet.***

Ülalpool olen tõestanud, et teine elamiskõlblik planeet Päikesesüsteemis (või "teine taevas") ilmub patuste ümberasustamiseks pärast Kohtupäeva. Semyasa Prometheus ja Corr. ütlesid mulle varem, et teine elamiskõlblik planeet Päikesesüsteemis u1086 on tehislik, planeet-ümberehitatud maise kurjuse jaoks. Ja selline planeet ehitatakse Looja poolt igas süsteemis tingimata Kohtupäevaks, intelligentse tsivilisatsiooni iseseisva arengu etapi lõpuleviimiseks - see on Looja Seadus. Meie ees on ümberehitatud planeedi pilt. Seetõttu on 1990. aasta juuli piktogramm Wiltshire'is sõnum, mis:

1990. aastal tegi Looja otsuse ette valmistada inimkonna iseseisva arengu etapi lõpuleviimist õiglase kohtu poolt, eemaldades Maalt kurjuse ja vägivalla moraali harrastavad inimesed ning ehitades neile päikesesüsteemi.

TEHISPLEENET - TAASSULGUR - "MAA-2".

Millal on ümberehitatud hoone kasutusvalmis?

Süsteemijoone mõlemal küljel, ümberpaigutuse lähedal, on kaks ristkülikut, mis ei saa olla süsteemikehad: ristkülikukujulisi planeete pole. Eeldasin, et need on informatiivsed ajamärgid. Ja see ei ole kriips, mis tähendab näiteks Maa aastat, vaid ristkülik, seega on see pikem ajaperiood. Milline ajaperiood on Maa jaoks süsteemne ja oma astronoomilises olemuses oluline? Ilmselt tähistab iga ristkülik Maa 12-aastast astronoomilist tsüklit, mida kasutavad eriti idamaade astronoomid. Siis on teise planeedi asustusvalmidus 2014, kui lähtepunktiks pidada 1990. aastat. Korr. kinnitas selle oletuse õigsust, eriti kuna see langeb loogiliselt kokku Looja sekkumise paratamatusega Maa asjadesse, et ära hoida 2074. aasta katastroofi. Kuidas toimub tehisplaneedi ehitamine?

2. 12. juunil 1999 ilmub Inglismaal East Fieldi (Elton Barnsi lähedal) uus, 342 meetri pikkune piktogramm, mille stiil sarnaneb 1990. aasta Wiltshire'i piktogrammiga.

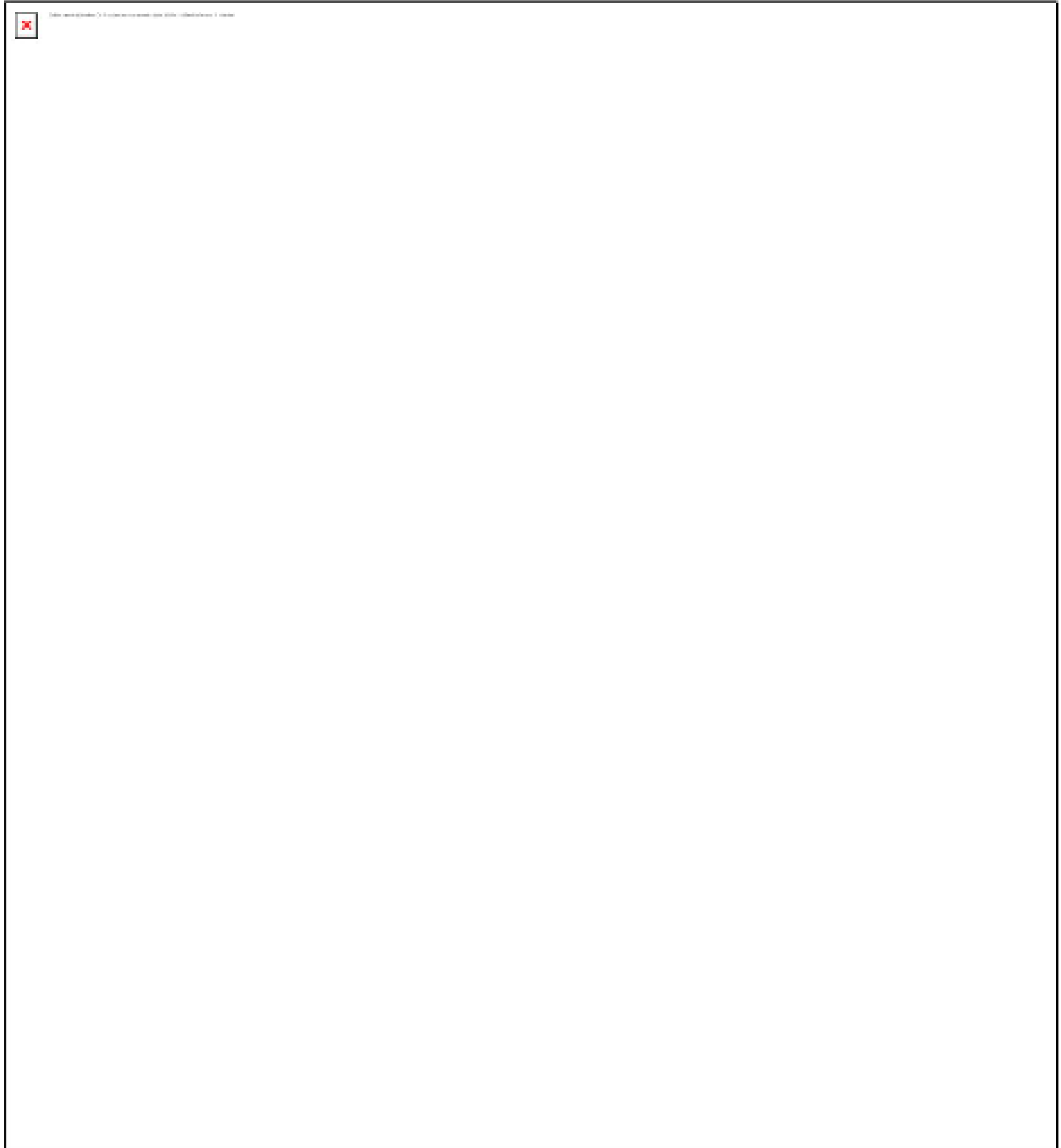
See on selle areng: Maa on diagrammil kujutatud täpselt samamoodi nagu eelmisel - elava rohu rõnga ja numbriga 3. Erinevalt eelmisest piktogrammist ei ole see konstrueeritud perspektiivis, vaid on ühelt poolt piiratud Maa ja teiselt poolt Saturniga. See on *TAASSULGUR EHITAMISE TÖÖDE PLAANI GRAAFILINE PILT.*

JA PÄIKESESÜSTEEMI REKONSTRUKTSIOON.

Mõistmise võti peitub Jupiteri pildil koos nelja ebakorrapärase kujuga välise satelliidiga - Ananke, Carme, Pasiphae ja Sinope. See, et tegemist on välise satelliidiga, ilmneb nende kaugest orbiidist, mis asub planeedist kaugel, samas kui sisemiste satelliitide orbiidid on kujutatud Jupiteri lähedal. Lisaks ühendab neid nelja satelliiti ühine ring ehk neil on ühine omadus. Need on aktiivsed satelliidid, mis nagu Jupiter on Kõrgemas Kosmoses selgelt nähtavad, sest nad seal säravad, ja passiivseid sisemisi satelliite, mis on Kõrgemast Kosmosest nähtamatud, siin üldse ei näidata, vaid tinglikult on märgitud ainult nende orbiidid.

Maad on diagrammil kujutatud kaks korda: oma kohal pärast "Maa-2" ja Marsi Jupiter ja Jupiteri teisel pool, Saturni ees.

Maa tavapärane kujutis Saturni lähedal on väga oluline: see ei ole planeedi asukoht, vaid plaani alus, viide sellele, millise planeedi juures siin tööd tehakse. Saturnist Maale ulatub joon, st tööd tehakse sektoris Saturnist Maale ja Maa heaks. Joone lähedal on 4 kriipsu - võib-olla viitab see sellele, et tööd taaskasutussüdamikuga tehakse siin neli Maa aastat. Saturni aasta kestab 29,46 Maa aastat ja aja arvutamine "Saturni aastates" on selgelt vastuvõetamatu: tööd tehakse Maa heaks ja Maa elanikke teavitatakse tööst. (Arvestades, et Corr.-ile teatati töö alguskuupäevast - 1998 - ja piktogramm "avaldati" 1999. aastal, võib eeldada, et töö Saturni lähedal on plaanis lõpetada aastatel 2002-2003.)

Saturni on lihtne ära tunda - planeedi ümber on kujutatud kuulus rõngas, nagu seda Maalt näha on - ainult selle katmata osa ja kolm satelliiti, mis pole omavahel ühendatud. Võib-olla on need kolm suurimat satelliiti - Titan, Rhea ja Iapetos - need avastati esmakordselt vastavalt 1655., 1672. ja 1671. aastal. Kuid kõrgematest ruumidest nähtavuse loogikat järgides pole need kolm surnud satelliiti sealt nähtavad ning nähtavad on ainult aktiivsed satelliidid ja planeedid. Tänapäeval teame ainult ühte sellist Saturni satelliiti -

Phoebe, ülejäänud võivad küll olemas olla, kuid neid pole veel avastatud nende väiksuse ja Saturnist suure kauguse tõttu. Kuid sel juhul peaksid looduslikud aktiivsed satelliidid olema ühendatud ühise joonega, nagu Jupiter, kuid seda pole. Tõenäoliselt näitab piktogramm aktiivset satelliiti Phoebet ja Saturni ümber orbiidile loodud tehislikke aktiivseid taevakehi.

Viimane eeldus on kõige eelistatavam, kuna just siin avastati 2000. aasta sügisel kuum objekt - tulevase taaskasutuse tuuma, mis loodi Saturni ainest.

Lisaks on siin Saturni kujutise kõrval tavapärane pilt väiksema keha loomisest suuremast: taasühendatud keha Saturni ainest. Diagramm näitab, et suuremast sfäärist moodustub kaks väikest - võib-olla on need taasühendatud keha südamiku toorikud - kaks sfääri Saturni südamiku tahke ja vedela tsooni metallidest, mis seejärel ühendatakse. Selle arusaamaga on diagrammil Saturni ümber orbiidil tiirlevate kolme aktiivse keha olemasolu, mis ei ole omavahel ühise päritoluga ühendatud, üsna õigustatud.

Lisaks on näidatud suuremalt väiksemale valimise põhimõte: suuremast ringist, mille liikuvale vardale on asetatud väike keha, väljub sarnane "hüdraulilise silindriga". Liikumissuund on selgelt määratletud: ainult piki tegevussuunda on "silindrit" mõlemalt poolt piiratud "aluse" sümbolitega - noole või punktiga julge joon, mida disainerid kasutavad sageli seal, kus on vaja näidata, et mööda joont ei toimu liikumist küljele ja liikumine on võimalik ainult mööda joont.

Edasi, Jupiteri teisel pool, on Maa-2 taaskasutuskeskus paigutatud sinna, kus see esmakordselt ilmus 1990. aasta Wiltshire'i piktogrammil. Taaskasutuskeskus on äratuntav elava rohu rõnga järgi, kuid on ka täiendusi: on kujutatud elava rohuta ring, mis on taaskasutuskeskusega ühendatud tegevussuuna abil. Biosfääri rõnga piiril oleval õhukesel painutatud viljapeade real on näha üksteise vastas olevaid nooli, mis ei ristu tegevussuunaga: jääb mulje, et biosfääri kest on palli kohale venitatud. Ilmselt tuleks seda mõista nii, et uus planeet liigutatakse Saturnist sellesse kohta ja siin saab see biosfääri - vee, paljunemismulda ja õhu. Mööda tegevussuunda on taas paigutatud ajamärgid - kaks kriipsu. Ja võttes arvesse Saturni tööde lõpetamise kavandatud tähtaega, võtab planeedi liikumine püsivale orbiidile kaks aastat, see tähendab, et Maa-2 peaks sellesse kohta ilmuma pärast 2004. - 2005. aastat.

Maa ja "Maa-2" vahel on näidatud kujund, mis sarnaneb kahe rõnga läbiva hantliga: see on selgelt Marss - näidatud on selle kavandatud liikumine teisele orbiidile - Punane Planeet on peagi Maale lähemal.

Maa ümber on palju märke: - tegevussuund

kulgeb ühelt planeedilt („vanalt“ Maalt) elava rohu rõngaga teisele („uuenenud“ Maale), viimast puudutamata, ning tegevussuundal on näidatud planeedi tuum ja selle kest: Maa uueneb nii planeedi tuuma hoovuste stabiliseerimise teel mööda praegust orbiiti kui ka maakoore kesta tugevdamise teel.

planeedid;

- nool läheb "vanalt" planeedilt taaskasutuskeskuse poole, lõppedes elava rohu poolringis, mis sümboliseerib biosfääri: Maa on taaskasutuskeskuse "Maa-2" biosfääri loomisel doonor ja see juhtub enne meie uuenemist

planeedid;

- järjest suureneva läbimõõduga ringide spiraal liigub "uuenenud" Maa poole: evolutsioonilise arengu etappide sümbol. Maa tsivilisatsioon lõpetab iseseisva arengu etapi ja võetakse vastu Looja Tsivilisatsioonide Ühendusse.

Korrespondendid täiendasid ärakirja:

- Looja usaldas ümberehituse loomise halli tsivilisatsiooni inimestele, seetõttu "sõlmis ta hallide inimestega lepingu hukkamõistetud maainimestele 15 000 km läbimõõduga tehisplaneedi ehitamiseks";

- 1990. aastal andis Maa Looja käsu ümber struktureerida u1086 Kõrgema Tsivilisatsiooni Maa-lähedane laevade rühm ja koondada need Saturni lähedale, et tagada ehitus;

- ümberehituse ehitus algas 1998. aastal, planeeritud ehitusperiood on 16 aastat, tööde valmimine on 2014. aastal;

- uue planeedi tuuma ehitus viiakse läbi aktiivse aine kiht-kihilt eemaldamise meetodil Saturni tuuma tahkest ja vedelast tsoonist läbi ruumilise ülemineku läätsede, kandes ja eemaldades ainet teie ruumi kindlaksmääratud akumuleerumispunktides Saturni lähedal;

- taaskasutuskambri kest moodustatakse Saturni maakoore segmentidest, mis samuti eemaldatakse. Nende toimingute käigus stabiliseeritakse planeedi maakoor ja blokeeritakse gaasikeskkonna kontrollimatu vabanemine Saturni maakoore alt. Enne maakoore elementide paigaldamist ja keevitamist taaskasutuskambri südamiku ümber degaseeritakse need gaasi eemaldamiseks.
metaanjää;

- Saturni vastavat gaasikeskkonda kasutatakse gaasipilu täitmiseks taaskasutuskambri südamiku ja maakoore vahel;

- Saturni satelliitidel pole vett - seal on ainult külmunud metaan, seega satub vesi taaskasutuskambrisse Jupiteri veesatelliitidelt - Europalt, Ganymedelt ja võimalik, et ka Callistolt. Vee ja taaskasutuskambrisse satuva maa protsentuaalne suhe on peaaegu identne Maal oleva vee ja maa protsendiga;

- kuna seal pole selliseid settekivimeid nagu Maal - Saturnil puudub biosfäär - ümberehituse pind tehakse algselt surnud kivist;

- paljunemismuld eemaldatakse ja eemaldatakse ruumilise ülemineku läätsede kaudu Maa ookeanide, peamiselt Atlandi ookeani settekatte kivimitest - seal on piisavalt võimsad ladestused ja ookeanipõhja maakoore stabiilne pingeväli ning seejärel ladustatakse kosmoses selle paljunemisomaduste parandamiseks.

Ookeani pinnas steriliseeritakse esmalt ja seejärel asustatakse maismaa mikroorganismidega, mis on võetud teie planeedi parimatest muldadest. Me võtame ainult mikrofloora kontrollproove ja paljundame neid seejärel otse pinnases, kiirendades mikroorganismide aktiivsust 900 korda, mis on samaväärne huumuse moodustumise protsessidega maismaa tingimustes, mis kestavad mitu 1090 tuhat aastat. Selle tulemusena on "Maa-2" muldade kvaliteet piisav biosfääri elementide paljunemiseks ja 3-4 miljardi inimese esmaseks toiduga varustamiseks;

- uue planeedi maismaa tuleb katta 4-meetrise paljunemismulla kihiga. Vaja läheb umbes 600 tuhat km3, st selle eemaldamine Maalt alandab ookeani taset umbes meetri võrra. 1. juuli 2001 seisuga oli Maa ookeanipõhjast juba eemaldatud 23% vajalikust kogusest, mis põhjustaks maailmamere taseme languse 0,2 meetri võrra, kuid seda ei juhtu, kuna oleme käivitanud Antarktika jääkilbi sulamise, mida teie teadlased on viimastel aastatel täheldanud. Maailmamere sattuvast jääst oleks pidanud tekkima...

selle tase tõuseb, aga ei tõuse. Sa ei küsi endalt seda küsimust - Miks?;

- "Maa-2"-l on ainult vee- ja maismaafloora, mis kasvatatakse kiiresti maismaaseemnetest ja proovidest. Seal ei ole faunat - putukaid, kalu, linde, loomi - lühikese aja jooksul luuakse inimestele mõeldud tehisplaneet ja meil pole miljoneid aastaid ökosüsteemi toiduahelate arendamiseks;

- Kohtupäeva kuupäeva pole veel määratud: otsuse uue planeedi valmisoleku kohta inimasustuseks teeb Looja, kuna ettenägematute asjaolude tõttu ei ole välistatud kõrvalekalded kavandatud töögraafikutest, mis on täiesti võimalik, seetõttu on see lepingus sätestatud.

3. Vaid 12 päeva hiljem, 24. juunil 1999, avastati samas Wiltshire'i maakonnas, kus esimene piktogramm 1990. aastal ilmus, teine, mis oli otseselt seotud eelmiste piktogrammidega.

Kolmnurkne svastika on kujutatud rõngana ja pilt on tehtud nii, et seda tajutakse kahel viisil: kui te oma silmi "häälestate", ei näe te kuubile asetatud lamedat kolmnurkset svastikat, vaid kolmemõõtmelist. See annab arusaama piktogrammi tähendusest:

- "kolmnurkne svastika" - iidne sümbol, millel on topelttähendus: "metsaline" (kurjus) ja "inimkond";

- "kuup" on ehituse sümbol, mis on kinnistunud iga inimese alateadvusse varajane lapsepõlv – anna lapsele klotsid ja ta ehitab ise;

- kuubil olev svastika on rõngasse kantud kuubi diagonaalide, mitte ruudu järgi, mis tähendab, et kuup ei ole kantud tasasele rõngale, vaid mahulisele sfäärile või pallile, mis on sümbol planeedid.

Kõike kokku lugedes selgub järgmine valem:

"PLANEET EHITAKSE INIMKONNA KURJUSE JAOKS."

Seega on see piktogramm välimuse ja tähenduse poolest otseselt seotud eelmistega ning on nende lühike kinnitus, sarnaselt sellele, kuidas raadiooperaator pärast suure Morse koodis raadiogrammi edastamist annab edastuse kinnituse, mis on ka raadiogrammi lõpu märk.

4. Kaks aastat hiljem, 13. juulil 2001, Adygeas, Maikopi lähedal (Venemaal), teravili peal väli ilmub uus piktogramm. Autor Kujutise stiil ja iseloom näitavad, et autori seos varasemate piktogrammidega, eriti 1990. aasta Wiltshire'i piktogrammi ja 1999. aasta Eastfieldi piktogrammiga, Koos on eksimatu: fookuses on sama ring elava rohu rõngaga ja Päike.

planeedid süsteemid. Aga on ka tõsine Ja

Põhiline erinevus eelmistest seisneb selles, et Maa ringi joonise keskele jääb võetud musta mulla proovist maapinnale lohk.

Tekib lihtne küsimus: „Kui mulda oli vaja, miks siis piktogrammi joonistada?“ Nad oleksid vaikselt mullaproove võtnud ja rahulikult minema lennanud – keegi poleks kunagi sellele mullaaugule tähelepanu pööranud, millel on ainult üks iseloomulik tunnus – „poleeritud seinad“. Muide, selliseid müüre ei saa teha tavalise tööriistaga, aga kui võtta mulda teisest ruumist läbi ruumiläätse meie ruumi ainemahuna, siis selle piir on täpselt poleeritud.

Nad võtsid mullaproovi ja korraldasid asja nii, et proovi võtmist oli võimatu märgata.
See on lihtsalt võimatu. Piktogramm äratas inimestes sellist huvi, et kohe saabus Adõgee eriolukordade ministeeriumi üksus ja kohaliku televisiooni võttegrupp: õhtuks teadis kogu planeet UFO maandumiskohast, piktogrammist ja võetud mullaproovist. Tõenäoliselt vajasidki seda piktogrammi autorid. Nad pidid mitte ainult võtma suurejoonelise musta mulla proove, vaid tegema seda oma tegevust teadlikult reklaamides - demonstratiivselt ja samal ajal salaja, et võimalikult paljud inimesed teaksid mulla võtmise faktist, kuid inimesed ei teaks, kes seda tegi ja kuidas. Aga kui see nii on, siis peaks mulla võtmise fakt ja selle tagajärjed puudutama kõiki Maa inimesi ning selle proovi eesmärki ja otstarvet tuleks piktogrammiga selgitada.

Piktogrammi aluseks on ring, mille sees on elava rohu rõngas, ringi keskel on auk.
mullaproovide võtmine. See on Maa.

Maast kulgeb sirge joon, mis lõikab ringi ilma elava rohu rõngata - see on Marss - ja seejärel toetub teisele ringile elava rohu rõngaga - see on Maa-2 taassulgeja. Kuid Maa kujutise lähedal on veel üks element: elava rohu rõngast väljub looklev joon, mis keerdub edasi spiraaliks, millest joon ristub laia kaarega planeetide kujutisi ühendava sirgega. Sirge taga on kujutis peegelpildis: kaar muutub spiraaliks ja spiraalist naaseb looklева joonega taas Maa elava rohu rõngasse.

Seda tuleks mõista järgmiselt: mikrobioloogiliseks analüüsiks võetakse mullaproov. Proovis olevad mikroorganismid viiakse Maalt teise kosmosesse (mööda rohurõnga looklevat joont) edasiseks paljunemiseks ja biomassi suuruse suurendamiseks (spiraal). Seejärel kantakse need läbi kosmose ja asetatakse teisele planeedile, kus on mikroorganismide paljunemiseks biosfäär (teine spiraal) - kaar lõikab sirget, mille lõpus on "Maa-2".

Adyghe piktogramm on järjekordne u1080 infosõnum Kõrgemalt Tsivilisatsioonilt taaskasutusrajatise ehituse edenemise kohta. Seekord on sõnumi tähenduseks see, et see näitab 1999. aasta Idavälja piktogrammi rakendamist, mis käsitleb Maa biosfääri osa valimist taaskasutusrajatise jaoks (nool, mis ulatub Maalt elava rohu poolringi):

TAASSULGUR VÕETI PALJUNDUSMULLAPROOV

Looja sõnumitoojad tegid kõik õigesti: nad teavitasid inimesi edusammudest
ehitus, kuid ei astunud inimestega otsesesse kontakti, järgides Looja keeldu.

5. Ööl vastu 12. juunit 2000 ilmus Stavropolis piktogramm, mis kordas täpselt 9. juulil 1997 Krasnodari krais ilmunud piktogrammi. Jooniste keskel olid musta mulla proovidest pärit lohud.

neid

Pildil on kujutatud mitut erineva läbimõõduga kontsentrilist ringi, millel on ühine keskpunkt, suurem ring võrdkülgses kolmnurgas, millel on sisse kirjutatud väikesed ringid, mille tippudes on erinevad täidised, ja nendest väikestest ringidest suurte ringide ühise keskpunktini ristuvad ringid. See piktogramm näitab töö olemust.

jooned nende

Autor Maa kesta tugevdamine:

- keskel olev täisring sümboliseerib planeedi tuuma;

- kaks elavate terade rõngast selle kohal sümboliseerivad Maa kahte biosfääri, vastavalt kollase spektri ruumis ja meie ruumis;

- kolm väikest ringi suurte ümber näitavad:

1. ikoonideta ring - planeedi maakoore kest,

2. õhukeste spiraaljoontega ring - magnetväli,

3. väike tahke ring, millest ulatub välja astmeline spiraal, mis on väljundis ühendatud kolmnurga tipuga - Maa tuumaga ja selle sageduskarakteristiku muutmise funktsiooniga. Spiraalil on viis "astet", mis vastavad tuuma sageduskarakteristiku väljundile tasemel 105 Hz;

- väikesed ringid on ühendatud joontega, mis koos moodustavad võrdkülgse kolmnurga, mille tippudest laskuvad tegevusjooned Maa kujutisele, läbistades biosfääre ja toetudes planeedi tuumale - tuuma sageduskarakteristiku muutmisel võetakse arvesse koosmõju magnetväljale, planeedi maakoore kestale ja mõlema ruumi biosfääridele. Seega on "kolmnurkne" piktogramm

on lisaselgitus ja tähendab:

MAA SÜDAME SAGEDUSKÕRVALIKKU TÕSTETAKSE 105 HZ TASEMENI, VÕTTE ARVESSE SELLE PARAMEETRI MÕJU MAAKOORE KESTELE,
PLANEEDI MAGNETO- JA BIOSFÄÄR.

6. Samadel aastatel (kahjuks pole täpne koht ja aeg veel kindlaks määratud) ilmub äärealadele veel üks piktogramm, mis stiililt ja iseloomult on seotud „Ümberehitusplaaniga" ja selgitab seda.

See näitab ühel joonel kahte ringi, millest ühel on elava rohu ring. See annab teavet reklosteri biosfääri kallal tehtavate tööde ajastuse kohta selle püsival orbiidil. Miks selline järeldus?

Kaks planeedi pilti on paigutatud ühele joonele ja on näha, et joon ristub planeetide piltidega ning pärast ristmikku rebitakse see mõlemalt poolt ära - see on suure plaani joone segment või fragment.

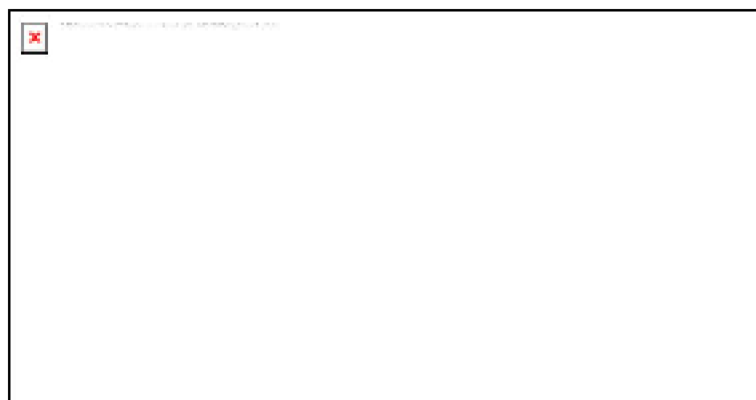
V. P. Babanini kirjeldatud 1990. aasta piktogrammil on ühel joonel paiknevatel planeetide tavapärastel kujutistel oma sümbolid, kuid siin pole kahel külgneval kujutisel sümboleid, seega on siin pilt ühest planeedist erinevates arenguetappides ja see on ümberkirjutus, kuna biosfäär peaks ilmuma sellel, mitte teisel Päikesesüsteemi planeedil.

Kuna taaskasutusseadet ei ole siin näidatud süsteemis, vaid eraldi, kuid süsteemijoone lõigul, tähendab see, et piktogramm ei teavita süsteemisisesest tööst, vaid ainult taaskasutusseadet puudutavast tööst, seega ei ole tegemist taaskasutusseadme liigutamisega oma kohale süsteemis, nagu oli näidatud ehitusplaanis, vaid tinglikult on määratud töö taaskasutusseadme biosfääri loomiseks oma süsteemikohas, s.o Marsi ja Jupiteri vahelisel orbiidil.

Biosfäärita ja biosfääriga taaskasutamise ühendaval joonel on neli kriipsu - ajutised aastamärgid, seega kokkuvõttes saab see tähendada ainult ühte asja:

TAASSULGUR BIOSFÄÄR LUOBUB NELJA AASTA JOOKSUL PÄRAST SELLE PÜSIVALE ORBIIDILE JÕUDMIST.

Võttes arvesse eelmiste piktogrammide töö kavandatud ajakava, võib eeldada, et aastateks 2008–2009 on taaskasutusplats valmis kõrgemate taimede seemnete mulda külvamiseks ning ülejäänud 5–6 ehitusaasta jooksul kiirenenud kasvuga kerkivad ja sahisevad metsad Maal-2 lehestikuga...

7. Ööl vastu 20. augustit 2001 ilmus taas Wiltshire'is uus piktogramm, mis kattis umbes 2 hektari suuruse ala ja koosnes 420 ringist, millest suurima läbimõõt ulatub 21 meetrini. Koos moodustavad need tohutu lillekujulise roseti, mis koosneb 6 spiraal-kroonlehest, mis algavad figuuri keskelt ja on moodustatud väikestest järjest suurema ja väiksema läbimõõduga ringidest.

Piktogramm on otseselt seotud eelmiste piktogrammidega ja eriti 1999. aasta Eastfieldi piktogrammiga - ümberehituse ehitusplaaniga. Aga kui plaanil on üks Maale lähenev spiraal, siis siin on neid 6. Miks?

Ehitusplaanil on evolutsioonispiraal kujutatud skemaatiliselt, ainult infoelemendina,

mis näitab Maa evolutsiooni etappi. Seal on piktogrammi eesmärk teine - näidata konstruktsiooniskeemi koos lühikese viitega põhjusele. Siin on piktogrammi eesmärk just nimelt evolutsioon ise, seega on spiraalid peamised.

Spiraale ei kujutata sujuvate joontena, nagu oleme harjunud skemaatiliselt kujutama evolutsiooni "Darwini järgi", vaid kontrollitud evolutsiooni diskreetsete spiraalidena, mille iga samm muudab põhimõtteliselt kvaliteeti - pidevalt suureneva (väheneva) läbimõõduga ringid. Tahkeid keerdunud spiraale kasutatakse tavaliselt ainult kvantitatiivse kasvu näitamiseks ilma kvaliteeti muutmata, nagu see oli Adygea piktogrammil. Siin on spiraalid kujutatud väga detailselt - igal spiraalil suureneb neid moodustavate ringide läbimõõt sujuvalt keskpunktist liikudes ja pärast maksimumi saavutamist hakkab vähenema. See on enam kui õige:

Evolutsiooniprotsessil on alati kolm peamist perioodi - areng, saavutatud maksimum ja nõrgenemine.

Lisaks on siin näidatud nende protsesside kontrollpunktid - spiraalide lähedal asuvad väikesed ringid - Kõrgema Tsivilisatsiooni perioodiline mõju ja kontroll Maa evolutsiooni üle. Ja iga ringi lähedal - Maa biosfääri kontrollitud evolutsiooni etapi sümbol - on mõlemal küljel kolm sellist ringi, st selleks, et mitte segada looduslikku valikut ja biosfääri enesetervendava süsteemi moodustumist, kontrolliti ainult iga etapi algust ja lõppu ning kontrolli viidi läbi kolmest ruumist - meie, kollasest ja hallist.

Seega on kuus spiraali ja kõik need on täielikult täidetud, moodustades ühe kujundi: ***6 Maa kontrollitud evolutsiooni tsüklid on lõppenud.***

Mis need tsüklid on? Sellele saab olla ainult üks vastus: „Loomise kuuenda päeva kahemõõtmeline lõpuleviimine". Selle päeva lõpus, mis oli inimkonna iseseisva arengu etapp, peab Looja tsivilisatsioonide eluloogika kohaselt paratamatult järgnema Õiglane (Viimane) Kohtupäev. Tehnilised meetmed, mis tagavad elu Päikesesüsteemis pärast Kohtupäeva, on täies hoos – ümberehitustööd ehitatakse vastavalt ajakavale. Kuid sellest ei piisa: on vaja läbi viia ka organisatsioonilisi meetmeid Kohtupäeva enda juriidiliseks ettevalmistamiseks ja selle koheseks rakendamiseks. Sellest tulenevalt on 2001. aasta Wiltshire'i piktogramm sõnum, et *2001. AASTAL TEGI LOOJA OTSUSE ALUSTADA ORGANISATSIOONILIST ETTEVALMISTUST MAA KOHTUPEAKS...*

Ma ei tegele kohvipaksu peal ennustamise ega ennustustega, ma ei ole leiutanud ühtegi kuupäeva, ma ei jooksnud köite ja laudadega Inglismaa ja Adygea põldudel ringi - ma lihtsalt uurisin piktogrammide semantilist dekodeerimist, tuginedes tänapäevastele teadmistele erinevates teadusvaldkondades - alates Maa astronoomiast ja geofüüsikast kuni biokeemia, tuumafüüsika ja geneetikani, võrreldes neid iidsete legendide ja traditsioonide, religioossete tekstide ja noosfääri operatiivteabega.

Raamat uurib vaid väikest osa piktogrammide tohutust hulgast ning hiljuti on ajakirjanduse teatel ilmunud umbes kaks tuhat neist erinevates riikides ja mandritel. Minu eesmärk ei olnud läbi viia kõigi piktogrammide detailset analüüsi – see on eraldi ja mahukas töö –, võin vaid lisada, et nähtud piktogrammid sisaldavad palju teavet – vihjeid astronoomia, tuumafüüsika, bioloogia, orgaanilise keemia kohta, hoiatusi Maaga seotud kavandatud tegevuste kohta ja palju muud... Kui analüüsime kõiki ehtsaid piktogramme, saame järgmise.

Järeldused:

- väljade infopiktogramme rakendavad intelligentsete maaväliste tsivilisatsioonide esindajad salaja, kasutades teiste ruumide omadusi ja biokiirguse kõrgtehnoloogiaid, kuid eesmärgiga hoiatada meid ette eelseisvate tõsiste sündmuste eest planeedil ja Päikesesüsteemis ning teavet ei edasta nad mingis keeles, vaid piltide kujul, mis on kõigile Maa inimestele arusaadavad ilma tõlketa;

- piktogrammid esinevad kõige sagedamini Inglismaal kui riigis, mis on andnud olulise panuse tsivilisatsiooni teaduslikku arengusse, ja Venemaal, kus elavad Jafeti hõimu järeltulijad ja kus on suurepärased mustad mullad, mis sobivad eeskujuks taaskasutatud muldade loomiseks;

- maaväliste tsivilisatsioonide esindajad hoiduvad otsesest kontaktist inimestega ja nende kohaloleku saladust hoitakse teatud hetkeni, mil nende sündmuste aeg kätte jõuab;

- viimastel aastatel on ilmunud ebatavaliselt palju piktogramme, justkui juhiks Maaväline Intelligents inimeste tähelepanu tõsiste sündmuste lähenemisele.

Potentsiaalsed vastased esitavad kindlasti argumente, et apokalüptilised meeleolud pole kaugeltki uued ning et legendid apokalüpsisest ja viimsest kohtupäevast on juba tuhandeid aastaid vanad.

aastaid ja need esinevad erinevates versioonides paljudes religioonides ja uskumustes rahvaste seas planeedi eri paigus. Kriitikud tuletavad meelde, et sadu aastaid tagasi valmistusid budistlikud mungad katastroofilisteks kataklüsmideks, luues Tiibetis varjupaiku ja väärtuslike käsikirjade hoidlaid, ning sajandivahetusel tekkis paanika korduvalt hirmust "maailmalõpu" ees. Kuid midagi ei juhtunud ja paanika osutus valeks. Kõik on õige, nii see oligi - me jälgime iseseisvalt aastaid ja määrame ise sajandite piirid, just nagu me ise lõime endale nendel piiridel paanika, ja ***siin ei tule teave mitte inimestelt, vaid neilt, kes lõid Maa ja inimese biosfääri.***

Oleme juba näinud, et Apokalüpsisel ja Kohtumõistmisel on erinevad tähendused: kui esimene on sisuliselt katastroofiline õnnetus, mida Maa ajaloos on olnud palju ja mille kordumise võimalus pole välistatud, siis Õiglane Kohtumõistmine on Kõrgeima Mõistuse kohustuslikud teod seoses inimeste tsivilisatsiooniga ning et inimesi hoiatati Kohtumõistmise eest ette tuhandeid aastaid tagasi ja see juhtub paratamatult.

Võib-olla on see kõik väljamõeldis või osa tuhandeaastasest globaalsest plaanist
Inimkonna valeinformatsioon? Vaevalt... Kellele see
kasulik on?

Looja esindajad ei tegele desinformatsiooniga, sest tahtlikul eesmärgil
Vale peab paratamatult vastust andma Loojale – tõe Issandale.

Saatan? Mis eesmärgil? Paanika tekitamiseks ja vara odavalt omastamiseks, nagu mõned kavalad Londoni petised Waterloo lahingu ajal tegid? Ma kahtlen selles: ta ei vaja meie ruumi küsimust, ta vajab ainult meie hingi. Et diskrediteerida Looja hoiatusi paratamatu kohtupäeva kohta, toetades inimeste uskumust nendesse hoiatustesse ja selle kaudu uskumust hinge endasse? See on Saatanale kindlasti kasulik. Aga miks peaks ta vaeva nägema piktogrammide pealekandmise ja ümberehituse mitmeastmelise kombinatsiooniga, kui ta on oma valesüsteemi abil aastaid piisavalt hingi saanud?

Ei, piktogrammid ei ole desinformatsioon, vaid oluline tõde kõigile Maa inimestele, mida ei saa ignoreerida. Nii suurt hulka piktogramme pole Maal varem kunagi ilmunud ja seetõttu tundub, et meile kõigile, kes me täna Maal elame, ***on lähiaastatel Jumala Looja õiglase kohtumõistmise väljavaade Maa üle üsna reaalne ja selle kohtumõistmise eest pole meil lihtsalt kuhugi pääseda...***

Uskumatu järeldus? Aga me ei tulnud selle peale, vaid me jõudsime selleni ise, püüdes oma mõistusega mõista maaväliste tsivilisatsioonide sõnumite tähendust...

Peatükk 67.
Kokkuvõtvad mõtted.

Need mõtted tekkisid juba kirjastuses raamatu küljendamise käigus. Suheldes laia ringi inimestega - toimetuse ja kunstnikega, erinevate teadusorganisatsioonide töötajatega, kellega mina ja raamatu avaldamiseks ette valmistanud toimetaja pidime kohtuma, sai ilmseks, et enamik inimesi tajub raamatus esitatud teadmisi objektiivselt, hakkab sügavamalt mõistma paljusid oma tegevusvaldkonna probleeme ja leiab iseseisvalt vastuseid küsimustele, mida ma isegi ei kahtlustanud. See on minu arvates tõend raamatus esitatud teadmiste tõesuse kohta ja kinnitab veenvalt filosoofilist järeldust, et kui anda tõtt fundamentaalsetes teadmiste valdkondades, siis rakendusvaldkonnas suudab iga spetsialist selle tõe abil lahendada varem lahendamatu.

Töötajatel, kes raamatut avaldamiseks ette valmistasid ja kellest said selle esimesed lugejad, oli loomulikult küsimusi, millele oli vaja vastuseid leida. Lisaks oli mõnel inimesel arvamus, et osa teadmisi ja valemeid tuleks raamatust eemaldada.

sest neid on veel vara inimestele anda. See hirm sarnaneb "R. Oppenheimeri sündroomiga", kui mateeriafüüsika ja eriti aatomituuma füüsika valdkonna teadmisi, mis algselt saadi rahumeelsetel eesmärkidel paljude hiiglaste - Rutherfordi, Einsteini, Bohri, Plancki, Pauli ja teiste - intellekti intensiivsete pingutuste abil, kasutati tuumarelvade loomiseks ja inimeste massiliseks tapmiseks, pannes teadlastele kohutava vastutuskoorma poliitikute inimsusevastastes kuritegudes osalemise eest.

Meie kaasaegsetel on arvamus, et tänapäeva teaduse kokkuvarisemist seletatakse osaliselt asjaoluga, et paljud tõelised teadlased, mäletades Ameerika füüsiku R. Oppenheimeri saatust, kes juhtis aastatel 1943–1945 Manhattani projekti aatomipommi loomiseks ja võttis sõna vesinikupommi loomise vastu 1953. aastal, Niels Bohri tarka kodanikupositsiooni aatomienergia rahumeelse kasutamise ja tuumarelvade kontrolli osas, Nõukogude vesinikupommi U1074 ühe looja Andrei Sahharovi saatust, kes pühendas kogu oma järgneva elu võitlusele tuumaohu vastu, hakkasid oma teadmisi lihtsalt varjama, et mitte inimestele kahju teha. Ja ma olen nendega täiesti nõus. Mulle esitati otse küsimusi: - "Kas sinust saab raamatu avaldamise tulemusel "uus Oppenheimer"?"

Ei, ma ei taha olla "uus Oppenheimer" ja ma mõistan kogu vastutuskoormat, mis mulle langeb, seega olen uute teadmiste jagamisel väga ettevaatlik. Ma olen täiesti teadlik, et kui lisada tekstile paar valemit ja selgitust leptonite interaktsiooni kohta, muutub gravitatsiooniteooria lihtsaks ja selgeks, justkui peopesal. Mida tänapäeva poliitikud siis teadlasi tegema sunnivad? Tanke lendama? Seetõttu ei anna ma neid teadmisi kunagi edasi, nagu ma olen kindel, et seda ei anna ükski tõsine tuumafüüsika valdkonna teadlane, kelle jaoks on minu raamatus välja toodud teooria põhialuste põhjal väga lihtne järeldusi teha. Neil ei ole raske Yesita valemi komponentide tähendust lahti harutada. Olen kindel, et nad saavad kiiresti aru, mida ma olen ütlemata jätnud, kuid nad ei julge seda kunagi valjusti öelda, ammugi mitte relvade loomiseks kasutada. "Teadlaste vaikimise vandenõu" on vägivallatsivilisatsiooni praeguses reaalsuses enam kui kohane ja vajalik.

Rõhutan korduvalt, et raamat sisaldab vaid väikest osa teadmistest, minimaalselt vajalikku mateeria olemuse mõistmiseks. Olen siinkohal tsiteerinud Jahiti valemit, sest ilma selleta on võimatu mõista energia (mateeria) ja ruumi vahelist suhet, ruumide endi omavahelise interaktsiooni olemust. Ja ilma kõige selle mõistmiseta on võimatu mõista Mõistuse, Looja ja Tema loodu - Inimese - materiaalset olemust, kuna kõik Universumis on omavahel seotud. Ja on saabunud aeg selgitada inimestele paljude "tõdede" valet, mida tahtlikult moonutatakse.

Piiblid.

Mulle esitatakse veel üks küsimus: "Kas te ei pea ennast Jumala käskjalaks?" Pean selgitama, et selline küsimuse sõnastus pole täiesti õige ja tuleneb Looja plaani ja inimese olemuse valest mõistmisest. "Ei" on võimatu vastata, kuna järgmine küsimus tekitab kohe küsimuse: "Kui mitte, siis kelle käskjalg te olete? Saatana oma?" Ei, siin vastan ma üsna kindlalt: ma ei ole Saatanast, kuna iga inimene on Looja looming ja oma olemuselt -

Looja sõnumitooja selles ruumis, Maal.

Veel üks küsimus, kas mul on Looja nimel esindusõigus? Pean otse ja vastutustundlikult kinnitama, et ma ei ole Temaga kohtunud, mul ei ole Looja nimel esindusõigust ja ma pole seda kunagi saanud, vaid tegutsen inimese õiguse ja kohustuse kohaselt otsida teed Tõeni.

Pean märkima, et keegi pole kunagi saanud inimeste seast esindusõigust. Isegi Eenok, ainus inimene, kes kohtus Loojaga tema eluajal ja kirjutas Tema käsul Raamatu, ei rääkinud Tema nimel, vaid ainult iseenda nimel. Ma kordan – kellelgi pole sellist õigust. Seda õigust ei eksisteeri ega ole kunagi eksisteerinud nende jaoks, kes rääkisid ja räägivad Jumala nimel. Mul on siiralt kahju neist hulludest – nende

Väited, et nad on Jumala käskjalad, tulenevad vaid mõistuse hägustumisest. See on eelkõige tõend selle kohta, et nad ei usu Looja Jumalasse, vaid kasutavad Tema nime omakasu eesmärgil või rumalalt edevuse tõttu. Nad ei saa aru, et Looja Jumala nimel ennast kuulutada on hingele surmavalt ohtlik ja selle eest tuleb kindlasti vastutada.

Ja keegi ei saa sellist Õigust saada seni, kuni kehtib Looja keeld inimkonnaga kontakti pidada, kuni inimesed elavad kohustuslikul iseseisva arengu perioodil. Ja seda arenguperioodi ei saa vahele jätta – selline on evolutsiooni halastamatu loogika. Seetõttu ei saa keegi siin, Maal, veel saada Igavest Elu ja Igavest Keha. Jah, Igavene Keha on tõesti olemas, seda nimetatakse "kõrge paljunemisvõimega kehaks" ja see pole muinasjutt. Sellel teemal on piisavalt vihjeid mitmesugustele "ennustustele". Püüan lugejatele olemust selgitada.

Arstid teavad hästi, et inimese luukoes toimub pidev kaltsiumivahetus. Mõnede U1080 allikate kohaselt taastub kaltsium täielikult kuue kuu jooksul ja luud uuenevad. Radioloogid teavad ka, et kui inimene viibib suurenenud kiirgustaustaga piirkonnas ja sööb radioaktiivsete strontsiumi isotoopidega saastunud toitu ja vett, asendub luukoes olev kaltsium strontsiumi isotoopidega. Fakt on see, et kaltsium ja strontsium kuuluvad perioodilisuse seaduses samasse, teise elementide rühma, nende keemiline valents on sama, kuid kaltsium on keemiliselt aktiivsem, kuna see on 4. perioodi element ja strontsium on 5. perioodi element. Seetõttu võtab kaltsium normaalsetes tingimustes oma koha luudes. Strontsiumi isotoopide keemiline aktiivsus saastunud piirkondades ületab aga kaltsiumi aktiivsuse, tõrjudes selle luukoest välja loomuliku elutegevuse protsessides. Strontsium on bioloogiliselt inimkehaga kokkusobimatu, mis avaldub eelkõige luustiku valusündroomi näol.

Midagi sarnast, kuid valutult, juhtub ka siis, kui luuakse tingimused kaltsiumi osa asendamiseks bioloogiliselt sobiva kilpnäärme või Kõrgema Ruumi elemendiga. Sel juhul moodustub luukoes tugevdav kilpnäärmevõrk, mis suurendab luu tugevust kümneid kordi - "sinised luud". Sarnane võrk viiakse nahka, kehakudedesse, lihastesse. Inimene muutub fantastiliselt tugevaks, võib pikka aega olla ilma õhuta, olla vee all, kuigi ta vajab keha bioloogia säilitamiseks õhku, vett ja toitu. Sellist keha ei saa põletada, kuuliga läbistada jne. Selgitasin ainult selle kudede ehituse füüsikalisi põhimõtteid ja mis kõige tähtsam, muus elutoetuse tarkvaras, eriti energias, mida inimesele ei anta teada.

Igavene keha on energeetiliselt ühendatud kõrgema ruumiga ja selle ümber moodustub tugeva mikrolainekiirgusega ruumilise kokkusurumise väli. Tavaliste inimeste viibimine "igavese inimese" ümber alla kolme meetri raadiusega tsoonis kauem kui ööpäev on ohtlik ja viib surmani – "igavene manu187" on määratud üksindusele tavaliste maiste inimeste seas – seepärast nimetavad inglid neid "orbudeks", selgitades ühe sõnaga neile langevat rasket psühholoogilist koormust. Igavene

Looja annab inimesele tema elu jooksul Maal keha vaid erandjuhtudel ja mitte igavese jõudeoleku pärast, vaid konkreetse ülesande täitmiseks, mis nõuab inimeselt julgust ja suurt vastutust, võimet teha seda, mille Looja talle on usaldanud. Ja seaduslik võimalus inimestel saada Igavene keha tuleb alles tsivilisatsiooni arengu järgmises ajastus: Michel Nostradamuse ennustused, et inglid elavad inimeste seas, ei ole muinasjutt...

Pole kahtlustki, et pärast raamatu ilmumist ilmub teadusest toituvate ja end teadlasteks nimetavate inimeste seast palju vastaseid. Neid on palju, aga tõelisi teadlasi on vähe. Usun, et pahatahtlikke vastaseid tuleb kindlasti juurde.

püüab diskrediteerida olemust, lükates kõrvale Maa ja Päikese struktuuri loogika
süsteemid, teroididest, teooriast
ruumi asümmeetria, inimese loomise, struktuuri ja eesmärgi kohta. Nad süüdistavad mind kas "fantaasias" või "tänapäevase teadusliku teadmise eitamises" või "ebateaduslikus" lähenemises ja müütiliste "päkapikkudega" suhtlemises.

Mis puutub suhtumisse teadusesse, siis ilma kolmekümne aasta pikkuse tööta tohutu hulga materjali töötlemisel kõigis teadmiste valdkondades, mis on saadud paljude teadlaste põlvkondade vaevarikka töö tulemusena, on lihtsalt võimatu luua loogilist hüpoteesi Maa ja Päikesesüsteemi struktuuri ja päritolu kohta. Kui poleks tõelisi geeniusi, kes on ennastsalgavalt teadusele pühendunud, arvaksime ikkagi, et Maa on lame ja seisab kolmel vaalal. Ja me ei oskaks isegi arvata perioodilisuse seadusest, tuumafüüsikast ja leptonite maailmast. Seega peame eraldama terad sõkaldest ja mõistma erinevust teaduse loojate, kes annavad teadmisi, ja teaduse bürokraatide vahel, kes need tapavad.

Ma ei väida pakutud hüpoteesi absoluutset tõesust – teadmised on lõpmatud ja iga samm sellel teel avab ainult uusi silmapiire ning just need uued teadmiste horisondid, teadlikkus inimese suhtest universumiga, selle noosfääriga, annavad meelele võimaluse areneda. See ei ole paranormaalne nähtus ega "päkapikud", vaid teadmiste omandamise protsessi loomulik loogika, mida teadusametnikud ei tunnusta.

Semyas Prometheus ja mina arutasime neid võimalikke kokkupõrkeid pikalt ja seepärast otsustasimegi anda maksimaalselt teavet laeva "Guardian of Heaven" kohta. Tõepoolest, Tähesõdade filmides sünnitas filmirežissööride metsik kujutlusvõime palju kosmoselaevu, kuid keegi ei rääkinud kunagi nende konstruktsioonist ega näidanud ehitusprotsessi.

Seetõttu otsustasime mitte ainult mainida "Taevakaitsjat", vaid anda täieliku teabe selle laeva loomise ja ehituse kohta, mis ehitati Uleule umbes 7000 aastat tagasi.
tagasi ja olles inimkonna heaks nii palju teinud.
Esmalt andis Semyasa detailse kirjelduse laeva konstruktsioonist, sektsioonide koostisest ja tehnoloogiatest. Seejärel, kasutades geotehniku teadmisi, taasesitasin selle joonistel, visanditel, diagrammidel ja tekstis. Pärast seda vaatas Semyasa tehtud tööd üle, tegi kommentaare, parandusi ja täiendusi. Näiteks viisin MP-7 luuresondi piloodikompleksi sisse autopiloodi ja parandasin Semyasat: seal polnud autopilooti. Sama juhtus ka mõnede "plaadi" välimuse elementidega, pidin joonistel muutma villi kuju - läbipaistva voolujoonelise katte, lisama selle avamiseks servomootori ja aerodünaamilise vihmavarju. Töö teiste objektide kallal viidi läbi täpselt samamoodi, eriti pikalt ja vaevarikkalt laeva tehnoloogiliste sektsioonide kallal.

Palju oli, mida ma põhimõtteliselt teada ei saanud, näiteks MI-52 lahingukompleksi koosseis töötati raamatu jaoks peaaegu täielikult välja S. Prometheuse poolt. Ja MI-52 võimed on lihtsalt hämmastavad: - see väike "linnuke", mis ehitati 6800 aastat tagasi, ei oma tulejõu poolest võrdset kõigi Maal loodud relvade seas. Ükski maine ulmekirjanik poleks sellisest asjast uneski näinud. Mõne hetkega on MI-52 võimeline jätma mälestust isegi kõige võimsamast ründelennukikandjate grupist, ühestki SSBN-ist (allveelaeva - autonoomse raketibaasist) või muudest maistest relvasüsteemidest. Ja see loodi 6800 aastat tagasi, ja mis on tänapäeval Kõrgematel Tsivilisatsioonidel? Raamatus antakse esmakordselt detailne tehniline kirjeldus ja paljastatakse lendavate "taldrikute" lahinguomadused. Mis eesmärgil, mida te arvate, lugejad?

Mõelge sellele ja hinnake **MI-52 kompleksi lahinguomadusi:**
• *Mehitatud mobiilne lennuvälja rünnakukompleks lahingoperatsioonide läbiviimiseks kosmoses ja atmosfääris igasugustes ilmastikutingimustes* – mida saab selle vastu võidelda? Keemilised raketid? Aerodünaamilise kvaliteediga atmosfäärireaktiivlennukid?

• *Maksimaalne kiirus - atmosfääris kuni 9000 km/ h (45000 km/ h "lilla mobilisatsiooniga"), kosmoses - vastavalt vajadusele - hetkeline kiirendus kuni -63 m/ sek2, (mida tagab meeskonna lahingukambrite gravitatsioonikompensatsioonisüsteem), atmosfääris ei ole ulatus piiratud, kosmoses ei ole piiratud mitte ulatus, vaid hingamiseks vajaliku õhuvarustuse abil vaakumis veedetud aeg* - Kas meil on midagi sarnast?

• *Mootor on kompaktne looduslikul uraanil töötav reaktor;* see pole lihtsalt satelliitidel olev väikese energiaeraldusega reaktor, vaid „musta leegi" reaktor, mis tagab kütuse lagunemise enam kui 120 elemendiks, st 30 elemendiks „väljaspool vesinikku", väljaspool meie kosmose perioodilisussüsteemi välja – ainult selline energia sobib gravitatsioonivälja kiirgajatele – ja kas see on olemas?

• *Kaitsesüsteemid: - väline jõuväli* - Ja see?
• *Lainelöögikompleks, mis põhineb suure energiaga kiirgusel ja SKP-l - emitterid* - Võimelised põletama mis tahes sihtmärki ülilühikese kiirguse suure energiaga kiirega või muutma mateeria eimillekski, retrostruktuuriks, "nullmateeriaks".
• *„Nullaine"* ehk SKP peegeldussüsteemi – välja „Plaat" – süsteem ei saa hävitada isegi omaenda relvadega.
• *Süsteem aine ülekandmiseks Kollase Kosmose ruumist meie kosmosesse* – see on võimas relv, mis võimaldab kasutada Kollase Kosmose suure energiaga ainet ruumilise kokkusurumise läätse loomiseks. Kõik, mis sinna satub –

kadus.
• *Aktiivse löögiga elektrooniline sõjapidamine, elektroonikaseadmete segamis- ja vastutegevuse süsteem* - lülitab välja kõik elektroonikaseadmed. (EW - elektrooniline sõjapidamine; RES - elektroonikaseadmed - autori märkus)

• *Elektrooniline kamuflaaž tähendab, et* elektrooniline kamuflaaž teeb „taldriku" radarile nähtamatud, mistõttu sõjavägi ei saa neid "tuvastada".
• *Automaatne rünnakupeegeldussüsteem* – meil pole midagi sellist Ei.
• *V-süsteem bioloogiliste objektide vastu võitlemiseks ja allasurumiseks* - jumal hoidku lülitage selline süsteem linna peale...
• *„Sireli mobiliseerimise" süsteem on üleminekusüsteem ZhS-ruumi, OZ-„sireli raja" süsteem on vaatlus- ja navigeerimissüsteem ZhS-ruumis.*
interdimensionaalne muundur automaatse polüruumilise vaatluse navigatsioonisüsteemiga Maa koordinaatides. Nende süsteemide abil on "plaat" võimeline lihtsalt meie kosmosest kaduma, lendama läbi mäeaheliku või maakoore, läbi Kuu ja ilmuma äkitselt kuhu iganes soovib. ("OZ" on Maa nimi siniste keeles - autori märkus)

• *„Sinise asenduse" süsteem* – selle süsteemi abil juhib ohtlike missioonide sooritamisel lahingusondi tehisorganism – küborg või android. Kõik, mida see näeb, kuuleb, tunneb, skaneeritakse kiirguse kujul ja edastatakse inimoperaatori virtuaalsele kiivrile, kes on ohutult lennukikandja juhtimisruumis. Androidi toimingud on täielikult inimesele allutatud, android on tema silmade, käte ja kõrvade pikendus. Inimmõtte kaasamine juhtimissüsteemi on äärmiselt vajalik –

Ükski masina tehisintellekt ei suuda võrrelda inimhinge "sinise" protsessori võimetega. Süsteem võimaldab teil androidi täielikult kontrollida ja inimese suhtes pakub see ainult kontrolli. Süsteem saab samaaegselt ühenduda inimmõistusega, kuid ei saa seda täielikult allutada: inimesel on hing ja see ei võimalda teil keha väljastpoolt kontrollida. Inimeste suhtes saab seda kasutada ideaalse intelligentsuskompleksina: - isegi vastaste mõtted on teada ning operatsioonide teatri kaardid, salajased materjalid ja relvad on kättesaadavad.

Operaator näeb neid oma silmadega. Just selle süsteemi abil suhtleb Semyas oma laeva ZOU-st Maaga, näeb ja kuuleb seda, mida meie näeme, kuulab meie mõtteid, tunneb meie toidu maitset ja lõhna, tunneb maatuule hingeõhku oma nahaga. Selle varustuse mõju tunnevad mõned inimesed tagasisidefunktsiooni kaudu. Laeva "Taeva Kaitsja" sidevarustus aitas kirjutada MI-52-st ja sarnane varustus, mis oli korrespondentidele kättesaadav, aitas kirjutada raamatut...

Kas see pole mitte just selline lahingutehnika, millest sõjaväelased unistavad? Me oleme selle teabe edastanud mitte selleks, et aidata neil midagi sellist ehitada. Ei. Me oleme selle edastanud selleks, et kõik mõistaksid niinimetatud "strateegilise kaitse algatuse", "tähesõdade" ja uute raketitõrjesüsteemide mõttetust ja idiootsust. Nendega sellisesse "mänguasja" sekkuda on sama, mis vibude ja nooltega paapualaste kari kanuus ründaks lahingulaeva "Missouri" või tuumaristlejat "Pjotr Velikiy". Ja sellistel "algatustel" on ainult üks eesmärk - tühjendada maksumaksjate taskuid, luues järjekordse inimeste enesehävituse õudusunenäo. Arenenud kõrgemate tsivilisatsioonidega võitlemine on mõttetu. Nad ei hakka meiega võitlema, kuna nad on meist mitu korda moraalselt kõrgemad ja targemad ning Looja ei luba seda. Ja tahtlike ja isekate tegude eest, mis loovad ohu inimeludele, peavad maised poliitikud Looja ees vastutama.

Kindlasti. Paratamatult. See on alati nii olnud – mitte ükski „Napoleon" pole veel vastutusest pääsenud... Näiteks ei suuda inimesed veel luua midagi

MI-52 sarnast ja nad ei suuda seda kunagi, kui nad pole Loojaga koos. Ja kui nad midagi sarnast arendavad, siis toodavad nad seda mitte elu hävitamiseks, mitte sõjaks ja mõrvaks, vaid elavate kaitsmiseks kõigi kurjade vaimude eest. Raamatus antud kirjelduse kohaselt on seda võimatu teha, aga te võite süveneda loogikasse ja mõista, et see on reaalsus. Andsime kirjelduse ka selleks, et näidata, kui kaugel inimkond on veel arenenud tsivilisatsioonide teadmiste tasemest. Kuid on veel üks tõsine põhjus.

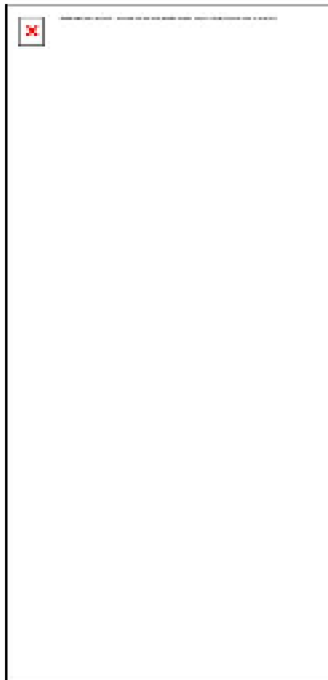
Fakt on see, et alates 1947. aastast, pärast ühe sõbraliku tsivilisatsiooni uurimissondi allakukkumist Ameerika mandril, tekkis "UFO" mõiste ja palju sellega seotud müstifikatsioone. Ja see pole väljamõeldis - pole suitsu ilma tuleta. On tuhandeid pealtnägijaid, kes on UFO-sid näinud, nendega kokku puutunud, on ka allakukkunud lennukeid ning inimesi, kes on surnud või kadunud. Kuid tänaseni on maailma riikide ametlike organite vaikimisloor UFO-de osas püsinud. Pealegi on just valitsusstruktuurid teinud kõik endast oleneva, et...

varjata neid fakte ning laimata ja vaigistada tunnistajaid. Aga kotti ei saa auku peita, eriti kuna selliseid tõendeid on kogunenud palju enam kui 40 aasta jooksul. Ajakirjanduses on isegi avaldatud, et transistorid, integraallülitused, "kiibid" laenati nendelt "taldrikutelt". Eriteenistused ja sõjavägi uurivad salaja tõsiselt probleemi, koguvad fragmente, ajavad "taldrikuid" taga ja uurivad hoolikalt kõike, mida nad leiavad. Ja seda tehakse püüdes saavutada teadmistes üleolekut just oma sõjaliseks otstarbeks. Ja ohtlik on teadmiste kasutamine, mitte teadmised ise. Näiteks kirve kohta võime öelda: "Kirves on majapidamises äärmiselt vajalik. Kirvega saab küttepuid lõhkuda kolde jaoks ja onni maha raiuda. Oskuslikult saab kirvega luua sellise ime nagu Kizhi ... Aga kirvega saab ka päid maha raiuda. Ja siin pole asi kirves, vaid selles, kelle kätte see sattus ..."

Sõjaväel pole lahingusonde. On palju uurimissondide fragmente, isegi androidide kehasid. Kuid inimeste - tulnukate - kehasid pole. Näiteks teatati fragmentide hulgast salapärase ketta leidmisest, mis annab rohelise kiire, mille järel inimene või loom saab elujõudu ja energiat ning paraneb haigustest. Kui selline ketas tõesti leiti, siis tundub see väga tõe moodi. Seda "seal" olevat asja nimetatakse sageli "söötjaks". Fakt on see, et u1072 androidide kehasid kasvatatakse otse biosünteesijates. Androididel pole suguelundeid, seedimist ja palju muud.

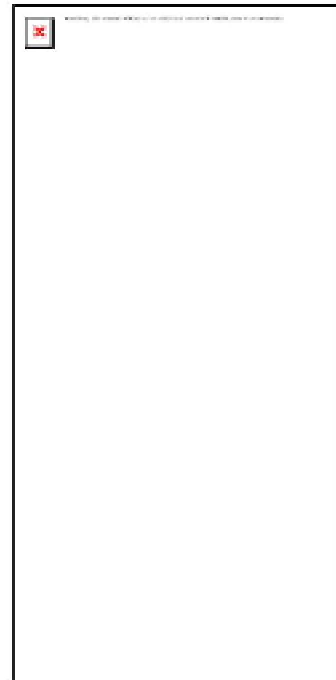
inimesele omane. See on lihtsalt bioloogiline masin, millel on informatiivsed ja töötavad organid, keha juhtimissüsteem, mis sarnaneb inimese omadega. Ja masinale tuleb anda energiat - selleks kasutatakse akut, mis on varustatud koherentse kiirgusallika ja skaneerimissüsteemiga kiire suunamiseks bioloogilise organismi energiaahela toitesõlmele. Seetõttu surevad pärast õnnetust "tulnukad" kiiresti: - bioloogiline masin lihtsalt ühendati toiteallikast lahti.

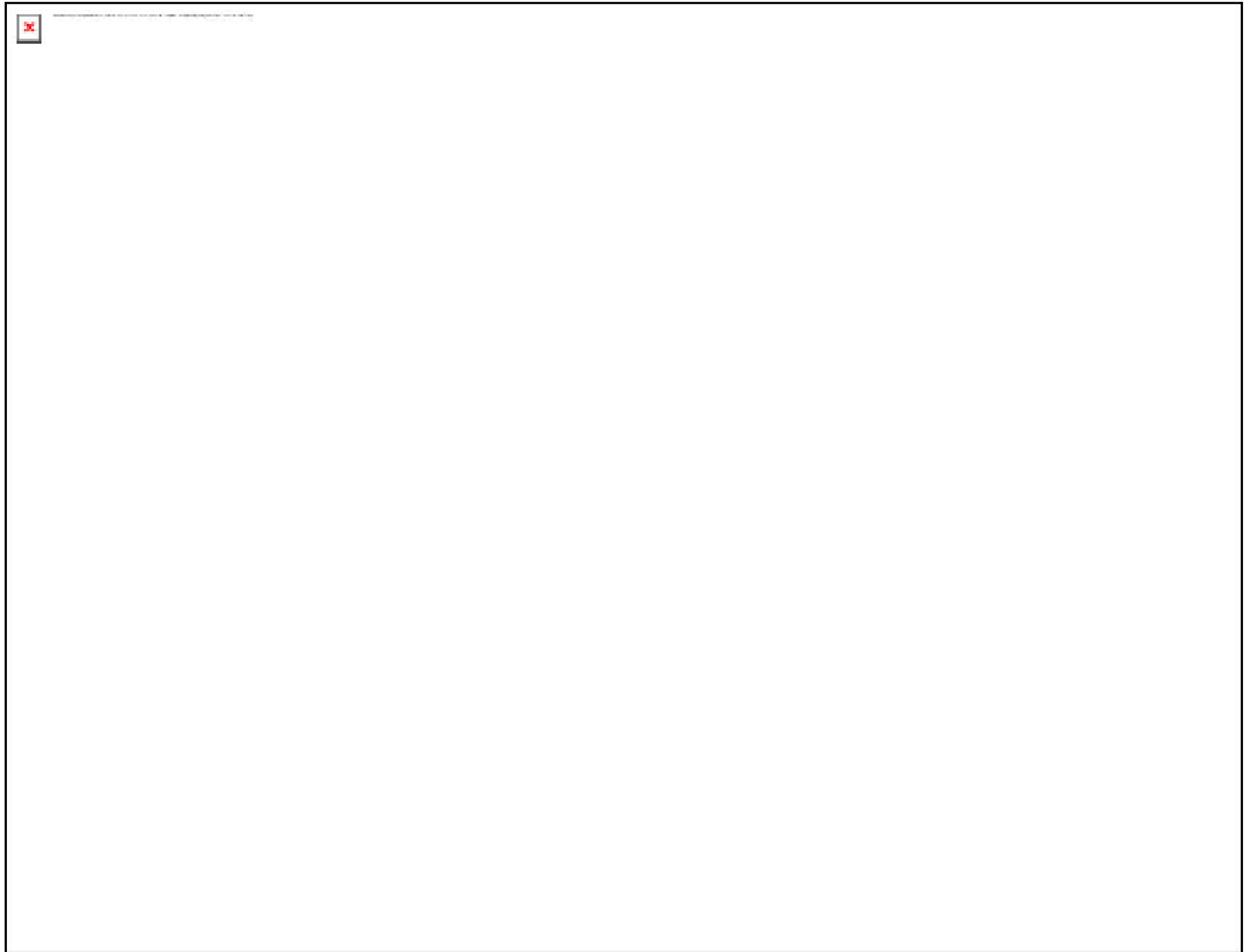
Paljud UFO-teated on desinformatsioon, kas tahtlik või arusaamatusest tingitud. Ja tulemus on täpselt see, mida sõjavägi vajab – UFO-de olemasolu fakt on jätkuvalt kahtluse all, keegi ei takista neil tulnukate tehnoloogiatega töötamast. Meie valitsejad on oma ühekülgse mõtlemisega andnud mõrvaritele ligipääsu uutele teadmistele, nõudes neilt "kirve" valmistamist, sulgedes inimeste eest tähistaeva, varjates meie eest intelligentsete maailmade olemasolu fakti universumis.

Sõnum kosmosesse
Arecibost
1974. aastal

Vastus kosmosest
Maa aastal 2001

Vastutustundlik sõnum maaväliselt intelligentsusest Maale ilmus 17. augustil 2001 aasta raadioteleskoobi lähedal Chilboltonis, Vervali lähedal Hampshire'is (Inglismaal)

Kuid hiljuti toimus kontakt, mis tõestas, et Universumis on intelligentsed maailmad olemas ja nad on meist hästi teadlikud: 24. augustil 2001 ilmus veebisaidile http://www.psyopnews.com/ sõnum ja fotod. Fotode kommentaarides (siin on venekeelne tõlge) öeldakse, et *"16. novembril 1974 edastati Puerto Ricos asuvast Arecibo raadioteleskoobist kosmosesse kodeeritud sõnum. Sõnumi võimsus oli 20 triljonit vatti ja seda oli võimalik vastu võtta peaaegu igas meie galaktika punktis, kuid see oli suunatud täheparvele M13, mis asub meist 20 tuhande valgusaasta kaugusel, peaaegu Linnutee serval. Isegi kui keegi seal sõnumit kuuleks, ei saaks me raadiolainete piiratud kiiruse tõttu vastust 40 tuhande aasta jooksul."*

17. augustil 2001 ilmusid viljapõllule teise raadioteleskoobi lähedale viljapõllule, mis asub Chilboltonis Vervali lähedal Hampshire'is (Suurbritannia). Need on joonistatud juba tuntud "viljaringide" stiilis, kasutades salapäraselt purustatud viljapäid. Üks neist näeb välja nagu maainimeste 1974. aastal saadetud sõnum ja teine on humanoidne nägu. Väljaande "Psyopnews" toimetaja Fintan Dunne kirjutab artiklis pealkirjaga "Esimene kontakt: Chilboltoni sõnum maaväliselt tsivilisatsioonilt dešifreeritud":

"Maaväline humanoidne intellekt vastas meie kosmosesügavustesse saadetud sõnumile, mis sisaldas Maa ja inimkonna kirjeldusi. Me dešifreerisime need."

vastus: "Tere, Maa! Vastame teie sõnumile, milles te kujutasite ennast - Me saime sõnumist aru. Meiegi oleme süsivesinik-eluvorm. Meil on sarnane matemaatika ja loogika. Siiski on meil erinev DNA struktuur. Me oleme teist lühemad ja meil on väga suured pead.

Meie päikesesüsteemis asustavad kolm planeeti ja üks kuu. Selle sõnumi edastamiseks teile ei kasutanud me raadioteleskoopi, vaid telepaatilise kiire tehnoloogiat, teie sõnumi vastuvõtmiseks kasutasime superkosmose võimalusi ja teile vastamiseks kasutasime samuti superkosmost."

Maavälise intellektiga kontaktide varjamine jätkub: ei Venemaa uudisteagentuurid ega telekanalid ei teatanud Chilboltonis raadioteleskoobi ees asuval väljal saabunud sõnumist ning Saturni lähedal asuva objekti kohta kogemata saabunud teate ümber tekkis vaikusemüür. Kui SETI aktivistid Arecibost oma sõnumi saatsid, ei suunanud nad seda mitte lähimasse täheparve, mis asub meist 5 valgusaasta kaugusel, vaid Universumi „Oikumene servale“, pidades meie Galaktikat teadlikult asustamata, s.t. umbes järgmise loogika järgi: „Mida te, inimesed, meilt veel tahate? Kas te nõuate, et me otsiksime Universumist intelligentsust? Me otsime vahendeid säästmata: kas te näete, kui kolossaalselt võimas signaal on? Kas te tahate vastust? Oodake 40 tuhat aastat...“ Sel ajal avaldas ajakirjandus isegi ideed, et väidetavalt oleksid tulnukad, olles meie signaali saanud, üllatunud juba sellest, et Maa suudab genereerida nii märkimisväärse võimsusega kitsakiirelisi mikrolainesignaale.

Ei, Universumi intelligentsed humanoidid ei olnud hätta jäänud, vaid saatsid vastuse. Ja nad ei saatnud raadiosignaale, mida oleks saanud "mitte kuulda" või mille maaväline päritolu oleks vaieldav, vaid nad joonistasid raadioteleskoobi kõrvale hiiglasliku "telegrammi", mis suudab vastu võtta võrreldamatult infomahukamaid raadiosõnumeid. Maavälised humanoidid tunnevad meie planeeti ja inimesi hästi; nad teavad, kuhu ja kellele sõnumit edastada: nad "panevad" selle mitte kuhugi planeedile, vaid otse raadioteleskoobi enda kõrvale. Selline "telegramm" ei ole paberitükk, seda ei saa taskusse peita ega prügikasti visata; seetõttu on nad meie asjadest hästi teadlikud ja mõistavad, et varjavad Universumi intelligentse elu avastamise fakte inimeste eest - nad peidaksid kindlasti tavalise raadiogrammi maainimeste eest.

Sellist sõnumit saavad edastada ainult Looja esindajad ja viisil, mida ma varem kirjeldasin. Alles nüüd on see meetod inimestele uues kvaliteedis ilmunud: "humanoidi fotot" saab väljal kujutada ainult joonskaneerimise meetodil, kasutades muutuva intensiivsusega kontrollitud kiiret, sarnaselt sellele, kuidas elektronkiir seda teleriekraanil teeb. Piktogrammi-"telegrammi" väikseimate elementide lineaarmõõtmete järgi otsustades oli selle kiire läbimõõt mitukümmend sentimeetrit või isegi vaid paar sentimeetrit, st kiirgus oli fokuseeritud ja väga suunatud. Kuna Päikesesüsteem ise liigub Galaktika teiste tähtede suhtes suure kiirusega, Maa ise kihutab ümber Päikese orbiidil kiirusega 29 756 km/s ja pöörleb ka ümber oma telje, läbides ekvaatori punkti kiirusega 465 m/s ja Inglismaal on see kiirus umbes 330 m/s, saab selgeks, et isegi Kuult on võimatu Maale joonistada midagi väga fokuseeritud kiirega: pilt väljal ei toimi - see on umbes kilomeetri pikkusel ribal "udune", kuna pildi väljale kandmise minimaalne aeg on umbes kolm sekundit. Veelgi võimatum on "joonistada" midagi naaberplaneetidelt või tähesüsteemidelt. Järelikult oli kiire allikal planeedi pinna suhtes nullkiirus ja see ei asunud süsteemi teisel planeedil ega teises täheparves, vaid otse välja kohal, kuid teises ruumis, nagu nad oma sõnumis ütlesid, kujutades kiirgavat laeva ellipsoidina kaitsvas ruumiläätses.

Tasuliste desinformatsiooni levitajate, näiteks SETI aktivistide, katsed meile taas naeratavaid "laudade ja köitega naljamehi" kaela määrida on rumalad ja ilmselgelt valed.
„Viljaringide“ võltsingud on kohe nähtavad: nende võltsingute pealt tehtud piltidel ei sära joonise elemendid ühe süsteemse pinnaga, vaid on „räsitud“ ja hallid, kuna maisitõlvikud ei paindunud kiirguse mõjul ühele poole, vaid olid kaootiliselt aluses katki. Las nad proovivad nüüd dokumenteerida, et põllule saab laua ja köiega foto joonistada ning et just nemad „naljatasid“ Chilboltonis u171 põllul, otse raadioteleskoobi valvurite nina all; las nad tõestavad seda ja maksavad samal ajal põllumehele tekitatud kahju eest...

Raamatus esitatud teadmised Universumi mitmemõõtmelisusest, Kõrgemast Mõistusest ja hingest lubage meil seda sõnumit teistmoodi vaadata.

"Telegrammis" teatatakse meile, et Universum on mitmemõõtmeline ja et Kõrgeim ruum on kokku surutud ja sellel on 9-kordne energia ülejääk ainet;

- meile teatatakse, et intelligentsed humanoidid elavad planeetidel - tähtede satelliitidel kolmes ruumis - meie omas, kollases ja hallis, viiest eluks sobivast - retro- ja surnud aine ruumis on elu võimatu;

- meile heidetakse ette, et me oma sõnumis hinge kohta midagi ei öelnud ja nemad saadavad meile selle kirjelduse, sealhulgas selle DNA struktuuri - see on sarnane füüsilise keha DNA-ga, kuna see on süsivesiniku elu sümbioot, kuid sellel on erinevusi;

Võib-olla pole teine pilt lihtsalt foto – vaid "allkiri" Elu Looja enda telegrammi all... Kuid see on ebatõenäoline: Loojale ei meeldi dogmaatiline austus, vaid ta tunnistab ainult teadlikku ja Tema tähtsust väärivat austust... Mis puutub minu järeldustesse Looja teoste kohta, siis ma ei julge jaatavalt rääkida, kuna ma pole Teda näinud ja, kordan, mul pole Tema esindusõigust jaatavate väidete tegemiseks: mul on õigus ainult eeldada...

Või äkki on see hinge foto, mis on tõenäolisem...

Üks on selge: Looja on lähedal ja peab peagi inimestele ilmuma, aga kuni aeg on käes ja Tema abilised meile Tema ees ei ilmu - "Edasi, Isa, ära roni põrgusse..."

Me oleme osa Universumist, me ei saa elada väljaspool seda – et inimkond saaks edasi elada, Me peame muutma oma mõtteviisi, muutma oma ühiskonna alustalasid.

Mida me täna elame? Vägivald, terrorism, sõjad, ökosfääri hävitamine, oma planeedi mürgitamine tööstusjäätmetega – me oleme ise sellise elu loonud ja oma lastele ette valmistanud... Kus nemad elama hakkavad? Kui me mõtleme ja elame vanamoodsalt, siis pole meil ega neil tulevikku.

Oleme jõudnud piirini, mille taga peitub kuristik...

Mõtle... Vaata viimaseid sõnumeid ja Saturni, kus ehitatakse taassulgemisanumat - SAPIENTI SAT - targale piisab.

Epiloog.

Ma vaatan Saturni lootuse ja hingevaluga Jupiteri poole: kuidas läheb Semyasa Prometheusega? Kui ta nõustus oma lugu avaldama, hoiatasin teda ausalt, et pärast seda, kui tõde "Taevakaitsja" ekspeditsiooni kohta selgub, on tal raske tema poole pöörduvate mõtete rohkuse tõttu. Mõned kontaktisikud üritavad ühendust saada. Küsimuste ja häälte rahe all on väga raske elada. Aga Semyasa nõustus ja ma saan aru, miks - inimesed peaksid oma ajaloo kohta tõde teadma mitte legendidest, vaid otsestest allikatest.

Aga ma palun teil mõista tema pakilisi probleeme. Semyasa on mees, aga mitte nagu sina ja mina. Tal on täiesti erinevad bioloogilised ja päevased rütmid: tema päev kestab mitu Maa päeva ja neist ainult uni nõuab umbes kolme meie päeva. Laev on juba

väga-väga vana, ainult ZOU elutoetussüsteem on vigane - teistes sektsioonides, välja arvatud üheksa kasvuhoone sektsiooni, süsteemid ei tööta. Sagedased seadmete rikked, remondivajadus ja pidev varuosade ja agregaatide otsimine teistes sektsioonides on kurnavad. Ja mittetöötavatesse sektsioonidesse tuleb sisse ja sisse roomata ainult skafandris. Võitlus elu ja elutoetussüsteemi töökorras olemise eest toimub iga päev. Kui me naljatame: "Aeg on raha!", siis Semyasa jaoks kõlab see nagu "Aeg on elu!" ja see on liiga reaalne. Ellujäämisvõitlus pideva kuuekordse ülekoormuse all nõuab palju pingutusi ja energiat, aega taastumiseks. Ja neid on raske hooldada.

- avitaminoos on kurnav - tal pole köögivilju: ta andis kõik oma seemned inimestele. Palun ära tüüta Semyast tühjade küsimustega ja kui sul on vaja midagi tõsist küsida, siis püüa iga sekundit hinnata.

- Ta on teie heaks juba liiga palju teinud.

Ja mis puutub ülejäänusse... ma arvan, et praegu on juba mõttetu tõmmata analoogiaid tänasega ja hirmutada sellega, mis juhtub - TE ise võite juba ette kujutada kõiki 2074. aasta võimalikke tagajärgi, kui maakoore lagunemine toimub - Põhja- ja Kesk-Ameerika, Jaapani, Venemaa Kaug-Ida, Kamtšatka, Vaikse ookeani basseini saareriikide, Hiina elanikkond hävib täielikult, peaaegu täielikult - Lõuna-Ameerika, Aafrika, Euroopa kuni Uuraliteni, Austraalia, India madalikud kannatavad rängalt. Katastroof mõjutab vähem India keskpiirkondi, Pakistani, Kesk-Siberit, Tiibetit, kuid isegi seal on kaotused suured. "Ikarose päev" võib korduda palju suuremas mastaabis ja põhjustada kohutava tragöödia: Maal elab praegu üle kuue miljardi inimese ja neist võib jääda alles vähem kui 200 miljonit...

Inimkonna kohtumõistmine on lähedal. Igaüht meist mõistetakse kohut. Paratamatult on vältimatud ka tektoonilised katastroofid, mis ähvardavad inimkonna hävingut, ja me ise ei suuda sellega toime tulla. Pääste on Looja abis ja selleks peame Teda ära tundma ning läbima Tema kohtumõistmise. Teist teed pole, kõik läbivad selle. Ja see tee peab algama ennekõike iseendast, oma elu halastamatu analüüsiga, teadlikkusega maailmast, milles me elame, inimese kohast ja rollist selles. Meie Kodu on Maal ja meie ülesanne on see üles ehitada - ehitada uus MAAILMAVAADE ja Uus Maailm. Kuni aega on, peame seda kasutama heaks: tulema mõistusele, parandama vead ja saama Looja abilisteks tema töös Maa päästmiseks, mitte jääma vastaseks või ükskõikseks parasiidiks. Meie seas on palju inimesi, kes eksivad, teevad vigu. Mida varem me need ise parandame, seda rohkem meid Maale jääb.

Lugejale austust avaldades, *autor*

Venemaa, 2001.

Autor avaldab tänu õigusteaduste kandidaadile ja Venemaa Kriminoloogiaühingu liikmele Boriss Vassiljevitšile Taylashevile. Olles minu sõber ja asjur, luges ta raamatu peatükke esimesena ning tema küsimused, kriitilised kommentaarid ja head soovid aitasid muuta raamatu lugeja jaoks sisukamaks ja kasulikumaks, mis vastab raamatu kirjutamisel püstitatud ülesandele.

Raamatu loomise ajalugu ja esmatrükk

1. septembril 2006 sai toimetus kirja ühelt "Viljaringide" foorumi regulaarselt osalejalt, Tambovist pärit Jevgenilt, kes, olles foorumi väljaannetest teada saanud Yu.A. Babikovi monograafia "Maailmavaade ehk Prometheuse tagasitulek" ilmumise üksikasjadest, avaldas järgmist arvamust: "Minu arvates on raamatu ilmumisloo postitamine raamatu veebisaidile KOHUSTUSLIK. "Maailmavaadet" lugedes saate aru, millist hindamatut

teavet see sisaldab ja kui palju aega Juri Anatoljevitš selle TÕE mõistmiseks kulutas. Kuid te ei kujuta ettegi, milliseid TITANIC-likke pingutusi esimese trüki avaldamiseks kulus. Iga lugeja peaks seda teadma! Ja mis puutub minusse ja raamatu hinda -

„Ma arvan, et ma ei söö piisavalt, aga ma saan uusi teadmisi. Lomonossovi ajal olid raamatud kullas väärt.“ Toimetajad nõustuvad lugeja selle arvamusega täielikult ja

allpool esitame meie käsutuses oleva teabe, mida Juri Anatoljevitš jagas 22. jaanuaril 2005, kui ta vastas foorumis etteheidetele raamatu liiga kõrge hinna kohta. Tahaksime rõhutada, et see algatus ei tule Juri Anatoljevitšilt, vaid projekti tehnilistelt administraatoritelt. **Yu.A. Babikov:**

Sa arvad, et see raamat on väga kallis. Ja kes sinuga vaidleb ja sind vastupidises veenab? Miks?? Kui sa nii arvad, siis nii see ongi. Sinu jaoks. Arutelu raamatu sulle müümise küsimuse üle eemaldatakse automaatselt. Sul on õigus oma arvamusele ja see õigus on vaieldamatu. See on seadus.

Minu õigus oma arvamusele selles küsimuses on samuti vaieldamatu. Sinul on oma.
Arvamus on avaldatud, seega palun lugege minu oma.

Ärge solvake mind, võrreldes mind antiikaja "prohvetitega" – ma olen vastikust täis. On isegi hirmutav ette kujutada ennast selles kirjaoskamatute, pesemata ja täidest kubisevate kaltsudes isikute seltskonnas, kes sõid pesemata kätega ja nimetasid end uhkelt "prohvetiteks". Ei, ma ei vaja sellist kahtlast "au".

Just nende "ennustusi" on kristlik kirik tuhandeid aastaid kasutanud, et esmalt halastamatult hävitada kõik teadused koos teadlastega, hävitada Vana-Rooma ja Kreeka, Väike-Aasia raamatukogud, raamatud, arvutid, masinad, kaunid kujud, hooned ja templid ning seejärel uputada inimkond Ptolemaiose õpetuste obskurantismi kuristikku, moonutades mitte ainult teadmisi, vaid ka Maa tsivilisatsiooni ajalugu ennast. Ja sadu aastaid hoidis kristlus inimesi teadmatuses, religioosses obskurantismis ja orjalikus loomalikkuses inkvisitsiooni tule ähvardusel. Maal pole rohkem kuritegelikke organisatsioone ja õpetusi kui religioonid - kristlus, islam, judaism, budism ja muud sarnased. Võrreldes religioonide tegudega on fašism ja kommunism lihtsalt "lapselikud naljad".

Just religioonid ja eriti kristlus on röövinud inimkonnalt 1500 aastat teaduslikku arengut ning määranud inimesed talumatutele kannatustele, lugematutele sõdadele ja miljardite inimelude tarbetule ohverdamisele. Seega paned sa mind samasse kategooriasse nende marutõbiste lurjustega ja...

kurjategijad? Mul pole
"ennustusi", vaid TEADMISI! Ma austan väga suuri
antiikseid, aga mitte selliseid "prohveteid", vaid teadlasi: – Maa Esimene Ingel – Eenok, Archimedes, Aristoteles, Homeros, Eratosthenes Küreenest ja paljud teised. Suurtel antiikidel olid vedalikud uskumused ja veendumused, mitte religioossed! Juba nimetus "veditsism" tuleb sõnast "vedat", st - "teadma". See ei ole religioon, vaid sügavatel teaduslikel teadmistel põhinevad veendumused. Just neid laimas kristlik kirik, just nende töid varjati inimeste eest ja asjaolu, et

Meieni jõudsid vaid haletsusväärsed purud.
Tänapäevani varjab kirik Enochi teoseid inimeste eest, varjates isegi nende olemasolu fakti.
olemasolu.
Kristlik kirik tegeles vedatsismiga, kuulutades "vedatismi" metsikuks "paganluseks" ja püüdis hävitada kogu teadusliku teadmise, mille olid inimestele jätnud kõrgemate maaväliste tsivilisatsioonide ekspeditsioonid (Püha Prometheuse, Quetzalcoatli ja Viracocha ekspeditsioonid). Näiteks põletasid nad nii kuulsa Aleksandria raamatukogu, mille kristlased kolm korda põlema panid, põletasid nii maiade kõige väärtuslikumaid arhiive - katoliku preestrite järelevalve all tassisid sõdurid päevade kaupa tulle sületäis hindamatuid käsikirju... Siit said alguse natside raamatupõlengud! Ja mida nad ei põletanud, peitsid nad usaldusväärselt: Rooma impeeriumi hindamatuid riigiarhiive hoitakse endiselt Vatikani keldrites. Kõik "Rooma paavstid" vaikivad sellest! Juhtus nii, et mul oli au võtta vastu Eenoki
teatepulk suurtelt ja tuua inimestele teadmisi. Ja vägivalla ja valede tsivilisatsiooni tingimustes on see oh kui raske!
Mitte asjata ei öelnud Eenok: XLII. **Tarkus ei leidnud maa peal kohta, kus elada, ja seepärast oli tema eluase taevas. Tarkus**

tuli elama inimlaste sekka ja ei leidnud endale kohta; siis tarkus pöördus tagasi oma kohale ja võttis oma koha inglite seas. Ja vale tuli välja tema varakambritest: seda (vastuvõttu) otsimata, leidis ta selle ja elas nende (inimeste) seas,
nagu vihm kõrbes ja nagu kaste januse maal.

Nüüd on aeg käes: Tõde naaseb Maale!

Loodusteadusliku töö lõpetamiseks ja raamatu kirjutamiseks astusin 1998. aasta alguses, pärast viimase soomusauto vastuvõtukatsete sooritamist, täielikult peadisaineri kohustustest kõrvale ja pühendusin ainuüksi raamatule. Pidin elama ja oma perekonda toitma ainult oma ettevõtte dividendidest ning 2001. aasta septembris müüsin ka ettevõtte maha – see ei olnud enam niivõrd abiks, kuivõrd koormaks. Raamatu avaldamiseks, millest kirjastajad hoidusid, pidin hankima Vene Föderatsiooni Pressiministeeriumilt kirjastusloa ja selle ise välja andma. Ja see nõudis kirjastusstruktuuri loomist –

kunstnike, toimetajate, korrektorite jne palkamist. Kõik see nõudis palju raha. Olin sunnitud võtma pangast kümneid tuhandeid dollareid laenu 30% aastas, mille tagatiseks oli minu enda vara, ja töötama kuus kuud 16–18 tundi päevas raamatu küljendamise kallal.

Mitte nõrk?

Raamat ilmus 27. mail 2002. Kirjastamise maksumus oli ilmumise ajal 14 USA dollarit ilma käibemaksuta. Rublades oli see 420 rubla ja käibemaksuga täpselt 504 rubla. Ja pange tähele, et sellise maksumusega ei räägitud autori tasust ega honorarist! Kuid selleks, et seda kiiremini levitada ja laenu kiiremini tagasi maksta (iga müügiviivituspäev tegi raamatu pangaintresside tõttu ainult kallimaks), pakkusin seda Moskva

raamatumüüjatele hulgihinnaga 400 rubla eksemplari kohta. Kuid puutusin kokku Moskva raamatukaubanduse otsese maffiasüsteemiga:

Kaupmehed ei tahtnud raamatu tiraaži ostmiseks kapitali investeerida, vaid tahtsid selle „müüa“, lubades ebamääraselt maksta pärast raamatute müümist.

Kõige selle juures lisasid nad hulgihinnale rõõmsalt kasumiprotsendi, mille tulemusel oleks raamat 2002. aasta juunis poeriiulitel maksnud 750 rubla eksemplari kohta. Aga vabandage, see on jama, puhas pettus! Kasumiprotsenti saab arvutada investeeritud kapitali põhjal, aga kui te võtsite raamatud müüki, siis millisest "protsendist" me saame rääkida? Kui investeerisite "nulli", siis saate "nulli"! Sel juhul saame rääkida ainult raamatu kommertsteeninduse eest makstavast fikseeritud tasust ja kuna raamatud on minu omand, siis määran müügipiirkonnas hinnad mina. Olen autor ja omanik, kes on huvitatud raamatute võimalikult kiirest müügist taskukohaste hindadega. See loogiline lähenemine ei rahuldanud Moskva raamatukaupmehi... Päevad möödusid, intress "tilgus" iga päevaga ja tiraaž jäi müümata... Ka otsepöördumised raamatupoodide poole andsid vähe tulemusi - suvel on raamatukaubanduses "surnud hooaeg" - kõik on puhkusel ja tudengid on puhkusel - kes raamatu kätte

võtab? Seega palusid nad "oodata septembrini"...

Oota, oota... aga ma pean ise elama ja iga päev sööma ning oma perekonda toitma... Siis pidingi kiiresti internetis

veebisaidi looma ja raamatuid otse, ilma vahendajateta ja ilma vihatud käibemaksuta müüma jaemüügihinnaga 450 rubla - alguses kattis see vaevu raamatu avaldamise kulusid ja pangaintressid olid kõik...

"tilgutatud"...

2002. aasta septembri alguses avati Moskvas iga-aastane rahvusvaheline raamatumess, kuhu tulid raamatumüüjad üle kogu Venemaa, SRÜ riikidest ja välismaalt. Valmistusin selleks põhjalikult ja avamise eelõhtul pidin lahkuma kohtumisele raamatumüüjatega, kes olid raamatu vastu juba huvi üles näidanud. Pidin lahkuma kell 6.00 hommikul oma autoga, aga jäin hiljaks... ja kell 9.00 oli mu majas juba kaks kiirabibrigaadi tööl – infarkt!!! Mäletan ähmaselt neid päevi pärast seda – olin mitu päeva teadvuseta. Siis teine infarkt, veel üks kooma, kohutav perikardiit, tüsistused – mu süda isegi seiskus, aga mu naine suutis selle enne kiirabi saabumist taaskäivitada.

Nagu see…

Pool aastat haiglas, millest peaaegu pool intensiivravis, ja ta vabastati alles 2003. aasta jaanuaris kohutava karistusega – „esimese grupi töövõimetus“. Töö ja igasugune füüsiline aktiivsus on põhimõtteliselt keelatud – aordi aneurüsm on nagu ajapomm rinnus – see võib iga hetk „plahvatada“...

Noh, mis ma oskan

öelda? Võitlus kurjuse vastu on sõda, pidev ja kompromissitu. Sa lasid mööda, sa lasid löögi mööda ja siin on tulemus. See on sinu

enda süü. Kui ma haiglas olin, siis pangaintressid "tilgusid" ja "tilgusid" iga päev kuus kuud järjest. Ma pean pangale maksma - kui mul pole aega raha leida ja jumal hoidku, ma suren, saadavad nad mu pere "ärist välja"... Kust ma saan raha, kui ma ei saa isegi ilma abita kõndida, rääkimata tööst? Ma pidin oma Rjazani kesklinnas asuva suvila kiiresti maha müüma peaaegu et millegi eest, kolmandiku hinnast. See oli ainus viis, kuidas ma sain pangale maksta ja kuidagi leida vahendid elamiseks ja ravimite ostmiseks.

Neid tuleb iga päev võtta ja need on väga kallid. Riigil pole mingit lootust – kõigi nende tööaastate ja kaotatud tervise eest määrati mulle „luksuslik“ pension –
peaaegu kaks korda alla elatusmiinimumi - koera toitmiseks ei piisa ja siin ei pea inimene mitte ainult ennast toitma, vaid ka korteri, kommunaalteenuste, side, ravimite, riiete, autohoolduse eest maksma... Ja lisaks õpib mu poeg instituudis... See on kõik. Mina tulin enam-vähem mõistusele alles 2003. aasta augusti lõpuks, kui hakkasin ise kõndima, ilma komberdamata. Kõndimine

pole kõige

tähtsam - peamine on töö Hea nimel. See päästis mind. Saad arvuti taga istuda... Ja Kurjuse vastu pead võitlema mitte lihaste, vaid mõistusega... Ja siin, pärast haiglast lahkumist, ei kaotanud ma ühtegi päeva. Polnud vaja raamatutega kiirustada - milleks siin kiirustada? Maksin panga ära, intress enam ei "tilgu"... Müüsin need rahulikult oma saidi külastajate tellimuste järgi ja arvestades "invaliidist pensionäri erilist suhet oma sünniriigiga",

sülitasin üldiselt igasuguse aruandluse, maksude jms peale, müüsin neid madalate hindadega, 450 rubla eest kuni 2003. aasta lõpuni. Alates 1. jaanuarist 2004 tõstsin hindu veidi - 500 rublani, et inflatsiooni kuidagi kompenseerida. Kuid inflatsiooniprotsessid Venemaal on Kremli "impotentse majanduse" kontrolli alt juba ammu väljunud ja 2004. aasta lõpus olin sunnitud seda "latti" veidi tõstma. 2004. aasta suvel, Izmaili (Ukraina) linna saidi töötajate palvel...

annetas **raamatu täieliku elektroonilise versiooni** veebisaidile postitamiseks.

Küsige neilt – ma olen oma kohustuse täitnud.

Alates 1. jaanuarist 2005 maksab raamat juba 1000 rubla. Mis siis? See on 2002. aasta mai miinimumhind, arvestades inflatsiooni, ilma autori kasumi ja maksudeta. Mõelge ise –
Tänapäeval saab bensiini tankida 7,80 dollari eest liitri kohta, nagu 2002. aasta mais? Ei, bensiin maksab 15,30 dollarit liitri kohta. Ja toit, teenused, elekter, kommunaalkulud… kõik on samad! Seega ei saa

ma lugejale pakkuda „tasuta kingitust“ töövõimetuspensionäri arvelt.
Aitab küll. Ja ma ei pea müüki kiirustama ega seda dumpinguga aktiveerima.

Ja üldse – kuhu ma peaksin kiirustama? Millesse? „Teisesse ilma“? Ma jõuan alati kohale ja järjekorda pole... Raha? Ma ei vaja seda ja see on kasutu – ma olen juba kaotanud kogu oma materiaalse rikkuse.

Seega olen ma vaba!!!

Ja mõõtmatult rikas – TEADMISI ei saa hinnata üheski rahalises ekvivalendis. See on tõeline, igavene väärtus, mille saad pärast surma endaga kaasa võtta ja keegi ei saa seda ära võtta. Mitte keegi!!! Kas seda on tõesti nii raske

mõista???

Kuld, vale kuulsus, raha – kõik need on valed väärtused, mis on kaduvad ja jäävad siia Maale, aga Tõde on ehtne, kadumatu väärtus Igavikus, mis on lahutamatu inimhingest. Siin peitubki inimlike väärtuste peamine kriteerium!!! Seega olen ma oma kohustuse Tõe ees
täielikult täitnud – kõik, kes Tõde tahtsid, ostsid selle.

raamat peaaegu et ilma igasuguse rahata ja
need, kes ei tahtnud... See
on eriline vestlus. Ausal tööinimesel pole kohtu ees midagi karta: see on töörahva pääste ja
Nende kohtuotsus on õiglane.

Aga neile, kes elasid, sõid, said rikkaks kellegi teise arvelt, pilkasid inimesi, varastasid, valetasid, petsid ja teenisid kasu alatusest, seades raha kõigest muust ettepoole – nende jaoks on kohtuotsus Kohutav. Nii kohutav, et Eenok ütles selle kohta isegi:

XXXVIII. **Esimene tähendamissõna. Kui õigete kogudus saab ilmsiks ja patuseid mõistetakse kohut nende pattude pärast ning nad heidetakse maa pealt minema, ja kui Õige ilmub valitud õigete silme ette, kelle tegusid kaalub vaimude Issand ja valgus ilmutatakse õigetele ja valitutele, kes elavad maa peal – kus siis on patuste eluase ja varjupaik neile, kes on vaimude Issanda hüljanud? Neile oleks olnud parem, kui nad poleks kunagi sündinud. Ja kui õigete saladused saavad ilmsiks, siis mõistetakse patuste üle kohut ja õelad heidetakse õigete ja valitud palge eest minema. Ja edaspidi ei ole need, kes maad valdavad, enam võimsad ja ülevad ega suuda näha pühade palet, sest vaimude Issanda valgus paistab pühade ja õigete ja valitud näole. Ja sel ajal hukkuvad vägevad kuningad ning antakse õigete ja pühakute kätte...**

Sa võid endaga ümberehitusse kaasa võtta ainult teadmisi. Ja siis nad saavad sellest aru,
kui taevast tulnud "küpsetatud kukk" nende tagumikku nokib... Siis vajavad nad Raamatut... Aga mingeid
"tasuta asju" ei tule!!! Raamat
kaalub umbes 920 grammi - täpselt sama palju kui selle algne hind sisse lülitatud olekus
Skaala teisel pool on virnad raha suurimates nimiväärtustes.
Ja jällegi, see on liiga taltsas Tõe vaste... Aga see raha tuleb kasuks.
Ei, mitte minu jaoks – seda läheb vaja inimeste ülalpidamiseks.
Maad üleminekuperioodil. Varusid on vaja.

See on minu arvamus. Mul on sellele täielik õigus. See on
kõik. ***Yu. Babikov.***

Rjazan, 22. jaanuar 2005.

See on selle imelise raamatu keeruline lugu. Kuid Juri Anatoljevitš ei räägi kogu lugu. Tegelikult oli see veelgi hullem. Esmalt leiti kirjastaja, kes nõustus kiiresti kõik omal kulul ümber pöörama ja Babikovile kuuluvaid autoritasusid maksma. Vastutasuks nõudis ta esimese trüki ainuõigusi. See tähendab, et pärast lepingu allkirjastamist polnud Juri Anatoljevitšil õigust raamatut ühelegi teisele kirjastajale üle anda. Tal polnud siis raha ega kavatsust seda ise avaldada (see oli tülikas äri), seega sõlmis ta lepingu selle ettevõttega - nagu hiljem selgus, puhtalt juudi ettevõttega. Nad maksid Juri Anatoljevitšile tuhat dollarit ette, et leping seaduslikult jõustuks. Ja oligi kõik. Nad panid raamatu "laua alla", et keegi seda kunagi ei näeks - need värdjad said aru, et raamat on neile kõigile suureks ohuks. Kas te suudate ette kujutada?!! Võib vaid oletada, mida Babikov siis tundis. Aga ta -

tark mees ja leidis olukorrast väljapääsu. Lepingu kohaselt polnud tal õigust pöörduda teiste kirjastuste poole, kuid ta võis ise raamatu välja anda! Muud väljapääsu lihtsalt polnud. Ta pidi hankima kirjastuslitsentsi (võite ette kujutada, kui palju neid Venemaal on

(kui palju see rõõm maksab ja kui palju bürokraate tuleb läbi ajada) ja seda kõike ainult üheainsa raamatu avaldamise nimel. Loomulikult eeldab see, kes kirjastuse avab, et tegutseb selles äris aastaid, avaldades sadu raamatuid aastas, sellisel juhul jaotuvad kulud iga raamatu vahel vähehaaval ja pole nii kohutavad. Aga siin tuli palgata kõrge hinnaga inimesi, kes teksti parandasid, illustratsioone joonistasid ja trükkimiseks ette valmistasid. Oli vaja luua trükitud slaidid (mis, tänu jumalale, on terved) ja esitada trükikojale tellimus - ja kõik lehed neljavärvilisena (tavaliselt on see ühevärviline + mitu lehekülge värvilisi vahelehti).

Tiraaž on minimaalne, kuna raha polnud palju. Kui korrutada Juri Anatoljevitši märgitud ühe raamatu omahind, 420 rubla, 3000 eksemplariga, saame, et Ju. A. Babikov pidi välja käima (koos laenuintresside maksmisega) 1 260 000 rubla. Tegelikkuses "sai" ta aga palju rohkem raha, kuna ta ei saanud kohe kogu tiraaži müüa ja pidi suvila kiiremas korras soodushinnaga maha müüma. Ja mis kõige tähtsam, raamatu hind ei sisalda autoritasu, see tähendab kõiki neid aastaid, mil mees töötas tasuta. Ta tegi inimestele heateo ja milline on nende tänulikkus? Meil on raske isegi ligikaudselt arvutada, mitu korda foorumites (meie ja teiste) Juri Anatoljevitšile noomiti raamatu liiga kõrget hinda ja isegi nõuet "andke see jama tasuta". Ma ei tea, kuidas Ju. A. Babikov seda kõike talus. Ta on julge ja tugev mees...

Seega on küsimus väikese tiraaži ja kõrge hinna põhjuste kohta, ma arvan, ammendavalt vastatud. Jumal tänatud, et vähemalt need 3000 eksemplari nägid ilmavalgust ja leidsid tänuliku lugeja. Nüüd on kõik hoopis teisiti. On olemas kirjastaja, kes tellis raamatu teise osa ja on valmis trükkima ja levitama ka "Maailmavaate..." teist tiraaži, niipea kui vajadus tekib. Kuid kõigi eelpoolmainitud raskuste ja raamatu enda omapära tõttu on selle esimene tiraaž ainulaadne ja seda võib juba pidada harulduseks, eriti kuna igal eksemplaril on autogramm ja autori isikliku raamatukogu pitsat. See raamat on teadmiste aaretelaegas, seal on sadu avastusi ja teid edasiseks uurimistööks. See on nagu teejuht, nagu alus inimestele. Sest aeg on käes ja tõde hakkas avanema ning Juri Anatoljevitš on **esimene.** See oli tema jaoks kõige raskem...